

DE WERELD

Inleiding.

De wereld is iets anders dan de aarde. Als wij het hebben over de aarde of als we dichterbij zijn over de aardkloot, waarin mogelijk ook nog een waardering zit, dan hebben wij het over het bolletje waarover de mensen zo druk doordraven. Maar op het ogenblik dat we zeggen "wereld", dan hebben wij het over alles: over de ecologie, over het leven van de aarde zelf, over de wonderlijke harmonie die er tussen de elementen bestaat, over het vreemde werken van de verschillende trillingen, die de aarde beroeren en die in de aarde werkzaam zijn. Wij hebben het net zo goed over het weer, de dieren en de planten als over de mensen, want de wereld is één geheel. Die wereld bepaalt eigenlijk alles juist door het geheel dat ze is.

Het lijkt misschien eenvoudig te zeggen: Wij mensen, koningen der schepping. Ja, ja. Nu is het waar dat we in vele koninklijke families enige decadentie wel hebben kunnen ontdekken, maar desondanks.....is de mens nu wel helemaal vrij? Is hij de heerser? Hij wordt bepaald door de wereld waarin hij leeft. Er was eens iemand die heeft uitgeroepen: "Als de mens in niets vrij is, zo is hij tenminste vrij in datgene wat hij wil!" Maar ook dat is niet waar. Want alles wat je wilt, dus wat je eigenlijk begeert en je je voorstelt, is weer gebaseerd op wat je kent, wat je bent; en dat wordt bepaald door de wereld.

Zeker, je hebt vrijheid. Maar die vrijheid is een zeer beperkte. En juist omdat die vrijheid zo beperkt is, moet je begrijpen dat je wezen alleen kan bestaan in een samenspel met alle andere factoren, die tezamen dan je wereld uitmaken.

Wat wij in deze reeks lezingen hopen aan te tonen is, dat u werkelijk deel bent van die wereld, dat u er zich niet zonder meer bovenuit kunt werken en dat u zelfs geestelijk - in zekere mate althans - gebonden blijft aan het wezen dat de wereld als geheel is.

Een wereld dat is een bestaan. Het is een opeenvolging van elementen, bewustwordingen, vormvariëaties, waarin toch altijd weer de kern (de persoonlijkheid van de wereld) tot uitdrukking komt.

Nu kunt u wel zeggen: Als mens heb ik er niets mee te maken, maar als het erop aankomt zit u eraan vast, ook geestelijk. Want uw ervaringen zijn gebaseerd op de persoonlijkheid die Wereld heet, op die vreemde bezie-lende kracht van de aarde, die coördinerend werkt op alle verschijnselen, die we in de materie kennen. Die ervaringen kunt u alleen opdoen. En dat betekent, dat u alleen daarmee een bepaald soort bewustwording kunt door-maken. Daarom is het project, dat wij ons hebben voorgenomen aan te stippen: het nagaan van de wereld, eigenlijk een veel te grote taak. Wij zullen ons moeten beperken tot bepaalde facetten van die totaliteit. En omdat u men-sen bent en ik mens ben geweest, zullen wij daarin een beetje chauvinistisch de mens in vele gevallen op de voorgrond moeten schuiven. Want het is van-uit de mens dat de wereld voor u beleefbaar is. Het is vanuit de mens dat de wereld voor u haar vorm en gestalte krijgt.

HOOFDSTUK I.

DE LEVENDE KRACHTEN.

De aarde is beziëld. Dat heeft u al vaak gehoord. Misschien gelooft u het, misschien gelooft u het niet, maar deze aarde is een levend wezen, niet een organisme zoals u zich dat voorstelt. U zou zich met enige fantasie misschien nog een wezen kunnen indenken waarin magma als bloed door diens aderen stuwt. Die aderen worden dan gevormd door de breuklijnen tussen de grote aardschorsen e.d. Maar zo mooi kunnen we de vergelijking niet maken, als we bij de werkelijkheid blijven.

De aarde is ontstaan. In haar ontstaan heeft ze een bepaald bewegingsmomentum gekregen. Door dat momentum heeft ze een veld gegenereerd dat meer bevat dan het u bekende aardmagnetische (dat er deel van is) en het houdt o.m. in verschillende structureigenschappen, welke met die aarde zijn verbonden. Het houdt in zwaartekracht en zelfs massaverplaatsingen. Deze velden tezamen zou men misschien kunnen beschouwen als iets wat bijna electrisch is.

Dat bijna-electrische veld nu ervaart, het registreert veranderingen en wat meer is, het verkrijgt door die veranderingen eigenschappen: een bewustzijn. Dit bewustzijn kan beziëld worden. Die beziëling is overigens een feit. Alles wat nu verder op en aan de aarde is, kan afzonderlijk functioneren. Als we een vergelijking willen maken, dan kunnen we zeggen: Kijk eens naar een wit bloedlichaampje in een menselijke ader. Het is een deeltje met een specifiek leven, met een eigen taak, een eigen stuwkracht dat op een heel vreemde manier reageert - we weten niet precies hoe en waarom - op gebeurtenissen in het zenuwstelsel, waarmee direct gezien de aderen toch niet zo erg veel te maken hebben. Dat noemen we dan maar de wonderen van een menselijk lichaam.

De aarde heeft ook zoveel functies, die er ook deel van zijn en die toch afzonderlijk schijnen op te treden. Nu begrijp ik wel dat een bloedlichaampje voor u een stipje is dat u alleen onder een microscoop kunt zien. Maar vergeet niet, dat een enorme verplaatsing in de atmosfeer, die voor de aarde in vergelijking net zo groot is als u voor dat bloedlichaampje, een heel behoorlijke wervelstorm kan zijn. Daarom zijn we geneigd de functies van dat wezen Aarde met zijn belichaming afzonderlijk te bespreken.

Wij noemen die functies dan natuurgeesten. Wij splitsen ze, we vertellen precies hoe ze zijn, hoe ze beziëld zijn en hoe ze werken. In de praktijk is het een beetje anders. De aarde bepaalt de functie. Maar daar die functie ten aanzien van de mens zoveel omvattend is, zoveel mogelijkheden inhoudt, bestaat er in die functie een veel groter eigen besef dan b.v. in het witte bloedlichaampje. Het is niet meer alleen een ingebouwd besef, maar door de levensduur een ervaringsbesef; en ook hier komt een zekere beziëlingsmogelijkheid wel aan de orde. Echter alleen van een beziëling, die zich ondergeschikt maakt aan wat de aarde is.

Nu zijn er heel veel functies. Een paar daarvan zijn de elementen. De bewoners ervan noemen wij elementalen, omdat zij als krachtveld functioneren maar gelijktijdig zelfs een specifiek ik-denken bezitten. Het is dus logisch, dat ze in een astrale wereld ook een eigen vorm hebben. En hier nu hebben we iets wonderlijks.

Wij hebben te maken met een wereld, die bestaat uit de beziënde factor van de aarde, waarvan de functies als afzonderlijke wezens optreden in een andere dimensie dan waarin de aarde normaal bestaat. En dat

maakt de zaak erg ingewikkeld. We kunnen wel zeggen, dat de luchtgeesten dit en de watergeesten dat doen, maar in de praktijk is het zo, dat de lucht- en de watergeesten alleen kunnen functioneren binnen het geheel van de uitstraling van de aarde met haar ritme, met haar verandering. En daarmee komen we aan een wetmatigheid, die voor alle natuurkrachten geldt, maar evenzeer voor alle leven dat op aarde kan bestaan. Daarmee heb ik dan het eerste punt al gemaakt.

Ik weet precies hoe het gaat. Als mens zeg je: "Wij bouwen steden." Mooi zijn ze! maar goed, u bouwt ze. "Wij hebben als mens de atoombom geschapen." Maar had u de atoombom kunnen scheppen, als de aarde zelf daartoe niet de mogelijkheden had gegeven? Eén kleine verandering in het stralingsveld van de aarde en uw atoomsplijting is onmogelijk geworden en ook uw atoomfusie wordt in feite een onmogelijkheid. Dus laten we a.u.b. voorzichtig zijn.

De krachten, die op de aarde inwerken, moeten we zien voor zover ze gebonden zijn aan de materie als één geheel, dat zich in vele personificaties aan ons voordoet. Maar daarmee zijn we er nog niet, want de aarde heeft ook nog relaties met de zon en andere planeten. Er zijn misschien relaties met andere sterren. En dan kunnen we ons ook nog voorstellen, dat er stralingen in de kosmos zijn, die niet direct afkomstig zijn van een ster, maar die op een andere wijze ontstaan, die eerder liggen in de richting van radio-frequentie dan van een licht-frequentie. En wie weet, zijn er nog heel wat andere frequenties te vinden in de kosmos. Frequenties, die men tot nu toe nog niet heeft gemeten, omdat ze zo moeilijk meetbaar zijn. Al die dingen komen op de aarde af.

Wij zijn dan geneigd te zeggen: Maar wij zijn mensen. Wij, mensen, reageren op die straling. Dat is de eenvoudigste voorstelling. In de praktijk kunnen wij niet op die straling reageren, als de aarde als geheel niet daarop reageert. Wij zijn deel van de aarde, zeker wat ons stoffelijk wezen betreft. En dat houdt in, dat iets wat de aarde niet werkelijk beroert ons niet kan beroeren op stoffelijk niveau. U ziet, dat de schets een beetje anders is dan u gewend bent.

In een poging dit alles te illustreren het volgende:

Wanneer de aarde zich werkelijk begint te vormen, dan denken wij aan wereldzeeën. Die zijn er echter niet. De wereldzee kan niet bestaan, omdat er een te grote hitte-energie is. Je zou kunnen zeggen: de vuur-factor in het evenwicht van de wereld is te groot. En wanneer er een wereldzee komt, dan is die zelfs niet te vergelijken met de verontreinigde oceanen van vandaag, want wat daar niet allemaal in opgelost is en in drijft, is bijna onvoorstelbaar! Het is gewoon een mineraal-papje, dat met de afkoeling van de aarde langzaam dunner wordt. De factor water is op dat moment nog atmosfeer, want wat er aan H_2O verbindingen is ontstaan, is door de temperatuur gasvormig geworden. Pas wanneer de afkoeling van de aarde nog verder gaat, ontstaat het kritieke stadium; dan hebben wij te maken met wolken. Nu kan dat evenwicht oneindig lang blijven bestaan. Maar nu reageert de zon.

De zon heeft gewoon een uitbarsting. Die uitbarstingen zijn er vaak geweest en zullen nog wel meer voorkomen. Nu is echter het evenwicht kritiek. Er ontstaat een sterke verhitting van de buitenste laag van het wolkendek onmiddellijk gevolgd door een betrekkelijk grote afkoeling daarvan. Condens ontstaat niet beneden, maar aan de bovenste grens van de troposfeer. De druppels die er komen, brengen een lawine-effect teweeg; en ineens zijn er wel oceanen en daarmee enorme spanningen in de aardkorst.

Die aardkorst moet een nieuw evenwicht vinden, want de aarde kan zo niet blijven bestaan. Haar totale momentum verandert. De massa van de kern ten aanzien van de atmosfeer verandert. Dus wat gebeurt er? De aarde wijzigt haar polariteit; het veld verandert. Dit veld heeft al wat geleerd, want het begint nu een regelmatige fluctuatie: het wordt sterker en het wordt minder sterk. Nu komt er nog zo'n uitbarsting. Niet zo erg als de eerste misschien, maar met veel hardere straling (gamma- en betastraling) en ge-

lijktijdig is de aarde toevallig net aan een grote uitademing toe; haar eigen veld is zwak. Het resultaat is een sterke beïnvloeding van de aarde en zo ontstaat het eerste leven.

U ziet, dat het hier een kwestie is van een samenwerken van allerlei omstandigheden. Maar bepalend voor de gehele cyclus die ik u beschrijf, is de eigen toestand van de aarde. Indien de aarde magnetisch sterk was geweest op het ogenblik van die zonne-uitbarsting, dan was er geen half-leven ontstaan in - laten we zeggen - de rommel, die toen nog de wereldzee uitmaakte. Indien de aarde daardoor en ook door de neerslag niet zou zijn vertraagd in haar rotatie, dan zou het vulcanisme zich anders hebben ontwikkeld en was er minder kans dat we met continenten te maken zouden krijgen zoals nu.

De aarde is zelf in die tijd nog niet evenwichtig en dat betekent, dat haardraaiing ook niet erg regelmatig is. Er is b.v. een variatie in dagduur, welke in die rotatie vergeleken met de huidige tijd loopt van 16 uur 3 minuten tot 16 uur 14 minuten. Dus dat is per dag een aardig verschil van versnelling en vertraging. Daardoor ontstaan er kernspanningen in de aarde, want die wil evenwichtig zijn. Wat zegt nu die aarde: Mijn kernkracht is het enige dat ik kan gebruiken. Die kern wordt dus actiever. Er ontstaat een veel sterker magnetisch veld en daardoor een sterkere wisselwerking aarde - omgeving. Wat gebeurt er nu? Het continent komt onder druk te staan. Het verschuift langzaam in de richting van een groter evenwicht.

Maar er is nog meer aan de gang. In deze periode, waarin al leven is en alles aan het begin staat, zijn daar bovendien plotseling grote veranderingen. En verandering betekent bewustwording, ook voor de krachten die in de elementen leven.

Een elementaal in de begin-periode is niets anders dan een ijl wolkje dat een vaag besef heeft. Maar door die vele veranderingen komt er een relatiebesef. Dat relatiebesef wordt tot een persoonlijkheidsbegrip. Als we over een Djinn spreken, dan is hij daar eigenlijk ontstaan.

De eerste bewoners van deze wereld zijn in wezen functies van de wereld, die een dermate eigen besef hebben ontwikkeld vanuit hun functie, dat ze als astraal zelfstandige wezens kunnen optreden. Zij zijn het die voor een groot gedeelte mede aansprakelijk zijn, wanneer de soorten zich ontwikkelen. Die soorten ontstaan schijnbaar door toeval. Maar het is wel wonderlijk, dat dat toeval op bepaalde momenten optreedt en een evolutie in een bepaalde richting a.h.w. afdwingt. Gaan we nu kijken wat er aan de hand is, dan zien we dat een geestelijk besef samen werkt met de functies van de aarde om de condities te scheppen waardoor iets, wat u evolutie noemt, mogelijk is. Zo is het in het begin geweest.

Op het ogenblik leeft u in uw wereld. Een wereld met veel industrie, met enorm veel mensen. Die mensen zijn zo talrijk dat je eigenlijk geen vergelijking durft maken met die vroegere wereld. Maar wat is er dan veranderd?

De aarde heeft nog steeds dezelfde persoonlijkheid. Wij kunnen nog steeds constateren dat er fluctuaties zijn in het aardmagnetisch veld. Wij kunnen nog steeds constateren dat bepaalde natuur-functies zich zo gedragen dat ze een soort eigen persoonlijkheid hebben. Ik vind het b.v. opvallend dat men de verschillende wervelstormen meisjesnamen geeft. Natuurlijk is dat door mannen gedaan, maar het zegt wel iets over de verhoudingen, zoals ze tegenwoordig in uw wereld bestaan. Hier hebben we dus ook te maken met bezielde factoren. En de planeten zijn er ook nog steeds en ze hebben ook nog steeds invloed. Op de zon hebben nog voortdurend die uitbarstingen plaats. Denkt u nu werkelijk dat u, omdat u mens bent, daar niets mee te maken heeft?

De krachten, die op de wereld inwerken, zijn van velerlei aard. En de krachten, die op de mensheid inwerken, zijn nog veel talrijker. Ik kan in het korte bestek van een les niet volledig zijn, maar mag ik u eens op het volgende wijzen?

Als wij kijken naar de banen, die de planeten rond de zon maken, dan liggen die in een bepaald vlak. Dat wil zeggen: de verschuivingshoek van die banen t.o.v. elkaar is betrekkelijk gering; die bestrijkt misschien 60 graden van de 360 graden. Er is maar één planeet met een afwijkende baan. Hoe komt dat? Zou dat misschien betekenen, dat het zonnestelsel zelf ook weer een stabiliteit nastreeft en dat de aarde aan deze stabiliteitsdrang van het geheel is onderworpen? Als dit zo is, dan moeten wij toegeven dat zelfs de geest van de aarde of de ziel van de aarde niet vrij is. Ook deze wordt bepaald. En als die al wordt bepaald, zou dan de mens zich kunnen onttrekken aan dezelfde krachten, die de aarde met haar gedrag, met haar ritme, met haar rotatie bepalen? Dat lijkt mij toch wel onwaarschijnlijk!

Maar de kosmische krachten dan? Dat is een veel tragere kwestie. Iemand heeft eens gezegd: "Als de zon één woord zegt tegen een andere ster, dan duurt dat wel een paar honderd jaar." En dat is ook zo. Maar de trillingen ondergaan we ook op aarde. Nu blijkt dat er

- a. trillingen zijn waarvoor de mens wel gevoelig is;
- b. trillingen waarvoor de mens niet bewust gevoelig is;
- c. trillingen waarvoor de mens ongevoelig is.

Het aantal trillingen waarvoor de mens ongevoelig is, is kleiner dan men denkt. De mens denkt al heel gauw: trilling, dat is wat ik hoor, misschien nog wat ik zie, maar wat ik ruik is heel wat anders. Dit laatste is niet zo. In het Amazone-gebied leeft een vreemde mot. Dat beestje ziet eruit als een wonderlijk stuk boomschors. Als het zich openplooit heeft het nog een heel mooie tekening ook. Nu is gebleken, dat de prikkel van het vrouwtje voor het mannetje een geurstof is. Het is ook gebleken - men heeft proeven daarmee genomen - dat op een afstand van 100 km een mannetje een vrouwtje in de ontvankelijkheidstoestand ruikt en daar naar toe gaat. Toch stinkt ze heus niet zo erg.

Hier is sprake van iets wat wij als geur definiëren, maar waarbij toch nog iets anders een rol speelt. Een uitstraling misschien, een trilling, een soort super radiosignaal dat geur-idee overbrengt? En als we dan toch bezig zijn, waarom zouden wij dan niet meteen toegeven dat er bij vele dieren en ook mensen vormen van empathie voorkomen, die kennelijk in de richting gaan van emotionele telepathie. Mensen voelen aan. Ze weten niet waarom. Mensen voelen soms iets aan op zeer grote afstand. Men heeft daarvan voldoende voorbeelden verzameld om dat als redelijk vaststaand te beschouwen. Hoe komt dat? Is hier dan sprake van zoiets als een trilling? Zou het mogelijk zijn dat ook hier een soort vibratie bestaat?

Dan gaan we nog een stapje verder. Er is een verhaal dat vaak wordt verteld. Ergens in de Veld (Zuid Afrika) komt een Bosjesman bij een boer en zegt hem: "Er zijn ontzettend veel mensen gestorven. Dat en dat gebeurt er, want ze rijden met ijzeren wagentjes om te sterven." Dat zou nu niets bijzonders zijn geweest, als niet later de boer had ontdekt (de man kreeg een halve beroerte toen hij het merkte), dat praktisch op hetzelfde moment dat de zoeloe hem dat vertelde Generaal Joffre zijn tegenoffensief begon met de taxi's van Parijs.

Nu kunt u zeggen, dat die man was aangesloten op de televisie, maar die was er toen niet. Hoe kan dat dan? Dat was ESP (extra sensory perception). Dat klinkt schitterend. Of we maken het paranormaal. Maar als het voor die man bestaat, dan betekent dat dat er iets bestaat waardoor dat mogelijk is. Een trilling? Is het dan altijd noodzakelijk, dat die trilling voortkomt uit iets wat op aarde gebeurt? Is het dan niet denkbaar, dat er vanuit de Kosmos dingen komen die je ook beïnvloeden, maar waar je de beelden niet bij hebt, omdat ze niet menselijk zijn?

Als je even nadenkt, dan moet er enorm veel zijn wat de mens welervaart, maar wat hij niet in zijn bewustzijn kan omzetten, dus niet tot deel van een redelijk denken maken. Waar die invloeden vandaan komen is dan een speculatieve kwestie, maar ze zijn er. Het blijkt, dat er mensen zijn, die er-

op reageren, wanneer die invloeden op aarde werkzaam zijn. Verder blijkt vreemd genoeg, dat practisch alle invloeden die van buitenaf komen, wanneer ze op aarde kenbaar worden in het gedrag van de mensen, zich aanpassen aan de omloop van de aarde. Dit gaat meestal oost-west. Deze invloeden zijn kennelijk mede gebonden aan het ritme van de aarde. De rotatie van de aarde schijnt daarbij een grote rol te spelen misschien wel omdat het samenhangt met het veld van de aarde.

Nu ga ik het een en ander stellen:

Er zijn onmetelijk veel invloeden mogelijk. Een deel daarvan, dat zuiver geestelijk is, laat ik buiten beschouwing. Het merendeel van die invloeden zal echter mede stoffelijk zijn, ook al worden ze niet als zodanig ervaren. Ze zijn niet zozeer door hun kracht bepaald als wel door de wijze waarop die kracht zich manifesteert. Het is iets wat wij bij gebrek aan beter dan maar trillingsgetal, soms ook stralingsintensiteit noemen, ofschoon dat laatste weer kracht veronderstelt en dat is weer niet waar. Al deze invloeden komen echter in het veld van de aarde. Het resultaat daarvan is niet de eigenschap van die kracht zonder meer, het is de samenwerking van de energie (de persoonlijkheid van de aarde) en de inkomende krachten. Zo wordt de wereld geschapen door de grondeigenschappen, die de aarde heeft en de reactie die deze aarde toont op of mogelijk maakt met van buiten komende invloeden.

Met dit alles ben ik gekomen tot de eind-conclusie van deze eerste les: De mens is gebonden aan de kwaliteiten en eigenschappen van de aarde voor zover het stoffelijke of half-stoffelijke impulsen betreft. Hij is gebonden aan het optreden van krachten in de invloedssfeer van de mens, die als persoonlijkheden kunnen functioneren, maar die desalniettemin direct verbonden zijn met de kwaliteiten van dit wezen Aarde.

Al deze krachten en energieën gaan de beheersing van de mens en soms zelfs zijn kenvermogen te boven. De mens is dus bepaald door zijn wereld. Zelfs de veranderingen, die hij in zijn wereld bewerkstelligt zijn alleen maar verschuivingen van evenwicht waarbij de compensatie vanuit de aarde steeds weer bepaalt hoe de einduitslag zal zijn. De mens is niet zo vrij als hij wel denkt.

-:-

IS OORLOG ONVERMIJDELIJK?

Er is een bekend gezegd: Vrede op aarde heerst er pas, wanneer de laatste mens rond zich kijkt in de leegte. Dat klinkt wel erg pessimistisch, maar we vergeten één ding: het hele leven op aarde is gebaseerd op strijdelementen. Alleen, oorlog is een georganiseerde strijd tussen grote groeperingen, terwijl het normale leven in feite een strijd is tussen eenlingen. Daarin ligt het grote verschil. Als wij ons afvragen, of oorlog onvermijdelijk is, dan moeten wij ons eerst eens afvragen hoe het eigenlijk zit. Dank zij de inleider van vanavond heb ik de mogelijkheid om een beetje in de historie terug te gaan.

Oorlog was in het begin bij de mensen een oorlog tegen de elementen. Zij vochten tegen de grote monsters, die rond hen waren en dat waren er nog al wat, want de mens was er eerder dan men veronderstelde. Zij vochten om het leven te behouden. Langzaam maar zeker kregen de mensen een eigen jachtgebied. Dat is niets bijzonders, alle dieren hebben een eigen jacht-

gebied, zelfs een muis. Ook een vogel heeft zijn eigen jachtterrein. Die heeft een terrein waar hij slaapt (zijn woonterrein) en elders heeft hij zijn prooi- of jachtterrein. Voor beide is hij heel zorgvuldig. Dat beschermt hij tegen iedereen, vooral als het er niet één van zijn eigen soort is.

Ik denk, dat dat bij de mens eveneens een rol is gaan spelen. Ze hadden een eigen gebied waarin ze hun jachtmogelijkheden hadden. Daar kenden ze alles. En nu kwam er een vreemdeling, die hun jacht zou kunnen verstoren; dus hun mogelijkheid tot leven. Daarom moest hij ofwel in de groep worden opgenomen, dan wel hij moest eruit worden gewerkt. Zo is er strijd ontstaan tussen een groep mensen, die geen levensonderhoud meer konden vinden op hun eigen terrein en die een ander gebied wilden hebben waar al een stam woonde.

De eerste stamoorlogen vertonen dus gewoon dezelfde strijdelementen, die wij bij bepaalde kudden zien. Dit komt bij b.v. de wilde honden voor. Wanneer de dingo op een gegeven moment onvoldoende prooi vindt, gaat hij trekken. Maar hij trekt dan met de gehele roedel. Die wilde honden komen dan op een terrein waar reeds andere zijn en wat gebeurt er nu? Er ontstaat een strijd, die onder de wilde honden meestal wordt uitgevochten tussen de leiders van de groepen.

Hetzelfde zien wij bij bavianen. Bij deze dieren is het het oudste mannetje, de leider van de stam, dat tezamen met drie of vier van de sterkste stamgenoten vecht tegen een ongeveer gelijk aantal van de stam, die zijn terrein wil binnentrekken. En wat meer is: er bestaan bepaalde égarde, als men elkaar duidelijk wil maken dat men niet van plan is dat gebied in beslag te nemen. Er wordt dan vaak doortocht verleend.

Zo moet het bij de mensen ook ongeveer zijn geweest. Maar langzaam maar zeker gingen de mensen steeds grotere gemeenschappen stichten en op een gegeven ogenblik waren er mensen, die een terrein voor zichzelf opeisten.

Kijk eens naar b.v. Egypte. Daar waren woestijnstammen, die naar het Nijldal trokken, omdat daar in een bepaald jaargetijde meer mogelijkheden waren om eten te vinden. Maar er waren ook mensen, die daar woonden en landbouw bedreven. Toen moest er dus om dat gebied gevochten worden. Zo ontstonden er een aantal heren, die een paar sterke knapen rond zich verzamelden. Als er dan een vreemdeling in de buurt kwam, sloegen ze die knock-out of ze joegen hem weg. Zo ontstond er een gezagsverhouding. Maar toen deze heren zover waren gekomen dat ze het terrein beheersten met alle mensen daarop (dat waren hun onderdanen geworden), toen moesten ze zo nu en dan een reden hebben om te vechten, opdat de onderdanen blijven zouden blijven met de bescherming die de vorst, zoals hij zich waarschijnlijk heeft genoemd, aan hun gaf. Want dat is de moeilijkheid: zodra er een een gouvernement is - of dat nu in een stam is, in een kleine gemeenschap of in een grote - probeert die regering te bewijzen dat het noodzakelijk is om te strijden; en om dat te doen creëert het problemen, die het alleen zelf kan oplossen.

Daarmee heb ik iets gezegd dat erg belangrijk is, als wij aan oorlog denken. Oorlog gaat uit van groepen, die iets willen veroveren - om welke reden dan ook - omdat ze niet meer tevreden zijn met hun bestaan. Oorlog voeren ook groepen, die hun gebied verdedigen en ten laatste: oorlog gaat uit van groeperingen, die zich baseren op een mate van macht en geweld en die een regering hebben die geneigd is om die macht en dat geweld voortdurend tot uiting te brengen om daardoor het eigen bestaan te rechtvaardigen.

U leeft in een maatschappij. Nu heeft "maatschappij" als woord reeds heel veel betekenissen. Maatschappij kan een vereniging zijn. Maatschappij Onderling Kunstgenot b.v. is een harmonievereniging, die in de buurt van Leuven is gevestigd en waarin nogal eens vals getoeterd wordt in de hoop in de prijzen te vallen. Er is de maatschappij geweest tot "Exploitatie van

ijzeren spoorwegen". Dan hebben we ook nog de maatschappij waarvoor maatschappelijke werkers nodig zijn. U weet wat een maatschappelijk werker is? Dat is iemand, die probeert de onredelijkheid, die door de maatschappij wordt veroorzaakt, zodanig te verzachten dat iedereen zich beschermd voelt achter de maatschappij, die in wezen die bescherming aan een groot aantal van haar leden onthoudt. Daar hebben wij het hele begrip.

Een maatschappij is altijd een soort exploitatie-principe. Een maatschappij kan echter alleen exploiteren, indien er iets te exploiteren valt. En wie wordt er in de maatschappij geëxploiteerd? Dat is de burger. Dus is het logisch, dat de burger voortdurend een reden moet hebben om zich te laten exploiteren. Die reden is dan de dreiging van buitenaf waartegen de maatschappij bescherming geeft.

Dan kan de maatschappij zeer religieus zijn. Zij beschermt u dan tegen de goddeloosheid van de buitenwereld en helpt u zo om gemakkelijker in de hemel te komen door u niet te laten lastig vallen door die hellehonden, die buiten deze maatschappij leven. Dan ontstaan er instanties als de Inquisitie. De Inquisitie bestaat nog steeds, alleen heeft ze een andere vorm gekregen. Vroeger heette het Inquisitie, omdat ze de mensen verbrandden. Tegenwoordig heet het hersenspoeling, omdat ze alleen de mentale en morele capaciteiten van een mens trachten te verbranden, maar in feite is het nog dezelfde heksenjacht.

Nu kunnen we zeggen: dat is geen oorlog. Maar dan vraag ik u: wat is het dan wel? Oorlog is strijd; dat is het gebruik van geweld. Ook op dit ogenblik, terwijl de wereld z.g. in vrede leeft, is er een voortdurende strijd tussen de verschillende systemen, die ieder op zich moet waarmaken dat ze goed zijn, maar die dat alleen kunnen doen door een ander zwart te maken. Het is als met een buurvrouw, die weet dat haar eigen deugd niet helemaal onbevlekt is gebleven en die roddelt over een ieder die in de omgeving is in de hoop daardoor zelf toch nog als een toonbeeld van deugd te pronk te kunnen staan. Op die manier ontstaat wat men noemt de propaganda.

Nu zijn er mensen die zeggen: Ach, het is allemaal niet zo erg. Als iedereen nu maar zo sterk is dat een ander hem niet meer durft aanval- len, dan krijgen we wel vrede. Ik ben het daar helaas niet mee eens.

Ten eerste: de neiging om de macht tot vernietiging steeds groter te maken, betekent nog niet dat die macht niet gebruikt zal worden.

Ten tweede: de onderdrukking van het element "wij zijn beter", kun je daarmee niet bewerkstelligen. Integendeel, juist door de angst voor de macht van de tegenstander bevorder je naar buiten toe misschien een wat vreedzamer gedrag (honden denken over hun tegenstanders net zo - die draaien ook om elkaar heen), maar naar binnen toe krijg je juist de ver- kettering van het andere en de ander in veel sterkere mate. En daarin ligt nu het grote gevaar. Want een mens zal zeker in de strijd nimmer ra- tioneel reageren. Een mens kan eenvoudig niet alles overwegen en bedenken. Hij beschikt in de eerste plaats niet over de feiten en in de tweede plaats heeft hij de capaciteiten niet.

Als wij weten, dat zelfs generaals niet in staat zijn het wezen van een veldslag te overzien, zodat hun overwinningen over het algemeen voortkomen uit de denkfouten die ze hebben gemaakt, dan moeten we toch wel toegeven dat een groot gedeelte van alles wat met strijd en oorlog te maken heeft mede gebaseerd is op instincten en emotie. En een emotie kan zo sterk zijn dat de vernietiging van het eigen "ik" niet meer belangrijk is, omdat je meent daardoor iets wat groter en belangrijker is dan je zelf bent te beschermen. En daarmee heb je dan het grote gevaar geschapen.

Een atoombom wordt gebruikt op het ogenblik, dat iemand meent dat het beter is zelf te gronde te gaan dan te dulden dat een ander denkbeeld of een andere macht domineert. Degenen die regeren weten dat natuurlijk wel. Het is een bekend verschijnsel: alle regeringen hebben uitstekende schuil- kelders; die kunnen zelfs een atoomoorlog wel weerstaan, nemen ze aan, maar

het zou zo ongezellig zijn, want dan hebben ze niemand meer om over te re-
geren. Daarom trachten ze andere wapens te gebruiken.

Op dit ogenblik is er b.v. een economische veldslag aan de gang. Die veldslag lijkt misschien heel erg vriendelijk te verlopen, maar als men goed nagaat wat er gebeurt, dan ziet men dat twee of eigenlijk drie belangengroepen elk voor zich trachten relaties te krijgen in de wereld waardoor ze de handel kunnen gaan beheersen, waardoor ze de zeggenschap krijgen over de materialen, die er zijn en bovendien de mentaliteit van de mensen kunnen beïnvloeden. Hun oorlog is dan misschien meer economisch en commercieel, maar de wapens die ze gebruiken zijn net zo reëel. Van een werkelijke vrede is zelden of nooit sprake.

Denkt u niet, dat dat iets bijzonders is. Zolang er mensen zijn, die het hebben over een rotjood, een vuile neger, die surinamer gebruiken als een scheldwoord, is oorlog onvermijdelijk, omdat de mens gewoon niet bereid is een gelijkwaardigheid en een mogelijkheid tot samenwerking te postuleren. Hij acht dan zijn eigenhelang aangetast. En daarmee heb ik de vraag eigenlijk al beantwoord.

Misschien is het ook wel aardig eens na te gaan hoe oorlogen in het verleden tot stand zijn gekomen.

Laten we beginnen met de oorlogen van Akad (een stamhoofd in Mesopotamië). Akad voerde oorlog omdat hij krijgers had. Zij kregen maar een betrekkelijk kleine beloning; hij had hen - bij wijze van spreken - alleen in de kost. Het onderdak was niet al te best en als ze konden vechten, dan konden ze plunderen, wat ze konden plunderen dat was hun beloning. Om dus zijn krijgers te kunnen behouden moest hij oorlog voeren.

Dan is er een ander interessant voorbeeld: Alexander de Grote. Deze begon een oorlog oorspronkelijk alleen om een burenruzie uit de wereld te helpen en daarom drong hij Azië binnen. Dat was een kwestie van o.m. wat handelsbelangen rond de Middellandse Zee enz. Maar toen hij eenmaal was begonnen, had hij een heel groot rijk. Als hij daarin al zijn mannetjes had losgelaten, dan waren dat allemaal kleine Satrapen geworden, die voor heer hadden gespeeld met als gevolg, dat ze op een gegeven ogenblik natuurlijk afgeslacht zouden worden en wat had hij, Alexander, dan verder moeten doen? Dus nam hij de eden van trouw af, hij sloot een verbond en trok verder. Dat lukte hem tot hij in India kwam. Maar in India waren zijn mannen ook een beetje moe geworden. Ze wilden eigenlijk wel weer naar huis. Alexander had zijn mensen niet meer in de hand en daardoor moest hij ze meer tijd laten om zich te amuseren. En och, in India is het voor iemand die het voor het zeggen heeft nog steeds heel aangenaam! Daaraan kunnen alle regeerders niets veranderen. Dus de manschappen verslaptten en toen moest de terugtoch wel beginnen.

Die terugtocht was voor Alexander echter niet helemaal aanvaardbaar en daardoor ging hij eraan te gronde. Dat is de tocht van Alexander de Grote. Een oorlog, die in feite begonnen is om het leger bij elkaar te houden, omdat de vorst zijn macht niet teveel wilde versnipperen.

Een ander voorbeeld: Attila, de Hun of de Gesel Gods, zoals men hem noemde. De mensen hebben zo nu en dan een gesel Gods nodig, want dan kunnen ze niet zeggen dat het hun eigen schuld is dat ze falen. God is er altijd om ons te zegenen, onze wapens te zegenen en de verantwoordelijkheid te dragen, als we falen. Dat was toen ook het geval. Maar bij Attila lag de zaak zo: Hij regeerde over een nomadenstam. Ze moesten dus verder trekken. En verder trekken betekende oorlog voeren.

Oorlog voeren kun je op twee manieren doen. Je kunt een volk onderwerpen en daarbij de strijders als potentiële tegenstander laten bestaan of je kunt dat volk inlijven. Attila was voor inlijven. Daardoor kreeg hij een steeds groter leger dat echter gevoed moest worden en dus moest hij weer verder trekken. Hierdoor werd hij voortdurend met andere machten geconfronteerd. Dat was een grote uitdaging. Er was veel te plunderen en te verdienen, dus gingen ze verder.

Dit is iets wat we altijd zien. Zelfs de romantiek van de Krim-oorlog (de oorlog tegen de Turken) was niet zo romantisch als het lijkt. Het ging hier om een keiharde krachtmeting tussen belangengroepen. Mensen, die het ging om handel, om het exploiteren van bepaalde gebieden. Maar het werd toen nog verkocht als iets ridderlijks. De charge van de Lichte Brigade b.v. is de grootste waanzin, die je je kunt voorstellen. U heeft allemaal wel dat gedicht gelezen, neem ik aan. Bij deze charge van de Lichte Brigade valt weer op dat het erom gaat niet wat doe ik, maar doe ik. De mentaliteit is: ik denk niet, een ander denkt. Ik volbreng. "Theirs was not to reason why, theirs was just to do and die." Daarin ligt eigenlijk het hele oorlogswezen in opgesloten.

Kijkt u naar de oorlog van 1914-1918. In wezen was de dood van de aarts-hertog helemaal niet zo belangrijk. Dat was te betreuren, maar het was een kwestie van één man. Degenen, die daar een oorlog om begonnen, deden dat alleen omdat ze dachten dat ze er sterker en rijker door zouden worden. Die oorlog was doodgewoon begonnen omdat men legers had, omdat men niet tevreden was met de eigen positie in de wereld en omdat de soldaten nog steeds dezelfde mentaliteit hadden: "Theirs was not to reason why, theirs was just to do and die." Ze hadden alleen maar te gehoorzamen en te sterven. En diezelfde dwaasheid zien wij herhaald, elke keer weer.

Kijk naar de Hitler-periode. Kijk naar de wijze waarop mensen zijn ingezet zowel door de Engelsen, de Amerikanen als door de Duitsers, de Italianen, de Russen en de Polen. Hier was het niet alleen maar een kwestie van zelfbehoud. Het was voor de Russen b.v. niet alleen maar dat hun gebied werd aangetast, want waar de Duitsers binnentreden, werden ze heel vaak binnengehaald. Er waren Russen, die onmiddellijk met hen wilden meevechten. Ze hebben een heel leger gehad. Het was doodgewoon: men kon niet afstappen van zijn gelijk, van zijn macht. Die macht was het belangrijkste. Tussen Rusland en Duitsland werd een verdrag gesloten waarvan beide partners wisten dat het geen stand zou houden. Er werd comedie gespeeld doodgewoon omdat ze betekenis in de wereld wilden hebben. En wie kijkt naar de comedie van Yalta, realiseert zich nog eens te meer wat oorlog is.

Oorlog is altijd weer een betrekkelijk kleine groep, die uit persoonlijke overwegingen, uit bepaalde belangenbeschouwingen besluit, dat een ander een kopje kleiner moet worden gemaakt. En dan roepen ze het hele volk bij elkaar met idealen, krijgsliederen, met schitterende muziek en ze sturen ze er op uit. "Theirs was not to reason why, theirs was just to do and die." U moogt mij vergeven dat ik die regels elke keer weer herhaal, want dat is het wezen van de oorlog.

Zodra de mens voor zichzelf denkt, zodra de mens bereid is om zelf volledig de aansprakelijkheid te aanvaarden voor zijn leven, is er geen oorlog meer, maar dan is er weer geweld op een ander terrein. Dan krijgen we de strijd tussen twee zakenlieden. En als ze het niet af kunnen met gewone concurrentie, dan schiet de een de ander misschien overhoop. Maar dat ligt op een kleiner niveau en het kan gemakkelijker verwerkt worden. Er ontstaat misschien een code de duel, een code van tweestrijd, zoals die in de zuidelijke staten van de U.S.A. zo lang heeft bestaan. Daar had men inderdaad een bepaalde gedragscode.

Als iemand je ergerde om de een of andere reden, dan kon je hem beledigen. Als hij beledigd was, dan was hij verplicht met je te vechten en het ging er maar om wie het best schoot of wie het best met de degen was. Dan werd door te doden het probleem onderling opgelost. Dat is ook de verklaring waarom de soldaten van het Zuiden zo ontzettend moedig waren, maar gelijktijdig niet opkonden tegen de Yankee-discipline. Je ziet het zo uitgetekend. Als de mensen zelf vechten, zijn ze onderling tot grote gewelddadigheden in staat, maar gelijktijdig hebben ze een meer persoonlijke benadering van de strijd. Ze denken erover na en dientengevolge zijn ze minder bruikbaar voor een oorlog, die alleen maar goed kan verlopen, als er een perfecte discipline onder de manschappen bestaat. Natuurlijk, er zijn altijd vrijbuiters

geweest. In de tijd van de Zuidelijken waren er bepaalde rebellengroepen, die tot ver achter de linies van de U.S.A.-Army werkten. Ze hielden daar rooftochten en brachten hele legercorpsen in verwarring. Die rebellen brachten nu het meest tot stand, meer dan de generaals.

Als wij kijken naar de situatie in Europa tijdens de Duitse bezetting, dan zullen we moeten toegeven dat de Maquis (Franse verzetsgroep) niet zo sterk georganiseerd werkte en heel vaak mede op persoonlijk gewin uit was. Zij hebben echter de mogelijkheid voor de legers geschapen om te komen tot D-day; om te komen tot een reëel resultaat, zonder dat was het niet mogelijk geweest zonder eveneens Europa geheel te vernietigen. En dat had niemand geheel aangeduft, want er waren op het vasteland teveel zakelijke belangen van de Amerikanen en de Engelsen. Als u het zo beziet, gaat u begrijpen wat het wezen van de oorlog is.

Een mens leeft in een wereld waarin het strijdelement zelf deel is van het bestaan: het onvermijdelijke deel van de zelfhandhavingsdrang die is ingeschapen. Op welke manier je het uitvecht, dat kan verschillen naar gelang van de mogelijkheden en de belangen die je hebt, maar strijd zal er altijd zijn.

Zolang de mens de neiging heeft om in zo groot mogelijke groepen en zonder verder zelf na te denken bepaalde conflicten te willen beslissen met geweld, zal er oorlog zijn. Eerst wanneer de maatschappij vervalt tot een zo grote anarchie, dat het wordt teruggebracht tot een gevecht van mens tegen mens, komt hij misschien verder.

Ik zou het zo gemakkelijk vinden, als de mensen wat oorlog betreft zo verstandig waren als b.v. de Bavieren. Daar zijn het leiders die vechten, als er gevochten moet worden. Pas wanneer die in vol gevecht zijn gewikkeld, bestaat de mogelijkheid dat de lagere rangen zich in het gevecht gaan mengen.

Ik zie het al: Nixon en Bresnjev samen in een grote arena (uitverkocht natuurlijk) met hun ministers erbij die gaan uitmaken: op het pistool, het machinepistool, de degen of wat anders. Als één verslagen is, wordt automatisch de sterkte van de andere partij erkend. Maar dan zouden veel mensen zeggen: Dit past mij niet, want ik sta voor.... en dan noemt u maar op: Rusland, Amerika, de democratie, de vrijheid, de arbeidersgemeenschap enz. enz. En dan willen zij ook vechten.

Oorlog bij de mensen is 't wonderlijke mengsel van de drang tot zelfbehoud met ideologieën, die meestal niet op de werkelijkheid stoelen. En zolang ideologieën de mens kunnen brengen tot een schaapachtig gedrag waarbij hij niet redeneert, niet nadenkt, niet vanuit zich overweegt en een bewuste keuze doet, maar zich onderwerpt aan het gezag van anderen, zal er oorlog zijn. En dat betekent, dat oorlog voorlopig nog wel onvermijdelijk blijft.

-:-

L I E F D E.

Een mens spreekt van liefde. Hij droomt van een eenheid, waarin hij niet meer alleen is, omdat hij zichzelf herbeleeft in een ander of in het andere.

Wij zijn zo eenzaam als wij mens zijn. Diep in ons zijn onze werkelijke gedachten en wij durven ze niet altijd uit te spreken. Onze werkelijke gevoelens durven we niet altijd te uiten. Wat wij naar buiten toe tonen, is maar een klein deel van wat wij zijn en wij zouden toch zo graag volledig willen leven. Wij zouden een echo willen vinden in een ander van dat wat wij zijn en daarom zoeken wij daarvoor iets wat wij liefde noemen.

Maar wat is liefde? Soms denkt men: liefde is een lijfelijk contact. Ongetwijfeld kan het dat zijn: de verzekering vinden door je lichaam dat je niet alleen bent. Maar het kan ook zijn het gewoon opgaan in datgene wat rond je is. Je kunt een landschap liefhebben of een stad, een kleur, een melodie, dat wat tot je doordringt, wat de diepe kern in jezelf gerust stelt en zegt: je bent niet alleen. Liefde is onze vlucht voor een eenzaamheid, die wij vrezen en die niet eens werkelijk bestaat.

Wij zoeken. Wij zoeken naar een mens. Wij zoeken naar een God. Wij zoeken naar de zin van het bestaan. En zodra wij ons verbonden weten met iets - zelfs al is de vorm die wij eraan geven een illusie - dan houdt het vragen op. Dan is die leegte weg, dan antwoordt onze wereld ons en heeft ons bestaan voor ons betekenis gekregen, dan zijn wij iets. Het is alsof wij beseffen, dat wij niets kunnen zijn zonder deel te zijn van de totaliteit waaruit wij voortkomen. Daarom verlangen wij naar liefde. Daarom zeggen wij dat God liefde is. Daarom zeggen wij dat je je naaste moet liefhebben, dat je de wereld moet liefhebben. Want die liefde is onze vlucht voor de eenzaamheid, die voortkomt uit het onbewust zijn van een wezen, dat niet volledig zichzelf kan of durft zijn.

Zo leven we door de liefde naar een werkelijkheid toe. Een werkelijkheid waarin we niet alleen onszelf zullen openbaren voor wat we zijn, maar vooral zullen beseffen, dat datgene wat wij werkelijk zijn betekenis heeft voor anderen, dat de wereld antwoordt op onze werkelijkheid en dat onze werkelijkheid en die van anderen samen gesmolten een betekenis heeft zo groot, dat wij er slechts aarzelend over durven dromen.

Dat is voor mij liefde.

Heb ik hiermede niet iets gezegd dat eigenlijk aansluit bij oorlog? Weet u waarom liefde vaak een halve oorlog is? Omdat je bang bent om datgene bewust kenbaar te maken wat je weet te zijn. Als je daarvoor niet meer bang bent, dan blijft er alleen liefde zonder strijd over; dan is het een aanvaarding. Misschien is het wel eens goed, als u vindt dat u liefde te kort komt, dat de wereld te kort schiet in liefde (mensenliefde of naastenliefde) om daar dan even aan te denken en te zeggen: Ach, die mens is zo bang voor datgene wat hij is, dat hij geen contact weet te vinden met een wereld, die hem zou kunnen aanvaarden. Hij veroordeelt zichzelf, arme mens. Daarom vecht hij zo hard.

:--:

Abonnementen: f 30,- p. 10 nummers
(v. leden f 20,-) (v. buitenland f 450 extra)
bij vooruitbetaling op giro no. 468.874
t.n.v. „O.D.V.” te 's-Gravenhage

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

I N H O U D.

OKTOBER 1973.

19e jaargang.
Nummer 1.

DE WERELD

De levende krachten	CI/I blz.	2
Is oorlog onvermijdelijk?	• "	6
Liefde	"	12

PRACTISCH OCCULTISME

Inleiding	CII/II "	1
De mens en de natuurgeesten	"	8
De unieke schepping	"	12

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

PRACTISCH OCCULTISME

HOOFDSTUK I.

I N L E I D I N G.

Occultisme: duister, geheim. Er zijn heel veel dingen, die de mens duister en geheim noemt zonder dat ze dit in wezen zijn. De praktijk van het occultisme is heel vaak: afstand nemen van allerhande theorieën en verklaringen en genoeg nemen met de mogelijkheid de verschijnselen praktisch te beheersen.

De gehele occulte wetenschap draait ten slotte om de mens. Zelfs als wij bezig zijn met de kosmos, herleiden wij de waarden toch altijd weer tot de mens, tot de verschijnselen in de menselijke wereld.

Als wij te maken hebben met de mens als middelpunt, dan is het duidelijk dat de eigenschappen van de mens voor een groot gedeelte bepalend zullen zijn voor de zogenaamde occulte verschijnselen. Nu is het zo, dat elke mens in zijn wezen een eigen karakter heeft. Deze karakteristiek is betrekkelijk ver doorgevoerd. Laat mij u een voorbeeld geven:

Een vingerafdruk is praktisch uniek. Wij nemen daarmee over het algemeen genoeg en praten er verder niet over. Maar laten wij ons dan afvragen waarom er bepaalde typen van vingerafdrukken voorkomen?

Er zijn ongeveer 17 hoofdtypen, waarin dan weer een aantal afwijkingen te constateren zijn. Zo is het aantal mogelijkheden dus oneindig. Gaan we dat na, dan blijkt dat dit kennelijk te maken heeft met zintuiglijkheid van de mens in casu voornamelijk met de tastzin.

De tastzin toont ons een aantal reacties aan, die mogelijk zijn bij aanraking. Dit gebeurt hoofdzakelijk bij aanraking van de verhoginkjes, de rillen (groeven) van de huid. Hierin zit kennelijk ook een deel van de tastzenuw en zo wordt de gevoeligheid van de tastzin daardoor bepaald. De tastzin is weer verbonden met de reacties van de andere zintuigen. Op deze manier krijgen wij dus te maken met een aantal kentekenen, die iets zeggen omtrent het wezen van de mens.

Als wij kijken naar de hand van de mens (vooral als wij haar licht gebogen houden en de duim iets gestrekt, dat is nl. de juiste houding om de hand te lezen), dan kunnen wij zien dat er o.m. bij de muis van de hand een aantal bijlijntjes voorkomen, maar die ook net onder de verschillende "bergjes" onder de vingers zitten. Wanneer iemand nu bewusteloos is, dan verdwijnen een aantal van die plooiën. Kennelijk is de bewustzijnstoestand van de mens dus mede aansprakelijk voor het optreden van bepaalde kerfjes en plooiën, die buiten de normlijnen (levenslijn, verstandslijn enz.) voorkomen. Ook hier: de bewustzijnstoestand beïnvloedt bepaalde kentekenen van de mens. Daar staat tegenover dat de mens een aantal trekken heeft, die vast zijn.

Bij de schedelbouw kennen wij b.v. een wat hellende aangezichtshoek. Het voorhoofd loopt dus iets naar achteren weg. Zien wij dat bij een persoon, dan is dat een mens, die sterk zintuiglijk leeft.

Kijken we naar iemand, die een recht voorhoofd heeft, dus een andere vorm van schedelkap, dan hebben wij zeer waarschijnlijk te maken met een mens die logisch denkt. Het is in ieder geval iemand, die zeer veel naar bewijzen zoekt, die geneigd is alles materieel te herleiden.

Er zijn ook nog voorhoofden, die iets teruglopen om daarna met een soort bult naar voren te springen. Ook deze vorm heeft iets te zeggen. Indien die bulten (ik zou haast zeggen "horentjes") sterk ontwikkeld zijn, zodat de hoek van het voorhoofd daardoor meegetekend wordt, dan stellen wij dat we te maken hebben met een mens, die hevig emotioneel is.

Dan is er nog een 4e vorm waarbij de hoek wel iets meer naar achteren loopt maar gelijktijdig naar de zijkanten iets uitpuilt. Hier is dan een mens, waarin instinct en herinneringswaarde domineren en de onmiddellijke reactie praktisch achterwege blijft.

Dit zijn natuurlijk maar hoofdingelingen. Het is een type-indeling, die gebruikelijk is. Deze type-indeling kan ons helpen, ook al is ze niet onfeilbaar, om de benadering van een individu vast te stellen.

Als wij te maken hebben met iemand, die een recht opgaand voorhoofd heeft, dan is het duidelijk dat wij bij suggestie e.d. die mens in de eerste plaats moeten pakken op zijn hoofdeigenschappen. Wij moeten uitgaan van zijn logische opbouw van denken. Wij moeten uitgaan van materiële mogelijkheden en verschijnselen.

Hebben wij te doen met iemand, die sterk emotioneel is, dan zal de suggestie in de eerste plaats op de emotie gericht moeten zijn.

Dit zijn uit de aard der zaak alleen maar voorbeelden. Later zullen wij de verschillende punten nog nader moeten beschouwen en zullen daaraan ook meer directe regels aan verbinden.

Uit dit alles hoop ik echter reeds te hebben aangetoond, dat wij aan bepaalde uiterlijke facetten van de mens iets kunnen aflezen omtrent zijn gemiddelde aard. Zoals wij aan de gehele vorm van de hand wel degelijk kunnen zien of iemand een intellectueel type is of niet; of hij heerszuchtig is of niet. Door deze eigenschappen te kennen zal de occultist dus weten met welk materiaal hij werkt. Daarom zijn dergelijke pseudo-wetenschappen - dat blijven ze toch eigenlijk - zo belangrijk voor iemand, die praktisch met het occultisme wil werken.

Het occultisme bestaat voor een groot gedeel uit projectie. Wij geven een deel van onze eigen persoonlijkheid als het ware vorm en gestalte, hetzij suggestief, hetzij hypnotisch of misschien als een uitgestraalde gedachte of een uitgestraalde kracht. Elke kracht, die wij uitstralen moet echter zijn afgestemd op degene die haar ondergaat, die haar dient te ontvangen. Hier is de oude studie, die in China zo'n lange tijd opgang heeft gemaakt dus helemaal niet zo gek.

Men ging uit van een elementen-verdeling; iets wat wij ook bij de Grieken nog terugvinden. Men zei: Deze mens heeft een bepaalde verhouding van elementen in zich. Daardoor ontstaat er een verstoring van het Yang-Yin-principe. Door deze verstoring in de vorm te constateren weten wij op welke wijze wij dat evenwicht kunnen herstellen. Hierbij was een groot gedeelte van de magie gericht op het herstellen van evenwichten; of andersom - negatief - ook wel eens op het verstoren van bestaande evenwichten.

De praktische regels, die wij voor deze eerste les of inleiding kunnen trekken, luiden:

- I. Als u op welke wijze dan ook met een medemens wilt werken op occult terrein, dan is het mogelijk dat u tracht aan de hand van zijn

uiterlijk, zijn bewegingen, kortom, het geheel waarneembare deel van deze mens u een beeld te vormen van zijn karakteristieken, van zijn toestand en eventueel zelfs van zijn kwalen of geestelijke mogelijkheden. Door dit te doen scheidt u voor uzelf een mogelijkheid tot juiste afstemming. In dit geval - en dat zal heel duidelijk zijn - is het voor ons gemakkelijker mogelijk resultaten te behalen en kunnen wij harmonieën opbouwen.

Er is één terrein waarop deze regel niet kan gelden: als wij ons "ik" willen projecteren naar een hogere geestelijke wereld. Want hier hebben wij niet te maken met personen, die wij van tevoren kunnen waarnemen, observeren. Wij hebben geen vaste kenmerken waarop wij ons bij onze afstemming kunnen richten. Hier vervangt de z.g. sfeer de waarneming.

Een sfeer is voor ons een gevoelskwestie, dat is duidelijk. In deze gevoelskwestie volgt dus de noodzaak tot emotionele afstemming. Ik kan nimmer naar een lichte sfeer gaan, indien ik zelf droefgeestig gestemd ben. Ik kan geen uiterst positieve krachten bereiken, indien ik negatief ben ingesteld. Ik zal mijn afstemming in dat geval moeten richten op de sfeer, die ik kan benaderen. Niet op degene die ik wil benaderen - dat lukt namelijk niet altijd - maar die ik kan benaderen en daarbij zal ik moeten uitgaan van een sfeer, die althans zoveel mogelijk beantwoordt aan hetgeen ik voor mijzelf verlang.

II. In het occultisme bestaan duizenderlei geheintalen en verschillende aanduidingen. Welk systeem van aanduiding wij gebruiken is niet zo belangrijk. Als wij er echter één hanteren, dienen wij daarin zeer consequent te zijn. Het door elkaar gebruiken van verschillende systemen werkt namelijk voor ons bewustzijn verwarrend en zou dus in ons conflicten en afwijkingen kunnen doen ontstaan. Ons voorstellingsvermogen is dermate belangrijk bij het richten op bepaalde krachten, sferen, afstemmen op personen, het projecteren, dat wij - ook in ons bewustzijn - zo ordelijk mogelijk te werk moeten gaan. Werkelijk occultisme kan alleen op een ordelijke wijze worden bedreven.

III. Overal waar ik te maken heb met een teveel, mag ik nimmer toevoegen. Overal waar ik te maken heb met een tekort, mag ik nimmer nemen.

Ik moet in mijn streven altijd proberen om een evenwicht, een zo gunstig mogelijke balans zelfs, te bereiken.

Ik zal u een paar voorbeelden geven voor deze regel. Paranormale genezing zal voor de meesten van u wel het dichtst bij liggen.

Als ik te maken heb met een ontsteking, zal ik nimmer kracht geven op de plaats of op dat deel van het lichaam waar de ontsteking zich bevindt, want daarmee forceer ik de ontsteking, ik geef deze kracht en dat is niet de bedoeling.

Als ik te maken heb met iemand, die een orgaan heeft dat minder goed functioneert, dan kan hij daar wel pijn hebben, maar de plaats zelf mag ik niet afnemen. Ik mag geen kracht weghalen. Hier is een tekort aan kracht, dus dien ik kracht toe te voegen.

Nu zullen wij een aantal praktische regels geven, die u kunt gebruiken bij de benadering van een persoon op occult terrein.

Het is voor u het gemakkelijkst, indien u de astrologische typenaanduiding hanteert, ook als er andere aanduidingen bestaan.

Houd rekening met het element waaraan een bepaald sterrenbeeld gebonden heet te zijn. U krijg dan een indeling in:

lucht-, aarde-, water- en vuur-typen.

Uw afstemming dient te geschieden op het element. Als de afstemming plaats vindt, kunnen wij daarnaast proberen, indien het gaat over een beïnvloeding, een kwaal of iets dergelijks, na te gaan onder welk sterrenbeeld en welke planeet deze persoon of omstandigheid valt. Het is b.v. mogelijk te zeggen: deze mens heeft een kwaal of een stimulans nodig, die valt onder Uranus. De mens zelf valt onder een waterteken. Dan begin ik mij af te stemmen op een zekere amorfiteit (vormloosheid); alles is vervormbaar. Dit betekent, dat een Uranus-invloed, die op zichzelf niet zo sterk stabiel pleegt te zijn, ongrijpbaar is. Wij kunnen de kwaal dan niet onmiddellijk aanpakken. Wat wij in dit geval doen is: wij gaan naar een basisbestanddeel dat in die mens niet op de voorgrond treedt en proberen dan - ook indien het hypnose, suggestie of wat anders betreft - ons in de eerste plaats in de stellen op het vegetatieve (automatisch functionerende) deel van het zenuwstelsel. Hiermede kunnen wij een maximum aan resultaat behalen.

Maar stel nu dat wij een mens hebben, die onder een aardeteken valt. Deze heeft precies dezelfde kwaal of afwijking. Hij valt onder Uranus. Nu mag ik niet uitgaan van vormloosheid. Deze mens heeft een zeer sterke eigen karakteristiek. Deze karakteristiek zal mede elementen bevatten, die bij Uranus behoren. In dit geval stel ik mij dus voor: wat is de relatie van de door mij gekende planeetwerking Uranus t.a.v. van het type. Ik kan het type niet veranderen, ik moet dus de werking veranderen. Wij grijpen dus direct de werking van de kwaal of de afwijking aan en proberen niet langs een omweg iets in de mens zelf tot stand te brengen. Een geestelijke operatie, bij wijze van spreken, kun je uitvoeren op een vuurteken en op een aardeteken. Het is veel moeilijker om dat te doen bij iemand, die behoort tot een luchtteken. Bij een waterteken is dit praktisch niet direct mogelijk. Dit geldt voor ons in de geest en zal voor u op aarde ongeveer gelijk gelden.

Als u te maken heeft met lichaamsdelen, dan kunt u overal boekjes krijgen, waarin staat beschreven hoe elk lichaamsdeel correspondeert met een planeet en met een sterreteken. Dan weten wij ook wat de kwalen zijn van een bepaald lichaamsdeel en wij weten ook welke werkingen wij kunnen gebruiken voor dat bepaalde lichaamsdeel. Hier kunnen wij iets hebben aan de astrologie, want deze geeft ons niet alleen maar tekens en een begrip van een kosmische opbouw, zij geeft ons daarnaast - en dat is toch wel belangrijk - een denkbeeld van wat men noemt: compenserende werkingen. Bijvoorbeeld: U bent geboren onder een bepaald teken, maar wat is uw ascendant? De ascendant kan onder bepaalde omstandigheden zelfs domineren. Maar het ascendant-teken domineert naar buiten toe (beïnvloedt dus de uiterlijke verschijningsvorm, lichaam en gedrag), niet de innerlijke toestand. Die blijft voorbehouden aan de grondeigenschappen van het zonneteken, waartoe u behoort. Nu zal ik in vele gevallen zeggen: dit is dermate uiterlijk, dat ik hier beter de ascendant van een persoon kan berekenen en daarvan uitgaan.

In andere gevallen is het mogelijk te kijken naar een horoscoop. U moet dan wel de horoscopie een beetje beheersen. Wij kijken wat er in de geboortehoroscoop (radix) voor vierkanten, wat voor opposities zitten. Wij kijken naar het lichaam. Welke planeet is hier actief (dominant of heersend)? Welke werking heeft die planeet in de totale horoscoop? Dan hebben wij meteen een relatie met de invloeden van buitenaf en wij hebben tevens - en dat is even belangrijk - de mogelijkheid om een bepaalde invloed te constateren, die moet worden opgeheven of die een tegenwicht moet krijgen. Op deze manier krijgen wij de mogelijkheid om evenwichten tot stand te brengen. Dit heeft niets te maken - ik zeg het er naar meteen bij - met astrologisch geestelijk genezen, want aan dergelijke, vaak toch zeer theoretische wetenschappen zullen wij in deze cursus niet kunnen toekomen. Ik heb u nu een beeld gegeven van de uiterlijkheden.

In deze inleiding moet ik ook nog aandacht besteden aan bepaalde delen van de innerlijke mens. Ik mag daarvoor aanhaken bij een bekend systeem.

Bij yoga nemen wij aan, dat er in de mens een groot aantal stromingen (levenskracht) bestaat. Wij kennen daarnaast bij yoga bepaalde systemen om deze levenskracht te beheersen en methoden om de levenskracht te zuiveren of aan te vullen. Dat alles behoort weer tot een systeem, dat wij misschien terloops in een tweede onderwerp verder kunnen behandelen. Het gaat ons hier echter om de circulatie van krachten en de relatie van de krachten en krachtstromen in de mens met buiten hem bestaande omstandigheden. Ook hier worden wij geconfronteerd met iets dat van buitenaf kan worden geremd of gestimuleerd. Alleen de mens, die zijn levensstromen volledig kan beheersen door zijn wil, is onaantastbaar. Maar dit is over het algemeen maar een zeer klein pro-millage. Het is niet eens een percentage. Het is een pro-millage van $1\frac{1}{2}$ tot 2 o/ooo. Voor ons praktisch werken met het occultisme nemen wij dus aan, dat die beïnvloeding van buitenaf wel mogelijk is, ook al weten wij dat er een zeker fouten-element schuilt in deze stipulatie. Dan stellen wij:

Als in de mens levensstromen fluctueren, dan is dit het gevolg van een innerlijke wilsuiting of van een geestelijke toestand. Het eigen bewustzijn blijkt slechts zeer zelden invloed daarop te hebben.

Indien ik een fluctuatie in de levensstromen van een mens tot stand kan brengen - en dat kan ik doen door b.v. een gerichte uitstraling, zelfs op afstand - dan zal hierdoor de mogelijk ontstaan om bepaalde functies van die mens tijdelijk te domineren. Wij kunnen ook door de fluctuatie op de juiste wijze te bevorderen verhoogde bewustzijnstoestanden bij de ander veroorzaken. Wij kunnen daarnaast bepaalde eigen functies (o.a. mentale functies) tijdelijk als het ware stil zetten. Wij komen dus tot een veel grotere beheersingsmogelijkheid van ons sujet. Daarnaast kunnen wij - en dat is met andere methoden heel moeilijk - ook geestelijke fasen van diens ontwikkeling en beleven beïnvloeden.

Dit beïnvloeden van de levensstromen is helaas de laatste tijd wel eens een zaak van experimenteren geworden voor mensen die er heel weinig van afweten. Mag ik daarom in deze eerste les ook enkele praktische tips geven in die richting?

Probeer nimmer de levensstromen van een ander te beïnvloeden, tenzij u eerst zelf een evenwichtigheid en een mate van beheersbaarheid heeft bereikt.

Indien in u bepaalde toestanden van bewustzijnsverandering of -verruiming optreden en deze passen niet bij hetgeen voor u op dat moment aanvaardbaar is, richt dan uw aandacht op de ruggestreg. Stel u een circulatie van de levensstroom voor die langs uw zijden loopt, bij het stuitbeen binnenkomt bij de ruggegraat om deze ter hoogte van het schouderblad te verlaten en wederom langs de zijden af te lopen. Dit is een voorstelling en heeft met de werkelijke stromingen niet eens zoveel te maken, maar het heeft wel een vreemd neveneffect. Hierdoor wordt het bewustzijn onmiddellijk verruimt en gekalmeerd en treedt een beheersbaarheid op ook in omstandigheden waar die voor een ogenblik teloor was gegaan.

Dit is een heel eenvoudige raad waar sommigen iets aan kunnen hebben.

De geheugenfuncties van de mens bevinden zich aan de zijanten van het hoofd, althans voor occulte doeleinden.

Wij stellen ons nu een denker voor, die de handen zijdelings tegen het hoofd legt, terwijl hij de vingertoppen iets boven de slapen tegen de schedel drukt. Als wij ontdekken, dat ons geheugen niet juist functioneert, dan kunnen wij proberen onze levensstromen in die richting (boven de slapen) te dirigeren en tevens ervoor te zorgen dat er beneden geen verlies van kracht is (dat doen wij door de benen te kruisen, bij voorkeur zo dat de enkels of de voetzolen elkaar raken). Terwijl wij - in denkershouding

zittend - de vingertoppen opzij tegen de schedel drukken, stellen wij ons voor dat kracht uit beide handen in de schedel binnentreedt en vandaar pulseert naar het voorhoofdchakra vanwaaruit zij weer vrijkomt.

Dit is alweer een voorstellingsmethode, maar het blijkt wel dat hierdoor de geheugenfunctie aanmerkelijk kan worden gestimuleerd en dat - indien u zich daarbij een korte wijle (10 minuten is gemiddeld voldoende) ontspant, terwijl u niet aan problemen of iets dergelijks denkt - u zult merken dat dingen, die u vergeten was, u ineens weer helder voor de geest staan.

Nu is dit voor onszelf natuurlijk erg prettig. Maar kunnen wij een ander op dezelfde manier helpen? Hiervoor zouden wij eveneens een vergroting van doorstroming moeten veroorzaken op die punten waar wij nu gemakshalve de vingertoppen hebben gezet. Dat kun je bij een ander moeilijk gaan doen. Iemand zegt: "Tjonge, ik weet het niet meer, wat heb ik nu toch weer vergeten." U gaat dan naar hem toe en legt uw handen om zijn hoofd. Dan heeft u kans dat u een dreun of zoiets krijgt. Toch wilt u helpen. Dan gaan wij uit van het volgende:

De mens is visueel sterk gevoelig en sterk suggestief. Dat wil zeggen, dat een sterk richten van de ogen voor ons betekent een uiterste concentratie op een bepaald punt. Wij proberen de persoon zo te zien dat beide slapen voor ons zichtbaar zijn. Wij stellen ons dan voor dat uit onze ogen een straal gaat, die door de slapen binnentreedt, door het hoofd circuleert en vanuit diens voorhoofdchakra tot ons terugkeert. Nu kunnen wij de straal niet op hetzelfde punt (voorhoofdchakra) weer ontvangen, tenzij wij zeer bewust zijn. Wij stellen ons dan voor dat die straal naar ons middenrif gaat en daar door ons weer wordt opgenomen.

U heeft om iemand op deze wijze te helpen tenminste 3 minuten nodig. Wie heel sterk geconcentreerd werkt, kan het misschien doen in ongeveer 70 seconden. Indien u de kans heeft dat te doen, is het misschien praktisch daarna de persoon even af te leiden - op welke wijze dan ook - en een onderwerp aan te snijden, dat naar u weet niet samenhangt met zijn problemen. Als u dan even doorbabbelt, zien wij hetzelfde verschijnsel optreden: na ongeveer 10 minuten blijkt de geheugenwerking versterkt te zijn en vele vergeten punten plotseling weer klaar in het bewust denken op te duiken. Dit zijn heel eenvoudige tipjes.

Wij willen vaak ook iemand op afstand helpen of genezen. Nu is het zo, dat wij ons moeten leren afstemmen op het type etc. Maar de beïnvloeding van buitenaf kan hier een rol spelen. Daarbij gaan wij eenvoudigheidshalve uit van het volgende standpunt:

Zuivere vitaliteit (levenskracht) wordt het eenvoudigst overgedragen door een concentratie op het stuitbeen.

Vitaliteit, die in het bijzonder voor het zenuwstelsel is bedoeld, kan het best worden overgedragen door u te richten op de nek-aanzet, de atlaswervel ongeveer.

Energie, die ten doel heeft de stemming van de mens te veranderen, wordt bij voorkeur op het keelkop-chakra gericht en wel, omdat wij daardoor een bepaalde klierafscheiding tijdelijk kunnen stimuleren.

Wij moeten ons in al deze gevallen realiseren dat de kracht, die wij uitstralen weer tot ons terugkeert en wel steeds tot ons meest geopend chakra, dat voor de doorsnee-mens ligt ter hoogte van het middenrif of op de borst

Wij kunnen onszelf in zo'n geval nooit afsluiten voor de problemen en onevenwichtigheden van een ander. Zij zullen door ons heen moeten pulseren. De erkenning van het probleem maakt het ons mogelijk eventueel optredende foutjes zeer snel te compenseren.

Indien wij een beïnvloeding van buitenaf wensen en wij onszelf niet actief durven of kunnen inschakelen, dan kunnen wij alleen een beroep doen op

krachten, die zo groot zijn dat voor hen een egaliseren van onevenwichtig- heden zonder meer mogelijk is. Wij kiezen daarvoor de z.g. stralen. Om deze stralen voor onszelf eenvoudig te symboliseren gebruiken wij kleur. De kleur, die u zich voorstelt, is niet zo belangrijk als men wel eens denkt, maar het is zeer belangrijk dat de kleur voor u een zekere betekenis heeft. Als u aan levenskracht gelooft en u denkt aan wit, dan denkt u aan wit licht waarin de patient of de persoon gehuld is. Denkt u dat goud of groen beter is, dan denkt u aan goud of aan groen. Het gaat hier nl. om uw persoonlijke instelling, waardoor een afstemming kan worden bereikt. In 9 van de 10 gevallen zal uw eigen kracht hier dienen als een soort starter voor een lawine van krachten, die rond elke mens wel aanwezig zijn, maar die slechts zelden tot directe uiting komen.

Dan gaan we deze inleidende fase afsluiten.

Er zijn onnoemelijk veel methoden om een mens te benaderen van binnen en van buiten. Onwillekeurig willen wij ook graag aan die mens zijn lot, zijn eigenschappen en dergelijke aflezen. Dit kunnen wij doen door ons op die persoon in te stellen. Dat lukt meestal niet zo goed. Wij grijpen dan b.v. naar handlijkunde, omdat hierdoor a. een direct contact met ons su- jet mogelijk is, b. een instelling wordt verkregen op lichamelijke eigen- schappen en ook bepaalde ervaringen, die inderdaad in de hand geschreven staan, waardoor wij gemakkelijker in de tijd die mens kunnen aanvoelen en zien en dus ook gemakkelijker kunnen zeggen wat wij doen en wat de persoon zal beleven.

Hierover moet u niet al te licht denken. Het systeem van de hand- lijkunde is behoorlijk oud. Wij weten dat het in Ur van de Chaldeeën een veel voorkomende praktijk was; en dat niet alleen voorspellingen uit de hand werden gedaan, maar heel vaak ook toestanden en zelfs ziekten en hun genezing daaruit werden afgelezen. In Babylonië, in Egypte vinden wij die kunst ook. Wat gewijzigd komt ze ook nog voor in Griekenland en later in Rome.

De werkelijk grootste kunst is de overlevering van de chiromancie zoals die onder de zigeuners bestaat. Hierin zijn namelijk bepaalde coster- se wijsheden samengevoegd met een ervaringswijsheid, die eerder Afrikaans is. De combinatie van de twee oosterse en Afrikaanse methoden heeft een impulsief duidingssysteem tot stand gebracht waarmee vaak heel goede re- sultaten worden bereikt. U moet echter niet denken, dat u met een hand- boekje en voldoende artikelen daarover nu precies een lot kunt duiden uit de hand. Maar u kunt uw gevoeligheid vergroten.

In alle practisch occultisme zult u mede met uw gevoeligheid moeten werken. Het is deze gevoeligheid waardoor wij tot prestaties komen, die - zouden wij ze moeten leren - ons onnoemelijk veel tijd zouden kosten. Wij kunnen niet verklaren wat wij doen. Maar is dat wel noodzakelijk? Als datgene wat wij doen een practisch resultaat heeft, dan is dat vol- doende.

Iemand, die aan practisch occultisme doet, zal zich soms bezighou- den met de theoretische verklaring. Ik zou u ongetwijfeld heel modie theo- rieën kunnen voorschotelen omtrent het handlezen waar ik het over had, omtrent de schedelbouw, de waardering van de menselijke fysionomie, het waarden van de verhoudingen van de ledematen ten aanzien van de romp; in bepaalde duidingen ook weer een heel belangrijk systeem. Al deze dingen worden wel theoretisch verklaard, maar de theorieën haperen allemaal. Zij komen alle op een punt van onverklaarbaarheid: een dogma, dat als on- aantastbaar wordt gehanteerd, maar dat op zichzelf geen enkel redelijk be- wijsbare inhoud heeft. Daarom geloof ik, dat wij met de theorie niet teveel moeten doen. Ik meen, dat wij ons eerder zullen moeten richten in deze cur- sus op datgene waarmee wij resultaat kunnen behalen.

Ik heb u reeds een paar practische regels gegeven; heel kleine en heel eenvoudige. Indien u ze toepast, zult u ontdekken dat zij resultaat opleveren. Waardom zult u waarschijnlijk niet weten en als u probeert om daarachter te komen, raakt u alleen maar verwarder. Houdt u mij dus ten goede, als ik u hier nadrukkelijk verklaar:

Er bestaat geen enkel theoretisch systeem dat een redelijke verklaring geeft voor de mogelijkheden waarover een mens beschikt. Er zijn vele systemen, die dit ten dele doen. Omdat wij nu eenmaal aanwijzingen nodig hebben, zullen wij ons, althans in deze cursus, over het algemeen houden aan de astrologische tekens en duidingen. Niet omdat wij menen dat b.v. Mercurius in de kleine vinger zit of dat de zon in de ringvinger schuilt, maar omdat wij weten dat dit benoemingsstelsel door zijn associaties het meest geschikt is voor het bereiken van een juiste instelling. Probeert u dus niet de astrologie in een practische wetenschap over te zetten, dat gaat niet. Aanvaard echter een systeem van benoeming, omdat daardoor, dank zij associaties, de belangstelling van de mens een zo eenvoudig-mogelijke instelling en het rijzen van de juiste beelden bereikbaar wordt.

Denk niet, dat er iets bestaat in het gehele occultisme dat voor u onmogelijk is. Maar om het mogelijk te maken, dient u het eerst als zodanig te beseffen. Op het oogenblik dat u zegt: "dit kan misschien wel gedaan worden, maar ik kan het niet", kunt u het niet.

En dit is dan de laatste practische raad, die ik u geef:

Ga altijd uit van het standpunt: dit is mogelijk voor mij. Als de ervaring bewijst dat u die mogelijkheid niet bezit, zeg dan niet: ik kan het niet. Zeg: ik heb een verkeerde benadering gebruikt. Op deze wijze zult u het maximum van uw krachten leren gebruiken. En uitgaande van een dergelijk standpunt zult u ook een maximum aan nut kunnen hebben van al datgene wat wij in deze cursus nog te berde zullen brengen.

-:-

DE MENS EN DE NATUURGEESTEN.

De mens heeft een wat vreemde opvatting van natuurgeesten. U hoort vaak van die mededelingen: Jansen heeft een kabouter in zijn kolenhok. Dat is natuurlijk kolder. De mens heeft geprobeerd de verpersoonlijking van de natuurkrachten tot stand te brengen door hun een gestalte en een naam te geven en aan hen eigenschappen toe te kennen. De werkelijkheid ligt een klein beetje anders en kan ongeveer als volgt worden voorgesteld:

Er zijn een aantal elementen wier samenspel het leven op aarde mogelijk maken. In deze elementen zit energie. Die energie bestaat in verschillende vormen en kan onder bepaalde omstandigheden een eigen persoonlijkheid krijgen, omdat er een eigen ervaring ontstaat. Waar deze eigen ervaring aanwezig is, ontstaat er een deelkracht, die zich kan manifesteren in een van de zogenaamde elementen en gelijktijdig astraal een eigen vorm kan aannemen. Een vorm, die dan de eigenschappen weerspiegelt, die door ervaring zijn verworven.

De aardgeesten, vaak gnomen of kabouters genoemd, zijn eigenlijk kleine mensjes. Zij zijn bijzonder ijverig volgens de mensen. Dat is begrijpelijk, want hij wil een tegenstelling scheppen tussen zichzelf en het kaboutervolkje. Daarnaast zijn ze erg grillig. Ongetwijfeld kent de mens ook graag enkele van zijn eigenschappen aan deze projecties in een element toe.

De kabouter of aardgeest is echter niet, zoals men denkt, een klein mannetje met een puntmuts en een baard. Het is een wezen, dat een bepaald deel van de aarde bewoont. Onder hen zijn er die leven in b.v. bepaalde ertslagen. Veel meer komen zij voor dicht onder de oppervlakte in leisteenlagen, die tussen andere rotslagen zijn geklemd. Dat is begrijpelijk, want waar leisteen is, daar ontstaat nogal gemakkelijk een verschuiving; daar is dus voortdurend pressie, er is voortdurend verandering van energie. Dat betekent dat wezens, die zich vereenzelvigen met die plaats en met de materie daar, over meer energie beschikken dan een entiteit, die gevormd is in een erts laag, in een stuk graniet of iets dergelijks. Deze persoonlijkheden komen zelden volledig tot uiting. Een enkele maal gebeurt het en dan denk ik vooral aan de wezens, die dicht onder het aardoppervlak voorkomen en die grotere energie-inhouden hebben.

Kunnen zij zich manifesteren? In de praktijk komt daar niet veel van terecht. Belangrijker wordt het, als zij tezamen (meestal groepen van natuur-entiteiten) een berg vormen of een bepaald ravijn a.h.w. omhullen met hun projecties. Want dan worden ze actief tegen alles wat binnen hun bewustzijnsveld komt.

In een berg kennen wij heel veel verschuivings- en zettingselementen. Daar is dus veel energie. Wanneer die energie in een entiteit vorm krijgt, zal de entiteit alles doen om zichzelf in stand te houden. Komt er nu iemand wiens uitstraling niet in overeenstemming is met die van deze natuurgeesten, dan zullen zij gezamenlijk kunnen ingrijpen en kan er daardoor b.v. een temperatuursverandering optreden. In enkele gevallen kan steenslag of steenval voorkomen en het is onder omstandigheden mogelijk dat aardgeesten ook steenregens veroorzaken. Dit laatste komt meestal eerder voor bij bepaalde natuurgeesten; en dan denk ik aan wezens, die in "bezield leven" wonen, zoals boomgeesten of watergeesten.

De mens heeft een voorstelling van die entiteiten, welke niet strookt met de werkelijkheid. Maar elke voorstelling schept een beeld. Een gedachte is een kracht, die astraal tot uitdrukking kan komen, zeker, indien deze gedachte vaak wordt herhaald. Zo ontstaan er astraal voertuigen, die beantwoorden aan de voorstellingen van de mens en die onder omstandigheden - maar alleen tijdelijk - bezield kunnen worden door krachten uit de natuur. Dan is het dus toch mogelijk, dat het kleine volkje optreedt en dat de marcherende kabouters langs komen of dat de nimfen ergens in het bos dansen.

De situatie daarbij is voor de mens nogal moeilijk, want hij ziet deze dingen als op zichzelf staand; wat zij niet zijn. Hij zal dus ook geneigd zijn een beroep te doen op deze krachten zonder te begrijpen, dat hier zijn beroep niets zegt.

Indien een mens niet harmonisch is met de krachten die b.v. in een rivier leven (stromend water is energie en daardoor wordt de mogelijkheid geschapen dat persoonlijkheden zich daarin vormen), dan zal zeker zijn beroep of zijn offer niets uitmaken op de reactie van deze watergeesten op die persoon. Is er echter een harmonie, dan wordt door zo'n watergeest - laat hij die term maar gebruiken - het bestaan van die mens aan gevoeld als een verdere uitbreiding van bestaan. Hij zal dus de condities proberen te scheppen waaronder die mens overlevingskansen heeft. Is iemand vijandig door zijn instelling en uitstraling, dan wordt dit gevoeld als een aantasting van de eigen energie en ook eigen bestaan en zal alles worden gedaan om die mens op de een of andere manier uit te schakelen. Dit alles is doodeenvoudig, meen ik.

Vuurgestten zijn ook al van die wezens waarover men heel vreemde illusies koestert. Ik weet niet waarom men deze geesten Salamanders heeft genoemd. Zijn ze genoemd naar de kachel of de kachel naar hen? Van een salamander neemt men aan, dat hij het vuur is. Dat is helemaal niet waar. Vuur is een omzettingsproces waardoor bepaalde energieën vrijkomen. In deze

energieën bevindt zich een bepaalde dosis infra-rood straling. Sterke infra-rood bronnen - ook als ze niets te maken hebben met vuur - geven de mogelijkheid aan entiteiten die daarop zijn gericht om zich daarbinnen te manifesteren. Een Salamander of vuurgeest kan dus inderdaad in uw kachel komen, maar hij zal hem niet aanmaken. Hij kan pas actief worden, wanneer er een omzettingsproces aan de gang is. Hij zal niet leven in een vulkaan, maar wanneer het vulcanisme in werking komt, kan hij in de energieën daarvan bestaan en eventueel zich langs een lavastroom bewegen (zelfs een afgekoelde) zolang de temperatuur daarvan maar aanmerkelijk hoger is dan die van de omgeving.

Een mens moet goed begrijpen dat ook hier geldt: ben ik harmonisch of niet. In het geval van een vuurgeest en ook van een watergeest geldt, dat angst over het algemeen als een aantasting wordt beschouwd. Men moet dus niet bang zijn ervoor. Iemand, die absoluut evenwichtig is, zal voor een dergelijke geest niet bestaan. Dat betekent, dat deze het geheel van zijn werkingen niet op die mens zal richten. Is daarbij nog een aanvaarding van het vuur als zodanig aanwezig, dan is het heel goed mogelijk, dat die vuurgeest zelfs zijn stralingen richt op de mens, die tot het middelpunt wordt van een vlammenzee of vuurhaard, maar die zelf niet wordt aangetast.

Ik vertel u deze dingen alleen maar om u een klein beeld te geven van verschijnselen die in de natuur bestaan. Want iemand, die zich bezighoudt met het occultisme, zal zich ook voor natuurgeesten interesseren. Hij zal in bepaalde gevallen ook te maken krijgen met werkingen, die van een natuurgeest uitgaan. Het herkennen daarvan lijkt vaak moeilijk. Want, hoe weet je nu of het aardstralen zijn of een aardgeest? Maar de eigen geest kan daarbij een heel eenvoudige oplossing geven:

Als u aanneemt dat er een werking of straling is die niet redelijk te verklaren is uit andere omstandigheden, dan moet u proberen u in te stellen met verweer tegen een aardgeest. Dan zal die aardgeest onmiddellijk reageren en u zult zijn energie dus "voelen", meestal wat ongunstig, maar daar moet u niet bang voor zijn. Op het ogenblik dat die energie merkbaar wordt, gaat u over tot erkenning van de aardgeest als iemand, die toch ermee harmonisch kan zijn en er is een soort contact. Dit geldt voor watergeesten, vuurgeesten en luchtgeesten precies hetzelfde.

Als u aanneemt dat natuurgeesten actief kunnen zijn op een bepaald terrein, begint u altijd met een voorzichtige ontkenning van hun stralingsbereik. Deze ontkenning wordt als een bedreiging van eigen zijn ervaren en wekt dus een reactie. Is er een reactie, dan kunt u wederom reageren en nu gunstig en er ontstaat een vorm van communicatie.

Hier is het een kwestie van gevoelens. U moet dus niet denken dat u nu plotseling een kaboutervorm, een elf of iets dergelijks ziet aankomen. U moet u gewoon realiseren dat u een bepaalde spanning gevoelt, dat u die spanning voelt toenemen als u haar ontkent en dat u door toe te geven dat die straling op zich aanvaardbaar is en in uw leven is ingepast de spanning verandert in een prettig gevoel van ontspannenheid. Hierbij kunnen dan bepaalde inspiratieve denkbeelden een rol spelen. Voor helderzienden en helderhorenden komen er soms indrukken door, maar dat blijven illusies. Vergeet u dat niet! Dat zijn vertalingen van ontvangen invloeden.

De hele natuur is bezielde. Er kan geen leven bestaan - in feite geen binding van energie op welke wijze dan ook - of er is leven, een bezieling in mogelijk. Wij zijn geneigd om dat over het hoofd te zien. Alleen indien die invloeden bijzonder sterk werken op een terrein waar wij zelf zeer bewust zijn, zullen wij ze opmerken. Maar dan moeten wij altijd proberen om er harmonisch mee te zijn.

Aardgeesten en natuurgeesten van welke aard dan ook moet u nimmer proberen te verdrijven. Iemand, die probeert natuurkrachten te verdrijven,

zal daar misschien in slagen, maar dan ontstaat er meestal als gevolg daarvan een zekere onevenwichtigheid, omdat de stabiliserende factor uit de omgeving is verdwenen. Dat is niet wenselijk. Wij moeten dus altijd positief daarop reageren.

Geloof u niet aan natuurgeesten? Dat is helemaal niet erg, indien u de mogelijkheid van hun bestaan maar niet volledig ontkent. Want het is niet belangrijk, of wij een dergelijke invloed beschrijven als een dolende entiteit of als een natuurgeest, als wij juist daarop reageren en uit die relatie is een harmonie bereikbaar, dan hebben wij immers het doel bereikt dat voor ons belangrijk is.

De noodzaak om altijd weer de harmonie te zoeken, zou ik u graag nog nader willen omschrijven.

Op het ogenblik dat een mens in een milieu leeft, zal hij daarin alleen goed, gezond en prettig kunnen bestaan, indien er tussen hem en zijn omgeving een evenwicht wordt bereikt. Daarbij is die omgeving niet altijd variabel, maar wel altijd de mens. De mens kan zijn instelling, zijn persoonlijkheid aan anderen aanpassen en daardoor een harmonie bereiken. Overal waar energie is, beïnvloedt ze het wesen van een mens, zelfs van een geest. Want deze geesten zijn ook gebaseerd op levensenergie en die is praktisch identiek met alle andere vormen van energie, waarin een persoonlijk bestaan mogelijk is.

Op het ogenblik dat ik strijd schep, zal mijn energie dus gebruikt moeten worden om een andere energie als het ware af te wijzen. Die andere energie zal daarop antwoorden met eveneens een afwijzing. Hierdoor wordt aan beide kanten energie verbruikt. Omdat een natuurgeest - en wat dat betreft ook vele andere entiteiten - geneigd is om die energie ten koste van alles te herwinnen, ontstaat er een verder aftapping van uw levenskracht. U verliest er dus altijd bij. Past u zich echter aan, dan zult u door die aanpassing vaak over meer energie kunnen beschikken. U zult dus meer kunnen volbrengen en u zult zich prettiger, gemakkelijker door het leven kunnen bewegen. En dat is hier het enig belangrijke.

Ik spreek nu van de elementalen. Naast elementalen zijn er nog zeer veel andere vormen van leven. U kunt b.v. in contact komen met een groepsgeest van een bepaalde diersoort. Ook hier geldt weer precies hetzelfde. Zodra u harmonisch daarmee bent, ontstaat er harmonie. Deze harmonie heeft zelfs nog het grote voordeel voor u dat het niet alleen betekent dat u wat energie en inspiratie krijgt uit die entiteit, maar dat bovendien alles wat onder haar regieme valt eveneens met u harmonisch is.

Een mens, die harmonisch kan zijn met de natuur, is harmonisch met de kracht, die b.v. brilslangen regereert. En dat wil dus zeggen, dat een brilslang u niet meer zal zien als een gevaar en u daardoor ook niet zo snel zal aanvallen. Hetzelfde geldt voor muizen, ratten e.d.

Besef verder dat harmonie niet altijd betekent het klakkeloos aanvaarden van de aanwezigheid van anderen. Harmonie betekent heel vaak een verdeling van belangenterrein: Ik, mens, heb geen behoefte aan uw ingrijpen aardgeest, vuurgeest, salamander of groepsgeest in mijn acties, maar ik zal ook de uwe niet aantasten. Ik respecteer u voor wat u bent, mits u mij respecteert.

Zo ontstaat er een zekere vrijdom. Als ik een voorbeeld mag geven: Een mens, die een dergelijke instelling heeft, zal zelfs bij een vloedplag er betrekkelijk ongebeten afkomen. Iemand, die er zich ontzettend tegen verzet, zal veel gebeten worden. Iemand, die met de gehele natuur volkomen harmonisch probeert te zijn, zal waarschijnlijk ontdekken dat zijn muren niet zwart geverfd (?) zijn; daar springt elke keer weer een vlek weg.

De relatie mens-natuurkracht is altijd er weer één van het vinden van een juist evenwicht. De houding van een ander zonder meer navolgen betekent lang niet altijd dat het gelijke resultaat wordt verkregen, omdat uw eigen principiële opmaak een andere is. Er zijn mensen, die slangen aardig vinden

en er zijn ook mensen, die daar bang voor zijn. Iemand, die bang is, kan niet op dezelfde wijze harmonisch zijn met de oerkracht van de slangen als degene die ze eigenlijk wel prettige beesten vindt. Ik denk, dat we daar een principe hebben dat we ook in de praktijk zullen moeten toepassen en zeker niet alleen maar tegen aardmannetjes of iets dergelijks.

De gehele wereld is vol van bezielde krachten. Dat gaat van een plant tot misschien een wolk. Alles wat in uw omgeving is, dient in harmonie met u te zijn. Vergeet niet, dat bepaalde krachten ook aanwezig kunnen zijn in voor u dode materie, dode voorwerpen. Wees er harmonisch mee en u zult zien dat het gebruik van die voorwerpen voor u optimaal is, terwijl omgekeerd u op de juiste wijze en haast automatisch die voorwerpen zult hanteren. Probeer er iets van uw denken aan op te leggen wat daar niet bij hoort en u zult zien dat die voorwerpen u als het ware "aanvallen". Dat wil zeggen, dat u niet in staat bent om er op de juiste wijze mee om te gaan en daardoor ongelukjes kunt maken, de voorwerpen stuk gaan of misschien uw vingers; het ligt er maar aan wat u hanteert.

Zoek deze harmonie. Niet omdat er kabouters ergens in de kolenkit zitten, maar gewoon omdat u beseft: door vanuit mijzelf een optimale harmonie te vormen ten aanzien van mijn omgeving krijg ik een optimale mogelijkheid om mijzelf te zijn in die omgeving, tot leven en tot gebruik van mijn krachten zowel geestelijk als stoffelijk.

-:-

UNIEKE SCHEPPING.

Kan een schepping uniek zijn? Een schepping is een schepping. Als het een kosmische schepping is, is zij dan vanuit ons standpunt uniek? Hoe zullen wij zeggen, of zij dat in wezen is?

Wij kunnen zeggen dat een mens iets unieks heeft geschapen, omdat wij iets soortgelijks niet kennen. Maar weet u ook, of het niet nu bestaat of niet bestaan heeft of niet bestaan zal? Wat wij hier uniek achten is misschien de meest normale zaak van de wereld op een andere planeet. En het denkbeeld dat wij uniek achten is misschien alleen maar een vage weerkaatsing van een bewustzijn dat de gehele kosmos vult.

Als wij zeggen "schepping", dan vraag ik mij zelfs af: Spreken wij dan van een schepping van een hogere kracht of spreken wij van iets dat wij zelf scheppen uit de invloeden, die wij ondergaan? Het is heel moeilijk om daarop een antwoord te vinden. Misschien kun je wel het best als volgt redeneren:

Ik zie de schepping als iets unieks en ik zie mij als een unieke factor in die schepping, maar in het besef dat die schepping en mijn wezen onverbreekelijk met elkaar verbonden zijn. Ik zal proberen de krachten, werkingen en waarden, die daarin leven in mij te voelen en vanuit mij een zo juist mogelijk antwoord te geven op alles wat er rond mij bestaat. Zo zal ik deze schepping, die voor mij uniek is, beleven als een steeds meer deel van mijzelf wordend geheel waaruit mogelijk een bewustzijn voortkomt dat mij in staat zal stellen te zeggen, of mijn definitie "uniek" al dan niet te recht was gekozen.

Ik geloof, dat wij al die hogere krachten en waarden zo weinig mogelijk moeten definiëren, omdat wij juist daardoor beter kunnen leven met datgene wat wij rond ons ervaren en daarmee een betere harmonie kunnen krijgen.

:--:

DE WERELD

HOOFDSTUK II.

DE AARDE EN HAAR VERBINDINGEN MET HET ZONNESTELSEL.

De aarde, zoals wij de vorige maal hebben getracht duidelijk te maken, heeft een eigen veld, reageert op stralingsvelden die ook op de mens invloed hebben en heeft een eigen persoonlijkheid. Nu zult u begrijpen, dat de persoonlijkheid van de aarde iets meer is dan de som van alle leven daarop en zelfs van alle elementalen, die in en rond haar bestaan. De eigen persoonlijkheid van de aarde kan ongeveer als volgt worden omschreven: een betrekkelijk spraakzame dame met de neiging nogal eens snel te reageren.

De aarde is dus in haar reacties buitengewoon snel, als het iets betreft dat van de zon of wat meer uit de buurt van Venus, Mars, eventueel Mercurius en Saturnus afkomstig is. Haar mededelingen zijn natuurlijk van een wat andere aard dan die welke mensen onder elkaar kennen. Deze mededelingen zouden het best kunnen worden beschreven als de uitdrukking van een ervaring t.a.v. beweging in ruimte. Dit klinkt erg ingewikkeld maar het komt hierop neer:

Het zonnestelsel met alle planeten beweegt zich door de ruimte in een bepaalde richting. Hierbij heeft het geheel een zeker momentum en trekt daardoor voortdurend door andere delen van de ruimtelijke structuur. De wisseling daarvan zal voor een mens niet opvallend zijn, omdat de duur van één periode soms duizenden jaren kan belopen, soms een paar honderd jaar. De aarde reageert daarop nogal scherp en heeft de neiging daarover "gesprekken" te voeren; dat wil zeggen: eigen constatering ten aanzien van de ruimte te vergelijken met de ervaringen van andere planeten.

De reacties t.a.v. de zon hebben wij de vorige keer al beschreven. Men zou misschien kunnen zeggen, dat de relatie aarde-zon er één is van een wat ongezeggen kind tegenover een wat onverschillige moeder. De communicaties met de zon zijn voor de aarde eigenlijk niet zo erg belangrijk in de zin dat zij niet zelf antwoordt en geen onmiddellijke uitwisseling daarmee heeft. Het is eerder een kwestie van constatering vanuit de zon en reactie op de constatering vanuit de aarde, waarbij de zon altijd als dominant kan worden beschouwd.

Anders gaat het als wij de overige planeten bezien. Om ons het beeld goed voor ogen te stellen moeten wij ons realiseren, dat niet alle planeten in één baan rond de zon lopen of een gelijksoortige baan in één vlak. Er zijn mensen, die denken dat het zonnestelsel er uitziet als een primitief planetarium waar de verschillende bollétjes zich op koperdraadjes met verschillende snelheden rond een zon spoeden, als je tenminste aan het zwengeltje draait. In wezen verschillen die banen nog wel wat. Men zou kunnen zeggen, dat de aarde ten aanzien van het gemiddelde baanvlak een afwijking heeft van ongeveer 7 à 8 graden. Dat is niet zoveel. Er zijn andere planeten

die grotere hoeken maken. Er zijn er zelfs bij, die hoeken maken van bijna 35 graden en dat is heel wat meer. De baanverschuiving t.a.v. elkaar betekent niet alleen iets voor de evenwichtsverhouding, maar ook voor de communicatiemogelijkheid. Die wordt namelijk bepaald door wat wij zouden kunnen noemen: lijn van zicht.

Als een planeet zich bevindt aan de andere zijde van de zon, dan kan de aarde geen direct contact met haar hebben. De contacten, die de aarde heeft zijn wazig en niet scherp te definiëren. (Dit is voor een astroloog ook goed om te weten.) Wanneer dus een planeet achter de zon staat, vanuit de aarde gezien, dan betekent dat niet dat haar werking door de zon wordt versterkt, maar dat de werking sterk diffuus is, terwijl de zonnewerking voor de astroloog dominant is. Het is niet zo dat de invloed van de planeet gelijk blijft. Heeft u een horoscoop waarin een dergelijk geval zich voordoet, dan moet u zeggen: Die planeet doet niet veel; ze geeft een beetje sfeer maar geen werkelijke lotsdefinitie, zelfs niet in haar relatie met andere planeten. Als u een vierkant heeft waarbij vanuit de aarde gezien één planeet achter de zon staat, dan kan het wel eens zijn dat de feitelijke werking er één is van een driehoek. (Dit zijn dingen waarover astrologen zich waarschijnlijk zullen verbazen, maar het is werkelijk zo.)

De lijn van zicht, dus van directe communicatie, is bepalend voor de uitwisseling. Dit houdt in, dat een uitwisseling van lange duur gemakkelijker kan geschieden met de buiten-planeten dan met de binnen-planeten. Een contact met Venus zal vele malen worden onderbroken. Een contact met Mercurius zal zich bij elke passage moeten bepalen tot wat voor ons een enkel woord zou zijn. Daarentegen kan een contact van lijn met Neptunus praktisch onbepaald worden voortgezet. Daar bestaat de mogelijkheid dat hele zinsneden worden uitgewisseld. Nu vraagt u zich waarschijnlijk af hoe wij dat moeten verstaan: zinsneden uitgewisseld.

De vibratie van de aarde varieert. Dat heeft geen invloed op haar eigen rotatie of haar magnetisch veld, tenzij we gaan kijken in de bovenste lagen van de atmosfeer. Van menselijk standpunt uit gezien kan men ontdekken, dat hier plotseling een versterking of verzwakking van ionisatieverschijnselen optreedt waarbij bovendien geïoniseerde lagen in de atmosfeer zeer snel dalen (dichter bij de aarde komen) of stijgen (zich verder van de aarde weg formeren). Dit verschijnsel is voor de mens een van de gemakkelijkst waarneembare tekens van de communicatie, die de aarde heeft met andere planeten. Er bestaat echter hiervoor geen vaste regelmaat.

Als wij uitgaan van zonne-invloeden om tot een bepaling hiervan te komen, dan zien wij vele afwijkingen, die echter alle een betrekkelijk korte periode omvamen. Volgens de inwerkingen, die wij van de zon hebben kunnen constateren (een explosie op de zon b.v.) zou er dus een versterkte ionisatie moeten optreden op - laten we zeggen - 1 november. In de praktijk echter zien wij dat dit pas op 15 december gebeurt; een verschuiving van 45 dagen. Een vorige maal was die verschuiving maar 30 dagen en daar vóór was er een verschuiving van reactie van maar 2 dagen. Het zijn deze variaties waaraan wij kunnen zien dat de aarde spreekt, dat ze een bepaalde gedachte mede lichamenlijk uitstraalt.

Een woord van de aarde vergt meestal wel een jaartje, maar als dat eenmaal is geformeerd - en dat is het zonderlinge - dan wordt het compact uitgestraald. Het vormen van een woord duurt misschien wel een jaar en van meer woorden zou enkele jaren kunnen vergen, maar wordt het eenmaal uitgezonden, dan is het één boodschap.

Het moment van uitzending is betrekkelijk kort en duurt gemiddeld 14 à 15 dagen. Daarentegen kan de formatie van een zinsnede, zoals reeds is gezegd, een zeer lange tijd vergen.

Hoe komt het dan dat je Mercurius b.v. bijna niet kunt bereiken? Dat is heel eenvoudig: ook met een dergelijke "spot"-uitzending zou je Mercurius precies moeten raken tegen de invloed van de zon in en dat betekent

dat elke complexe uitstraling door de zon wordt gestoord. Bovendien is de baansnelheid van Mercurius betrekkelijk groot en ook dat speelt een rol. Een eenvoudige, dus niet gecompliceerde, uitzending kan gemakkelijker ontvangen worden.

Vergelijk: Indien ik met dezelfde energie een radiosignaal in morse uitzend, dan kan ik de halve wereld omcirkelen, terwijl als ik door een geluidsvibratie een veel ingewikkelder signaal uitzend, ik misschien maar een paar honderd km verder kom. Dit is een illustratie voor het aspect dat zich afspeelt.

Dan zullen we nu kijken wat de reacties zijn van aarde-zon, aarde-planeten.

De zon heb ik al beschreven. Als de zon een kracht uitzendt, doet ze dit meestal naar bijna alle planeten. Soms kan ze naar een enkele planeet uitzenden. Gebeurt dit, dan is dat een grote kracht en betekent dat grote veranderingen op die planeet. De reactie van een planeet hierop is altijd correctief. Ze probeert een evenwicht te herstellen. Wanneer deze poging begint, formuleert de planeet dit over het algemeen met een zeer kort woord waardoor een deel van de storing a.h.w. naar de zon wordt teruggezonden, maar nu gemoduleerd door de eigen poging van de planeet.

Aarde-Mercurius.

De relatie is betrekkelijk beperkt, zoals reeds is gezegd. Wanneer Aarde en Mercurius met elkaar contact hebben, dan is dat gewoonlijk het constateren van veranderingen in de ruimte binnen de aardbaan. Hier gaat het dus zuiver over het weer, om het zo eens te zeggen.

De relaties Aarde-Venus zijn enigszins anders, omdat a de bezieling van Venus aanmerkelijk sterker is, b op Venus ook veel meer elementalen optreden en daar dus een voortdurend proces van wording en verandering aan de gang is. Hier worden ook wel ervaringen uitgewisseld t.a.v. bepaalde creatieve processen, b.v.: Hoe gaat het met je helium? Heb je je cyaan al kunnen laten neerslaan?

De reactie van Venus zal over het algemeen ook op stoffelijk niveau liggen net als bij Mercurius. Voor de mens zijn deze uitwerkingen dan ook grotendeels materialistisch. De gevoelswereld speelt er heel weinig een rol. Wanneer een mens daarop reageert, dan zal dat over het algemeen zijn door verandering van gedrag en vooral van beleven, van handelen. Om het eenvoudig te zeggen: Als je een bepaalde invloed van Neptunus krijgt, ga je anders denken. Je kunt ook stomiteiten uithalen. Krijg je die nu van Venus, dan zal diezelfde invloed voor de mens eerder betekenen dat hij b.v. kopjes uit de handen laat vallen, zittend achter het stuur de bocht verkeerd berekent e.d. Het woord is dan wel hetzelfde, maar toch is de reactie een andere.

De relatie met Mars wordt meestal gekentekend door een sterke weerkaatsing. Het is alsof de reactie van Mars op de aarde altijd enigszins aanmoedigend is; zoiets van: Heb je weer een aardbeving? Vooruit jón, zet 'm op! (U vergeeft mij deze uitdrukking. Ik meen, dat ze hier verhelderend kan werken.)

Als een mens onder een Mars-invloed staat, dan betekent dat dus, dat hij opeens Tinus Plotseling wordt. Hij zal sneller reageren en vaak ook ondoordachter. Hij heeft een sterke neiging tot doorzetten. Voor de aarde is dat een gewoon gesprek, maar voor de levendewezens op aarde niet. Zo weten wij dat elementalen (vooral lucht- en water-elementalen) een betrekkelijk geringe reactie vertonen op invloeden van Venus en Mercurius. Op Mars wordt vaak zeer sterk gereageerd. Het waarom kan ik niet helemaal verklaren. Het ligt in de geaardheid van deze wezens evenzeer als op het gebied van gevoeligheid waarin zij hun bestaan vinden.

Krijgen wij Saturnus, dan blijkt dat die vooral reageert op denkbeelden. Men zou kunnen zeggen, dat Saturnus de criticus is, die altijd vraagt:

Is het nodig? Waarom zo? In de reactie van de aarde vind je dan ook steeds de neiging om zich duidelijker uit te drukken. Daarom zullen de Saturnale invloeden op aarde vaak door de mens bijzonder sterk worden gevoeld.

De Mars-invloed is aanmerkelijk minder sterk voor de gehele menselijke beleving dan de Saturnus-invloed. De mens ondergaat deze veel sterker en hij reageert daarop ook veel scherper. Dat betekent niet dat Mars minder belangrijk is dan Saturnus. Als wij het in evenwichtsverhoudingen uitdrukken, is de Mars-baan voor de aarde heel wat belangrijker dan de Saturnus-baan. Maar in zuivere communicatie krijgen wij een verandering.

Kijken wij naar Neptunus, dan is het antwoord steeds: welke kracht ligt daar in? Wat is de kracht, die je ontdekt in de ruimte waar je doorheen gaat? Wat is de kracht waardoor je deze reactie vertoont op je baan? Het is een communicatie waarbij de aarde op haar beurt zegt: Hoer eens, jij met al je gaswolken, stel je niet zo aan, want zo diepzinnig is het niet. Je moet ook nog een kern formeren.

Ditzelfde geldt ook voor de verder weg liggende planeten als Pluto etc. Als wij het geheel samenvatten, kunnen wij zeggen:

De communicatie van de aarde met de planeten is gebaseerd op de stoffelijke constatering en de stoffelijke relatie met de zon, ook als het gaat om de binnenbaan-planeten. Als wij te maken hebben met de buitenplaneten, gaat het over het algemeen meer om ruimtelijke aspecten en de reactie van de aarde daarop. Hier hebben wij dan iets gezegd over de aarde en haar relaties.

De aarde zou misschien wel eens met een ster kunnen spreken, maar dan is het net alsof een klein kind de koningin te spreken wil krijgen. Dat gaat moeilijk. Als de aarde op een ster moet reageren, dan kan ze dit doorgaans alleen doen tezamen met andere planeten of tezamen met de zon en andere planeten. Er is een vuistregel, dat we hierop kunnen toepassen:

De invloed van sterren is op elke planeet kenbaar. Maar een reageren op deze sterren, zodanig dat hiermee de relatie ster-planeet wordt veranderd, is op aarde alleen mogelijk, indien tenminste twee buitenbaan-planetten daaraan meewerken of indien de aarde in staat is haar antwoord te binden aan een beantwoording van die ster door de zon. Daarom zijn sterren zo belangrijk.

In de astrologie zijn sterren belangrijker dan men denkt, omdat ze de aspecten bepalen waaronder de planeten functioneren. Maar de werkelijkheid waarmee wij als mens te maken hebben zegt ons: sterren zijn slechts algemeen. De meer specifieke werkingen, die op de aarde direct invloed kunnen hebben, die zelfs betekenis kunnen hebben voor het ontstaan van allerlei rampen, voor een versterkt optreden van allerlei kleine aardbevingen e.d., ligt toch wel in de planeet.

Wanneer u als mens op aarde leeft, kunt u zich niet onttrekken aan die invloeden. Denk aan onze eindconclusie van de vorige maand. Iets anders is, of u er op een bepaalde manier profijt van kunt hebben. Als u niet weet dat u een duw zult krijgen, valt u waarschijnlijk op dat uitsteeksel van het gelaat, dat neus wordt genoemd. Als u weet, dat de stoot komt, dan kunt u er zich op voorbereiden. U krijgt een momentum waardoor u sneller kunt bewegen - zij het alleen in de richting van de stoot. Of u kunt u schrap zetten en daardoor zonder vallen dat effect opvangen. Dit is nu wat er voor een mens is gelegen in die relatie met de planeten. U weet dat de invloed gaat komen of u weet het niet. Weet u het niet, dan is het eenvoudig: hoe kan ik mij redden? En heel vaak maakt u dan een fout. Als u weet dat er een invloed komt, kunt u kiezen. U kunt er gebruik van maken, dus meer mogelijkheid voor uzelf verwerven, maar u kunt ook net zo goed de zaak afremmen. U kunt zeggen: deze invloed scherm ik af, daar doe ik niets aan.

De relatie van de aarde met de planeten is moeilijk verder te definiëren, omdat er geen menselijke termen zijn om zoiets uit te drukken. Het zijn stemmen

uit het onbekende die woorden spreken, welke wij niet helemaal verstaan. Zij drukken emoties uit, die zo omvangrijk zijn dat we ze niet kunnen overzien. Maar gelukkig kunnen wij met dat alles ook als mens toch wel bepaalde dingen leren kennen. Laten wij eens een paar voorbeelden nemen.

De invloed Zon-Aarde heeft een cyclus van $3\frac{1}{2}$ jaar en een cyclus van 7 jaar. In beide cycli ontstaan grote krachten waarop de aarde moet antwoorden. Elk antwoord betekent een vergroting van energie. Degene die weet hoe deze cyclus loopt (dat kan zelfs elke astronoom u vertellen, daarvoor hoeft hij niet eens astroloog te zijn) kan zeggen: In deze periode is er een tijd dat ik extra energie heb. Iemand, die koorts heeft en extra energie krijgt, krijgt hogere koorts. In dat geval moet hij dus trachten die kracht op de een of andere manier naar de omgeving te laten afvloeien. Heb ik iemand, die op een gegeven moment malaise (slapte, zwakte) heeft, dan zeg ik: Nu kan ik mijn eigen kracht nemen en het extra dat ik krijg plus het extra dat de patient zelf al krijgt a.h.w. samenvoegen en daarmee een verhoging van energie en een versnelling van genezing bereiken.

Zo kunnen wij zeggen: Wat zeggen de binnenplaneten ons?

Als Venus op de aarde reageert, dan zal dat gemiddeld eens per $4\frac{1}{2}$ jaar gebeuren. Waaron? U moet rekening houden met beider omloop, met beider massa en daarmee met hun eigen vibratiepeil en de onderlinge afstand. Dat betekent, dat ongeveer eens per $4\frac{1}{4}$, soms $4\frac{1}{2}$ jaar, er een optimale gelegenheid is voor de aarde om te reageren; b.v. om een boodschap te geven of te ontvangen. Dit valt lang niet altijd samen met de kortste onderlinge afstand, dat moet u wel onthouden. Deze cyclus zult u minder gemakkelijk kunnen terugvinden. Daarom zou ik u erop willen wijzen, dat deze cyclus voor de nieuwe periode is begonnen te lopen in het jaar 1971. De top van de cyclus werd bereikt op 17 maart (19...?). Dit is niet zo belangrijk. Dat is het alleen, indien u de cyclus verder zoudt willen berekenen.

Elke Venus-cyclus werkt stoffelijk. Voor de mens betekent dit, dat voor alles wat samenhangt met de bloedsomloop, bepaalde werkingen van de bloedsomloop, als mede de uitwisseling in de longen en bepaalde stofwisselingsprocessen, er een mogelijkheid bestaat tot versterkte beïnvloeding. De duur van een Venus-cyclus is alles bij elkaar toch nog bijna 2 maanden; daarmee kunnen wij dus wel iets doen.

Op het ogenblik dat de aarde en Venus een contact hebben, is er namelijk altijd van uit het standpunt van de mens gezien een zelfde soort energie aanwezig. Deze energie is zuiver stoffelijk. Ze kan bij genezing op afstand niet worden gebruikt. Wel kan ze worden gebruikt bij onmiddellijke instraling en contactinstraling.

Mercurius laten we even buiten beschouwing, omdat daar een zeer snelle cyclus is, die echter zeer kort is. Die cyclus loopt, naar ik meen, 187 dagen, maar het feitelijke brandpunt is zo kort dat het ongeveer $1\frac{1}{2}$ dag is, iets meer dan 36 uur. Daar kunnen wij moeilijk mee rekenen. De invloed is ook niet zo belangrijk.

Gaan wij kijken naar een Mars-cyclus, dan ontdekken wij een vreemd verschijnsel. Hier zijn wel lichamelijke reacties voor de mens mogelijk, maar de voornaamste invloed is altijd mentaal; een verhoging van weerstandsvermogen. Is er een contact met Mars, dan is dat wel eerste klas. Daarmee kunnen wij iemand mentaal sterker maken. Wij kunnen hem a.h.w. stimuleren, zodat hij juister uiting geeft aan alles wat er in hem bestaat etc. Hier moeten wij rekening houden met de baan-benadering. Om het heel eenvoudig te maken: Op het ogenblik, waarop de kortste afstand tussen beide planeten wordt benaderd, is de werking inderdaad het grootst. De werking van een Mars-invloed is dan ongeveer 67 dagen; het kan iets korter of iets langer zijn. Het brandpunt daarvan ligt op het moment dat de kortste afstand feitelijk is bereikt.

De Saturnus-invloeden zijn veel trager. Ze werken bijna 1 jaar tot 1½ jaar. Hier is geen definitieve fase te geven. De fase van deze tijdsduur herhaalt zich ongeveer eens per 40 jaar. De laatste fase heeft u pas gehad. Voordat grote Saturnale invloeden wederom gaan optreden, heeft u voorlopig nog wel even de tijd. Dat is misschien goed ook, want deze kunnen wij gebruiken om bepaalde conflicten scherper te definiëren. Wij kunnen ze echter niet gebruiken om een mens te genezen of om hem gelukkiger te maken.

De andere buitenplaneten hebben hoofdzakelijk geestelijke invloeden. Zij werken via het onderbewustzijn, via het mentaal- of levenslichaam. Waar dat het geval is, behoeven we ons niet in het bijzonder daarmee bezig te houden. Wij kunnen ze toch niet praktisch gebruiken.

Nu is er in dat gehele gewirwar van stralingen niet alleen deze ritmiek. Wij hebben daarnaast wel degelijk te maken met wat we de afstemming kunnen noemen.

Elke planeet heeft eigenschappen, die soms worden uitgedrukt in wat men noemt: het eigen getal van een planeet. Nu moet u zich daarvan geen bijzondere voorstelling maken. De ene planeet heeft het getal 49 en een andere het getal 161. Maar dat betekent verder niets. Dat is net zoiets als een telefoonnummer. De mensen hebben een systeem van aanduiding uitgedacht en daarbij is dat cijfer uit de bus gekomen, meestal op grond van een magisch vierkant. Maar wij kunnen wel zeggen: er zijn invloeden in de planetaire samenhang, die wij altijd door een zekere afstemming voor onszelf kunnen versterken.

Nu is het het eenvoudigst als wij ons proberen te houden aan een soort kleurenschema.

De zon stellen wij ons nimmer voor als goud. De zon is wit. Als wij denken aan Mercurius, dan denken wij aan blauw-wit of zilver-wit. Dus niet zo lichtend, iets matter.

Voor Venus denken wij ongeveer aan rood-koper.

Wat Mars betreft, moeten wij kiezen voor helder- of lichtend-rood. Denkt u daarbij aan slagaderlijk bloed, dan weet u wat voor kleur ik bedoel.

Zoekt u Saturnus, houdt u er dan rekening mee, dat Saturnus elementen van blauw in zich draagt. Denk hierbij echter niet aan zuiver of heel lichtend blauw, maar aan het nachtblauw van de hemel als er een enkel wolkje voorbij drijft. Het is een mengeling van nachtblauw en zilver.

De nachthemel met door de maan beschenen wolken is over het algemeen een juist beeld voor de mens, waardoor de gevoelsmatige associatie mogelijk is. Zoekt men contact met Neptunus, dan is blauw de kleur.

Uranus heeft als kleur purper. Wil men nog verder gaan, dan zoeken men het ultra-violet op dat bijna pijnlijk wordt in zijn haast onzichtbare paarsheid.

Jupiter is een van de meest eigenaardige planeten. Hij is namelijk wat men noemt een parelmoer-planeet. Dat wil zeggen, dat hij alles reflecteert.

Daarom zegt men wel dat Jupiter de heerser is, die geluk brengt. Maar dat is niet waar. Jupiter bevat in zich een aantal pasteltinten van de hoofdtönen van de andere planeten, voor zover het de aarde betreft.

Indien wij zijn kleur zouden willen nagaan, zouden wij waarschijnlijk terecht komen bij een tamelijk fel groen. Hier moeten wij denken aan het groen van jong berkenblad: doorschijnend groen met een geel-effect erin. U kunt zich echter moeilijk op die kleur afstemmen, omdat de werking van Jupiter daardoor niet wordt bepaald.

Dit kleurenschema, zoals ik u dat hier geef, heeft voor een mens bepaalde associaties. Die associaties plegen bij concentratie een zekere instelling van de menselijke gevoeligheid en ook van de aura en al wat ermee samenhangt tot stand te brengen. Daardoor ontstaat er een sterker contact met zo'n planeet.

Door ons in te stellen via die kleuren stellen wij ons open voor de werkingen en de krachten van de betreffende planeet. En daar de banen altijd een zekere relatie met elkaar hebben, zal er op aarde altijd een uitdrukking zijn van de invloed van die planeten.

Het wordt moeilijker, als wij ook nog willen werken met kosmische stralen en kosmische krachten, want die zijn er ook. Ofschoon ze eigenlijk niet helemaal thuisshoren in "het spreken van de aarde als persoonlijkheid met andere sterren", wil ik ze hier noemen, opdat ze gemakkelijker in het systeem passen.

Er zijn de zogenaamde 7 kleuren. Die kleuren moet u zich niet al te mooi voorstellen. De meeste mensen willen er een regenboog van maken, maar dat is helemaal niet waar. Er zijn 3 kleuren plus het verblindend wit. Elke kleur komt voor in een positieve of zeer lichte waarde en in een negatieve of een donkere en wat troebele waarde. Alle tezamen geven ze de werkingen weer van grote kosmische krachten, die wij wel de Heren der Stralen noemen. Nu heeft de aarde een eigen uitstraling. Die is niet groen, zoals de meeste mensen denken, maar blauw met een tint groen erin, dus blauw-groen. Daarmede behoeven wij geen rekening te houden, omdat wij erin leven en elke reactie op de aarde wordt verdisconteerd in onze instelling.

Als wij op de aarde leven met haar eigen uitstraling, dan zal de totale uitstraling betekenen hoe de aarde als geheel (met alle mensen daarop) reageert op een kosmische straling, een kosmische kracht. Wij behoeven echter geen rekening daarmee te houden, want voor ons wordt de werking van de kosmische straling niet bepaald door haar kwaliteit, maar door de reactie, die op aarde daardoor ontstaat.

Alles waar het witte licht bij te pas komt, is onthullend. De werking van deze kosmische kracht op aarde impliceert een verscherping van tegenstellingen (dit is dus alleen voor de aarde, voor andere planeten ligt het anders). Het betekent daarnaast een duidelijk worden van vele details, a.h.w. een ontdoen van camouflage en bijkomstigheden van verhoudingen. Wanneer een dergelijke kracht optreedt, kunnen wij daarvan gebruik maken voor genezing, maar vooral om te herkennen wat er gebeurt.

De fase van helder wit licht is bovendien goed, als u b.v. een infectie zoudt willen bestrijden met geestelijke middelen. Maar ~~dat is~~ nog veel beter, als u een diagnose moet stellen. Een diagnose ~~in~~ deze periode gesteld is over het algemeen zeer helder en zuiver, omdat tegenstellingen dermate worden verscherpt dat u haast niet aan de waarneming daarvan kunt ontkomen.

Daarnaast kennen wij de kleuren geel, rood en blauw. Er zijn tussentinten genoeg te vinden, maar dit zijn de hoofdkleuren van de Heren der Stralen.

Geel. Positief is het lichtend geel of goudgeel, ook wel tintelend geel genoemd. Dit geeft levenskracht. Hierdoor ontstaat een enorme vitaliteit. Wij kunnen deze vitaliteit gebruiken, maar alleen door de richting die wij zelf aan deze kracht geven. Dat betekent bij paranormale genezing: Wij kunnen op dat ogenblik kracht ontvangen, maar ze is zinloos, tenzij wij zelf - en dan zeer juist - die kracht richten. Doen wij dat niet, dan kunnen wij onze patient alleen wat sterker maken; meer gebeurt er niet.

De negatieve kant daarvan is troebel-geel, in sommige gevallen ook wel bruin-geel. Wanneer deze kracht actief is, dan impliceert dat, dat alle kracht in zichzelf verdeeld is. Er ontstaat verwarring. Zouden wij ontdekken dat deze invloed werkzaam is, dan moeten wij proberen om haar in de eerste plaats terzijde te stellen. Wij moeten trachten een afscherming daartegen te vinden; dat kunnen wij doen, indien wij ons op wit richten. Want het witte licht, waarop wij ons afstemmen, domineert zelfs de heersende invloed van het vuil- of negatief-geel.

Rood. Lichtend rood geeft moed, maar zweept ook emoties op. Het maakt de gevoelswereld van de mens belangrijker, het verhoogt zijn sensitiviteit. Als wij iets dergelijks nodig hebben, dan kunnen wij ons daarop instellen. Als wij ons instellen op een donkerder kleur rood (aderlijk bloed, zwarte bijtonen), dan kijken wij aan tegen afgewerkte resultaten; dat zit vol residuen. Datgene wat in het verleden fout was, komt nu naar voren en maakt zich emotioneel kenbaar. Hierdoor ontstaan er vele psychische afwijkingen. Er kunnen tijdelijk verschijnselen van wereldvervreemding, schizofrenie e.d. voorkomen. Om een dergelijke invloed te bestrijden stellen wij ons in op lichtend-rood, omdat de kracht en de emotionele zuiverheid van lichtend-rood over het algemeen de negatieve gevolgen wegneemt of kan domineren.

Blauw. Het blauw in de lichtende, positieve zin is stralend. Het betekent wetenschap, redelijkheid en kan worden gebruikt waar een gevoelswereld moet worden erkend of moet worden beheerst. Daarnaast kan het ons helpen om de psychische processen van een ander te doorgronden. Er is wijsheid in gelegen, maar vooral weten.

De negatievekant van blauw is niet zo negatief als van de andere kleuren. Het is een paarsachtig-blauw en neigt tot mystiek. Als wij in de mystiek voor onszelf dan weer het stralende blauw kunnen aanroepen, dan brengt het ons allerlei innerlijke belevingen, die later verhelderend zijn voor ons bestaan, die ons beter doen begrijpen wat wij doen, wat wij zouden moeten doen en die ons toch niet losweken van het normale bestaan zoals wij dat kennen.

Hier zijn positieve mogelijkheden. Indien één van uw patienten onder een dergelijke mystieke invloed lijdt (dat gebeurt wel eens), dan moeten wij zorgen dat wij er stralend blauw bij geven. Wit licht zou hier vernietigend werken, want de confrontatie met zichzelf kan een mens in dergelijke omstandigheden niet verwerken.

Geel zou eveneens negatief zijn, want wij geven levenskracht, die in grote afwijking van de voorstellings- en de gevoelswereld wordt geproduceerd. We krijgen dan iemand met enorme visioenen, die geen cent betekenen. Er zijn heel wat van die mensen op aarde geweest. Daarmee moeten we dus even uitkijken.

Gebruiken wij rood, dan krijgen we wel een verheldering, maar de persoon wordt emotioneel sterk geladen en het mystiekachtige, die innerlijke vervreemding, wordt dan omgezet in emotionaliteit; en dat is - zelfs als wij lichtend rood gebruiken - minder goed.

Blauw is het belangrijkste dat wij kunnen gebruiken om te verhelderen. Als wordt gezien, dat ditzelfde blauw in de aura wordt gereflecteerd, dan kunnen wij daaraan eventueel geel als energie toevoegen, omdat dan het proces van zelferkenning op gang is gekomen en daarmee de beperking van de vlucht in de irrealiteit is ingesteld.

Dit was even een terzijde, want op de kosmische werkingen en invloeden zullen wij later verder ingaan.

Wij gaan nu terug naar de aarde en haar relaties met het leven.

Elke planeet heeft een eigen persoonlijkheid. Die persoonlijkheid wordt heel vaak benoemd. De mensen hebben heel mooie namen daarvoor uitgevonden. Zelf noemen de planeten zich niet zo, maar worden kenbaar door een soort code. U zoudt misschien het best kunnen zeggen: een soort patroontje van magnetische aard, zoals u dat in ijzervijlsel wel ziet, en dan met zoveel specifieke eigenschappen dat het doet denken aan een duimafdruk.

Wanneer die verschillende persoonlijkheden reageren, dan zullen zij bij die reactie alles wat in die planeet bestaat mede activeren. Je kunt dus nooit zeggen: de aarde denkt en de rest slaapt. Als de aarde denkt, zal de invloed van het denken van de aarde alle natuurgeesten, alle mensen en alle leven beïnvloeden. Misschien kan dit het best worden uitgedrukt in een Ti-

betaanse spreuk over de Koning der Wereld:

"Als de Koning der Wereld" (die ergens in een grot onder de wereld zit) "een ogenblik denkt en spreekt, is de aarde stil, de wolken bewegen niet, de wind houdt haar adem in en de dieren zijn als beelden." Een dergelijke invloed zou men zich misschien minder dichterbij, maar zeer reëel kunnen voorstellen in te werken op alle natuurgeesten en ook op sterke natuurgeesten en krachten. Deze worden vaak aangesproken als dienaren, geesten, engelen en dergelijken. Voor ons is het belangrijk dat zij worden beïnvloed en beheerst door de planeet waartoe zij behoren. Als echter een entiteit van b.v. Mars naar de aarde wordt gezonden, dan behoudt zij wel de karakteristiek en de krachten die haar wezen op Mars hebben gevormd, maar zij reageert volgens de gedachten der aarde, omdat ze in haar invloedsgebied is gekomen. Dit is één van de regels, waarmee wij in de magie te maken krijgen. Daar wordt namelijk gezegd:

Men kan dienaren, engelen en heersende krachten van alle planeten oproepen, indien men over de juiste formules beschikt. In elk geval dient men zich te realiseren, dat

- a. hun werkzaamheden en krachten moeten worden gericht volgens de erkende structuur van de aarde en
- b. volgens de magische wetten daarvan,
- c. voor elk bevel geen rekening mag worden gehouden met de eigenschappen van de planeet waartoe de entiteit behoort, maar dat gebruik moet worden gemaakt van de stoffen der aarde, die de entiteit kunnen richten op de gebieden op de aarde.

Ik heb trachten duidelijk te maken dat er enorm veel entiteiten zijn.

Nu zijn er omstandigheden denkbaar waardoor dergelijke natuurgeesten een grote bewegingsvrijheid krijgen. Zij kunnen dan tijdelijk - ook zonder dat de planeet hen daartoe zou stimuleren - zich buiten het bereik van die planeet wagen. Maar zij zullen na korte tijd altijd weer daarheen moeten terugkeren, omdat zij voor hun levensenergie, hun vorm en hun bestaan van die planeet afhankelijk zijn. Voor dergelijke elementalen kan een situatie als omschreven ontstaan, wanneer b.v. een komeet de banen van verscheidene planeten kruist. Dan ontstaat er een verstoring van krachtveld. In die verstoring van krachtveld wordt de werking van de persoonlijkheden a.h.w. een beetje gemixed. Het lijkt, alsof die velden tijdelijk dichterbij elkaar komen en dan is het overspringen van entiteiten eenvoudiger denkbaar.

Hier geldt wederom dat dit voor een entiteit nooit mogelijk is, wanneer de zon zich tussen de planeten bevindt. Zo'n entiteit kan dus niet zeggen: Ik ga even een bochtje maken en reis even rond de zon met deze komeet. Zij kan wel zeggen: Als er geen zonne-invloed staat tussen mij en de andere planeet, kan een komeet en soms ook een zware meteor een verbinding maken waardoor een overgaan van de ene planeet naar de andere denkbaar is.

De bestaanstijd van een elementaal van een andere planeet op uw wereld is beperkt. Ik denk, dat een entiteit uit Mars het hier niet veel langer dan 150 jaar - in uw tijd gerekend - zou uithouden. Een entiteit uit Mercurius zou het hier zelfs geen twee maanden uithouden. Een uit Venus zou er iets langer over doen, maar heeft er toch voordat het jaar om is meer dan genoeg van. Die moet of verdwijnen (oplossen in energie) of op de een of andere manier terugkeren. De planeet heeft de neiging om haar krachten te gebruiken om elementalen (entiteiten, die tot haar eigen veld en invloedsgebied behoren) tot zich te trekken. Dit gebeurt dan over het algemeen kort voordat de levensenergie van dergelijke entiteiten zou ophouden te bestaan.

De wereld heeft nog heel wat meer geheimen. Wat wij vandaag hebben beschouwd, was hoofdzakelijk de relatie van de aarde met planeten en met stralingen. Een mens leeft eigenlijk in een soort doolhof waarvan hij gelukkig de

muren niet ziet. Rond hem zijn allerlei krachten aan het werk en hij maakt er zich dan ook van af door te zeggen: Astrologie is onzin; of: astrologie geeft ons de vaste wetmatigheden van de kosmos. Dat is in zekere zin wel juist, maar het houdt geen rekening met de mogelijkheid dat bepaalde stralingen of krachten van een planeet plotseling versterkt optreden.

Je kunt dat astrologisch niet bekijken en niet berekenen. Maar als mens kun je, als je weet dat die mogelijkheden bestaan, in jezelf de impulsen ervan ontdekken. Je zegt dan: Ik resoneer volgens de waarden van een bepaalde planeet en nu kan ik de specifieke krachten daarvan gebruiken. Zoals u ook als mens kunt constateren: ik heb een dergelijke afwijking van norm, van handelen, van voelen en zelfs van denken, dat hier een bepaalde kosmische straling aanwezig moet zijn. Die straling moet over de gehele wereld werkzaam zijn dus kan ik, dank zij deze erkenning, werken met die kracht.

Dat is het grote geheim voor de mens, die op aarde met het paranormale iets wil presteren. Hij kan alleen werken met de krachten die bestaan. Indien hij tegen ze ingaat, dan kost hem dat veel energie. Hij kan zich daarvan hoogstens tijdelijk - en dan meestal niet eens geheel - isoleren. Maar gaat hij mee met de krachten, die hij rond zich erkent en ook de juiste instelling daartoe weet te vinden, dan zal hij tot grootse prestaties in staat zijn. Hij zal b.v. vele genezingen kunnen bewerkstellingen, maar ook grote invloed op mensen kunnen krijgen. Hij zal op de juiste momenten kunnen handelen. Hij zal over de energie beschikken en vooral het doorzettingsvermogen bezitten om bepaalde, zeer moeilijke taken toch goed te volbrengen.

Ik hoop, dat voor u in dit betoog hier en daar toch iets zit wat waardevol is. Zoals in de inleiding werd gezegd: wij zijn een klein beetje chauvinistisch. U bent mensen, wij zijn mens geweest en daarom richten wij ons vooral tot de mens en de praktische mogelijkheden, die er voor de mens in dit alles liggen. Want te weten dat planeten met elkaar spreken is interessant, maar te beseffen dat een dergelijk contact invloeden schept waarvan men zelf gebruik kan maken, geeft er een praktische waarde aan; en wat interessant was, wordt nu nuttig. Ik hoop met dit alles enkele richtlijnen te hebben gegeven waardoor het nuttige met het wetenswaardige verenigbaar is geworden.

-:-

V R E D E.

Als je de mensen "vrede" hoort zeggen, dan denk je dat het een staat is waarin niemand eigenlijk een vin verroert. De meeste mensen begrijpen niet dat vrede een innerlijke toestand is en dat werkelijke vrede - volgens de menselijke opvatting een stilstand van alle conflict - ondenkbaar is op een aarde, die zelf voortdurend in beweging en in ontwikkeling is. De mens loopt zich het vuur uit de sloffen om zich aan te passen aan alle mogelijkheden en ontwikkelingen, die hij ontmoet en die in zich een element van strijd bevatten. De vrede is voor de mens niet gelegen in de manier waarop hij zich eigenlijk uit. Het is vooral gelegen in de wijze waarop hij zichzelf voelt. Vrede is een innerlijke toestand!

Als een mens vrede vindt, dan betekent dit dat hij in harmonie is met de wereld en met al datgene wat hem omgeeft. Hij zal dan desnoods nog wel actie voeren, hij zal strijd kennen, maar omdat dit altijd op harmonische wijze gaat, zal elke strijd zich oplossen in een nieuwe harmonie. Daarin ligt eigenlijk het aspect van de vrede dat zo belangrijk is.

Als wij kijken naar de conflicten zoals ze nu op aarde bestaan, dan moeten wij tot de conclusie komen dat de mensen "vrede" zeggen, terwijl ze iets anders bedoelen. Men smeekt om vrede in het Midden Oosten, maar de vrede die men zoekt is niet de vrede van mensen, die elkaar begrijpen. Het is gewoon een zich onthouden van gewapende acties. Een officiële erkenning van elkaar misschien en verder niet. Werkelijke vrede kan eerst bestaan, indien er een wederkerige waardering is. Dan behoeft je het niet met elkaar eens te zijn, maar dan kun je zoeken naar een manier om met elkaar samen te werken,

Ik weet wel dat menigeen zal zeggen: Dat zullen de Arabieren t.a.v. de Israëliërs niet willen en de Israëliërs niet t.a.v. de Arabieren. Maar daarmee zijn we er nog niet. Dat conflict kan alleen worden opgelost, indien die mensen gaan begrijpen wat de ander beweegt. En datzelfde zou men kunnen zeggen geldt voor alle grote conflicten.

Neem b.v. de conflicten tussen de verschillende systemen op deze wereld. Is het nu werkelijk zo belangrijk of je leninistisch-marxist bent, maoïstisch-marxist of helemaal geen marxist. Het is belangrijk hoe je leeft en hoe je je tegen je medemens, die je ervaart, gedraagt.

Als je spreekt over vrede, kun je zeggen: Nederland met zijn autoloze zondag, dat was toch wel een beeld van vrede! Maar als je even verder kijkt, zie je dat dat helemaal niet waar is. Men maakt er het beste van, dat wel. Maar gelijktijdig vond men het noodzakelijk te demonstreren dat men het met die toestand niet eens was. Er was uiterlijk een aanvaarding gepaard gaand met veel innerlijke onrust, die voorlopig omwille van een zekere uitdaging onderdrukt is. Werkelijke vrede zou zijn, als de mensen zouden zeggen: Het heeft zoveel goede kanten, dat wij ons daar eenvoudig bij aanpassen zolang dat noodzakelijk is. Dan zul je niet zeggen: Ik wil niet meer met een auto rijden. Dan zul je zeggen: het autorijden is niet belangrijk, omdat het mijn innerlijke toestand niet beïnvloedt. Ik kan voldoende harmonie vinden op een andere manier. Waarbij ik mij overigens afvraag waar de harmonie van het autorijden zit. Want als je ziet hoe ze elkaar opjagen en welke woorden er worden gedacht, gemompeld en soms zelfs geschreeuwd door de deelnemers aan het verkeer onderling, dan vraag je je af, of hier van enige harmonie wel sprake is. De enige harmonie is, naar ik meen, de zin en de lust van de beweging.

De situatie van de gehele wereld is gebaseerd op tegenstellingen. Dat is helemaal niet zo erg. Een tegenstelling geeft juist nadruk aan de goede dingen van het leven. Als alles gelijkvormig was, zouden de mensen ook geen vrede kennen. Ze zouden sterven van verveling en vóór de dood een ander nog de dood willen aandoen. De tegenstelling is dus noodzakelijk.

Het belangrijke is, dat wij de noodzaak van de tegenstelling en de potentie ervan (de mogelijkheid van de tegenstelling) aanvaarden. Wij kunnen natuurlijk zeggen: wij hadden het anders willen hebben. Maar als wij het anders willen hebben, dan moeten wij zelf proberen het anders te maken; niet door een ander iets te ontnemen, maar door zelf iets te presteren, iets te zijn. Wij moeten niet proberen een ander af te kammen. Wij moeten proberen onze eigen waardigheid te demonstreren. Daarom zeg ik: vrede is een innerlijke zaak. Die vrede als zodanig kun je nooit tot uitdrukking brengen in de wereld.

In een wereld van handel, van industrie is er concurrentie. Dat is onvermijdelijk. Nu kun je de concurrentie werpen op een poging de ander op de een of andere manier de grond in te werken en je kunt het doen door te proberen zelf beter te zijn dan de ander. Op de tweede manier heb je vrede.

Op de eerste manier heb je oorlog. Het strijdelement blijft bestaan. In het eerste geval ben je geneigd te vernietigen. Je bouwt niet op en je zult weten dat wat je doet eigenlijk niet eerlijk is en daardoor word je gegrepen.

In het tweede geval probeer je op te bouwen, zelf iets duidelijk te maken, iets beter te maken en daardoor heb je innerlijk rust en kun je tegenover je tegenstander ook grootmoedig zijn. Je zult hem niet alles cadeau geven, dat is dwaasheid, maar je zult aanvaarden dat de ander ook het recht heeft om beter te worden, een beter product te maken. Het is geen kwestie meer van: hoe kan ik de ander minder maken, maar: hoe kan ik voor mijzelf een meerwaardigheid tot stand brengen en behouden. De strijd is er nog wel, maar deze betreft zich meer op het eigen "ik" dan op de ander. Het is het positieve aspect van wat je oorlog kunt noemen.

Indien de mensen proberen zelf beter te worden, dan is het positief; dan is de strijd geen oorlog, want hij wil niet vernietigen. Hij wil opbouwen. Bij oorlog is de strijd negatief, omdat hij wil vernietigen. Hij wil de ander tot mindere maken. In alle aspecten van het leven speelt dat een rol.

Als u mij naar mijn persoonlijke mening zoudt vragen (wat u veiligheids-halve natuurlijk nooit zult doen) zou ik willen zeggen: De meeste mensen die zeggen: ik heb vrede met mijn lot, hebben dit in wezen niet. Iemand, die vrede heeft met zijn lot, behoeft dat niet meer te zeggen. Hij leeft het. Zolang je iets moet zeggen, leef je het niet. Uitingen, die niet de gehele persoonlijkheid betreffen, duiden aan dat er een strijd, een onevenwichtigheid is.

Mensen, die spreken over vrede, dragen strijd in hun hart. Mensen, die de vrede leven, zullen de strijd een nieuw karakter geven. Ze praten niet over vrede, maar ze geven eenvoudig hun positieve benadering in zoverre door, dat er een soort ridderlijkheid ontstaat; of moet ik het sportiviteit noemen in deze dagen. Laat mij een klein voorbeeld geven.

In de oorlog 1914 - 1918 waren de piloten aanvankelijk zeer ridderlijk. Wat ze deden was zeer gevaarlijk, dat wisten ze, maar ze hadden respect voor elkaar en ze probeerden beter te zijn dan de ander. Het was geen poging de ander zoner meer te vernietigen. Integendeel, men erkende diens waarde en betekenis. Heel vaak werd er gewoon een grafkrans afgeworpen voor een gevallen piloot van de tegenpartij.

U zult zeggen: Was dat dan vrede? Dat was een vorm van vrede in een oorlog; werkelijke vrede. Het is een respecteren van elkaar.

Oorlogen zijn de mens ingeschapen. Een mens kan niet leven zonder strijd. De hele natuur, deze hele wereld is eenvoudig op strijd gericht. Je kunt natuurlijk zeggen: Als je een leeuw hebt en een kudde seboe's, dan is er tussen deze strijd; dat is onvermijdelijk. De leeuw zoekt voedsel, hij moet slaan. Wat doet de kudde? De kudde aanvaardt dit feit. Zolang de leeuw niet heeft geslagen, vlucht ze. Zodra hij een slachtoffer heeft geslagen, komt de kudde tot rust en begint te grazen. De situatie is aanvaard. De leeuw is een aanvaard deel van het bestaan van die seboe's.

Dit is voor een mens ondenkbaar. Hij zegt: Maar dan worden alle zwakke exemplaren aangevallen en dat kunnen wij niet dulden, want het zijn de onzen. De dieren hebben daar een vrede gevonden, die op zichzelf niet zo zachtzinnig en niet zo zoetsappig is. Zoiets van "vrede op aarde en in allen een welbehagen". Het is eerder: "vrede op aarde, daar allen elkaar in eerlijkheid aanvaarden.

Wat de mens in de natuur als een drama ziet, is dat niet. Een dier in doodsnood zal worstelen tot het beseft dat die worsteling zinloos is en dan legt het zich er fatalistisch bij neer. Dat is voor een mens onbegrijpelijk. Toch heeft het dier de vrede hervonden: ik kan de situatie niet meer meester, dus is ze verloren. Als mijn krachten niet toereikend zijn om de situatie te veranderen, moet ik mij daar eenvoudig bij neerleggen. Daardoor kent een dier op een beperkte wijze een vrede, waarin angst en wreedheid kunnen bestaan,

maar nooit op een zodanige wijze dat het wezen wordt vernietigd. En dat is nu juist wat strijd bij de mens kan doen.

Strijd kan de mens vernietigen, omdat hij op den duur zijn eigen waarden en maatstaven helemaal verliest. Als de strijd voorbij is, is hij niet meer zichzelf; dan is hij iets anders geworden waarmee hij niet meer kan leven. Daarom moeten wij zeggen: Vrede op aarde is wel degelijk denkbaar, maar die vrede zal niet rust zijn. Dat wil niet zeggen, dat er nooit meer geweld zal zijn. Afwezigheid van geweld is geen vrede. Dat is de stilte van het sterfhuys, of de stilte voor de storm.

Vrede erkent het bestaan van strijd en zelfs de onvermijdelijkheid daarvan. Maar men zoekt in de strijd niet zichzelf te verliezen. Men probeert niet zichzelf te verheffen, maar maakt alleen zichzelf zo harmonisch mogelijk daar waar in erkenning van een harmonie zelfs de relatie met de tegenstander kan zijn.

Ik kan mij voorstellen, dat een soldaat op een gegeven ogenblik beseft dat zijn hele *raison d'être* is gelegen in het feit, dat de soldaat van de tegenpartij bestaat en dat hij daarom een waardering heeft voor de soldaat van de vijand, ook al is deze zijn potentiële tegenstander. Dan is dat ook een vorm van vrede. Niet de mooiste, want als wij zeggen dat er militairen moeten zijn, dan zeggen wij dat oorlog en geweld onvermijdelijk zijn.

Wij zouden misschien de zaak wat kunnen vereenvoudigen. Een simpele methode zou bijvoorbeeld zijn: elke mens in staat stellen zichzelf te verweren, er eventueel voor te trainen en hem dan gewoon de mogelijkheid geven om, indien zijn vrijheden worden aangetast, daartegen in verweer te komen. Dan zou er meer vrede zijn, omdat enerzijds er een veel grotere defensieve potentie is, terwijl er aan de andere kant een veel minder agressieve potentie is. Het is de agressie die de vrede vernietigt. Het is niet het feit, dat verdediging soms noodzakelijk is.

Er zijn situaties denkbaar dat het is: vecht of sterf. Maar "vecht of sterf" betekent niet dat de vrede wordt verstoord. Het betekent alleen, dat er een situatie moet worden opgelost en dat daarin een harmonie kan blijven bestaan, die zelfs in het geweld en door de vernietiging van één van beide partijen niet wordt verbroken.

Ik geloof, dat het voor een mens erg moeilijk zal zijn om dit concept van vrede te begrijpen.

Vrede leeft in jezelf. Het is een waarde, die in de mens moet groeien en die nooit kan worden gevonden door middel van allerlei conferenties. De UNO is geen wapen voor de vrede. Integendeel, het is een wapen waardoor de werkelijke vrede verre wordt gehouden door het scheppen van tegenstellingen, die niet noodzakelijk zijn en door het verhullen van harmonieën, die feitelijk wel bestaan. Dat mag men natuurlijk niet zeggen.

Ik kan op precies dezelfde wijze zeggen, dat de predikers, die de enige waarheid verkondigen op de hoek van een straat of in een machtige kathedraal, op zich een goed werk doen tot op het ogenblik dat ze zeggen: Daarom zijn alle anderen heidenen, zondaren en verworpenen. Op dat moment hebben zij de vrede verbroken. Zij hebben niet gezegd: In mij is een waarheid die harmonisch groeit. Ik kan er misschien aan te gronde gaan, maar dit is een waarheid die leeft. Deze waarheid in mij maak ik duidelijk kenbaar overal waar ik ben. Ik aanvaard, dat alle anderen in hun eigen waarheid kunnen groeien tot een harmonie, waardoor hun waarheid en de mijne kunnen samengaan.

Het scheppen van tegenstellingen betekent nog niet het scheppen van onvrede. Het scheppen van een relatie van meerwaardigheid ten aanzien van anderen of van het andere, is al een sterke bedreiging van de vrede. En als je stelt dat je eigen rechten, mogelijkheden en werkingen exceptie-neel zijn en door een ander niet kunnen worden geïmiteerd, ook niet als hij uiterlijk blijk geeft van een gelijkwaardigheid, dan heb je pas werkelijk de vrede vernietigd.

"Vrede op aarde, in alle mensen een welbehagen" is zo'n mooie tekst. Met kerstnis zal hij weer vele malen worden uitgegalmd. Maar het is een tekst, die zegt dat vrede op aarde alleen kan bestaan niet in de mensen waarin God een welbehagen heeft, maar in de mensen die welbehagen vinden in God.

De mens, die zijn God aanvaardt en daarmee zijn bestaansrechtvaardiging aanvaardt, die zijn bestaan kan aanvaarden en zo zijn leven kan leven zonder ooit in haat, nijd en afgunst tegenover anderen te ontbranden, die mens kent de vrede. En dat is de enige werkelijke vrede, omdat ze niet kan worden vernietigd en omdat ze, bestaande in de mens, bestaat in de eeuwigheid.

-:-

WIEROOK.

Reukwerken. Smeulend, brandend, soms spetterend gaan de geuren de lucht in. Fijne, vluchtige stoffen beïnvloeden de mens, de omgeving en veranderen de verhoudingen. De mens raakt door de geur beïnvloed en stelt zich geestelijk anders in. In vele gevallen zijn de fijn-verdeelde stoffen ook in staat om de krachten, die rond ons zijn wat meer kenbaar te maken. Het is alsof de vluchtigheid van de geurstof een voertuig kan vormen voor krachten, die zich anders in de stof niet zo gemakkelijk kunnen manifesteren.

Wierook is dus niet alleen maar het reukwerk waarmee wij eer betonen aan God of aan iemand anders. Het is wel degelijk ook: de sfeer maken tot datgene waardoor wij proberen onze omgeving en onszelf af te stemmen op de juiste wijze.

Het is heel belangrijk, dat de mensen gebruikmaken van de juiste soorten wierook, want niet elke geurstof geeft dezelfde resultaten. Er zijn geurstoffen, die u alleen kunt gebruiken, indien u magische bezweringen wilt doen; en dan nog alleen magische bezweringen van een bepaalde aard. Andere wierooksoorten zijn alleen geschikt voor zeer intense meditatie en gebed. Er zijn betrekkelijk weinig wierooksoorten, die magisch zelfstandig actief zijn. Daarentegen zijn er vele wierooksoorten - en dat moeten wij goed beseffen - die ons beïnvloeden. Door die beïnvloeding, ook al worden ze eigenlijk als parfum gebruikt, brengen ze toch in ons een verandering teweeg en ook in de omgeving.

Laten wij daarom met reukstoffen een klein beetje voorzichtig zijn! Laten we beseffen dat juist, als zij fijn verdeeld tezamen met rookbestanddelen in de lucht komen; ze daarmee een voertuig kunnen vormen voor krachten, die wij niet altijd zo graag manifest zien in onze omgeving.

Wierook is een hulpmiddel voor degenen die mediteren en de juiste wierook gebruiken voor de juiste meditatie.

:--:~:

Abonnementen: f 30,- p. 10 nummers
(v. leden f 20,-) (v. buitenland f 4,50 extra)
bij vooruitbetaling op giro no. 468.874
t.n.v. „O.D.V.” te 's-Gravenhage

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

I N H O U D.

NOVEMBER 1973.

19e jaargang.
Nummer 2.

DE WERELD

De aarde en haar verbindingen met het zonnestelsel	CI blz. 13
Vrede	CI " 22
Wierook	CI " 26

PRACTISCH OCCULTISME

De mens in de tijd	CII " 13
Merkttekens van kracht	CII " 22
Ordening	CII " 26

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

PRACTISCH OCCULTISME

HOOFDSTUK II.

DE MENS IN DE TIJD.

Paracelsus had het al over iets wat hij "siderisch lichaam" noemde. In zijn definitie daarvan gaat hij ervan uit dat het siderisch lichaam bestaat zolang de mens leeft en dan een bezieling vormt voor het eigenlijke levenslichaam. Hij zegt letterlijk: "Het levenslichaam is zonder het siderisch lichaam vormloos en onbeweeglijk." Het ziet niet, het hoort niet, kortom, het reageert niet op stoffelijke prikkels. Dit laatste is dan mijn vertaling.

Hij stelt daarnaast dat dit siderisch lichaam eigenlijk het "levende getij" van het leven is en daarmee de beweging van het leven bepaalt.

Nu zult u zich afvragen: wat moeten wij na de vorige les daarmee beginnen? Wel, het zou bestreden kunnen worden of deze aanduidingen van Paracelsus wel geldig zijn. Maar het beeld van een "tijd-lichaam", een lichaam dat kracht heeft speciaal voor deze wereld, voor dit heelal, dat is iets wat wij als een vergelijking kunnen gebruiken. Wat is er namelijk aan de hand?

Als de mens wakker is, dan is het siderisch lichaam in overeenstemming met zijn stoffelijk lichaam actief. Op het ogenblik echter dat de mens slaapt of stoffelijk bewusteloos is, is het siderisch lichaam zolang er levensenergie in het lichaam is wel actief, maar niet in het lichaam.

Nu heb ik u de vorige keer gewezen op het feit, dat bepaalde lijnen in de hand niet aanwezig zijn wanneer u slaapt. Dat klinkt natuurlijk krankzinnig, maar door wat er gezegd is over het siderisch lichaam wordt het wat begrijpelijker. Er is een levensfunctie gebonden aan tijdruimtelijke omstandigheden waarin u bestaat, die zich uit het lichaam kan terugtrekken. Dit maakt duidelijk hoe een occultist zijn krachten kan projecteren.

Het projecteren van krachten - wat wij bij afstandsgenezing zien en bij bepaalde vormen van magie - is in wezen gebaseerd op een gerichtheid, die volgens de eigen wereldnorm wordt bepaald, maar waarvan de krachtoverdracht plaats vindt op het niveau van het levenslichaam. En aangezien wij aan praktisch occultisme willen doen, hebben wij dit nodig.

Ik ga nu weer uit van de schedel. Hierin hebben wij een aantal centra. Er is een hoofdverdeling te geven van ongeveer 21 gebieden of vlakken waar bij men bovendien door de knobbels van de schedel precies kan weten hoe het zit. Ik ga dit niet precies vertellen. U komt er toch niet toe om iemand, die u wilt helpen of op een andere wijze occult wilt benaderen, eerst diens schedel te bevoelen. Dat doet u eenvoudig niet. Maar er zijn wel gebiedsindelingen die interessant zijn.

Zo zegt men, dat een groot gedeelte van de perceptie (waarnemingsvermogen; daarmee bedoelt men niet de zintuiglijke perceptie maar zoals die lichamelijk bestaat buiten de zintuigen om) zetelt in de rechter voorhoofds-

lob. Links vinden wij in hetzelfde gebied een aantal functies, die wij het best kunnen omschrijven als "niet-gerealiseerde sensitiviteit". Dan is links in het voorhoofd, rond de voorhoofdknobbel die bij de meeste mensen wel min of meer aanwezig is, het eerste gebied, de eigen stimulus. Daarnaast ligt een tweede gebied, dat men omschrijft als tijdsperceptie. Hier wordt de tijdsgevoeligheid en ook de tijdsbeleving van het lichaam voor een deel geregeld. Daarnaast ligt weer een derde gebied, iets kleiner en iets dichter naar de slaap toe, waarvan men beweert dat het de overdracht van levenskracht naar en uit het eigen lichaam domineert.

Dit zijn maar een paar van de functies; er zijn er veel meer. Laten wij voorlopig maar eens hiervan uitgaan:

Elke mens heeft een waarnemingsvermogen dat buiten zijn zintuigen om gaat. Dat wil zeggen, dat zelfs de tastzin daarbij niet aanwezig behoeft te zijn. Indien de mens zich hiervan bewust is, zal hij ook zonder de mogelijkheid tot zintuiglijke waarneming toch tot een ruimtelijke voorstelling kunnen komen. Hij zal daarin de aanwezigheid van leven, van persoonlijkheden kunnen aanvoelen. Wij kunnen erbij zeggen dat bepaalde gevoeligheden van helderziendheid en helderhorendheid wel door dit orgaan in de rechter voorhoofdshelft (de prefrontale lob) wordt gereguleerd, maar dat voor ons, volgens dezelfde stelling, de beeldvorming niet daar moet geschieden, maar links bijna boven de slaap waar een paar gebieden zijn, die o.m. voor klank, voor kleur en voor beeld aansprakelijk zouden zijn.

Als u probeert waar te nemen, is het dus erg belangrijk dat u bij de waarneming niet probeert te komen tot een zintuiglijke vormdefinitie. Iemand, die helderziend waarneemt en met zijn ogen probeert te kijken naar het punt waar hij de eerste indrukken heeft ontvangen, doet daarmee de perceptie wegvallen ten voordele van de sensorische waarneming. En dat houdt in, dat hij het beeld voor een groot gedeelte kwijt is. Voor helderhorendheid, helderziendheid, perceptie van de uitstraling van mensen (b.v. waarnemingen in de aura), moet dus worden gesteld:

Er moet geen poging worden gedaan tot de zintuiglijke waarneming ervan. Ook indien er een zintuiglijke impressie wordt ontvangen, sluit men desnoods de ogen en probeert even niet te luisteren, omdat eerst dan het werkelijke dat men kan waarnemen voor het "ik" gestalte krijgt.

Perceptie beheerst de waarneming. De waarneming wordt bepaald aan de andere kant van het hoofd (links boven de slaap) bij de twee veldjes, die ik heb geprobeerd u aan te duiden. In dit geval wordt dus gesteld, dat de supra-sensorische perceptie niet wordt bepaald in beelden. De beeld- of klankbepaling geschiedt aan de hand van de normale klank-, beeld-, vorm- en herinneringscentra, die in de persoonlijkheid aanwezig zijn.

Als wij helderziend of helderhorend enige waarnemingen doen, zo dienen wij ons voortdurend ervan bewust te blijven, dat dit onze interpretatie is van een niet zintuiglijk ontvangen prikkel.

Nu zegt men wel eens dat helderziendheid, helderhorendheid en andere mediamieke eigenschappen uit de hand kunnen worden gelezen. U weet het wel: als er hier een kruisje is, dan bent u het en anders bent u het niet. Dergelijke verklaringen kunt u met een kruis er achter wegzetten; die gelden niet. Maar wij hebben wel met iets ander te maken:

Kijkt u naar b.v. deze hand (de hand van het medium), dan valt u daar een zekere samenhang op in het verloop van de vingers. Nu zal dat voor deze hand betekenen: een intellectueel type met wat meer sensuele gevoeligheden. Als die vingers (4 ervan) van gelijke lengte zouden zijn, dan zeggen we: Hier is een zakentype. Dit is iemand, die recht toe recht aan leeft.

Nu kunt u ook hebben dat de vingers heel slank en dun zijn, dan hebben wij te maken met een overgevoelig type. Ook hier is dan het onderscheid tussen de verschillende vingertoppen tamelijk groot.

Nu is het zo, dat als we te maken hebben met iemand die paranormaal begaafd is, het onderscheid tussen de vingers duidelijk merkbaar is. Het is dus niet zo dat de vingertoppen op gelijke hoogte komen (b.v. de wijs- en de ringvinger). Altijd is de wijsvinger iets langer dan de ringvinger. Hoe dat komt?

Men zegt dat het siderisch lichaam bepalend is voor de vorm van het levenslichaam en voor de actie daarvan. Dat impliceert weer, dat de groei-processen van het lichaam mede worden beïnvloed door de gevoeligheden, die in dat siderisch lichaam aanwezig zouden zijn. De begaafdheid is een samenspel waarbij een tijdruimtelijke functie, die eigenlijk tot het lichaam behoort maar niet zuiver stoffelijk is, bepalend is voor de samenwerking tussen de verschillende voertuigen van de mens en zijn lichaam. Het gaat zelfs zover, dat deze zelfde tijdruimtelijke functie (siderisch lichaam) gelijktijdig bepalend is voor een groot gedeelte van de levensstromen (de levenskrachtstromingen) zoals die in de mens pulseren.

Als wij zien dat er ergens een lichamelijke onevenwichtigheid is, dan moeten wij dus aannemen dat er ook met de levensstromen iets niet in orde is. Als wij dat willen waarnemen, dan krijgen wij een beeld dat wij ons zelf van die onevenwichtigheid maken. Het zal dan bij aura-waarneming heel vaak bestaan in een wat scheef staan van de uitstraling; ze is dus aan de ene zijde wat krachtiger dan aan de andere zijde. Daarbij zijn er vaak lichte verkleuringen in de aura. Dit geeft dan de energie-inhouden aan.

Als wij het wat praktischer benaderen en zeggen: In waarnemingen ben ik niet zo goed, dan kunnen wij altijd nog kijken: Hoe zit het met die persoon? Zijn daar bepaalde deformaties? Als ze aanwezig is, dan weten wij: de levensstromen pulseren niet helemaal normaal. Willen wij dan zo'n persoon behandelen, dan moeten wij rekening houden met een afwijkend patroon van de levensstromen. Daarbij geldt over het algemeen, dat daar waar de sterkste afwijking is een vermindering van kracht is in de normale krachtbanen van de levensstromen zoals ze zich door het lichaam bewegen. In die gevallen moeten wij b.v. bij genezing altijd rekening houden met een stimuleren of versterkt instralen op deze zwakkere punten. Zo krijgen wij vanzelf een evenwicht. Dat evenwicht maakt het ons dan later mogelijk (wij hebben daarover de vorige keer het een en ander gezegd) om op de juiste wijze dit evenwicht verder te beïnvloeden en eventueel extra energie te geven op die punten waar wij een kwaal hebben geconstateerd.

Als wij te maken hebben met mensen, die wij willen beïnvloeden op afstand of die wij willen hypnotiseren, want er zijn zoveel verschillende methoden om mensen te beïnvloeden, dan zullen wij dit feit in aanmerking moeten nemen. Indien u wilt werken met occulte waarden en krachten, die niet behoren tot het rijk van de geest, zult u altijd rekening moeten houden met de levensstromen van een medemens. Indien u de levensstromen beïnvloedt, beïnvloedt u tevens diens siderisch lichaam ofwel de functie die werkt tussen levenslichaam en stoffelijk lichaam. Deze beïnvloeding is dus niet astraal. Er zijn astrale beïnvloedingen genoeg te noemen, denk maar aan vormen van telekinese. Hier hebben we helemaal niet te maken met iets wat astraal werkt. Het is gewoon een functie van de materie, die bepalend is voor de mogelijkheden van het levenslichaam en waarbij de vormvoorstellingen van het stoffelijk lichaam gelijktijdig worden opgelegd aan het levenslichaam.

Nu stellen wij een paar heel eenvoudige regels.

In alle gevallen waarin het gaat om zuiver stoffelijke werkingen, zullen wij rekening houden met dit siderisch lichaam en zullen wij het aanspreken als een vormbewustzijn, dat het evenwicht van de levensstromen binnen een mens bepaalt. Indien wij dat functionele, z.g. siderisch lichaam opzij willen zetten - dat kunnen wij namelijk heel rustig doen - dan blijft voor ons het volgende over:

Wij dienen ons in te stellen op de levensstromen (de gang van de levenskracht) bij elke proefpersoon, ongeacht of het hier gaat om genezing, suggestieve beïnvloeding of andere werkingen. Daarnaast zullen wij in alle gevallen ook rekening moeten houden met het feit dat een onevenwichtigheid, die door ons op deze wijze wordt beroerd, de neiging heeft ons kracht te ontnemen, tenzij wij bewust trachten dit evenwicht te herstellen en wij ons gelijktijdig ook openstellen voor de ons omringende levensenergie en zo onze tekorten snel kunnen aanvullen.

De conclusies, die ik geef, vereenvoudigt u desnoods nog voor uzelf. Als u die nu maar vasthoudt, dan heeft u een praktische mogelijkheid om te werken met occulte kracht.

Het geheel van het menselijk lichaam heet ook te corresponderen - wij hebben dat in de vorige les al vermeld - met de zogenaamde astrologische tekens. Belangrijk daarbij is voor ons op dit ogenblik de zon. Menigeen zal denken dat de zon in de aura wordt geplaatst ongeveer op de plaats van het top-chakra. Dat is in de praktijk niet waar. In de praktijk plaatsen wij de zon op het voorhoofd en in de hand weer op de corresponderende plaatsen. Dat is dus een van de kussentjes onder de vingers, die worden benoemd naar de verschillende krachten en daarbij is ook de zon. Welk kussentje kunt u gemakkelijker zien, indien u een boekje over handlijnkunde raadpleegt. Daarin staan kaartjes waarop het precies staat getekend. Dat is duidelijker dan ik het u met woorden alleen kan vertellen.

De zon heeft altijd een leven-gevende functie. Zij bestaat voor ons voornamelijk krachtens haar stralingen, haar invloed dus. Als wij in het menselijk lichaam iets met zon aanduiden, dan is dit in wezen bedoeld om duidelijk te maken: hier kunnen wij straling van ons doen uitgaan.

Kijkt u nu eens naar de voorhoofden van uw medemensen. U zult zien, dat die voorhoofden heel verschillend gevormd zijn, vooral als u even geen rekening houdt met de haardracht. U probeert de schedel te zien. U zult dan opmerken, dat er heel veel mensen zijn bij wie u lijnen kunt trekken uit de ooghoeken gaande langs de neus omhoog tot ongeveer de helft van het voorhoofd. Als u daar nu een dwarsstreepje doorheen denkt, dan is op dat punt en door dat streepje de stoffelijke bepaling van het voorhoofdschakra aangegeven. Dit is natuurlijk niet helemaal zuiver - dat weet ik wel - maar wie van u in de aura kan zien, heeft deze regel niet nodig. Kunt u dat niet, dan is dit een zeer eenvoudige hulpregel, ook voor uzelf. U weet nu op welk punt van het voorhoofd bij u die activiteit zetelt. U kunt zich dit dan gemakkelijker voorstellen.

Wanneer wij een straling willen overbrengen aan een medemens, dan zullen wij dit altijd bewust proberen te doen door het voorhoofdchakra te activeren. Wij stellen ons voor dat de straling of de kracht als een bundel naar buiten treedt. En nu is het vreemde - dat is weer het siderisch lichaam - dat het vormbewustzijn (dus de vormfunctie die voor het levenslichaam, de levenskracht, bepalend is) hier in de aura actief wordt en daardoor de gehele uitstralingsmogelijkheid van de aura op dit ene punt zal concentreren. Het voordeel hierbij is dat het voorhoofdchakra niet geheel ontwikkeld behoeft te zijn om daaruit toch kracht te kunnen uitstralen. De voorstelling zal de chakra's, die reeds enigszins ontplooid zijn, gebruiken om daarmee een maximale krachtafgifte mogelijk te maken.

Indien wij iemand binnen ons gezichtsbereik willen beïnvloeden, willen genezen of aan hem kracht willen overdragen, dan doen wij dit het best door onze ogen naast de persoon te richten; dus nooit precies kijken naar de persoon, maar als het ware langs hem heen te kijken. Stel u dan voor, dat de straling als een bundel uit het voorhoofd treedt en de ander beroert. Als u deze werkwijze volgt, dan gelden bovendien nog deze regels:

- a. U kunt impulsen overdragen. Bevelen overdragen is veel moeilijker. Suggereer iemand dat hij omkijkt en hij kijkt om. Beveel hem dat hij omkijkt en hij zal kregel worden en daardoor zijn actie vertragen, terwijl bovendien het contact dat u met hem heeft minder goed wordt.
- b. Genezende kracht wordt in deze gevallen overgedragen aan de hele persoonlijkheid. Als wij daarnaast mentale functies willen beroeren, dan kan dat door een suggestie van rust of vrede te geven. Indien wij dit evenwicht als denkbeeld projecteren en tevens kracht toevoegen, zal dit in zeer vele gevallen een goede genezende werking hebben en wel op alle kwalen waarbij het zenuwstelsel betrokken is en voor zover dit zenuwstelsel daarbij betrokken blijft. Een directe beïnvloeding van spierweefsels langs deze weg wordt moeilijker. Wel kan weer een suggestie worden overgedragen waardoor een andere verdeling van eigen levensenergie bij die persoon tot stand wordt gebracht.

Indien wij iemand willen hypnotiseren geldt weer precies hetzelfde. Hypnose is in feite een vorm van suggestie waarmee wij de persoon langzamerhand in de waan brengen dat het beter is te doen wat wij zeggen en desnoods te doen alsof men gelooft wat wij zeggen dan op enigerlei wijze zelfstandig te reageren. Hypnose moet u nooit gebruiken voor een grapje. Dat kan zeer gevaarlijk worden. Het is natuurlijk leuk om uw directeur op kantoor te suggereren dat hij een haan is en boven op zijn bureau moet staan kraaien. Maar wat bereikt u ermee? Wij kunnen hypnose echter wel gebruiken en zelfs heel goed gebruiken, als iemand b.v. overspannen is, als iemand onder enorme druk staat van bepaalde problemen, als iemand monomaan met bepaalde denkbeelden bezig is, als iemand met een gewoonte zit die gebroken moet worden. In deze gevallen kunnen wij dan met hypnose helpen. Hierbij geldt:

Men richt de blik op ongeveer de plaats van het voorhoofdchakra. (De vaststelling daarvan heb ik u bij benadering gegeven.) Men concentreert zich op een denkbeeld dat men wil overdragen. Men projecteert een kort ogenblik dit denkbeeld, voordat men probeert - op welke wijze dan ook, in woord of gebaar - de suggestie uit te drukken. U begint dus eerst de kracht uit te stralen. Daarbij kunt u als afleiding nietszeggende woorden spreken, als u dat in uw concentratie althans kunt en u gaat pas over tot de vocale werking (het werken met de stem), wanneer de indruk reeds is gegeven.

Bij alle hypnose is het eerste beginsel ontspanning. Hoe wij deze ontspanning suggereren hangt een beetje van onszelf af en van de waardering, die wij hebben voor ons sujet. Dat wordt bepaald door b.v. de vorm van het voorhoofd of de vorm van de handen. Wij kijken eens naar de oren. Ook de vorm van de oren kan heel veel zeggen omtrent de mens. Als wij die schatting hebben gemaakt, dan zullen wij daarop de vocale suggestie en het denkbeeld baseren. Onthoudt u dus: eerst de kracht, dan pas de suggestie. De suggestie moet u zoveel mogelijk aanpassen aan het type, dat wij bij ons sujet hebben vastgesteld.

Nu zullen de meesten van u niet zo graag direct aan hypnose willen doen. Maar hypnose is een vorm van suggestie; en suggestie hebben wij nodig. In het occultisme is een groot gedeelte van hetgeen wij tot stand kunnen brengen verwant aan, verbonden met of gebaseerd op suggestie. U kunt natuurlijk een tijdloze wereld betreden, daar is helemaal niets op tegen. Maar indien u die tijdloze wereld met een ander zoudt willen delen, dan is het noodzakelijk dat u die ander door suggestie ontvankelijk maakt voor al datgene wat er in u bestaat. Als u met een medemens praat en u heeft denkbeelden, die u aan de ander wilt overdragen, dan is het vaak heel goed een mate van suggestie te gebruiken, opdat die ander ook middels het onderbewustzijn gaat opnemen en zo beter begrijpt wat u bedoelt.

Als u iemand wilt genezen, is suggestie belangrijk omdat u daardoor de persoon a.h.w. gemakkelijker toegankelijk maakt voor genezende kracht en bovendien in hem een denkbeeld van genezing brengt waardoor hij de gege-

ven krachten niet zo snel zal verspillen en misbruiken. U ziet, de suggestie kan heel erg belangrijk zijn.

Als wij suggestie willen gebruiken, dan kunnen wij dat niet zo nadrukkelijk doen als bij hypnose. Hypnose is een situatie waarin ook het sujet moet weten: nu wordt er gehypnotiseerd; of: er wordt een poging daartoe gewaagd. Bij suggestie proberen wij heel vaak de zaak te versluieren. Daarom zullen wij meestal na een eerste blik, waarmee we de plaats van het voorhoofdchakra een ogenblik sterk onder onze aandacht brengen, gewoon verder gaan alsof er niets aan de hand is. Wij kijken dus niet meer naar de persoon. Wij kijken om ons heen, maar wij stellen ons wel voor dat een draad van kracht vanuit ons voorhoofdchakra verbonden is met het voorhoofdchakra van degene aan wie wij de suggestie willen overbrengen. Tevens omschrijven wij onze denkbeelden en doen dat een klein beetje voorzichtig.

Kijk eens, u moet nooit tegen iemand zeggen: "Je bent een hufter," dat gelooft hij nooit. Maar u kunt wel tegen iemand een betoog houden, waardoor hij zelf naar hij meent en zonder dat u het merkt tot de conclusie komt, dat hij is opgetreden als een hufter. Dat hij het is, geeft hij nooit toe. Maar dat hij zich als een heeft gedragen, dat zal hij toegeven.

Het suggestieve proces houdt dus in, dat wij niet direct het punt aansnijden en daardoor tegenstand wekken, maar dat wij eerder de ander ertoe brengen in zichzelf te denken aan het punt, dat wij hem eigenlijk zouden willen opleggen. Wij hebben de medewerking van ons sujet nodig bij suggestie. En die krijgen wij het best, indien wij de aandacht weten te boeien. Die aandacht boeien we gemakkelijker, wanneer een levensstroming van onze persoonlijkheid overgaat naar de ander. Ik mag hier in het kort zeggen hoe dat precies werkt.

De straling, die u middels een vorm van zelf-suggestie bij uzelf heeft opgewekt, beroert weer het vormbewustzijn of het siderisch lichaam in de ander. Dat betekent, dat de relatie tussen zijn levenslichaam en zijn stoffelijk lichaam en zelfs de relatie tussen bepaalde geestelijke voertuigen die het sterkst met het levenslichaam in verband staan, a.h.w. wordt gecoördineerd, maar ook eenzijdig in een bepaalde richting. Dat betekent, dat in het denkproces van die mens dus de nadruk anders valt dan normaal. Hiervan maakt u gebruik door aan bepaalde dingen uitdrukking te geven. De woorden, die u daarvoor gebruikt, moet u aanpassen aan de persoon, maar het denkbeeld moet worden omschreven. De persoon moet in zich a.h.w. worden geactiveerd, zodat de door de kracht-straling reeds beïnvloede centra nu ook in de hersenen worden aangesproken en daarmee het tijdelijk beperkte eenzijdige denkproces op gang wordt gebracht, waardoor de reacties binnen die mens (stoffelijk beïnvloed) en binnen zijn levenslichaam (voor een deel onstoffelijk beïnvloed) weer gelijk lopen en daarmee een nieuwe benadering van levensenergie en van opname van gegevens en dergelijke mogelijk maken.

U moet nooit krampachtig doen. Als u iemand met goed gevolg suggestief wilt benaderen, onthoudt u dan:

Werken met hoge spanning en onder hoge druk wekt altijd weerstand. Begin langzaam, op een laag pitje. Haast u niet, ook als u geen tijd heeft. Het is beter een gedeeltelijke suggestibiliteit van de ander te bereiken en een suggestie over te brengen dan met grote kracht een beeld in hem op te roepen, dat hij als een verstoring van zijn persoonlijkheid kan ervaren en daardoor gaat verwerpen. Dus: altijd langzaam beginnen.

Als wij zien dat de suggestie werkt (dat merken wij aan het gedrag, aan de reactie van de persoon die wij willen beïnvloeden), dan kunnen wij deze suggestie versterken. Wij kunnen onze kracht dus ook aanmerkelijk versterken. Dit geldt voor elke stoffelijke uitdrukking en ook voor een poging om met gevormde gedachten de ander te beïnvloeden. Het geldt dus niet voor de straal, die wij uitzenden, want deze wordt door onze levensenergie en eventueel onze relatie met de kosmos bepaald. Het heeft niets te maken met de vorm, die wij dan later daaraan verbinden.

Wij keren weer terug naar het menselijk lichaam, want het is een ontzettend interessant geheel.

Er zijn heel wat associaties. Men zegt bijvoorbeeld: iemand heeft een grote neus, een grote mond, dus moeten ook zekere delen van het lichaam corresponderend groot zijn. Dat is helemaal niet waar. Men neemt het wel aan, maar er klopt niets van. Wat echter wel klopt is dit: de karakteristiek van een bepaald lichaamsdeel vertoont altijd kentekenen van de ontwikkeling, die de persoonlijkheid doormaakt. Het best kun je dat zien in de hand.

Als je de lijnen van de hand gaat lezen, dan zie je onder de vingers, net onder de kussentjes, drie vakjes en daaronder nog eens drie vakjes. De eerste drie geven geestelijke vorming aan, de andere drie lichamelijke vorming. Dit doet hier overigens minder ter zake, maar het is toch wel interessant.

Als u nu ziet hoe die vakjes in de loop der jaren veranderen (hun verdeling, de kleine arceringen bij zo'n lijn), dan begrijpt u dat het lichaam verandert naar gelang het besef verandert.

Deze illustratie moet u echter niet beperken tot de hand. Er zijn veranderingen in het gelaat, in de huid, er zijn zelfs veranderingen in de groepering van de spieren. Al deze veranderingen geven de persoon weer. En omdat een mens ook lichamenlijk een zekere variabiliteit kent, zullen wij veel ontrent die mens kunnen aflozen aan de lichamenlijke kentekenen.

Een oor met een sterk gekrulde rand (net alsof het boven een rolletje heeft) geeft over het algemeen aan een zekere beslotenheid van die mens. Als het oor spits toeloopt, dan heeft zo iemand iets demonisch over zich, zo zegt men. Dat is ook niet altijd waar. Toch hebben veel van dergelijke mensen wel de neiging anderen op de een of andere manier te domineren. Zij doen dit meestal tot hun eigen bevrediging, dat kunt u wel zien. De vorm van het oor zelf zegt weinig. Die vorm is er bij de geboorte al. Er kunnen alleen kleine veranderingen in komen, waardoor men kan zeggen hoe zo'n mens ongeveer lichamenlijk in elkaar zit, wat zijn karakteristieke reactie is. Evenzo kan de neus mij ook iets zeggen over het type.

NEUZEN.

Als u een wipneus ziet, dan weet u: dit is een kinderlijk type. Het zijn mensen, die kinderlijk reageren. Hun denkprocessen hebben iets van het speels-intuïtieve dat voor een jong kind bepalend is. Hun fantasie zal vaak in de plaats treden van hun wensleven. Zij fantaseren zich omstandigheden die niet waar zijn, die nooit waar kunnen worden en zij spelen dat het waar is. Zij weten dat zo knap te verweven met hun dagelijks leven, dat ieder een denkt: dat is normaal voor die mens. Men beseft niet wat het proces is dat zich hierbij afspeelt.

Dan zijn er mensen met een licht gebogen neus. Ik bedoel niet zo'n gok. Dat is een afwijking die ook mede lichamenlijk wordt bepaald. Als de neus een lichte buiging heeft, zonder teveel knop eraan, dan heeft die mens over het algemeen een tamelijk rijpe persoonlijkheid en daarbij een zekere openheid tegenover de medemens. Zo iemand kan edelmoedig zijn, maar is het zeker nooit in zo'n mate dat hij buurmans gek wordt.

Dan kennen wij de haakneus, waarbij de neustop aanmerkelijk beneden de aanzet van de neusvleugels is gezakt; heel vaak is ze ook spits daarbij, zoals u dat van een toverkol op plaatjes gewend bent. Als wij een soortgelijke neus zien, dan hebben wij te maken met iemand, die sterk de neiging heeft om alles vast te pakken en vast te houden. Hij heeft het gevoel dat hij alleen zeker is door hetgeen hij bezit (of dat nu invloed is of zuiver stoffelijk bezit) en daarvoor vecht hij zijn hele leven en voor niets anders. Zo'n persoon is dus onbetrouwbaar zodra zijn eigen belangen geschaad zouden kunnen worden. Daar moet u dus rekening mee houden.

Verder hebben we nog een neusje, dat niet al teveel gebogen is. Het komt zelden voor. Stel, dat dat neusje mooi recht is. Als de rechte lijn

van de neus een heek van ten hoogste 45 graden maakt met het voorhoofd, dan hebben we hier te maken met iemand, wiens reacties zeer normaal zijn. Bij zo'n persoon moeten wij rekening houden met hetgeen hij heeft geleerd. De achtergronden zijn dus erg belangrijk voor zijn denkwijze, zijn uiting, maar zijn reactie is volkomen redelijk en normaal. Zo iemand kunnen we logisch benaderen en alleen werkelijk beïnvloeden met een argumentatie, die uitgaat van zijn eigen achtergrond. Is hij christelijk, dan moeten we beginnen met een op het christendom gebaseerde argumentatie, ook als we eigenlijk willen duidelijk maken dat b.v. drop ongezond is.

Al deze gegevens over het lichaam maken ons duidelijk met wie wij te doen hebben, maar ook wie zij zijn.

Heeft u wel eens gekeken naar de neus van Nixon? Dat is een heel typische neus, die heel veel zegt omtrent de man. De neus is tamelijk recht; d.w.z. de man gaat sterk uit van zijn eigen achtergronden en heeft een mate van redelijkheid. Maar wat doet verder de neus? Deze maakt een lichte knik omhoog. En daar zit nu de moeilijkheid. Als wij deze neus zien, dan weten wij: dit is iemand, die zijn denkebeelden, zijn fantasieën voor werkelijkheid neemt. Het is niet iemand, die volledig realistisch denkt. Hij kan dat niet, omdat zijn fantasie op de wereld wordt geprojecteerd en voor werkelijkheid wordt genomen. Daardoor zal hij voor zichzelf en ook voor anderen enorm veel moeilijkheden tot stand brengen.

Nu is het misschien ook aardig een foto van Sadat te pakken te krijgen. U moet dan eens kijken naar diens neus. Daar zitten enige kentekenen in. De neiging tot een wat scherpe buiging is er. Gelukkig wordt het niet een haakneus. De neus blijft wat breder; dat ligt ook aan het ras. Deze neus duidt aan dat Sadat eenzijdig is, maar eigenlijk in wezen plooibaar. Hij zal ongetwijfeld op omstandigheden reageren en zich daardoor laten leiden. Innerlijk is het een heel verstandig mens. Hij heeft zelfs een heel redelijk gevoelsleven.

Kijkt u ook eens naar Breshjnev. Hier ziet u dat zijn neus, minder dan bij Nixon maar toch wel opvallend, weer dezelfde knopvorming toont. Het gaat niet zover naar boven (omdat de neus breder is, valt het ook niet zo op) maar er is toch een lichte ombuiging naar boven. Hier is alweer iemand, die geneigd is zijn gedachtenwereld voor werkelijkheid te nemen.

Wij zeggen dit nu over drie personen van wie u veel foto's ziet. U ziet mensen genoeg. Kijkt u eens naar de neuzen. Ze zeggen iets over de persoon. Kijk eens naar de handen. Kijk eens naar de manier van bewegen, want ook de verhoudingen van het lichaam, die door de bewegingen meestal wel tot uiting komen, kunnen van groot belang zijn.

Een mens is nu eenmaal een eenheid. Alles wat er evenwichtig en wat er onevenwichtig aanwezig is, zegt niet alleen iets over de lichamelijkeheid, maar gelijktijdig ook iets over de relatie tussen de stof en het levenslichaam, de functie die wij siderisch lichaam hebben genoemd. Dat maakt ons duidelijk hoe de relatie zal moeten zijn ook tussen dit stoffelijk lichaam en de geestelijke voertuigen daarvan, hoe de reactie van dit stoffelijk lichaam zal zijn op bepaalde geestelijke invloeden. Het is zelfs zover doorgevoerd geweest dat ten tijde der Arabische magie (ongeveer 700 tot 1200 na Christus, dat is de sterkste periode ervan geweest) er een tijdlang voorschriften bestonden voor de lichamelijke kentekenen van mensen, die aan bepaalde magische rituelen of bezweringen mochten deelnemen. Dit lijkt allemaal kolder en helemaal bijgeloof. Maar als wij praktisch occultisme willen begrijpen en voor onszelf willen toepassen, dan moeten wij beseffen:

Ofschoon dit niet redelijk is, heeft de ervaring bewezen dat er andere relaties bestaan tussen de mens, zijn uiterlijke vorm, zijn geestelijke inhoud, zijn mogelijkheden dan alleen door psychologie (zelfs parapsychologie) verklaarbaar is en door de fysica kan worden omschreven. De relatie tussen de

mens en de wereld wordt ook nog bepaald door onzegbare dingen.

Hier heeft u reeds wat materiaal ter overweging. Wij hebben nu eigenlijk minder dan de vorige keer praktische wenken gegeven. Daarom wil ik niet besluiten zonder een paar eenvoudige en praktische raadgevingen aan u voor te leggen:

Alle krachten, die positief of bevorderend moeten werken, worden door ons altijd ervaren als werkend van boven naar beneden. Dat zal altijd gelden behalve - let wel! - bij genezing. Bij genezing is namelijk het hart het centrum; het punt dat voor het lichaam beneden is. Wij zullen dus van de bovenste extremiteiten (ledematen) naar het hart beneden werken, omdat hier door de functionaliteit van het menselijk lichaam de boven-beneden relatie nu eenmaal in het lichaam en zelfs in de aura mede aanwezig is en wij dus niet gewoon kunnen rekenen zoals in de wereld.

In de wereld wordt ook voor planten en dieren van boven naar beneden gewerkt, indien het gaat om positieve krachten. Negatieve krachten worden altijd gesteld te gaan van beneden naar boven. Dit klinkt weer vreemd, naar het berust op het duel dat tussen licht en duister wordt uitgevochten in de voorstelling van de magiër en ook van menig occultist. Het duister zal altijd naar boven moeten gaan om het licht te benaderen, terwijl het licht van boven naar beneden moet gaan om in het duister door te dringen. Daardoor krijgen wij deze voorstelling. Zij blijft houdbaar bij elke behandeling. Indien wij dus iets willen vernietigen (b.v. bij genezing), dan gaan wij uit van het hart naar de plaats waar de kwaal, het te vernietigen gezwel, cyste of wat anders zetelt. Dit is doodgewoon omdat wij daarmee op de meest juiste wijze ingeschakeld zijn in het eigen beeld van die mens.

Een tweede praktische tip, waaraan u misschien ook iets heeft.

Veel mensen hebben al een poging gedaan met de geheugenproef. Als wij nu een geheugenproef moeten afleggen waarbij het gaat om het opnemen van feiten, dan lukt dat niet zo gemakkelijk. Voor het terughalen (recall) is dit inderdaad geschikt. Maar u wilt soms bepaalde dingen bijzonder goed onthouden. Voor dit onthouden bestaat er ook een trucje.

Het onthouden wordt bevorderd, wanneer u zo regelmatig mogelijk ademhaalt. Probeer niet om de woorden meteen te begrijpen en daarop te reageren. Laat ze op u toestromen en u zult ontdekken, dat u ze opneemt. Op het ogenblik dat u probeert een gedachte te verwerken, onttrekt u uzelf de mogelijkheid om die gedachte te onthouden. Wat u onthoudt, is het verwerkingsproces dat zich in u afspeelt. U heeft dan tegelijkertijd geen aandacht voor daarop volgende elementen. Het is dus een vorm van concentratie, waarbij u bewust luistert naar elk woord, alles aanneemt en daar verder niet over nadenkt; dat komt later wel.

Eenzelfde methode kan overigens worden gebruikt voor bepaalde inspiraties. Bijna elk mens heeft in zijn leven een of meer inspiraties. Hij weet nooit hoe het komt, maar hij doet bepaalde dingen juist op de tijd dat ze gunstig zijn. Andere dingen doet de mens juist op het ogenblik dat ze ongunstig zijn. Er zijn mensen, die daarin specialisten zijn. Zij zijn zelfs "accident-prones" (gepredisponeerd tot ongevallen), zoals dat in verzekeringstermen heet. Als u overtuigd bent, dat u goede invallen heeft, dan kunt u de frequentie daarvan aanmerkelijk verhogen door de gewoonte aan te nemen een- of tweemaal per dag de vragen, die op dat ogenblik belangrijk lijken, uzelf voor te leggen en daarna even aan helenaal niets te denken. U denkt echter wel. De gedachten, die opkomen zijn onsamenhangend. Noteer ze, zoals u de vragen eveneens heeft genoteerd, voordat u ze aan uzelf ging voorleggen. U zult zien dat inspiratie niet altijd op alle vragen betrekking heeft, maar dat er vaak een zeer duidelijke relatie is tussen hetgeen u nu zouwt willen doen en hetgeen u gezegd wordt te doen. U krijgt dus een in-

puls voor een bepaalde manier van denken of van doen. Inspiraties op deze wijze verkregen zijn vooral dienstig, indien het gaat om beslissingen waarbij uzelf geen overzicht heeft over de omstandigheden en dus niet redelijk kunt reageren.

In het occultisme bestaat zoiets als wensvervulling. Absolute wensvervulling is natuurlijk onmogelijk. Maar elke wens, die in ons bestaat, betekent wel een gerichtheid van onze persoonlijkheid. Deze gerichtheid brengt een antwoord. Wensvervulling wordt het eenvoudigst bewerkstelligd door ons het ideaalbeeld voor ogen te stellen en onszelf duidelijk te maken hoezeer wij dit begeren. Daarna laten wij de zaak rusten. Wij zullen dan merken dat wij in het vervolg attent zijn op elke factor, die de wensvervulling kan bevorderen. Daardoor zullen wij juist en scherper reageren dan anders mogelijk is, terwijl wij ook geestelijk het een en ander gefixeerd hebben en bovendien nog de kans hebben op inwerkingen vanuit de geest.

-:-

MERKTEKENS VAN KRACHT.

Als wij kijken naar primitieve beschavingen, zo vinden wij daar in vele gevallen de zogenaamde fetisjen. Bij die beschavingen worden beelden gemaakt; maar evengoed bepaalde symbolen gebruikt als zijnde reële brandpunten van kracht op aarde, waarmee men kan manipuleren. Meestal probeert men dan ook zelfs door bepaalde handelwijzen die kracht te beïnvloeden. Denk eens aan de z.g. spijkerbeeldjes, waarin spijkers worden geslagen om een bepaalde gave daarvan af te dwingen.

Nu zal het u duidelijk zijn, dat voor de westerse wereld deze primitieve vorm niet zo belangrijk is. Maar er zijn toch wel zekere waarden in verborgen, die wij kunnen gebruiken. Ik zal proberen dit achtereenvolgens in korte punten te stellen:

1. Elk voorwerp, dat een sterke emotionele of ook een sterke begripswaarde heeft, kan worden gebruikt als een soort fetisj.
2. De betekenis van een fetisj wordt bepaald door de wijze waarop wij deze beschouwen en door de krachten die we daaraan toekennen.
3. Alle krachten, die wij toekennen aan een bepaald voorwerp of een een bepaalde voorstelling, bestaan voor ons reëel zolang wij daaraan volledig geloven. Onze eigen instelling betekent in dit geval een aantrekken van de krachten, die overeenstemmen met datgene wat wij als invloed aan de fetisj toekennen.

Wij maken dus inderdaad uit de hele kosmos krachten vrij, die door onze voorstelling een brandpunt vinden in het voorwerp dat wij daarvoor hebben uitgekozen. Wij kunnen dit niet alleen doen ten aanzien van krachten uit de kosmos, wij kunnen het ook doen ten aanzien van krachten, die wij zelf willen uitoefenen. Een eenvoudig voorbeeld:

Indien wij iemand voortdurend willen beïnvloeden of hem willen genezen, zo zullen wij een voorwerp nemen en dit instralen met onze eigen kracht. Eventueel gebruiken we een tweede identiek voorwerp als concentratievoorwerp voor onszelf. Daardoor leggen wij een zo sterke band tussen de plaats waar

dat eerste voorwerp zich bevindt en waar wij ons bevinden dat de overdracht van kracht zonder enige aarzeling en met een zeer hoge frequentie kan geschieden. Wij zijn dan niet meer afhankelijk van de instelling van personen ter plaatse. Wij kunnen middels het voorwerp op elk ogenblik inwerken zolang er een overeenstemming blijft bestaan tussen de door ons uitgestraalde en de in het voorwerp gelegde kracht. Op deze manier kan men voorwerpen gebruiken om een deel van de eigen kracht of van de eigen sfeer elders te verankeren.

Iets dergelijks zal misschien niet meer als fetisj worden beschouwd, maar dat is het in wezen wel, want alle krachten daaraan toegekend en door ons ingestraald zullen daarin bestaan voor zover wij deze krachten nog in onszelf kunnen wekken en projecteren. Op het ogenblik, dat wij niet meer in staat zijn de juiste kracht op te wekken in stoffelijk vorm, zal de betekenis van de fetisj veranderen of zal de werking daarvan geheel teloor gaan.

Het gebruik van dergelijke kleine voorwerpen is dus zeer interessant voor degenen, die bepaalde banden of contacten willen leggen met anderen op andere plaatsen zonder de zekerheid te hebben dat personen in die omgeving voortdurend met hen voldoende harmonisch zijn.

Willen wij kosmische krachten daarmee in verband brengen, dan moeten wij ons realiseren, dat eerst het eigen "ik" op die kosmische krachten moet worden afgestemd. In dit geval betekent dus het instralen van het voorwerp dat wij via zekere rituelen of via bepaalde meditatieprocedures proberen in onszelf eerst de aanwezigheid en activiteit van een kosmische kracht, een God, een demon, een engel etc te voelen en dan deze kracht trachten af te leiden op het voorwerp. Is dit eenmaal gebeurd, dan zal het voorwerp gedurende zeer lange tijd geladen blijven en kan elke impuls, overeenstemmend met de daarin gelegde kracht, de werking van de kracht in de omgeving tot stand brengen.

Het is duidelijk, dat wij hierdoor werkingen oproepen, die voor een gevoelig persoon afleesbaar zijn. Het eenvoudigste voorbeeld is misschien wel een kasteel waarvan de bewoner Gilles de Rais was. (Zwart-magiër in de helft van de 15e eeuw.) Een man, die erg veel aan magie en dergelijke praktijken heeft gedaan. Men beweert, dat voorwerpen uit dat kasteel nu nog voor gevoelige personen allerlei spookbeelden oproepen. Het zal u eveneens bekend zijn, dat kastelen waarin iets gebeurd is waarmede hevige emoties gepaard zijn gegaan deze indruk bewaren en later uitstralen op gevoelige personen, waardoor zelfs bepaalde verschijnselen voor anderen waarneembaar kunnen ontstaan. De parapsychologie zegt daar genoeg over. Dan zult u ook begrijpen, dat als wij een bepaald voorwerp op de juiste wijze prepareren en laden, wij daarmee bereiken dat een ieder, die gevoelig is, de uitstraling van het voorwerp zal moeten aanvoelen.

Er bestaan veel voorwerpen, die op de een of andere manier een dergelijke kracht bezitten. Het is voorgekomen dat mensen een kris hebben gekocht bij een antiquair die poesaka (heilig erfstuk) was en waarin bepaalde emoties voor lange tijd waren vastgelegd. De invloed van deze kris was in de omgeving merkbaar, werd door een helderziende herkend en bij verwijdering van de kris vielen bepaalde verschijnselen weg.

Datzelfde kan gelden voor kleine beeldjes, die origineel zijn en die lange tijd als b.v. huisgoden of huiswachter zijn gebruikt. Zij kunnen deze functie dan weer opnemen in het huis waarin zij terecht komen, als de sfeer maar harmonisch is. De mensen, die zoiets als een duur kunstvoorwerp beschouwen, zullen daarvan heel veel nadelen ondervinden. Degenen echter, die het aanvaarden voor wat het is, namelijk een voorwerp dat een eigen uitstraling heeft, zullen door die uitstraling worden beschermd.

Ik hoop hiermede duidelijk te maken dat het begrip fetisj nadrukkelijk niet beperkt blijft tot datgene wat als zodanig bekend is. Elk voorwerp kan

die "fetisj-functie" onder bepaalde omstandigheden overnemen. Elk mens, die in zijn persoonlijke omgeving voorwerpen heeft van een grote gevoelswaarde waarmee bepaalde emoties verknoot zijn, moet er rekening mee houden dat die voorwerpen deze emoties weer terug uitstralen.

Het verhaal, dat er vervloekte edelstenen zijn, is helemaal niet zo vreemd. Die edelstenen (op zichzelf kristallijnen structuren, die hierdoor zeer veel energie kunnen opnemen) zullen door de emoties (als nijd, haat, bezitzzucht) van de omgeving dermate sterk worden aangetrokken, dat zij dat als een soort waas rond zich blijven verbreiden en iedereen, die daarvoor gevoelig is, wordt daarvan het slachtoffer.

De praktische conclusies die hieruit te trekken zijn:

Als wij te maken krijgen met voorwerpen of beelden waarvan wij de origine niet kennen en wij brengen deze in ons huis, dan zullen wij ons moeten afvragen, of de uitstraling daarvan voor ons wel aanvaardbaar is. Laat u nimmer door de kunstwaarde of de voorstellingswaarde van een voorwerp overweldigen. Er zijn heel veel beeldjes, vooral uit bepaalde onderontwikkelde gebieden, die - ofschoon voor de handel gemaakt - toch nog invloeden met zich mee dragen, die voor u storend kunnen zijn. Wees niet bang om dergelijke voorwerpen uit uw omgeving te verwijderen. Het helpt u alleen om een grotere harmonie te scheppen.

Bedenk, dat uw relatie met de mensheid en met het leven kan worden bepaald door een aantal voorwerpen, die in uw omgeving zijn. Indien een storende invloed voortdurend in uw huis merkbaar is, probeer na te gaan, of u deze in een bepaald voorwerp kunt localiseren. U doet dit door uw ogen te sluiten en even het voorwerp a.h.w. af te tasten. Is zo'n voorwerp aanwezig, verwijder het dan. Kunt u het niet verwijderen - om welke reden dan ook - berg het dan weg afgesloten van licht en als het even kan gewikkeld in zijde of fluweel. Berg het goed weg! U zult zien, dat u er weinig of geen last meer van heeft.

Als u bepaalde beeldjes heeft (dat kunnen soms heel eenvoudige voorstellingen zijn, er zijn zelfs beeldjes van plastic die het kunnen doen) en u kent daar een bepaalde betekenis bij voortdurend aan toe, terwijl u het gevoel heeft of het geloof dat het wel eens waar zou kunnen zijn dat er een zekere kracht van uitgaat, dan krijgen dergelijke voorwerpen inderdaad de bedoelde uitstraling. En dan is het hanteren van deze uitstraling voor u een middel om kosmische - althans niet-stoffelijke krachten - rond u te wekken en daarmee de verwezenlijking van hetgeen in het voorwerp werd vastgelegd door uzelf of anderen mogelijk te maken. Dergelijke fetisjen kunnen ook worden weggeschonken. Als u ze wegschenkt, zoudt u echter het volgende goed moeten onthouden:

De werkzaamheid ervan wordt dan bepaald door uw geloof plus uw aandacht voor het voorwerp. Indien er één van deze beide factoren wegvalt en de persoon aan wie u het heeft gegeven zich niet bewust is van de kwaliteiten en dus zelf het beeldje voedt, valt het als contactpunt uit en wordt het waardeloos voor zover het de uitstraling betreft.

Oude gebouwen kunnen eveneens een dergelijke sfeer en uitstraling bezitten. Er zijn zelfs bepaalde gebouwen, die bevorderlijk zijn voor een bepaalde mentale ontwikkeling, terwijl andere gebouwen die weer afremmen. Er zijn gebouwen waarin u zekere emoties kunt krijgen en zelfs een hogere bewustzijnstoestand kunt bereiken, ook als ze normaal voor wereldse doeleinden worden gebruikt. Indien u in uw omgeving dergelijke gebouwen heeft, is het misschien wel eens goed na te gaan hoe u daarin reageert? Want in zo'n geval kunt u, als de behoefte daartoe bestaat, u naar die gebouwen begeven om die invloeden sterker te ondergaan, in uzelf te erkennen en vast te leggen.

om zo bepaalde denkprocessen mogelijk te maken of bepaalde emotionele of zelfs geestelijke erkenningen voor uzelf te verwerken.

Indien een ander u vertelt dat hij voortdurend wordt achtervolgd en deze achtervolging zich concentreert in een huis of misschien zelfs in een bepaald vertrek van een huis, ga na of zich daarin een bepaald voorwerp bevindt. In vele gevallen blijkt, dat een enkel voorwerp daarvoor aansprakelijk kan zijn.

Ik wil hier wijzen op het feit, dat men soms ook oud hout heeft verwerkt en dus ook oud hout, b.v. verwerkt in een schouw, aansprakelijk zou kunnen zijn voor een dergelijke uitstraling. Indien er geen andere mogelijkheid is, kunnen wij meestal de uitstraling en de invloed enigszins breken door in ons tegengestelde beelden en tegengestelde gevoelens te wekken en daarbij natrium (keukenzout) te verdampen, het best op houtskool. Wij kunnen die invloeden zelden of nooit geheel wegnemen. Wel kunnen wij de personen in kwestie zeggen, dat zij aan die verschijnselen absoluut geen aandacht mogen wijden. Indien zij daaraan aandacht geven, versterken zij namelijk de bestaande tendens weer. Als zij die verschijnselen als normaal beschouwen en er gewoon geen aandacht voor hebben, zal de energie niet worden bijgeladen en kunnen eventueel de verschijnselen op den duur verdwijnen.

Als u bepaalde voorwerpen erg kostbaar vindt of u erg dierbaar zijn, dan is uw instelling daartegenover meestal onjuist. Heeft u wel eens opgemerkt dat u vooral uw lievelingskopje breekt, dat u juist dat ene voorwerp dat zo waardevol is verliest of laat liggen? Hieruit blijkt, dat een overwaardering onzerzijds van bepaalde voorwerpen een zekere neiging tot verwijdering van deze voorwerpen bij ons wekt. Het is alsof wij ze van ons afstoten, alsof wij ze kapot willen maken. Wij mogen ons niet te sterk binden aan voorwerpen. Als wij voorwerpen als normale gebruiksvoorwerpen beschouwen, dan zullen wij ze minder snel verliezen dan als wij ze als kostbaarheden zien. Als wij iets bijzonder belangrijk, emotioneel belangrijk achten in onze omgeving, dan is het gevaar veel groter dat dit voorwerp wordt gekwetst dan als wij het beschouwen als iets normaals. Normaal betekent eenvoudig: in oorzaak-en-gevolg-werking zonder meer opgenomen. Indien wij iets als buitengewoon beschouwen, hebben we de neiging om onze eigen invloeden toe te voegen aan de normale oorzaak-en-gevolg-werking en daardoor zullen wij meestal bepaalde en meer extreme gevolgen tot stand brengen.

U vraagt zich waarschijnlijk af, of dit nu werkelijk te maken heeft met fetisjisme. Dit is inderdaad zo. Zeer vele mensen maken van een foto of van een voorwerp een fetisj. Zij kennen er krachten aan toe. Dan zou het dus dwaas zijn te zeggen, dat alleen primitieve volkeren dergelijke gebruiken hebben.

Of hetgeen ik heb gezegd praktisch nut heeft? Als u kijkt of u deze verschijnselen ziet, zult u ze keer op keer in uw omgeving kunnen opmerken. U zult zelfs zien dat bepaalde mensen ziek worden omdat zij bepaalde voorwerpen bij zich hebben, terwijl anderen - schijnbaar zonder enige reden - door de aanwezigheid van een bepaald voorwerp gezondheid genieten en het wegvallen van het voorwerp een zich ziek-voelen en mistroostig-zijn ten gevolge heeft. Als wij dat weten, kunnen wij daarmee rekening houden. Wij kunnen dan in de gevallen waar een werking uitvalt die begerenswaardig is deze misschien aanvullen door zelf een voorwerp te laden.

Als een voorwerp negatief uitstraalt, hebben wij dan misschien de kans om het op de een of andere manier weer in te kapselen, de negatieve invloed daardoor te doen verdwijnen of zelf krachten in de omgeving daarvan te brengen, die op zijn minst genomen de uitstraling enigszins neutraliseren.

Ik hoop dat dit onderwerp voor velen van u meer praktische waarden

bezit dan men op dit ogenblik wel beseft.

--:-

ORDENING.

De mens wil alles hebben in orde en regel. Alles ontleed, cel bij cel en soort bij soort. Alles opgesloten in de kastjes van het verstand, van de rede, van het geloof en wat er verder nog voor beperkingen te bedenken zijn.

Ordering: een opbouw, die niet natuurlijk bestaat uit het evenwicht van wetten, maar die door de mens zelf eventjes nadrukkelijk wordt uitgedrukt. En daarmee onderdrukt de mens de werkelijke ordening ten bate van datgene wat hij ordening noemt: het scheppen van chaos uit een goddelijke wet.

Vraag mij niet wat ordening te betekenen heeft. Als de mensen spreken over ruimtelijke ordening, dan betekent dat over het algemeen dat ze de ruimte versnipperen en bederven om daarna zich te beklagen over het feit, dat de ordening niet die orde heeft gebracht, die ze van de ordening hadden verwacht.

Als de mens bezig is orde op zaken te stellen in de maatschappij, dan betekent dat over het algemeen dat hij - afgaande op een meerderheid die ook niet weet wat ze wil - minderheden onderdrukt, totdat alles gelijkvormig is, niemand meer weet wat hij wil en zo een ieder te gronde gaat aan zijn eigen onwetendheden.

Laten we s.v.p. ordening nooit gebruiken, zelfs niet voor onze eigen gedachten. Het is een verkeerd woord. Het is een woord, dat alles wil vastleggen in regels. En de enige regels die er zijn, zijn de kosmische wetten die uit God zelf voortkomen. Het zijn de krachten, die ons leven regeren. Het zijn de machten waaruit wij bestaan. Deze dingen tezamen vormen datgene waarin wij leven, wat wij leven en wat we zijn.

Laat dan deze natuurlijke, deze goddelijke wetten in ons vorm vinden. Laten wij niet proberen de natuur te verstoren, omdat wij toevallig rozen willen zien groeien op een plek waar gras en riet beter op hun plaats zijn. Laten wij niet proberen om filosofische waarheden te stellen in plaats van een innerlijke beleving waarin wij werkelijk God kunnen vinden, terwijl wij Hem in onze filosofie verliezen.

Laten we de dingen zich laten ontwikkelen zoals ze zijn. Laten we de natuur en de kosmos zich ontwikkelen volgens de regels, die de Schepper heeft ingelegd. Dat is dan de enige ordening die er bestaat. En of dit een ordening is, waag ik te betwijfelen, want ik zie de schepping als een voortbrengsel van een machtige kracht, die zijn wezen daarin heeft uitgedrukt, zodat de eigenschappen van de schepping en alle wetten, die daarin voor ons bestaan, niets anders zijn dan de weergave van het Wezen dat alles heeft voortgebracht en alles in stand houdt.

Laten wij deze kracht dan erkennen in zijn uiting en in zijn wetten en ons niet vermeten ordening te brengen tegen deze wetten in in onszelf, in ons denken en in ons zieleleven zo goed als elders.

Laten wij leven uit de kracht, die wij in onszelf beseffen. Laat de wereld haar evenwicht vinden, zoals dit volgens de wetten der natuur is vastgelegd. Dan zullen wij - zonder ordening - de kosmische orde van bestaan ervaren, waarin de zinrijkheid van alles, ook van de door ons als wanorde beschouwde situatie, duidelijk zal worden.

:--:-:

DE WERELD

HOOFDSTUK III.

VIBRATIES IN DE WERELD.

De wereld is vol van allerlei spanningen, allerlei vibraties. Een groot gedeelte daarvan werkt volgens een vast patroon. Je kunt zeggen, dat de spanningen in de aardkorst b.v. werken volgens een vast patroon, waarin het optreden van ontladingen van spanning evensens volgens een vast patroon verloopt, ook als dat patroon alleen geldt gezien over de gehele wereld en niet alleen maar voor één bepaalde plaats. Er zijn ook andere dingen waarin men niet zo erg gelooft, zoals aardstralen, die ook periodiek werkzaam zijn. Ook deze vertonen een bepaalde modulatie waardoor ze de ene keer meer invloed hebben dan de andere keer. Zo kun je verder gaan.

We kunnen ook denken aan de krachten, die in de oude elementen zitten. De luchtgeesten b.v. zijn lang niet altijd even actief. Hetzelfde kunnen we zeggen over de watergeesten, de aardgeesten, de vuurgeesten en om eerlijk te zijn ook wel over de mensen. Hoe zit dit alles in elkaar? Hoe werkt dit mechanisme dat in de wereld, zonder dat de mens dat helemaal beseft, toch onzettend veel invloed kan uitoefenen? Ik moet dan eerst beginnen met een paar eenvoudige voorbeelden om de zaak begrijpelijk te houden.

Misschien heeft u wel eens zo'n speelgoed gezien waaraan twee slingertjes hangen. Geef je het ene slingertje een tikje, dan blijft het andere eerst nog even stil maar langzaam gaat het - en in een veel trager tempo - meetrillen; het slingert dus mee. Op een gegeven ogenblik slingeren ze beide tegen elkaar in en ontmoeten elkaar in het midden. Blijft echter de beweging aanhouden, dan zien we het verschijnsel dat doordat de ene trager is dan de ander op een gegeven ogenblik allebei uitslaan naar dezelfde kant. Met twee factoren is dat dus betrekkelijk eenvoudig.

We kunnen nu zeggen: Wanneer de spanning in de aardkorst een top bereikt, zal deze top inwerken op het vulkanisme. Het vulkanisme is weliswaar niet gebaseerd, zoals men wel eens denkt, op één grote magma-laag waarop de aardchotsen drijven, maar het is toch wel zo dat de vulkanische uitbarstingen en verschijnselen worden geactiveerd door een top in de spanning in de aardkorst. Wanneer dat nu gebeurt, zien we het volgende verschijnsel optreden: het vulkanisme heeft namelijk de neiging eerst de spanning in de aardkorst te vergroten. Nu komt er een ontlading (een aardbeving of een zeebeving). Het vulkanisme blijft echter daardoor extra geïrriteerd doorwerken; het gaat dus nog naar een top toe. Daarna flauwen beide af en dan is er nog wel een zekere vulkanische activiteit, maar die is betrekkelijk gering. Hetzelfde zien we met de spanning in de aardkorst; ook deze is in verhouding tijdelijk gering.

Nu is dit een heel eenvoudig voorbeeld waarbij het alleen gaat om een zeer directe relatie. Maar ik heb u heel wat meer waarden genoemd en ik zou er nog meer kunnen noemen, die alle op elkaar inwerken. Dan krijgen we een heel ander verschijnsel.

Omstreeks deze tijd van het jaar (Kerstmis) oefent men in Engeland in vele dorpen en steden met een behoorlijke klokkentoren weer het "ringing the chimes". Ringing the chimes wil zeggen dat de klokken zo worden geluid dat ze onderling in tempo verschillen. Hierdoor ontstaan er voortdurend nieuwe klank-combinaties. Dat wordt dan van tevoren helemaal vastgelegd. Zo krijgt men een melodie. Wat is nu het wonderlijke hierbij? Als je op een afstand luistert, dan lijkt het of het gebeier hoger of lager van toon is. Dat komt alleen maar doordat de orde van toonhoogte waarin de klokken aanslaan een ietwat andere is. Ik neem dit als voorbeeld om duidelijk te maken dat, als vele verschijnselen, die op zichzelf gelijkblijvend zijn, in een verschillend ritme werken en daardoor voortdurend in een verschillende volgorde actief worden, wij uiterlijk veranderingen van omstandigheden zien die schijnbaar permanent zijn.

Stel u nu eens voor dat deze aarde met haar eigen aard, met haar bezieling, met haar voortdurende wisselwerkingen met andere planeten en met de zon, in zich ook nog bepaalde processen vertoont, die we moeizaam en met heel veel goede wil als een aantal levensprocessen zouden kunnen beschouwen. Dat zijn de veranderingen in de aardkorst, maar dat zijn ook veranderingen van activiteit in de aardkern. Er zijn variaties van wat men magnetische geleidbaarheid zou kunnen noemen en daardoor fluctuaties in het aardmagnetisch veld. Er zijn veranderingen in de rotatie-snelheid van de bovenste laag van de atmosfeer ten aanzien van het aardoppervlak. Al deze dingen en nog veel meer werken samen.

Nu zullen er ogenblikken zijn dat die verschijnselen botsen. Hun invloeden heffen elkaar dus voor een groot gedeelte op. Wij merken daar niet veel van; het is een normale tijd, het is een normaal jaar. Maar de verschuiving gaat verder. Nu komt er een ogenblik dat de activiteit in de aardkern, de verschuiving van magnetisme (aardmagnetisch veld en magnetische geleidbaarheid in de kern), de verandering van snelheid in de bovenste luchtlag alle tezamen een rol gaan spelen. Wat gebeurt er dan?

Onder meer ontstaat er een groter potentiaal voor de bovenste luchtlag t.a.v. de aarde. Dat betekent een verandering van o.m. ionisatieverschijnselen. We krijgen wat men wel noemt o.a. de verschuiving van de Heaviside-laag. Al deze dingen tezamen betekenen een verandering op aarde, een verandering ook voor al het leven, want dat leven zit in een andere spanning gevangen. Het betekent ook een verandering in de atmosfeer, want de verandering van snelheid plus lading betekent dat er aan de rand van de troposfeer wolkvorming kan ontstaan.

Deze wolkvorming krijgt bepaalde eigenschappen. We zullen in een dergelijke periode b.v. veel hoog hangende regenwolken zien. Hoog hangende regenwolken worden dan meestal laag hangende regenwolken en de regen kan zich ontladen op plaatsen waar anders door de structuur van het land (bergen e.d.) weinig regen zal vallen. Maar het kan ook omgekeerd. Het kan in de tegenovergestelde richting uitslaan en dan krijgen we een periode van grote droogte. Die droogte zal dan misschien zijn in gebieden waar het toch nooit zo heel vochtig is, dat is heel goed mogelijk, maar de verdeling van de neerslag is dan eveneens abnormaal geworden. Dit is maar één van de verschijnselen.

Ook de mens voelt zich anders. Nu is de mens toch al de speelbal van heel veel invloeden, die uit de kosmos komen, die voortkomen uit het evenwicht van een planetenstelsel, maar de basis is voor hem toch zijn harmonie met de aarde. Wanneer de teneur van de aarde verandert, zal de reactie van de mens mee veranderen; dan is het basispatroon waarop alle verdere acties en reacties inwerken veranderd. Vanuit die basis wordt het geheel dan verder bepaald.

Nu is dit alles wat aan de vage kant, dat begrijp ik. Maar wij moeten beginnen met een algemeen beeld op te hangen.

Ik stel verder, dat de plantengroei erop zal reageren, dat dieren, die o.m. voor een vruchtbaarheidscyclus sterk afhankelijk zijn van een meer of minder aanwezig zijn van een bepaalde radiatie op aarde, eveneens daarop zullen aanspreken. Ik denk hier b.v. aan de plaag-jaren: het is een vlooienjaar of sprinkhanenjaar enz. Er zijn geen vaste regels voor al kunnen we een zekere periodiciteit wel zien. Voor de sprinkhanen had men indertijd een cyclus van ongeveer $6\frac{1}{2}$ à 7 jaar uitgerekend. Later heeft men nog een andere cyclus van rond 3 jaar gevonden. Als we al die cycli samen-nemen, dan zien we dat de werkelijk vernietigende sprinkhanenplagen eigenlijk maar ongeveer eens in de 80 jaar voorkomen. Hoe komt dat? Dat kan niet alleen maar worden verklaard uit zuiver natuurlijke omstandigheden. Men probeert het wel, maar het gaat niet. Gaan we echter na wat er zich in de aarde afspeelt, dan ontdekken we dat een dergelijke plaag meestal het sterkst optreedt ongeveer een jaar tot anderhalf jaar na zware storingen waarbij op de aardkorst veel bevingen van meer dan normale intensiteit zijn geregistreerd.

De aarde beeft altijd wel, maar soms is het heel erg. We zien dat vulkanen in een dergelijke periode tot uitbarsting komen en dat heel vaak ook slapende vulkanen actief worden. Dat behoeft allemaal niet plaats te vinden in hetzelfde deel van de wereld waar de sprinhanenplaag ontstaat. Het is ergens op aarde in ontwikkeling en daardoor ontstaat die activiteit. Er zijn zelfs mensen geweest, die hebben geprobeerd om het optreden van insectenplagen te verklaren door de werking van aardstralen. Dat is niet redelijk. Aardstralen namelijk bestrijken over het algemeen tamelijk scherp gedefinieerde en niet zeer grote gebieden.

U kunt zeggen: Ik heb in de slaapkamer een hoekje waar aardstralen zijn. Denkt u nu niet dat dit werkelijk zo is en gaat u niet onmiddellijk in de slaapkamer kijken en een duur aardstralenkistje kopen. U merkt er toch niet veel van. Het is mogelijk dat aardstralen optreden, maar het is niet mogelijk dat ze over een groot gebied plotseling een verhoogde vruchtbaarheid van een bepaalde insectensoort veroorzaken. Dit kunnen we alleen afleiden uit de gehele cyclus.

Nu zou ik graag een paar vuistregels willen geven. U moet niet denken dat het exacte bepalingen zijn; die zijn veel te ingewikkeld.

Als we een jaar hebben waarin ongewoon hevige stormen woeden en die stormen komen voornamelijk uit het oosten - dat komt niet zo vaak voor - dan moeten we aannemen (voor Nederland geldt dit zo goed als voor praktisch alle andere landen) dat in dat jaar grote prikkelbaarheid bij de mensen leidt tot allerlei explosies, ruzies, echtscheidingen (het aantal loopt op), het aantal ongelukken neemt toe enz.

In dat jaar zien we ook een vergrote vruchtbaarheid bij katten en katachtigen, muizen en andere knaagdieren, maar een verminderde vruchtbaarheids-cyclus bij het vee. Hoe komt dat? Waarschijnlijk is de ene soort beter afgestemd op een bepaalde toestand dan de andere; die reageert daar anders op.

Wat moet u doen, als u ziet dat regelmatig hevige winden (windsterkte van minstens 7 tot 8) uit het oosten komen?

- Dan moet u zich realiseren, dat u zich zoveel mogelijk dient te ontladen.

U moet proberen uw spanning af te reageren. U moet in een dergelijke periode ook niet al teveel nylon goed of zuivere zijde dragen. Draagt u maar liever wol of katoen. Linnen zou misschien net zo goed of beter zijn, maar dat draagt u haast niet tegenwoordig, dat is te duur.

In diezelfde periode moet u er rekening mee houden dat veel ongewone reacties van uw medemensen kunnen worden verwacht. Alles gaat erg plotseling; veranderingen treden plotseling op, emotionaliteit viert vaak hoogtij.

Probeer in een dergelijke periode zelf redelijk te blijven, maar tracht niet met de mensen redelijk te argumenten, dat lukt u toch niet.

Een tweede regel die misschien wat interessanter is, is deze:

Als we een jaar hebben waarin een toenemende reeks aardbevingen bekend wordt, zullen we gelijktijdig langdurige droogteperiodes zien in andere delen van de wereld en daarnaast ook enig of veel - dat varieert nogal eens - vulkanisme zien. Is dit het geval, dan is de mogelijkheid tot astrale ontplooiing voor de mens aanmerkelijk minder dan gebruikelijk. U zult dan op astraal gebied allerlei stralingen ontmoeten en vooral ook zeer veel vormen, die in de geestelijke sferen zijn opgebouwd. Hoe dat komt? Wel, in een dergelijke periode vinden nogal veel splijtings- en splitsingsprocessen plaats in de lucht. Dat wil zeggen, dat er meer dan normaal kleine partikels zijn, die niet in een moleculaire binding thuishoren. Deze partikels kan een entiteit gebruiken om zich een astraalvoertuig van grote doordringingskracht op te bouwen. Die energie kan worden afgeleid. Het is duidelijk dat iemand, die zich normalerwijze in het astrale gebied niet meer kan manifesteren omdat hij leeft in een sfeer waartoe een astraalvoertuig normaal niet bij behoort, in deze periode - ook als hij zwak is - zich zonder moeite een voertuig kan bouwen. U als mens kunt niet onderscheiden welk voertuig nu uit een beheersing en welk uit een toeval geboren is. U zou dus veel meer dan normaal gevaar kunnen lopen bij een uittreding op astraal gebied.

Wij zeggen wel eens: Als de zwaluwen hoog vliegen wordt het mooi weer. In feite zeggen we: De luchtdruk is wat anders. Daardoor zwermen de insecten hoger (ook de temperatuur speelt hier een rol), de zwaluw vliegt dus ook hoger, want zij voedt zich met insecten. Een logische samenhang. Maar hoe komt het nu dat daarin een zeker ritme is te vinden?

De boeren kunnen u vertellen, dat in maart de zwaluwen, als ze pas zijn aangekomen, vaker hoog vliegen dan in juni. Dit hangt kennelijk samen niet alleen met het weertype en met de temperatuur, maar ook met iets wat met het ritme van het jaar te maken heeft. Dat ritme van het jaar is een beetje anders dan u uit de jaargetijden zoudt afleiden. Om een voorbeeld te geven:

In de wintertijd staat de zon niet het verst maar eigenlijk het dichtst bij de aarde, alleen is het een ander halfmond dat daarvan profiteert.

Uw halfmond is namelijk grotendeels van de zon afgewend en krijgt daardoor minder zonnestraling. Invloeden, die we van buitenaf zien komen - we hebben de vorige keer al daarover gesproken - worden voor een bepaalde plek ook mede bepaald door de baanhoek. Als men op aarde leeft en de aarde staat tussen de zon en de maan, dan is het duidelijk dat de maan niet veel invloed heeft. Het grootste gedeelte wordt gemengd met of geabsorbeerd door de eigen straling en werking van de aarde. Dat geldt voor de verderaf staande planeten natuurlijk evengoed. We moeten dus zeggen: de situatie, die wij zien in de jaargetijden is niet reëel, als het gaat om werkingen van de zon en daardoor het ontstaan van verschijnselen in de atmosfeer.

De wintertijd is vreemd genoeg de periode waarin de grootste luchtbeweging ontstaat. Het is de tijd waarin de luchtgeesten bijzonder actief zijn. Dat is gemakkelijk te verklaren: de zon is dichterbij, d.w.z. dat in de atmosfeer een grotere turbolentie kan ontstaan, dat de aarde wat meer dan normaal straling ontvangt en dat - al gebeurt dat aan de andere kant van de aarde - het evenwicht van de gehele atmosfeer daardoor wordt beroerd en bepaald.

Wat moet u nu zelf doen? Het is belangrijk, dat u zich realiseert wanneer de luchtgeesten zeer actief zijn. Dan kunt u door u voor te stellen wat u aan problemen en zorgen heeft, wat voor u duister is gemakkelijker licht daarin krijgen.

De oudere mensen wisten daar wel wat van. Zij zeiden: De winter is de tijd voor bezinning. Dat bezinnen betekent, dat je in jezelf je zorgen en je problemen neerlegt.

Een luchtgeest heeft nl. de neiging om veel van het duister dat de mens uitstraalt te absorberen en om te zetten in een straling, die van de aarde uitgaat. De luchtgeesten werken daar gewoon aan mee. In een tijd dat

ze dus bijzonder actief zijn, kunt u gemakkelijker de zaak kwijt en u krijgt wat meer energie. Nu is het alleen jammer dat de energie, die u méér krijgt, zich al bij u aankondigt vóór de storm. Denkt u aan katten. Deze dieren gaan rennen. Honden gaan plotseling erg blaffen en worden onrustig vóór de storm. Maar waarom zouden die dat alleen doen? U heeft dat ook. Vóór de storm ben ik erg onrustig. Als ik onrustig ben en er komt een storm opzetten, dan is het goed mij te realiseren welke duistere gedachten en problemen ik heb. Als ik die goed overdenk en a.h.w. de ruimte in stuur, dan krijg ik daarvoor in de plaats een zekere rust, een zekere bevrijding. Nu denkt u waarschijnlijk: wat heeft dat allemaal te maken met elementalen?

Een aardgeest heeft natuurlijk niets met storm te maken, maar wel met de invloed van de storm. Want die invloed betekent een verandering van potentiaal tussen hem en de lucht. Het houdt dus in, dat de aarde zelf in die periode een grotere strijdbaarheid vertoont en een snellere reactie. Daar merkt een mens echter niet veel van. Wandelende stenen zijn maar op drie plaatsen op aarde geconstateerd, dus daar heeft u geen last van. Maar het betekent wel, dat als u materiaal hanteert onder die omstandigheden dat scherper reageert. Het kopje, dat u normaal honderd keer kunt laten vallen en niet breekt, kan dan wel breken. Een evenwicht, dat normaal - zij het wankel - bestaat, geeft het juist op zo'n ogenblik op. Dan zeggen we ook nog: Alle met de aarde verbonden materialen (waaronder ook metaal en hout) zullen onder die omstandigheden scherper reageren op eenzelfde daarop uitgeoefende kracht. Breukverschijnselen en kristallisatieverschijnselen in metaal komen onder die condities eerder voor.

De vuurgeest.

U denkt misschien dat de vuurgeest altijd op wind reageert; de wind wakkert het vuurtje aan. Neen. Ook hier is er een verschil in reactie. Dat is begrijpelijk, indien u zich realiseert dat de richting van de wind, maar vooral de intensiteit de lading van de atmosfeer bepaalt en daarmee ook het optreden van lichtelectriciteit, van onweer (hagel b.v. is ook een van de dingen die zich juist onder dergelijke omstandigheden gemakkelijk vormt) en ook het zuurstofgehalte iets verandert. De relatie vuurlucht kan zich wijzigen vóór of onder invloed van een storm. Dat betekent, dat het vuur onder dergelijke omstandigheden onbetrouwbaarder is. Voorbeeld: Kort vóór een storm gooit u een peukje weg in de hei. U heeft het honderdmaal gedaan, er is nooit brand van gekomen. De hei is zelfs niet brandgevaarlijk droog. Speciaal onder deze condities echter smeult het peukje feller voort dan normaal. Als er iets gaat schroeien, blijft dat vuur in stand tot de storm opsteekt en dan ontstaat de heidebrand. Verandering van wind is dan vaak daarvoor verantwoordelijk. Als er grote heide- en veenbranden zijn, dan moet naar eens nagaan: ze ontstaan meestal vóór een storm, ze ontwikkelen zich gedurende een feller wordende wind en als ze een verandering ondergaan of tijdelijk grotendeels uitdoven, dan is dat meestal het gevolg van een vallende wind.

U denkt: wat betekent dat nu voor de kachel? Als u een kachel wilt opstoken vóór de storm, dan moet u er wel rekening mee houden dat de gasontwikkeling veel groter wordt. Dat betekent, dat wanneer de wind opsteekt en er ook maar iets fout zit met de schoorsteenafvoer die kachel gaat ploffen als een gek. En als het heel erg wordt, ploffen de deurtjes en de ruitjes er gewoon uit en waarschijnlijk ook de gloeiende kooltjes; en dan zou er wel eens gauw brand kunnen zijn.

Wat uzelf betreft, is er iets vergelijkbaars. Wij zeggen wel: Een mens heeft een vurig temperament. Daar zit wel iets in. Bepaalde delen van uw karakter zijn snel overgestimuleerd. Die reageren ook weer op deze stimulans, maar ze vertonen daarbij dezelfde neiging als vuur: smeulen. Dat zoudt u kunnen noemen: erover blijven drenszen, soms dagen lang. Dan begint de wind op te steken, de storm komt en ineens begint het u door het hoofd te draaien.

En als u ruzie heeft gemaakt met uw buurvrouw, geeft u uw baas op z'n kop. Of u heeft ruzie gehad met de baas en u geeft uw vrouw op haar kop. (Dit laatste heeft altijd wel weer een terugslag; daar moet u ook rekening mee houden.) U zult dus uw temperament-uitbarstingen heel vaak krijgen in overeenstemming met de relatie, die er bestaat tussen vuur en wind. En aangezien die relatie bij de meeste mensen bekend is, is het heel eenvoudig: houd er rekening mee dat uw uitbarstingen van eigenschappen, die bij u altijd plotseling optreden, zullen worden verscherpt wanneer er wind komt.

Nu hebben we het hier gehad over de verschillende inwerkingen en invloeden. Maar de geest die op aarde leeft of zelfs de geest die aardgebonden is, wordt eveneens sterk beïnvloed door een deel van die verschijnselen: de wisselwerkingen en de resonanties die op aarde ontstaan. Ik wil een paar voorbeelden ervan geven, die nogal eenvoudig zijn

I. Er ontstaat een magnetische wervelstorm. Waar die magnetische wervelstorm ontstaat, zien we niet alleen in de mensen een verandering en vaak een tijdelijk verhoogde gevoeligheid optreden, ook geluid lijkt anders, waarop een soort van algehele ontspanning volgt. Daarnaast zien we dat geesten, die niet bevoertuigd zijn, zich in deze periode gemakkelijker kunnen manifesteren. Het optreden en werken van klopgeesten b.v. na een magnetische wervelstorm is altijd veel groter dan voordien; en dat vermogen kan enkele dagen duren. Kennelijk wordt die energie geabsorbeerd.

Wat uw eigen geest betreft, die is ook gestimuleerd; ze heeft ook meer vermogen.

Poltergeist verschijnselen blijken eveneens sterker voor te komen, wanneer a. bepaalde afwijkingen van het aardmagnetisme zijn geconstateerd in de omgeving; b. wanneer daarbij ook spanningen, die normaal evenwichtig aanwezig zijn, zich plotseling ontladen in een onverwacht optredende onevenwichtigheid. Dan zien we dat men gemakkelijker nu iets materialiseert, rematerialiseert, dematerialiseert. We zien dat het verplaatsen van voorwerpen door onzichtbare krachten in die periode gemakkelijker gaat. Het betekent dat geesten, die zich daarin specialiseren in diezelfde omstandigheden eveneens over meer energie beschikken.

Dit is een heel interessant punt. Want de ervaring heeft geleerd dat verschillende spookverschijnselen (vooral wanneer het gaat om manipulatie van stoffelijke voorwerpen) mede afhankelijk zijn van de levensenergie. Er moet een medium bij zijn dat een zekere hoeveelheid kracht (men noemt dat dan ectoplasma) afstaat, dan pas worden die verschijnselen manifest. Wanneer er een magnetische storm ontstaat, worden ze eveneens manifest, ook als er geen medium bij tegenwoordig is. Conclusie: de kracht, die bij een magnetische wervelstorm ontstaat op een hoger of astraal niveau, zal eveneens in een medium aanwezig zijn. Er is een vergelijkbaarheid. Het is dus een vorm van levenskracht.

II. Uittredingen.

Deze blijken het gemakkelijkst te gebeuren na onweersontladingen. Blijkt daarbij bovendien een verandering van wind op te treden, dan gaat die uittreding nog gemakkelijker. Gebeurt de uittreding tijdens een magnetische storm, dan blijkt die altijd weer op astraal gebied te stranden. Hoe kan dat? Kennelijk is het projecteren van je geestelijk bewustzijn vanuit een stoffelijk lichaam mede onderworpen aan allerlei ritmen en omstandigheden, die er op aarde voorkomen. Wanneer daar bepaalde invloeden werkzaam zijn, kunt u daardoor gemakkelijker of minder gemakkelijk uittreden. U zult gemakkelijker hogere sferen bereiken of u zult - tenzij u zeer geschoold bent - nooit verder komen dan de astraal wereld. Er gaat een invloed naar u uit van deze vreemde werkingen,

deze vibraties, deze ritmen van de aarde zelf.

III. Helderziendheid in tijd en helderziendheid in ruimte blijken zich het best te ontwikkelen in de perioden kort vóór een onweer. Het schouwen in tijd blijkt hier zelfs heel sterk mee verbonden te zijn. Voorspellende dromen komen in dezelfde periode eveneens meer dan normaal voor. Gaan we na hoe de aardkern-activiteit is - iets waarvan men op aarde nog niet veel weet - dan blijkt dat verhoogde aardkern-activiteit plus het oplopen van de spanning in de atmosfeer een algemeen optreden betekent van voorzeggende geesten, voorspellende dromen en daarnaast vaak (dat kan men vooral in inrichtingen voor zenuwzieken zien) een plotselinge verandering van luciditeit (helderheid van geest). Mensen, die normalerwijze abnormaal reageren, keren ineens terug tot normaliteit, terwijl degenen die altijd wel enigszins normaal lijken juist dan aanvallen hebben van gewelddadigheid, van gehele verstarring en angstdromen. Het evenwicht van een mens wordt kennelijk door die aardkern-activiteit beïnvloed en verstoord. De conclusie van dit alles:

De eigen trillingen van de aarde, deze waarden die in de wereld altijd weer op u afkomen, moeten van groot belang worden geacht. Daarom is het ook interessant te weten hoe ze ongeveer optreden. Ik wil hierbij stipuleren dat de huidige omstandigheden niet helemaal normaal zijn, omdat een evenwichtsverstoring binnen het zonnestelsel een aantal reacties op aarde zowel als in de relatie aarde-planeten verandert. Dat is namelijk te wijten aan de staartster (KOHOUTEK) die op komst is. Deze even buiten beschouwing latend kan worden gezegd:

Het komende jaar toont (waarschijnlijk bereiken de invloeden een top omstreeks augustus) een toename van spanning en werking in de aardkorst.

Conclusie:

In die periode zuller er veel aardbevingen kunnen zijn. Misschien zal ook enig vulkanisme geconstateerd kunnen worden, ofschoon niet in al te sterke mate. Alleen als er een heel labiel evenwicht is, kunnen er grotere uitbarstingen komen.

We zullen zien dat in dezelfde tijd (juli, augustus) profetische gaven bij sommige mensen plotseling bijzonder sterk tot uiting komen.

Er is een verschuiving van nadruk op waarden, die niet alleen in de samenleving optreedt, maar die ook in de economie en in de politiek een enorme rol kan spelen. Deze invloed herhaalt zich eerst weer ruim $9\frac{1}{2}$ jaar later; dus 10 jaar verder, maar dan in het begin van het jaar.

Dan hebben we op het ogenblik te maken met wat men wel noemt een versnelling van de jet-stream (de enorme luchtverplaatsing die we vooral in de stratosfeer en aan de grens van de troposfeer aantreffen). De versnelling van de jet-stream, die op het ogenblik vele mijlen bedraagt en kan oplopen tot een verschil van 70 mijl per uur ongeveer, betekent vergroting van wrijvingselectriciteit. Er zullen dus meer onweders mogelijk zijn.

Wanneer zullen die onweders verwacht moeten worden?

Zeer waarschijnlijk heel vroeg in het komende jaar (1974).

Wanneer treedt een dergelijke periode weer op?

Ongeveer 2 jaar en 9 maanden later.

Wanneer treffen deze beide perioden samen?

Daarover hoeft u zich voorlopig geen zorgen te maken. Het samenvallen van deze perioden vergt vanaf heden gerekend nog ongeveer 19 jaar, maar dan zal het ook bijzonder hevig stormen en onwederen en er zullen heel wat profetieën en aardbevingen samenvallen. In een dergelijke periode kunnen we ook verwachten dat er apostelen zullen opstaan, die de hele wereld gaan bekeren. Dat zijn altijd erg vervelende mensen.

Dan is er nu ook nog een toenemende pulsatie van de eigen aard-energie. Op grond daarvan zou de aardkern dus meer warmte moeten gaan afgeven. Dit is nog een beginperiode. Het geheel loopt vanaf heden gerekend nog ongeveer 600 jaar; dus een klimmende pulsatie. Wij moeten aannemen, dat in de komende jaren de gemiddelde temperaturen over de gehele aarde gerekend zullen toenemen; ze zullen iets hoger zijn. De gemiddelde temperatuursverschillen per jaar zullen - althans voorlopig - gemeten kunnen worden met ongeveer een 0,8 graad Celsius over het geheel. Dat lijkt niet veel, maar het kan van zeer grote invloed zijn op het gedrag van beken, gletsjers, de poolkappen en wat dies meer zij. Het betekent ook, dat de warmteverhoudingen veranderen. En dat betekent weer, dat in sommige gebieden de poolkap zich uitbreidt in de richting van de evenaar, terwijl ze op andere terreinen zich juist terugtrekt. Wij moeten rekenen op een toename van ijsvorming en ijskapvorming in de richting van Canada, vanaf heden gerekend ongeveer 15 jaar, voordat het goed merkbaar wordt. Dan volgt een progressief proces dat ongeveer 500 jaar duurt. Het gaat niet snel vooruit, maar het gaat vooruit en dat wil zeggen dat de mens dan een tikje achteruit moet gaan.

De grote activiteit van natuurgeesten kan dan plotseling nu ook betekenis krijgen. Het is heel waarschijnlijk dat, gezien deze storing (die moet u er in dit geval bijrekenen, omdat daarmee een evenwicht verschoven is en er nu een nieuwe cyclus volgens mij ontstaat), wij zullen moeten rekenen op een toenemend aantal grote bosbranden, die betrekkelijk vroeg in het jaar (waarschijnlijk in april) begint en die over de gehele wereld plaatsvinden. Die bosbranden gaan voort tot oktober van het volgende jaar. Het is een jaar waarin zeer veel bos in vlammen zal opgaan. Misschien wel een beetje jammer aan de ene kant, aan de andere kant is het ook wel begrijpelijk.

In die periode echter zullen natuurlijke evenwichten sneller kunnen worden hersteld, omdat de elementalen die actief zijn niet alleen negatief werken, maar ook reinigend. Een vuurgeest b.v. kan bepaalde stoffen in de atmosfeer van aard doen veranderen, waardoor hun werking in de atmosfeer evenwichtiger en natuurlijker wordt. Dat kan erg belangrijk zijn. Ook de luchtcirculatie zal daardoor sterk worden beïnvloed, ofschoon dit de grootste waarde heeft in de omtrek van ongeveer 500 mijl van zo'n brand. Die bosbrandcyclus herhaalt zich overigens al na 7 jaar; dan komt ze weer, maar onder normale condities.

Kijken we naar wat wij noemen het strijdbaarheidseffect of het onrusteffect, dan weten we dat dat eens per zoveel jaren voorkomt. De lemmingtrek b.v. Dit verklaren wij dan door het optreden van overbevolking. Het vreemde is echter, dat zo'n overbevolking dan reeds 2 of 3 jaar bestaat, voordat de treklust van die dieren actief wordt. Zij reageren niet alleen op overbevolking, maar bovendien op een speciale gespannenheid, die onrust betekent. Die onrustperiode bestaat nu en blijft nog voortduren. Ook in het volgende jaar moet met die onrustperiode worden gerekend, zodat bijna heel 1974 hieronder valt.

Het impliceert een vergrote behoefte om van omgeving te veranderen. Het impliceert een grotere strijdvaardigheid, waardoor men om geringe zaken bereid is grotere risico's te lopen. Dat is natuurlijk niet zo erg prettig. Het zou in het Midden-Oosten ook invloed kunnen hebben. Het betekent verder: eenzijdigheid in denken is in een dergelijke periode bijna normaal te noemen. Zeer veel mensen zullen op grond van zeer eenzijdige stellingen en gegevens gaan ageren en daardoor onder de mensen eveneens strijd, ruzies en grote mislukkingen veroorzaken.

Een periode, waarin deze zelfde invloed met vergelijkbare intensiteit optreedt, duurt vanaf heden gerekend 23 jaar. Dan is er ook een periode van ongeveer $1\frac{1}{2}$ jaar. In deze $1\frac{1}{2}$ jaar zit een top van ongeveer 6 maanden waarin eveneens gevaar bestaat voor zeer grote revoluties, eventueel ook oorlogsge-

weld. Al die dingen kunnen we aflezen uit de trillingen van de aarde. Het is een heel vreemde situatie. We hebben overal te maken met ritmen, met voortdurend variërende trillingen en of je als mens of als geest nu wilt of niet, je kunt er niets aan veranderen. Ze definiëren wat er gaat gebeuren.

De aarde is een levend organisme. Als levend organisme kent zij bepaalde vormen van activiteit, die inhaerent zijn aan haar bestaan. Alles wat er op en rond de aarde leeft - of het van zuiver stoffelijke, van astrale of zelfs van zuiver geestelijke vorm is - zal zich aan deze vibraties niet kunnen onttrekken. Het geheel van de aarde met alle leven daarop vertegenwoordigd reageert. Wij kunnen dergelijke invloeden niet veranderen of neutraliseren. We kunnen misschien zeggen: iemand heeft hartkloppingen, laten we het hart stilzetten, maar dan is hij dood ook. Van de aarde zouden we precies hetzelfde kunnen zeggen. We kunnen proberen dergelijke invloeden eenvoudig stil te zetten. We stellen onze gedachten daartegen in, we geven onze gedachtenkracht en dan moet het maar verdwijnen. Maar dat betekent gelijktijdig, dat we ergens de evenwichtigheid, de gezondheid van de aarde zouden proberen aan te tasten. Als alle mensen dat tezamen zouden doen, zou het inderdaad mogelijk zijn om de aarde van cyclus te doen veranderen en bepaalde verschijnselen zelfs tot stilstand te brengen. Maar in dat geval kun je ze niet meer op gang brengen; dan is er iets weg en dat komt nooit meer terug. Daarom moeten we, wanneer dergelijke invloeden optreden, daarop steeds reageren door uit te gaan van de invloed.

De aarde leeft. De vibraties die ons omringen, de trillingen die uit haar voortkomen zijn delen van haar bestaan, ook als ze voor een mens wat minder gelegen komen zo nu en dan. Indien we daarvan uitgaan, indien we die functies bevorderen, indien we proberen de kracht van die functies te gebruiken voor onze eigen doeleinden, dan blijkt dat de aarde rustig door functioneert en dat wij van haar krachten gebruik kunnen maken, dat haar uitstralingen van meer geestelijke aard door ons niet teniet kunnen worden gedaan, maar dat we wel de kwaliteiten, die daaraan verbonden zijn, kunnen gebruiken.

Wij moeten ons opstellen in de richting van het onvermijdelijke van het aards gebeuren. Een aardbeving kunnen we niet ontgaan, maar we kunnen wel zorgen dat a. wij ons niet in het ergste bevingsgebied bevinden, b. wanneer de beving geweest is, we niet treuren over wat te gronde is gegaan, maar we moeten zien wat we nu voor nieuwe en betere zaken kunnen opbouwen.

Geestelijk gezien is het zelfs nog belangrijker. Indien de juiste omstandigheden aanwezig zijn - ik heb zoëven er enkele van genoemd - dan zullen we plotseling verder kunnen zien in ruimte en tijd. Als wij merken dat dergelijke facetten, dergelijke dromen komen, dan moeten we proberen om onze persoonlijkheid, onze eigen interpretaties een beetje uit te schakelen en te zeggen: laten we nu alles zien en aanvaarden zoals het is. Dan kunnen wij ons voorbereiden op veel van wat werkelijk ontstaat. We zullen daar beter in kunnen passen, we zullen daar beter bruik van kunnen maken.

Als we weten dat de natuurkrachten een beetje strijdig met elkaar zijn, dan is dat helemaal niet erg, als wij in die periode tenminste geen beroep doen op die krachten, want dan worden wij mede in de strijd gewikkeld.

Hebben we te maken met waarden, die behoren tot een der oude elementen en dus ook tot het gebied van bepaalde elementalen, laten we dan rekening houden met het feit, dat ze super-actief zijn of dat ze absoluut niet actief zijn. Door dat te doen zullen we onze materialen beter kunnen gebruiken en verwerken.

De mens kan zelf met deze erkenning van vibraties en ritmen veel doen. Het is helaas niet mogelijk om in dit korte bestek een volledige schaal daarvan te geven. Ik heb wel enkele kentekenen genoemd waardoor u optredende invloeden gemakkelijker herkent. Mag ik u een paar voorbeelden geven.

Als het binnen één week 3 à 4 keer onweert in de winter, ook al is het maar een enkele donderslag, dan is er een conditie geschapen waardoor uittreding mogelijk wordt, waardoor bepaalde vormen van helderziendheid worden bevorderd, waardoor ontvankelijkheid voor invloeden van buitenaf meestal toeneemt, ofschoon gelijktijdig uw zenuwstelsel minder kan verwerken.

Alle impressies die u ontvangt en die u doorgaans als een fantasie opzij legt, zijn in deze tijd een extra beschouwing waard. Ze bevatten vaak sleutels voor uw verder gedrag en eventueel zelfs voor de juiste manier van werken in de toekomst.

Wat ik over wind heb gezegd, alles is geregistreerd, dat kunt u zo wel nagaan.

Aardbeving.

Daarmee zult u in Holland niet zoveel te maken hebben. U heeft het komende jaar wel een klein bevinkje in het zuiden. Zeeland zal, geloof ik, wel het een en ander registreren, maar daarvan merken de meeste mensen niets. Die denken dat er een paar vrachtwagens voorbij komen. Voor Nederland zegt dat weinig. Maar als we nu weten dat er op de hele wereld achter elkaar een reeks aardbevingen zijn, dan kunnen we daar wel iets mee doen. Ik heb namelijk reeds aangegeven welke condities er dan heersen. Stel u daarop in en maak er gebruik van.

Als de aarde leeft - en zelfs de aardstraal is een uiting van haar levensproces, een emanatie zoals die bij bepaalde spanningen bij u ontstaat - dan moeten we begrijpen dat we op het leven van de aarde kunnen reageren. Nu is er een heel groot verschil in tijdschaal. Maar desondanks is het mogelijk om de aarde aan te voelen. Dat moet u gewoon intuïtief doen. Richt u op de aarde. Probeer u de kern van de aarde eens voor te stellen: die gloeiende, sterk verdichte maar ontzettend actieve massa en vraag u dan af: wat zegt mij dit? Het wonderlijke is, dat u dan vaak bepaalde stemmingen krijgt. Probeer eens, of u met zo'n stemming iets kunt doen. Het zal u heel vaak gelukken. U zult ontdekken, dat u daardoor geestelijk en stofelijk grotere vrijheden kunt verwerven.

Onze wereld, die Aarde heet, dit levende organisme in een schijnbaar ledige ruimte, is voortdurend met alle leven daarop verbonden. Dat betekent, dat de band een wederkerigheid inhoudt. U kunt krachten ontnemen aan de aarde zo goed als aan de sferen en de sterren. U kunt omgekeerd krachten daaraan verliezen. Uw instelling, uw eigen vorm van harmonie is hiervoor bepalend. De wereld wil u niets ontnemen en misschien wil ze u ook niets geven, daarvoor is het verschil in tijd te groot. Maar u kunt inhaken op de voor u positieve krachten. U kunt u voor een groot gedeelte afsluiten voor of onttrekken aan de voor u meest negatieve krachten.

Besef, dat u leeft in een levende wereld, dat de vele vibraties die de wereld zelf voortbrengt tekens van leven zijn, aanduidingen van levensproblemen die een eigen regelmaat hebben en waarin u altijd weer voor uzelf krachten en mogelijkheden kunt vinden.

:--:

WAT IS GELUK?

Men kan zeggen dat geluk een emotie is. Men gebruikt het woord "geluk" echter ook om een meevaller aan te duiden. Men zegt wel dat je pas geluk hebt, als je ongeluk hebt gekend. Ik heb in mijn tijd menig ongeluk gekend en ben daar niet gelukkiger door geworden. Maar de oude gezegden wijzen dan toch op het feit, dat wij de tegenstelling moeten kennen.

Geluk is volgens mij een in-harmonie-zijn. Als je gelukkig bent, dan aanvaard je het leven en de wereld, dan maak je je geen problemen. Je hebt het gevoel dat je alles wat er gebeurt best aan kunt en op zo'n ogenblik kun je ook alles aan.

Er zijn mensen, die nog nooit hebben gekookt en - gelukkig zijnde - naar een kookboek grijpen, zich 20 bladzijden vergissen bij het doorbladeren ervan en toch een dragelijk gerecht produceren. Als dat geen geluk is, dan weet ik het niet. Deze mensen zijn zodanig ingesteld op al wat rond hen is, dat ze op het juiste moment juist reageren.

Is geluk ook iets wat je in jezelf draagt? Ik heb veel mensen horen verklaren - en zeer nadrukkelijk - dat ze zo gelukkig waren. Ik heb mij altijd afgevraagd: waarom zeggen ze dat zo nadrukkelijk? Wie willen ze overtuigen? Misschien zichzelf? Want heel veel mensen zeggen: "Ik ben gelukkig", omdat ze de disharmonieën, die in hun leven bestaan, proberen te negeren. Dat kan toch nooit tot werkelijk geluk voeren. Een mens moet de omstandigheden aanvaarden zoals ze zijn. Alleen dan kun je in je leven en in je werkelijkheid alle dingen samenvoegen en toch harmonie vinden. Zolang we bang zijn voor wat we zien als ongeluk, zullen we nooit waarlijk gelukkig zijn. Wat wij dan geluk noemen, is een kunstmatige blindheid of een wanhopige vlucht voor al datgene waarvan we weten dat het toch onvermijdelijk zal opdoemen.

Ik heb op dit terrein een paar proeven genomen. Ik zou u daarmee graag in kennis willen stellen.

In de eerste plaats: Geluk wordt niet bepaald door de omstandigheden, maar door de wijze waarop men de omstandigheden kan aanvaarden.

In de tweede plaats: Waar geluk kan eerst dan bestaan, indien ongeluk rond het eigen wezen wordt erkend.

In de derde plaats: Naarmate wij duidelijker de contrasten zien, die er rond ons bestaan en de contrasten in ons leven erkennen, zullen wij met al het gebeuren meer harmonisch kunnen zijn. Hierdoor ontstaat een emotionele stabiliteit, die wordt overgedragen op elke relatie met de wereld, hetzij de mens, hetzij de dingen.

Deze punten heb ik definitief vastgesteld na een onderzoek dat toch ongeveer 150.000 gevallen omvat in de loop der jaren. Ik geloof, dat we deze conclusies als geldend voor de gemiddelde mens mogen aanvaarden.

Ik heb mij daarna afgevraagd: Op welke wijze ontstaat deze emotionele stabiliteit? Mij bleek, dat deze stabiliteit voor een groot deel afhankelijk was van de contacten, die men had met medemensen. Hierbij - en dat was wederom opvallend - werd het contact niet door anderen maar door de persoon zelf bepaald. Personen, die de contacten die zij in het leven kennen sterk afhankelijk stellen van anderen (hun gedragingen en initiatieven), blijken minder gelukkig te zijn dan degenen die zelf de contacten leggen. Hieruit heb ik verder geconcludeerd dat contact-armoede, zoals die bij velen voorkomt, de basis is van disharmonieën en op grond daarvan bovendien wordt gestipuleerd. Contact-armoede is voor de mens identiek met ongeluk zijn, onverschillig of men zich dit toegeeft of niet.

Ik ben nagegaan welke menselijke relaties dit geluk tot uiting brengen. Mij bleek, dat hierbij de band tussen de sexen vaak een rol speelt,

maar lang niet zo vaak als men denkt. Kennelijk is een gevoel van vriendschap (misschien moet ik zeggen van een wederzijdse betrouwbaarheid) veel belangrijker dan de meer materiële contacten.

Opvallend is verder dat deze harmonie, als zij in een mens bestaat, zich uitbreidt over alle generaties. Er wordt op aarde vaak gesproken over een generatie-kloof. Deze blijkt niet te bestaan voor mensen, die werkelijk gelukkig zijn, omdat ze in zich een harmonie hebben. Voor hen is alles aanvaardbaar, ze kunnen op alles reageren, ze hebben de veerkracht om zichzelf te blijven in alle contacten en verkrijgen daardoor in al die contacten - ongeacht hun verschillende aard - ook een zeker respect en een wederkerige aanvaarding.

Ik heb geprobeerd na te gaan in welke welstandsklassen dit geluk, deze innerlijke harmonie het meest voorkwam. Tot mijn verbazing moest ik constateren dat in b.v. West-Europa de middenstand het gelukkigst is. In landen als Brazilië, Argentinië, in delen van Afrika en India blijkt echter dat werkelijk geluk bij de armeren meer voorkomt dan bij de rijken. Werkelijk geluk, dat wil zeggen innerlijke aanvaarding, harmonie en emotionele stabiliteit vond ik slechts in zeer geringe mate bij hooggeplaatsten. Hieruit zou ik de conclusie willen trekken, dat het hebben van bezit, de aansprakelijkheid voor het bezit of het werken met mensen in massaverband als een abstractie op zichzelf het bereiken van het innerlijk geluk en de emotionele stabiliteit aanmerkelijk belemmert. Het schijnt dat de persoonlijke relaties en de wederkerige erkenning van groot belang is voor het geluk.

Ik heb het geluk in het begin van mijn betoog ook aangeduid als meevaller. Ten aanzien van die meevallers ben ik eveneens gaan kijken wat de feiten zijn. Werkelijke meevallers in de zin van "geluk hebben" in de loterij en dergelijke bleek niet in verband te staan met de emotionele stabiliteit. Wel bleek dat een mens, die emotioneel stabiel is, die innerlijk harmonisch is een veel grotere greep heeft op mensen en materialen en tot een veel juistere uitdrukking komt van zijn gedachten en bedoelingen.

Ik heb geprobeerd na te gaan of bepaalde zegswijzen hier nog een richtlijn geven. U kent misschien het spreekwoord dat zegt, dat de duivel altijd iets doet op een grote hoop. Dit blijkt inderdaad waar te zijn. Daar waar een enorme concentratie op bezit en verwerving van bezit is, zal eerder een loterij-gelukje, een vermeerdering van bezit vallen dan daar waar gezocht wordt naar gewoon harmonie in de samenleving met de mensheid en met de geest. De bezittingen, die zo worden verworven, brengen in de meeste gevallen niet veel extra geluk. Integendeel, in ongeveer 8 van de 10 gevallen blijkt eerder dat een dergelijke meevaller grote conflicten schept en de mens minder stabiel, ja zelfs gestoord in zijn relatie met de wereld en zijn erkenning van zichzelf achterlaat.

Ik ben daarna gaan kijken of het waar is dat bezit niet gelukkig maakt. Dit is juist. Bezit maakt niet gelukkig, maar bezit hebben kan in vele gevallen toch bijdragen tot geluk. Want juist de mens, die in een nood-situatie verkeert en daarin geen vrede vindt, is niet gelukkig. De mens echter, die een redelijke levensbasis heeft, lijkt mij grotere mogelijkheden te hebben om een juiste relatie met de mensen en met de kosmos te vinden en daardoor een innerlijke harmonie te verwerven.

Vervolgens ben ik gaan uitzoeken hoe het staat met de mensen, die het geluk najagen: de avonturiers, de playboys, de playgirls en de Jet-Set. Wel, "jet" kan ook pikzwart betekenen. Voor het merendeel van de Jet-Set geldt dit inderdaad. De innerlijk onevenwichtigheid is daar dermate groot, dat men tot de conclusie komt: bij deze mensen is betrekkelijk weinig geluk aanwezig. Er is wel een voortdurende toestand van verrukking, maar deze wordt gevolgd door vlagen van wanhoop, intense verveling en zelfs een contact-armoede, die tot een verwerping van alle leven en contact leidt. Playboys en playgrils blijken in vele gevallen op twee niveaus te leven. Aan de ene kant zijn ze reëel actief in de samenleving, aan de andere kant

proberen zij zich daarbuiten bijna excessief te ontspannen. Het blijkt dat sommige van deze mensen inderdaad toch gelukkig zijn. Bij het merendeel echter blijkt dat het playboy-karakter voortkomt uit een onvermogen zich in de wereld te oriënteren op bevredigende wijze.

Een poging om het een beetje eenvoudiger te zoeken bracht mij ook nog tot een onderzoek van degenen, die verre reizen maken en op deze manier avontuur zoeken. In de meeste gevallen blijkt dat zij conflicten kennen waardoor zij tot een afstand doen van hun omgeving worden gedreven. Zij ontvluchten eigenlijk hun normale situatie. Dit bewijst al dat zij niet gelukkig zijn.

Avonturiers kunnen soms heel gelukkige mensen zijn, als zij namelijk van ogenblik tot ogenblik leven. Bij hen is de variatie van beleving niet iets wat wordt nagestreefd; het ontstaat a.h.w. spontaan, omdat zij elk ogenblik reageren op de mogelijkheden en impulsen die daar aanwezig zijn. Zij kennen de consequenties van wat zij doen zelden, maar zij zijn innerlijk harmonisch en blijken ook in staat te zijn om heel veel beheersing op te brengen voor materie en omgeving.

Gewone mensen zijn schijnbaar lang niet altijd gelukkig. De harmonie, die hier is, is inderdaad wel gemakkelijker te constateren en vaak veelomvattender dan bij de genoemde groepen, maar in de meeste gevallen ontstaat hier een eis-relatie ten aanzien van de omgeving. Men eist van de omgeving, men integreert niet met de omgeving. Hierdoor ontstaan allerhande waanbeelden, ontevredenheidsaspecten, die de innerlijke harmonie voortdurend verstoren en daardoor zelfs de persoonlijke relaties, waarin harmonie zou kunnen bestaan, eveneens bedreigen.

Als ik dit alles mag samenvatten met nog verdere onderzoekingen erbij, zou ik u het volgende beeld willen voorleggen:

Datgene wat de mens "geluk" noemt, is dat zelden. Geluk komt voort uit een innerlijke toestand. Maar waar een innerlijke harmonie aanwezig is, schijnt de wereld en zelfs de mensheid geneigd te zijn deze harmonie te bevestigen. Hierdoor zal werkelijke harmonie in het "ik" worden weerspiegeld in een geluk dat ook voor anderen kenbaar is.

Bezittingen, macht en dergelijke zaken voeren niet tot geluk. Integendeel, ze blijken in de meeste gevallen een belemmering daartoe te zijn.

Geloof brengt zelden geluk. Geluk is een innerlijke toestand. Zij, die zich wanhopig vastklampen aan een bepaalde vorm van geloof, hebben hun evenwicht niet. Juist daarom grijpen zij naar een staf die voortdurend faalt, omdat ze verwachtingen kweekt die niet in de wereld kunnen worden gerealiseerd.

De meest gelukkige mensen zijn zij, die van ogenblik tot ogenblik leven. Mag ik u nog een onderzoekje voorleggen, dat ik naast het voorgaande heb gedaan?

Ik heb getracht te constateren in hoeverre kinderen gelukkig zijn. Het blijkt mij dat kinderen, die uitermate veerkrachtig zijn en zeer sterk op het ogenblik reageren en daarmee leven doorgaans gelukkig zijn. Dit geldt zelfs voor kinderen, die in een lichamenlijk deplorabele situatie verkeren. Ik heb geluk gezien in kinderen, die op het punt stonden de hongerdood te sterven. Dit is ongelooflijk maar waar. Ik heb daarnaast gezien dat kinderen ongelukkiger worden naarmate zij meer komen tot een vergelijken van de buitenwereld met hun eigen lot. Zij zien daarin namelijk alleen de volgens hen positieve punten en niet de schaduwzijde. Het feit, dat die positiviteit niet verwezenlijkt kan worden zonder de schaduwzijde, brengt hen in een innerlijke verwarring. Het gemiddeld geluk van het kind in een eenvoudige gemeenschap ligt aanmerkelijk hoger dan dat van een kind in een sterk geordende en welvarende gemeenschap.

Opvallend is verder dat het geluk van het kind niet wordt bevorderd door een grotere vrijheid. Het geluk van het kind schijnt voor een groot gedeelte verbonden te zijn met het gevoel van "behoren tot een bepaalde groep" en een leven volgens de regels van deze groep. Wanneer verzet te-

gen die regels wordt bestraft, draagt dit bij tot het geluk en verbreekt het de innerlijke harmonie niet, maar bevestigt deze in wezen. Dit ongeacht huil- en driftbuien, die kinderen altijd weten te produceren, als ze proberen de omstandigheden in hun voordeel te beïnvloeden.

Ik heb mij verder afgevraagd wanneer het geluk van het kind het grootst is. Dit blijkt voor de meeste kinderen te zijn -- vreemd genoeg -- op de leeftijd van 5 tot 9 jaar. Ik heb mij afgevraagd: waarom? Het bleek mij dat de grote afhankelijkheid en het weinige begrip voor de wereld dat men heeft wanneer men jonger is dan 5 jaar enorm storende reacties teweeg kan brengen. De wreedheid van kinderen onder elkaar zou spreekwoordelijk moeten zijn. Deze wreedheden, die over en weer worden begaan, vormen weliswaar een leerschool, maar die maakt een gelukkig-zijn meestal onmogelijk. Er is dan geen harmonie. Wanneer kinderen ouder worden dan 9 jaar, beginnen zij hun eigen beeld van het "ik" in de wereld te projecteren en kunnen dit niet verwezenlijken. Het resultaat is wederom een aantal onevenwichtigheden. Als een mens innerlijk harmonisch blijft onder die condities, zien we een stabilisatie die plaatsvindt rond de 16-jarige leeftijd.

Hier heeft u wat ik ten aanzien van "geluk" heb onderzocht. Ik hoop, dat ik hierdoor heb bijgedragen tot een beter begrip voor wat gelukkig-zijn betekent. Maar al teveel mensen schijnen geluk uit de wereld te verwachten. De wereld kan u niet gelukkig maken. Dit heeft mijn onderzoek mij althans overtuigend aangetoond. U kunt slechts gelukkig zijn in een wereld door voortdurend met zekerheid in die wereld te reageren en daarbij uit te gaan van de harmonische relatie met die wereld in alle opzichten. De problemen, die u te overwinnen heeft, zullen uw innerlijke rust niet aantasten en u zult juist door die innerlijke rust in staat zijn de problematiek van het bestaan op een juistere en eenvoudiger wijze aan te pakken en op te lossen dan zonder dit mogelijk is.

Ik wens u allen toe dat u gelukkig moogt zijn, maar ik wil u erop wijzen dat u dan ook uzelf gelukkig moet maken door te aanvaarden wat is en in wat is een harmonie te zoeken met uzelf, met uw lot en met de wereld.

Laat mij u een indruk geven van wat harmonie voor mij is.

Harmonie: Een warreling van kleuren die versmelten. De tijd, die stilstaat en oneindigheid wordt en gelijktijdig de tijd toont in al wat hij is. Een leven, dat verbonden is met ongetelde levens en in ongetelde levens levend zichzelf herleeft en beleeft de werkelijkheid.

Het gevoel van nimmer alleen of verlaten te zijn. Het gevoel van altijd zinnig zijn, zelfs daar waar de zin soms niet wordt beseft. Het gevoel van kracht, die altijd aanwezig is en altijd zal zijn wanneer ze nodig is, omdat je deel bent van die kracht en die kracht in jou is.

De droom, die reist van ster naar ster. De droom, die rijst in dat wat je bent en het verleden doet herontstaan en het hergroepeert totdat het beantwoordt aan een ideaal.

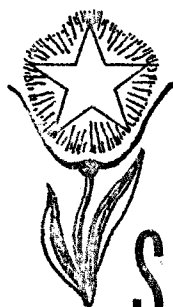
Een wereld, waarin zijn is wereld-zijn. Een wereld, die je bent, die je uit en die je doorleeft om zo te zijn een begrip.

Een begrip, dat in staat is antwoord te geven op vragen en in zichzelf een vraag zijnde wordt beantwoord door de onbekende Kracht waaruit de lichten voortkomen, die in vele kleuren rond mij zijn en versmelten met elkaar tot één werkelijkheid.

Dit is mijn harmonie.

:--:~

Abonnementen: f 30,- p. 10 nummers
(v. leden f 20,-) (v. buitenland f 450 extra)
bij vooruitbetaling op giro no. 468.874
t.n.v. „O.D.V.” te 's-Gravenhage

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

I N H O U D.

DECEMBER 1973.

19e jaargang.
nummer 3.

DE WERELD

Vibraties in de wereld

CI blz. 27

Wat is geluk?

CI " 37

PRACTISCH OCCULTISME

Polariteit

CII " 27

Spoken

CII " 36

Wisselwerking

CII " 39

Herinnering

CII " 40

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

PRACTISCH OCCULTISME

HOOFDSTUK III.

P O L A R I T E I T.

Wij hebben een paar lessen besteed onder meer aan gegevens hoe men bepaalde typen kan herkennen en vooral ook - dat was wel het belangrijkste punt - hoe de krachten, die wij gebruiken moeten zijn afgestemd op de persoonlijkheid aan wie wij die krachten willen geven. Wij vergeten daarbij heel vaak dat er altijd iets bestaat wat wij dan maar "polariteit" noemen, omdat het aangeeft dat er twee waarden zijn. Wij zouden het misschien zo kunnen stellen:

Geen enkele kracht kan functioneren, indien er geen tegenstelling bestaat, die wij uitdrukken in positief en negatief.

Om u een voorbeeld te geven: Ook de duivel heeft nog wel zijn goede kanten. Dat is een erkenning van het verschijnsel negatief - positief. Niets is absoluut, maar tussen alles bestaat een relatie. De duivel is de uitbeelding van het kwaad. Zelfs in het kwade schuilt soms iets goeds. En omdat dat het geval is, zullen wij ons dus moeten baseren op datgene wat wij kunnen bereiken, maar ook op datgene wat wij kunnen zien.

Wat is polariteit?

Sommige mensen hebben wat men noemt een sterk stralingsveld. Bij deze mensen zult u, als u een beetje helderziend bent, zien dat de aura iets verder van het lichaam af staat dan normaal. Zo iemand is positief voor zover het kracht betreft. Wij kennen mensen bij wie die kracht in mindere mate aanwezig is. Ten opzichte van een positief persoon zijn dezen negatief, maar ten aanzien van een zwakkere blijven ze positief.

Nu weet men nooit wat men zelf is. Het is heel moeilijk om te bepalen hoe u staat tegenover een ander. Het is mogelijk dat u ten aanzien van een ander de zwakkere bent. Het is evenwel ook mogelijk dat u ten aanzien van de ander de sterkere bent. Indien wij in staat zijn dit te bescffen, kunnen wij altijd werken. Het is dus helemaal niet belangrijk, of wij nu meer of minder kracht hebben dan een ander, maar het is erg belangrijk dat wij dit erkennen.

Hoe erken ik hoe ik in de krachtrelatie sta tegenover een ander?

1. Probeer het krachtveld, de levenskracht van de ander af te tasten. Gebruik daarvoor niet uw handen maar concentreer u even op die ander. Het verstandigst doet u, als u bij uw concentratie niet uitgaat van het voorhoofdchakra - dat overigens erg belangrijk kan zijn - maar van het middenrif. Practisch alle mensen hebben hier een actief chakra. Het zal geheel of misschien ten dele open zijn, maar het is altijd actief. Indien wij ons daarop concentreren, dan krijgen wij soms het gevoel "dat iets ons tegemoet komt". In zo'n geval moeten wij aannemen, dat de ander

een sterkere levenskracht heeft dan wij op dat moment zonder bijzondere concentratie daarop kunnen bezitten. Als wij daarentegen het gevoel krijgen dat er niets is of zelfs dat de persoon eigenlijk een beetje van ons af gaat, dan zijn wij de sterkeren en zijn wij dus ten aanzien van deze persoon positief.

Deze proef kan na enige oefening door bijna iedereen met succes worden gedaan. Er zijn echter situaties denkbaar waarin een dergelijke concentratie moeilijker te bereiken is.

2. Dan is er ook nog de methode van aanraking. Hiervoor kunt u een gewone handeling nemen b.v. een handdruk. Hierbij stelt u zich bewust in op kracht in uw eigen hand. Als u dit een paar keer heeft gedaan, behoeft u alleen maar te denken "mijn levenskracht vloeit naar mijn hand toe" en dan is dat het geval. Als u nu de ander beroert en er ontstaat een schok (net alsof er vonkjes overspringen), dan is die ander sterker. Krijgt u echter het gevoel van een prikkeling ("iets gaat van mij uit"), dan bent u de sterkere. Ook deze methode is zeer goed bruikbaar en kan gemakkelijk worden aangewend. Ze vergt, als u daarmee geoefend heeft, praktisch geen concentratie. Ze kan onopvallend plaatsvinden (b.v. tijdens een kennismaking) en maakt het u mogelijk om u te oriënteren ten aanzien van degenen die rond u zijn.

3. Deze methode kunnen wij alleen gebruiken, indien het gaat om afstand. Wij kunnen dit doen voordat wij naar iemand toe gaan en als wij die persoon voldoende kennen om ons op hem in te stellen. Wij kunnen het ook doen, als wij iemand op afstand willen genezen en wij een voorstelling van die persoon hebben.

Wij nemen een kleur die wij goed kennen in gedachten. Neem maar uw lievelingskleur. Het is niet belangrijk welke kleur u projecteert. Het heeft ook niets te maken met de straal of de Heer van de straal. Indien de ander sterker is, zult u die kleur niet in gedachten kunnen houden. Als u zich daarop en op de persoon probeert te concentreren, dan verandert de kleur. In dat geval is de ander ten opzichte van u positief, dus sterker.

Met deze drie eenvoudige regeltjes kunt u - al vergt het in het begin enige oefening (het gaat de eerste keer misschien niet helemaal, omdat u dan nog niet weet wat u voelt, u moet er ook even aan wennen) - nagaan: hoe ligt de polariteit tussen mij en een andere persoon?

Hebben wij de polariteit eenmaal vastgesteld, dan zullen wij daarbij rekening moeten houden met het type van de persoon.

U heeft reeds een aantal eenvoudige richtlijnen gekregen. U heeft ongetwijfeld ook wel enige mensenkennis en als u sensitief bent, kunt u bovendien wel iets aanvoelen van de sfeer, die een ander omgeeft. En nu pas kunnen wij aan het werk gaan.

Zijn wij positief ten aanzien van die ander, dan moeten wij erg voorzichtig zijn dat wij bij de ander niet iets gaan domineren wat onbelangrijk is voor hetgeen wij willen bereiken. Je kunt iemand helpen omdat hij hoofdpijn heeft en hem zonder het te weten kramp in zijn tenen bezorgen. Dit klinkt gek, maar het is begrijpelijk. Als ik nl de kracht, die ik voor de hoofdpijn wil gebruiken op het gehele lichaam richt, is het best mogelijk dat ik elders spiertrekkingen veroorzaak. Die spiertrekkingen zouden in een spierkramp kunnen ontaarden. Je moet dus wel uitkijken.

Ben ik positief ten opzichte van die ander, dan is het van het grootste belang dat ik mij nauwkeurig concentreer op de kwaal, op de symptomen waar ik iets aan wil doen.

Ben ik negatief (zwakker) in een dergelijk geval, dan is het helemaal niet belangrijk, of ik de kracht naar een speciaal deel stuur, want het lichaam

als zodanig heeft toch een vitaliteit, die de mijne overtreft. Ik moet dan uitgaan van een harmoniserend principe. Ik moet mij dan niet voorstellen dat ik met geweld de hoofdpijn even wegwapper, maar dat alles samenvloeit tot rust.

Indien ik positief (sterker) ben ten opzicht van de ander, dan kan ik de ander natuurlijk suggereren wat ik wil. Het is gemakkelijk genoeg om een denkbeeld uit te stralen en als je maar een persoonlijkheid hebt die sterk genoeg is, kun je de ander zonder meer daarmee overtuigen. Wat dus betekent, dat een handelsreiziger met een sterke persoonlijkheid, die zwakkere persoonlijkheden ontmoet een goede dag heeft.

Indien ik echter de zwakkere ben (dat komt veel vaker voor dan u misschien vermoedt) en ik wil toch overtuigen, dan kan ik dat alleen doen door uit te gaan van de ander. In zo'n geval is het zeer belangrijk dat de ander ertoe wordt gebracht zelf tot de conclusie te komen, die u hem eigenlijk had willen suggereren. U moet dus meer indirect werken.

Indien ik meen, dat ik als zwakkere niet in staat ben om een resultaat te bereiken, dan kan ik natuurlijk de geest, God, de goddelijke Kracht of het Licht daarbij aanroepen. Hieruit krijg ik inderdaad een aanvulling van vermogen. Maar laten wij dan niet vergeten, dat altijd, als wij een hogere macht of kracht aanroepen die sterker is dan wij, wij niet meer in staat zijn om zelf de werking te bepalen. Wij kunnen hoogstens voor onszelf de harmonie bepalen langs welke de werking mogelijk wordt.

Als het geestelijke krachten van hogere aard en levenskracht betreft, is de mens over het algemeen de zwakkere van alle entiteiten - de duistere zowel als de lichte. Dat laatste zal u waarschijnlijk een beetje vreemd in de oren klinken. Het is echter begrijpelijk, indien u zich realiseert, dat wat voor u levenskracht is voor hen bevoertuiging, belichaming is. Het is dus niet een beperkt deel van hun wezen, het is een deel van hun wereld waarin hun belichaming is opgebouwd uit dezelfde kracht die hun omgeving vormt. Zij kunnen dit dus ook gemakkelijker aanvullen. Een duistere kracht is ten opzichte van een lichtere negatief, niet omdat zij over minder kracht kan beschikken, maar omdat de scala van harmonische trillingen, die door die kracht kunnen worden bestreken, aanmerkelijk minder zijn. Daar entiteiten in deze gevallen dus altijd meer energie hebben dan een mens, zullen wij indien wij werken met entiteiten ervan moeten uitgaan dat deze geesten beslissen wat er gebeurt. Wij kunnen hoogstens de aanleiding geven voor hun werken, maar wij kunnen hun werken niet bepalen. En daarmee zitten wij meteen in een probleem dat ik hier ook even wil aanstippen:

Hoe bereik ik de harmonie met entiteiten?

Dat is gemakkelijk genoeg, zeggen de meeste mensen. Je kent er een, je stelt je daarop in en hij komt wel. Maar stel u nu voor, dat u degene die u nodig heeft niet kent?

Dan bestaan er een aantal diagrammen. Deze diagrammen (ook wel magische diagrammen genoemd, ofschoon ze dat eigenlijk niet zijn) bevatten een aantal symbolische voorstellingen. De mens, die zich daarop richt, komt in een bepaalde toestand te verkeren. Door concentratie op die voorstellingen verandert de eigen harmonische instelling en definieert zich scherper op één bepaald terrein. Roep je dan entiteiten aan, dan zal die roep alleen kenbaar zijn op het terrein, dat je door de beschouwing van het symbool van tevoren zelf hebt bestemd. En dan kun je in ieder geval er zeker van zijn dat de werkingen die ontstaan in overeenstemming zijn met hetgeen je wilt; nog niet dat de volvoering in overeenstemming is met de voorstelling, maar er gebeurt in ieder geval wat je wilt.

Welke voorstellingen zijn bruikbaar?

Er zijn enkele z.g. zegels, die algemeen bekend zijn. Als u de ster van Israel neemt (de zespuntige ster), dan heeft u de basisfiguur van het

z.g. Grootzegel van Salomo. Dit Grootzegel bevat verder de voorstellingen van wapens: een zwaard, een dolk, soms ook een sabel en een degen. Daarnaast bevat dit Zegel een aantal Godsnamen, een paar heilige getallen en nog zo wat. Ze zijn eigenlijk niet eens zo erg belangrijk, indien u zich realiseert dat deze voorstellingen het beeld geeft van

- a. goddelijke Kracht,
- b. afweer van het gevaar,
- c. overwinning van het kwaad.

Indien u dat kunt onthouden, dan kunt u zo'n symbool nemen (desnoods de ster van El Al) en u kunt dit als concentratiemiddel gebruiken. In dergelijke gevallen zal de afstemming altijd liggen op het niveau van de lichte geesten die thuishoren in de sfeer van zuivere kleur. Dit wil zeggen dat dergelijke entiteiten altijd zullen ingrijpen op basis van geestelijke waarden, nimmer op basis van zuiver stoffelijke toestanden.

Een tamelijk eenvoudig symbool waarmee u ook wat lagere krachten, die ook de materie willen beïnvloeden gemakkelijker kunt oproepen, bestaat uit de vijfpuntige ster, vooral als u die stelt in wit tegen een achtergrond van zwart of rood. In deze gevallen heeft u een voorstelling waarbij u moet zeggen: Dit is de mens, de geest van de mens, de kracht van de mens. Verbindt u deze associaties aan de voorstelling, dan bereikt u al degenen die nog steeds het mens-zijn erkennen als waardevol en onder de mensheid ook werkzaam zijn. Als u b.v. mij of mijn vriend Henri zoudt willen oproepen en u zoudt ons niet kennen, dan is de kans dat u langs dit symbool met ons in contact komt betrekkelijk groot. Dergelijke entiteiten kunnen ingrijpen in stoffelijke disharmonieën. Zij zijn soms - maar niet altijd - ook in staat eventuele geestelijke disharmonieën op te lossen.

Een derde symbool, dat voor de meeste mensen ook eenvoudig te vervaardigen is. U kunt het gewoon tekenen. U neemt een achtergrond van bij voorkeur kobaltblauw. U tekent daarop in geel een rad waarin een kruis; dus een cirkel met een kruis erin. Concentreer u op dit kruis en stel u daarbij voor: dit is de verlossing van de bekende wereld. Door u hierop in te stellen bent u in contact met a. een groot aantal krachten, die vanuit het licht op aarde werkzaam zijn, b. met de levenskracht, die ook deze aarde en de mensheid omgeeft. In dergelijke gevallen kunt u door dit symbool en door het definiëren van uw wensen althans ten dele beïnvloeden wat er gebeurt. Uw eigen denken is dus van grotere invloed dan in de andere gevallen. De mogelijkheden echter die u heeft zijn gemiddeld iets kleiner, omdat geestelijke disharmonieën dus hierin niet worden opgelost maar hoogstens gesublimeerd en omdat de stoffelijke werkingen door levenskracht overwonnen moeten worden; dat betekent middels functies en de reacties van het lichaam van een patient.

U ziet het, indien wij negatief staan ten aanzien van een ander op het gebied van kracht, dan betekent dat nog niet zo erg veel. Wij hebben dan de middelen om desondanks goed te werken. Wij kunnen een ander genezen. Wij kunnen ondanks dit alles geestelijke harmonieën toch tot stand brengen. Het enige dat wij minder goed kunnen doen - en dat is eigenlijk niet zo erg, meen ik - is die andere te domineren. Hypnose b.v. is dan veel moeilijker.

Nu is positief - negatief natuurlijk niet alleen in levenskracht uit te drukken. Het kan ook in denken zijn. Als je positief denkt, dan wil dit zeggen dat je alle lichtende en goede waarden erkent. Je ontkent niet dat er duistere of negatieve waarden zijn, maar je zegt doorgewoond: die zijn altijd onderworpen aan het licht. Dat is eigenlijk het oude recept van de detectiefilm "het recht moet overwinnen". Op deze manier moet je dan ook denken. Deze positiviteit maakt het mogelijk om alle negatieve verschijnse-

len, waarmee je wordt geconfronteerd, af te wijzen.

Daartegenover staat het negatieve denken. Het negatieve denken ziet alles alleen in relatie met zichzelf. Het projecteert voortdurend minderwaardigheden naar buiten toe en erkent in alles voornamelijk de negatieve tendensen, de fouten. Wie zo denkt, vernietigt over het algemeen een deel van zichzelf. Want je kunt niet voortdurend kijken naar het kwade zonder steeds meer door het kwade te worden gedomineerd. Je kunt voortdurend het goede zien en het kwade beseffen als aanwezig, zonder dat het de kans krijgt je aan te tasten. Het is dus belangrijk, dat u ook hier begrijpt dat de polariteit "goed en kwaad" vanuit onszelf bestaat. Voor ons is alles goed wat beter is, wat meer omvattend is dan wijzelf. Voor ons is alles kwaad wat minder bevat, vooral aan licht, aan mogelijkheden dan wijzelf. Wij zijn zelf het criterium.

In de polariteit moeten we gewoon uitgaan van het standpunt "waar kan ik het goede zien"? Hoe meer ik het goede zie in alle dingen, des te meer antwoord ik op het goede. Als ik dan nog probeer om ook een verband met hogere krachten te zien, dan zal ik ook meer in staat zijn het goede duidelijk te manifesteren en kan ik het negatieve effect, dat in het leven altijd aanwezig is, als het ware verminderen en op den duur voor mijzelf en degenen waarmee ik in harmonie ben tot grote onbelangrijkheid reduceren.

Nu zult u zeggen: praktisch occultisme en nu kom je met polariteit aandragen.

Wel, polariteit is voor onze handelingen van het grootste belang. Indien wij namelijk niet beseffen dat er voortdurend verschillen zijn, dat deze in het leven van de mens en van de geest een grote rol spelen en dat wij daarbij onze eigen plaats voortdurend moeten definiëren ten aanzien van de contacten die wij hebben, zijn wij niets waard. Dan worden wij geleefd; dan is niets van hetgeen wij proberen tot stand te brengen ons eigen werk. In het occultisme is het juist belangrijk dat je de geheimen kent. Die geheimen gaan soms wat verder dan alleen maar de vorm van een neus, van een voorhoofd en dergelijke. Als wij in ons de wil tot licht erkennen, dan kan dat bij sommige mensen gewoon intuïtief zijn - zij weten niet eens wat zij doen - bij anderen moet het soms een zeer overlegd proces zijn. Dan zullen wij door dit licht te erkennen dat licht voor onszelf ook toegankelijk maken. Anders gezegd: datgene wat in mijn actie voor mijn besef dominant is, ontsluit in mij gelijktijdig harmonische contacten in overeenstemming met hetgeen ik ben. Deze contacten zullen liggen in een sfeer waarin de waarde, die ik tijdelijk projecteer als een continue waarde aanwezig is.

Nu gaan wij een paar woorden gebruiken, die in het occultisme vaak worden vermeden:

GOD.

Er bestaat geen definitie van God behalve misschien deze:

God is de voor ons grootst voorstelbare positiviteit ten aanzien van alle bestaan. Wij kunnen ons nooit zien als sterker dan deze God.

Dat is ook niet belangrijk. Het is wel belangrijk, dat wij waar wij zelf tekort schieten een beroep doen op krachten, die wij hoger achten dan wijzelf. God omvat het totaal van deze krachten en als zodanig is elk beroep op God dus gelijktijdig een vergroting van ons positief vermogen, waardoor wij echter - en dat mogen wij niet vergeten - in de werking van deze krachten voortaan onderworpen zullen zijn aan de beperkingen, de wetten en de gerichtheid, die uit ons Godsbeeld voortkomen.

SEX.

Sexualiteit is iets wat in het occultisme soms erg misbruikt wordt. Er bestaan zoals u weet heel wat riten, die de aangenaamheid van het lustleven des mensen soms onderstrepen met religieuze bijklanken; maar daarop wil ik niet wijzen.

wij zullen moeten beseffen, dat er een verschil bestaat tussen de sexen. In het occultisme is de man niet gelijk aan de vrouw of omgekeerd. Elk van hen heeft zekere specifieke kwaliteiten en eigenschappen, die misschien tijdelijk geëgaliseerd kunnen worden, maar die altijd weer vanuit zich onderlijnd worden.

Een man kan niet op dezelfde wijze in tijd en ruimte schouwen als een vrouw, ook al zijn de resultaten vaak vergelijkbaar. Het is dus belangrijk dat u ook beseft: Ik kan niet alles. Ik moet het doen op mijn manier. Man en vrouw, dat is eigenlijk ook een polariteit. En dat is niet alleen een polariteit, die ja kunt bepalen qua incarnatie en geest. Per slot van rekening, er zijn geesten, die man zijn geweest en als vrouw zijn geïncarneerd en omgekeerd. Dat maakt niet zoveel verschil uit, maar in het lichaam wel.

Het lichaam heeft zijn eigen samenstel van secreties (hormoonwerkingen). Het is nu eenmaal zo, dat die bij een man anders zijn dan bij een vrouw. Deze lichamelijke verschillen betekenen ook verschillen in denken, in emotionaliteit, maar ook - wat helderzienden volgens mij beter zullen moeten onderstrepen - een verschil in de opbouw van vooral de dichtst bij het lichaam liggende delen van de aura. Zuiver geestelijk is het verschil nil.

Kijken wij echter naar het emotionele leven, dan is het verschil veel groter. En kijken wij naar het functioneren van de man en de vrouw inclusief het eigen denkvermogen, dan blijkt het verschil vaak zo enorm groot te zijn, dat het lijkt alsof man en vrouw een tegenstelling vormen. Daarom kunnen wij - ofschoon de door mij gegeven symbolen en richtlijnen voor beide sexen gelden - niet uitgaan van een volkomen gelijke werkmethode voor beide sexen. Ik mag hier eenvoudigheidshalve 2 tabelletjes geven. U kunt ze dan later eens vergelijken.

VROUW.

- a. Grootste energieën door emotionele instelling.
- b. Het meest juiste schouwen en intuïtief ervaren, als geen interpretatie-mogelijkheid wordt gezocht.
- c. De vrouw zal zeer grote hoeveelheden levenskracht kunnen uitstralen, mits haar voorstelling van die kracht vaag blijft en het doel van die kracht door haar scherp wordt omschreven.
- d. De vrouw kan harmonie vinden met vele sferen, maar zij zal deze eerder moeten zoeken in de richting van het aanvoelen van een sfeer dan in de richting van het opbouwen van een zuivere voorstelling van een van de waarden in die sfeer.

MAN.

De man zal - ook wanneer hij begint met magisch-occulte krachten te werken

- a. een rationele voorstelling of een symboolvoorstelling daarvan in zichzelf moeten opbouwen. Zonder deze voorstelling is het voor hem zeer moeilijk resultaten te bereiken.
- b. Als de man emotioneel wordt, verliest hij in tegenstelling tot de vrouw een groot gedeelte van zijn occulte beheersingsmogelijkheid. Hij zal daarom altijd in de eerste plaats van het mentale beeld uitgaan.
- c. Als de man helderziende waarnemingen doet in ruimte en tijd, is het voor hem zeer belangrijk ze exact te omschrijven. Hij zal zich aan een interpretatie niet kunnen onttrekken, ook al zou hij dit willen. Deze interpretatie dient hij wel voorwaardelijk te stellen. Dus: ik zie, ik vermoed. Niet: zo is het. De vrouw zegt: Zo is het en zij weet niet eens waarom. De man weet waarom hij iets zegt, maar hij weet niet zeker of het zo is.
- d. Wanneer de man levenskracht nodig heeft en daarmee wil werken, dan is het voor hem zeer belangrijk dat hij een duidelijke voorstelling heeft van die levenskracht. Hij kan zich een stralenbundel

voorstellen waarbij het object waarop deze wordt gericht desnoods in de schaduw blijft; hij bereikt een maximale werking.

Bij de vrouw is de voorstelling van het middel niet belangrijk, alleen de voorstelling van het effect.

Met deze enkele voorbeelden hoop ik u duidelijk gemaakt te hebben dat sexe en seksualiteit inderdaad een grote rol kunnen spelen in occulte werkzaamheden en het gebruik van occulte krachten.

Wij zullen nu proberen - mede in verband met polariteit - ook nog na te gaan hoe wij deze polariteit kunnen voelen ten aanzien van een andere plaats op de wereld.

Niet op alle plaatsen in de wereld gelden gelijke waarden en verhoudingen. Er zijn b.v. verschillen in lichtelectriciteit, in magnetische densiteit van het aardmagnetisch veld, in luchtvochtigheid, in temperatuur, eventueel de aanwezigheid van aardstralen of andere straling. Het is dus niet mogelijk te zeggen: wat op deze plaats zo bestaat, bestaat elders precies hetzelfde. Dan krijg je b.v. iemand die zegt: Omdat het binnenshuis droog is, moet ik buiten een lucifer zonder meer in de stromende regen kunnen aansteken en daarmee alles in brand kunnen steken. Dat gaat natuurlijk niet. Als ik mij instel op een andere plaats, dan mag ik niet uitgaan van wat ik in mijn eigen omgeving voel. Ik moet zelfs niet uitgaan van feitelijke vaststellingen ten aanzien van die andere plaats. Ik moet voor mij een beeld daarvan krijgen. Dat beeld kan zijn: nevel, regen, zonneschijn, betrokken hemel. Het beeld kan droevig zijn, blijmoedig of hoopgevend. Al deze indrukken, zoals wij die ontvangen, moeten wij gebruiken als basis voor alles wat wij op die plaats willen doen.

Als wij b.v. het gevoel hebben "die plaats is duister", dan kunnen wij niet zeggen "nu ga ik genezende krachten zenden" of "nu ga ik een gedachte daarheen uitzenden". Dan moet ik eerst zorgen dat er licht is. U moet dus altijd een plaats zien als verschillend ten aanzien van uw eigen omgeving en uw eigen instelling. U moet proberen dit verschil te zien. Heb ik het gevoel dat zo'n plaats zeer helder is, dat ik eigenlijk het gevoel heb van "ik sta in de schaduw", dan is het duidelijk dat ik eerst in mij een beeld van licht moet oproepen voordat ik juist kan werken op die andere plaats. Hier heeft u dus ook weer het zoeken naar harmonie.

De kernwaarde van alle occultisme is het zoeken van een harmonie, het handhaven van een harmonie of het herstellen van een harmonie. Alles wat wij tot stand brengen - of het nu een suggestief beeld is, een hypnotische trance, een genezing, clairvoyance, somnambulisme of wat u verder nog aan occulte waarden wilt zien - u zult ontdekken dat dit altijd gebaseerd is op het vinden van eerst een harmonie.

Er is iemand geweest die zei: "Het is erg moeilijk rechtop te lopen op een hellend vlak". Dat geldt voor ons ook. Indien wij die evenwichten niet tot stand weten te brengen, kunnen wij soms nog wel iets doen, maar ons maximum aan vermogen en aan mogelijkheden vinden wij alleen, wanneer de gelijkwaardigheid is ontstaan. Die zal dan gebaseerd zijn op twee polen, twee tegenstellingen, die harmonisch met elkaar verbonden worden. Het is voor ons dan erg belangrijk dat die verbinding absoluut harmonisch is en dat wij van deze erkenning van harmonie uitgaan.

Nu heb ik nog een paar eenvoudige experimenten voor u in petto, die u te zijner tijd misschien kunt gebruiken. Het eerste experiment zou ik willen noemen: directe overdracht van kracht.

Hier gaan wij uit van een contact met de aura van een proefpersoon. Wij realiseren ons voordat wij beginnen wat wij tot stand willen brengen. Vanaf dat ogenblik maken wij contact en stellen ons in op onverschillig

wat. Gaat u desnoods een praatje houden over de autoloze zondag, als uw patient een automobilist is, dan heeft u gegarandeerd de gewenste ontspanning. De straling blijft dan doorgaan op basis van een gestelde harmonie. De resultaten daarvan zijn over het algemeen onmiddellijk merkbaar. Dat wil zeggen: als u op deze manier reageert op iemand die hoofdpijn heeft of een tijdelijk reumatisch pijntje e.d., dan is die pijn na dat praatje (dat eigenlijk is een contact zoeken met de straling in de aura) verdwenen.

De tweede proef, die u in dit verband zou moeten nemen is het z.g. accumulatief instralen.

U kunt dat oefenen op mensen en op dieren. U kunt het zelfs op planten en snijbloemen toepassen. Wat dat laatste betreft, een voorbehoud: de snijbloem moet nog fris zijn, ze moet dus vers zijn. Als wij instralen, dan kunnen wij dat doen om een ogenblikkelijke werking tot stand te brengen en dan denken we aan het effect. Wij kunnen ook denken aan de kracht, die nodig is om een bepaalde toestand zolang mogelijk te handhaven. Ook hier is het belangrijk, dat wij ons voorstellen wat wij doen. Zijn wij eenmaal bezig met instralen, dan doen wij dat gewoon automatisch. Dus om het eenvoudig te zeggen: U zingt een kerstliedje of u kijkt naar de kinderen buiten en ondertussen straalt u een bloem in. Als u dit enige tijd volhoudt - dat moet u zelf maar voelen - dan zult u daardoor zoveel energie geven dat een snijbloem ongeveer 4 tot 10 dagen - dat ligt aan uzelf - langer fris blijft dan normaal. U kunt daarmee bereiken, dat in iemand een genezende werking ontstaat, die eigenlijk pas kenbaar wordt 20, 30, 40 minuten nadat u allang weer op iets anders bent overgegaan, maar die in het gunstigste geval dan wel een werkzaamheid behoudt van 48 tot 50 uur.

Nu zal ik vertellen hoe u instraalt.

Elke mens heeft twee handen. Als u die handen even van elkaar verwijderd houdt, dan kunt u het gevoel krijgen van een zekere spanning daartussen. Niet bij iedereen is de polariteit tussen de handen echter gelijk. Ze kan gereverseerd zijn. De hand, waarvan u het gevoel heeft dat er het meest van uitgaat, gebruikt u altijd als de hand voor instraling. Met deze hand straalt u dus in. Instraling bestaat uit het geven van kracht. U moet dus niet de andere hand daar naast leggen. Laat mij het zo zeggen: als u een bloem instraalt, dan moet u niet in de andere hand de vaas houden, want zo straalt u dóór en gaat uw levenskracht weer naar u terug. En dat is niet de bedoeling.

Een tweede trucje kunt u hierbij onthouden;

Waar een levensproces actief is, heeft instraling weinig zin; het kan zelfs schadelijk zijn. Laten we zeggen: neef Jan heeft een steenpuist. Dus stralen we die steenpuist in. We vitaliseren de heleboel in de omgeving daarvan en dat nog met opgestapelde energie die lang blijft doorwerken. Dan heeft onze neef na enige tijd geen steenpuist meer maar een negenoog. Wij vermenigvuldigen dus het kwaad. Dergelijke instralingen kunnen alleen worden gedaan - dat moet u goed onthouden! - voor effecten, die wij inderdaad als volkomen goed zien. Wij kunnen nooit instralen om iets kwaads weg te nemen.

Ik heb wel een mens bezig gezien die zeggen: "O, je bent zo benauwd, ik zal je even instralen". Waarbij zij één ding vergaten: de oorzaak van de benauwdheid was een bronchiale catarre; d.w.z. overmatige slijmafscheiding in de bronchiën. Het gevolg was, dat de slijmafscheiding na de instraling nog een beetje erger werd en het op ernstige asthma begon te lijken. Je moet dus een beetje uitkijken wat je doet.

Dan wil ik u een derde proefje geven dat misschien het eenvoudigst is om uit te voeren, maar gelijktijdig - dat wil ik erbij zeggen - moet je er erg voorzichtig mee zijn.

Trek gewoon de handen van elkaar af totdat u een krachtveld voelt. Plaats tussen de handen een voorwerp. Kies bij voorkeur een voorwerp dat u beschouwt als goed of als heilig. Dat kan b.v. een kruisje zijn, dat kan een voorstelling zijn van iets wat voor u het zuivere, het lichte is. Neemt u wat mij betreft een van die getekende foto's, die men van bepaalde Meesters heeft gepubliceerd. U trekt dan het veld rond het voorwerp en u laat uw levenskracht pulseren. Denk maar dat er een draaimolen van kracht is, die van de ene hand uitgaat en in de andere hand trekt. Kijk goed naar het voorwerp en besef wat het voorstelt. Om dit goed te doen zult u in het begin tenminste 5 tot 10 minuten moeten instralen. Het vraagt dus wat tijd, maar het is verder doodeenvoudig. Het werkt voor iedereen, omdat men werkt met zijn eigen kracht.

Maar nu de aardigheid. Als u gaat slapen, breng dat voorwerp in uw nabijheid. Zet het op uw nachtkastje, hang het ergens boven uw bed en richt uw aandacht even daarop voordat u uw ogen sluit en zegt: Nu ga ik slapen. Geef uzelf bovendien de suggestie: als ik droom, moet ik dat toch maar eens onthouden. U zult ontdekken, dat delen van die voorstelling ook een rol spelen in uw droom. Maar u zult ook ontdekken, dat u daarbij zelf een rol speelt. U bent zelf functioneel in verband met het gekozen symbool. Let niet op uzelf en niet op het symbool, maar wel op de relatie die dan ontstaat. Dat kan een kwestie zijn van woorden, van gevoelens, van kleur. Het kan zelfs een soort mathematisch symbool zijn. Onthoud dit! Als u nu terugkeert uit de droom naar het dagelijkse leven, gebruikt u dit symbooltje. En als u het een paar keer ongeveer gelijk hebt gehad met wat u in de droom beleefde, dan straalt u met dit symbool b.v. een plaatje in. In deze tijd misschien een bol, dat iets sneller dan normaal moet groeien of een plantje waarvan u zegt: dat is erg vervallen, ik wil dat graag weer herstellen.

Nu straalt u niet alleen in. U begint even in te stralen, daarna straalt u dóór. U probeert een innerlijk gevonden harmonie over te brengen op een levend wezen. U kunt het ook doen op een hond, een kat, een duif. Als u de reultaten daarvan nagaat - u heeft het dus enkele keren gedaan - dan zult u ontdekken dat u op deze manier een symbool heeft gevonden, waarmee u met een eenvoudige doorstraling veranderingen tot stand kunt brengen. Deze veranderingen worden niet door uzelf - ik zeg het nogmaals-gecontroleerd, maar ze ontstaan uit uw besef van een hogere waarde. Daarom heb ik gezegd: Neem als voorwerp als het even kan iets wat voor u een belangrijke betekenis heeft ten aanzien van het Hogere.

Nog even een raad: Als een willekeurig voorwerp is gebruikt voor deze doorstraling, zo kan dat helpen om bepaalde droombeelden en erkenningen te bereiken. Wanneer echter zo'n voorwerp weer in de roulatie komt en in handen van anderen belandt, blijft de band, die u daarin voor uzelf en met uzelf heeft gelegd, bestaan. Daarom is het goed in dergelijke gevallen het voorwerp te demagnetiseren. U kunt dit doen door de bekende afnemende passes om het voorwerp te maken. U kunt het ook doen door het voorwerp enige tijd in stromend water te houden met de wil om de kracht weer naar u terug te doen vloeien. Dan kunt u het ook nog doen door met beide handen kort op het voorwerp in te stralen, daarna de kracht terugtrekken en als u de handen bij de schouders heeft gebracht (en niet eerder) de afslaande passes te maken ter zijde van het voorwerp, nimmer schuin in de richting daarvan. Dus altijd van het voorwerpen uzelf af.

Dit zijn dan de proeven, die ik u geef. Het is geen huiswerk. U hoeft het niet te doen, maar als u wilt experimenteren, probeert u dit eens.

Als u de laatste proef heeft gedaan en u heeft inderdaad uw symbool gevonden, probeer dan eens om u in het bijzonder daarop te concentreren. U zult ontdekken dat deze concentratie- en meditatie-oefeningen u een

enorme ontspannenheid geven en daardoor - dat is toch ook een voordeel, meen ik - tevens de mogelijkheid om sneller te reageren, juist en beter te begrijpen en in vele gevallen om rationeler te werken dan u gewoonlijk doet. Op deze manier kunt u dus via eenvoudige proefjes, behorende tot het terrein van het occultisme, iets aan uzelf veranderen. Maar vergeet dan daarbij niet, dat u bij deze verandering mede dient uit te gaan van hetgeen ik heb gezegd omtrent polariteit, ook ten aanzien van uw eigen sexe.

:--:

S P O K E N .

Spoken zijn voor de meeste mensen althans wezens, die doorzichtig zijn, griezelige geluiden uitstoten en onbegrepen wensen afvuren op onschuldige beschouwers. Dat deze instelling niet geheel juist is, zal u allen reeds duidelijk zijn.

Onder "spook" verstaat men mede aan onze zijde een aardgebonden geest of een geest uit een niet-lichtende sfeer, die zich op aarde - op welke wijze dan ook - voortdurend manifesteert. Dat wil dus zeggen, dat spoken vaak bezielde kunnen zijn. Aan de andere kant dient men te begrijpen dat zelfs een intelligentie uit een lagere sfeer of een aardgebonden geest er gewoonlijk geen behoefte aan heeft om met rammelende ketenen, het hoofd onder de arm klagelijk loeiend door tochtige gangen te dwalen. Er zijn inderdaad wel verschijningen waarbij dit voorkomt, maar dan hebben wij eerder te maken met een reprojectie van in de omgeving vastgelegde emotionele waarden uit het verleden.

Een normaal spook kan optreden zonder dat ter plaatse een medium aanwezig is. De reprojectie of reproductie van een gebeuren uit het verleden kan alleen plaatsvinden, indien een mediamieke persoonlijkheid aanwezig is en door haar kracht en gevoeligheid de voorstelling a.h.w. doet starten. Een spook kan altijd reageren op omstandigheden. Een reprojectie uit het verleden bestaat uit een gelijk blijvende voorstelling, die altijd in dezelfde sequentie en op dezelfde manier in dezelfde tijdsduur wordt herhaald. U zult met deze laatste verschijningen niet zo ontzettend veel te maken krijgen. Dergelijke voorstellingen zijn over het algemeen terug te vinden in huizen waar zeer emotionele gebeurtenissen hebben plaatsgevonden: een massamoord of andere vergelijkbare emotionele toestanden.

Heeft u met iets dergelijks te maken, realiseer u dan dat die personen niet echt zijn. U bent niet kwetsbaar voor wat zij doen, tenzij u meent dat zij reëel zijn en u kunnen beïnvloeden. In zo'n geval kunnen uw eigen krachten aansprakelijk zijn voor b.v. het rondvliegen van voorwerpen en andere poltergeistverschijnselen.

Indien u te maken heeft met een spook (een entiteit, die aardgebonden zijnde of zich op aarde manifesterende u probeert iets duidelijk te maken), dient u zich het volgende voor ogen te houden:

Een verschijning zonder meer kan u niet bereiken; kan u dus ook geen kwaad doen. Indien u daarop reageert, dan is dat omdat u in die entiteit een verlangen bemerkt en haar een dienst wil bewijzen. Indien een dienst wordt gevraagd, zo zal deze in vele gevallen mede ertoe bijdragen dat de persoonlijkheid minder aardgebonden wordt ofwel dat een entiteit uit het duister van bepaalde waanbeelden wordt verlost. Daarom: indien u door ge-

baren of op een andere wijze kennelijk een verzoek wordt gedaan om hulp, geef deze hulp, maar alleen dan, indien u zelf het gevoel heeft dat de hulp niet ten detrimente gaat van anderen.

Spoken kunnen zich op vele manieren manifesteren.

De klopgeest.

Een klopgeest klopt duidelijk en hard, maar niet altijd op dezelfde plaats. Als een bepaald meubel voortdurend klop geluiden produceert, laat het eerst eens controleren op houtworm en zorg ervoor dat geen statische electriciteit zich daarin kan opzamelen. Een op verschillende plaatsen en duidelijk klinken van rappings (klop geluiden) betekent hoogstens dat er iemand of iets aanwezig kan zijn. Velen reageren door vragen te stellen waarbij men de eis stelt: twee keer voor "ja", drie keer voor "neen" of omgekeerd. Dit kan goed zijn, indien u zeker weet dat er een geest aanwezig is. Maar het kan ook iets anders zijn. Misschien is het wel een verdrogend stuk hout. U gaat dan door de antwoorden op de gestelde vragen allerhande vreemde conclusies trekken ten aanzien van uzelf, de omgeving, de toekomst of andere dingen. Vraag daarom altijd in geval van rappings of de entiteit eerst zijn volledige naam wil kloppen, daarbij uitgaande van de bekende telling van letters: a = 1, b = 2, c = 3 enz. Dat vergt wel enige tijd, dat weet ik. Maar als iemand energie genoeg heeft om elke avond in uw huis overal te kloppen, dan kan hij zich deze moeite ook geven. Als die naam inderdaad redelijk klopt, kunt u nog altijd verder gaan met uw vragen en met het spelletje: 2 keer kloppen is "ja", 3 keer is "neen" of omgekeerd.

Vergeef mij, dat ik hier een goede manier van hen, die met de geest willen communiceren onderwerp aan enige kritiek. Er zijn veel verschijnselen, die uit andere dan geestelijke oorzaken kunnen voortkomen. Brengen wij deze zonder nadenken onder het hoofd "dolende geesten of spoken" onder, dan is de kans groot dat wij onszelf misleiden en eventueel schaden.

Ik wil u enkele regels geven waarmee u rekening moet houden en waardoor u in staat zult zijn om werkelijke schade te voorkomen.

Wanneer die verschijnselen optreden, stel een vraag. Vraag een duidelijk bewijs, dus een duidelijke handeling van die entiteit, welke niet destructief of schadelijk is. Heeft u te maken met b.v. een poltergeist, vraag dan desnoods of deze het vaasje met de twee rozen van de piano naar het piëdestal wil brengen of omgekeerd. Als dergelijke dingen op uw verzoek gebeuren, kunt u in ieder geval aannemen dat rationele krachten aan het werk zijn.

Stel uw vragen verder zo, dat binnen het kader van de opgetreden verschijnselen een duidelijk en onmiskenbaar antwoord mogelijk is. In de meeste gevallen - dat wil ik u erbij zeggen - zal u dit niet gelukken. Dan kunt u beter eenvoudig de zaak negeren of zo u dit onmogelijk wordt gemaakt - en dat gebeurt wel eens - gebruik maken van b.v. wat kerkwierook. Ik kan u daarvoor de mixtuur Agnus Dei of Sanctus van de katholieke kerk aanbevelen. Twee wierookmengsels waarin onder meer mirre voorkomt. Daarnaast zet u een potje met wat brandende houtskool waarop u zout strooit in de vertrekken waar de verschijnselen plaatsvinden. U zult zien, dat ze meestal verdwijnen en niet terugkeren.

Indien wensen of verlangens tamelijk duidelijk worden kenbaar gemaakt, ga daarop in voor zover dit niet betekent dat u tegen uw eigen gevoel van juist handelen, dan wel tegen de belangen van anderen in behoeft te gaan. Indien u niet aan een verzoek kunt voldoen, maak duidelijk waarom niet en doe dat in dergelijke gevallen maar hardop.

Indien u te maken heeft met stemmen, die u allerlei dingen bevelen of verzoeken te doen, wees voorzichtig en wat achterdochtig. Indien u toevallig van slagroomsoezen houdt en de stem beveelt u tien slagroomsoezen

te gaan kopen, dan is dit ongetwijfeld uw onderbewustzijn. Met andere woorden: indien de stemmen erop aandringen dat u iets doet wat u eigenlijk wel graag zou doen, maar waarvoor u geen reden kon vinden, onthoudt u van actie. Reageer niet op die stemmen. Indien die stemmen u voordeel beloven, reageer niet. Zelfs als ze werkelijke entiteiten zijn, proberen ze alleen maar macht over u te krijgen.

Indien zij u een verzoek doen dat redelijk is, vraag om een bewijs. Dat bewijs kunt u zelf bepalen. Kies daarvoor altijd iets kleins in uw eigen omgeving b.v. het verplaatsen van een voorwerp, het aan en uit gaan van een licht, het doven of aansteken van een kaars. Ofschoon dit laatste door vele geesten niet gemakkelijk gedaan zal kunnen worden, zijn dit allemaal proeven, die u terecht kunt vragen. Maar u kunt zo'n geest niet het bewijs vragen te leveren dat het morgen om 10 uur 20 in de ochtend gaat regenen. Die geest behoort niet bij een geestelijk weerkundig instituut en heeft daarover geen zeggenschap. Indien u het nodig heeft, zou hij een dergelijk bewijs kunnen leveren, maar dan is het weer niet denkbaar dat hij tegen u zit te bazelen en u vraagt iets te doen.

Wees in uw benadering van spoken en spookverschijningen vooral nuchter. Heel wat ratten, muizen en takken hebben lange tijd geestelijke waarden vertegenwoordigd voor mensen, die graag daarin wilder geloven. Juist als u wilt geloven in zogenaamde spoken, in aardgebonden geesten en al wat daarmee samenhangt, moet u nuchter zijn. U zult ontdekken, dat een groot gedeelte van de verschijnselen eenvoudig te verklaren of op te heffen is. Wat er dan nog overblijft is reëel genoeg. Daarmee kunt u werken en opbouwen.

Onze vriend Henri heeft spoken eens omschreven als nozems uit de geest. Hoezeer dit voor sommige entiteiten ook mag passen, u moet zich realiseren dat een spook in vele gevallen alleen maar een geest is, die tracht zich te oriënteren of een persoon, die door een hem obsederend denkbeeld ten aanzien van deze wereld of de ontwikkelingen daarop aan uw aarde gekluisterd is. Een zeker medegevoel is dan ook mijns inziens wel terecht.

Degenen onder u die zo heel graag geestverschijningen willen zien (dat zijn er hopelijk niet velen), moeten zich verder realiseren dat een tafel, die opeens een two-step danst of iets dergelijks geen bewijs is van een hogere en lichtende kracht. Hoogstens is dat een speels verschijnsel. Maar iemand, die dergelijke dingen nodig heeft om te spelen, kan toch de aarde nog niet bepaald ver ontgroeid zijn. Onthoudt u, dat alle lichtende krachten en lichtende verschijningen een zekere waardigheid bezitten (het kenmerk van licht) ook als zij op aarde om aandacht vragen of zich proberen te manifesteren.

Realiseer u, dat geesten die u vertellen dat u uitverkoren bent u waarschijnlijk bedriegen waar u zelf bij staat. Als u even nadenkt, weet u dat zelf ook wel. Juist als u een geest (een spook) even nuchter benadert als u één medemens benadert, kunt u in eventuele contacten daarmee voor uzelf groter inzicht, grotere kennis en vaak ook een juist begrip van de omstandigheden in de geest gewinnen. Als u echter de geest benadert alsof hij iets geheel anders zou zijn dan de mens, een soort super-wezen, dat - al moet het dan rammelen en kloppen - alles beter weet, dan maakt u zichzelf tot veel minder dan u bent.

Er is licht. Er zijn lichtende geesten en entiteiten. Maar wie in het licht leeft en de volle kracht ervan kent en ervaart, is niet meer gedwongen zich aan de mens te openbaren door het stukgooien van borden, het rammelen met ketenen of het doen kraken van al dan niet oude stukken houtwerk. Een lichtende geest heeft zijn middelen om de mens te be-

reiken en kan dit desnoods doen gedurende de slaap. Indien een lichtende geest zich openbaart aan een mens, dan geeft hij niet alleen maar beloften of voorschriften. Hij geeft ook inzicht, want inzicht is belangrijk.

Een lichtende geest zal u nooit bevelen geven. Een lichtende geest weet dat u voor uw eigen leven verantwoordelijk bent. Hij kan u ten hoogste een bepaalde wijze van denken of handelen suggereren. Maar dan zult u altijd nog zelf volgens uw eigen middelen moeten beslissen.

Indien u met al deze gegevens op de spokenjacht gaat, zult u ontdekken hoeveel spoken er leven in de menselijke geest en voortkomen uit de behoefte van de mens om zichzelf te rechtvaardigen.

Men zegt tegen ons ook wel eens "spoken". Maar wij leggen u alleen onze gegevens voor. Wij dwingen u niet. Wij vragen u niet te aanvaarden. Wij leggen voor en laten het aan u over daaruit de juiste conclusies te trekken. Vraagt u ons om ons oordeel daarover, dan wordt dit altijd gegeven met de omschrijving van de redenen waarom wij menen dat dit juist is. Nog steeds geen dwang, geen dwingende aanbeveling. Alleen van ons het voorschrift hoe iets zou kunnen gebeuren of zou kunnen worden gedaan.

Werkelijke spoken zijn geobsedeerd. Een gebondenheid aan de materie komt voort uit iets wat in henzelf bestaat en dat hun vermogen tot aanvaarden van de nieuwe toestand beheerst. Geesten, die u alles voorschrijven zijn spoken, ook wanneer zij zich tooien met de meest fraaie titels; en in vele gevallen zijn dergelijke meesters niet eens echt.

Vele mensen creëren een Meester om zichzelf te ontdoen van een deel van hun verantwoordelijkheden. Vele mensen voelen zichzelf minderwaardig en creëren een geest, die hun veel belooft om zo een meerwaardigheid voor zichzelf te vinden en waar deze uitblijft deze niet meer aan eigen misdragingen of tekort komingen wijt. Besef dit goed!

Als u dan toch een spook ontmoet, vraag heel vriendelijk wat het spook zou willen en maak duidelijk, dat u geen restaurant houdt, zodat u niet op elke wens zonder meer kunt ingaan. Vraag bovendien altijd aan een spook om even te bewijzen dat het gevraagde zinvol is.

:--:--:

WISSELWERKING.

Wat is, is niet alleen. Wat is, kan niet bestaan, indien niet iets anders ook bestaat. En waar bestaan staat naast bestaan, zal elk bestaan door het bestaan van het andere beïnvloed zijn.

Je kunt niet zien zonder dat wat je ziet je beïnvloedt. Maar het feit dat je bent, beïnvloedt ook dat wat je ziet.

Je kunt niet dromen zonder dat er een werkelijkheid mee in verband staat. Maar er is geen werkelijkheid waarover je niet zult kunnen dromen.

Alle dingen staan met elkaar in verband. Niets kan alleen en geïsoleerd bestaan, geen mens, geen bewustzijn, ja, zelfs geen licht. Want licht dat niets onthult, is niet kenbaar als licht. Het licht dat iets ontmoet wat in het duister staat en dat zichtbaar wordt, wordt eerst daardoor functioneel tot licht.

Wie dit beseft, kan aanvaarden dat de wisselwerking tussen al het bestaande: stof en geest, stof en stof, geest en geest, bepalend is voor een zijnsbesef. Hier is het dat wij beseffen dat wij zijn.

Kunnen wij uit het geheel der wisselwerkingen bepalen wat wij zijn in het geheel? Wie weet wat hij is in het geheel, kan de harmonie met het geheel vinden, waarbij de wisselwerking wordt tot een uitdrukking van datgene wat je mede zelf bent en zo de eeuwigheid manifesteert in een tijd, die uit de wisselwerking wordt geboren.

Indien u hier niet' was, zou het voor mij zinloos zijn om hier te zijn. Indien ik niet hier was, dan zou het - gezien de omstandigheden en uw instelling voor u zinloos zijn om hier te zijn. Het feit, dat ik hier ben en u hier bent, geeft zin aan datgene wat zowel u als ik proberen na te streven.

:--:~:

HERINNERING.

In mijn herinnering rijst alles op in een klassieke schoonheid van voorbijge tijd. De tijd heeft al het vuil weggewassen uit het verleden en heeft zowel de bitterheid als de vreugde doen treden buiten het kader van beleven in een eigen tijd.

Ik droom in mijn herinnering en bouw uit beelden, die nooit werkelijk bestonden, mijn beeld van eeuwigheid en van toekomstig zijn. En toch, al wat ik ben geweest, heeft mij gevormd. En wat ik mij herinner van dat wat is geweest, geeft mij het bewustzijn van de krachten, die mijn wezen richten en sturen in het bestaan.

Herinnering geeft aan waarom ik ben wat ik niet ben. En als ik mijzelf erken in werkelijkheid, het is de herinnering die tot het erkennen mij geleidt en voortdrijft tot besef van dingen, die verder gaan dan mijn eigen "ik".

Uit herinneringen is het heden opgebouwd en toch bevat het meer, want de herinnering is onvolledig. Het is wat belangrijk is voor mij. Het is mijn droom misschien omtrent wat vroegere tijd gegeven zou hebben. Het is mijn fantasie over wat nooit werkelijk bestond. En toch is het gelijktijdig datgene waardoor ik krachten vind, waaruit ik leef, waaruit ik verderga.

De herinnering is het die bepaalt hoe ik zal reageren, ook al is herinnering zelf maar zelden echt. Daarom is het goed, als je je niet teveel herinnert.

Er komt een ogenblik, dat men rustend aan het ravijn der tijd onder de boom van eeuwigheid de herinnering hervindt van al wat men is geweest. Er komt een ogenblik, dat alle incarnaties zich aaneenreien tot een heel bestaan, waarin je dan weerspiegeld ziet, hoe je geworden bent. Maar als je leven moet en streven moet, dan is er veel daarvan overbodig, ja, gevaarlijk. Omdat wie zich naar het verleden wendt, vaak vergeet te leven in de tijd.

Laat uw herinnering zijn een bron voor ervaringen van het heden. Maar niet een voortdurende bron van spijt, waardoor ge het heden wilt vertreden en ontkennen wilt zelfs wat gijzelve zijt.

:--:~:

DE WERELD

HOOFDSTUK IV.

DE MENS EN DE WERELD.

De mens ziet zichzelf in de wereld als een belangrijk wezen. In zekere zin is de mensheid in deze periode een van de meest wonderlijkste levensvormen, die de aarde ooit heeft voortgebracht.

Er bestaat tussen de wereld waarop je leeft en jezelf altijd een bijzondere relatie. Deze relatie kan worden uitgedrukt door

- a. een omgevingsbeïnvloeding, die gedrag- en ten dele bewustzijnsbepalend is,
- b. een besefsbeïnvloeding, die vanuit de persoonlijkheid van de planeet plaatsvindt,
- c. een beïnvloeding doordat de planeet zich toch altijd weer richt tot de meer bewuste vormen van leven, die op haar voorkomen.

Indien wij de mens willen volgen op zijn weg naar de huidige levensvorm, dan ontdekken wij in een ver verleden een bijna mensachtige vorm, die zijn eerste bewuste contacten krijgt met de wereld en met de krachten, die daarop aanwezig zijn. Hier treden de z.g. "lichtende" goden op. Manifestaties van entiteiten, die echter - en dit mag hier wel eens vermeld worden - gebruik moesten maken van de eigen krachten en de toen nog aanwezige zeer sterke geladenheid van de aardatmosfeer om zich te manifesteren. Zelfs de vorm, waarin zij zich plegen te openbaren (meestal een spindelvormig licht), is grotendeels ontleend aan het veld en de kracht van de aarde zelf.

De mens begint hierbij een gevoel te krijgen van verbondenheid met het onbekende. Dit gevoel van verbondenheid groeit verder. Let wel, de kosmische God, zoals die in het voorstellingsvermogen van de hedendaagse mens bestaat, is dan nog niet aanwezig. Eerst veel en veel later komt men op het denkbeeld van een God, die niet zetelt in de zon of in de aarde, maar die een Persoonlijkheid is die het heelal schept en beheerst, zoals men dit thans pleegt te zien.

Wij moeten ons realiseren dat voor de mens het onbekende gepersonifieerd moest worden. Dit geschiedde in voorouders maar ook in magische krachten, die in een z.g. geestentaal werden aangesproken. Wanneer de magiërs van de eerste stammen tot de krachten van de natuur en van de aarde riepen, zo riepen zij geen persoonlijkheden aan. Met hun vreemde kreet, die het midden hield tussen het klagen van een uil en het janken van een hond wiens achterwerk in een klem was gekomen, probeerden zij iets van die kracht van de natuur uit te drukken en verwachtten zij van de natuur ook een antwoord. Hiervan zijn tot op deze dagen nog wel enkele overblijfselen bewaard gebleven.

Wat was voor die mens de aarde? Voor hem was ze zijn wereld. Alles wat

er was beschouwde hij als iets wat hij kon bevatten. De aarde op haar beurt beseftte dat het groeiend denken en de daarmee steeds groeiende gedachten-uitstraling van het individu "mens" een interessant, zij het zeer korte beleving betekende en begon ongeacht haar eigen veel trager levenstempo te reageren.

Nu was een onmiddellijke reactie van de aarde op de mens als eenling, individu, onmogelijk. Maar de aarde kon wel dienen als medium, als middel, waardoor bepaalde krachten zich konden manifesteren. Zo ontstaat de reeks goden en godinnen. Zo ontstaat ook het begrip voor het verbodene en het toegelatene. Voor het eerst wordt de mens geconfronteerd met zijn vermogen te onderscheiden tussen wat men goed en wat men kwaad pleegt te noemen. Dit onderscheid betekende voor de aarde: disharmonie - kwaad, harmonie - goed. En aangezien er steeds meer mensen waren, die in steeds grotere mate deze gevoelens van goed en kwaad met elkaar deelden, ontstond er een langdurig signaal waarin de begrippen goed en kwaad binnen de wereld werden uitgedrukt op zodanige wijze, dat de aarde daarop kon reageren.

De aarde reageert nooit snel. Als er een massale gedachte ontstaat, die tenminste vijf jaar duurt, is het mogelijk dat de wereld reageert, maar zij doet dit dan op haar manier. Die reactie - die waarschijnlijk ook zeer kortstondig zal zijn - zal gemiddeld eerst 45 tot 150 jaar nadien plaatsvinden. Het is goed dit te beseffen.

Als de aarde reageert, kan zij niet onmiddellijk op de mens (de persoon) reageren. Zij kan reageren op massale emoties, massale gedachtenuitstralingen. Maar aangezien haar eigen reactietempo betrekkelijk laag is, zal zij pas reageren in één van de volgende incarnaties. Misschien hebben de joden dit beseft toen zij iemand vervloekten tot in het zevende geslacht. Want als zo'n reactie op gang is gekomen, zal ze inderdaad verscheidene geslachten lang aanwezig blijven.

Grote invloeden zouden verwacht kunnen worden van entiteiten, die op twee tijdsniveau's kunnen reageren. Deze bestaan. Als ik spreek uit mijn persoonlijke ervaring, dan kan ik zeggen dat het mij mogelijk is op uw tijdsniveau praktisch als een normaal mens - zij het dan zonder eigen lichaam - te reageren. Gelijkijdig kan ik met veel grotere snelheid beleven en denken dan voor u mogelijk is. Daar staat echter tegenover dat ik ook impulsen kan opvangen, die zo traag zijn dat één woord van mij voor u maanden of zelfs jaren zou duren.

Nu zijn er entiteiten, die dat spel met de tijd kennen. Zij zijn dus in staat een menselijke reactie of ervaring op een bepaald punt af te lezen en dan a.h.w. zo ver in de tijd terug te gaan dat zij de mogelijkheid hebben deze mentaliteit of uitstraling over te brengen aan de wereld en wel in de termen, die voor de aarde verstaanbaar zijn. Het zijn dezen, die een heel grote rol hebben gespeeld in de evolutie van de mens, omdat zij immers in staat waren de natuur te helpen bij het ingrijpen op het juiste moment. En dat wil zeggen: niet na misschien zeven geslachten, maar vaak binnen enkele jaren na het ontstaan van een bepaalde gedachtenuitstraling. Deze entiteiten hebben bovendien vaak een verwachtschap met een bepaald volk, een bepaald ras. Zij worden daarom wel als volksgeesten of groepsgeesten aangesproken. Let wel, niet elke groepsgeest beschikt over deze vaardigheid. Belangrijke groepsgeesten zijn zij, die eerst over deze vaardigheid hebben leren beschikken.

Zo leeft de mens in een wereld, die enerzijds niet onmiddellijk op hem persoonlijk kan reageren, maar gelijktijdig in een wereld die door geestelijke impulsen ertoe kan worden gebracht om toch op het juiste moment in te gaan op massale emoties of denkwijzen en die door een verandering in b.v. milieu-omstandigheden (het doen ontstaan van natuurverschijnselen) daarop invloed kan uitoefenen.

De geschiedenis van de mensheid zal u ongetwijfeld reeds enkele malen zijn voorgehouden. Ik beperk mij daarom tot enkele belangrijke punten.

Altijd weer wanneer in de mensheid een grote angst heerst, moet deze angst een oplossing vinden. Nu blijkt, dat de angst van de mensheid niet kan worden opgelost door het niet plaatsvinden van het gevreesde. De angst blijft voortbestaan. Maar indien het gevreesde gesimuleerd of reëel plaatsvindt zonder dat dit ernstige gevolgen heeft, dan is de angst wel opgeheven. Men zegt dan: Alles is afgehandeld en wij kunnen ons opnieuw oriënteren. Daarom heeft men, toen er een zeer grote onderlinge haat en angst tussen de mensen bestond, de mogelijkheid geschapen dat bepaalde ziekten op epidemische wijze hele continenten a.h.w. confronteerden met de dood. De dood is trouwens één van de grote angsten van de mens. Het is duidelijk, dat daar waar grote spanningen zijn door het scheppen van juist menselijk lijden en dood een oplossing voor de angst kan worden gevonden en een stimulatie daarvan in de vorm van verwantschapsgevoel of zelfs - zij het zummier - van naastenliefde. Hieruit ziet u dat er een relatie bestaat tussen uw gevoelens, de spanningen van uw wereld en de reactie van uw aarde.

De mens en zijn wereld zijn meer met elkaar verknoot dan menigeneen beseft. In deze tijd zijn er allerlei angsten en haatgevoelens. Deze zullen ongetwijfeld in toenemende mate tot ontlading gaan komen. Maar ook nu zijn er entiteiten geweest, die hebben geprobeerd om die boodschappen voor de aarde te vertalen. En dat wil zeggen, dat de aarde ook daarop moet reageren. Zij kan dit doen door een verandering van klimaat, door op de juiste momenten en plaatsen uitbarstingen of bevingen te doen plaatshebben. Ze kan dit zelfs doen door haar straling of haar reactie op kosmische straling feitelijk te veranderen. Hiervan zult u ongetwijfeld in de komende tijd nog heel wat zien.

Ook van buitenaf kunnen er natuurlijk invloeden optreden, die voor de wereld zelf betrekkelijk onbelangrijk zijn. Als ik denk aan de komeet, die - dank zij het weer voor u onzichtbaar - haar baan nu aan de nachthemel trekt, zo zie ik daarin een betrekkelijk kleine verstoring van het evenwicht zoals dit zich binnen het zonnestelsel pleegt af te spelen. Er zijn kleine veranderingen. Voor de aarde is dat niet veel meer dan een enkele windvlaag waartegen ze een ogenblik aanleunt om dan weer getrouwelijk haar baan verder te trekken. Maar die invloed kan doorgegeven worden. De mensheid, de planten, de dieren, kortom alle leven op de wereld ervaart immers deze verstoring van het normale evenwicht.

Nu kan de aarde proberen dit af te schermen. Zij kan dus in zichzelf compenserend optreden. Ze kan ook die straling, de windvlaag, a.h.w. laten doortochten. Het beeld is misschien onvolledig, maar als u naar buiten gaat en er staat een hevige wind, dan kunt u kleding aantrekken waar de wind niet doorheen kan dringer.

De aarde bezit een atmosfeer. In die atmosfeer is het mogelijk om wat spannings- en ionisatieverhoudingen te veranderen. De aarde kan door een lichte wijziging van haar veld-dichtheid daar veel toe bijdragen. Zij kan dan een groot gedeelte van de invloeden, die haar bereiken naar buiten toe uitstralen ofwel verwerken in de allerhoogste lagen van het haar omringend gasvormig omhulsel. De aarde heeft dit onder de huidige situatie niet volledig gedaan.

De mensheid ervaart in deze tijd veelal een gespannenheid, een zekere lusteloosheid gepaard gaande met plotselinge uitbarstingen van geprikkeldheid en energie, die volgens mij tekenend zijn voor deze geringe verstoring van evenwicht. De aarde heeft kennelijk meer van deze kracht doorgelaten dan normalerwijze het geval is. Waarom? Ik vermoed, dat de reden voor een dergelijke reactie gelegen is in de wereld, in de situatie waarin de mensheid zich sedert de laatste wereldoorlog heeft gemanoeuvreed. Een wereld, waarin angsten van velerlei aard, soms gefundeerd en soms geheel ongefun-

deerd, voortdurend een grote rol spelen. Een wereld, waarin iedereen geneigd is anderen af te wijzen, te veroordelen of te kritiseren.

De spanningen zouden moeten worden opgelost. Maar een dergelijk alomvattend probleem kun je niet oplossen door eenvoudig een ramp te laten gebeuren. Als de aarde haar rug een keer schudt, dan zijn er een paar nieuwe bergen gevormd en is er misschien een nieuwe zee, dan zijn er wat steden vernietigd en er zijn wat mensen dood. Er is dan een verandering, een ontlading. Maar die kan alleen plaatselijk van betekenis zijn. Nu echter is er een straling, die in de gehele wereld een rol speelt. En juist door deze lusteloosheid, deze onrust, maar ook deze toenemende prikkelbaarheid zou de mensheid daarbij geconfronteerd kunnen worden met haar angsten en problemen.

Denkt u niet dat dit alleen maar een stelling is. Als u zich realiseert dat het Rapport van Rome eigenlijk lang voordat de tijd aangebroken zou moeten zijn, wordt weerspiegeld in de oliecrisis, als u zich realiseert dat de grote conflicten, die in vele regeringen op dit ogenblik al dan niet openlijk een rol spelen, eigenlijk vóór hun tijd komen maar gelijktijdig daardoor de verhouding tussen gezag en burger (dat betekent dan de oriëntatie van de doorsnee-mens t.a.v. gezag) wijzigt, dan zult u mij toegeven dat deze invloeden niet geheel zonder inwerking zijn. Ze hebben problemen geconcretiseerd en daardoor enerzijds misschien de mensheid voor problemen geplaatst maar anderzijds angsten, die zich zouden ontwikkelen tot een panisch onredelijk reageren, voorkomen.

Men denkt wel eens: De wereld waarop wij leven is een dode bal, rond dobberend door de ruimte. In wezen is ze een levend wezen. En dit levende wezen is op een vreemde manier geïnteresseerd bij alle vormen van besef en bewustzijn, die in de sfeer van dit levende wezen optreden. Ik mag hier misschien herinneren aan een boek van H. J. Wells: War between worlds. Hierin wordt beschreven hoe vreemde wezens op de planeet landen. Een zeer spannend en ongetwijfeld fantasierijk verhaal, waarin echter één punt voorkomt dat erop wijst dat de aarde veel kan, ook al is dat misschien niet als zodanig bedoeld. Want als de held dan eindelijk probeert door te dringen in het rijk waar de driebenige wachters staan opgesteld, komt hij tot de ontdekking dat de voertuigen nog wel bestaan, maar dat de hen besturende Mars-mensen gestorven zijn aan de besmetting in de atmosfeer van de aarde. De aarde reageert.

U leeft op deze wereld. U leeft onder omstandigheden waardoor het voor andere wezens vaak onmogelijk zou zijn hun organisme in stand te houden. Er zijn onmetelijk veel wezens. Laten we alleen maar eens denken aan de anaëroben die rondzweven. Deze in de lucht zwevende minuscule wezentjes zijn in staat leven te vernietigen of in stand te houden. Uw leven is één van de soorten die er niet door wordt vernietigd en in sommige gevallen zelfs in stand gehouden. U bezit een darmflora. Ze bevat minuscule wezens, die voor u noodzakelijk zijn. Zonder hen zoudt u geen volledige spijsvertering hebben. Deze zelfde wezens zouden echter dodelijk zijn voor vele rassen in de ruimte.

Ik tracht u duidelijk te maken dat er een direct verband bestaat tussen u en uw lichaam, uw wijze van leven, de wijze waarop u denkt en reageert en de wereld waarop u leeft, en dat men niet zonder meer kan aannemen dat elk wezen van een andere planeet op aarde zou kunnen leven; zeker niet onbeschut en onbeschermd. Wat meer is, deze aarde straalt een zekere mentaliteit uit.

Er bestaat een boekje van een zekere H. G. Ebener (een Duitser) waarin hij beschrijft hoe er een relatie ontstaat tussen de mensen van Mars en die van de Aarde. Maar de Mars-mensen die op aarde wonen worden langzaam maar zeker uit hun eigen ideale staat en maatschappelijke opbouw geverteerd tot machts- en bezitbeluste wezens. Het is een roman. Maar het is een feit, dat er op uw aarde een uitstraling is, die uw denken en menta-

liteit beheerst. Je kunt niet zeggen: Wij mensen leven op deze wereld en al wat wij zijn en kunnen wordt bepaald door God alleen, tenzij wij aannemen dat God werkt door deze aarde waarop u bestaat.

Er zijn bepaalde facetten in de mens, die dit beseffen. Als ik denk aan Paulus en zijn grote angst voor de sexualiteit, dan zie ik daar iets wat in vele tijden en bij vele volkeren en rassen een rol heeft gespeeld: de angst voor de voortplanting. Het is beter om geen vrouw te hebben, roept Paulus uit. En dan voegt er aan toe zo één, twee, drie in godsnaam: en als je er dan toch één hebt, trouw haar dan. Indien hij zijn zin zou krijgen, zou er geen sex, maar de mensheid er zijn. Waarom?

De mens voelt aan dat hij in een ritme leeft, in een gebondenheid, die niet strookt met zijn innerlijke en geestelijke waarden, want geestelijk ben je minder gebonden aan de wereld waarop je leeft dan stoffelijk. In een poging om deze innerlijke visioenen en waarden van eigen geestelijke betekenis waar te maken, probeert men dan om die wereld, haar invloeden en werkingen af te wijzen; iets wat onmogelijk is. Want wie probeert te leven buiten het ritme dat de aarde oplegt, gaat daaraan te gronde. En te gronde gaan betekent hier niet alleen stoffelijk niet voortbestaan, maar tevens dat de geest geen positieve ervaringen opdoet. Het betekent, dat de geest in wezen voor niets is geïncarneerd. De enkele ervaring, die ze meeneemt naar die andere dimensies waarin het geestelijk bestaan de realiteit is, is negatief. Het houdt alleen maar in: dit is waardeloos. Een erkenning, die soms enige betekenis heeft, maar toch tegenover de positieve ervaringen, die de wereld kan geven van geringe waarde mag worden geacht te zijn.

Nu leeft u op deze wereld. U bent mens. Wat bepaalt uw relatie met de wereld? U bent deel van de massa; u kunt zich daar nimmer geheel van losmaken. Zelfs de eenzaamste kluisenaar, levend op de top van een bijna onbeklimbare berg, maakt door zijn gedachten nog deel uit van de mensheid. Beseef dit. U kunt niet stelling nemen tegen de massa of u los verklaren daarvan. U kunt slechts een bepaald deel van het weten en het denken van die massa bestemmen. Kies vooral alle aspecten, die harmonisch zijn zowel met de natuur als ook met de levensvreugde. Angst voor het bestaan is één van de dingen die de wereld het snelst zal brengen tot reacties, die voor de mensheid niet aangenaam zullen zijn.

Dan heb ik u reeds duidelijk gemaakt, dat de reacties van de aarde vaak vertraagd zijn. Deze vertraging kan zelfs zeer groot zijn. U kunt daarom nooit invloed uitoefenen op het ogenblikkelijk gebeuren dat vanuit de aarde voortkomt. U kunt slechts erkennen welke tendens er is en u daaraan zo harmonisch mogelijk aanpassen.

Er is geen mogelijkheid voor de mens om direct contact te hebben met het bewustzijn van de wereld waarop hij leeft. De mens beschikt doorgaans niet over de capaciteiten waardoor hij in het tijdloze kan treden en vandaaruit een communicatie met de aarde tot stand brengen, die in het heden tot resultaat herleid kan worden. Degenen die dit wel kunnen, zijn geestelijke krachten.

Geestelijke krachten zijn sterk gevoelig voor bepaalde menselijke uitstralingen en gedachten. Dus is het belangrijk dat u deze geestelijke krachten activeert. Zij immers hebben de mogelijkheid een versnelde reactie van de aarde tot stand te brengen. Zij ook hebben de mogelijkheid om voor enkelen of voor velen bepaalde verschijnselen van de natuur te wijzigen in hun werking en betekenis.

Hoe krijgt men contact met dergelijke entiteiten? Zij zijn over het algemeen harmonisch met wat de mens de gemiddelde geloofswaarden noemt. Voor uw deel van de wereld betekent dit dus het christendom. Niet het formele, het dogmatische christendom, maar de innerlijke gesteldheid, die door het christendom als de Weg wordt aangewezen. Indien men in zich gevoelens en harmo-

nieën kan opwekken, die deze werkelijke tendens van het christendom weer- spiegelen en daaraan een positieve uitdrukking van behoefte kan toevoegen, dan is de mogelijkheid zeer groot dat de wereld daarop zal reageren en dat de aarde zelfs zo nodig droogte door regen vervangt, de regen doet ophou- den of terugdrijft naar de oceanen, opdat het land droog en helder moge liggen onder een stralende hemel.

Probeer nimmer te denken voor uw medemensen. Pogingen om dit te doen houden in, dat men strijdbaar is opgesteld tegenover die medemensen. Er is een erkenning van disharmonie. Zo deze door een entiteit wordt er- kend, betekent ze slechts de uitdrukking van een probleem, die mogelijk maar lang niet zeker aan de wereld, de aarde kan worden overgedragen. Wordt het niet overgedragen, dan kunnen er toch dermate grote spanningen ontstaan doordat velen op soortgelijke wijze reageren, dat de aarde niet anders kan doen - zij het na enige tijd - dan situaties scheppen, die voor de mens niet aanvaardbaar zijn. Dan zal de aarde trachten te corrigeren wat de mens door zijn neiging om anderen te betuttelen tot stand brengt.

Mag ik hier terzijde opmerken, dat het tweede gedeelte van de 20e eeuw wel het tijdperk van de betuttelaars nag worden genoemd. Het is zeer waarschijnlijk, dat kort na het jaar 2000 de reacties van de aarde daarop zeer voelbaar geopenbaard zullen worden.

Indien u voor uzelf harmonie wilt zoeken, dan kunt u die zoeken met elke geestelijke kracht, met uw eigen Godsbeeld of met uw innerlijk. Indien die harmonie volledig is, kan zij aansluiten bij datgene wat er in de wereld bestaat. De wereld, die u heeft voortgebracht, kent de proble- men niet die u als mens kent, omdat zij alle oorzaken, maar ook uitwerkin- gen van die problemen tezamen vat in wat voor haar een doelbewust leven is. Kunt u dus die harmonie in uzelf wekken, dan zult u - doch niet op bewust niveau of met een mogelijkheid een bepaald doel daardoor te berei- ken - harmonisch zijn met de aarde en dan zullen de elementen van de wereld voor u geen rol spelen. Dan kunt u zoals de jongelingen in het vuur staan zonder te verbranden. Dan zullen de wateren u dragen en zelfs de winden zullen u, alsof ge een vogel waart, verplaatsen in de richting van uw be- stemming. Dan is er niets wat u tegenwerkt.

Harmonie met de aarde betekent harmonie met al wat er op die aarde bestaat. Die harmonie breidt zich ook uit tot het dier, van de geringste microbe tot het grootste monster toe. Ze breidt zich uit over alle voor- werpen, die uit de aarde zijn gemaakt en uit haar elementen bestaan. Die harmonie zal dus niet gelden voor kunstmatige moleculaire ketens, zoals voorkomen in de "plastics" genoemde mengingen van chemicaliën. Die stoffen zouden hoogstens neutraal kunnen zijn. In alle andere gevallen: een gevoelsmatige harmonie met de aarde betekent een gevoelsmatige harmo- nie met alle leven en alle bestaande vormen op de aarde. Het is belangrijk dit te beseffen. U zult het zelden kunnen waarmaken. Maar als u begrijpt dat de innerlijke rust, sereniteit, vaak een machtiger middel is tegen de nood, die de elementen veroorzaken dan een grijpen naar alle menselijke kunde bij elkaar, dan zoudt u misschien in zo'n noodtoestand de rust, de harmonie kunnen vinden waardoor u in staat bent de elementen te beheer- sen. Ze niet slechts te trotseren, maar u waarlijk meester ervan te tonen.

De mens leeft in een wereld, die hij meer en meer aan haar normale samenhangen heeft onttrokken. Er is een steeds grotere discrepantie tus- sen de natuurlijke bestaanswetten en de bestaansmogelijkheden, die de mens voor zich heeft opgebouwd. Het zal u duidelijk zijn dat op het ogenblik, dat de mens in het opbouwen van een soort separate bestaanswaarde zich te ver van de aarde en haar normen verwijderd, deze aarde hen als parasi- tair en dus onaanvaardbaar zal ervaren. En indien een levensvorm parasi- tair is tegenover de aarde, dan sterft die kort daarop uit. De aarde ver- andert iets in haar stralingsverhoudingen, in haar atmosferische samen-

stelling of dichtheid en de vorm gaat ten onder; en dat kan in zeer korte tijd gebeuren. Dat is gebeurd met de sauriërs. Dat is door een natuurramp gebeurd met heel veel van de zeer grote voorgangers van de huidige rassen, die op hun wijze probeerden de aarde te domineren. Ook de diervormen die daarbij hoorden zoals de mammoet, de sabeltandtiger, de holenbeer enz. zijn te gronde gegaan. Ook dit is in deze tijd denkbaar.

Opvallend is echter dat waar een harmonie is deze ook inderdaad leven betekent. Het is of de aarde de voor haar meest harmonische vormen van bewustzijn voortdurend opleest en doet voortbestaan, terwijl ze al het andere vernietigt. Niet in een destructie-drang, maar eenvoudig door het te doen terugkeren tot haar substantie, zodat het voor de bouw van iets anders kan worden gebruikt.

U leeft op deze wereld. Indien u harmonie kent met deze wereld (een positief erkennen van het bestaan, niet alleen van uw separaat menselijk bestaan maar ook van de wereld met al haar invloeden, haar warmte en kou, haar regen en droogte), dan zult u tot de ontdekking komen dat voor u de krachten gelden, die men eens gepersonifieerd in een engel Gods tot Noë zond, hem zeggende: "Bouw een ark, want ik wil recht doen aan deze wereld."

De mensheid zal voortbestaan, nog lange tijd. Maar delen van die mensheid zullen, als het zo verder gaat, te gronde gaan binnen niet al te lange tijd. Het geweld van deze eeuw was voor de aarde niet geheel onaanvaardbaar, omdat de aarde geweld kent als een van de normen van bestaan. Maar de wijze waarop dit geweld werd gebruikt, werd gehanteerd door de mens, was voor haar niet meer aanvaardbaar, omdat het geen natuurlijk geweld inhield, maar geweld dat alleen wilde vernietigen zonder daarbij weer op te bouwen. Wie doodt om zich te voeden, doet iets wat voor de aarde harmonisch is. Wie doodt, omdat hij wordt bedreigd, doet iets wat voor de aarde harmonisch aanvaardbaar is. Hij, die doodt om daarmee anderen te dwingen zijn wil te gehoorzamen, doet iets wat voor de aarde niet harmonisch aanvaardbaar is; dit is disharmonie. Deze mentaliteit is veel uitgestraald in deze eeuw. De gevolgen daarvan zullen onvermijdelijk komen: een selectie. Maar dan een selectie waarbij zowel geestelijke instelling, geestelijke kracht en bewustzijn als ook harmonie ten aanzien van de aarde op meer stoffelijke basis een grote rol zullen spelen.

Ik hoop u met dit onderwerp duidelijk te hebben genaakt dat de wereld en de mens sterker met elkaar verbonden zijn dan men gewoonlijk beseft. De wereld laat zich door de mens exploiteren zolang de mens harmonisch is. Is de mens disharmonisch, dan zal de aarde haar medewerking weigeren en dan zal de aarde retaliëren door op haar beurt destructief in te grijpen in de wereld der mensen.

Nog is de tijd niet gekomen waarin dit alles volledig wordt bevestigd. Toch is het nu reeds belangrijk op in uzelf harmonie met de aarde te vinden en uit haar denken, haar vibraties de krachten te putten, die u nodig heeft om een harmonie, om een positieve levenserkenning en --aanvaarding in uw omgeving te bevestigen. Want als ook u lijdt onder de vreemde invloeden, die dank zij Kohoutek op deze aarde zijn doorgedrongen, deze invloeden die de wereld heeft toegelaten en zeker niet zonder bedoeling, dan kan ik u alleen maar zeggen:

Probeer ondanks deze invloeden positief te zijn, want alleen zo vindt u de harmonie met de wereld waarop u leeft en zult u in het stoffelijk ervaren een rijkdom van bewustzijn vinden en daarnaast het harmonische antwoord van al wat er op de aarde leeft en daaruit is voortgekomen.

HET GAAT GESMEERD.

Het is aardig te zien hoe de mens reageert op de huidige oliecrisis. Een crisis, die eigenlijk helemaal geen oliecrisis is, maar in wezen een methode van prijsopdrijving en als wij haar geheel ontleden, eigenlijk een soort bokswedstrijd tussen oliemaatschappijen en olielanden. Voordat u te pessimistisch wordt, zou ik daar graag het een en ander over zeggen, omdat het buitengewoon interessant is te zien hoe de mensen daarop reageren.

Nederland heeft al een machtiging nodig. Een machtigingswet, die voor alles dienstig is, naar die niet meer olie op de plank brengt en ook geen gas op de plank. Als u dat denkt, heeft u het ook mis.

Andere landen beginnen met distributiemaatregelen. Er zijn landen, die zwart kopen tegen enorme prijzen en vaak van landen, die officieel niet leveren, maar onofficieel wel, indien het genoeg oplevert. Ook dat is menselijk. Kortom, alles bij elkaar gezien, zou men het probleem moeten herleiden tot de vraag: Hoe gebruikt de mens zijn energie?

Als je naar de mens zelf kijkt, dan zie je wat hij met de energie pleegt te doen. De doorsnee-mens gebruikt namelijk zijn energie voor alle andere dingen waarvoor hij haar eigenlijk niet nodig heeft. Mensen worden erg boos over zaken, die eigenlijk de moeite niet waard zijn en als ze voor dingen komen te staan, die wel de moeite waard zijn, dan worden ze niet boos. Ze zijn buitengewoon royaal met het verspillen van krachten - ook de levenskrachten - op ogenblikken dat je je afvraagt: waarom bewaar je die niet, want morgen heb je ze nodig. Op het moment, dat ze alle krachten zouden moeten inzetten, zijn ze erg gierig met de energie die ze spenderen. Ik meen, dat dit niet alleen geldt voor het menselijk gedrag, maar ook voor de menselijke maatschappij.

Als wij kijken naar de manier waarop de mens energie wegwerpt, dan komen we wel tot de conclusie dat er voor belangrijke dingen geen energie overblijft, omdat de mens voor onbelangrijke dingen zoveel energie verkwist.

In de oliesituatie liggen de zaken als volgt: Zoals u weet ontstaat olie door ontbinding van bepaalde plantaardige bestanddelen. Onder druk en in de juiste tijd kan het steenkool worden, in enkele gevallen wordt het ook minerale olie. Minerale olie is over de gehele wereld aanwezig, maar er zijn slechts enkele plaatsen waar ze gemakkelijk bereikbaar is en vooral in grote hoeveelheden kan worden gewonnen. De olie, die tot op dit moment is verbruikt, bedraagt nog niet een kwart van de werkelijke wereldvoorraad. Er is dus nog genoeg. Het enige waar het om gaat is: de mens zoekt geen olie te winnen, omdat hij daarmee iets kan bereiken. Neen, hij zoekt olie te winnen, omdat er winst in zit; en daar ligt de grote ellende. De mensen zullen pas olie gaan winnen waar ze te vinden is (dat is zelfs in Nederland veel meer het geval dan het op ogenblik lijkt), indien het wat oplevert, indien ze er iets aan kunnen verdienen. Dat betekent, dat Nederland veel meer olie heeft geïmporteerd dan ooit werkelijk nodig is geweest. Indien Nederland zijn eigen bronnen volledig zou gebruiken, dan zou men met veel minder olie-import toe kunnen komen. Datzelfde geldt voor landen als Zweden, Duitsland en Frankrijk. Hier zijn drie plaatsen, die - als men de kosten zou willen maken - zeer veel olie naar boven zouden kunnen brengen. Waarom is dat dan niet gebeurd? Het kostte teveel.

Als u zich nu bezighoudt met de oliecrisis, realiseer u dan a.u.b. dat in het systeem waarin u leeft het gewoon erom gaat dat u niet betaalt wat het eigenlijk waard is. En als u zo bezig bent met pessimistische gedachten over een crisis die zal ontstaan, dan zou ik het volgende willen opmerken:

Een crisis is iets wat ontstaat in het denken van de mensen, niet in de feitelijke maatschappij. Als ik een voorbeeld mag geven: de grote wereldcrisis van 1929. Wij moeten ons realiseren dat die crisis helemaal niet is ontstaan omdat er opeens geen werk meer was. Ze is doodgewoon ontstaan omdat de mensen bang waren, daarom geen geld wilden besteden (vaak ook kapitalen verloren) zodat er dus geen geld was om werk te betalen. En dat komt weer, omdat men uitgaat van het standpunt dat men geld moet hebben om werk te kunnen creëren waarmee men geld kan verdienen. De hele oliecrisis is eigenlijk, als u het mij vraagt, een storm in een glas olie, want eigenlijk gaat het best gesmeerd op het ogenblik.

De mensen moeten eens leren om wat minder te besteden aan allerlei overbodigheden. Ik weet, dat u het reuze leuk vindt in uw auto te rijden. Ik neem u dat ook helemaal niet kwalijk. Maar ik vraag mij toch wel af, of het nodig is om langzaam maar zeker uw land in een soort asfaltvlakte te veranderen waarop vele auto's her en der gaan zonder dat ze nog een bestemming kunnen vinden die de moeite waard is. Toch gaat u daar naar toe.

Wat de olie-industrie betreft, is het precies hetzelfde.

Een paar dagen geleden zijn er een paar druppels van een oliederivaat verrijkt met minerale chemicaliën uitgelekt. Het resultaat was, dat heel Zuid-Holland plotseling in de stank zat. Ik weet wel, dat de betreffende personen hebben gezegd dat het absoluut niet gevaarlijk was. Neen, iets is nooit gevaarlijk! Maar aan de andere kant is het toch wel iets waarvan je zegt: Waarom moeten de mensen nu juist die rottingen maken?

Men maakt veel landbouwvergiften en vaak ook weer uit olie. Als we die landbouwvergiften zien, dan vermoeden ze een paar insecten, ze vergiftigen veel mensen bij kleine beetjes zodat ze het niet merken en bovendien heel veel dieren, die voor een goede ecologie eigenlijk nodig zijn, zodat de ecologie nog verder wordt verstoord en het product minder waard wordt al ziet het er beter uit. Al die dingen bij elkaar doen mij denken: indien er minder olie kan worden verbruikt, zal men het misschien gaan gebruiken voor essentiële doeleinden. En als men dat doet, zal men vele producten moeten afschaffen die op het ogenblik al erkend zijn als overbodig en gevaarlijk, maar die men gewoon blijft produceren omdat er nu eenmaal winst in zit.

Waarom zeg ik dan dat het zo gesmeerd gaat? Wel, u heeft veel meer reserves dan u beseft. Een mens, die wordt geconfronteerd met een ongewone situatie, zal tot zijn verbazing ontdekken dat hij veel meer kan doen dan hij ooit heeft gedacht. Zoals een automobilist tijdens de distributie ongetwijfeld zal ontdekken dat hij veel verder kan rijden met een liter benzine dan hij ooit heeft geweten, ongeacht het feit dat hij in dezelfde wagen blijft rijden. Hij gaat zich realiseren dat er andere mogelijkheden zijn, nieuwe wegen a.h.w. om de energie juister te gebruiken, om er zoveel mogelijk uit te halen en daarnaast komt hij tot de conclusie dat hij zelf ook veel meer kan doen en daardoor zich veel prettiger gaat voelen.

Nu is het helemaal niet mijn bedoeling te zeggen: Lieve mensen, een autoloze wereld is de ideale wereld, want dat is niet waar. De mensheid van vandaag de dag is maatschappelijk en anderszins helemaal uitgerust voor communicatie op afstand en dat houdt ook vervoer in. Maar de olie komt uit de aarde. Ze is er. Er zijn nog andere stoffen, die ook gebruikt kunnen worden. Het is zelfs zo, dat men zelfs de verwarming kan baseren alleen op een warmte-uitwisselingssysteem en dat zou veel goedkoper zijn dan olie-, electrisch- of kolenstoken. De mens komt daar niet toe, want het is zo'n grote investering. Het kost zoveel moeite en zo gaat het veel gemakkelijker.

De aarde zal ongetwijfeld ook een beetje gaan meewerken in deze richting. Zij zal ook zeggen: Lieve mensen, als jullie met de olie datgene doen wat jullie nergens anders mee kunt doen, dan loopt de zaak pas werkelijk gesmeerd, dan ga je verder in de goede richting.

Misschien denkt u dat het menselijk geluk hierdoor wordt aangetast. Ik zie het al voor mij: Verbeterde automobilisten, die - lippen opkauwend -

kijken naar de stand van hun benzine-meter. Huilende gezinnen, omdat pap-pie geen benzine heeft om vandaag naar de beestjes te gaan kijken.

Lieve mensen, kijk of je zelf geen beestjes hebt, dan heb je ook een bezig-heid. Misschien heb je dan wel geen stoffelijke beestjes, maar lopen er toch wat van die nijtachtige figuren, al dan niet gemijterd, door uw hoofd te sjouwen: denkbeelden, die eigenlijk erg onlogisch zijn. Vraag u eens af, of u wel verstandig en logisch leeft?

De kunst van het menselijk leven is vrij zijn. Vrij zijn kun je alleen, indien je weet wat je wilt. De meeste mensen weten niet wat ze willen. Ze denken dat ze het willen, omdat een ander zegt wat ze moeten willen. En omdat ze menen, dat ze moeten willen wat een ander wil dat ze willen, willen ze wel, maar ze willen niet wat ze feitelijk willen en daarom be-sennen ze niet wat in hen als werkelijk verlangen bestaat.

Hier zit dus ook een goede kant aan een grondstoffen-crisis als de oliecrisis.

Als je wordt geconfronteerd met een situatie waardoor je uit de ge-woonte wordt losgerukt, dan ga je je misschien ook eens afvragen, of er nog andere dingen bestaan, of er nog een andere mogelijkheid is om geluk-kig te zijn. Want gelukkig zijn is voor een mens erg belangrijk.

O, ik weet het wel, volgens velen bent u op de wereld gekomen om hier in dit aardse tranendal onder lijden, snikken en pinnen een eeuwige zaligheid te verdienen; die u dan ook niet krijgt. De werkelijkheid is naar ik meen zo, dat er in de mens een hunkering is naar geluk. Dat geluk kun je zoeken in een bevrediging. Maar bevrediging alleen is maar een zeer beperkt geluk. Het is een ogenblik van geen honger hebben. En als je zegt: Geen honger hebben is een geluk, dan ben je niet erg pretentieus. Werkelijk geluk is een gevoel hebben dat er steeds meer is in de wereld. Het is het grote avontuur, waarin je voortdurend blijft ontdekken, waar in alles steeds weer nieuwe tinten, vormen en krachten zich manifesteren, waarin klanken zich voortdurend omvormen tot een andere melodie. Gelukkig zijn, dat is kort en goed intens leven in een positieve benadering van al-les wat je beleeft. Dat geluk kun je pas vinden, indien de gewoonte is gebroken.

Zeker, u doet natuurlijk uitermate belangrijk werk. U doet het al zo lange tijd en u moet het blijven doen. Alle respect, maar wat wilt u werke-lijk? Wat zoekt u werkelijk? Kan uw werk u dat geven of zou u met een ande-re manier van werken gelukkiger kunnen zijn? Vraag u dat eens af.

U meent misschien dat het erg belangrijk is om alles te hebben. Er zijn mensen, die werken zo hard over om een kleurentelevisie te hebben dat ze gewoon niet naar dat ding kunnen kijken, omdat ze steeds aan het werk zijn om de afbetalingen te kunnen verdienen. Dat zijn gewoon stomme-rikken.

Er zijn mensen, die altijd bezig zijn auto te rijden en die dan zo be-langrijk vinden dat ze ver rijden, dat ze geen kans hebben te kijken waar ze rijden. Die mensen kunnen net zo goed thuis achter het stuur gaan zitten, een gordijntje over alles heen hangen en dan op het gaspedaal trappen, ter-wijl het contact uitgeschakeld is. Dan hebben ze precies dezelfde sfeer.

Gelukkig zijn, vrienden, betekent doodgewoon terugvallen op de werke-lijkheid. Zo'n oliecrisis brengt je ergens tot die werkelijkheid terug: dat het niet zo is dat je maar op een knop hoeft te drukken om een vlammetje aan te steken en alles is er wat je wilt hebben, warmte en wat al niet meer. Wat je nodig hebt, moet je op de een of andere manier zelf kunnen beheersen, daar moet je zelf iets in te zeggen hebben.

Iemand heeft eens gezegd: "Geluk, dat is niet geleefd te worden maar zelf leven." Ik geloof, dat hij groot gelijk heeft.

Natuurlijk gaat het allemaal gesmeerd zolang de gewoonten gehandhaafd blijven en alle oude dingen blijven voortdollen. Maar dan word je geleefd. Je wordt geleefd door de gewoonten. Je wordt geleefd door de gewoonte om het zus te doen of zo te doen, door ~~je~~ op deze of op gene manier te ver-

plaatsen, te kleden, te eten enz. Misschien dat juist een aantal conflicten in deze maatschappij van economische aard zijn, want aan ideële conflicten behoef je niet te denken. Ideële conflicten zijn wat Nederland voortdurend heeft als Binnenlandse Zaken in het buitenland een binnenlandse zaak het best probeert te behartigen en dat binnenslands onvoldoende doet. Dat zijn zo van die gewone dingen.

Wat je nodig hebt is doodgewoon de functie van vrij worden. Niet gebonden zijn aan ritme, aan bepaalde vormen en normen van leven of denken, maar gewoon het leven voortdurend opnieuw te bezien. In een crisis moet je dat doen. In een crisis moet je veranderen.

Er zijn mensen, die nooit zullen veranderen zoals uw huidige minister-president. Hij verandert niet meer. Die man voert voortdurend een oppositie tegen de noodzaken, die hij zelf erkent. Dat is een krankzinnige situatie. De maatschappij kan ook niet gelijk blijven; ze verandert. Een oliecrisis is een symptoom. Juist als de mens voor grote problemen wordt geplaatst, dan blijkt hij de grootste veerkracht en grote inventiviteit te bezitten. Een mens, die gewoon rustig verder kan sukkelen zonder dat er wat gebeurt, blijft sukkelen en al zijn capaciteiten blijven ongebruikt in de hersenkas liggen. Maar de mens, die moet worstelen, die voortdurend wordt geconfronteerd met "dit wil ik, maar hoe kan ik dit nu voor elkaar krijgen", wordt ontzettend vindingrijk. En elke keer, als hij één stapje in de goede richting doet, is hij blij; dan wordt hij niet meer beheerst. Hij heeft weer een punt gevonden waarop hij zichzelf kan zijn, zelf kan leven, zelf iets tot stand kan brengen. En dat is nu aan de gang.

Zeker, de inventiviteit gaat voor de meesten nog niet erg ver. Voor de meeste mensen is het een kwestie van: hoe krijg ik meer benzinebonnen? Voor de meeste industriëlen is het: hoe kan ik mijn concurrent de das om doen door zelf meer grondstoffen te krijgen dan hij? Toch is er een begin.

In dit begin ontdek ik, dat er heel veel mensen zijn, die conventies overboord gaan gooien, die eigenlijk veel belangrijker zijn dan de burgerlijke conventies waar de mensen zo vaak tegenaan proberen te trappen. Want ach, die burgerlijke conventies zijn niet belangrijk. Dat zijn uiterlijke vormen waar achter de schermen maar zelden iemand zich volledig aan houdt. Maar de economische conventies zijn de strenge wetten. En als die in de war komen, dan gebeurt er iets.

De wereld geeft u de grondstoffen die u nodig heeft. Ook als ze zeggen dat ze zo schaars zijn en dat over 80 jaar dit of dat er niet meer zal zijn, trek u er niets van aan. Het is er. Als ze u zeggen dat er geen ijzer meer is, lieve mensen, de helft van de aarde bestaat uit verschillende ijzerlegeringen. Nikkel en kobalt zijn er ook nog. Er zijn heel grote voorraden titanium. Dat is, als het goed bewerkt is, nog beter dan staal en aluminium bij elkaar. Er is zo ontzettend veel op de wereld dat we nog kunnen gebruiken. De mens zal heus niet in moeilijkheden of in nood komen, omdat de wereld zolang ze de mensheid blijft aanvaarden haar ook de grondstoffen blijft geven die ze nodig heeft, zolang de mensheid maar positief kan blijven. Positief blijven wil zeggen: juist in een crisis de goede kanten zoeken. Proberen op de een of andere manier jezelf te zijn, gelukkig te zijn. Niet ondanks, maar dank zij de tegenstand, die je soms moet overwinnen. Ik meen, dat dit een zeer belangrijk punt is.

Dan heb ik nog enkele praktische commentaren te geven.

Als je meent dat je aan iets tekort komt, dan moet je niet proberen dat te hamsteren. Je moet proberen daar een vervanging voor te vinden. Ook gezond verstand kun je niet hamsteren. Je kunt het alleen gebruiken, indien je het nodig hebt. Doe dat dan.

Elke mens wil ergens gelukkig zijn, ofschoon hij tegen anderen natuurlijk zegt dat de bedoeling van het leven iets anders is, alleen om geen

last te hebben van de larmoyante klachten van iemand waarvan hij weet, dat die toch niet gelukkig kan zijn en misschien niet eens wil zijn.

Er zijn mensen, die ongelukkig zijn, wanneer ze bang zijn dat ze gelukkig worden. Onthoud dit:

Het is belangrijk om elke dag - al is het maar even - gelukkig te zijn; gelukkig met een kleinigheid.

Het is belangrijk elke dag al is het maar één ding positief te ervaren. Want door die positieve benadering geeft u inhoud niet alleen aan uw eigen leven en denken, maar ook aan de hele gemeenschap waartoe u behoort. U maakt a.h.w. geestelijke en stoffelijk de dingen meer waard. U maakt ze intenser.

Denk niet, dat u afhankelijk bent van alle dingen, die u nu rond u heeft. Het is misschien erg gemakkelijk dat u een stofzuiger heeft. Als u kleden moet kloppen, doet u het wat minder; een beetje stof is goed tegen de mot.

Maak u niet zoveel zorgen. Onthoud dat zelfs de hygiëne van vijf keer per dag wassen voor de huid eerder schadelijk dan goed is. Dus als er geen zeep genoeg is, dan is dat geen ramp. U kunt heel veel van wat u nu heeft missen. Wat u niet kunt missen, is het gemeenschapsgevoel, het contact dat u misschien ook dank zij deze dingen krijgt. Probeer dat gevoel er nu eens uit te vissen. Probeer datgene wat voor u zin en betekenis heeft, wat u een ogenblik blijder maakt eens te isoleren van de rest en probeer daar eens wat mee te doen. Ik zou het zo willen zeggen:

Een mens, die gelukkig wil zijn, moet niet geraffineerd zijn, maar moet wel het alledaagse weten te raffineren totdat hij het geluk eruit overhoudt en dit geluk dan gebruiken als drijfkracht van zijn leven. Dit zijn nu zeer oliebewuste termen.

Ik wil u verder nog een raad geven, die wel erg belangrijk is:

Als u een auto heeft en u heeft ook benzine, maar de ontsteking is niet goed afgesteld, dan doet dat rotting het nog niet en het zuipt benzine.

Er zijn heel veel stralingen en werkingen, die nu uit de kosmos op deze wereld komen. Als die stralingen er zijn, probeer dan positief en met een beetje geluk daarvan gebruik te maken. Probeer juist in de tendens van vandaag gelukkig te zijn. Voelt u zich lusteloos? Geniet dan eens even van wat ontspanning. Ga zitten en zeg: Ik voel me lekker lusteloos. Ik ga lekker niets doen, ik ga lusteloos zijn. Wat is het heerlijk om eens even helemaal niets te doen. Doe dat dan en u blijft harmonisch met het geheel. Zoek die harmonie ook met de kosmische invloeden. Probeer steeds de voor u meest positieve kant eruit te halen en tracht daarin weer iets te vinden waardoor u zich even gelukkig kunt voelen.

Probeer harmonie te vinden met alle dingen, die op u afkomen. Datgene waarmee u harmonisch bent, valt u niet aan maar steunt u. Wat u aanvalt, valt ook u aan. Dat kost u veel aan kracht, maar daarnaast ook veel aan disharmonie en ongeluk, gevoelens van misplaatstheid en wat daarbij hoort. Ook dit is naar ik meen een goede raad.

Lees rustig in de sterren wat uw lot is, maar onthoudt u wel één ding: Als u denkt, dat het lot dat in de sterren staat onvermijdelijk voor u op aarde werkelijkheid zal worden, dan bent u van lotje getikt.

Er zijn tendensen. Erken de tendens en probeer daarin datgene te zijn, te doen, te bereiken of eventueel helemaal niet te doen wat u het meest gelukkig maakt. Probeer altijd weer ergens een klein beetje levensvreugde te vinden. Het is er!

Dan een laatste opmerking: Nu de oliecrisis is gekomen, hebben veel mensen het gevoel van hulpeloosheid, zo iets van: Waar moet dat naar toe?

Nu kan ik niet met mijn auto naar het werk. Nu moet ik in die overvolle tram staan en het is nog duur ook.

Zij hebben groot gelijk natuurlijk. Maar op het ogenblik, dat u zich hulpeloos gaat gevoelen, bent u hulpeloos. U kunt niet meer reageren. Probeer juist te zoeken wat voor u de beste weg is, al is het maar dat u uitkient dat, als u die omweg maakt met de trein en dan met de tram, u er eerder en beter komt met minder kans op grote drukte.

Kijk naar de beste mogelijkheid. Een mens, die in alle dingen niet alleen het negatieve ziet, maar voor zich de meest positieve weg zoekt, zal ervaren dat het hem in het leven gesmeerd gaat. Hij zal zeker ook ervaren, dat juist tekorten, zoals de oliecrisis schijnbaar aan het veroorzaken is, ertoe bijdragen dat hij gelukkiger en meer zichzelf wordt; dat hij vrijgekomen uit een bepaalde sleur nieuwe werelden, nieuwe mogelijkheden en nieuwe krachten ontdekt in zichzelf en mogelijk daarbuiten.

Deze les kan erg kostbaar zijn in de komende dagen.

Wat ik u nu heb gezegd, zult u in de komende drie maanden nodig hebben. Want die drie maanden brengen voor de meesten van u een mogelijkheid om gelukkiger en sterker te zijn, maar gelijktijdig ook vele dreigingen waardoor men zichzelf te gronde zou kunnen richten zonder dat het nodig is.

:--:~:

H E T N I E T S .

Het niets is iets. En als het niets'iets is, is er geen niets, maar is niets slechts de negatieve aanduiding van iets wat niet wordt erkend.

Wij denken vaak dat er voor ons niets meer bestaat of dat er geen mogelijkheden zijn. Dat is een negatieve benadering, want we beseffen niet dat in het vaststellen van datgene wat er niet is of wat niet mogelijk is wij gelijktijdig een groot aantal andere mogelijkheden opsommen.

Het niets is niet de ledige ruimte. Het niets is het wezen Gods dat soms kristalliseert in de dingen, die wij dan als iets beschouwen.

Het niets is de totaliteit van mogelijkheden, van alle sporen van leven en werken door alle eeuwen heen, die wij soms voor een deeltje waarmaken, indien wij ze beseffen.

Het niets is in vele gevallen onze uitvlucht; gebruikt omdat wij niet willen erkennen wat er bestaat. Wij houden onszelf zoet met sprookjes. Wij zeggen: Als die er niet zijn, dan is er niets, omdat we niet begrijpen of niet willen begrijpen dat er buiten die sprookjes om een werkelijkheid bestaat waaraan wij nooit kunnen ontvluchten. Dat z.g. niets is de kracht waaruit wij leven, waardoor wij bestaan, waarbinnen wij bestaan en waarin wij altijd zullen bestaan. En alles wat wij daaruit als vorm erkennen, is alleen maar een vage omschrijving van een van de vele mogelijkheden die er bestaan.

Iemand heeft eens gezegd: "God is niets, maar dan wel alomvattend." Ik geloof, dat ik dat zou kunnen herhalen.

Niets is de totaliteit. Alle vormen zijn alleen maar de kleine breukdeeltjes daarvan, die voor ons een ogenblik zichtbaar zijn geworden.

Laten wij daarom nooit bang zijn voor het niets, voor een einde, voor een

uitblussing, want al die dingen bestaan niet, tenzij wij ze voor onszelf veroorzaken.

Er is geen tijd en dus is er ook geen eeuwigheid. Maar er is een bestaan; en dat bestaan zullen wij vanuit ons standpunt misschien voorlopig in tijd en eeuwigheid moeten splitsen. Maar het is een onverbreekelijke eenheid, die niet in tijdsmomenten is uit te drukken.

Wij kunnen zeggen: Er is leven en er is dood.

Wij kunnen ook zeggen: beide zijn niets. Ze zijn de onbelangrijke verschijnselen van een bestaanswerkelijkheid waartoe wij behoren.

Wij kunnen zeggen: al datgene wat wij op aarde belangrijk vinden, is eigenlijk niets. Het is alleen maar een symptoom van een grote werkelijkheid, die wij in onszelf erkennen en waaraan wij geen vorm weten te geven, omdat het niets voor ons vormloos is.

Wij worstelen wanhopig om uit de vormen de zin te erkennen van datgene wat onkenbaar is. En dit onkenbare, dat wij "niets" noemen, is datgene wat alles omvaant wat wij kennen, ook al zullen wij dat meestal te laat beseffen.

:--:~:

Abonnementen: f 30,- p. 10 nummers
(v. leden f 20,-) (v. buitenland f 450 extra)
bij vooruitbetaling op giro no. 468.874
t.n.v. „O.D.V.” te 's-Gravenhage

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

I N H O U D.

JANUARI 1974.

19e jaargang.
Nummer 4.

DE WERELD

De mens en de wereld	CI blz.	41
Het gaat gesmeerd	CI "	48
Het niets	CI "	53

PRACTISCH OCCULTISME

Mogelijke indicaties	CII "	41
Mnemotechniek	CII "	50
Inzicht	CII "	55
Vrijmoedigheid	CII "	56

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

PRACTISCH OCCULTISME

HOOFDSTUK IV.

MOGELIJKE INDICATIES.

Als wij de mens zien te midden van zijn milieu, dan bezit hij een betrekkelijk ruim dagbewustzijn. Daarin zit dan verder alles wat men het onderbewuste noemt. Nu weet het onderbewuste altijd veel meer dan de mens zelf. Er zijn een aantal mogelijkheden om dat onderbewuste aan het woord te laten komen. Daarbij zijn er een aantal methoden, die eigenlijk van de mens zelf afhangen. Ik zou deze eerst met u willen bespreken. Een van de meest bekende methoden is

De wichelroede.

De wichelroede kan bestaan uit een geleider vervaardigd van metaal, van hout (de tak van een hazelaar), van balein en zelfs van plastic. Dit laatste zal menigeen verbazen. Wij moeten echter goed onthouden dat het niet de roede zelf is die uitslaat en draait. Het is in wezen de draager van die roede, die de bewegingen daarvan veroorzaakt. Daarom is het niet belangrijk, of u nu dit bepaalde model gebruikt of een ander. Wat de modellen betreft, heeft u dus veel keus. Als u er veel mee moet werken of wilt werken, zou ik u willen aanraden er één te nemen met knoppen of één met z.g. draaihandvatten. In het eerste geval eindigen de eindjes van de lus (een soort visvorm) en die onder spanning wordt gebracht in twee knoppen. Door die knoppen in de handen te nemen voorkomt u dat er een te grote spanning op de handen zelf staat. U heeft meer houvast en ook de draaibeweging gaat vlotter. Datzelfde geldt ook voor de z.g. losse of draaiende handvatten. Hier brengt men meestal een paar houten handvatten aan de einden van een soortgelijke lus aan. Dit heeft het grote voordeel dat de roede zich daarin los kan bewegen. Dat houdt in, dat elke spanning (de meeste spanningen komen uit de armspieren) dus nog gemakkelijker in een indicatie wordt omgezet.

Wat kan men er feitelijk mee doen?

Wel, alles heeft zijn eigen uitstraling. Indien een mens zich instelt op b.v. water of in deze tijd misschien meer toepasselijk op olie of op iets anders, dan is het duidelijk dat deze instelling van die mens hem bijzonder sterk doet aanslaan op de uitstraling van water of olie. Als nu de proefpersoon zich met deze afstemming door een terrein beweegt, terwijl - zoals u weet - de roede onderhands of bovenhands vóór hem wordt gehouden, dan staat er altijd, omdat het een lus is, spanning op de polsgewrichten en op de armspieren. Ontdekt hij nu die uitstraling, wat doet hij dan? Hij geeft een rukje aan de roede. Dat weet hij zelf niet. Zijn spieren trekken en daardoor verandert de spanning op de lus: de roede slaat uit.

Dan kunt u proberen om nog meer te weten te komen. Als wij dat doen voor b.v. water, dan kunnen wij proberen de diepte te schatten. Een wichel-

roedeloper, die enigermate geoefend is, zal zich automatisch afvragen: hoe diep zit dat water? Dan krijgen we heel vaak dat er een slag wordt gemaakt. De wichelroede maakt dan een volledige draaiing en zal dat doen voor elke keer dat er één of vijf meter geteld moet worden beneden het oppervlak naar het water toe. Het is opvallend, dat als je daarop getraind bent, de roede inderdaad zeer nauwkeurig aanwijzingen geeft. Maar als men de roede gebruikt voor water of voor olie, dan kan men haar ook voor vele andere dingen gebruiken. Er zit veel meer in het onderbewustzijn.

Stel, dat iemand ziek is. U voelt wel aan wat het is, maar u kunt er niet op komen; het wil niet doordringen in het waakbewustzijn. Wij nemen nu de roede en gaan daarmee langs die persoon. Daar waar in de uitstraling een fout is, dus waar een orgaan een abnormale uitstraling heeft, zal automatisch de spierbeweging beginnen en de wichelroede slaat uit. Daardoor hebben wij dan het localiseren van de kwaal mogelijk gemaakt en daarmee gelijktijdig een weg gebaad naar de gegevens die in ons onderbewustzijn aanwezig zijn.

Ik kan u vertellen (dit is een mopje dat betrekkelijk oud is) dat er in 1900 in Nederland een conferencier was, die veel moppen kreeg toegestuurd en die ze verzamelde. En omdat hij niet zeker was welke het wel en welke het niet zouden doen, had hij de gewoonte met een wichelroede na te gaan welke wel en welke niet geschikt waren. Hij hield zich streng aan deze selectie. De man heeft inderdaad voor zijn tijd een heel behoorlijk succes gekend. Nu had hij wel het voordeel dat hij dat niet vaak behoefde te doen, want radio en t.v. bestonden nog niet, dus kon hij met één repertoire per jaar gemakkelijk uitkomen. Ik vertel u deze anecdoten alleen maar om duidelijk te maken dat je eigenlijk de wichelroede voor alles zou kunnen gebruiken.

In vele gevallen is een wichelroede weer niet bruikbaar, indien het gaat om heel fijne en kleine dingen. Dan zullen wij eerder grijpen naar een slinger.

Nu is het slingerprincipe op zichzelf ook al betrekkelijk eenvoudig. Er bestaan een aantal conventies. Iemand, die ze kent, zal zich daar bewust op instellen. Stelt u uw eigen conventies, dan zal tot uw verbazing blijken, dat de slinger zich ook aan die conventies houdt, want u realiseert zich weer niet dat u zelf mede aansprakelijk bent voor de uitslag van de slinger. Als u de slinger hanteert uit de vrije hand (men zegt liever pendel, maar het is gewoon een slinger), dan zijn het weer de onwillekeurige en vaak zeer geringe bewegingen van de hand en de spieren, die de beweging controleren welke door de pendel versterkt wordt uitgedrukt. Er is hier dus weer sprake van toegang tot een normaal niet geheel toegankelijk gedeelte van het bewustzijn.

Hoe gebruiken wij de pendel?

Uit de vrije hand kunnen wij hem gebruiken om b.v. plaatsen te localiseren. U neemt een landkaart. Als u weet wat u zoekt, kunt u dat op die landkaart vinden. Er zijn zelfs mensen, die een kaart van hun huis hebben en als ze iets kwijt zijn, pendelen zij eventjes om te kijken waar het zou kunnen zijn. Meestal klopt het aardig. Het onderbewustzijn weet meestal wel waar het kan zijn, alleen het bewustzijn vindt het niet. Dit is dus een eenvoudige methode.

Nu kunnen we zeggen: negatief = slingeren, positief = draaien. Dat is hetzelfde als "ja" en "neen". Ja = in het rond slingeren, "neen" = heen en weer slingeren. Wij kunnen daar nog finesses aan toevoegen. Bijvoorbeeld een dubbele bevestiging, dus een persoonsaanduiding plus een plaatsaanduiding, kan door de loop van de slinger in de vorm van een acht worden uitgedrukt. Zo zijn er ongeveer een tachtigtal verschillende bewegings- of uitslagmogelijkheden van de slinger en aan elk daarvan kan een betekenis worden toegekend. Als u met die dingen begint, dan is het niet zo belangrijk dat u alle betekenissen kent. Natuurlijk, u kunt daardoor de zaak voor uzelf verfijnen

en daardoor de intuïtie gemakkelijker laten werken. Maar aan de andere kant, als het gaat om iets te vinden wat verloren is of desnoods om een kwaal uit te pendelen - dat is ook iets wat nog wel eens gebeurt - dan heeft u eigenlijk zo'n ingewikkelde taal niet nodig. U heeft gewoon "ja" en "neen" nodig. Verder heeft u een aanwijzing nodig eventueel voor medicatie. Dat gebeurt ook wel. Het mag natuurlijk niet. Het is namelijk onbevoegde uitoefening van de geneeskunde, maar het gebeurt veel. In dergelijke gevallen stellen wij:

1. Ik moet een vraag stellen, die kan worden beantwoord door de slinger. Als ik de slinger vraag "ben ik gek, ja of neen", dan weet de slinger het ook niet meer. Vraag ik "ben ik gek?" dan kan de slinger "ja" of "neen" antwoorden. Formuleer dus uw vragen altijd zo, dat ze met "ja" en "neen" kunnen worden beantwoord.
2. Gebruik elke willekeurige slinger voor dit pendelen. U kunt het doen - een oud gebruik - met een trouwring aan een zijden draadje of aan een vrouwehaar, dat is iets ouderwets. U kunt het net zo goed doen met een klompje lood aan een touwtje of aan een kettinkje. U kunt ook een timmermansschietlood gebruiken. Kortom, het is niet belangrijk welk metaal u gebruikt, ongeacht wat daarover allemaal wordt verteld.

Als u pendelt uit de hand moet er een uitslagmogelijkheid zijn; dus een vergroting van de tekens, die door uw onderbewustzijn in feite tot stand worden gebracht. De lengte van het snoer moet voldoende zijn. Als u namelijk wilt pendelen met een snoerlengte van 5 cm, dan zult u nooit duidelijke uitslagen, dus duidelijke tekens krijgen. De versterkingsfactor is te klein. Een minimum zal voor een beginner liggen tussen de 15 en 20 cm. Wilt u het staande doen boven een op de grond liggende landkaart, neemt u dan 50 tot 100 cm, dat maakt geen verschil uit. Houdt u er echter rekening mee dat bij een landkaart een grotere uitslagmogelijkheid van de slinger gelijktijdig een vagere aanduiding van plaats betekent, omdat het teken meer ruimte in beslag neemt.

Wilt u een kwaal uitpendelen, dan kunt u dat doen door een aantal kwalen op kaartjes te schrijven en die dan in een kring te leggen. Dan gaat u maar na waar de pendel uitslag geeft.

Wilt u zien welke medicijnen voor iemand geschikt zijn? U zet een aantal medicijnen neer, u legt er een aanduiding van de kwaal bij en u houdt de pendel boven de kwaal. De uitslag, die de pendel zal geven, zal gericht zijn op het medicament dat er bijhoort.

Nu zijn er ook mensen, die een pendel willen gebruiken om boodschappen uit de geest te ontvangen of om andere dan menselijke krachten aan het woord te laten. In een dergelijk geval mag niet uit de hand gependeld worden, want daar is het onderbewustzijn van de pendelaar zo oppermachtig dat zelfs de meest goedwillende geest daar nooit een helemaal duidelijk antwoord uit kan krijgen. Wie daarvoor een pendel wil gebruiken, zal hem dus dienen op te stellen. Men neemt dan over het algemeen een houder met een stevige voet. Deze voet moet zo sterk zijn, dat er een galgje aan vast kan worden gemaakt. De afstand tussen opstaande stijl en het einde van de galg zal op z'n minst 10 cm, bij voorkeur 12 - 15 cm moeten bedragen. De hoogte van het geheel wordt dan meestal ook gehouden op 15 cm waarmee wij dus een totale lengte van snoer plus pendel krijgen van 12 cm. Dit is maar om een idee te geven.

De pendel wordt op de tafel geplaatst eventueel boven de vragen, die de pendel moet beantwoorden of in andere gevallen boven een vlak waarop de beweging gemakkelijk zichtbaar wordt (een wit tafellaken b.v.). Dan gaan wij daar rustig omheen zitten en leggen onze handen op tafel, zoals wij dat doen bij een tafeldans-séance. Wij wachten dan rustig af totdat

de pendel uitslag geeft. Het is mogelijk om hiermee inderdaad boodschappen te ontvangen. De mensen veroorzaken door hun verwachting een uitstraling, beter gezegd een veld. De meeste aanwezigen hebben niet een voldoende sterk gelijklopend antwoord om de beweging van de pendel in grote mate te beïnvloeden. Hier hebben we altijd een wachttijd, omdat

- a. een entiteit aanwezig moet zijn, die bovendien nog zin heeft om op de gestelde vragen antwoord te geven;
- b. de aanwezigen een voldoende sterk veld moeten hebben opgebouwd waardoor de beweging van de pendel mogelijk wordt.

Dan hebben wij ook nog het automatisch schrift.

Nu is automatisch schrift voor heel veel mensen in de eerste plaats een zuiver mediamieke eigenschap. Degene, die het automatisch schrift hanteert - zo zegt men - geeft een boodschap door van de geest; en dit vooral als dat gebeurt met gebruikmaking van een planchette: een soort rolschaats waarvan de wieltjes aan de voorkant vervangen zijn door een potlood. De hand wordt dan op het plankje gelegd. Men krijgt dan inderdaad boodschappen door. Maar ook hier kan het onderbewustzijn wel degelijk een rol spelen. En als het medium meeleeft wat er geschreven wordt, dan schrijft hij waarschijnlijk een groot gedeelte van de boodschap zelf; dat kan haast niet anders. Hetzelfde geldt als gewoon gewerkt wordt met een potlood, een ballpoint of een viltstift in de hand. Hier is de neiging van het "ik" om zich op deze wijze uit te drukken natuurlijk nog groter. In al die gevallen denkt men: nu laat ik de geest spreken.

Misschien kent u die eigenaardige gewoonte van sommige mensen om z.g. "droedels" te fabriceren. Terwijl ze aan heel iets anders denken, zitten ze te tekenen: lijntjes, streepjes, krulletjes, alles door elkaar. Maar het vreemde is, dat een psycholoog aan de hand van zo'n tekening kan zeggen hoe de instelling van de persoonlijkheid is en hoe zijn reactie op de boodschap zal zijn. Hier gaat het onderbewustzijn dus een rol spelen.

Als ik nu niet weet hoe ik iets moet oplossen of beantwoorden, maar het gevoel heb dat ik het zelf weet, dan behoef ik daar de geest niet bij te halen. Ik kan mij dan op die vraag concentreren en daarbij een pen of potlood en een stukje papier in de hand nemen. Kijk er dan niet naar. Als u voelt dat de pen gaat bewegen, zeg dan ook niet: dat is de geest, die mij in beslag neemt. De geest is geen deurwaarder en legt dus weinig beslag. Zeg gewoon: nu zullen we zien wat er uit komt. Denk niet, dat u altijd letters, dus woorden ontvangt. Toch zijn er enkele dingen, die in het resultaat van deze droedel-poging van belang kunnen zijn.

Als wij dat onderbewustzijn activeren en wij krijgen voornamelijk een horizontale lijn waarop hier en daar misschien wat verticaal-lopende lijntjes uitslaan - zoals we wel zien bij een schrijvende barometer - dan kunnen wij er zeker van zijn dat het probleem niet juist is gezien. Het probleem zoals u het stelt is dus niet gelijk aan dat waarmee u bezig bent. Hebben wij daarentegen voornamelijk te maken met letters of haakvormen, die aaneengerijd zijn - ook zonder enige zin - dan hebben wij wel een antwoord, maar dat antwoord past weer niet bij de vraag. Wij hebben nu erkend: er zit een reëel probleem in de vraag, maar wij kunnen het niet juist beantwoorden. Wij moeten in zo'n geval proberen die vraag voor onszelf nader te omschrijven door ons af te vragen: Hoe kom ik ertoe dit te vragen? Wat maakt het voor mij belangrijk? Het eindresultaat van een dergelijke séance met jezelf is heel vaak dat je korte woorden neerschrijft.

Bijvoorbeeld: iemand schrijft: ja, ja, ja, ja. Dat is dan iemand die zich afvraagt, of hij een belastingschuld heeft. Het is ook mogelijk dat iemand het woord "dom" neerschrijft. Dus korte woorden en vaak herhaald. Als dergelijke woorden naar voren komen, geven zij direct commentaar op uw eigen gedrag ten aanzien van het gestelde. U kunt op die manier wel degelijk ontdekken wat er aan de hand is. En nu het wonderlijke:

Als wij met het antwoord als basis gaan nadenken over onze problemen, breekt vaak de afscherming van het onderbewustzijn open. Er ontstaan plotseling voor ons een hele rij beelden, mogelijkheden en feiten, die wij waren vergeten. Zo kunnen wij het probleem geheel opnieuw beschouwen, benaderen en vaak oplossen.

Wat dat betreft, is het misschien ook wel aardig op te merken dat er een z.g. slaap-opdracht kan zijn. Nu zal die niet voor iedereen werken. Ik heb haar daarom niet op een belangrijke plaats in dit betoog gesteld.

Als een mens gaat slapen met een bepaald probleem in gedachten dat hem werkelijk en intens bezighoudt, dan zal hij in de slaap de neiging hebben een oplossing daarvoor te zoeken. Soms gebeurt dat in een droom. Maar die droom onthoudt hij meestal slechts ten dele, zodat het antwoord niet zo goed is. Er zijn ook gevallen bekend van mensen, die a.h.w. slaapwandelden.

Een romancier was vast gelopen met zijn boek. Hij hield zich heel erg bezig met het probleem: hoe moet ik nu verder? Toen hij de volgende dag opstond, vond hij tot zijn verbazing een hoofdstuk erbij. Hij had dat niet van de geest ontvangen. Hij had alleen onbewust eigenlijk reeds de oplossing gevonden en heeft die slaapwandeland neer gepend en daardoor de spanning, die de slaap en daarmee ook de geestelijke ontspanning die nodig is tegen hield, a.h.w. terzijde geschoven.

U ziet het, er zijn heel wat mogelijkheden om oplossingen te vinden. Er zijn heel veel indicaties te vinden voor datgene wat voor ons juist en niet juist is. Wij voelen dat zelf heel goed aan, ook al willen wij daar meestal niet aan geloven.

Dan is er ook nog het z.g. orakel.

Voor het orakel wordt hier in het Westen bij voorkeur de bijbel gebruikt op een echt christelijke wijze. Men slaat blindelings de bijbel open - dat is al christelijk - daarna prikt men blindelings met een speld in een van de bladzijden - ook dat is christelijk. Het uitdelen van speldeprikken behoort, geloof ik, tot een van de kenmerken van de christelijke samenleving, dus wat dat betreft is er geen bezwaar. Maar wat gebeurt er nu? Wij hebben een willekeurige regel aangestipt. Wij denken dat deze regel de oplossing geeft. Wat doen wij? Wij gebruiken gewoon een deeltje van de bijbel als starter. Wij brengen dus een proces van redenering op gang, waarbij redelijkheid en logica zijn uitgeschakeld. Daardoor bereiken wij weer dat het onderbewustzijn een juiste interpretatie vindt.

In een bepaald Chinees wichestspel werpen wij met munten of in een ander geval met staafjes. Aan de hand van die staafjes berekenen wij dan de verschillende strofen van een vier-regelig gedicht dat wij maken. Wij kunnen zelfs gaan tot drie vier-regelige gedichten en die zeggen dan bij elkaar precies waar wij aan toe zijn.

Als u nu goed kijkt, is het eigenlijk niet eens zo belangrijk welke samenstelling u vindt. Belangrijk is alleen, dat hierdoor het eigen denken wordt afgeleid van de logica, van het alledaagse. Daardoor krijgt een groot gedeelte van het eigen onderbewustzijn de kans om naar voren te treden.

Nu zult u zeggen: waar blijft de geest bij al die dingen?

De geest kan ook meespelen, want in het onderbewuste van de mens schuilen zijn eigen geestelijke kwaliteiten en daarnaast ook vele beïnvloedingen vanuit de geest, die het waakbewustzijn eenvoudig weigert te erkennen. Ik geloof, dat wij hier niet de geest in de eerste plaats behoeven bij te halen. Het is natuurlijk gemakkelijker, als wij een andere persoonlijkheid aansprakelijk kunnen stellen. Misschien dat daarom menigeen toch liever God, de geest, een engel, een heilige of desnoods de duivel aansprakelijk stelt voor datgene wat hij uit zichzelf opdiept.

Ik heb in het begin reeds gezegd: wij weten veel meer en wij kunnen veel meer dan wij onszelf toegeven. Maar een groot gedeelte van die mogelijk-

heden ligt buiten het waakbewustzijn in ons opgeslagen. Er zijn een aantal eenvoudige proefjes, die wij kunnen doen en waardoor wij voor onszelf duidelijk kunnen maken dat er iets is. De pendel en de wichelroede zijn daar deel van. Wij kunnen dat ook doen met kaarten.

De gewone kaartleg-systemen zijn eigenlijk geen cent méér waard dan koffiedik-kijken of theeblaadjes-lezen. Het zijn weer methoden om de eigen gevoeligheden en innerlijke erkenningen een uitweg naar het waakbewustzijn te verschaffen, maar verder ook niet. Ik wil hier één uitzondering maken en wel voor de tarot, mits die gebruikt wordt op de zuivere manier. Dat wil zeggen: niet in het z.g. tel- en rijenspel, maar in het spel van driehoek, vierkant of driehoek in de cirkel. In deze gevallen blijven Groot Arcanum en Klein Arcanum ofwel de hoofdkaarten en de gewone kaarten van elkaar gescheiden. De interpretatie van de innerlijke toestand (in de driehoek) is dan aanleiding om begrip te krijgen voor de situatie zoals wij die beleven buiten ons; en die staat dan in het vierkant of de cirkel.

Hier hebben wij dan een methode, die iets verder gaat omdat ze niet alleen een beroep doet op datgene wat in het onderbewustzijn reeds aanwezig is, maar daarnaast ook het begrip afstemt op nieuwe combinaties en door verandering van innerlijke afstemming ook de mogelijkheid geeft tot het verwerven van andere signalen uit de omgeving - of dat nu de geest is of de stof. In alle andere gevallen van kaartleggen hebben wij weer te maken met een gewoon startertje voor het onderbewustzijn.

Er zijn ook cijfersystemen.

Bij de cijfersystemen geldt weer hetzelfde: het is de interpretatie die het doet, niet de cijfers. Een interpretatie wordt in wezen gestimuleerd door een overgave aan intuïtieve reacties; dus reacties die uit het onderbewustzijn voortkomen. Wil men indicaties hebben - of dat nu gaat t.a.v. de toekomst, de eigen toestand, de mogelijkheden van een andere persoonlijkheid of het verblijf van verborgen dingen - dan is het zeer belangrijk dat wij niet volgens de rede reageren.

In het occultisme is de redelijkheid - dat zult u meer gehoord hebben - eerder een belemmering dan een hulpmiddel, omdat het redelijke gebaseerd is op de alledag. Het is het eiland van besef in een oceaan van het onbekende, waarbij de mens weigert de oceaan te erkennen of te betreden en het eiland uitroept als de enige werkelijkheid.

Als wij echter willen werken met het occultisme, zelfs in casu bij het benaderen van het onderbewustzijn, dan moeten wij juist het eiland van de menselijke werkelijkheid terzijde kunnen stellen. Wij moeten die vreemde vorm van intuïtieve inspiratieve beleving in de plaats stellen van de werkelijkheid. En eerst als de resultaten verkregen zijn, kunnen wij eventueel zien of ze in de werkelijkheid passen en zo ja, op welke manier.

Occultisme is een wetenschap op zichzelf, zeker. Maar het is toch wel een wetenschap, die van alle andere wetenschappen verschilt, omdat het gebaseerd is op de eigen structuur van de mens; en elke mens is een beetje anders. Een magisch ritueel zal voor een maximaal resultaat door honderd personen op honderd verschillende manieren moeten worden uitgedrukt en uitgebeeld. Zo geldt het ook hier.

U kunt eens voor de aardigheid proberen of u wat met pendelen kunt doen. Of u probeert eens of een wichelroede ook uitslag geeft. Maar zegt u daar dan vooral niet bij: Bij mij gaat het toch niet. Want dan gaat het niet. Zeg gewoon tegen uzelf: Ook bij mij is dit mogelijk. Dan komt u verder.

Practisch occultisme is helemaal niet het scheppen van een geloof. Als wij indicaties willen hebben van het voor ons niet-bekende, zelfs als wij vooruit willen lopen op de tijd of terug willen gaan in de tijd, dan hebben wij eenvoudig een wereld nodig die niet logisch en niet redelijk functioneert. Deze wereld bestaat in onszelf. Die innerlijke wereld is verbou-

den met allerhande vormen van bestaan en leven, die in de zogenaamde werkelijkheid van de mens niet worden erkend of slechts een zeer bepaalde rol opgedrongen krijgen. Dan is het toch wel duidelijk dat iemand, die met praktisch occultisme wil werken helemaal niet hoeft uit te gaan van een bepaald geloof of een bepaalde stelling. Maar hij moet wel aanvaarden dat er een mogelijkheid voor hem is om op een niet in de normaliteit passende wijze gegevens te verkrijgen.

Er bestaan natuurlijk kunstjes, die altijd weer worden toegeschreven aan grote Meesters. Een daarvan is de z.g. "ontdubbeling", waarbij een deel van het ego wordt geprojecteerd, vaak zelfs in een stoffelijk volledig kenbare vorm (etherisch dubbel), waardoor men terwijl het ene lichaam rust met het andere lichaam aan het werk kan tijgen. Dat zijn dingen, die wel mogelijk zijn. Voor u behoren ze waarschijnlijk voorlopig niet tot de mogelijkheden, omdat het een grote beheersing veronderstelt, ook van het eigen lichaam en omdat het daarnaast een instelling veronderstelt die de meeste mensen niet hebben.

Wat betreft de tijd, hier ligt de zaak toch wel een beetje anders. Tijd is iets waarmee iedereen verwant is. Als wij het verleden willen herbeleven, dan kunnen wij dat niet doen krachtens herinneringen, maar wel aan de hand van een indicatie. In het heden hebben wij een visie: op dat punt van de tijd was het zo en zo. Nu zeggen wij niet tegen onszelf: is dit waar? Maar wij zeggen: wij zijn in die tijd. Gaat u zich dan volkomen ontspannen, gaat u desnoods maar lekker slapen. Het vreemde dat zich hier ontwikkelt is, dat u een droom krijgt en dat die droom - want zo noemt u het dan - de feiten weergeeft. De droom houdt zich namelijk niet aan hetgeen u bestemd heeft; zij ontwikkelt zich vooral in de kleine details op een heel andere manier. Die andere manier betekent, dat ze veel dichter bij de werkelijkheid komt.

Wilt u naar de toekomst gaan? Alweer, stel u in op een mogelijkheid, die u veronderstelt plus een tijdstip dat u veronderstelt en ontspan u. Probeer het tijdstip en de mogelijkheid die u veronderstelt in het oog te houden. Er ontstaat wederom een beeld. Dat beeld draagt u eigenlijk in u. Dat is de lijn van de grootste mogelijkheid voor u. De kans is zeer groot dat u dan een aantal voorstellingen krijgt, die voor u de toekomst uitdrukken.

Er zijn veel mensen, die zeggen: Ja, met dromen weet je het nooit. Ik moet het op een andere manier doen. Een van die methoden daarvoor is de kristallen bol. Let wel, ik wil van u geen kristalkijkers maken. Bovendien is een goed kristal voor magische doeleinden kostbaar. Neem daarvoor in de plaats een bord of een schaaltje. Bij voorkeur niet wit. Het beste is koperkleur, geelrood of terracotta. Gooi daar gewoon water in. Zorg, dat het reflecteert zonder dat het beelden weerspiegelt. Ga daarin rustig kijken. Dan begint diezelfde droom ook, maar nu projecteert u de droom visueel (u hoeft niet in te slapen) wanneer u een voldoende concentratie heeft en u ziet de voorstellingen opdoemen naar u denkt in het water. Wat meer is, u kunt dergelijke beelden vaak via een telepathische overdracht aan een ander laten zien, die in de schaal kijkt. Het is een methode, die in het Oosten meer wordt gebruikt dan in het Westen.

Is het nu allemaal waar wat wij daarin zien? Ik geloof niet dat dit een vraag is waarop een antwoord mogelijk is. Het is eigenlijk waar en niet waar. Het is een deel van onze waarheid. Het is een deel van ons bestaan dat wij uitdrukken. Wij kunnen niet het bestaan van een ander uitdrukken. Wij kunnen slechts ons bestaan uitdrukken, tenzij een ander als directe inductor wordt gebruikt.

Inductor betekent: iemand, die het basis-signaal geeft, waardoor wij tot een aantal voorstellingen komen. Iets dergelijks vindt u ook bij de psychometrie. Ook daar wordt een voorwerp als inductor gebruikt. Dat betekent,

dat een bepaalde persoon (in het geval van de kristalkijker diens psyche en de uitstraling daarvan) de basis vormt voor de beelden, die u gaat ontvangen. Wat de ziener in dit geval doet, is niet zelf zien. Neen, hij neemt het totaal van de andere persoonlijkheid in zich op en projecteert dit weer voor zichzelf als een visuele hallucinatie in de kristallen bol of op het wateroppervlak. Op die manier kunt u dus een ander zien.

Nu komen er wel eens moeders, die zeggen: "Kunt u in het kristal iets zien over mijn zoon?" Er zijn hele stammen van waarzegsters, die daaraan een tijdlang een heel goede broodwinning hebben gehad. De waarzegster of de kristalkijkster kan nooit iets zien wat niet in die moeder bestaat. En aangezien moeders zich meestal bedriegen omtrent de werkelijkheid van hun kinderen, zal het beeld dat wordt weergegeven zelden reëel zijn. Het bevat datgene wat op grond van de gegevens van de moeder juist is. Maar aangezien de moeder niet identiek is met het kind, zal voor het kind de toekomst er toch wel anders uitzien. Ik geloof, dat u dit goed moet begrijpen.

Practisch occultisme betekent ook: onderscheid weten te maken tussen het algemeen mogelijke en het niet-algemeen mogelijke. Indicaties, die wij willen hebben ten aanzien van toekomst, verleden of wat dan ook, kunnen alleen worden geput uit onszelf of uit het onderbewustzijn van een ander. Maar dan kan dit alleen, indien die ander volledig verweven is met hetgeen wij gaan zoeken.

Er zijn mensen, die een heel vreemde voorstelling hebben van b.v. het werken met de pendel om verloren of vermiste personen op te sporen. Zij schrijven gewoon een briefje: De neef van de achternicht van mijn tante is sedert enige tijd verdwenen in Nieuw-Guinea. Kunt u mij ook zeggen, of die is opgegeten en zo ja, waar?

Dit komt voor. Dan moet u goed onthouden: Er is in dit geval geen reële inductor; dus is er geen reële afstemming mogelijk. Er bestaat dus niet de mogelijkheid om uit een menselijk kunnen hier het verleden terug te vinden of zelfs te bepalen hoe de toestand in het heden is. Indien wij nu een foto van die persoon hebben, verandert de zaak. Wij kunnen ons door de voorstelling, want op de foto staat altijd wel iets meer dan alleen de zichtbare gestalte, althans instellen op de persoonlijkheid. De kans, dat wij het mis hebben is nog betrekkelijk groot. Ik zou zeggen voor een zeer bekwaam persoon 4 op 10. Voor een beginnening 9 op 10. Maar wij hebben tenminste een reële mogelijkheid om ons af te stemmen op de persoonlijkheid. Als die afstemming mogelijk is en wij zijn bovendien geestelijk bekwaam, dan is de kans groot dat wij zeggen: Nu gaat de pendel reageren, want mijn geestelijk besef dat deel uitmaakt van het onbewuste heeft die persoonlijkheid geconstateerd. Op grond daarvan kan ik nu antwoorden op de vragen: Is hij dood of niet dood? Bevindt hij zich in Nieuw-Guinea of heeft hij een slippertje gemaakt naar Sidney? Op die manier kom je vaak bepaalde dingen te weten.

U zult de beste resultaten behalen, als u werkt met eenvoudige middelen. Pendelt u maar rustig een paar keer, het zal u zeker geen kwaad doen. Maar stel niet van tevoren vast welk antwoord waarschijnlijk is. Laat dat maar uit uzelf opwellen. Als u de antwoorden heeft, noteert u ze en gaat u niet beredeneren wat ze kunnen betekenen, want dan vervalst u al uw gegevens.

Als u met een wichelroede wilt oefenen en u heeft de gelegenheid daarvoor, ga dan bij voorkeur eerst eens uit van een terrein waarvan een ander (maar niet u) weet, of er water aanwezig is en zo ja, waar.

Begin zeker niet met onmiddellijk naar aardstralen te zoeken, want dan ruikt u misschien een luchtje dat katterpis betekent en u interpreteert dat als aardstraal en prompt slaat het apparaat uit. Zoekt u dus niet naar aardstralen e.d. voordat u eerst heeft geleerd hoe u zo'n wichelroede moet hanteren en uzelf een paar keer op de proef heeft gesteld.

Aardstralen.

Aardstralen bestaan, ook al wordt het wetenschappelijk ontkend. Aardstralen kunnen schadelijk zijn, ook al wordt dat wetenschappelijk ontkend. Het is waar. Aardstralen komen niet zo vaak en overal voor als men wel aanneemt. Aardstralen zijn niet permanent jarenlang steeds op dezelfde plaats aanwezig. Deze punten dient u eerst te onthouden.

Als u aardstralen zoekt, moet u zoeken naar schadelijke straling. U kunt een schadelijke straling nooit alleen door een afscherming of een tegenstraling ongedaan maken. Dus koop alstublieft geen dure kastjes; zij halen weinig uit. Indien u echter een schadelijke straling of een schadelijke invloed op een bepaalde plaats heeft ontdekt, deel dan gewoon, als die b.v. in een kamer is, dat vertrek wat anders is, zodat men zich niet voortdurend in die invloed bevindt. Het zijn meestal betrekkelijk kleine zones, veroorzaakt door breuk-zones ergens beneden in de aardschors waarop u leeft. Heeft u die invloed buiten, dan zult u ontdekken dat waar b.v. graan het niet doet, het wel mogelijk is om suikerbieten te verbouwen; dat waar aardstralen aardappels schurftig maken en daarbij veel droogrot geven het heel goed mogelijk is om daar boerenkool of savoiekool te planten.

Indien u ontdekt: er is een schadelijke straling, neemt u dan dat beeld van die straling en pendelt u eens uit welk gewas daar nu wel profijt van zal hebben. U zult tot uw verbazing ontdekken dat zelfs, als in uw tuintje zo'n plek is, er gewassen bestaan die juist dáár het bijzonder goed doen. Dit is eenvoudig in de praktijk te zien.

Als u met een pendel werkt, kunt u aardstralen niet constateren. En wel, omdat de pendel op elk bewustzijnsproces onmiddellijk reageert en er geen verdragingsmoment in overdracht bestaat, zoals bij een wichelroede het geval is.

Als u met een wichelroede werkt, ga altijd langzaam en gelijkmatig voorwaarts. Ga nooit een stapje links of rechts, maar steeds rechtuit. Maak dan rechtsomkeer en kies uw volgende baan ongeveer 60 cm van de oorspronkelijke. Op die manier kunt u werkelijk het hele terrein volledig aftasten. Dan zult u zelfs betrekkelijk geringe indrukken onmiddellijk weer geven door een uitslag.

Als u de toekomst wilt voorspellen aan uzelf (er zijn heel veel mensen die dat gaarne doen), legt u dan maar rustig de kaart, maar onthoudt u altijd dat het een spel moet blijven. Zodra u het ernstig gaat nemen, gaat u in het spel al uw eigen wensen projecteren. Er is dan een drang om het begeerde in de toekomst waar te zien worden. Doet u het speels en eigenlijk omdat het onbelangrijk is, dan hecht u aan de indrukken veel minder waarde. U zult dus niet emotioneel gedwongen zijn om opdringende intuïties terzijde te schuiven of op een andere wijze te interpreteren. Leg niet teveel de kaart voor uzelf, u wordt er toch niet beter van. Als u het voor anderen doet, kunt u er beter van worden, maar dat acht ik toch ook niet de meest juiste manier om ergens beter van te worden. Dus houdt u dat alstublieft uit het spel.

Wilt u innerlijk grotere waarden en waarheden beleven, b.v. door een gerichte droomwereld, onthoud dan dat ook hier uw eigen instelling en onderbewustzijn een zeer grote invloed hebben. Als u een droom onthoudt, moogt u proberen die te interpreteren, maar doet u het dan niet aan de hand van een droomboek, want dan heeft u het meestal mis. Doet u het gewoon aan de hand van de gevoelens die de droom bij u wekt. Als deze gevoelens worden samengevat, geven zij iets weer van hetgeen er in u leeft als een verwachting ten aanzien van b.v. een bepaald ogenblik in de toekomst.

Er zijn indicaties, die tot ver in de toekomst reiken. Er zijn indicaties voor alle normafwijkingen rond ons. Er zijn indicaties voor alle processen, die zich beneden het bewuste vlak in onszelf afspelen. Met de eenvoudige middelen waarvan ik u er enkele heb genoemd, kunt u die kenbaar

maken. Het is zeker geen tijdverspilling om op deze manier ook kennis te maken met uw eigen onderbewustzijn, met de factoren die in u een rol spelen. Maar onthoudt u wel: als u vandaag anders leeft, zal het morgen anders zijn. Laat u niet binden aan een toekomstverwachting, maar leef steeds vandaag en vanuit vandaag.

Indien u iets constateert ten aanzien van een kwaal met pendel slinger of met de wichelroede of op een andere wijze, neem dit als aanduiding voor de noodzaak om hier een redelijk onderzoek in te stellen. Houd rekening met die mogelijkheid, maar handel niet alsof dit een feit is. Wat dat betreft nog een waarschuwing aan degenen die recepten uit de geest verwachten. Zij worden soms wel gegeven, maar zij moeten zeer goed getoetst worden. Want als in plaats van 1/100 gram arsenicum 100 gram arsenicum in dat recept terecht komt, dan kunt u de fout aan onze kant betreuren.

Hiermede hoop ik u een klein stukje van het occultisme op een redelijk praktische wijze te hebben voorgelegd. Mag ik hieraan toevoegen, dat over praktisch alles wat wij bespreken vele boekwerken bestaan. U zult ze zelfs in de Openbare Bibliotheek en Leeszaal kunnen aantreffen. Het is dus niet onze taak om u alle details nauwkeurig voor te leggen, die kunt u namelijk zelf nagaan. Maar het gebruik, het hanteren van deze waarden op de juiste wijze, dat proberen wij u wel voor te leggen. Ik hoop, dat ik daarmee ook deze maal enigszins ben geslaagd.

-:-

M N E M O T E C H N I E K .

Deze deftige naam omschrijft in wezen de kunst om te onthouden. Onthouden kunt u op vele verschillende manieren. De meest eenvoudige is natuurlijk het gedachtenbruggetje: associaties maken. Als iemand b.v. Ram heet en hij heeft een geitengezicht, dan denkt u: sik-man-ram. Dit is een methode, die u kunt gebruiken om feiten of namen gemakkelijker terug te vinden. Het heeft natuurlijk ook wel eens een eigenaardige reactie ten gevolge. Want stel, dat u komt tot sik en dat u tegen die mijnheer zegt: Geit, dan is hij waarschijnlijk verontwaardigd.

De werkelijke mnemotechniek is gebaseerd op een andere methode, namelijk om op te nemen en pas later het te realiseren. Het is een soort psychisch fotograferen. Dat kunt u in het begin niet doen met grote dingen. Er zijn mensen, die een hele telefoongids kunnen doorbladeren en dan, als iemand een bepaalde factor aangeeft, alle omringende factoren onmiddellijk visualiseren. Maar dit is alleen na veel training mogelijk. Voor degene die wil beginnen met mnemotechniek, heb ik hier een paar eenvoudige richtlijnen:

Neemt u een alinea uit een of ander willekeurig boek; u kunt ook een krant nemen. U bekijkt het (u leest het niet), U bekijkt deze krant of het boek gedurende tien seconden. Daarna sluit u de ogen en probeert u de zin op te lezen. Dat lukt niet. Herhaal de procedure met diezelfde zin nog drie of vier keer. Dan gaat het al veel beter. Indien u dit regelmatig blijft doen, zult u ontdekken dat u op den duur vijf, zes tot tien alinea's kunt bekijken en na ongeveer tien seconden een zeer groot gedeelte daarvan

letterlijk kunt weergeven. Het is dus gewoon een kwestie van training. Lezen is iets wat iedereen wel kan, althans in Nederland. Daarom begin ik hiermee.

Er zijn echter ook andere dingen, die u graag zoudt willen onthouden. Bijvoorbeeld: u zoudt graag een etalage willen overzien en dan in één ogenblik constateren wat daarin aanwezig is. Dat betekent, dat u over een groot vlak moet waarnemen en die waarneming niet moet preciseren door uw aandacht van het ene punt op het andere te richten, maar door zoveel mogelijk het geheel te overzien. Om dit te leren gebruikt u het eenvoudige spelletje dat Kim al speelt in het gelijknamige werk van Kipling.

U legt een aantal voorwerpen gewoon neer. U kijkt er even naar, dan bedekt u ze en u probeert ze daarna op te noemen. In het begin zult u ontdekken, dat als u begint met 15 voorwerpen u er misschien 5 van onthoudt. Op den duur brengt u het zover dat u er 15 weet. Dit is alleen om te leren opnemen en ze niet achtereenvolgens op te sommen.

Nu doet u het volgende: U gaat naar een etalage. Dat kunt u mooi doen bij een uitverkoop. U kiest om te beginnen geen al te grote. U kijkt gewoon rechtuit naar een oppervlak. U kijkt alleen. U staart a.h.w. en u laat het geheel op u inwerken. Daarna draait u zich om en u zegt tegen uzelf: Wat zijn de goedkoopste artikelen, die ik heb gezien? Het zal u opvallen, dat u een groot aantal daarvan onmiddellijk kunt opnoemen, terwijl u niet eens wist dat ze er waren. Gaat u kijken, dan ziet u dat het waar is.

Dit zijn allemaal heel eenvoudige methoden maar het betekent wel, dat je op den duur steeds meer kunt opnemen.

De mnemotechniek is namelijk gebaseerd op het niet-begrijpen, het alleen maar zien, alleen maar waarnemen. Indien ik iets moet gaan interpreteren, dan is dat een heel ingewikkeld proces. Ik moet er dan begrippen aan verbinden, ik moet er associaties bij vinden, ik heb misschien geen voldoende referentiewaarden, maar op het ogenblik, dat ik alleen maar kijk, neem ik op.

Indien ik mij aanwen om te kijken en daarna zonder interpretatie gewoon het geziene weer te geven, dan blijkt dat de meeste mensen wel geen absoluut fotografisch geheugen hebben, maar dat zij zelfs op rijpere leeftijd met enige oefening toch zeer grote gedeelten van een bladzijde b.v. letterlijk kunnen weergeven zolang zij zich niet afvragen wat zij weergeven. Dus ook bij de weergave gaat het er niet om: wat staat er? of: wat betekent het? Het is gewoon: wat heb ik gezien?

De mnemotechniek is in het begin - dat geef ik graag toe - een gezelschapsspel. Maar u heeft er ontzettend veel voordeel van, omdat u in één oogopslag kunt zien wat er op een heel uitgebreid terrein te doen is. U weet dat dan niet bewust, maar komt er nu in u op "ik zou dit of dat willen zien", dan treedt dat beeld in werking en zegt: "dat kunt u daar vinden". U weet zelfs de weg daarheen zonder meer.

Als u dit nog wat meer uitbreidt, dan krijgt u de z.g. stadsoriëntatie. Ook stadsoriëntatie kan - zo vreemd het ook moge klinken - gebaseerd zijn op mnemotechniek. U weet, dat in een stad over het algemeen de centra zijn gelegen nabij de kerken of tegenwoordig nabij de hoge kantoorgebouwen. Dat vereenvoudigt dan uw oriëntatie. U kijkt gewoon op een kaart, die u meestal wel ergens bij het station kunt vinden en u beschouwt het alleen maar. U neemt het in u op. Nu heeft u niet alleen een aantal lijnen gezien, maar u heeft ook een aantal namen geregistreerd, ook al weet u dat niet. Als u nu later naar een straatnaam kijkt, dan weet u automatisch: o, dan kom ik daar en daar. En aangezien belangrijke punten op zo'n kaart meestal wel in het bijzonder zijn weergegeven, zult u zich gemakkelijk kunnen oriënteren.

Op dezelfde manier kunt u met deze mnemotechniek ook nog leren om hele wegenkaarten a.h.w. van buiten te leren. Niet door ze bewust na te zoeken, maar door ze te zien. Hebben wij nu een bepaalde opdracht - denk

aan een puzzelrit - en wij weten dat wij de derde weg links moeten hebben, dan weten wij waar de derde weg links is vanaf dit punt, want die kaart staat ons voor ogen. Wij hebben niet eens een kaart nodig om haar te lezen. Integendeel, zouden wij die kaart zonder meer lezen, dan zouden wij ons waarschijnlijk vergissen, want dan gaan wij tellen en beredeneren en dan zouden we ons vergissen.

De mogelijkheid om op deze manier iets met je geheugen te doen neemt natuurlijk af, als de directe geheugenfuncties wat nalaten, vooral bij oudere mensen komt dat voor. Je zegt iets of je doet iets, je legt iets neer en twee minuten later weet je het niet meer. Nu moet u goed onthouden, dat dit wederom een proces is waarin het bewustzijn een rol speelt. Indien wij ons aanwennen om alles te zien, dan kunnen wij onze ogen dicht doen en zeggen "potlood" en dan weten wij waar wij het hebben neergelegd. Want wij hebben gezien waar wij het hebben neergelegd. Het is een kwestie van kijken. Dat wil niet zeggen, dat wij het ons dan herinneren, dat wij kunnen zeggen: dat potlood ligt daar. Neen, wij moeten eerst weer kijken: wat was het? wat heb ik gedaan? En daar ligt het dan. Dat vraagt voor een ouder iemand toch wel enige reactietijd, maar de mogelijkheid bestaat. U kunt uw geheugen dus op deze manier aanmerkelijk verbeteren.

Ditzelfde kan ook gelden voor muziek. Want niet alleen het oog neemt waar en registreert, ook het oor doet dit. U kunt, als u gewend bent om op de juiste manier te luisteren, gewoon door het beeld op u af te laten komen vaak een melodie, die u één keer heeft gehoord onmiddellijk reproduceren. Degenen, die dat spontaan bezitten, worden vaak als buitenbeentjes beschouwd, maar dat komt alleen door de wijze waarop ze luisteren. Voor hen is dat normaal, het gaat automatisch. Voor u zal het een kwestie zijn van leren.

Er zijn mensen, die naar een fuga van Bach kunnen luisteren en dat toon voor toon juist kunnen weergeven. Nu heeft niet iedereen een zuiver gehoor voor tonen, dat geef ik graag toe. U moet dus wel enig muzikaal gehoor hebben. Anderen hebben weer geen gevoel voor ritme. Zij zullen de tonen reproduceren, maar niet de fuga. Dat is allemaal waar. Maar toch kunnen wij ook door te luisteren en gewoon de dingen in ons op te nemen, ook zonder ze te willen volgen, onmetelijk veel reproduceren.

Een van de technieken, die de Orde vaak gebruikt, is het scheppen van een bepaalde sfeer of stemming. In die stemming wordt dan een bepaald aantal uitspraken gedaan, die aan de aanwezigen op dat ogenblik praktisch voorbijgaan. Pas als het denkproces weer nodig is, wordt de sfeer, de stemming verbroken. Door die verbreking wordt het bewuste denkproces a.h.w. weer gestimuleerd. Maar als iemand nu later in een situatie komt waarin een van die uitspraken past of met een probleem zit waarin zo'n uitspraak een rol zou kunnen spelen, dan komt ze vreemd genoeg weer naar voren. Ook dit is dus een bepaalde vorm van mnemotechniek.

Maar wat blijkt nu? Alleen als wij een voldoende zuivere sfeer weten te scheppen, een soort emotionaliteit waarbij het luisteren langzaam maar zeker wordt vervangen door een emotioneel meedeinen, kan dit opnemen zonder meer plaatsvinden. Dit wordt dus kunstmatig tot stand gebracht. Als u zonder te interpreteren eenvoudig luistert, gewoon alles in u opneemt, dan zult u ook steeds meer letterlijk kunnen weergeven wat er is gezegd, wat u heeft gehoord. Ook dit kan een groot voordeel zijn.

Nu moet u niet denken, dat de mnemotechniek u voortdurend alles ter beschikking stelt. Laat mij een voorbeeld nemen uit de methode die bij het Variété wordt gebruikt: het telefoonboek.

Iemand zegt: bladzijde zoveel van dat en dat boek (dat boek is dan meestal wel uitgezocht) en noemt de naam A. H. Jansen. Waarop de persoon in kwestie reageert: telefoonnummer dat en dat, adres dat en dat, functie dat en dat.

Nu moet u goed onthouden: die man ziet niet de gehele bladzijde voor zich,

maar hij heeft ergens iets gefotografeerd. Jansen slaat een bepaalde snaar aan; het is a.h.w. een sleutelwoord. Nu komt Jansen naar voren. Wanneer wordt gezegd: de hoeveelste, dan telt u dat nog even af. De ander ziet de namen wel voor zich, maar hij gaat pas interpreteren bij de bewuste Jansen. Dit is een systeempje waarmee zeer veel mee te doen is. Een groot gedeelte van de prestaties van toneel-telepathen berust ook op zoiets. Er zijn een groot aantal lettersystemen in omloop waarmee je door de manier van zeggen, het gebruiken van woorden, het aantal woorden, het aantal lettergrepen iets mededeelt. Bijvoorbeeld:

Juffrouw Mia, welk nummer heeft dit bankbiljet dat ik hier juist van mijnheer heb ontvangen?

Hier zit de sleutel: juffrouw. Wij beginnen dus al met een letter, die daarmee wordt aangegeven. Het eerste woord duidt dan een pauze of rust aan: Mia. Deze naam telt dus nooit mee, als ze wordt gebruikt. Daarna komt de rest. Wordt er gezegd: Mia wat is dit? dan begint men direct bij "wat" en "ik". Of: "hier heb ik". Dit is wederom een code-uitdrukking.

Nu hebben deze mensen dat vaak van buiten geleerd. Er zijn bepaalde toneel-telepathen, die een bijzondere gave hiervoor hebben. Zij maken een afsprakensysteem en bekijken dat. Zij nemen dat in zich op en zonder dat van buiten te leren kan zo'n toneel-telepaath verscheidene codes door elkaar gebruiken. Daarover heeft o.a. Houdini iets geschreven. Hij heeft bewezen, dat er mensen zijn, die een groot aantal codes door elkaar kunnen gebruiken, waardoor het systeem voor de waarnemer bijna onontwarbaar wordt. Alweer dus een vorm van fotograferen met de ogen.

Als een bepaalde klank-associatie nodig is, dan zullen wij echter niet met kijken kunnen volstaan. Vandaar dat zo'n code dan ook altijd voor-gelezen moet worden aan het z.g. medium. De ander heeft de visuele indruk nodig, want daaruit kan hij zijn associaties putten. Het medium is echter op auditieve impressies aangewezen en zal dus ook alles moeten horen, want eerst dan is de interpretatie mogelijk.

Ik denk, dat ik hiermee duidelijk heb gemaakt dat je eigenlijk erg veel kunt doen, als je een klein beetje schaaft aan je geheugen. Het geheugen neemt alles op. Als u in uw kinderjaren een vreemde taal heeft horen spreken, dan is de kans groot dat u op uw zestigste jaar die vreemde taal reproduceert, als u maar in een situatie verkeert waarin plotseling de sleutel wordt omgedraaid door b.v. gelijksoortige omstandigheden of emotionele toestanden. En dan brengt u dat naar buiten. U zegt misschien: Dat is de geest, of: dat is een wonder. In wezen is het alleen maar reproduceren wat u eens heeft opgenomen of waargenomen. Dit is een bekend verschijnsel in de psychologie. Als nu zo'n verschijnsel bestaat, waarom zouden wij er dan geen gebruik van maken door het meer bewust te hanteren?

Ik heb u al enkele voorbeelden gegeven. Ik heb u ook enkele eenvoudige regels gegeven. In de meer occulte en vooral meer magische betekenissen zouden wij nog een paar regels hierover kunnen geven.

Hoofdregel:

Wat ik zie is altijd een eenheid. Die eenheid terugroepend kan ik elk détail daarvan in de eenheid terugvinden.

Regel voor de waarneming:

Zie steeds het geheel. Reproduceer nooit delen, maar altijd het geheel. Alleen indien het nodig is, kunt u een onderdeel tijdelijk beschouwen. Doe het nooit te lang. Breng het naar buiten, schrijf het neer, teken het en ga terug naar het geheel. Hierdoor bereikt u dat het geheel altijd actief blijft en dat niet de details langzamerhand het geheel gaan domineren.

In vele gevallen zullen wij te maken krijgen met toon, tonaliteit. Dit is vooral in de magie erg belangrijk. Klanken, die wij onthouden behoeven geen woorden te vormen. Als wij klanken reproduceren op de juiste wijzen, ontstaat het magisch werkzame trillingspatroon. Laten wij nooit proberen om woorden te spreken. Laten wij klanken uiten in dergelijke gevallen. Indien wij een gehele klankenreeks onthouden, kunnen wij haar ook reproduceren, indien dat nodig is.

Indien wij in onszelf bepaalde processen tot stand willen brengen, dan zullen wij één keer de ervaring daarvan moeten hebben gehad. Als u iets heeft doorgemaakt, komt dat altijd terug. Indien u echter in staat bent om iets wat u zelf heeft doorgemaakt in vergelijkbare of analoge vorm elders nog eens te zien (desnoods door lezen of aanschouwen tot u te nemen), dan heeft u daarmee de bewuste beschikking gekregen over het geheel en zult u door elke willekeurige associatie het gehele beeld kunnen oproepen en uit dat beeld details kunnen putten en conclusies kunnen trekken.

Ik geloof, dat dit een heel belangrijk punt is. In de praktijk is het namelijk ook nog zo:

Als wij iemand zien en wij weten: deze persoon heeft....en dan noemt u maar op: griep, suikerziekte, kanker of iets anders en wij beschouwen die persoon met die kennis, dan zullen wij, wanneer wij twee of drie van die gevallen hebben gezien, de tekenen waarnemen welke bij die personen praktisch gelijk zijn. Dat wil zeggen, dat wij ons afvragende: is het deze kwaal? definitief "ja" of "neen" kunnen zeggen.

Nu kunnen wij op deze manier ook bepaalde type-eigenschappen vinden. Dat wil niet zeggen, dat wij aan de hand van een astrologie-boekje zeggen: U bent een Stier en u bent een Tweeling. Daarmee bedoel ik eenvoudig dit:

U heeft bij een bepaalde mens een bepaald gedragspatroon gezien. U heeft dat enkele malen bij mensen geconstateerd. Nu ziet u iemand, die helemaal nog niet is gekomen tot die gedraging, maar door de vraag: "Wat voor iemand is dit?" komt automatisch de vergelijking met de waarneming naar voren. U constateert de overeenkomsten in bijvoorbeeld uiterlijk, beweging, neiging en u zult zo a.h.w. voorspellen wat de reactie van die persoon onder bepaalde omstandigheden zal zijn. Dat helpt u dus ook om mensen beter te kennen. Hier geldt namelijk de regel:

Indien de mensheid als geheel moet worden beschouwd, zal de reactie van een deel van dit geheel stereotype eigenschappen vertonen en in elk ander deel zal een soortgelijke reactie worden voorafgegaan en worden begeleid door dezelfde tekens. Het geheel van uiterlijk, gedrag en houding geeft dus het karakter, de emotionele toestand en wat dies meer zij weer.

Voor ons geldt dus: Als wij mensen waarnemen en bepaalde gedragingen van die mensen gewoon in ons opnemen, dan zullen wij - een beroep doende op deze waarnemingen - de mensen, die wij nog niet hebben ontmoet vaak zeer juist kunnen beoordelen en in vele gevallen hun gedragingen in de toekomst van tevoren kunnen verwachten en constateren.

In alle gevallen geldt bij de mnemotechniek echter wel dit:

Begin nimmer met gevoelens. Stel het beeld en roep de uit uzelf opgenomen gegevens naar voren. De vergelijking van de beelden brengt een automatische reactie teweeg. Sta u eerst dan de luxe van de emotie toe, niet voordien. Emotie namelijk vertroebelt alle mogelijkheden tot reactie en waarneming op mnemotechnisch terrein.

Velen veronderstellen, dat dergelijke reacties automatisch zijn. Dit is niet waar. Zij kunnen automatisch worden, maar wij moeten eerst het bewuste proces leren kennen. Als dit eenmaal een deel is geworden van onze wijze van kijken, luisteren en reageren, zal het zich ontwikkelen

tot een automatisme. Bij de doorsnee-mens is dit echter niet het geval, omdat hij grote nadruk legt op zijn emotie en niet op een visuele of auditieve waarneming alleen. Hierdoor ontstaat een vertekening van beeld waardoor de eigen persoonlijkheid wel voortdurend naar buiten wordt geprojecteerd, maar niet de werkelijkheid wordt geconstateerd.

Ik hoop, dat deze aanvullende opmerking u zal helpen om voor uzelf dit automatisme langzaam maar zeker op te bouwen. Bezit u reeds bepaalde van deze eigenschappen, dan zult u deze ongetwijfeld verder kunnen ontwikkelen. Door het beschikken over een dergelijk geheugen en de mogelijkheid om uit dit geheugen alle feiten door associatie op het juiste ogenblik te putten, zult u sneller en juistere kunnen reageren dan de doorsnee-mens. Ook zult u in dat geval ook vaak over feitenkennis beschikken op die ogenblikken dat dit voor u noodzakelijk is.

Voor velen van u zal dit in ieder geval een mogelijkheid inhouden om bepaalde dingen in het leven gemakkelijker te doen.

:--:--:

I N Z I C H T.

Wanneer iemand inzicht zoekt en met doorzicht het uitzicht beziet, zal hij inzien dat in het uitzien niet de totaliteit vertegenwoordigd is.

Inzicht is een begrip voor het geheel waarbij elk deel van dit geheel als een functie in het geheel wordt beschouwd.

Wij bouwen, als wij inzicht bezitten, niet excepties op. Integendeel, wij gaan uit van een algehele wetmatigheid en algemene kracht, die zich in alle dingen manifesteert. De manifestatie betekent voor ons dan in wezen een aanduiden van het functioneren in onszelf en in anderen van de algemene kracht, van de algemene waarde of regel.

Zoekt u inzicht in uzelve? Besef, dat u deel bent van een geheel en daarvan nimmer geheel los kunt zijn. U wordt daardoor beheerst zowel qua normen als ook qua mogelijkheden van emotie en bewustzijn.

Wilt u inzicht hebben in de wereld? Besef, dat die wereld als geheel bestaat en dat in die wereld alle eigenschappen, die u tot uiting ziet komen, vertegenwoordigd zijn. Begrijp, wat u innerlijk beweegt. Zie het geheel van de wereld en u zult ook zien hoe u zelf in die wereld staat en hoe u betrokken bent bij de totaliteit.

Zoekt u inzicht in de werkelijkheid of de waarheid ten aanzien van bepaalde personen of toestanden? Realiseer u dan:

Al wat in mij bestaat, zal ook in een ander bestaan.

Al wat vanuit mij bestaat als verlangen, begeren of angst zal in een ander ook aanwezig zijn, zij het in een andere samenstelling.

Indien ik de emotie terzijde stel, zie ik het verschijnsel. Het verschijnsel interpreterende volgens mijn persoonlijke aard, maakt het mij mogelijk te ontdekken hoe de reactie van anderen is en hoe hun geaardheid is.

Deze kennende heb ik inzicht in het samenspel van het geheel en kan ik dus vanuit mijn eigen persoonlijkheid ook de afwijkende gedragingen van andere persoonlijkheden volledig begrijpen en in dit begrip komen tot een juiste aanpassing zowel aan deze persoonlijkheden als aan het geheel.

:--:

V R I J M O E D I G H E I D.

Vrijmoedig. Vrij van gemoed, maar ook moedig genoeg om vrij te zijn. Vrijmoedigheid is niet: gebrek aan respect voor de ander of voor het andere. Het is het begrip, dat je alleen vanuit jezelf, je denken en je mogelijkheden de werkelijkheid kunt benaderen.

Er behoort moed toe om jezelf te zijn. Vrij zijn is niet altijd prettig; het is soms heel moeilijk. En toch, hoe kun je ooit vrij zijn, als je niet vrijmoedig, eerlijk, open de wereld durft benaderen? Hoe kun je ooit weten wat je mogelijkheden en je onmogelijkheden zijn, als je niet bereid bent om te zien wat mogelijk is?

Hoe kun je begrijpen hoe een ander reageert en denkt en leeft, als je jezelf niet durft openbaren zoals je bent? Dat is eigenlijk het bezwaar van vrijmoedigheid: het maakt je zo zelfstandig en daarmee vaak zo onzeker. Het is beter wat onzeker te zijn. Het is beter wat risico te lopen. Het is beter elke dag opnieuw de onverwachte gebeurtenissen eerlijk in het oog te zien en te aanvaarden dan blind te zijn voor je mogelijkheden.

Vrijmoedigheid betekent de moed hebben om wat je denkt te leven. Het betekent de vrijheid vinden om wat je weet dat mogelijk of nodig is te toetsen aan de werkelijkheid.

Vrijmoedigheid is de vrije confrontatie van het "ik" met de gehele wereld en daardoor het verwerven van een waar en vrij begrip zowel voor die wereld als voor je eigen mogelijkheden.

Laat ons rustig wat vrijmoedig zijn. Want in de eerlijkheid, waarmee wij de wereld tegemoet treden, zullen we het antwoord vinden op ons eigen wezen en vooral ook een begrip voor wat de wereld in feite is.

:--:

13 - 1944

PRACTISCH OCCULTISME

HOOFDSTUK IV.

MOGELIJKE INDICATIES.

Als wij de mens zien te midden van zijn milieu, dan bezit hij een betrekkelijk ruim dagbewustzijn. Daarin zit dan verder alles wat men het onderbewuste noemt. Nu weet het onderbewuste altijd veel meer dan de mens zelf. Er zijn een aantal mogelijkheden om dat onderbewuste aan het woord te laten komen. Daarbij zijn er een aantal methoden, die eigenlijk van de mens zelf afhangen. Ik zou deze eerst met u willen bespreken. Een van de meest bekende methoden is

De wichelroede.

De wichelroede kan bestaan uit een geleider vervaardigd van metaal, van hout (de tak van een hazelaar), van balein en zelfs van plastic. Dit laatste zal menigeen verbazen. Wij moeten echter goed onthouden dat het niet de roede zelf is die uitslaat en draait. Het is in wezen de drager van die roede, die de bewegingen daarvan veroorzaakt. Daarom is het niet belangrijk, of u nu dit bepaalde model gebruikt of een ander. Wat de modellen betreft, heeft u dus veel keus. Als u er veel mee moet werken of wilt werken, zou ik u willen aanraden er één te nemen met knoppen of één met z.g. draaihandvatten. In het eerste geval eindigen de eindjes van de lus (een soort visvorm) en die onder spanning wordt gebracht in twee knoppen. Door die knoppen in de handen te nemen voorkomt u dat er een te grote spanning op de handen zelf staat. U heeft meer houvast en ook de draai beweging gaat vlotter. Datzelfde geldt ook voor de z.g. losse of draai beweging gaat vlotter. Datzelfde geldt ook voor de z.g. losse of draai beweging gaat vlotter. Hier brengt men meestal een paar houten handvatten aan de einden van een soortgelijke lus aan. Dit heeft het grote voordeel dat de roede zich daarin los kan bewegen. Dat houdt in, dat elke spanning (de meeste spanningen komen uit de armspieren) dus nog gemakkelijker in een indicatie wordt omgezet.

Wat kan men er feitelijk mee doen?

Wel, alles heeft zijn eigen uitstraling. Indien een mens zich instelt op b.v. water of in deze tijd misschien meer toepasselijk op olie of op iets anders, dan is het duidelijk dat deze instelling van die mens hem bijzonder sterk doet aanslaan op de uitstraling van water of olie. Als nu de proefpersoon zich met deze afstemming door een terrein beweegt, terwijl - zoals u weet - de roede onderhands of bovenhands vóór hem wordt gehouden, dan staat er altijd, omdat het een lus is, spanning op de polsgewrichten en op de armspieren. Ontdekt hij nu die uitstraling, wat doet hij dan? Hij geeft een rukje aan de roede. Dat weet hij zelf niet. Zijn spieren trekken en daardoor verandert de spanning op de lus: de roede slaat uit.

Dan kunt u proberen om nog meer te weten te komen. Als wij dat doen voor b.v. water, dan kunnen wij proberen de diepte te schatten. Een wichel-

roedeloper, die enigermate geoefend is, zal zich automatisch afvragen: hoe diep zit dat water? Dan krijgen we heel vaak dat er een slag wordt gemaakt. De wichelroede maakt dan een volledige draaiing en zal dat doen voor elke keer dat er één of vijf meter geteld moet worden beneden het oppervlak naar het water toe. Het is opvallend, dat als je daarop getraind bent, de roede inderdaad zeer nauwkeurig aanwijzingen geeft. Maar als men de roede gebruikt voor water of voor olie, dan kan men haar ook voor vele andere dingen gebruiken. Er zit veel meer in het onderbewustzijn.

Stel, dat iemand ziek is. U voelt wel aan wat het is, maar u kunt er niet op komen; het wil niet doordringen in het waakbewustzijn. Wij nemen nu de roede en gaan daarmee langs die persoon. Daar waar in de uitstraling een fout is, dus waar een orgaan een abnormale uitstraling heeft, zal automatisch de spierbeweging beginnen en de wichelroede slaat uit. Daardoor hebben wij dan het localiseren van de kwaal mogelijk gemaakt en daarmee gelijktijdig een weg gebaad naar de gegevens die in ons onderbewustzijn aanwezig zijn.

Ik kan u vertellen (dit is een mopje dat betrekkelijk oud is) dat er in 1900 in Nederland een conferencier was, die veel moppen kreeg toegestuurd en die ze verzamelde. En omdat hij niet zeker was welke het wel en welke het niet zouden doen, had hij de gewoonte met een wichelroede na te gaan welke wel en welke niet geschikt waren. Hij hield zich streng aan deze selectie. De man heeft inderdaad voor zijn tijd een heel behoorlijk succes gekend. Nu had hij wel het voordeel dat hij dat niet vaak behoefde te doen, want radio en t.v. bestonden nog niet, dus kon hij met één repertoire per jaar gemakkelijk uitkomen. Ik vertel u deze anecdote alleen maar om duidelijk te maken dat je eigenlijk de wichelroede voor alles zoudt kunnen gebruiken.

In vele gevallen is een wichelroede weer niet bruikbaar, indien het gaat om heel fijne en kleine dingen. Dan zullen wij eerder grijpen naar een slinger.

Nu is het slingerprincipe op zichzelf ook al betrekkelijk eenvoudig. Er bestaan een aantal conventies. Iemand, die ze kent, zal zich daar bewust op instellen. Stelt u uw eigen conventies, dan zal tot uw verbazing blijken, dat de slinger zich ook aan die conventies houdt, want u realiseert zich weer niet dat u zelf mede aansprakelijk bent voor de uitslag van de slinger. Als u de slinger hanteert uit de vrije hand (men zegt liever pendel, maar het is gewoon een slinger), dan zijn het weer de onwillekeurige en vaak zeer geringe bewegingen van de hand en de spieren, die de beweging controleren welke door de pendel versterkt wordt uitgedrukt. Er is hier dus weer sprake van toegang tot een normaal niet geheel toegankelijk gedeelte van het bewustzijn.

Hoe gebruiken wij de pendel?

Uit de vrije hand kunnen wij hem gebruiken om b.v. plaatsen te localiseren. U neemt een landkaart. Als u weet wat u zoekt, kunt u dat op die landkaart vinden. Er zijn zelfs mensen, die een kaart van hun huis hebben en als ze iets kwijt zijn, pendelen zij eventjes om te kijken waar het zou kunnen zijn. Meestal klopt het aardig. Het onderbewustzijn weet meestal wel waar het kan zijn, alleen het bewustzijn vindt het niet. Dit is dus een eenvoudige methode.

Nu kunnen we zeggen: negatief = slingeren, positief = draaien. Dat is hetzelfde als "ja" en "neen". Ja = in het rond slingeren, "neen" = heen en weer slingeren. Wij kunnen daar nog finesses aan toevoegen. Bijvoorbeeld een dubbele bevestiging, dus een persoonsaanduiding plus een plaatsaanduiding, kan door de loop van de slinger in de vorm van een acht worden uitgedrukt. Zo zijn er ongeveer een tachtigtal verschillende bewegings- of uitslagmogelijkheden van de slinger en aan elk daarvan kan een betekenis worden toegekend. Als u met die dingen begint, dan is het niet zo belangrijk dat u alle betekenissen kent. Natuurlijk, u kunt daardoor de zaak voor uzelf verfijnen

en daardoor de intuïtie gemakkelijker laten werken. Maar aan de andere kant, als het gaat om iets te vinden wat verloren is of desnoods om een kwaal uit te pendelen - dat is ook iets wat nog wel eens gebeurt - dan heeft u eigenlijk zo'n ingewikkelde taal niet nodig. U heeft gewoon "ja" en "neen" nodig. Verder heeft u een aanwijzing nodig eventueel voor medicatie. Dat gebeurt ook wel. Het mag natuurlijk niet. Het is namelijk onbevoegde uitoefening van de geneeskunde, maar het gebeurt veel. In dergelijke gevallen stellen wij:

1. Ik moet een vraag stellen, die kan worden beantwoord door de slinger. Als ik de slinger vraag "ben ik gek, ja of neen", dan weet de slinger het ook niet meer. Vraag ik "ben ik gek?" dan kan de slinger "ja" of "neen" antwoorden. Formuleer dus uw vragen altijd zo, dat ze met "ja" en "neen" kunnen worden beantwoord.
2. Gebruik elke willekeurige slinger voor dit pendelen. U kunt het doen - een oud gebruik - met een trouwring aan een zijden draadje of aan een vrouwehaar; dat is iets ouderwets. U kunt het net zo goed doen met een klompje lood aan een touwtje of aan een kettinkje. U kunt ook een timmermansschietlood gebruiken. Kortom, het is niet belangrijk welk metaal u gebruikt, ongeacht wat daarover allemaal wordt verteld.

Als u pendelt uit de hand moet er een uitslagmogelijkheid zijn; dus een vergroting van de tekens, die door uw onderbewustzijn in feite tot stand worden gebracht. De lengte van het snoer moet voldoende zijn. Als u namelijk wilt pendelen met een snoerlengte van 5 cm, dan zult u nooit duidelijke uitslagen, dus duidelijke tekens krijgen. De versterkingsfactor is te klein. Een minimum zal voor een beginner liggen tussen de 15 en 20 cm. Wilt u het staande doen boven een op de grond liggende landkaart, neemt u dan 50 tot 100 cm, dat maakt geen verschil uit. Houdt u er echter rekening mee dat bij een landkaart een grotere uitslagmogelijkheid van de slinger gelijktijdig een vagere aanduiding van plaats betekent, omdat het teken meer ruimte in beslag neemt.

Wilt u een kwaal uitpendelen, dan kunt u dat doen door een aantal kwalen op kaartjes te schrijven en die dan in een kring te leggen. Dan gaat u maar na waar de pendel uitslag geeft.

Wilt u zien welke medicijnen voor iemand geschikt zijn? U zet een aantal medicijnen neer, u legt er een aanduiding van de kwaal bij en u houdt de pendel boven de kwaal. De uitslag, die de pendel zal geven, zal gericht zijn op het medicament dat er bijhoort.

Nu zijn er ook mensen, die een pendel willen gebruiken om boodschappen uit de geest te ontvangen of om andere dan menselijke krachten aan het woord te laten. In een dergelijk geval mag niet uit de hand gependeld worden, want daar is het onderbewustzijn van de pendelaar zo oppermachtig dat zelfs de meest goedwillende geest daar nooit een helemaal duidelijk antwoord uit kan krijgen. Wie daarvoor een pendel wil gebruiken, zal hem dus dienen op te stellen. Men neemt dan over het algemeen een houder met een stevige voet. Deze voet moet zo sterk zijn, dat er een galgje aan vast kan worden gemaakt. De afstand tussen opstaande stijl en het einde van de galg zal op z'n minst 10 cm, bij voorkeur 12 - 15 cm moeten bedragen. De hoogte van het geheel wordt dan meestal ook gehouden op 15 cm waarmee wij dus een totale lengte van snoer plus pendel krijgen van 12 cm. Dit is maar om een idee te geven.

De pendel wordt op de tafel geplaatst eventueel boven de vragen, die de pendel moet beantwoorden of in andere gevallen boven een vlak waarop de beweging gemakkelijk zichtbaar wordt (een wit tafellaken b.v.). Dan gaan wij daar rustig omheen zitten en leggen onze handen op tafel, zoals wij dat doen bij een tafeldans-séance. Wij wachten dan rustig af totdat

de pendel uitslag geeft. Het is mogelijk om hiermee inderdaad boodschappen te ontvangen. De mensen veroorzaken door hun verwachting een uitstraling, beter gezegd een veld. De meeste aanwezigen hebben niet een voldoende sterk gelijkluidend antwoord om de beweging van de pendel in grote mate te beïnvloeden. Hier hebben we altijd een wachttijd, omdat

- a. een entiteit aanwezig moet zijn, die bovendien nog zin heeft om op de gestelde vragen antwoord te geven;
- b. de aanwezigen een voldoende sterk veld moeten hebben opgebouwd waardoor de beweging van de pendel mogelijk wordt.

Dan hebben wij ook nog het automatisch schrift.

Nu is automatisch schrift voor heel veel mensen in de eerste plaats een zuiver mediamieke eigenschap. Degene, die het automatisch schrift hanteert - zo zegt men - geeft een boodschap door van de geest; en dit vooral als dat gebeurt met gebruikmaking van een planchette: een soort rolschaats waarvan de wieltjes aan de voorkant vervangen zijn door een potlood. De hand wordt dan op het plankje gelegd. Men krijgt dan inderdaad boodschappen door. Maar ook hier kan het onderbewustzijn wel degelijk een rol spelen. En als het medium meeleeft wat er geschreven wordt, dan schrijft hij waarschijnlijk een groot gedeelte van de boodschap zelf; dat kan haast niet anders. Hetzelfde geldt als gewoon gewerkt wordt met een potlood, een ballpoint of een viltstift in de hand. Hier is de neiging van het "ik" om zich op deze wijze uit te drukken natuurlijk nog groter. In al die gevallen denkt men: nu laat ik de geest spreken.

Misschien kent u die eigenaardige gewoonte van sommige mensen om z.g. "droedels" te fabriceren. Terwijl ze aan heel iets anders denken, zitten ze te tekenen: lijntjes, streepjes, krulletjes, alles door elkaar. Maar het vreemde is, dat een psycholoog aan de hand van zo'n tekening kan zeggen hoe de instelling van de persoonlijkheid is en hoe zijn reactie op de boodschap zal zijn. Hier gaat het onderbewustzijn dus een rol spelen.

Als ik nu niet weet hoe ik iets moet oplossen of beantwoorden, maar het gevoel heb dat ik het zelf weet, dan behoef ik daar de geest niet bij te halen. Ik kan mij dan op die vraag concentreren en daarbij een pen of potlood en een stukje papier in de hand nemen. Kijk er dan niet naar. Als u voelt dat de pen gaat bewegen, zeg dan ook niet: dat is de geest, die mij in beslag neemt. De geest is geen deurwaarder en legt dus weinig beslag. Zeg gewoon: nu zullen we zien wat er uit komt. Denk niet, dat u altijd letters, dus woorden ontvangt. Toch zijn er enkele dingen, die in het resultaat van deze droedel-poging van belang kunnen zijn.

Als wij dat onderbewustzijn activeren en wij krijgen voornamelijk een horizontale lijn waarop hier en daar misschien wat verticaal-lopemde lijntjes uitslaan - zoals we wel zien bij een schrijvende barometer - dan kunnen wij er zeker van zijn dat het probleem niet juist is gezien. Het probleem zoals u het stelt is dus niet gelijk aan dat waarmee u bezig bent. Hebben wij daarentegen voornamelijk te maken met letters of haakvormen, die aaneengerijd zijn - ook zonder enige zin - dan hebben wij wel een antwoord, maar dat antwoord past weer niet bij de vraag. Wij hebben nu erkend: er zit een reëel probleem in de vraag, maar wij kunnen het niet juist beantwoorden. Wij moeten in zo'n geval proberen die vraag voor onszelf nader te omschrijven door ons af te vragen: Hoe kom ik ertoe dit te vragen? Wat maakt het voor mij belangrijk? Het eindresultaat van een dergelijke séance met jezelf is heel vaak dat je korte woorden neerschrijft. Bijvoorbeeld: iemand schrijft: ja, ja, ja, ja. Dat is dan iemand die zich afvraagt, of hij een belastingschuld heeft. Het is ook mogelijk dat iemand het woord "dom" neerschrijft. Dus korte woorden en vaak herhaald. Als dergelijke woorden naar voren komen, geven zij direct commentaar op uw eigen gedrag ten aanzien van het gestelde. U kunt op die manier wel degelijk ontdekken wat er aan de hand is. En nu het wonderlijke:

Als wij met het antwoord als basis gaan nadenken over onze problemen, breekt vaak de afscherming van het onderbewustzijn open. Er ontstaan plotseling voor ons een hele rij beelden, mogelijkheden en feiten, die wij waren vergeten. Zo kunnen wij het probleem geheel opnieuw beschouwen, benaderen en vaak oplossen.

Wat dat betreft, is het misschien ook wel aardig op te merken dat er een z.g. slaap-opdracht kan zijn. Nu zal die niet voor iedereen werken. Ik heb haar daarom niet op een belangrijke plaats in dit betoog gesteld.

Als een mens gaat slapen met een bepaald probleem in gedachten dat hem werkelijk en intens bezighoudt, dan zal hij in de slaap de neiging hebben een oplossing daarvoor te zoeken. Soms gebeurt dat in een droom. Maar die droom onthoudt hij meestal slechts ten dele, zodat het antwoord niet zo goed is. Er zijn ook gevallen bekend van mensen, die a.h.w. slaapwandelden.

Een romancier was vast gelopen met zijn boek. Hij hield zich heel erg bezig met het probleem: hoe moet ik nu verder? Toen hij de volgende dag opstond, vond hij tot zijn verbazing een hoofdstuk erbij. Hij had dat niet van de geest ontvangen. Hij had alleen onbewust eigenlijk reeds de oplossing gevonden en heeft die slaapwandeland neer gepend en daardoor de spanning, die de slaap en daarmee ook de geestelijke ontspanning die nodig is tegen hield, a.h.w. terzijde geschoven.

U ziet het, er zijn heel wat mogelijkheden om oplossingen te vinden. Er zijn heel veel indicaties te vinden voor datgene wat voor ons juist en niet juist is. Wij voelen dat zelf heel goed aan, ook al willen wij daar meestal niet aan geloven.

Dan is er ook nog het z.g. orakel.

Voor het orakel wordt hier in het Westen bij voorkeur de bijbel gebruikt op een echt christelijke wijze. Men slaat blindelings de bijbel open - dat is al christelijk - daarna prikt men blindelings met een speld in een van de bladzijden - ook dat is christelijk. Het uitdelen van speldeprikken behoort, geloof ik, tot een van de kenmerken van de christelijke samenleving, dus wat dat betreft is er geen bezwaar. Maar wat gebeurt er nu? Wij hebben een willekeurige regel aangestipt. Wij denken dat deze regel de oplossing geeft. Wat doen wij? Wij gebruiken gewoon een deeltje van de bijbel als starter. Wij brengen dus een proces van redenering op gang, waarbij redelijkheid en logica zijn uitgeschakeld. Daardoor bereiken wij weer dat het onderbewustzijn een juiste interpretatie vindt.

In een bepaald Chinees wicheelspel werpen wij met munten of in een ander geval met staafjes. Aan de hand van die staafjes berekenen wij dan de verschillende strofen van een vier-regelig gedicht dat wij maken. Wij kunnen zelfs gaan tot drie vier-regelige gedichten en die zeggen dan bij elkaar precies waar wij aan toe zijn.

Als u nu goed kijkt, is het eigenlijk niet eens zo belangrijk welke samenstelling u vindt. Belangrijk is alleen, dat hierdoor het eigen denken wordt afgeleid van de logica, van het alledaagse. Daardoor krijgt een groot gedeelte van het eigen onderbewustzijn de kans om naar voren te treden.

Nu zult u zeggen: waar blijft de geest bij al die dingen?

De geest kan ook meespelen, want in het onderbewuste van de mens schuilen zijn eigen geestelijke kwaliteiten en daarnaast ook vele beïnvloedingen vanuit de geest, die het waakbewustzijn eenvoudig weigert te erkennen. Ik geloof, dat wij hier niet de geest in de eerste plaats behoeven bij te halen. Het is natuurlijk gemakkelijker, als wij een andere persoonlijkheid aansprakelijk kunnen stellen. Misschien dat daarom menigeen toch liever God, de geest, een engel, een heilige of desnoods de duivel aansprakelijk stelt voor datgene wat hij uit zichzelf opdiept.

Ik heb in het begin reeds gezegd: wij weten veel meer en wij kunnen veel meer dan wij onszelf toegeven. Maar een groot gedeelte van die mogelijk-

heden ligt buiten het waakbewustzijn in ons opgeslagen. Er zijn een aantal eenvoudige proefjes, die wij kunnen doen en waardoor wij voor onszelf duidelijk kunnen maken dat er iets is. De pendel en de wichelroede zijn daar deel van. Wij kunnen dat ook doen met kaarten.

De gewone kaartleg-systemen zijn eigenlijk geen cent méér waard dan koffiedik-kijken of theeblaadjes-lezen. Het zijn weer methoden om de eigen gevoeligheden en innerlijke erkenningen een uitweg naar het waakbewustzijn te verschaffen, maar verder ook niet. Ik wil hier één uitzondering maken en wel voor de tarot, mits die gebruikt wordt op de zuivere manier. Dat wil zeggen: niet in het z.g. tel- en rijenspel, maar in het spel van driehoek, vierkant of driehoek in de cirkel. In deze gevallen blijven Groot Arcanum en Klein Arcanum ofwel de hoofdkaarten en de gewone kaarten van elkaar gescheiden. De interpretatie van de innerlijke toestand (in de driehoek) is dan aanleiding om begrip te krijgen voor de situatie zoals wij die beleven buiten ons; en die staat dan in het vierkant of de cirkel.

Hier hebben wij dan een methode, die iets verder gaat omdat ze niet alleen een beroep doet op datgene wat in het onderbewustzijn reeds aanwezig is, maar daarnaast ook het begrip afstemt op nieuwe combinaties en door verandering van innerlijke afstemming ook de mogelijkheid geeft tot het verwerven van andere signalen uit de omgeving - of dat nu de geest is of de stof. In alle andere gevallen van kaartleggen hebben wij weer te maken met een gewoon startertje voor het onderbewustzijn.

Er zijn ook cijfersystemen.

Bij de cijfersystemen geldt weer hetzelfde: het is de interpretatie die het doet, niet de cijfers. Een interpretatie wordt in wezen gestimuleerd door een overgave aan intuïtieve reacties; dus reacties die uit het onderbewustzijn voortkomen. Wil men indicaties hebben - of dat nu gaat t.a.v. de toekomst, de eigen toestand, de mogelijkheden van een andere persoonlijkheid of het verblijf van verborgen dingen - dan is het zeer belangrijk dat wij niet volgens de rede reageren. In het occultisme is de redelijkheid - dat zult u meer gehoord hebben - eerder een belemmering dan een hulpmiddel, omdat het redelijke gebaseerd is op de alledag. Het is het eiland van besef in een oceaan van het onbekende, waarbij de mens weigert de oceaan te erkennen of te betreden en het eiland uitroept als de enige werkelijkheid.

Als wij echter willen werken met het occultisme, zelfs in casu bij het benaderen van het onderbewustzijn, dan moeten wij juist het eiland van de menselijke werkelijkheid terzijde kunnen stellen. Wij moeten die vreemde vorm van intuïtieve inspiratieve beleving in de plaats stellen van de werkelijkheid. En eerst als de resultaten verkregen zijn, kunnen wij eventueel zien of ze in de werkelijkheid passen en zo ja, op welke manier.

Occultisme is een wetenschap op zichzelf, zeker. Maar het is toch wel een wetenschap, die van alle andere wetenschappen verschilt, omdat het gebaseerd is op de eigen structuur van de mens; en elke mens is een beetje anders. Een magisch ritueel zal voor een maximaal resultaat door honderd personen op honderd verschillende manieren moeten worden uitgedrukt en uitgebeeld. Zo geldt het ook hier.

U kunt eens voor de aardigheid proberen of u wat met pendelen kunt doen. Of u probeert eens of een wichelroede ook uitslag geeft. Maar zegt u daar dan vooral niet bij: Bij mij gaat het toch niet. Want dan gaat het niet. Zeg gewoon tegen uzelf: Ook bij mij is dit mogelijk. Dan komt u verder.

Practisch occultisme is helemaal niet het scheppen van een geloof. Als wij indicaties willen hebben van het voor ons niet-bekende, zelfs als wij vooruit willen lopen op de tijd of terug willen gaan in de tijd, dan hebben wij eenvoudig een wereld nodig die niet logisch en niet redelijk functioneert. Deze wereld bestaat in onszelf. Die innerlijke wereld is verbon-

den met allerhande vormen van bestaan en leven, die in de zogenaamde werkelijkheid van de mens niet worden erkend of slechts een zeer bepaalde rol opgedrongen krijgen. Dan is het toch wel duidelijk dat iemand, die met praktisch occultisme wil werken helemaal niet behoeft uit te gaan van een bepaald geloof of een bepaalde stelling. Maar hij moet wel aanvaarden dat er een mogelijkheid voor hem is om op een niet in de normaliteit passende wijze gegevens te verkrijgen.

Er bestaan natuurlijk kunstjes, die altijd weer worden toegeschreven aan grote Meesters. Een daarvan is de z.g. "ontdubbeling", waarbij een deel van het ego wordt geprojecteerd, vaak zelfs in een stoffelijk volledig kenbare vorm (etherisch dubbel), waardoor men terwijl het ene lichaam rust met het andere lichaam aan het werk kan tigen. Dat zijn dingen, die wel mogelijk zijn. Voor u behoren ze waarschijnlijk voorlopig niet tot de mogelijkheden, omdat het een grote beheersing veronderstelt, ook van het eigen lichaam en omdat het daarnaast een instelling veronderstelt die de meeste mensen niet hebben.

Wat betreft de tijd, hier ligt de zaak toch wel een beetje anders. Tijd is iets waarmee iedereen verwant is. Als wij het verleden willen herbelevén, dan kunnen wij dat niet doen krachtens herinneringen, maar wel aan de hand van een indicatie. In het heden hebben wij een visie: op dat punt van de tijd was het zo en zo. Nu zeggen wij niet tegen onszelf: is dit waar? Maar wij zeggen: wij zijn in die tijd. Gaat u zich dan volkomen ontspannen, gaat u desnoods maar lekker slapen. Het vreemde dat zich hier ontwikkelt is, dat u een droom krijgt en dat die droom - want zo noemt u het dan - de feiten weergeeft. De droom houdt zich namelijk niet aan hetgeen u bestemd heeft; zij ontwikkelt zich vooral in de kleine details op een heel andere manier. Die andere manier betekent, dat ze veel dichter bij de werkelijkheid komt.

Wilt u naar de toekomst gaan? Alweer, stel u in op een mogelijkheid, die u veronderstelt plus een tijdstip dat u veronderstelt en ontspan u. Probeer het tijdstip en de mogelijkheid die u veronderstelt in het oog te houden. Er ontstaat wederom een beeld. Dat beeld draagt u eigenlijk in u. Dat is de lijn van de grootste mogelijkheid voor u. De kans is zeer groot dat u dan een aantal voorstellingen krijgt, die voor u de toekomst uitdrukken.

Er zijn veel mensen, die zeggen: Ja, met dromen weet je het nooit. Ik moet het op een andere manier doen. Een van die methoden daarvoor is de kristallen bol. Let wel, ik wil van u geen kristalkijkers maken. Bovendien is een goed kristal voor magische doeleinden kostbaar. Neem daarvoor in de plaats een bord of een schaalje. Bij voorkeur niet wit. Het beste is koperkleur, geelrood of terracotta. Gooi daar gewoon water in. Zorg, dat het reflecteert zonder dat het beelden weerspiegelt. Ga daarin rustig kijken. Dan begint diezelfde droom ook, maar nu projecteert u de droom visueel (u behoeft niet in te slapen) wanneer u een voldoende concentratie heeft en u ziet de voorstellingen opdoemen naar u denkt in het water. Wat meer is, u kunt dergelijke beelden vaak via een telepathische overdracht aan een ander laten zien, die in de schaal kijkt. Het is een methode, die in het Oosten meer wordt gebruikt dan in het Westen.

Is het nu allemaal waar wat wij daarin zien? Ik geloof niet dat dit een vraag is waarop een antwoord mogelijk is. Het is eigenlijk waar en niet waar. Het is een deel van onze waarheid. Het is een deel van ons bestaan dat wij uitdrukken. Wij kunnen niet het bestaan van een ander uitdrukken. Wij kunnen slechts ons bestaan uitdrukken, tenzij een ander als directe inductor wordt gebruikt. Inductor betekent: iemand, die het basis-sigitaal geeft, waardoor wij tot een aantal voorstellingen komen. Iets dergelijks vindt u ook bij de psychometrie. Ook daar wordt een voorwerp als inductor gebruikt. Dat betekent,

dat een bepaalde persoon (in het geval van de kristalkijker diens psyche en de uitstraling daarvan) de basis vormt voor de beelden, die u gaat ontvangen. Wat de ziener in dit geval doet, is niet zelf zien. Neen, hij neemt het totaal van de andere persoonlijkheid in zich op en projecteert dit weer voor zichzelf als een visuele hallucinatie in de kristallen bol of op het wateroppervlak. Op die manier kunt u dus een ander zien.

Nu komen er wel eens moeders, die zeggen: "Kunt u in het kristal iets zien over mijn zoon?" Er zijn hele stammen van waarzegsters, die daaraan een tijdlang een heel goede broodwinning hebben gehad. De waarzegster of de kristalkijkster kan nooit iets zien wat niet in die moeder bestaat. En aangezien moeders zich meestal bedriegen omtrent de werkelijkheid van hun kinderen, zal het beeld dat wordt weergegeven zelden reëel zijn. Het bevat datgene wat op grond van de gegevens van de moeder juist is. Maar aangezien de moeder niet identiek is met het kind, zal voor het kind de toekomst er toch wel anders uitzien. Ik geloof, dat u dit goed moet begrijpen.

Practisch occultisme betekent ook: onderscheid weten te maken tussen het algemeen mogelijke en het niet-algemeen mogelijke. Indicaties, die wij willen hebben ten aanzien van toekomst, verleden of wat dan ook, kunnen alleen worden geput uit onszelf of uit het onderbewustzijn van een ander. Maar dan kan dit alleen, indien die ander volledig verweven is met hetgeen wij gaan zoeken.

Er zijn mensen, die een heel vreemde voorstelling hebben van b.v. het werken met de pendel om verloren of vermiste personen op te sporen. Zij schrijven gewoon een briefje: De neef van de achternicht van mijn tante is sedert enige tijd verdwenen in Nieuw-Guinea. Kunt u mij ook zeggen, of die is opgegeten en zo ja, waar?

Dit komt voor. Dan moet u goed onthouden: Er is in dit geval geen reële inductor; dus is er geen reële afstemming mogelijk. Er bestaat dus niet de mogelijkheid om uit een menselijk kunnen hier het verleden terug te vinden of zelfs te bepalen hoe de toestand in het heden is. Indien wij nu een foto van die persoon hebben, verandert de zaak. Wij kunnen ons door de voorstelling, want op de foto staat altijd wel iets meer dan alleen de zichtbare gestalte, althans instellen op de persoonlijkheid. De kans, dat wij het mis hebben is nog betrekkelijk groot. Ik zou zeggen voor een zeer bekwaam persoon 4 op 10. Voor een beginnening 9 op 10. Maar wij hebben tenminste een reële mogelijkheid om ons af te stemmen op de persoonlijkheid. Als die afstemming mogelijk is en wij zijn bovendien geestelijk bekwaam, dan is de kans groot dat wij zeggen: Nu gaat de pendel reageren, want mijn geestelijk besef dat deel uitmaakt van het onbewuste heeft die persoonlijkheid geconstateerd. Op grond daarvan kan ik nu antwoorden op de vragen: Is hij dood of niet dood? Bevindt hij zich in Nieuw-Guinea of heeft hij een slippertje gemaakt naar Sidney? Op die manier kom je vaak bepaalde dingen te weten.

U zult de beste resultaten behalen, als u werkt met eenvoudige middelen. Pendelt u maar rustig een paar keer, het zal u zeker geen kwaad doen. Maar stel niet van tevoren vast welk antwoord waarschijnlijk is. Laat dat maar uit uzelf opwellen. Als u de antwoorden heeft, noteert u ze en gaat u niet beredeneren wat ze kunnen betekenen, want dan vervalst u al uw gegevens.

Als u met een wichelroede wilt oefenen en u heeft de gelegenheid daarvoor, ga dan bij voorkeur eerst eens uit van een terrein waarvan een ander (maar niet u) weet, of er water aanwezig is en zo ja, waar.

Begin zeker niet met onmiddellijk naar aardstralen te zoeken, want dan ruikt u misschien een luchtje dat kattenpis betekent en u interpreteert dat als aardstraal en prompt slaat het apparaat uit. Zoekt u dus niet naar aardstralen e.d. voordat u eerst heeft geleerd hoe u zo'n wichelroede moet hanteren en uzelf een paar keer op de proef heeft gesteld.

Aardstralen.

Aardstralen bestaan, ook al wordt het wetenschappelijk ontkend. Aardstralen kunnen schadelijk zijn, ook al wordt dat wetenschappelijk ontkend. Het is waar. Aardstralen komen niet zo vaak en overal voor als men wel aanneemt. Aardstralen zijn niet permanent jarenlang steeds op dezelfde plaats aanwezig. Deze punten dient u eerst te onthouden.

Als u aardstralen zoekt, moet u zoeken naar schadelijke straling. U kunt een schadelijke straling nooit alleen door een afscherming of een tegenstraling ongedaan maken. Dus koop alstublieft geen dure kastjes; zij halen weinig uit. Indien u echter een schadelijke straling of een schadelijke invloed op een bepaalde plaats heeft ontdekt, deel dan gewoon, als die b.v. in een kamer is, dat vertrek wat anders is, zodat men zich niet voortdurend in die invloed bevindt. Het zijn meestal betrekkelijk kleine zones, veroorzaakt door breuk-zones ergens beneden in de aardchors waarop u leeft. Heeft u die invloed buiten, dan zult u ontdekken dat waar b.v. graan het niet doet, het wel mogelijk is om suikerbieten te verbouwen; dat waar aardstralen aardappels schurftig maken en daarbij veel droogrot geven het heel goed mogelijk is om daar boerenkool of savoiekool te planten.

Indien u ontdekt: er is een schadelijke straling, neemt u dan dat beeld van die straling en pendelt u eens uit welk gewas daar nu wel profijt van zal hebben. U zult tot uw verbazing ontdekken dat zelfs, als in uw tuintje zo'n plek is, er gewassen bestaan die juist dáár het bijzonder goed doen. Dit is eenvoudig in de praktijk te zien.

Als u met een pendel werkt, kunt u aardstralen niet constateren. En wel, omdat de pendel op elk bewustzijnsproces onmiddellijk reageert en er geen vertragsmoment in overdracht bestaat, zoals bij een wichelroede het geval is.

Als u met een wichelroede werkt, ga altijd langzaam en gelijkmatig voorwaarts. Ga nooit een stapje links of rechts, maar steeds rechtuit. Maak dan rechtsonkeer en kies uw volgende baan ongeveer 60 cm van de oorspronkelijke. Op die manier kunt u werkelijk het hele terrein volledig aftasten. Dan zult u zelfs betrekkelijk geringe indrukken onmiddellijk weergeven door een uitslag.

Als u de toekomst wilt voorspellen aan uzelf (er zijn heel veel mensen die dat gaarne doen), legt u dan maar rustig de kaart, maar onthoudt u altijd dat het een spel moet blijven. Zodra u het ernstig gaat nemen, gaat u in het spel al uw eigen wensen projecteren. Er is dan een drang om het begeerde in de toekomst waar te zien worden. Doet u het speels en eigenlijk omdat het onbelangrijk is, dan hecht u aan de indrukken veel minder waarde. U zult dus niet emotioneel gedwongen zijn om opdringende intuïties terzijde te schuiven of op een andere wijze te interpreteren. Leg niet teveel de kaart voor uzelf, u wordt er toch niet beter van. Als u het voor anderen doet, kunt u er beter van worden, maar dat acht ik toch ook niet de meest juiste manier om ergens beter van te worden. Dus houdt u dat alstublieft uit het spel.

Wilt u innerlijk grotere waarden en waarheden beleven, b.v. door een gerichte droomwereld, onthoud dan dat ook hier uw eigen instelling en onderbewustzijn een zeer grote invloed hebben. Als u een droom onthoudt, moogt u proberen die te interpreteren, maar doet u het dan niet aan de hand van een droomboek, want dan heeft u het meestal mis. Doet u het gewoon aan de hand van de gevoelens die de droom bij u wekt. Als deze gevoelens worden samengevat, geven zij iets weer van hetgeen er in u leeft als een verwachting ten aanzien van b.v. een bepaald ogenblik in de toekomst.

Er zijn indicaties, die tot ver in de toekomst reiken. Er zijn indicaties voor alle normafwijkingen rond ons. Er zijn indicaties voor alle processen, die zich beneden het bewuste vlak in onszelf afspelen. Met de eenvoudige middelen waarvan ik u er enkele heb genoemd, kunt u die kenbaar

10
maken. Het is zeker geen tijdverspilling om op deze manier ook kennis te maken met uw eigen onderbewustzijn, met de factoren die in u één rol spelen. Maar onthoudt u wel: als u vandaag anders leeft, zal het morgen anders zijn. Laat u niet binden aan een toekomstverwachting, maar leef steeds vandaag en vanuit vandaag.

Indien u iets constateert ten aanzien van een kwaal met pendel slinger of met de wichelroede of op een andere wijze, neem dit als aanduiding voor de noodzaak om hier een redelijk onderzoek in te stellen. Houd rekening met die mogelijkheid, maar handel niet alsof dit een feit is. Wat dat betreft nog een waarschuwing aan degenen die recepten uit de geest verwachten. Zij worden soms wel gegeven, maar zij moeten zeer goed getoetst worden. Want als in plaats van 1/100 gram arsenicum 100 gram arsenicum in dat recept terecht komt, dan kunt u de fout aan onze kant betreuren.

Hiermede hoop ik u een klein stukje van het occultisme op een redelijk praktische wijze te hebben voorgelegd. Mag ik hieraan toevoegen, dat over praktisch alles wat wij bespreken vele boekwerken bestaan. U zult ze zelfs in de Openbare Bibliotheek en Leeszaal kunnen aantreffen. Het is dus niet onze taak om u alle details nauwkeurig voor te leggen, die kunt u namelijk zelf nagaan. Maar het gebruik, het hanteren van deze waarden op de juiste wijze, dat proberen wij u wel voor te leggen. Ik hoop, dat ik daarmee ook deze maal enigszins ben geslaagd.

-:-

M N E M O T E C H N I E K .

Deze deftige naam omschrijft in wezen de kunst om te onthouden. Onthouden kunt u op vele verschillende manieren. De meest eenvoudige is natuurlijk het gedachtenbruggetje: associaties maken. Als iemand b.v. Ram heet en hij heeft een geitengezicht, dan denkt u: sik-man-ram. Dit is een methode, die u kunt gebruiken om feiten of namen gemakkelijker terug te vinden. Het heeft natuurlijk ook wel eens een eigenaardige reactie ten gevolge. Want stel, dat u komt tot sik en dat u tegen die mijnheer zegt: Geit, dan is hij waarschijnlijk verontwaardigd.

De werkelijke mnemotechniek is gebaseerd op een andere methode, namelijk om op te nemen en pas later het te realiseren. Het is een soort psychisch fotograferen. Dat kunt u in het begin niet doen met grote dingen. Er zijn mensen, die een hele telefoongids kunnen doorbladeren en dan, als iemand een bepaalde factor aangeeft, alle omringende factoren onmiddellijk visualiseren. Maar dit is alleen na veel training mogelijk. Voor degene die wil beginnen met mnemotechniek, heb ik hier een paar eenvoudige richtlijnen:

Neemt u een alinea uit een of ander willekeurig boek; u kunt ook een krant nemen. U bekijkt het (u leest het niet), U bekijkt deze krant of het boek gedurende tien seconden. Daarna sluit u de ogen en probeert u de zin op te lezen. Dat lukt niet. Herhaal de procedure met diezelfde zin nog drie of vier keer. Dan gaat het al veel beter. Indien u dit regelmatig blijft doen, zult u ontdekken dat u op den duur vijf, zes tot tien alinea's kunt bekijken en na ongeveer tien seconden een zeer groot gedeelte daarvan

DE WERELD

HOOFDSTUK V.

GESTALTEN.

Gestalten zien wij door de gehele wereldgeschiedenis optreden in de mythologie en in het geloof van de mens. Overal in sprookjes, in overleveringen en legenden duiken eigenaardige figuren op die bovennatuurlijk begaafd zijn, die misschien goden zijn en toch soms onder de mensen wandelen. Om eerlijk te zijn, het verschil is niet zo groot of we het nu hebben over Sint Pieter, die in Vlaanderen wandelt of over de oude Jupiter, die aan zijn vrouw ontkomen, ronddoelt ergens in Italië.

Wat is er aan de hand met al die gestalten? De mens heeft gestracht in die personificatie de kwaliteiten en eigenschappen uit te drukken, die hij in de natuur vermoedt of die hij graag zelf zou willen bezitten om zo te komen tot een aantal figuren waarin hij de kracht, die hij wil ontmoeten, kan erkennen. En daar begint het wonderlijke raadsel van deze tijd.

In uw dagen namelijk zijn er nog maar heel weinig van deze gestalten. God is een abstractie geworden, die we met een symbool aanduiden. De heiligen zijn langzaam maar zeker zelfs door hun eigen kerk de hemel uitgejaagd. De goden, zoals ze elders bestaan, verliezen steeds meer het aanzicht van het bovennatuurlijke. Toch zijn dezelfde krachten en machten, die er altijd rond de wereld zijn geweest ook nu nog aanwezig. Ook in deze vaak erg materialistische tijd is de mens omringd door het onzichtbare, het onbekende en blijft de kennis van de mens een klein eiland in een zee van onwetendheid.

Als ik zeg dat er krachten rond deze wereld zijn, dat er onzichtbare werelden bestaan vlak bij de mens, dan is dat zeker niet bij wijze van spreken. Ik zou hier nogmaals uitvoerig kunnen herinneren aan de beperkingen van de mens. De mens ziet maar een betrekkelijk klein deel van de werkelijkheid. Zodra hij verder gaat in het violette licht of misschien verder afdaalt in het rode, komt hij in een wereld waarin alle gestalten anders zijn, maar waar plotseling ook meer gestalten zijn dan door het menselijk gezichtsvermogen wordt vastgesteld. Maar waarom zouden we ons bezighouden met de onvolmaaktheid van de mens? Degenen die in de loop der tijden daarvan nog niet overtuigd zijn, leren dat toch nooit, dus dat vergeten we dan maar. Laten wij beginnen met te stellen:

Alle bestaan is beziëld. Een beziëling impliceert een bewustzijn. Een bewustzijn kan alleen daar bestaan waar een wisseling van krachten plus een mogelijkheid tot erkenning aanwezig is. Overal is er dus een vorm van bewustzijn, overal is energie. Of wij die energie nu definiëren als een veld, als een gedachtenwolk of als een andere dimensie dat doet minder ter zake, want wij hebben eigenlijk niet te maken met een definiëerbare kracht vanuit menselijk standpunt beschouwd. Wij hebben alleen

maar te maken met een vermogen waaruit de mens soms kan putten. Op het ogenblik, dat de mens een voorstelling heeft - hoe willekeurig en onjuist dan ook - die voor hem geassocieerd is met krachten of verschijnselen, die uit het onzichtbare naar voren kunnen treden, ontstaat er voor hem een relatie met de kracht waaruit ze voortkomen en daardoor meer of minder een beheersingsmogelijkheid van de verschijnselen. Daar waar de mens benoemt en namen geeft aan deze krachten, antwoorden zij op deze namen. Niet omdat ze hun wezen omschrijven, maar omdat het gedachtenbeeld voor de mens alles bevat wat deze kracht kan betekenen en zelfs ook bepaalde dingen die zij niet is, maar die tot een andere kracht zouden kunnen behoren.

Wat de mens verbindt aan een naam is heel vaak een conglomeraat van verschillende krachten. Maar het beeld bestaat in hem en daardoor zal de naam voor hem de ontvangstmogelijkheid voor die kracht activeren. Dientengevolge stel ik:

1. Alle gestalten, die wij opbouwen zijn zinvol. Niet omdat ze bestaan, maar omdat ze onze uitdrukking vormen van een relatie die er tussen ons en de ongeziene wereld, de ongeziene delen van de kosmos bestaat.
2. Als wij een kracht, een verschijnsel of een van de vooromschreven gestalten benoemen, dan is deze naam een machtwoord. Niet omdat ze werkelijk macht uitoefent t.a.v. de kosmos, maar omdat zij voor ons de sleutel is tot een innerlijk begrip waardoor wij toegang krijgen tot vermogens, die ons niet eigen zijn.

Waarom zijn de gestalten dan zo wisselend bij de mens? Want als u aanneemt dat het voorgaande juist is, dan kunt u zich voorstellen dat er een magische periode is in de mensheid waarin eigenlijk maar één God wordt vereerd. Dat blijkt in het begin van de historie der mensheid bij de eerste beschavingen inderdaad waar te zijn geweest. Daar was één God die alle verschijnselen omvatte. De naam van die God verschilde van volk tot volk, ook de wijze waarop hij werd uitgebeeld. Maar dat verschil deed eigenlijk niet ter zake, want dat was een plaatselijk gebruik. Men viel toen nog niet zo erg over het verschil van naamgeving. Het is duidelijk, dat als de één zegt "Mohammed" en de ander "Jezus" daar altijd strijd over kan komen. Wie is de ware profeet? Maar als de één zegt "God" en de ander "Allah", dan zeggen ze in wezen hetzelfde. De naam die wij geven omschrijft dezelfde kracht. Dientengevolge zal door elk van deze namen die kracht voor ons kunnen worden geactiveerd, indien wij daarin geloven. Zo was het in de oudheid.

Langzaam maar zeker kwamen er kleine rijken. Er zijn zelfs keizerrijken geweest. Er was in die dagen een keizerrijk waarvan het bevolkingsaantal kleiner was dan dat van uw land op het ogenblik. Het keizerrijk M. Het had grote macht hoewel het niet veel meer inwoners telde dan een stad als Amsterdam. Maar daar gaat het niet om. Het gaat erom dat een dergelijke groepering zich gaat zien als afgezonderd, verschillend van de omgeving. Men kent zichzelf eigen vermogens toe, men heeft behoeften en men creëert dus een andere godsvoorstelling om te beantwoorden aan datgene wat men zelf wil zijn.

Zo ontstaan er verschillende goden in de verschillende stammen en groeperingen, omdat ze daarmee zich willen afzetten tegen andere stammen en groeperingen. Maar dat betekent ook, dat ze hun God krachten moeten toekennen die verschillen van die welke de God van een andere stam heeft. En daardoor zien wij langzamerhand een verwazen van het eenheidsbegrip. De algemene toegang tot kosmische waarden blijft grotendeels voorbehouden aan enkele inwijdingsscholen over de gehele wereld verspreid, terwijl de gestalten, die de volkeren opbouwen in steeds grotere mate slechts een bepaalde kwaliteit bevatten. En nu zien wij het wonderlijke: Omdat de goden, die men eert alleen maar een bepaalde kracht kunnen wrek-

ken en men soms andere krachten nodig heeft, worden er meer goden gecreëerd. Een veel-godendom ontstaat voor de mens niet alleen omdat hij alles wil benoemen, maar ook omdat zijn behoefte aan energie een groter aantal gestalten vraagt daar hij niet de gelijkwaardigheid van de Oerkracht wil erkennen, omdat die ook bij een ander volk wordt vereerd.

Nu heeft u in deze tijd geen gestalten. Maar waarom zouden we geen gestalte opbouwen? Natuurlijk, wij kunnen geloven aan dat kleine volkje: de gnomen en elfen, die ronddartelen en ergens onder de aarde hun rijk hebben of die in de enkele bossen die nog overgebleven zijn dansen op een weideveldje waar paddestoelenkringetjes aanduiden dat ze er geweest zijn. Dat zijn sprookjes. Maar als wij weten wat voor kracht ze vertegenwoordigen, dan is het misschien niet eens zo dwaas om aan te nemen dat onze tuindwerg macht vertegenwoordigt.

Als wij spreken over God, dan is al die theorie onbelangrijk. Maar zodra God voor ons een kracht is die wij activeren, dan is het belangrijk dat we een naam hebben, al is dat "God" zonder meer en dat we nog een vage, maar toch voor ons aanvaardbare aanduiding kennen van wat Hij zou kunnen zijn. Wij moeten er een verschijningsvorm voor vinden. Het is hierdoor dat je kunt komen tot het activeren van de energieën waarover ik reeds sprak.

Nu ziet u op de wereld tegenwoordig een aantal heel wonderlijke verschijnselen. Paranormale begaafdheden komen op het ogenblik kennelijk sterker voor, zijn beter wetenschappelijk controleerbaar en worden objectiever bestudeerd in de landen die geen godsdienst hebben dan in de landen die officieel wel een godsdienst hebben. Hoet zit dat?

Wel, de godsdienst probeert de macht, die buiten het menselijk bereik ligt in een eigen hiërarchie een gedaante te geven. Maar de werking van die gedaante wordt in diezelfde godsdienst aan een bepaalde kaste voorbehouden. En dat betekent, dat de gewone mens er zelden toe komt om die totaal-kracht te benaderen. Het is b.v. opvallend, dat er in het katholicisme heel veel bedevaartplaatsen zijn waar Maria of een andere heilige wonderen heten te doen, maar dat er geen enkele plaats te vinden is waarin God zelf die wonderen doet. Dat komt, omdat de mensen de moed niet meer hebben om over het hoofd van de menselijke hiërarchie heen te grijpen naar de godsvoorstelling en daaruit zelf te putten. Als wij in deze tijd een onderzoek willen doen naar deze krachten, dan moeten wij daarvoor een mens hebben, die er geen belang bij heeft om die krachten weg te drukken of ze voor te behouden aan een bepaalde groep.

Als je in het Oostblok séanceert, zoals sommige van onze broeders regelmatig doen, dan heb je wel eens een enkele keer controle. Dat gaat heel wonderlijk. We hebben daarvan kort geleden een ervaring gehad.

Er waren twee mensen die tot het partij kader behoorden. Eén van hen had een behoorlijke academische opleiding gehad. Ze maakten 't onmogelijk te séanceren, tenzij ze bij de séance aanwezig mochten zijn. Wat natuurlijk voor de spreker in kwestie aanleiding was om gegevens van o.m. technische aard te verschaffen, die niet algemeen bekend waren.

Nu zou men in het Westen hebben gezegd: Dit mag niet. Dit is uit den boze, want hier worden onze heilige geheimen aangeraakt. Daar heeft men gezegd: Het zou voor de Staat gevaarlijk kunnen zijn, maar er moet iets zijn waardoor die gegevens hier aanwezig zijn in een persoon waarvan wij weten dat hij daar niet de beschikking over heeft. Dus moeten wij nagaan wat hier aan de hand is.

En dus voorzien wij in de nabije toekomst, dat de Orde der Verdraagzamen (die zich overigens daar de Broederschap der Mensen noemt - dat is de juiste vertaling) deel gaat uitmaken van een aantal experimenten in de universiteit van Kiev. Een krankzinnige situatie. Maar wat kan daar nu gebeuren?

Deze Orde zal zich in die omstandigheden, juist om een verder séanceren mogelijk te maken, moeten tonen als een bron van kennis en vooral

van coördinatie van kennis. Dat betekent dat voor een aantal mensen, die wetenschappelijk gevormd zijn en die helemaal niet geloven dat we geesten zijn - laten we dat er maar meteen bij stipuleren - het begrip van de Broederschap der Mensen de gestalte wordt waaruit kennis kan worden geput. Voor hen wordt dit het beeld van een soort collectivum, waarschijnlijk voor hen het gemakkelijkst gesignaleerd in een séance, het denkbeeld van een séance of misschien zelfs de voorstelling van een medium, maar waaruit zij kennis kunnen putten. Ik garandeer u, dat ze daardoor - al geloven zij niets - in staat zullen zijn hun eigen kennis en vooral de coördinatie van bestaande kennis aanmerkelijk te verbeteren.

Dat kan in het Westen niet. Het is hier zo, dat een ieder zoekt naar eigen prestige. In het Oostblok is het experiment eigenlijk pas een prestige-object op het ogenblik dat je dat experiment zelf kunt herhalen. Daarom is de ontleding van het verschijnsel en vooral ook het zelf werken met het verschijnsel voor hen belangrijker dan het prestige waarmee je je eigen oordeel over het verschijnsel voelt en tegenover anderen probeert te handhaven.

Datzelfde is ons opgevallen t.a.v. bepaalde praktijken van genezing, van voorspelling, van telepathie en telekinese. De mensen werken daar serieus mee. Het enige wat ze nog niet hebben begrepen, is de noodzaak een voorstelling te hebben. Laten we een eenvoudig voorbeeld geven:

Een telekineet wil een voorwerpje verplaatsen laten we zeggen 1 cm naar links of naar rechts. Wat moet hij nu doen? Om dit mogelijk te maken moet hij zich voorstellen, dat hij persoonlijk dit voorwerp verplaatst, ook zonder dat hij lichamelijk maar één beweging maakt. Daarin ligt het hele geheim. Hij wordt hier zelf tot de gestalte, die het verschijnsel veroorzaakt. Als hij dat op de juiste manier doet, dan is hij een goed telekineet. U ziet hoe eenvoudig het eigenlijk is.

Men heeft daar nog niet begrepen dat je niet noodzakelijkerwijze aan de geest hoeft te geloven, maar dat je om bepaalde verschijnselen uit de geest mogelijk te maken toch een voorstelling moet hebben. Of die voorstelling juist is of niet, dat doet minder ter zake. Het is belangrijk, dat je een beeld hebt waardoor je toegang krijgt tot het bereiken van kracht en mogelijkheden, die voor de mens normalerwijze niet toegankelijk zijn.

De situatie wordt misschien wat duidelijker, als ik u iets vertel over magie.

In de magie roept men een groot aantal goden en demonen op. Op het eerste gezicht is het een beetje dwaas om monsters op te roepen, die doen denken aan b.v. Balinese tempelwachters of aan gestalten van het schimmenspel de Wajang of die in de Wajang Wong worden gedanst. Vreemde gestalten. Figuren met wonderlijke capaciteiten, soms met een bijzondere dreiging. Waarom roepen ze juist die figuren op? Omdat in de magie de figuur, die je oproept niet menselijk mag zijn, want een zuiver menselijke voorstelling zou je weer binden aan de menselijke mogelijkheden-voorstelling. Door je nu een wezen voor te stellen dat kennelijk niet menselijk is, dat behoort tot een andere wereld, is deze voorstelling op zichzelf al een sleutel geworden tot krachten en energieën.

Als wij horen welke krankzinnige namen worden uitgeroepen bij bepaalde bezweringen, dan vragen wij ons af wie dergelijke klankuitdrukkingen heeft uitgedacht. Die namen of klanken zijn juist door de moeilijkheden, die ze bij het produceren ervan geven, begeerlijk geworden. Men geeft aan een niet-menselijke gestalte een niet-menselijke klank-combinatie, die bovendien zo moeilijk is dat ze door anderen niet te imiteren zijn zonder langdurige scholing. Zo bouwt men dan voor zichzelf een eigen poort tot de kracht, die rond de wereld is.

Wat is die kracht? Ik zal trachten daarover enige redelijke gegevens te verstrekken.

Datgene, wat we als deze kracht omschrijven, zou het best kunnen wor-

den uitgedrukt als een potentiaal: een soort spanning, die niet tot ontlading komt, maar die door bepaalde begrippen tot een ontlading kan worden gebracht. Dit kan op verschillende manier geschieden. Voorbeeld:

Bij onweer zijn er vele verschillende bliksems. We hebben de enkelvoudige, de vertakte, de meervoudige, de neergaande, de opgaande en de bolbliksems. Allemaal verschijnselen van een verschil in statische lading tussen aarde en wolken. Er is maar één kracht. Maar nu zal een bolbliksem heel andere verschijnselen teweeg brengen dan een eenvoudige vorkbliksem. Een z.g. meervoudige bliksem (een tijdelijke ontlading op meer dan één punt) zal bij inslag veel eerder brand veroorzaken dan een enkelvoudige, omdat een meervoudige blikseminslag de neiging heeft om de hoogste inslagpunten tijdelijk te verzadigen waardoor een deel van de inslag op grondniveau plaatsvindt en meestal in de omgeving van een punt waar reeds de inslag was. Hierdoor ontstaat een grote hitte. Als ik u vertel dat daarbij zand tot glas kan worden gesmolten, dan is de inslagtemperatuur boven de 2000 graden C. Als dat gebeurt waar brandbaar materiaal in de buurt is, dan ontstaat er dus brand.

Een enkelvoudige bliksem en zelfs een vorkbliksem zal over het algemeen niet zo'n grote hitte veroorzaken, omdat hij zich op één hoogste punt kan ontladen.

Bij de vorkbliksem is de activiteit van een vorktak afhankelijk van de potentiaal Mogelijkheid in de z.g. hoofdtak. Dat wil zeggen: als een meervoudige bliksem een maximum temperatuur (nu geef ik een reële temperatuur) kan veroorzaken tot 7000 graden C., dan zal een vorkbliksem onder de ongunstigste omstandigheden een temperatuur kunnen bereiken van circa 1500 graden C. Dan krijgen we wel gesmolten zand maar geen glas (de z.g. donderstenen), terwijl een enkelvoudige bliksem over het algemeen alleen inslaat in een hoogste punt en dus wel een boom kan treffen en misschien zelfs splijten, maar op de bodem zelf geen kenbare verschijnselen achterlaat behalve misschien een verschroeiing van een stukje plantenleven. Dat is één kracht met verschillende verschijningsvormen.

We hebben dus te maken met één kracht. Die kracht zal in verschillende vormen optreden. In het leven van de mens treedt ze op als Od-kracht, levensenergie. Maar ze kan evengoed optreden als plasma, als telekinetische energie. Met een kleine variant kan ze ook optreden als een verruiming van bewustzijn, omdat ze dan een toegankelijkheid schept naar het gemeenschappelijk menselijk denken. De kracht is een en dezelfde, de verschijnselen zijn verschillend. Als u dat kunt onthouden, dan rest alleen nog de vraag: Waar is dit potentiaal.

Voor zover mij bekend is, is dit potentiaal overal aanwezig, zelfs in de ledige ruimte. Het is dus niet afhankelijk van het bestaan van sterren of planeten. Zelfs in de leegte tussen twee Melkwegstelsels is deze kracht aanwezig; maar ze blijft een potentie. Het blijkt, dat deze potentie van kracht tot uiting komt op het ogenblik dat energieën dit mogelijk maken, als er a.h.w. een negatief of een positief ten aanzien van die kracht wordt geschapen. Een positief zal de mens doorgaans niet kunnen voortbrengen. Ik laat dit even buiten beschouwing. Een negatief, waardoor men ontvankelijk wordt voor die krachten, kan ontstaan door een zich afstemmen op die kracht. Het voorstellingsvermogen van de mens (imaginatie) is een van de middelen waardoor die afstemming kan geschieden.

Het zal u duidelijk zijn dat de omschrijving van de aard van een energie voor de mens heel moeilijk zal zijn, vooral als ze een potentie is die alleen maar tot uiting kan komen doordat de mens in zichzelf een toestand schept waardoor die kracht zich kan ontladen. De mens zal geneigd zijn om die kracht ofwel aan zichzelf toe te schrijven, dan wel aan een toeval of een wetmatigheid die hij niet kent. De kracht zelf erkent hij echter niet, omdat ze alleen in verschijning treedt, als ze is omge-

vormd door het voorstellingsvermogen van de mens die haar activeert. Daar zitten we nu met een grote moeilijkheid. Wij hebben die kracht en wij kunnen niets doen. Het enige wat wij weten is, dat de menselijke voorstellingskracht en een concentratie, een beroep daarop een bepaalde functie heeft waardoor er verschijnselen ontstaan, die aan deze algemene kracht worden ontleend.

Dan gaan we weer even terug naar de oudheid.

Er waren goden en godinnen. Het aanroepen van een god betekende voor degene die dat magisch deed, dus bewust deed, het activeren van een bepaalde eigenschap. Het is bekend, dat bepaalde Romeinse heksen en magiërs zich beriepen op Jupiter als ze een onweer wilden wekken, dat ze met een beroep op Vulcanus inderdaad vulkanische verschijnselen konden verhevingen. Kennelijk hadden ze een voorstelling van datgene wat door die god (die gestalte) werd gedaan. En het was de voorstelling van de functie eerder dan de voorstelling van de god zelf, waardoor het mechanisme in werking trad en er inderdaad wonderlijke verschijnselen tot stand werden gebracht.

Zegt u nu niet dat het niet kan. Als u naar de Vesuvius gaat, dan heb je daar de solfataren en is er altijd wel een gids, die je wil laten zien dat door een krant te laten branden en die dan op de grond neer te slaan ergens anders een verheving van dampuitstoting kunt verkrijgen. Het verband daartussen is niet helemaal duidelijk. De wetenschap weet ook niet precies waarom; ze weet alleen dat het gaat.

Zo gaat het nu ook, als wij ons voorstellingsvermogen gebruiken. Wat wij precies doen? Wij gebruiken een deel van onze gedachtenkracht. We scheppen daardoor een ontvankelijkheid voor die andere energie. Maar aangezien de ontvankelijkheid ervoor gepaard gaat met een voorstelling van de vorm, welke die kracht zal aannemen, zal ze de vorm aannemen die wij hebben gesteld. Zo heeft men eigenlijk altijd geprobeerd om in dat magisch werken met symbolen en anderszins krachtsverhoudingen uit te drukken.

Opvallend was in de tijd van de alchemisten dat ze op een gegeven ogenblik strijdige tekens gebruikten. In zo'n werkplaats trof men aan: een z.g. katholiek kruis (ongelijk armig) waaronder de voorstelling van de gehoornde maan, ook wel de Bok van Mendes en daaronder een voorstelling van de aarde: een bol waarin een wat gnoomachtig gezicht was getekend. Toen men de man van het atelier vroeg waarvoor dat nodig was, zei hij - dom genoeg overigens - dat het kruis de voorstelling was van de krachten die uit de godheid kwamen, de Bok van Mendes was de voorstelling van de beheersbaarheid die daarvoor bestond en de aarde was de voorstelling van datgene waarover de mens macht wilde verwerven en de elementen wilde veranderen. De goede man is verbrand! Wat hij zei was in zijn tijd ketterij.

Het gebruiken van symbolen betekende het stellen van een volgorde. Het stellen van die volgorde betekende een vormgeven aan de kracht, haar transformeren door je voorstelling tot iets wat je met je wil en je denken kon aanvaarden en beheersen. Dan stelde je je met het symbool een doel, zodat een dergelijk samenstel van symbolen een soort automaat was waardoor de mens niet alleen die kracht kon ontvangen, maar gelijktijdig en zonder verdere bewuste functie die ook ontladde op dat punt waar dat voor hem het meest belangrijke was.

Een krankzinnige situatie misschien vanuit het standpunt van een wetenschapsman. Deze zegt: Wat heb je aan al die symbolen? Die doen niets. Maar de alchemisten wisten dat je door het gebruikmaken van deze krachtsverhoudingen en door het activeren van voorstellingen kon komen tot resultaten, die ver boven datgene lagen wat behoorde tot de erkende menselijke wetenschap.

Als wij horen dat er bepaalde bezweringen worden gemompeld bij het maken van z.g. natuurdranken, dan zitten we al in de tijd van Paracelsus. We zien dat er spreuken bij horen. Wat betekenen die spreuken eigenlijk? Ze betekenen, dat bepaalde eigenschappen, die in de tisanen aanwezig heten te zijn door de energie a.h.w. naar voren worden geschoven, andere kwaliteiten en eigenschappen worden van kracht ontdaan zodat het eindresultaat een werkzame drank is.

Dat klinkt wetenschappelijk natuurlijk kolderiek. Maar hoe komt het dan dat men in de laatste tijd heeft moeten vaststellen dat een pijlgif, dat gemaakt wordt zonder spreuken, niet precies gelijk van uitwerking is als het pijlgif dat met spreuken wordt gemaakt? Ik bedoel hier de pijlgiften in verschillende samenstellingen waarvan men ook wel spreekt als curare. De samenstellingen zijn echter niet altijd gelijk aan die zoals bij de Jivaro's worden gemaakt. Men heeft daar proeven mee genomen. En het wonderlijke is, dat chemisch beide stoffen volkomen gelijk zijn, maar dat als men een prooidier daarmee aanschiet, de stof waarin de bezwering zit verwerkt een praktisch onmiddellijke verlamming veroorzaakt, terwijl de stof waarin geen bezwering zit eerst na een wat langere periode resultaat heeft. Bij het aanschieten van een aap bleek het verschil te liggen op bijna $1\frac{1}{2}$ minuut (84 sec.). Indien men dat nagaat, dan doet de spreuk dus wel iets. Maar de spreuk heeft alleen zin, indien men de betekenis van de daarbij behorende voorstelling kent. Kent men de voorstelling, dan is de spreuk eigenlijk overbodig. Het is de voorstelling waardoor wij krachten kunnen brengen in datgene waarmee wij werken. U ziet het, dat is magie, geen wetenschap. Of misschien wel? Het is een wetenschap waar de wetenschap nog niet aan toe is gekomen.

U leeft in een wereld waarin magie niet bestaat. U gelooft er misschien in, maar u denkt: Ik kan er niets mee doen. Maar u heeft uw eigen voorstelling van iets of iemand die u kan helpen: de gestalte. Een gestalte, die variëren kan naarmate in uw leven veranderingen optreden. Voor de een is het misschien de gestalte van een dierbare overgegangene, voor een ander is het Jezus zelf of mogelijk de een of andere geestelijke broeder of leider, mijnentwege een Tibetaanse monnik, die hier en daar meditaties leidt. Het is niet belangrijk wat die gestalte is. Wel is belangrijk dat die gestalte voor u reëel is. U moet haar aanvaarden als een werkelijkheid. Niet om de uiterlijke vorm, maar omdat ze kracht of wijsheid kan betekenen. Wat blijkt nu?

Als wij onze aandacht richten en concentreren op deze gestalte, dan maken we haar a.h.w. selectief. De kracht, die daaruit tot ons komt, is in overeenstemming met de vraag die wij hebben uitgezonden; tenminste de vraag die wij werkelijk hebben uitgezonden en niet de vraag die wij wilden formuleren. Er zijn mensen, die die kracht uitzenden met de mooie formulering "geef ons allen alle kracht die nodig is". In wezen bedoelen ze: "geef mij de kracht om net een beetje vlugger te zijn dan de anderen". En dan zijn ze wat vlugger dan de anderen, want die hebben er geen heul van. De formulering is dus bijkomstig. Uw eigen afstemming is bepalend.

In deze moderne wereld moet het geloof aan magie en aan magische mogelijkheden weer vorm en gestalte krijgen. Ik verlang helemaal niet dat men de oude vresen uit de Middeleeuwen weer opbouwt: rondsluipende duivels, allerlei zich transformerende monsters onder de mensen. Maar je zou toch weer een gestalte moeten vinden waarin je kunt geloven en waarop je kunt vertrouwen. Een naam, die voor jou het summum van kracht en vermogen is. Want krachtens de menselijke imaginatie ontstaat er een afstemming van het menselijk wezen; en door deze afstemming heeft hij toegang tot deze kracht die ons allen omringd.

Deze kracht is niet beperkt tot uw wereld. Het wonderlijke is, dat zij in onze wereld op precies gelijke wijze te benaderen is, dat ze voor ons op dezelfde wijze werkzaam kan zijn. Onze relatie tot die kracht ver-

schilt niet veel van de menselijke relatie, zij het dat je er in de geest gemakkelijker gebruik van maakt. Het is dus een kracht, die wij zeker niet kunnen beschouwen als behorend tot een geestelijke sfeer. Ik denk, dat ze eerder een deel is van de structuur van de ruimte. Al kunnen wij haar wezen niet definiëren, wij kunnen de kracht gebruiken. Het gebruiken van die kracht, is het belangrijkste dat er bestaat.

Als u gaat kijken naar het paleis op de Dam, dan treft u boven op het dak de gestalte van Atlas aan die de wereld torst. Dat was vroeger een zeer geliefde voorstelling. Een mens kan de wereld dragen, als hij maar gelooft dat het mogelijk is. Veel van die mythologische figuren en gestalten geven alleen maar aan wat mogelijk is. Het is mogelijk om een augiasstal te reinigen. Dan moet je natuurlijk niet eerst een reinigingsdienst op touw zetten, want daarmee kom je niet verder. Maar als er werkelijk een reden is om iets te reinigen, dan kun je bepaalde krachten vrijmaken, die de reiniging voor jou tot stand brengen, zoals Hercules heeft gedaan door een rivier te leiden door de stal van Koning Augias.

De mythologische voorstellingen en de mooie verhalen zijn maar al te vaak aanduidingen van wat werkelijk kan gebeuren. Als wij horen dat de Argonauten op een zeker eiland tot zwijnen worden, dan denken wij aan een toververhaaltje met een gedaanteverandering. Maar als we even nadenken, dan weten wij dat mensen plotseling door onverklaarbare luiheid en gretigheid overvallen kunnen worden, als de condities juist zijn en men zich onderwerpt aan een uitstraling of een invloed. Maar wij horen ook dat de held van het verhaal in staat is om op den duur aan deze betovering te ontkomen, omdat hij haar beseft en zijn eigen kracht daar tegenover stelt. Hij moet ergens in geloven anders kan dat niet. In sommige gevallen moet je het zelfs onmogelijk maken om te reageren, zoals bij de bekende tocht tussen Scylla en Charybdis waarbij de zang van de sirenen de mannen altijd in hun verderf stortten. De enige, die kan horen, laat zich dan ook aan de mast vastbinden.

De mens moet zich vaak verankeren, ook in een realiteitsbesef, om niet te worden meegesleurd door krachten. Aan de andere kant moet hij toch de moed hebben om die krachten te horen, te zien en te aanvaarden; m.a.w. er vorm en gestalte aan te geven en er een beroep op te doen, indien hij ze nodig heeft.

Misschien wordt u nu duidelijk waarom ik "gestalten" boven dit onderwerp heb gezet. In deze dagen ontwerpt de mens vaak een gestalte, die destructief is omdat hij niet beter weet. Als u allemaal tezamen zit te denken aan het atoomgevaar, dan ontstaat de neiging om dat atoomgevaar te bevorderen. En als u gelooft dat het onvermijdelijk is, dan is de kans groot dat uw nabijheid alleen al voldoende is om bepaalde rampzalige omstandigheden in het leven te roepen. Als u gelooft dat de mensheid slecht is, dan zal de reactie van de mensheid op u en waarschijnlijk op uw hele omgeving inderdaad slechter worden. Want, of u het wilt of niet: als u in u een beeld ontwerpt en u gelooft daarin, dan heeft u daarmee krachten aangeboord. Maar u zendt die kracht zelf uit in overeenstemming met het beeld dat u heeft opgebouwd.

Een mens, die op de wereld leeft, moet leren positief te denken. Niet alleen omdat voor hemzelf die positiviteit beter is, maar ook omdat hij in zijn positief denken en in zijn positieve benadering van de problemen onwillekeurig krachten tot zich trekt waardoor hij beter zal slagen, waardoor hij ook voor anderen een beter slagen, een beter begripen, een beter werken mogelijk maakt, zelfs indien paranormale verschijnselen buiten beschouwing blijven.

Gelooft de mens dat er wonderen kunnen gebeuren, dan zullen er wonderen gebeuren. Dan maakt die mens de wonderen zelf waar. Waarom zoudt u zich als mens dan voortdurend afhankelijker maken van de vaak zeer negatieve voorstellingen, die anderen zich vormen van het leven en de ont-

wikkelingen in de wereld? Indien u oprecht gelooft, dat iets noodzakelijk is en u heeft de voorstelling van een kracht die u daarbij kan helpen, roep dan die kracht aan en begin aan uw werk. U zult zien, dat u meer presteert dan u ooit had gedacht. U zult zien, dat het toeval u helpt, dat u zonder te weten waarom een juiste keuze doet uit duizenden. U bereikt dan veel meer.

Indien u zelf kracht wilt uitzenden om een mens te genezen, dan moet u natuurlijk geloven dat u het kunt. Het is misschien nog beter te geloven dat er een kracht is, die u helpt. Er zijn energieën en krachten rond u zo groot, dat u daarmee werelden tot een bal zoudt kunnen maken. De mens heeft de voorstelling niet waardoor hij dat zou kunnen activeren. Hij heeft de grootheid niet om die krachten te ontvangen. Maar hij kan kleinere krachten en energieën wel degelijk ontvangen en ermee werken. Het is dan niet belangrijk hoe daarmee wordt gewerkt, als er maar mee wordt gewerkt en dit werken vanuit het menselijk besef zo positief mogelijk is gericht.

Als de gestalten uit de oudheid verbleken en er in het geloof van de mens een vaagheid optreedt, zo verliest hij vele mogelijkheden. Het is belangrijk, dat je een voorstelling hebt waarin je gelooft en dat je krachtens die voorstelling de kosmische energieën rond je activeert, dat je de potentie rond je tot actie maakt en zo jezelf en anderen helpt om de positieve waarden en neigingen van het menselijk leven te versterken en ten slotte tot waarheid te maken.

:-:-:

S P I R I T I S M E.

Wat is spiritisme? Er bestaan nogal wat eigenaardige voorstellingen van, ook bij degenen die zichzelf spiritisten noemen. In feite is het spiritisme het onderzoeken van verschijnselen, die door de geest worden veroorzaakt waardoor men voor zichzelf een bewijs krijgt van een voortbestaan na de dood. Dat wil zeggen, dat wat wij hier doen eigenlijk niet valt onder het spiritisme pur sang. Wat wij doen, is praten over allerlei dingen en proberen u allerlei dingen duidelijk en begrijpelijk te maken.

Een spiritist is iemand die veel meer geëmotioneerd raakt, als er ergens in zijn bed een houtworm klopt dan als één van ons een mooie rede houdt. Nu is langzaam maar zeker een groot aantal mensen tot de erkenning van het bestaan van de geest gekomen. Zij wilden daar iets anders van maken. Ze wilden het gevoel hebben dat hun spiritisme een plaatsvervangende religie was. Dat werd dan het spiritualisme, waarbij wij overigens mogen opmerken dat het gehalte daarvan vooral in het begin niet bepaald hoog is geweest. Het ging hier hoofdzakelijk om prediking. En dat betekent dat geesten, die aankwamen met een Leger-des-Heilsmentaliteit de grootste belangstelling kregen, dat predikingen over de schoonheid van de sferen belangrijker waren dan beschouwingen over de wereld. Kortom, dat men eigenlijk de vlucht uit de werkelijkheid, die voor velen in de religie is gelegen, nu probeerde over te brengen in de richting van de geest en van het spiritualisme.

Daarnaast speelde natuurlijk de mogelijkheid van persoonlijk contact met de "doden" een grote rol en tevens vermoedelijk ook de kans, die je

had om via psychometristen e.d. allerlei dingen te weten te komen over verleden en toekomst. Het werd een tijdlang een beetje kermisachtig. Er zijn perioden geweest waarin handige goochelaars, die niet zo goed de kost konden verdienen, zich plotseling tot medium bombardeerden en met wat zwevende trompetjes en tamboerijnen een zeer goede broodwinning hadden. Echter in diezelfde tijd bestond er een enorme behoefte bij vele mensen aan een reëel verschijnsel, aan het werkelijk door de geest of althans met paranormale krachten tot stand brengen van soortgelijke verschijnselen.

Wij hebben dan een periode waarin het donkere kabinet hoogtij viert, maar waarin ook mensen als b.v. Home aantonen dat levitatie mogelijk is en nergens aan gebonden is. Op een van zijn séances, die bij daglicht werd gegeven, speelde hij het klaar op de derde verdieping van een huis door het ene venster naar buiten en door het andere venster weer naar binnen te zweven. Dit werd door een groot aantal mensen gade geslagen.

Hierdoor ontstond ook nog een ander verschijnsel, namelijk de wetenschappelijke verwerping van het spiritisme. Tot op dit ogenblik was het eigenlijk speelgoed geweest. Je kon de schouders ophalen en zeggen: Nu ja, het zijn handige goochelaars en volksbedriegers. Wat dat betreft, er waren ook wel bedriegers. Er is een medium geweest, dat een speciaal hol blikje in de schoen - die wat groter was - had ingebouwd. Als er dan een vraag werd gesteld aan een klopgeest, dan was het bewegen van de grote teen voldoende om het aantal gewenste klikken tot stand te brengen, zodat de geest voortdurend antwoord gaf.

Toen echter de wetenschap zich ertegen begon te verzetten, werd gelijktijdig een andere groepering bewust van het verschijnsel. Er zijn tijden geweest dat verschijnselen zoals de manifestatie van Kathy King erg veel publiciteit kregen, maar we zien gelijktijdig de studie, die men maakte van b.v. de geestelijke aberraties van de mens. Er worden séances gehouden. Door die séances blijkt men vaak in staat te zijn om krankzinnigen te genezen. De theorie van bezetenheid en aanhechting, die overigens kerkelijk al lange tijd bestond, krijgt een nieuw karakter. Er zijn zelfs mensen, die daarvan niet alleen een hele studie van maken, maar hun leven aan dergelijke praktijken wijden. Een van de bekendsten was een Engelse arts, aankomend psycholoog, die tezamen met zijn vrouw tenminste 900 mensen, die als ongeneeslijk krankzinnig waren opgesloten, weer de vrije wereld in heeft geholpen door de z.g. contact-reddingsseances. Hij heeft later een boek daarover geschreven en op grond van dat boek werd hij door al zijn collegae uitgelachen. Als therapie wilde men die komedie nog wel aanvaarden, maar niet als een reëel verschijnsel.

Zo wordt de parapsychologie geboren waarin Engeland alweer een hoofdrol speelt. Ook dat is weer begrijpelijk, want de Engelsen zitten eigenlijk in de bakermat van de paranormale verschijnselen, het volksgeloof en het bijgeloof: India. Daar ontstaat niet alleen de theosofie, maar komen ook allerlei verschijnselen te voorschijn, die controleerbaar zijn. En in The Royal Society for Psychical Research komt langzaam maar zeker een onderzoek van de z.g. psychische verschijnselen op gang. Daarmede verplaatst het spiritisme zich in de richting van het erkennen van het paranormale vermogen van de mens. De parapsychologie, hoe onbeholpen vaak nog in haar experimenten en hoe moeizaam soms in haar pogingen om alles toch nog weer een rationele verklaring te geven, gaat aan het verschijnsel in de wereld van de mensen een nieuwe gestalte geven: namelijk het wetenschappelijk gecontroleerde feit. En dat kun je nu wel schouderophalend afdoen, maar je kunt het niet meer weglachen.

Er ontstaat ongeveer in de dertiger jaren zelfs een soort strijd tussen bepaalde kerkgenootschappen, de parapsychologen en natuurlijk de spiritisten. Er is een Anglicaans bisschop die uitroept: "Engeland dreigt in de greep van de duivel te vallen, want het spiritisme neemt hand over hand toe en zelfs onze ernstige onderzoekers laten zich verblinden door

deze werkzaamheden van de duivel."

Hier zien wij weer: er is een aantasting van gezag. Het is de kerk, die de aantasting als eerste serieus ervaart en daarom probeert maatregelen te nemen. Maar hoe kun je maatregelen nemen in een wereld, waarin nog wel geen ontkerkelijking plaatsvindt, maar waarin wel de macht van de kerk al voor een groot gedeelte is overgegaan in handen van politieke groeperingen. Deze politieke groeperingen beschermen juist de niet-kerkelijke geloofssoorten. Niet omdat zij ze belangrijk vinden, maar omdat ze hopen hiermee een wig te kunnen drijven in het gesloten front van de kerkelijk-sociaal-politieke beweging.

Het is interessant te zien hoe 't verder gaat. De verschijnselen worden steeds minder. Zeker, er zijn nog theekransjes waarin men met kruis-en-bord, planchette etc. werkt. Automatisch schrift verheugt zich nog steeds in een grote populariteit. Maar toch - en misschien is de crisis daar wel mede een beetje schuld aan en ook de veranderingen in de maatschappij zoals die zich manifesteren in het extreme naar links en naar rechts - ziet men de lezingen, die men volgt nog altijd graag in een wat kerkelijke stijl, ook in Nederland.

Er is een sterk moralisme in alle spiritualistische en zelfs spiritistische uitingen te herkennen. Iemand, die niet aan deze behoefte tot moralisme voldoet, wordt beschouwd als een spotgeest of iets dergelijks. Om te verduidelijken: Onze vriend Henri kan in deze tijd weerklank vinden. Kort vóór de oorlog had hij dat zeker niet gevonden. Dan zou hij als een spotgeest of demon beschouwd zijn, omdat zijn benadering van de feiten rechtlijnig is en hij zich met de feiten bezighoudt en niet alleen met de filosofie.

De tweede wereldoorlog veroorzaakt grote spanningen. Een groot aantal mensen zijn afgesloten van een onvervormde voorlichting. Ze hebben het gevoel bedrogen te worden en ze zoeken langs vele wegen, ook langs spiritistische en spiritualistische wegen, inlichtingen te verkrijgen.

Het spiritisme en het spiritualisme beginnen op te duiken zelfs in gevangenis, in concentratiekampen, in de maatschappij, in de gemeenschap waar mensen in werkelijke nood verkeren vaak zoekend naar een uitweg. Er komen antwoorden, die in vele gevallen bevredigend zijn. Er komen krachten los, die op z'n minst genomen verbluffend zijn.

Het is bekend, dat in bepaalde kampen in Polen en Duitsland maar ook in Indonesië op het schiereiland Malakka en zelfs in India paranormale genezing vaak voorkomt. De geest vervangt a.h.w. de radiobERICHTGEVING. De geest geeft energie en troost. En dat betekent, dat de emotionele inhoud, die voor de mensen in het spiritisme ligt, een andere begint te worden. Het is niet meer alleen maar de openbaring van hoge geestelijke waarden, die vol moralistische prediking de mens betuttelen voor zijn fouten. Het is geworden tot een communicatie waarbij de geest wordt aanvaard als helper, die zich gewoon met stoffelijke feiten mag bezighouden en de waarheid mag zeggen.

Dit kenmerkt dan de ontwikkelingen na de tweede wereldoorlog. Hier krijgt de geest voor het eerst de mogelijkheid om ook meer materiële onderwerpen te beschouwen. Zeker, een ieder overschat op dat terrein wel eens zijn mogelijkheden. Ik herinner mij één van de grootste flops, die de Orde geproduceerd heeft op een discussie-avond; nl. een discussie over "De film als wereldspiegel". De respons was uitermate gering, de interesse eveneens. Toch was de inhoud zeer belangrijk, want wat daarin is gezegd over de film als wereldspiegel geldt evengoed voor de televisie en voor de gehele vermaaksector. Maar toen was men er gewoon niet rijp voor.

Verhandelingen over economie, die onder ons gezegd en gezwegen een uitermate goede inleiding vormen voor de economie en bij de leek een goed begrip daarvoor kunnen wekken, worden als niet interessant terzijde gelegd. Want de mens verwacht juist van de geest dat de andere wereld aan

het woord zal komen. Als er een tour door de sferen wordt gemaakt, zit iedereen vol huivering en interesse te luisteren. Het is zo interessant te weten dat er in Zomerland daar een huis staat en ginds een beeld. Maar als diezelfde geest probeert duidelijk te maken welke ontwikkelingen er zich onder de mensen afspelen, dan blijkt de belangstelling veel minder te zijn. En als die geest bovendien nog de brutaliteit heeft bepaalde politieke aspecten te belichten, al worden die dan nog zo goed en duidelijk belicht, dan trekt men zich soms aarzelend terug.

Maar de tijd gaat verder. De tegenstelling tussen het leven van de mens en zijn geestelijke behoefte wordt groter. Men begint langzaam maar zeker te begrijpen, dat er een synthese tussen geestelijk leven en stoffelijk leven moet worden bereikt en daardoor krijgt de geest de kans om op velerlei manieren van zich te doen horen. Zeker, de vrome prediking blijft nog bestaan. Er zijn nu nog groepen, die zich voornamelijk daarmee bezighouden. Maar daarnaast komen steeds meer groepen op de voorgrond, die zich bezighouden met voorlichting over het wereldgebeuren. Zij proberen een soort volksuniversiteits-opleiding te geven, waarbij zowel geestelijke waarden, abstracte begrippen, filosofische denkwijzen en ontwikkelingen als mede de meer praktische benaderingen, zelfs de ontplooiing van de eigen geestelijke gaven voortdurend weer de aandacht vragen. Daardoor heeft het spiritisme en het spiritualisme zich langzaam maar zeker voor een deel losgemaakt van de oorsprong.

Het spiritisme is niet meer iets wat nieuwsgierigheid wekt, ook al zal menig een er nog wat onwennig tegenover staan. Het is geworden tot een uiten van de dingen die belangrijk zijn, het geven van richtlijnen aan de mensheid. Er wordt in toenemende mate zelfs gewerkt met een gelijktijdige verbreiding van bepaalde gegevens over de hele wereld voor zover die maar te bereiken is. Om u een voorbeeld te geven:

Op dezelfde avond, dat hier voorlichting werd gegeven omtrent de ontwikkelingen in Rood-China, geschiedde dat op twee plaatsen in de Ver. Staten, in één plaats in Canada en in Bogota. Tevens in een kring in de nabijheid van Bandoeng. Het gebeurde ook in verschillende Zuidamerikaanse landen: zij het dat die geen gebruikelijke spiritistische bijeenkomsten waren (het had daar ook nog iets met voodoo te maken), maar ook daar werden dezelfde gegevens bekend gemaakt. Zelfs in Australië zagen we kans om diezelfde gegevens te verbreiden. Dat wil zeggen, dat over een groot gedeelte van de wereld die gegevens werden verbreid op een ogenblik, dat men op aarde nog geen overzicht had over de ontwikkelingen. Dit is meermalen gebeurd. Ook in de laatste tijd hebben wij verschillende dingen over de gehele wereld bekend gemaakt; soms over politieke, soms over wetenschappelijke ontwikkelingen en in enkele gevallen ook over geestelijke mogelijkheden en tendensen.

Dat geschiedt niet alleen door de O.D.V., vergis u daar niet in. Het gebeurt door vele verschillende groepen en in vele verschillende formuleringen. Als u bij ons de redelijke formulering vindt, zo zult u elders misschien de openbaring of de profetie vinden als vorm waarin de mens het gemakkelijkst kan worden aangesproken. Maar de geest verplecht steeds meer haar eigen bestaan met dat van de mens en probeert bewust steeds meer deel te nemen niet alleen aan de menselijke gebeurtenissen waarin ze soms wat kan doen, maar vooral ook in het menselijk denken, opdat er een gemeenschap van denken tussen geest en mensheid kan ontstaan.

Is dit nog spiritisme? Volgens de oorspronkelijke formulering zeker niet. Maar het betekent wel, dat de wereld van de geest voor steeds meer mensen toegankelijk zal worden. Het houdt in, dat steeds meer mensen zich van bepaalde gaven en capaciteiten bewust worden en dat ze deze gaan gebruiken. Hierdoor zullen ze, bewust of onbewust, mede betrokken worden in het geheel van het geestelijk bestaan en de stemmingen en mogelijkheden daarvan veel sterker ondergaan dan tevoren.

Voor sommigen is het heel moeilijk zich daarbij aan te passen. Ze maken perioden door van lusteloos zijn, van overgrote vermoeidheid. Soms willen ze niet weten dat ze uittreden. Maar langzamerhand wordt het normaler. Ze oriënteren zich daarop en mens en geest kunnen komen tot een bewust contact, een bewust samenwerking. En terwijl de geest leert uit datgene wat er op aarde gebeurt, kan ze door haar inzicht, haar overzicht, haar vermogen om bepaalde tijdselementen anders te hanteren vaak ook de mensheid nieuwe inzichten geven of een duidelijker begrip verschaffen omtrent gebeurtenissen, ontwikkelingen en zelfs toekomstige gebeurtenissen.

Denk niet, dat het spiritisme nieuw is. De naam ja. Er zijn echter tijden geweest dat de geest werkte door middel van orakels. Er zijn tijden geweest dat de geest zich openbaarde middels profeten. Er zijn tijden geweest dat geesten zich materialiseerden en zich manifesteerden en dan engelen werden genoemd of goden of demonen, die dan onder de mensen rondgingen. De huidige tijd toont de geest de mogelijkheid om zich met een groter deel van de mensheid in verbinding te stellen. Het spiritisme is a.h.w. de polsstok, die wordt gebruikt om een vereniging van geestelijke en menselijke kwaliteiten mogelijk te maken, zodat de gehele mensheid over de geestelijke waarden en inzichten kan beschikken en omgekeerd de geest voortdurend lerend uit de mensheid haar eigen denken kan uitbreiden en tot een grotere universaliteit van leven kan komen.

Spiritisme is een interessante zaak. Juist in deze tijd gaat het verschijnsel een nieuwe betekenis krijgen. Vroeger was het noodzakelijkerwijze de geest die klopte. Aan een houtworm mocht je niet eens denken, laat staan aan bedrog. Tegenwoordig vraagt men zich eerst af, of er een andere oorzaak is, of het houtworm is. Men elimineert a.h.w. de natuurlijke dingen, die vroeger tot zelfmisleiding en zelfbedrog hebben geleid; en dat in toenemende mate.

De verschijnselen, die eens alleen aan de geest werden toegeschreven, komen nu steeds meer in handen van mensen. Het aantal mensen dat bekend is als telepaath (geen toneel-telepaath, maar iemand die werkelijk telepatisch begaafd is), het aantal mensen dat andere kwaliteiten ontwikkelt die paranormaal worden genoemd, neemt steeds toe. Het aantal mensen dat in zichzelf een trip weten te maken waardoor ze meer gegevens en meer werkelijkheidswaarden in zichzelf ontdekken en naar de wereld toe kunnen projecteren, neemt steeds toe. Waar eens de geest een soort modus operandi was, is de geest nu geworden tot inspirator voor datgene wat de mens zelf moet zijn. Daarom geloof ik dat het einde van het spiritisme dichtbij is en het spiritualisme langzaam maar zeker toch ook zal uitsterven. Want een werkelijkheidsvervreemding door een vlucht in geestelijke verschijnselen lijkt mij niet aanvaardbaar meer in deze tijd. Bij de komende ontwikkelingen, die wij zeker tot 1980 en waarschijnlijk nog langer kunnen verwachten, moeten wij aannemen dat de werkelijkheid een steeds grotere rol gaat spelen en dat betekent ook de mens met zijn kwaliteiten en capaciteiten.

De geest wordt onbelangrijker, althans in het verschijnsel. Het is het verschijnsel zelf en de mens, die het kan veroorzaken, dat op de voorgrond komt. Maar dat is niet erg, want de mens, die met deze verschijnselen werkt, werkt in wezen met een gebied van krachten, van mogelijkheden, van besef zelfs waarin de geest thuis is.

De versmelting van werelden lijkt tot op zekere hoogte bereikbaar. En indien die versmelting van werelden bereikbaar is, dan betekent dat dat veel zelfbedrog, veel wegvluichten in rituelen, in godgegeven wetten, profetieën en openbaringen overbodig worden, omdat men in zichzelf de waarheid kan vinden, omdat men vanuit zichzelf a.h.w. toetsen kan welke geboden er bestaan. De mens gaat wat dat betreft een interessante tijd tegemoet.

Wij mogen natuurlijk niet verwachten, dat dat in korte tijd alle mensen zal omvatten. Maar als u uw eigen land neemt, dan is de belangstelling voor wat nog steeds - en vaak verkeerd - spiritisme wordt genoemd, gestegen van ongeveer 1/10.000 tot op dit moment bijna 1 %. Dat is een enorme verveelvoudiging. En zoals het in uw land gaat, gaat het in vele andere landen. Het is opvallend, dat zelfs in landen als Spanje en Italië, waar waarzeggerij wel belangrijk was maar het contact met de geest niet, tegenwoordig een toenemende belangstelling bestaat voor reële spiritistische of spiritualistische contacten waarbij lering wordt gegeven en niet alleen de toekomst wordt voorspeld of hulp beloofd.

Natuurlijk, er zullen altijd mensen zijn, die naar een séance gaan in de hoop een bekende stem te horen. Zo van: hallo, Mien, hier is Henk. Hoe gaat het met? Mij gaat het goed. Om een anecdote daaraan toe te voegen: Er was een vrouw uit Nederland, die hier haar man had verloren en in de Ver. Staten was terechtgekomen. Op aandringen van anderen ging zij naar een medium, die dan zou proberen om haar man te laten doorkomen. En werkelijk, na enige tijd klonk het ijl en vaag: "Sara, Sara, here is your Bram. How are you, old girl?" Waarop de vrouw uit haar rol viel en riep: "Alle jezus, Bram, wat heb jij geleerd om Engels te praten." Een anecdote, die niet nieuw is, maar die misschien illustreert hoeveel mensen het spiritisme zien.

Het gaat er niet om dat wij onze dierbaren kunnen ondersteunen en benaderen, hoewel dat voor velen in de geest nog belangrijk is. Daar behoeven we geen praatjes over te verkopen en er zeker geen tijd aan te verspillen door elkaar voortdurend te zeggen, dat het toch o, zo goed gaat. De geest vindt meer en meer de mogelijkheid om met de mensheid samen te werken en in de mensheid de veranderingen, die mogelijk zijn waar te maken.

De vergroting van inspiratieve werking is in deze tijd allerwegen merkbaar, ook al wordt dit misschien niet erkend als voortkomend uit de geest. Een steeds groter aantal gegevens, maar ook een groter aantal reële overwegingen van de mens t.a.v. het verschijnsel wordt overal bevorderd. De mens wordt langzaam maar zeker iemand, die zelf durft nadenken en die niet alleen maar nederig neerknielt aan de voeten van de meester, die als geest door een medium predikt. Een samenwerking van mens en geest.

Het spiritisme vindt hierin zijn voleinding en voltooiing en gaat over naar de volgende fase. De fase, waarin de grenzen tussen geestelijke en menselijke wereld steeds meer wegvallen en waarbij de geest althans hoopt met de mensheid tezamen een geestelijke waarde te kunnen opbouwen, die als vanzelf zal worden weerspiegeld in de stoffelijke ontwikkeling.

Het spiritisme hangt samen met de wereld. De geest kan niet los van de wereld worden gezien, want ze is daar opgegroeid. En zoals je als kind kunt emigreren naar een ander land en toch een vage herinnering behoudt aan het land waarin je je eerste levensjaren hebt doorgebracht, zo gaat het ook de geest.

Wat de mens betreft: die komt uit de sferen. Waarom zou hij zich niet vaag iets blijven herinneren van de toestand in die andere wereld? Waarom zouden we niet beginnen elkaar eens te schrijven? Gewoon contact op te nemen en duidelijk te maken dat die grens van tijd die ons scheidt eigenlijk onbelangrijk is. Vandaar dit betoog.

:--:~:

Abonnementen: f 30,- p. 10 nummers
(v. leden f 20,-) (v. buitenland f 450 extra)
bij vooruitbetaling op giro no. 468.874
t.n.v. „O.D.V.” te 's-Gravenhage

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

I N H O U D .

FEBRUARI 1974.

19e jaargang.
Nummer 5.

DE WERELD

Gestalten

CI blz. 55

Spiritisme

CI " 63

PRACTISCH OCCULTISME

Eenvoudige trucjes

CII " 57

Uittreding

CII " 68

Rijping

CII " 70

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

PRACTISCH OCCULTISME

HOOFDSTUK V.

EENVOUDIGE TRUCJES.

Je hebt heel vaak in het contact met de medemens behoefte aan een instant-analyse of een instant-prognose. Dat wil zeggen, dat je met een enkele oogopslag kwaliteiten moeten kunnen testen en daarnaast met een minimum aan gegevens in zeer korte tijd het een en ander te weten moet kunnen komen over die mens en al wat daarmee staat te gebeuren. Nu zijn daarvoor enkele heel eenvoudige regeltjes, die -- als u ze een paar keer heeft toegepast -- de kans geven om verder door te dringen in het wezen der dingen. Natuurlijk gaat hun betekenis verder dan het eenvoudige trucje. Maar over het algemeen begint men beter met de eenvoudige truc dan met de vaak zeer ingewikkelde achtergronden daarvan.

Als u iemand wilt analyseren, moet u gewoon naar die mens kijken. Er zijn enkele lichaamsdelen, die heel veel zeggen.

DE HANDEN.

Dat wil niet zeggen, dat u de hand moet nemen en de lijnen ervan gaan lezen. Maar allereerst: hoe zijn die handen? Zit er wel of geen eelt op? Zijn die handen metteloois schoon? Zitten er bepaalde vlekken op? Dus....een roker....zwaar. Dat doet u dus meteen. Het zegt u het een en ander over die mens en over zijn dagelijks leven.

HET HOOFD.

De schedel heeft een groot aantal gebieden (64) en op elk daarvan zoudt u een kleine oneffenheid in het schedeldak kunnen aantreffen.

Nu zegt men: een hoog voorhoofd betekent intellect. Geloof dat niet. Indien de gehele schedelvorm ovaal is en iets naar achter getrokken, dan kunnen wij spreken over intellect. Wij hebben dan waarschijnlijk te maken met een iets grotere herseninhoud, maar daar blijft het ook bij. Bovendien, een hoog voorhoofd is vaak ook het gevolg van een zich langzaam terugtrekkende haargrens, dus moeten wij daar niet teveel op letten. Waar wij wel op moeten letten is het voorhoofd.

Het voorhoofd heeft vaak bepaalde rimpels en plooien. Daarnaast zijn er nog een paar dingen, die wij goed kunnen zien.

Er zijn mensen, die boven de ooghoeken twee bulten of knobbels hebben. Iedereen heeft ze wel een beetje, maar bij sommigen zijn ze uitgesproken. Zie ik dat, dan zeg ik: Hé, daar moet ik nee uitkijken, dat is iemand die geneigd is eenzijdig te denken. Het is dus niet iemand, die horens draagt, maar die eenzijdig is en vaak wat stijfhoofdig.

Wij vinden verder boven de neuswortel een paar plooien. Soms twee plooien waarboven één rechte plooi doorloopt. Men zegt dan wel: Daar staat een Hsien (?). Het is een teken dat men toekent aan ingewijden.

Dat is niet helemaal waar. Maar iemand, die deze denkrimpels heeft, zal over het algemeen een scherp doorzicht hebben. Het is iemand, die begrip heeft, die ervaring heeft opgedaan, die wijsheid heeft. Zo iemand moet je dus geen verhaaltje vertellen dat niet helemaal klopt.

Dan zien we wel eens een verdikking midden op het voorhoofd zitten. Deze mensen hebben een grote gevoeligheid. Ze zijn soms paranormaal begaafd. Daarbij hebben ze vaak enorme driftbuien, zijn overgevoelig, hebben een zekere instabiliteit van karakter en een neiging tot opvliegendheid.

De neus.

Als de neus wat opwipt, dan nemen we gewoonlijk aan dat er enige neiging is tot heel beperkte eerlijkheid. Als de neus ook een knop heeft, dus niet alleen het opwippen, maar daarnaast ook een lichte verbreding van de neusvleugels, dan moeten wij aannemen: dat is een heerszuchtig mens; die heeft neiging tot tirannie. Dat wordt uitkijken!

De mond.

Als daar plooiën langs lopen, dan zijn er mensen die daaruit conclusies willen trekken. Maar met de slechte gebitten van tegenwoordig weet je dat nooit. Wel kunnen we zien hoe de mond loopt. Als het een geknepen mond is, dan hebben we gewoonlijk te maken met iemand, die wel erg op zijn gezag is gesteld. Zien we een heel vlezige onderlip, dan zeggen we: Dat is iemand, die houdt van het goede der aarde. Is de bovenlip in verhouding heel erg smal, dan zeggen wij erbij: maar hij betaalt er niet graag voor.

De oren.

Het is niet belangrijk, of je nu zeiloren of sprietoren hebt. Er zijn echter enkele afwijkingen, die ons toch wel iets zeggen over de persoon. Hebben wij te maken met z.g. Pansoortjes (puntoortjes naar achteren wijzend), dan houden wij er rekening mee dat deze persoon

- a. niet geheel eerlijk is;
- b. zeer waarschijnlijk zich bezighoudt met bijgeloof, geloof of magie;
- c. financieel nooit helemaal betrouwbaar is, ofschoon hij zeer royaal kan zijn. Het is dus niet iemand aan wie je even iets leent, want je weet nooit wanneer je het terugkrijgt.

Als de oren geen lellen hebben, dan is dit iemand, die in zijn reacties op al wat hij waarneemt bijzonder accuraat is, maar tevens een bijzonder inzicht heeft. Dit geldt alleen voor waarnemingen. Als zo iemand u een filosofie voorhoudt, dan kunt u rustig de schouders ophalen. Maar als hij u vertelt wat hij heeft gezien of gehoord, dan kunt u er zeker van zijn dat de weergave correct is.

Misschien is het ook aardig hier te wijzen op een ander verschijnsel. De rand van de oorschelp kan namelijk vele vreemde vormen vertonen. Nu zijn er mensen, die buitengewoon handig zijn: wat zij zien, kunnen ze doen. Bij hen zien wij dat ze rand van het oor als het ware een extra uitstulping heeft, die ongeveer tegenover de ooraanzet zit.

Nu is het natuurlijk niet eerlijk om alleen één type neus, één type voorhoofd enz te geven. Ik geef nu een aantal gemakkelijk te constateren bijzonderheden van het hoofd in de hoop, dat u daar wat mee zult kunnen doen.

Ingevallen slapen.

Het lijkt alsof bij de slapen even boven de oren de schedel iets naar binnen gaat. Personen die dit hebben rekenen wij altijd tot degenen die bekrompen van geest zijn. Dat betekent niet, dat zij geen begrip kunnen hebben voor alle dingen, maar hun houding is altijd zeer beperkt. Hun optreden is meestal idealistisch of moralistisch.

De rechte neus zegt ons alleen dat deze persoon over het algemeen nieuwsgierig is. Verder niets.

De sterk gebogen adelaars- of haviksneus heeft iemand, die een sterk zaken-instinct heeft en daarnaast over andere dingen droomt. Wij kunnen op hem altijd een beroep doen bij zakelijke argumenten. Aan de andere kant moeten we oppassen om met zo iemand zaken te doen; dat vraagt altijd extra overweging.

De overhangende neus. U kent die uit de overdreven tekeningen van heksen. De punt van de neus, die net tegen de kin stoot. Deze neus - als ze niet een ouderdomsverschijnsel is, want bij ouderdom verandert er wel eens wat - geeft doorgaans een betrekkelijk vinnig temperament aan. Zo iemand kan ontzettend giftig zijn.

Is de mond daarbij echter edelmoedig, dan moeten wij ons niet teveel daarvan aantrekken.

Is de mond daarentegen geknepen (smalle lippen), kijk dan alsjeblieft uit, want dat is iemand, die werkelijk een ander de dood in wil jagen. Is het mondje daarbij erg klein, dan is dat bovendien nog een erg pietepeuterig mens.

Dit is trouwens iets wat u ook kunt onthouden:

Mensen, die zo'n klein mondje hebben, zullen (ook als het mannen zijn) veel houden van koken, ze zijn erg netjes, ze maken ontzettend veel drukte voor anderen, omdat ze op de een of andere manier daarin hun persoonlijkheid uitleven. Deze mensen zijn plichtsgetrouw in een normaal beroep. Zodra het ego gestaleerd kan worden, zijn ze soms geniaal. Maar hun sterkste kant vinden ze toch altijd wel weer in hun eigen huiselijk milieu.

Het zijn allemaal kleine dingen. Maar als je erop let, dan krijg je toch wel een beeld van degene, die je voor je hebt.

U zult misschien geneigd zijn om conclusies te trekken aan de hand van kleding. Doe dat niet. Iemand kan vuile schoenen hebben, niet omdat hij ze nooit poetst, maar omdat hij toevallig net in de modder heeft getrapt. Iemand kan toevallig zijn oudste pak aan hebben of een jurk die eigenlijk allang weggedaan had moeten worden. Als u daarop uw oordeel velt, dan is dat niet juist. Sommige mensen zeggen ook: Wij maken verschil tussen progressief en meer orthodox. In de kleding zegt dat eveneens heel weinig. Ik ken mensen, die zo progressief gekleed zijn, dat hun orthodoxie bijna ongeloofwaardig lijkt, maar ze zijn het wel.

Let wel weer op de vorm van de vingers.

Als dit eerste kootje (de vingertop) verbreed is, dan hebben wij te maken met een heerszuchtig iemand. Blijkt dat de duim bovendien nog spatelvormig verbreed is en tamelijk ver naar achter staat, dan hebben wij hier iemand, die wij alleen kunnen lijmen door een beroep te doen op zijn grootheid. Het is gemakkelijk als je het weet!

Zijn de knokken tussen het eerste en het tweede kootje (van de wortel af gerekend) verdikt, dan moeten we even uitkijken, want dat zijn mensen, die erg gul en goedlachs zijn, maar die juist door hun prettige manier van reageren je vaak in het ootje nemen. Hun uiterlijk weerspreekt vaak hun innerlijke reactie. Voorzichtig zijn!

Of een hand breed of smal is, zegt weinig. Zijn de vingers evenlang als de palma of iets langer, dan kunnen wij aannemen dat wij te maken hebben met iemand, die een kunstzinnig temperament heeft. Creatief werk is bij deze mensen vaak een heel belangrijke factor, hetzij in de vrije tijd, hetzij beroepshalve.

Let er verder op dat deformaties kunnen voorkomen door het beroep. Als u te maken heeft met iemand, die b.v. een stringbass bespeelt, dan zult u zien dat de vingertoppen plat zijn. Ze zijn niet spatelvormig maar plat; ze worden veel gebruikt. Vaak zijn de vingertoppen ook wat vereelt. Iets dergelijks kunnen we ook zien bij gitaristen.

Iemand, die veel trompet speelt, krijgt onwillekeurig een pruimenmond,

omdat hij zijn embouchure voortdurend aan het mondstuk aanpast. Daarmee moeten we ook een beetje rekening houden.

De algemene indruk is dus: **HANDEN, HOOFD, BEWEGING.**

BEWEGING.

Iemand, die zich schokachtig beweegt, maar geen verder bewijs levert van een wat wankel evenwicht of van stijve spieren, is over het algemeen een persoon, die in een vaste orde gelooft. Hebben we te maken met iemand, die een beetje voorover loopt (u kent dat, zo bijna als een kameel), het hoofd iets tussen de schouders getrokken, dan weten we dat hij met zichzelf niet helemaal raad weet; dat is iemand, die zijn plaats onder de mensen nog niet gevonden heeft. Deze houding is daar meestal het gevolg van. Er zijn ook mensen met een zwakke ruggegraat, maar dezen lopen dan helemaal voorover. Zo kunt u dus uit de houding veel afleiden.

Iemand, die weet wat hij doet, loopt - zonder dat hij de voeten nu direct driftig neerzet (u kent het haastige klikken van dameshakjes, het stampen van laarzen van heren) met een gedecideerde tred. De voet wordt stevig neergezet en er is geen neiging om dat te corrigeren; er is dus geen zijdelingse uitwijking van de voet bij het neerzetten.

Dat is iemand, die zich niet al te druk maakt over de wereld, maar die zich ook nergens aan stoort.

Op deze manier kunt u met summiere gegevens u enigszins een beeld maken van degene met wie u te maken heeft.

Krijgt u de kans om ook naar de lijnen van de hand te kijken, dan beginnen de meeste mensen onmiddellijk te kijken naar de hartlijn, de levenslijn enz. Als u deskundig bent, goed, anders moet u eens letten op de kussentjes, die er zitten bij de aanzet van de vingers. Niet alle zijn even regelmatig ontwikkeld. Er bestaat een leuk regelkje van:

Wijsvinger - hartstocht; middelvinger - flinkheid; ringvinger - toorn; pink - mislukking.

Dit is niet volgens de handlijnkunde, maar het is een regel, die over algemeen goed opgaat.

Nu heb ik beloofd dat ik u ook zal leren een instant-prognose te geven. Daarvoor hebben wij natuurlijk iets meer nodig dan alleen kijken. Maar het is wel belangrijk dat, als u een prognose geeft voor iemand, u die persoon opneemt. Wat zijn de eigenschappen? Wat is het gedrag? Want de interpretatie van de gegevens zult u daarop moeten baseren. Dan moet u dat natuurlijk niet onmiddellijk astrologisch doen, want dat pakt meestal verkeerd uit. Ze zeggen dan: Ja, dat staat in mijn horoscoop. Maar u vraagt wel: Mag ik uw geboortedatum weten? Wilt u het jaar daar ook even bij vermelden? En nu gaan wij goochelen met cijfers. Geeft u mij maar een geboortedatum.

(29 december 1907)

Dat is 29 - 12 - 1907.

29 is 2 en 9. 2 is dualiteit, 9 is bereiking. Dit is iemand, die voortdurend aarzelt in zijn bereikingen. Hij wil graag twee kanten tegelijk uit en komt misschien niet ver.

Hij heeft als geboortemaand 12. 12 is 3. 3 is nogal koppig, de neiging zich binnen een vast kader te bewegen. Deze neiging zal natuurlijk in het leven een rol spelen.

Nu kijken we naar 1907. (Laten we 19 even wegvallen.) We nemen eerst 7. 7 is een menselijk getal. Het leven van deze persoon wordt dus bepaald door een voortdurend streven naar het een en hunkeren naar het ander.

Nu zegt U: U heeft in de laatste tijd enkele tegenslagen gehad en u hoopt op verandering in uw omgeving. (Dat is altijd goed.) Ofschoon uw aandacht vaak getrokken wordt door geestelijk elementen, is uw belang-

stelling toch wel zeer menselijk. (Dat kunt u zeker zeggen, want gegarandeerd dat het er zo één is: als de andere sexe voorbij komt terwijl hij bezig is met een esoterische studie, dan laat hij die studie even rusten totdat hij heeft gezien of het de moeite waard is.)

1907 geeft samen het getal 8. 8 is een priesterlijk getal. Het gevoel van roeping speelt ongetwijfeld een rol. Heel vaak zal hij zich gedragen als een gezondene.

Nu ga ik weer terug. Ik was nog bezig aan de 29e van de 12e maand.

29 is 11 als ik die twee getallen optel.

11 is 2, dat is tegenstrijdigheid, maar 11 is ook een beetje dwaasheid. Hij heeft wel eens wat dwaasheden uitgehaald en moet nu oppassen dat binnenkort niet weer te doen.

12 blijft 3, daar hebben wij niet veel meer mee te schaffen.

2 en 3 is 5.

5 is een wonderlijk getal. Het geeft enkele dierlijke invloeden aan.

Deze mens heeft hier de neiging tot een zekere destructiviteit, maar gezien de andere getallen blijft die waarschijnlijk binnen de perken.

Dan hebben we het getal 8, dat wij uit 1907 hebben gehaald.

$\underline{8} + \underline{5} = 13$. $13 = 4$. Het kerngetal van deze persoon is dus 4.

Nu hebben wij alleen het algemene. Wij kunnen nog de naam vragen als wij een beetje van kabbalistiek afweten. Dan kunnen we daarmee ook nog wat doen.

Ik ga nu op grond van deze omgekeerde pyramide van getallen die ik heb opgebouwd zeggen wat er op het ogenblik aan de hand is en wat de toekomst wordt. Dat kun je heel wat specifieker doen dan u denkt. U moet niet vergeten, dat ik hier niet op een bepaald type af ga. Als u echter een type heeft waargenomen of bepaalde eigenschappen, dan zult u uw interpretatie daarop natuurlijk toespitsen, dat is duidelijk.

Prognose.

"Op het ogenblik zit u in een moeilijke periode, omdat een aantal contracten nog niet zijn afgesloten. U heeft daardoor geen algehele zekerheid omtrent hetgeen zich gaat ontwikkelen. Ik neem aan, dat u bovendien op dit ogenblik in onderhandeling bent, waarschijnlijk met een instantie."

Hoe kom ik daaraan? Wel, uit de getallen blijkt de dualiteit. Als wij het getal 4 nemen (dat elementair en dierlijk is), dan moeten wij voor deze mens interpreteren als "zakelijke relatie". Strijdigheid plus zakelijke relatie.....en wij zijn er al.

"Ik geloof verder, dat u op dit moment als nog overweegt in uw leven of zaken een vernieuwing, vermoedelijk door een verandering van taak, tot stand te brengen. Als u dat doet, zult u moeilijkheden hebben, omdat u geneigd bent datgene te verlangen wat niet kan. U moet goed overwegen of datgene wat u zich voorneemt met de feiten strookt. Uw gezondheid zal in deze periode waarschijnlijk wat dubieus zijn. Ik neem aan, dat u daarbij vooral last zult hebben van wat spierpijn, lichte benauwdheid op de borst en daarnaast lichte storingen in de bloedsomloop."

Hoe kom je daar nu weer aan? Wel, heel eenvoudig: In welke tijd van het jaar leven wij? Januari. Dat is 1. 1 tegen 4. Dat is één element dat 4 elementen domineert. Als één element (volgens de oude leer van de elementen) in het lichaam domineert, dan ontstaat er over het algemeen een overbelasting van bepaalde spieren. Spierpijn is dus waarschijnlijk. Als wij verder aannemen, dat daardoor storingen kunnen optreden - en daarvoor moeten we het type weer even op aankijken - dan is storing in de bloedsomloop wel heel waarschijnlijk; die is namelijk niet helemaal zuiver.

Maar hoe komen wij er dan bij om te zeggen: "Dat hart voelt een beetje onaangenaam aan". Zeer waarschijnlijk hangt dit samen met de spijsvertering. De spijsvertering is niet geheel in orde. Er zal misschien zo nu en dan gasvorming of iets dergelijks optreden en daardoor worden er pijnen geprojecteert in een streek, die iets hoger ligt en die men waarschijnlijk zal voelen in de omgeving van hart of longen.

U ziet, het is helemaal niet zo moeilijk. Het is alleen maar combineren en deduceren. Hier komt helemaal geen paranormale begaafdheid bij te pas, dat is het mooie ervan. U kunt dat gewoon volgens de regels doen. Pas als u het langere tijd heeft gedaan, gaat u van de regels afwijken, omdat u meer waarneemt of aanvoelt en u zich dan daarop baseert.

Hoe zit het nu verder voor deze persoon in zijn relaties? Dan zegt U:

"Ik neem aan, dat er in uw familie-omstandigheden op dit moment problemen zijn die niet geheel opgelost werden. Er schijnt nog iets afgehandeld te moeten worden. Ik neem aan, dat u daarvoor nog enkele maanden de tijd nodig heeft en ik denk, dat u dat over ongeveer drie maanden zult doen."

Waarom 3 maanden? Heel eenvoudig: zijn getal is 4. Overeenkomst getalswaarde dit jaar en geboortjaar is 1. (?) Dan zal dus de periode zijn: 3 dagen, 3 maanden of 3 jaren. 3 dagen voor familie-omstandigheden is niet redelijk aan te nemen, 3 jaren lijkt mij iets teveel, dus 3 maanden.

Wat voor regeltjes houden we hierbij nu aan? Wij gaan gewoon tellen. Wij moeten weten wat elk getal betekent.

1 is eenheid. Het getal 1 is altijd positief, behalve als het zich herhaalt, dus in 11. Dan staat het tegenover zichzelf.

11 = 2 x 1 en dan krijgt de positieve en misschien ook creatieve waarde van 1 het negatieve aspect.

2 is altijd tegenstelling. Indien 2 zich herhaalt, dan hebben wij te maken met een aantal tegenstellingen, die waarschijnlijk elkaar opheffen.

Wij nemen aan: neutraal-actief.

3 doet denken aan een driehoek, besloten tegenover de rest van de wereld.

3 gebruiken wij altijd als symbool voor een innerlijke verdeeldheid, die geslotenheid ten gevolge heeft. Iemand, die het getal 3 heeft als eindgetal, zal ongeacht misschien zijn veelzijdigheid naar buiten toe geen werkelijk contact met zijn omgeving weten te krijgen.

4 geeft aan de elementen. Waar het getal 4 optreedt, zijn alle dierlijke en dus materieel menselijke waarden in het geding. Iemand met het getal 4 kan b.v. opgaan in hartstocht, opgaan in het zakenleven, die kan zich bezighouden met handel, met geldzaken. Ook als het beroep een ander is, zal deze factor dominerend zijn in het bestaan en dan mogen wij rustig daarvan uitgaan.

5 is de strevende mens. Maar een strevende mens is over het algemeen ook iemand, die niet precies weet waar hij naar toe gaat. Bij het getal 5 hebben wij gebrek aan oriëntatie. Dit gebrek moet dan ten aanzien van de andere getallen en hun waarde blijken. Wij kunnen dus daarop de onzekerheid betrekken. Krijgen wij b.v. in de geboortedatum het getal 4 en de 5e maand, dan is het eenvoudig te zeggen: "U heeft in zakelijke aspecten grote onzekerheden. Dit heeft door uw gehele leven een rol gespeeld; ups en downs.

6 is 3 x 2, maar kan ook 2 x 3 zijn. Met andere woorden: het getal 6 is op zichzelf niet volledig te definiëren. Over het algemeen geeft het aan een tendens naar macht. Een dergelijke persoon heeft een zekere heerszucht. Wie als eigen getal 6 heeft zal daarnaast sterk materialistisch zijn, dus op de feiten af gaan.

7 geeft aan dat iemand humanitair is; hier spelen menselijke waarden en menselijke verhoudingen een hoofdrol.

Het getal 8, ook wel een priesterlijk getal genoemd, geeft aan dat er een evenwicht is bereikt tussen menselijk-stoffelijke relaties en kosmische of idealistische relaties. Er is dus een ideaal beeld waarin men voldoende

vervulling voor zichzelf vindt. Er is daarnaast een stoffelijk beeld waarin men meent die vervulling op een voor het "ik" meest juiste wijze uit te drukken.

Is het getal 9 bereikt, dan spreekt men van: het hogepriesterlijke getal ofwel staan voor het aangezicht van God. Het klinkt erg mooi, maar het betekent eenvoudig dit: Iemand, die als eigen getal 9 heeft, zal gekomen zijn op een punt dat hij begrijpt dat alle materiële waarden eerst door geestelijke waarden of achtergronden betekenis krijgen.

Hij zal dus geneigd zijn om zijn innerlijke gevoelens en geloofswaarden geheel in zijn daden te projecteren.

Het getal 10 zegt: er is eenheid. Maar het zegt ook: er is in die eenheid een enorme zekerheid, een enorme geslotenheid zelfs.

Het getal 10 geeft aan: iemand die weet wat hij doet, die bereikt wat hij wil en die daarbij wordt gedreven door een begrip dat verder gaat dan het zuiver stoffelijke.

Het getal 11 hebben wij daarmee al gehad, toen wij het hadden-over-het-getal 1.

Het getal 12. Komt dit alleen als einduitkomst van de omgekeerde pyramide te voorschijn, dan interpreteren wij dit niet alleen als 3, maar ook als 12. Want 12 betekent: er is een cyclus afgesloten en - de andere getallen in aanmerking nemend - zal dus een nieuwe levensfase beginnen of begonnen zijn.

Nu eist dit een nadere uitleg, anders wordt het te vaag.

Stel, dat ik in die pyramide het getal 3 heb en het getal 5 in deze kolom (dat wordt dus 3), dan kan ik zeggen: dit is iemand, die erg gesloten was, die gezocht heeft naar een mogelijkheid om in de menselijke wereld wat te betekenen (de 5). Hij komt nu tot een zekere evenwichtigheid. Dan kijken wij de persoon aan en kijken dan vooral naar het gelaat. Ziet dat gelaat er op dat moment harmonisch uit of niet. Is het disharmonisch, dan zeggen wij heel gewoon: U staat op het punt om een totaal nieuwe ontwikkeling binnen te gaan. Als u in deze tijd solliciteert, zal een verandering van baan u goed doen. U heeft ook de neiging tot verhuizen of het aanbrengen van andere veranderingen. Ik geef u echter wel één raad: zorg er voor, dat u weet wat de buitenwereld wil en laat de buitenwereld duidelijk weten wat u wilt.

Dat laatste is nodig omdat het eindgetal, herleid toch altijd 3 blijft: dus neiging tot geslotenheid.

Hoe kunt u nu zo'n instant-prognose maken? Wel, u kunt gewoon een dag nemen. Welke datum hebben wij vandaag? (7 februari) 7 - 2. Dat is interessant.

7 is een een nogal ontwikkelend getal, bijna een heilig getal.

2 betekent dualiteit. Dan kunnen wij b.v. zeggen:

Het weer is zeer onbestendig. Er zijn nu weersinvloeden aan het veranderen. In zeer korte tijd zal er een aanmerkelijke verandering van weerbeeld optreden, waarschijnlijk binnen 2 à 3 dagen.

Dan: Er zijn besprekingen gaande op deze dag. Alle besprekingen, die op deze dag hebben plaatsgehad stoten op moeilijkheden en men komt zelden tot een beslissing. Is er een beslissing bereikt, dan zal dat niet de eindbeslissing zijn.

Als u nu de datum weet en u gaat naar een vergadering toe, dan weet u van te voren dat er geen werkelijke conclusie bereikt kan worden.

Probeer u argumenten aan te voeren voor uw conclusie, dan bereikt u misschien dat een ander daarover nadenkt. Als over enige tijd het geval weer ter discussie zal komen, dan zullen de argumenten die u vandaag heeft aangevoerd bijzonder meetellen.

Nu zijn er nog een paar punten waar ik op wil wijzen en die misschien wel belangrijk zijn:

Indien u voor één mens in het bijzonder wilt interpreteren, dus voor slagen of niet-slagen, houd rekening met de maanfase. Dat hoort ook bij een instant-analyse. Als u iets wilt zeggen voor vandaag bij wijze van spreken, dan zegt u: Wat hebben we nu? (Wassende maan, morgen laatste kwartier).

Dat is wel negatief. Als wij namelijk wassende maan hebben, dan hebben wij een toenemende energie. Alles wat dus vandaag wordt gestart, heeft de neiging om momentum te gewinnen; het gaat sneller. Maar als het afnemende maan is, dan hebben wij te maken met een afnemende energie. Dientengevolge zullen op allerlei gebieden vertragingen ontstaan.

Volle maan gaat gepaard met vele emoties, maar ook met een enorme neiging tot positieve vaststelling.

Nieuwe maan: verborgen bedoelingen, traag begin.

Laatste kwartier: afnemend, dus vertraging.

Eerste kwartier: momentum.

Nu zult u zich waarschijnlijk afvragen, of men dit nog occultisme noemt, want het lijkt echt zo'n gezelschapsspel. Nu, dat is het niet. Ik zal u nog even iets vertellen van de theorie, die er achter ligt.

Elke mens heeft een eigen waarde. Die waarde is kosmisch dermate sterk vastgelegd, dat in alle getallen waarmee die mens persoonlijk te maken heeft dit tot uiting komt.

Als u een roepnaam heeft, dan zal die een naam zijn die specifiek de uwe is, niet uw doopnaam. Er zijn mensen, die Alexander, Bartholomeus, Boudewijn worden gedoopt en zij worden Boeboe genoemd. Dan reken je het getal van "Boeboe" uit, dat is de eigen naam. Men zegt namelijk: De naam, waarmee je in een bepaalde periode wordt aangesproken, duidt het getal aan dat je in deze periode overheerst; dat is namelijk de tendens waarin je je bevindt.

Zo is het gehele Al - volgens bepaalde stellingen althans - uit te drukken in relaties. Relaties kun je vastleggen in cijferverhoudingen. Die cijferverhoudingen (er zit wat kabbalistiek in) zijn te beschouwen als een aanduiding van kosmisch bestaande tendensen, van kosmisch bestaande relaties, zelfs van relaties die bestaan tussen het "ik" in de tijd en het tijdloze deel van het "ik" in de eeuwigheid. Door nu met die getallen te werken - al lijkt het een goochelkunstje - komen wij ertoe ons voor te stellen wat relaties zijn.

Wij gaan aannemen dat niet alleen de uiterlijkheden, maar ook ongeziene krachten bepaalde tendensen vastleggen. En wie dit spelletje vaak genoeg speelt, ziet al heel gauw dat je met die interpretaties nog heel wat verder kunt gaan. Je krijgt op den duur een gevoel voor de banden, die een bepaalde persoon heeft met kosmische krachten, hoe zijn relatie is met bepaalde menselijke krachten en met bepaalde krachten in de geest. Dat ligt er allemaal wel in opgesloten. Die kleine instant-prognose kan dan worden tot een vorm van helderziendheid.

Nu heeft u over helderziendheid al het een en ander gehoord. Zo kunt u ook kristal-kijken, water-kijken, inkt-kijken (dat is water-kijken, maar dan gooit u eerst een druppel inkt in het water en gaat u daarna kijken, dat biologieert nog meer en soms kunt u meer zien). Die dingen zijn aardig, maar wat hebben wij aan alle occulte trucjes en handigheidjes, als we niet beseffen dat ze de uiting zijn van bestaande, zeer concrete waarden en wetten.

Als u een mens ziet en u gaat hem beoordelen naar bepaalde uiterlijkheden, dan is dit op zichzelf niet juist. Want een moeilijkheid bij de geboorte kan een deformatie van de schedel ten gevolge hebben. Er zijn andere gevallen denkbaar waardoor een oor door bepaalde omstandigheden zijn eigenaardige vorm krijgt. Zolang u zegt: Dat zijn omstandigheden, die niet samenhangen met datgene wat je bent, is zo'n interpretatie zinloos.

Op het ogenblik echter dat u zegt: Al wat met je gebeurt is mede vastgelegd als mogelijkheid in datgene wat je bent, dan zal het niet meer belangrijk zijn, of je iets hebt gekregen door een ongeval of bij de geboorte. Dan is het feit, dat het er is een aanduiding voor datgene wat je betekent.

Er zullen heel wat mensen zijn, die juist dergelijke stellingen met enige aarzeling beschouwen. Maar de kosmos is een enorm spel van mogelijkheden, gespeeld door een ons onbekende Kracht die wij God noemen. Er is maar één ding zeker: dat al die mogelijkheden volgens een bepaalde wetmatigheid zijn gerangschikt. Dat impliceert weer, dat zij de neiging zullen hebben volgens de heersende wetmatigheid te verlopen. En daardoor kunnen wij dan een kleine prognose wagen. Dat is helemaal niet zo moeilijk.

Als u begint, houdt u zich een beetje aan de regels. Als u eenmaal weet wat een getal ongeveer wil zeggen (ik heb u daarom een aantal getallen gegeven die u gemakkelijk kunt onthouden), dan kunt u dat interpreteren op de mens.

Nu ontstaat er iets wonderlijks: tussen u en de mens voor wie u interpreteert, zal er altijd een wisselwerking bestaan. De ander is altijd wel benieuwd wat u te zeggen heeft, of hij daar nu wel of geen geloof aan hecht. Het is een zekere nieuwsgierigheid. De ander draagt u dus a.h.w. een deel van zijn wezen en persoonlijkheid over. En doordat u geconcentreerd bent op het getallenspel dat voor u het symbool is van de persoon, ontvangt u de uitgezonden golven. Zo is uw instantprognose niet alleen maar een spelletje of een gebruikmaken van kosmische regeltjes, het is bovendien een middel waardoor u in contact komt met degene voor wie u de berekening maakt. Ik heb het instant genoemd, dus ogenblikkelijk, omdat je geen papier daarbij nodig hebt. Je hebt er geen langdurige berekeningen bij te maken. Alles wat noodzakelijk is, kun je wel uit het blote hoofd doen.

Nu zijn er in het occultisme heel veel zaken, die bepaald worden door contact. Contact, dat soms geestelijk is, dat soms magisch omschreven moet worden; dat soms wel eens zuiver menselijk is. Maar het is het contact met het andere of met de ander waardoor wij in staat zijn dat voor onszelf te omschrijven. En naarmate wij het contact dat wij hebben beter en veel omvattender kunnen beschrijven, zullen wij meer weten omtrent datgene of degene met wat of met wie wij contact hebben.

In het occultisme is het gemakkelijk genoeg een geest op te roepen. Je kunt zelfs de geesten oproepen van Mars, die er nogal erg krijgshaftig plegen uit te zien of van Mercurius, die soms wat monsterachtig, wat kikkerachtig aandoen. Dan heb je contact. Maar dan moet je weten met wie je contact hebt, want je kunt niet op gelijke wijze denken en reageren ten aanzien van een Mars-geest of van een Mercurius-geest. Je kunt met een bepaalde kracht, die uit het duister komt niet op dezelfde wijze spreken als met een verdooldé ziel die alleen naar ergens in Schaduwland verdwaald is. Relaties zijn in het occultisme van het allergrootste belang. Al het praktisch occultisme is te herleiden tot erkenning van relaties. Wat u ook wilt doen: helderzien, helderhoren, magnetiseren noem het maar op, het is allemaal ook een kwestie van relaties en relatie-erkenning.

Helderziendheid betekent niet dat u iets ziet tegen wil en dank. Beheerste helderziendheid is het vermogen bezitten u open te stellen voor indrukken: dus een mogelijkheid te scheppen tot relatie en dan bij ontvangst van de argumenten die de relatie geeft daaruit voor uzelf een beeld te vormen dat ook betrekking heeft op uw eigen wereld. Dat is helderziendheid.

Helderhorendheid is hetzelfde alleen dat de uitkomst dan in auditieve elementen wordt uitgedrukt.

Magnetiseren. Als u dat doet met uw eigen kracht, dan betekent dat het scheppen van een zekere band van harmonie tussen uzelf en de patient. Als patient kunt u alleen genezen worden door iemand in wie u een zeker vertrouwen stelt, dus iemand met wie u ook een zekere band heeft. Gaat het met geestelijke kracht, dan moet u onthouden, dat u nooit uit een benzinetank water kunt halen, tenzij dat er eerst in is gedaan. Daarom moet u niet naar de benzinepomp gaan en zeggen: Geef mij even wat hoog-explosief water om iemand af te koelen, want dan krijgt u een explosie.

De kracht waarmee u werkt, moet een kracht zijn die harmonisch is met uw persoonlijkheid, maar die door uw persoonlijkheid bovendien met de patient harmonisch kan zijn. Voor u geldt ook, dat u niet alle krachten moet aanvaarden die u krijgt, maar alleen die krachten, die u met een gevoel van rust en een zekere tevredenheid achterlaten. Al die andere krachten moet u maar zo gauw mogelijk wegwerken. Als ze u opwinden, als ze u erg energiek maken, dan lijkt dat misschien erg plezierig, maar geestelijke krachten die dat tot stand brengen laten u later uitgeput achter of - en dat is nog veel erger - zij scheppen in u een onvermogen uzelf voldoende te beheersen en te beseffen.

Als u praktisch occultisme beoefent - op welke manier dan ook - onthoud, dat de relatie het belangrijkste is. Wilt u aan astrologie doen, aan handlijnkunde of aan wat dan ook, weet dat er een relatie moet bestaan tussen u en de ander. Waar die niet aanwezig is, blijft de uitkomst zeer dubieus. Naarmate de relatie duidelijker is, zal de procedure die u gebruikt - onverschillig welke - meer toepasselijke gegevens opleveren.

Als wij rekening houden met de relatie, die albepalend kan zijn in elk werken met z.g. occulte wetenschappen en waarden, dan zullen wij ook begrijpen, dat het erg belangrijk is onszelf enigszins te kennen en van onszelf uit te gaan.

Als wij weten, dat wij zelf pessimistisch zijn, zullen wij in onze prognose de gunstigste verwachting, die ons te binnen schiet moeten gebruiken. Zijn wij geneigd om altijd optimistisch te zijn, dan lijkt elk lot dat wij kopen ons weer de honderdduizend op te leveren. Laten wij dan alsjeblieft de slechtste mogelijkheid kiezen.

Wanneer wij het gevoel hebben zwak te zijn en wij krijgen contact met geestelijke krachten, laten wij ons dan van die zwakte bewust zijn en onze houding zo daarop baseren, dat wij deze zwakte enerzijds zoveel mogelijk teniet doen en anderzijds nimmer een machtsrelatie tegenover een entiteit innemen. Het is belangrijk, dat u een beetje weet wat u bent. U speelt zelf niet alleen bij prognostiek maar bij praktisch alle occulte wetenschappen een zeer belangrijke rol.

Houd rekening met uw emoties. Als u zich erg driftig heeft gemaakt en nog zit na te grollen van woede, dan bent u niet bepaald geschikt om op dat ogenblik lichtende krachten werkzaam te doen worden of genezende krachten uit te zenden.

Als u lusteloos en moe bent, dan is het niet bepaald de tijd om taken aan te vangen of krachten aan te roepen waarvan u weet, dat zij enorme hectische energie uitstralen. Zoek het dan liever wat minder inspannend.

Practisch occultisme betekent een zekere zelfkennis hebben, rekening houden met uw huidige toestand en dan werken met de middelen, die u ter beschikking staan.

Practisch occultisme betekent volgens mij verder werken met de eenvoudigste methoden en middelen om u bewust te worden van uw mogelijkheden. Wie waarlijk werkt met eenvoudige mogelijkheden en middelen en enige zelfkennis daarbij, is al snel in staat gevoeligheid in de plaats te stellen van procedure. Eerst wanneer men automatisch relaties erkent en interpreteert, zal men in staat zijn op elk occult gebied grote resultaten te behalen.

:--:~:

NOOT.

PROGNOSE NEDERLAND.

(7 februari 1974.)

Als ik de ontwikkelingen van vandaag bekijk, dan kan het wel een vreemde situatie worden binnenkort. Wij zien namelijk, dat hier een tegenstelling bestaat tussen het idealisme (denkt u aan de interpretatie die ik u gaf voor het getal 9) en het eigen getal van Nederland dat als 16 of 7 kan worden uitgedrukt. Mijn conclusie:

Er zal in Nederland op zeer korte termijn een zeer omvangrijke botsing plaatsvinden tussen materiële en ideële belangen. Elke poging tot compromis tussen deze beide zal automatisch moeten leiden tot verscherping van tegenstellingen (2: de maand februari).

Nu kan men op grond van een datum, zonder specifieke acties nooit voor een lange termijn conclusies trekken. Maar ik zou op dit moment voor uw land het volgende willen stellen:

Sterke conflicten met zakelijke groepen en zakelijke belangen zal de regering te verwachten hebben binnen een week. De uitkomst daarvan zal waarschijnlijk niet al te prettig zijn. Dat zal kenbaar moeten zijn - volgens mij - binnen 3 weken. Er zullen hierdoor zeer grote moeilijkheden ontstaan waarbij het leven van het Kabinet zelfs op het spel staat. Er zullen zeer sterke buiten-parlementaire acties worden gevoerd door vele onderling strijdige groepen.

Er moet worden aangenomen, dat Nederland binnen drie maanden een zodanige verscherping van stellingen heeft ervaren dat de idealen niet meer - op welke wijze dan ook - een compromis kunnen vinden met de zakelijke belangen. De keuze daarvoor zal grotendeels in handen van de bevolking liggen en niet in handen van de regering, ongeacht het feit, dat die zal proberen om zich met alle middelen door te zetten.

Ik moet dan verder aannemen, dat hierdoor Nederlands relaties met de buitenwereld worden veranderd. Ik zal er toe komen te veronderstellen, dat in deze periode - en zeker vóór het einde van drie maanden - officieel het olie-embargo tegen Nederland wordt opgeheven, dat er een verandering in relaties komt met de Belgische regering en dat Nederland mogelijkerwijze eindelijk eens een Van der Stoep op het gestoelte zal zien, die niet alleen maar ressentimenten wekt maar die ook verstandige dingen gaat zeggen.

Ik geloof, dat Nederland daarnaast een conflict zal krijgen met Italië - eveneens op zakelijke basis - vermoedelijk binnen 25 à 25 dagen.

:--:--:

UITTREDING.

Uittreding is zoals u weet het verwijderen van een deel van het eigen wezen en daarmee van het eigen waarnemingsvermogen en bewustzijn van het lichaam, zodat waarnemingen of belevingen elders kunnen geschieden.

Als wij uittreden, dienen wij ons altijd te realiseren dat wij in deze toestand verkeren. Dit maakt het ons mogelijk alleen door te willen terug te keren tot ons lichaam. Indien wij in uitgetreden toestand iets aannemen als werkelijkheid, zullen wij in die werkelijkheid gevangen zijn en al hetgeen wij ondergaan ook in ons lichaam weerspiegeld zien.

Uittredingen naar een hogere sfeer.

Bij dergelijke uittredingen zijn de ervaringen altijd beperkt. Dientengevolge moeten wij zoeken naar een mogelijkheid om dergelijke ervaringen om te zetten in termen die voor ons stoffelijk lichaam begrijpelijk zijn. Als wij dat eerst doen na de terugkeer, zullen wij daarin niet slagen. Daarom is het belangrijk dat, wanneer wij contact hebben met hoge geestelijke krachten of waarden tijdens een uittreding, wij verzoeken om deze ervaringen om te zetten - althans zoveel mogelijk - in stoffelijke beelden.

Hebben wij contact met Zomerland, dan zullen wij erop moeten letten, dat wij niet teveel details opnemen, anders komen wij thuis met een hele sfeerbeschrijving, zonder dat wij weten waar het eigenlijk over ging. In een dergelijk geval zullen wij zelf moeten ingrijpen en zullen wij ons met het maximum aan wilskracht en energie moeten concentreren op het overdragen van de boodschap of van het contact, dat voor ons op dat moment het voornaamste was.

Uittredingen naar een lagere sfeer.

Hier zou ik u de raad willen geven: Leg geen dwingende herinneringen vast in uw lichaam; dat is over het algemeen nadelig. Indien u uw taak heeft vervuld, houd er rekening mee dat u op geen enkele manier deel heeft aan het leven van die sfeer. Dus: niet eten, drinken, handjes schudden of iets anders, als u dat wordt aangeboden, want dan zult u inderdaad een tijdlang aan die sfeer gebonden zijn en ook na uw terugkeer door krachten uit die sfeer benaderd kunnen worden.

Realiseer u altijd, dat u zelf het licht bent. Zeg niet: Het is donker. Zeg: Hier ben ik het licht. Door op deze wijze in het duister te reageren maakt u het mogelijk dat

- a. anderen tot het licht kunnen komen;
- b. u zichzelf onaantastbaar maakt voor vele krachten in het duister, die u - wanneer u zich daaraan overlevert - mogelijk te sterk zouden zijn.

Bij elke uittreding waardoor u in een astraal gebied terecht komt, dient u zich voortdurend bewust te zijn van het feit: Geen enkele vorm is volledig waar. Dientengevolge kan niets mij schaden, tenzij ik het als werkelijk erken.

Erken in uzelf als werkelijkheid altijd het vermogen om

- a. terug te keren tot uw lichaam;
- b. alle krachten te ontvangen en om te vormen tot uw eigen kracht.

In deze gevallen bent u in een astrale sfeer onaantastbaar; daar kunt u dus niet gekwetst worden.

Uittredingen op aarde hebben over het algemeen verschillende eigenaardige aspecten. Eén daarvan is, dat wij geneigd zijn onze wensen als een deel van de uittreding te beschouwen. Bij voorbeeld:

Als u iemand aardig vindt en u gaat naar hem kijken, dan heeft u het gevoel dat de ander u heeft herkend of misschien dat u een heel gesprek met hem heeft gehad; en dat is zelden waar. Datgene wat u persoonlijk verlangt, kan in een uittreding worden geïnjecteerd, zonder dat het een feit is.

Houdt u bij uittredingen in uw eigen wereld dan ook voornamelijk bezig met waarneming en niet met contact. Wilt u contact opnemen met mensen op aarde, doe dit dan altijd in een vorm van waarschuwing of van een boodschap, zonder dat u daarbij een antwoord verwacht. Door het verwachten van een antwoord namelijk brengt u uw totale voorstellingsvermogen en uw gedachtenprocessen in het geweer en zult u komen tot een vertekening van uw herinnering aan de uittreding voor zover die aanwezig is, terwijl gelijktijdig de mogelijkheid om reëel contact met anderen te hebben wordt verminderd.

Bij vele uittredingen zal de mens geconfronteerd worden met een aantal kleurverschijnselen etc., die voor hem althans onbegrijpelijk schijnen. In dergelijke gevallen wordt men geconfronteerd met datgene wat men in zichzelf draagt. Een uittreding kan dus in bepaalde facetten lijken op een LSD-trip. Men ontmoet dan innerlijke waarden, maar nu geprojecteerd buiten het "ik". Realiseer u altijd, dat alle krachten en kleuren die u ontmoet, alle stemmingen en sferen die u ontmoet ten slotte plaats zullen moeten maken voor uw stoffelijke werkelijkheid zoals u die beseft. Hierdoor kunt u ontkomen aan het dwingend verschijnsel dat een eigenschap kan vormen, die - buiten het "ik" geprojecteerd - u nu gaat beheersen niet alleen in contact met anderen of met sferen en werelden, maar ook nog eens na het ontwaken in uw contact met uw eigen wereld.

Een Jekyll-and-Hyde-verschijnsel kan als gevolg van dergelijke uittredingen optreden doordat de mens de neiging heeft een deel van zijn persoonlijkheid, dat hij openlijk niet erkent, te projecteren tijdens de uittreding als een tweede persoonlijkheid en daaraan een zelfstandigheid toekent. Deze zelfstandigheid behoort thuis in hetzelfde lichaam en kan dus tijdelijk het geheel van gedrag en van hersenen gaan domineren. Gespletenheid van de persoonlijkheid is daarvan vaak het gevolg.

Indien u dus zoiets ontmoet, realiseer u altijd: Ik ben de enig echte. Al wat hier erga, is aan mij onderworpen. Ik moet de kracht, die daarin ligt absorberen voor zover ze op mij wordt afgezonden. Ik moet mij niet laten verleiden tot een dialoog daarmee en niet proberen een taak of waarneming te doen, die voor mij niet behoort tot dit schijnbaar vormaloze spel van kleuren of eigenschappen, dat uit mijzelf is voortgekomen.

Ten laatste zou ik in dit opzicht nog willen opmerken:

Bij alle uittredingen en bij alle reizen, die je maakt in je eigen psyche is het belangrijk te blijven beseffen wie je bent. Onderga alles, maar zeg: Het kan mij niet beroeren. Constater alles, maar zeg niet: Ik wil het nu begrijpen. Zeg: Ik zal het later verwerken. Hij inners, die met een bepaald probleem tijdens uittreding wordt geconfronteerd en zich daarin verdiept, zal hierdoor de mogelijkheid tot terugkeer voor zichzelf vaak verminderen. Hij zal bovendien het ontstaan van illusies en schijn-toestanden - ook wanneer hij terugkeert in het lichaam - voor zichzelf bevorderen. Dit is niet wenselijk.

Iedereen treedt uit. Degene, die bewust uittreedt, is daarmee dus niet bevoordeeld boven anderen. Degene echter, die bewust uittreedt, zal vele van de instincten missen, die bij een onbewuste uittreding de veiligheidsfactor vergroten.

Daarom is het belangrijk, dat u met de voorgaande regels rekening houdt en dat u - wanneer u al uittreedt en u zich daarvan bewust bent op dat ogenblik - er altijd voor zorgt om uzelf te zien als een onafhankelijke eenheid, die op elk gewenst moment kan terugkeren tot de

stof om daardoor bevrijd te zijn van alle geestelijke contacten, die tot dat ogenblik hebben bestaan.

--:--

R I J P I N G.

Als er bloesen is, is er schoonheid. Op het ogenblik, dat de bloesem haar functie heeft vervuld, verdwijnt die schoonheid en blijft er een vruchtbeginsel over, dat zich langzaam maar zeker begint te ontwikkelen. Een vrucht, die - hoe voedzaam ze ook is en hoezeer ze ook de mogelijkheid in zich draagt de plant voort te zetten in nieuwe vormen van leven - toch eigenlijk iets ontbeert van de speelsheid van de bloesem. Zo is het ook met ons.

Rijping is het verliezen van bepaalde speelse elementen. Dat wil zeggen: een groot gedeelte van je energie en je krachten naar buiten brengen en daarin een nieuwe waarde vinden, een nieuwe mogelijkheid. Er ontstaat een schoonheid, die doelmatig is en die niet alleen maar een verrukking is voor het oog.

Rijping van de mens is het ouder worden, zegt men. Maar er zijn mensen, die misschien twintig jaar oud zijn en die wijs zijn, alsof ze eeuwen hebben geleefd, want rijping is geen proces dat aan tijd gebonden is.

Rijping is een ervaring waardoor men inzicht krijgt in zichzelf en de wereld. En als dat inzicht ver genoeg gevorderd is, dan zal men door zijn begrip voor de wereld en voor zichzelf een taak gaan vervullen in die wereld.

Rijping is: aan het werk gaan. Datgene wat in je leeft naar buiten toe vorm en gestalte geven en zo het innerlijk licht zo goed als het eigen besef in de wereld aan anderen geven.

Rijping is het verliezen van vele illusies. Het is het herzien van allerlei dromen, die je lange tijd hebt gedroomd.

Rijping is het verliezen van 't beeld dat je zo belangrijk bent en zoveel vermoogt.

Rijping betekent ook: weten waar je sterkte ligt. Weten wat je werkelijk bent en wat je werkelijk nastreeft.

Rijping betekent: eindelijk jezelf kunnen zijn in een wereld waarin je door jezelf te zijn waarde hebt voor al wat er bestaat.

:--:--:

HOOFDSTUK VI.

B E W U S T E R L E V E N .

De mens is deel van de kosmos. Als je hem zo bekijkt, zou je dat wel niet zeggen, maar het is toch een feit. Als deel van de kosmos heeft hij deel aan alle krachten, die de kosmos in stand houden. Je vraagt je soms af: waarom? Maar ook dit is een feit.

Wanneer een mens leeft, neemt hij op verschillende vlakken kracht op uit die kosmos. Voor een deel is hij daarbij bepaald tot zijn eigen wereld, voor een ander deel krijgt hij de zaak uit andere werelden gratis toegeleverd. Welke krachten zou een mens uit zijn eigen wereld kunnen putten?

Normale levenskracht.

Deze wordt ontleend aan de uitstraling van de aarde plus de wisselwerking tussen aarde en zon. Je kunt er weinig mee doen, maar je leeft in ieder geval.

Od-kracht.

Er zijn vormen van kracht, die identiek zijn met de zenuwkracht van de mens. Wij spreken in dergelijke gevallen over od-kracht. Od-kracht zou het best kunnen worden beschreven als een spanning in de atmosfeer vergelijkbaar en soms zelfs identiek met lucht-electriciteit. Deze od-kracht wordt door de mens opgenomen met de ademhaling en door hem gebruikt om zijn organisme beter te doen functioneren. Wie er verstand van heeft, neemt door een geregelde en juiste ademhaling meer od-kracht tot zich. Behalve als hij in de buurt van de Waterweg woont; dan neemt hij meer sulfide, lood en andere uitwasemingen op. Men zoekt dus een plaats uit waar de atmosfeer nog niet te zeer door de menselijke creativiteit bezwangerd is.

Od-kracht kan worden omgezet in denkkraft. Ze kan ook worden omgezet in werkkraft, manpower. Om de od-kracht om te zetten in denkkraft is het belangrijk, dat wij gelijktijdig met de ademhaling komen tot een juiste instelling van ons denken. Als dat denken harmonisch is en gelijktijdig één enkel onderwerp op zichzelf beschouwt, dan zullen wij door deze gelijkmatige hersenactiviteit een groot gedeelte van de opgewekte energie inderdaad naar de grauwe massa sleuren. En daar helpt ze ons dan om snellere reacties en dus ook associaties mogelijk te maken.

Als wij die diepe ademhaling gebruiken om het lichaam zelf te versterken, dan zullen wij ontdekken dat wij wat prettiger functioneren, want het zenuwstelsel reageert nu eenmaal op alles wat van buitenaf komt. Is het zenuwstelsel in orde, dan heeft het lichaam niet veel kans om verkeerd te reageren. De spieren zijn dan beter. Spier-atonie b.v. kan worden verbeterd door het opnemen van od-kracht.

Een derde vorm van kracht, die men aan de aarde ontleent, is een deel van haar denken. De aarde denkt zoals de mens zegt ook te doen. De aarde spreekt soms met andere planeten of sterren. Waar dit verschijnsel optreedt, ontstaan fluctuaties in de uitstraling van de aarde. De mens reageert daarop. Naar gelang zijn temperament zal hij hierdoor worden afgeremd of gestimuleerd. Het is niet iets waar je zelf veel aan kunt doen, maar je zou die invloeden kunnen herkennen. Als je zo'n invloed herkent, kun je er ook rekening mee houden.

Ten laatste wil ik wijzen op de regelmatige kracht-fluctuatie, die ongeveer gelijkloopt met de maan-omloop rond de aarde. Hierbij spelen o.a. verschuivingen van aantrekkingskracht en straling een grote rol. De mens zal de energieën die hier worden ontladen voornamelijk kennen in de nachturen, dus in de uren dat de maan aan de hemel staat. Hierdoor wordt hij gestimuleerd. Na de stimulus krijgt hij een periode van verhoogde energie, dan een periode van afnemende energie die weer tot een dieptepunt pleegt te komen. Ook hier: de mens heeft een eigen ritme. Het gebruik van dit ritme helpt hem om zijn arbeid en verdere bezigheden zo te verdelen dat hij daaruit een maximum aan nut kan trekken en gelijktijdig daarin een optimaal genoeg kan scheppen.

Er zijn echter nog meer dingen tussen hemel en aarde dan alleen de mens; en dat is maar gelukkig ook.

Als wij spreken over de mens op aarde, dan spreken wij gewoonlijk over de drie-dimensionale mens. Die drie-dimensionale mens heeft wel een vierde dimensie (tijd), maar deze wordt als zodanig niet beseft noch gemeten. Er is echter een kracht, een existentie, mogelijk die even buiten het normale karakter van het drie-dimensionaal bestaan ligt. Men zou het een extra dimensie kunnen noemen. Men zou het ook kunnen noemen: een kracht met een totaal andere trillingsinhoud. (Deze gewichtige woorden heb ik hier ingevoerd, opdat zij die het gewichtige nastreven althans in enkele woorden zichzelf zullen kunnen herkennen.)

De dimensies worden al aangeduid in het Evangelie als men spreekt van: zo links zo rechts, zo boven zo beneden, alsof dit zeer verschillende richtingen of werelden zouden zijn. Deze werelden allemaal aan te duiden is wat moeilijk. Wij zouden misschien kunnen zeggen: in deze dimensie kunnen astraal-lichaam en siderisch-lichaam actief zijn. Maar de doorsnee-mens weet dan nog niet veel, zo hij al iets weet.

De kracht, die in de materie is gebonden, bestaat ook in de mens. Zij is ten dele van geestelijke origine (buiten-stoffelijk), ten dele is zij het resultaat van alles wat er zich in uw corpus afspeelt, en voor de boetvaardige zondaar: wat er zich afspeelt in uw corpus delicti. Al deze krachten samen produceren een voertuig dat voornamelijk bestaat uit tijdsenergieën, maar dat zich kan gedragen als een astraal-voertuig. Men noemt dit siderisch-lichaam, omdat het een mooie naam is, maar u zoudt evengoed kunnen zeggen: het is het lichaam waarin het huidige bewustzijn de krachten van het totale "ik" op één moment kan uiten.

Gaan wij uit van dit lichaam plus het astraal-lichaam (een zeer fijn-stoffelijk lichaam dat door de krachten en uitstralingen van de mens kan worden gevormd en gedirigeerd), dan hebben wij voertuigen die zich bewegen in een wereld waarin stoffelijke en geestelijke krachten beide als uitstraling aanwezig zijn.

Nu zijn er een groot aantal krachten, die men meestal met kleuren weergeeft en die men anderzijds toeschrijft aan bepaalde grote kosmische krachten, Meesters of Heren. Waar zij ook vandaan komen, zij hebben een bijzonder effect wanneer zij de gedachtenwereld, die extra dimensie rond de aarde, beroeren. Zij brengen daar een energie voort, die vergelijk-

baar is met wat een telekineet, een telepaath e.d. voor zichzelf produceert. Wie deze kracht dus opneemt, ziet zich verrijkt met een aantal vermogens, die hij als normaal mens natuurlijk nooit zal gebruiken, maar dan heeft hij ze tenminste.

Als wij deze krachten onderscheiden, dan hebben wij te maken met ten eerste de z.g. stemmings- of emotie-invloeden (rode straal) welke voornamelijk onze instelling beïnvloeden. Het is een inductief verschijnsel. De kracht buiten ons treedt op praktisch astraal niveau of siderisch niveau op (beide is mogelijk) en brengt daar een bepaalde harmonie tot stand. Omdat de mens over voertuigen beschikt, die zich kunnen bewegen in deze sfeer en gevoelig zijn voor alle energieën van die sfeer, zal hij die kracht ontvangen. Bij de onbewuste mens betekent dit een verandering van zijn emotionele toestand. Als het dan wat negatief is, zegt iedereen: Gunst, wat heb jij vandaag een rotbui! Anderen zeggen: Ik voel mij verlaten en weemoedig. Dat komt, omdat zij de emotionele kracht eenvoudig projecteren in hun nu bestaande emotionele toestand of verwarring.

Er is echter nog een andere mogelijkheid: Als u voelt dat deze emotionele krachten schijnbaar ongemotiveerd in u optreden, sluit u dan af. Een ogenblik van algehele ontspanning. Denk gewoon aan het prettigste dat u zich kunt voorstellen. Aangezien er geen censuur is, kunt u daarvoor kiezen wat u aangenaam is. Probeer in deze toestand een korte tijd te verblijven. Adem diep en doordat u zich het aangename heeft voorgesteld, heeft u uw afstemming aanmerkelijk verbeterd. Kijkt u weer naar de wereld, dan is het best mogelijk dat de irritatie nog aanwezig is, maar u zegt tegen uzelf: Er zijn aangenaamere dingen. Laat mij daarheen streven. En als vanzelf krijgt u nu de meevallers. Het gaat meer in de richting die u zich wenst dan zonder dit denkbaar zou zijn.

De kracht, die emotioneel verstorend leek te zijn en die negatieve hartstochten in de mensen schenen op te roepen, wordt voor u plotse-ling een krachtbron die u helpt, zodat het is alsof u in een fruit-automaat voortdurend de jackpot trekt.

De tweede kracht die optreedt werkt voornamelijk in op de verstandelijke vermogens en daarnaast op het geestelijk oriëntatievermogen. Zij wordt als wit licht aangemerkt. Indien u deze kracht zonder meer ondergaat, dan ziet u alleen maar tegenstellingen. U doet opeens innerlijk eveneens aan polarisatie en komt tot een veroordeling van de wereld. Dit is niet wenselijk. In een dergelijk geval is het belangrijk dat wij een taak aanvatten hoe klein dan ook, die volgens ons besef goed en nuttig is. Wij concentreren ons op licht of op vreugde en beginnen aan de arbeid. Wat blijkt nu? Hierdoor verandert onze afstemming t.a.v. deze kracht. En daar zij ons eens alleen maar voorzag van inzicht in tegenstellingen waarop wij als mens nu niet zo bijzonder happig zijn (sommige politici en priesters uitgezonderd), komen wij nu als vanzelf tot een begrip voor de balans tussen uitersten. En dit betekent, dat wij juist door de erkenning van feiten een beter evenwicht voor onszelf, voor onze daden en ook vóór onze relatie met de wereld vinden. En dat kan ook t.a.v. de onder het eerste hoofd genoemde krachten een aanmerkelijk versterkende invloed uitoefenen. Bijvoorbeeld: De opname van od-kracht wordt hierdoor sterk bevorderd, vooral in de richting van het brein.

De derde kracht (de blauwe straal), die ik in dit verband wil noemen - er zijn er meer, maar die acht ik wat minder belangrijk - is de kracht, die wij over het algemeen "inzicht" noemen. In wezen betekent zij voor u de mogelijkheid om op het gemeenschappelijk bewustzijn van de mensheid en ten dele op het bewustzijn van de aarde en soms zelfs van de zon in te haken. U krijgt dus wat men noemt: verlichting. Om dit te bereiken echter moeten wij weer weten hoe wij die kracht gebruiken. Wat zijn de tekens ervoor?

Wij zijn beschouwelijk. We hebben de neiging om op alles diep in te gaan en ook onze naasten doen dat, de vervelende zeurpieten! In een dergelijke stemming is het belangrijk, dat we niet over kleinigheden kissebissen. Er wordt toch al teveel gekissebist op deze wereld, zodat wij - bemerkend hoe wij op alles willen doordraven en het tot op de draad willen uitpluizen - tegen onszelf zeggen: Dit is niet juist. Wat is nu voor mij het belangrijkste probleem? (Neemt u er dan wel één dat u aankunt.) Denk daar eens diep over na en u zult zien dat het plotseling een andere inhoud krijgt. Het is alsof er details worden toegevoegd waardoor het beeld duidelijker wordt. Probeer dit zolang die invloed voortduurt zo eens per 12 tot 24 uur te doen tweemaal per dag. Het instellen duurt niet lang; overdenking van het probleem kan met enkele minuten zelfs voldoende zijn.

Wij krijgen nu toegang tot een bewustzijn dat ons aanvult. Hebben wij eenmaal dit contact gelegd, dan vloeien ons ook ten aanzien van andere problemen plotseling allerhande inspiraties, kleine feiten, kleine herinneringen toe waardoor wij juist zien wat er gebeurt en ook gemakkelijker kunnen beslissen wat wij werkelijk willen doen. Zoals u weet, is dit één van de menselijke fouten. De mens denkt, dat hij weet wat hij wil. Hij volvoert zijn wil om tot de erkenning te komen: Dat had ik toch eigenlijk niet gewild. En vraagt hij zich af "wat wil je dan?", dan roept hij wanhopig "dat weet ik niet" en zoekt verder om de volgende zaak weer verkeerd aan te pakken. Wij kunnen dit met deze derde kracht vermijden.

De wereld is natuurlijk doordeesemt met andere vormen van leven. Als u nu zoudt zien wat er zich in deze kleine ruimte allemaal beweegt om niet te zeggen dat het soms krioelt (mijn excuses aan de geestelijke aanwezigen), dan zoudt u tot het besef komen dat er nogal verschillende geestelijke werelden en vormen zijn die de ruimte delen met de door u gekende wereld.

Er zijn natuurlijk geesten. Ik ben er ook één al lijkt ik daar nu niet op. Mijzelf enigszins beschouwend durf ik niet zeggen waar ik dan wel op lijkt, maar zoals ik normaal ben als ik niet belemmerd wordt door een lichaam zo zijn er velen.

Een geest kan op u reageren, maar alleen dan indien er tussen u en die geest een band bestaat. Deze band kan de geest naar zelden geheel vanuit zichzelf leggen. Alleen indien er reeds sterke bewustzijns- of emotionele banden bestonden in een verleden, zal hij een persoon vanuit zichzelf zonder meer kunnen bereiken. En dat betekent, dat de mens dus de mogelijkheid kan scheppen.

Indien u geestelijke hulp nodig heeft - ik zou u aanraden dit wat anoniem te doen - stel uw probleem duidelijk en roep de hoogste kracht aan. Zeg tegen de geest: Als jullie het willen doen, zal ik daar zeer blij mee zijn. Door deze formulering heeft u zich gericht tot alle werelden waarin licht is. Dat is belangrijk, want een duistere wereld helpt u ook wel, maar van de wal in de sloot en van de sloot nog verder. Dus moeten we licht hebben, vandaar God. Daarnaast het verzoek aan de geest.

Door dit verzoek uit te stralen zal elke geest, die met ons harmonisch kan zijn ten aanzien van het probleem - aannemend dat wij in de stof bestaan - onmiddellijk kunnen reageren en ons helpen, maar dan wel op zijn manier. Heel veel mensen denken, dat de geest kan helpen op de manier die zij voorschrijven. Dit loopt meestal op teleurstellingen uit en dan beweert men dat de geest niet deugt of niet bestaat. Maar de oproep en de wijze waarop men de hulp wilde aanvaarden was alleen niet deugdelijk.

Duistere geesten kunt u het best vermijden. Ook zij zijn mens geweest, maar als zij uw wereld beschouwen, hebben zij nog een afrekening te doen. Het lijkt mij voor u beter hun niet de mogelijkheid te geven deze aan u en

ter plaatse te presenteren; ze valt meestal tegen.

Daarnaast hebben wij te maken met wat men noemt: de natuurkrachten, ook wel de elementalen. Deze zijn vaak aanwezig, maar u moet ze vanuit menselijk standpunt beschouwen als zeer grillige entiteiten. Bemoei u er maar liever niet mee. Soms zien zij er aardig en bijna menselijk uit, maar dat is maar comedie. Ze zijn zoiets als wensgeest, die u wel drie wensen geven, maar u dan toestaan u zelf een worst te wensen en deze aan uw neus of aan die van een ander te wensen. En dit zou ongetwijfeld de machten uit Oss ten sterkste verstoren om niet te spreken van andere producenten van grote faam als de Gebr. Hunnink. Vraag dus nimmer hulp of bijstand aan een natuurgeest.

Indien een natuurgeest u wil helpen, laat hem dit dan doen zonder dat u probeert daaraan richting of leiding te geven. Het zal blijken, dat zij in dergelijke gevallen behulpzaam zijn op ogenblikken dat u wanhopig bent zonder dat u een beroep op hen behoeft te doen. Zij kunnen u ook bepaalde krachten verlenen; deze hebben dan een magisch karakter. Zij zijn b.v. in staat u tijdelijk de mogelijkheid te geven vooruit te zien in de toekomst. Zij kunnen uw uitstraling versterken (wat ook bij magnetisme bruikbaar is). Daarnaast stellen zij u vaak in staat uw totale levensreserve op te roepen om daarmee een enkele taak nog te volbrengen. Maar ik zeg nogmaals: het is een grillig gezelschap. Laten we ons daar niet teveel mee bezighouden.

Dan vinden wij nog de werelden van engelen en demonen. Nu is het verschil tussen een engel en een demon praktisch nihil. Alleen, de engel leeft uit het licht en van de demon neemt men aan dat hij dat niet doet. Maar een engel, die rechtvaardig is tegenover de mens die hem roept, wordt vaak voor demon versleten.

Engelen en demonen zijn levenskrachten die aan deze aarde mede gebonden zijn en daar een taak hebben. U kunt met hen contact krijgen. Indien u niets voor uzelf verlangt, zullen en engel en demon u helpen uw eigen krachten te vergroten. Zij zullen u bijstaan in de taken die u voor anderen uitvoert. Daarom moogt u ook engelen en desnoods demonen aanroepen. Maar zodra u zelfzuchtig bent, blijkt dat zij zich tegenover u eerder gedragen zoals u van een demon verwacht. Dit is een opvallend verschijnsel, dat ik in het verleden aan den lijve heb mogen ervaren. Wanneer een mens alles krijgt wat hij wil hebben, dan zegt hij later: Had ik het maar niet gekregen.

Een derde gebied waarmee wij te maken hebben is dat van de kosmisch goddelijke Krachten. Deze kan ik niet voor u analyseren en indelen in vakjes zoals ik tot nu toe heb gedaan. Het best kan ik misschien het volgende stellen:

U eigen "ik" leeft in alle werelden zoals u heeft geleerd, maar zoals u uit ervaring waarschijnlijk niet bekend zal zijn. Uw gehele "ik" is verbonden met de kern van het kosmisch bestaan. Daarin zijn voortdurend krachten aanwezig. Wie een beroep daarop doet, bezit die kracht. Maar aangezien die kracht van uzelf is, is het voldoende te zeggen dat u deze kracht wilt gebruiken; dan behoeft u haar niet eens te noemen. Degenen, die deze kracht met vele rituelen en plechtigheden plegen op te wekken, zijn in wezen mensen die comedie spelen voor zichzelf om zich in staat te stellen in zichzelf te geloven. Dit echter is overbodig. En daarmee heb ik u een lijstje gegeven van de verschillende krachten, die op u inwerken.

Maar ik had het over bewust leven. Nu is volgens mij een mens die leeft zich niet bewust van wat hij is, indien hij niet beseft hoeveel krachten er optreden en op hem inwerken. Dus, probeer te begrijpen welke krachten er zijn. En leven is ook kracht gebruiken. Je kunt nooit bewust leven, als je niets doet. In mijn dagen, waarin ik het goede van deze

wereld ten zeerste op prijs heb gesteld en het mij zelfs nu nog met een zweem van vertedering herinner, sprak eens iemand tegen mij: "Deze aarde is alleen maar een proefstation waarop je je moet voorbereiden voor de hemel. Onthoud je dus!" Hetgeen ik wel heb onthouden, maar mij er niet toe heeft gebracht mij enigerlei onthouding op te leggen. En ziet, mijn geestelijk bestaan heeft mij hierin bevestigd.

Het blijkt mij namelijk dat je de dingen, die je als mens bezit niet hebt gekregen om ze niet te gebruiken. Het zal menigeen tegenvallen, maar alles wat u heeft, heeft u om te gebruiken: uw ogen, uw oren, uw handen, uw neus en al datgene wat verder menselijk is. Het goede van het leven genieten is voor de mens zeker niet strijdig met een bewust leven. Het goede weigeren uit angst dat het je de eeuwigheid zou kosten, is volgens mij een dwaasheid, die je slechts in het vinden van bewustzijn belemmert. Alleen hij, die weet wat hij verwerpt en waarom, kan bewust worden genoemd. Ik was natuurlijk niet zo bewust, maar ik heb het toch wel erg prettig gered, vind ik.

Dit is een punt, dat ik nogmaals wil stipuleren:

Alles wat u op aarde bezit aan mogelijkheden, lichamelijk en anderszins, heeft u gekregen om te gebruiken. Hoe u het gebruikt, hangt af van uw gevoel van harmonie. Maak gebruik van alle mogelijkheden die er zijn, maar zo dat u daarmee zelf volledig harmonisch kunt zijn en dat u daarin uw harmonie met de wereld a.h.w. bevestigd gevoelt.

Begrijp, dat in de wereld de problemen niet zijn als een soort proefwerk door de Heer opgelegd om uit te maken in welke klasse van het hemels rijk u dadelijk verder moogt studeren. De beproevingen in uw leven komen voor een deel uit uzelf voort. Het is belangrijk u steeds af te vragen in hoeverre een probleem of beproeving uit uzelf voortkomt. Heeft u daarop enigszins een antwoord gekregen, doe dan eerst zelf wat u kunt om het probleem de wereld uit te helpen. Met één voorbehoud, dat u dit niet moogt doen door uzelf de wereld uit te helpen; dat heeft namelijk bepaalde repercussies voor het bewustzijn.

Indien u ontdekt dat een probleem buiten u om bestaat en dus niet direct door uzelf bepaald is, ontstaan is of beïnvloed kan worden, mobiliseer dan eerst het totaal van uw krachten. Maak dus gebruik van alle stoffelijke krachten om uzelf zo optimaal mogelijk op te laden, zo snel mogelijk en zo goed mogelijk te denken en te reageren. Ga vervolgens na op welke kosmische kracht u een beroep kunt doen. En als het dan nog niet helemaal duidelijk is, beroep u rustig op de geest, op de engelen Gods of wat u anders voor lichte figuren in uw nabijheid durft veronderstellen. Laat de zaak dan aan zichzelf over.

Een bewust mens is hij, die wanneer hij een automatische piano bedient, niet probeert ook nog op de toetsen te slaan. Wat u heeft gedaan is een voorgeprogrammeerde oplossing in werking stellen. Zorg, dat uw eigen energie optimaal blijft en het programma loopt. Het resultaat is het beste wat u kunt krijgen. Het resultaat is daarnaast - en dat is ook belangrijk - altijd weer een ervaring waardoor u zowel uzelf als de wereld beter leert kennen.

Nu zijn er wel veel mensen, die verstandig genoeg zeggen: Leer mij de wereld kennen, mijzelf is niet nodig. Dat kan ik ook wel begrijpen. Veel mensen hebben wat dat betreft eigenaardige dingen, zoals mijn tante Truus. Zij was een heks, die dacht dat ze een engel was. En zolang zij zich een engel kon gevoelen, deed ze althans nog iets aangenaams voor de wereld, al was dat alleen maar om haar "image" te kunnen handhaven. Had ze beseft wat ze was, dan vraag ik mij af welke wonderlijke brouwsels zij de wereld in geslingerd zou hebben.

Als u in uw leven problemen ziet van abstracte of geestelijke aard, dan moet u goed onthouden, dat het overwegen van dergelijke problemen eigenlijk past in de vrijetijdsbesteding. U heeft in uw leven wel meer te

doen dan u b.v. af te vragen wie God is. En als u Hem kent, weet u nog niet precies waar Hij woont en staat u nog voor aap. Dus houdt u eerst bezig met de kleine problemen die oplosbaar zijn. Daardoor groeit uw bewustzijn en het leven zelf krijgt ook de variatie, de rijkdom, die het nodig heeft.

Een mens heeft geen stoffelijke rijkdom nodig, ofschoon ze zeer aangenaam is. Wat hij echter zeer zeker nodig heeft, is een aantal geschaakte ervaringen. Hoe groter het aantal verschillende ervaringen is, die u achtereenvolgens en elk op zich volledig en afgewerkt in uzelf kunt bevatten, des te groter uw mogelijkheid wordt om met delen van de kosmos, van de wereld, van het gemeenschappelijk denken van de mens op de juiste wijze in harmonie te komen. U vergroot uw menselijke capaciteiten.

Ten laatste moet ik u wijzen op de eenvoudigste feiten van het leven. De bloemetjes en de bijtjes kent u. Die gaan we dus voorbij.

"De wereld wil mij niet".

Een kreet van degenen die anders willen zijn dan ze zijn. Want wie zichzelf aanvaardt zoals hij is, zal in de wereld ook een aanvaarding vinden.

"Het leven heeft voor mij geen zin".

Deze leuze wordt aangeheven door hen, die geen zin meer in het leven hebben en daarom aan de inhoud daarvan voorbij zien. Indien u dergelijke kreten wilt aanheffen, besef dat het bestaan zelf betekent: met uw gehele wezen en denken deelhebben aan het totaal van de functies van de mensheid. En dat kan nog wel meer betekenen dan u zo oppervlakkig zou denken.

"Hoe kan ik een gave verwerven?"

Ook al een kreet, die je veel hoort. Een mens, die bewust wil leven, moet ook beseffen dat gaven dingen zijn die je niet verwerft en die niet te koop zijn. Het woord "gave" zegt het immers reeds: het is iets wat je krijgt. Voor de mens betekent het dat hij iets heeft wat hij moet gebruiken. Maar hij wil liever iets anders gebruiken en dat heeft hij niet. En dat is dan weer een probleem. Een gave kunt u niet verwerven volgens uw zin en inzichten, maar u kunt wel gebruik maken van uw gaven op uw eigen manier. Wie dit doet, zal steeds grotere en betere resultaten kunnen boeken.

"Wat kunnen wij doen?"

De mensen, die vragen wat ze kunnen doen, doen kennelijk niets. Indien zij eerst alles zouden doen wat voer hen natuurlijk, noodzakelijk en harmonisch juist is, dan zouden zij deze kreet niet behoeven te slaan. "Wat kunnen wij doen", betekent dat u niet weet wat u doet. Door te zijn zoals u bent, bent u functioneel deel van de kosmos en van het geheel. En als u dat niet voldoende is, wacht dan in 's hemelsnaam tot de volgende incarnatie, dan kunt u een nieuw soort tel~~de~~erstelling daarin vinden. Wees liever uzelf.

En met deze regels heb ik op mijn manier iets gezegd over u en de wereld. Ik zou over die wereld veel meer kunnen zeggen, maar dat zou waarschijnlijk roddelpraat worden. Ik zal mij daarom daarvan moeten onthouden.

:--:~:

S P O K E N.

Wat is een spook? Een spook is over het algemeen iemand, die niet weet waar hij is of een nozem uit de geest, die de mensen komt plagen.

Spoken treden op in ruimten waar zij de kans hebben om de juiste energie bij elkaar te halen. Die energie kun je halen bij de mensen. Dat zijn dan de gemeenste spoken. Dezen halen de zenuwenergie van de mens weg en gaan daarmee ergens anders een vertoning geven. Dergelijke spoken zijn over het algemeen klagelijke figuren die wenend of ratelend door lege gangen plegen te schrijden. En als het hen niet lukt de energie te onttrekken, dan krijgen ze er de p.... in en gooien nog een paar dingen kapot ook. Dergelijke geesten komen niet zo erg veel voor. De doorsnee-spoken zijn eigenlijk huis-, tuin- en keukenspoken.

Als u een huisspook heeft, is het heel vaak iemand die in uw huis heeft geleefd. Hij vindt het er nog steeds gezellig en hij vindt het alleen niet prettig dat u alles verandert. Dientengevolge zal zo'n entiteit zich soms wel eens even kenbaar maken. Als b.v. het behang hem niet bevalt, dan probeert hij om met kloppen of op een andere manier duidelijk te maken dat hij dat liever niet heeft.

Wat is nu de ellende met zo'n geest? Hij zou de kans hebben om vrij en prettig in de geestelijke sferen te leven, maar hij zegt: Dan moet ik mijn huis achterlaten. Heel vaak zijn het oude dames, maar evengoed ook oude heren die het geestrijke verkozen boven de geest. Die hebben dan de neiging om in de omgeving te blijven waar zij vertoefden en daar zoveel mogelijk te profiteren van de mogelijkheden die ze vinden. Die mogelijkheden zijn soms niet zo erg groot. Deze entiteiten onderscheiden zich dus van geesten die zich manifesteren in die zin, dat een geest zich meestal tot een bepaalde persoon wendt.

Het kan zijn dat uw grootvader bij u op bezoek komt en dat u hem op een gegeven moment in een stoel ziet zitten. Maar dat is geen spook, dat is een geest die op visite komt. Maar als u nu plotseling een non ziet rondwaren door uw huis terwijl u een hekel aan nonnen heeft, dan moet u maar denken: dat is een spook, die verdwaald is zeker. En als u dan gekraak of geklop hoort, dan is het beleefd om te vragen: Hoort, wie klopt daar, kinderen. Want het is natuurlijk mogelijk dat zo'n arme geest een idee heeft waarvan hij niet af kan komen.

Een spook kan het gevoel hebben dat hij iets op aarde moet afhandelen. Dat zijn soms de meest krankzinnige dingen. Ik ken zelfs iemand, die een hele tijd heeft gespookt, omdat hij vergeten had de grasmaaimachine terug te brengen die hij van de buurman had geleend. Dit is een tamelijk recent geval. Hij had de ellende dat zijn weduwe het huis onmiddellijk had verlaten. Het heeft toen een hele tijd geduurd voordat de bewoners begrepen dat de maaimachine iets was wat niet bij de inboedel hoorde. Maar het is die geest gelukt dat kenbaar te maken. Daarna voelde hij zich vrij en is inderdaad nou ja niet helemaal in het licht gekomen, maar in de schemering dan toch wel.

Als u te maken heeft met geesten, die verborgen testamenten willen aanwijzen, die hun schatten nog een keer willen terugzien die ze begraven hebben en al dergelijke dingen meer, dan zijn al deze persoonlijkheden op zichzelf ongevaarlijk. Een spook is over het algemeen alleen dan gevaarlijk, indien het uit haat is opgebouwd en als het op aarde is gebleven om met iemand af te rekenen. Een geest, die uit haat achterblijft, probeert vaak beslag te leggen op een bepaald gedeelte van een pand. En vanaf dat ogenblik is het of daar een druk en een bedompte sfeer hangt. Is dat het geval, probeer dan zo'n spook uit te bannen. Dat kunt u op verschillende manieren doen. Want blijft zo'n spook daar

dan zal het proberen uw energie aan u te onttrekken totdat hij zoveel macht heeft dat hij iemand b.v. op de trap de nek kan laten breken. Dergelijke lieve jongens kunnen het soms zover brengen dat ze iedereen, die in zo'n pand komt eruit jagen of zelfs doden. Hartverlammingen e.d. zijn dan de medische verklaringen, maar die mensen zijn gewoon gestorven aan een onnoemelijk angst voor iets wat ze niet helemaal konden begrijpen. Dat komt tegenwoordig gelukkig niet zoveel voor omdat er steeds minder mensen zijn die aan spoken geloven.

Ik heb kort geleden een geschiedenis gehoord waarmee ik mij wel heb geamuseerd. Er was namelijk iemand, die wijn had weggesloten in een extra wijnkeldertje, vermoedelijk omdat zijn vrouw het niet goed vond dat hij extra wijn had. De man (de geest) vond het zonde dat daar zijn mooie Beaujolais van 1901 lag te rotten. Dientengevolge heeft hij dus geprobeerd om iemand naar die kelder te lokken en hem zover te krijgen dat die wijn naar boven kwam. Dat heeft geduurd tot - naar ik meen - 1971. Toen hebben ze de wijn inderdaad gevonden. Iemand ging achter die kreunende geest aan, ontdekte dat er in de kelder een steen was met een ring eraan en dacht: Misschien betekent dat wat, want wat doet dat hier in zo'n betrekkelijk nieuw huis. (Het was een huis van ongeveer 1860; de man had het zelf laten bouwen.) Toen vonden ze daar die flessen. Ze hebben die eerst heel voorzichtig bekeken en er daarna één van geprobeerd. Toen is die geest onmiddellijk naar onze sfeer gekomen nadat hij had ontdekt hoe ontzettend zuur die wijn was geworden! U ziet het, het is vaak krankzinnig. Om het heel eenvoudig en kort te zeggen:

Deze soort spoken willen met alle geweld iets bereiken. Wilt u van een dergelijke entiteit worden verlost, vraag dan wat hij wil. Denk niet, dat hij het onmiddellijk zegt, want hij kan zich moeilijk aan u en uw wereld aanpassen, al denkt hij wel dat dat onmiddellijk gaat. Het gevolg is dat hij meestal verdwijnt, terugkomt, verdwijnt, terugkomt. Vraag elke keer weer: Wat wil je? Dan komt er wel een ogenblik dat hij iets heeft bedacht en u door gebaren, soms door iets te schrijven, soms door de een of andere projectie, een enkele keer door middel van de directe stem duidelijk maakt wat er aan de hand is. En dan denkt u waarschijnlijk: wat is dat onbenullig. Knap dat nu maar op, want u zit misschien zelf ook eens aan onbenulligheden vast en u zoudt later ook blij zijn, als dat voor u werd opgelost.

Dan hebben we nog een ander soort spoken en dat zijn wat ik de nozems noemde, de kwajongens, de "Hells Angels" al zijn ze niet gemotoriseerd. Dezen hebben de neiging om alleen maar om de aandacht te trekken iets kapot te maken. Nu moet u die entiteiten begrijpen. Ze hebben niet de mogelijkheid om zonder meer in het licht terecht te komen, anders zouden ze het niet doen. Aan de andere kant hebben ze voldoende energie om zich te manifesteren. Hun manifestatie is vaak een poging om een erkenning van hun aanwezigheid af te dwingen. Heeft u met dat verschijnsel te maken, zeg dan: Ik weet dat je er bent. Als je nu wat te vertellen hebt, doe dat dan gewoon, want het interesseert mij erg. U zult met verbazing zien dat dan dergelijke baldadigheden betrekkelijk snel over gaan. Denk overigens niet dat alle ruiten, die breken noodzakelijkerwijze moeten veroorzaakt zijn door dergelijke entiteiten. Want over het algemeen zijn er stoffelijke elementen genoeg die ruiten ingooien zo nu en dan.

Onthoudt u verder: Sommige geesten hebben de behoefte om te preken. Daar hoeft u niet naar te luisteren. Laat ze hun gang maar gaan, want als ze door hun voorraad schijnvroomheid heen zijn, komt soms een boodschap die wel de moeite waard is. Dergelijke geesten zullen zich vaak manifesteren door iemand, die mediamiek begaafd is. Als iemand een bepaalde mediamieke begaafdheid heeft en dat kan zijn: zien, horen, schrijven, lichte transtoestanden, inspiratie, diep-trance enz., dan zal zo'n

entiteit proberen daarvan gebruik te maken. Dat is op zichzelf helemaal niet erg, als je weet waarmee je te doen hebt. Maar nu merkt zo'n geest op een gegeven ogenblik dat dat niet helemaal prettig zit, want de mensen zeggen: Wat heb ik aan dat gezemel. Hij heeft dan de keuze. Hij kan u telepathisch aflezen en zegt: Hier is tante Anna. En dan verwacht hij niet dat u zult zeggen: Ziet gij nog niets komen? of: Hier is opa, hier is moeder, hoe gaat het met je? Zo'n entiteit speelt gewoon comedie alleen maar om gehoor te krijgen. Anderen zoeken het nog hoger. Ik heb er één gekend, die begon altijd met Lodewijk XIV. Als dat niet aansloeg, ging hij over naar Thomas van Aquino en als dat ook nog niet aansloeg, dan noemde hij zich "Pharao Nephtereteth". Hij had beter kunnen zeggen Nepteretet, want nep was het. Let op met dergelijke entiteiten! De kans is groot dat u meer te maken heeft met een spook dan met een bewuste geest.

Dan hebben we nog een andere soort. Dat zijn spookjes, die eigenlijk wel sympathiek zijn. Er zijn dieren, die zijn overgegaan en die in hun omgeving ontzettend veel liefde hebben ondervonden. Zij willen ook terugkomen omdat voor hen een hogere sfeer eigenlijk een verwazen van bewustzijn betekent. Dientengevolge lopen er soms door uw huis honden en katten heen. Er is zelfs een leuk geval van een dergelijk spook geweest dat ik u graag wil vertellen.

Het was vlak bij de Jardin Zoologique in Parijs. Daar was een aantal professoren (zoiets als a.s. parapsychologen) met een ernstige proefneming bezig. Nu was er een wijfjes-gorilla, die ontzettend verliefd was geworden op haar oppasser. Als je die oppasser ziet, kun je het ook begrijpen. Dat beest zocht haar oppasser en dwaalde normalerwijze voortdurend in die buurt rond. Nu beginnen ze daar met een z.g. "donkere zitting" en wat gebeurt er? Die gorilla ziet het denkt: Hier heb ik een kans. Misschien kan daar mijn oppasser vinden, want iets trekt mij daar naartoe. Zij dacht waarschijnlijk aan een mengsel van druiven, bananen en oppasser. Maar toen ze daar kwam, had men een veld geschapen waardoor zij zich ten dele kon materialiseren. En wat doet die gorilla? Ze gaat in elk gezicht kijken of het de oppasser was, wat een aantal flauwtjes plus een zeer interessant maar onjuist rapport opleverde omtrent een demon, die in de vorm van een grote aap was verschenen. U kunt zeggen: dit is apekool, dat is niet waar. Het was wel een apestreek.

Als dergelijke wezens in uw huis zijn, trek er u niets van aan. Ook niet als het uw eigen hondje of poesje is. Want als die dieren hier blijven, dan zullen ze proberen het oude dierlijke gedrag over te nemen. Ze blijven dus spoken. Wat ze nodig hebben, is een omzetten van hun genegenheid in iets anders waardoor ze bewuster kunnen worden en een volgende keer in een hogere vorm, misschien in een menselijke vorm, kunnen terugkeren.

Wanneer dus uw lievelingsdieren zich manifesteren als kleine spookjes, laat ze dan in 's hemelsnaam met rust. Ook als u ze ziet, doet u maar net alsof u niets merkt. Dat is voor de dieren het best. Dieren hebben n.l. geen andere bindingen dan genegenheid het zij voor personen, hetzij voor een jachtgebied. En hoe eerder ze merken dat die relatie niet meer bestaat, des te beter het voor ze is.

Nu heb ik de voornaamste spoken wel gehad en kan ik het gaan hebben over pseudo-spoken. Dat zijn oude geschiedenissen, die ergens in oude stenen zijn doorgedrongen. Die gedachten zijn zo sterk daarin verankerd, dat als er een sensitief persoon komt de hele geschiedenis weer opnieuw begint. Het is net zo'n kijkkastje die ze vroeger hadden waarin alle plaatjes achter elkaar gedraaid konden worden. Het is alleen maar het starten van een vastgelegde voorstelling. Dergelijke spoken herhalen altijd een en dezelfde scène. Het zijn geen levende wezens. Het zijn alleen gedachten, die tot leven worden gewekt door een gevoelig proefpersoon, die daar zijn eigen kracht aan geeft om het verschijnsel op te wekken.

Indien die persoon zich zou afschermen of zou weggaan, dan zou er niets aan de hand zijn. Dergelijke dingen hebben dan een grote reputatie en het is opvallend hoeveel vrouwen er overal rondlopen. Behalve natuurlijk in het noorden van uw land, daar dwalen de "witte wieven".

Nu zijn "witte wieven" geen spoken. Het zijn nevelflarden, die voor alcoholisch geladen of bijgelovige personen kennelijk een menselijke inhoud krijgen, waarna deze mesen door hun eigen angstdromen verschrikt op de vlucht slaan en verschrikkelijke verhalen vertellen over alles wat er gebeurd zou zijn. Bijgeloof heeft bij dit alles vaak een grote rol gespeeld.

Zo zijn er ook mensen, die opeens een reusachtige kat zien. Dat is dan een heks, de duivel of een boze geest die op zoek is naar zielen. Geloof het maar niet. Wat die mensen zien is waarschijnlijk een klein hulpeloos katje dat om zijn moeder roept. De mensen zeggen dan: Wat is dat een griezelig beest. Heeft u weleens een rat van dichtbij gezien? Wat lijkt zo'n beest groot, als hij dichtbij komt! Dat is omdat u er bang voor bent, want zo groot is hij echt niet. Dit om duidelijk te maken hoezeer je iets kunt vergroten. Als u zich realiseert dat uw eigen angst een vertekening betekent, dan kunt u ook begrijpen waarom zoveel verschijnselen tot spook zijn uitgeroepen zonder dat ze het ooit zijn.

Andere verschijnselen zijn tot spook uitgeroepen omdat ze onverklaarbaar waren. Denkt u maar eens aan moerasgas: de dwaallichtjes boven een moeras. Ja, zei men, dat zijn de dode zielen, die anderen willen meelokken naar het koude, modderige graf. Als ik nou een dwalende geest was, zou ik wel wat beters weten te doen dan iemand mee te lokken naar mijn graf. Dat maken de mensen er dus van. Er zijn veel verschijnselen, die men niet begrijpt en die men dan ziet als een spookverschijning.

Als u geplaagd wordt door geheimzinnig getik, vraag u dan eerst af, of uw buurman misschien een schilderijtje aan het ophangen is midden in de nacht, voordat u denkt aan een geest met een boodschap. Begrijp het goed: driekwart van de spoken die de mensen zien, hebben ze zelf afgeleid uit dingen, die op zichzelf niet spookachtig zijn. Van het kwart dat overblijft, is zeker de helft niets anders dan een gedachte hier of daar in de materie vastgelegd, die door een gevoelig persoon tijdelijk weer tot leven gewekt schijnt te worden. De rest die overblijft zijn de gewone spookjes. En van die gewone spookjes zijn er heel veel, die eigenlijk een klein beetje hulp nodig hebben om los te komen. Wees dus nooit bang voor spoken!

Nog één goede raad: Wanneer u eenmaal zover bent dat magere Hein u komt halen, zeg dan niet: Ik moet dit of dat nog doen. Zeg doodgewoon: Het is zover. Laat een ander die ellende maar opruimen. Als u dat doet, voorkomt u dat u zich bindt aan de materie of aan bepaalde aspecten.

Zeg ook niet: Ik moet nog voor mijn kinderen zorgen, of: ik moet nog dit of dat. U kunt het toch niet meer. Accepteer dat feit. Door te aanvaarden dat u, als u eenmaal stervende bent, niets meer op aarde kunt doen, zult u het contact met een geestelijke sfeer kunnen bereiken en voorkomen dat u door een dwanggedachte tot een tijdelijk spook wordt gemaakt.

Als u toch een keer ergens komt spoken, doe het dan alstublieft met een beetje humor. Want spoken zijn altijd zo melancholiek. Die melancholie slaat dan over op de persoon en maakt het hem vaak onmogelijk om het licht te aanvaarden dat vlak bij is.

:--:~:

G A L G E N H U M O R .

Galgenhumor is een woord dat duidelijk maakt dat je zin voor het belachelijke voort kan gaan tot de gewelddadige beëindiging van je bestaan. En wat kan een mooier doel zijn voor degene die gehangen moet worden dan om vóór die tijd te bereiken dat zijn beul zich doodlacht.

Wij zitten vaak met moeilijkheden. Die moeilijkheden moeten we toch oplossen. Wij zitten vaak met problemen. Die kunnen wij toch niet ontwijken. Nu kunnen wij dat allemaal angstig, plechtig en treurig doen en daarmee onszelf een groot gedeelte van de energie ontzeggen, die wij anders nog uit de omgeving zouden kunnen halen. Indien wij echter - zelfs als het misloopt - ons gevoel voor het belachelijke, ook in onszelf vooral, weten te bewaren, zullen wij door die blijmoedigheid, die ondanks alles daarin zit een levenskracht en veerkracht vinden, die ons in staat stelt de problemen op te lossen.

Er was in Nederland in mijn tijd een typische soort humor. Men noemde dat jiddische humor. Die humor ontstond niet bij de rijke joden. Ze kwam voort uit die kleine mannetjes met kleine handeltjes en bedrijfjes, die eigenlijk de hele dag moesten sappelen om in leven te blijven. Deze mensen kenden inderdaad een humor, die praktisch galgenhumor genoemd mag worden. Ze lachten een beetje om zichzelf en om de dwaasheid van het leven. En het vreemde is, dat ze daardoor in zich de hogere krachten (hun God, hun geloof, hun geloof in de mensheid) konden bewaren en daaruit de kracht konden putten om voort te gaan en om zelfs veel te bereiken.

Een mens, die geen humor geeft loopt tegen een probleem aan als tegen een muur. Een mens, die gevoel voor humor heeft, ziet een probleem vaak als een soort lachspiegel waarin hij zichzelf toch weer herkent en waardoor hij ook een weg vindt om achter dat spiegelbeeld verder te gaan.

Galgenhumor kan ik u wel degelijk aanbevelen. Want hij die lachen kan, zelfs om zichzelf en zijn eigen ellende, heeft daarin een kracht gevonden die hem losmaakt van zijn gebondenheid aan het verschijnsel en hem daardoor toegang geeft tot het gebeuren en de eeuwige krachten, die zich daarin manifesteren.

Vrienden, ik hoop dat u gevoel voor humor zult hebben. Wie geestelijk streeft, heeft dat zeker nodig. En wanneer het moeilijk voor u is, dan geloof ik dat een beetje galgenhumor u zal helpen om uit het schijnbaar onontkoombare voor uzelf toch nog een licht en een bewustwording voort te brengen.

:--:~:

Abonnementen: f 30,- p. 10 nummers
(v. leden f 20,-) (v. buitenland f 450 extra)
bij vooruitbetaling op giro no. 468.874
t.n.v. „O.D.V.” te 's-Gravenhage

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

I N H O U D.

MAART 1974.

19e jaargang.
Nummer 6.

DE WERELD

Bewuster leven

CI blz. 69

Spoken

CI " 76

Galgenhumor

CI " 80

PRACTISCH OCCULTISME

Definiëren

CII " 71

Sleutels en grendels

CII " 82

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

PRACTISCH OCCULTISME

HOOFDSTUK VI.

DEFINIËREN.

Als wij ons bezighouden met het occultisme, dan moeten wij definiëren. Dat wil zeggen: nauwkeurig omschrijven wat wij begrijpen, wat wij willen, wat wij doen. Het zal u duidelijk zijn dat wij in dit geval moeten uitgaan van de mens zelf. Ik wil u in herinnering brengen wat wij hebben gezegd over phrenologie (schedelleer) in het begin van deze lezingen.

Als wij namelijk de schedel en wat dat betreft ook de physionomie (het gelaat) van de mens beschouwen, dan kunnen wij daaruit verschillende dingen aflezen.

In het voorhoofd - en wel het gedeelte ongeveer tussen het midden van het voorhoofd en de aanzet van de neuswortel - zetelt het reactievermogen. In het daarboven liggende deel zetelt het verstand. (Dit deel gaat dan tot de haarlijn.) Opzij echter - en dat is precies boven de wenkbrauwen en loopt eveneens ongeveer tot aan de haarlijn, tot de knobbels die daar zijn - zit de sensitiviteit. Dit heeft te maken met de frontale hersenlobben. Hierin zijn namelijk een aantal mogelijkheden aanwezig die de mens kan realiseren.

Welke zijn deze mogelijkheden?

Helderzien, helderhoren en tot op zekere hoogte telepathie. In al deze gevallen dient er rekening mee worden gehouden dat het functioneren van deze begaafdheden niet altijd gelijkmatig geschiedt. Een helderziende, die eerlijk is, zal moeten toegeven dat er dagen zijn dat hij van iedereen iets kan zeggen en andere dagen dat hij van niemand iets kan zeggen. Zo bezien gaat het hier dus in de eerste plaats om de cyclus van leven waarin deze functies optreden. Nu kunnen wij daarover gelukkig wel het een en ander zeggen.

Dan gaan we daarvoor nog eens terug naar de bouw van de schedel en in dit geval naar het achterhoofd waar wij bij vele mensen naast de aanzet van de atlaswervel een paar kleine bultjes vinden. Indien deze bultjes meer dan normaal ontwikkeld zijn, dan spreekt men over grote continuïteitsmogelijkheid van paranormaal functioneren. Er is dus een lange periode waarin men goed kan functioneren ook op paranormaal gebied. Gelijkzeitig stelt men dat de gevoeligheid voor bepaalde geestelijke invloeden van buitenaf aanmerkelijk groter zal zijn dan normaal. In deze gevallen hebben wij altijd te maken met een functie, die van onszelf uitgaat, ook als het betreft de gevoeligheid voor geestelijke waarden. Want zolang wij de mens bepalen aan de hand van zijn lichaam, spreken wij over de relatie van de mens met de wereld en eventueel met de bovenzinnelijke wereld. Op het ogenblik echter, dat wij proberen de waarde van een bovenzinnelijke wereld ten aanzien van een mens te bepalen, kunnen

wij niet van deze kentekenen uitgaan.

Dan vragen wij ons verder af, of wij aan het gezicht bepaalde dingen kunnen aflezen?

Rimpels.

Iemand, die een zekere wijsheid bezit, zal meestal - ofschoon dat niet altijd sterk getekend is - een soort joodse letter op het voorhoofd dragen. Er zijn er verschillende waarvan Shin de meest genoemde is. Als de rimpels boven de neusaanzet tezamen met de horizontale rimpels van het voorhoofd een letter vormen, dan kunnen wij zonder meer aannemen dat wij te maken hebben met iemand, die een bepaalde vorm van wijsheid bezit. Willen wij definiëren welke vorm van wijsheid, dan kunnen wij niet alleen maar op die letters afgaan. Er zullen mensen zijn, die mij dit kwalijk zullen nemen. Er bestaan namelijk indelingen, die juist daarop gebaseerd zijn. Toch meen ik hier te moeten stellen: het aflezen van de mogelijkheden is niet daarin te vinden. Waarin dan wel?

De wenbrauwen.

Kijk naar de groei van de wenkbrauwen. Verdeel die in twee gedeelten: een eerste gedeelte en een tweede gedeelte, waarvan de scheidingslijn ongeveer boven het midden van het oog loopt. Zien wij dat het eerste gedeelte van de wenkbrauw sterk ontwikkeld is, vaak wat borstelig en naar boven groeiend, dan hebben wij te maken met iemand, die zijn persoonlijkheid sterk projecteert. Dit kenmerk zult u zien bij vele politici, vooral als zij enige tijd aan het bewind zijn.

Het tweede gedeelte van de wenkbrauw is meestal dunner en kan soms doorlopen. Loopt de wenkbrauw normaal door zonder ingrijpen van buitenaf (epileren) en gelijkmatig van dikte, dan moeten wij aannemen dat het karakter een sterke egocentrische inslag heeft en dat daarom geestelijke gaven en waarden niet sterk vertegenwoordigd zullen zijn. Wij zien echter vaak dat er een soort "hap" in valt. Er is plotseling een versmalling van de wenkbrauw, die dan iets voorbij de ooghoek doorloopt, soms zelfs tot aan de slaap. Dit is een kenmerk waarvan wij gebruik kunnen maken. Iemand, die een dergelijke wenkbrauwenvorm vertoont, zal doorgaans een sterk sensitief persoon zijn. De wijsheid bij dergelijke personen is vooral die van mensen.

De slapen.

Kijken wij naar de slapen, dan zien wij dat bij sommige mensen deze sterk ingevallen zijn, bij anderen daarentegen bijna bol lijken. De ingevallen slapen maken duidelijk dat wij te maken hebben met iemand, die betrekkelijk negatief is in het gebruik van gaven. Een dergelijk persoon kan een goede helderziende of helderhorende zijn, hij kan een goed medium zijn, zal misschien een ontvankelijk telepaath zijn, maar nooit een zendende. Hij zal zeker geen hypnotiseur zijn en zal in de magie alleen via de rituele vormen tot grotere prestaties komen.

De oren.

Oren kunnen erg belangrijk zijn, ofschoon vele vormen hiervan - dus niet alle - van betekenis zijn. Belangrijk zijn de volgende punten:

De bovenkant van het oor geheel losstaand en iets recht omhoog komend: typen van mensen met aanleg voor wichelarij, demonie, vaak ook sterk magnetisme.

Is het oor daarentegen vastgegroeid en gaat het vandaar bijna onmiddellijk naar beneden, dan nemen wij aan, dat deze persoon een charismatische persoonlijkheid is; dat hij goede krachten uitstraalt.

Oorlellen.

Oorlellen die vastgegroeid zijn betekenen over het algemeen: bij die persoon worden alle gaven teruggebracht tot de eigen persoonlijkheid. Zo iemand zal nooit goed kunnen functioneren in contact met

anderen, dat is heel eigenaardig.

Zijn de lellen daarentegen los, dan kijken wij of de vorm peervormig is, gerekt of bijna rond.

Bij peervormige lellen: over het algemeen neiging tot extroversie. Voor dergelijke mensen is resultaat in het occulte alleen bereikbaar, als zij werken in gemeenschappen. Zo iemand kan dus in een kring iets bereiken, maar zonder een kring weinig of niets.

Hebben wij te maken met bijna ronde lellen, die toch los zijn en niet helemaal met het vlies, de aanzet, zijn vastgegroeid, dan nemen wij aan dat wij te maken hebben met een persoonlijkheid, die vooral vanuit zichzelf zal reageren. Dit betekent, dat deze persoon over zijn gaven kan beschikken ongeacht de situaties waarin hij zich zal bevinden.

De Kaak.

Wij behoeven hier niet te kijken naar de z.g. wilskrachtige kaak. Dat kan een tanddefect zijn waardoor de kaak naar voren komt. Het kan misschien een dictatoriale neiging zijn à la Mussolini. Het is dus helemaal niet noodzakelijk dat een kaak, als die wat verder naar voren steekt, iets betekent.

De kin.

Wat wel iets betekent is de vorm, die de kin hierdoor krijgt. Er zijn mensen, die a.h.w. twee ronde zakjes bij de kin hebben, zo'n beetje het dog-type. Het is niet de wang die hangt, maar het is de kin, die uitgaande van het middenpunt twee verdikkingen heeft welke tot de kaakaanzet ter hoogte van de wang onder het jukbeen doorlopen. In dergelijke gevallen moet men altijd rekening houden met het feit: dezen zijn sterke, krachtige personen. Zij kunnen goede hypnotiseurs zijn, kunnen vaak redelijk goede wichelroedelopers zijn, ook in pendelen zijn ze soms wel wat waard, maar men moet niet rekenen op visionaire gaven.

Hebben wij te doen met een gespleten kin waarbij de kloof in het midden van de kin geprononceerd is, dan houden wij rekening met een persoonlijkheid, die niet alleen sterk van wil is, maar bovendien ook iemand is die zeer bijgelovig is. Zo iemand zal zijn gave meestal uiten, indien daarvoor een bepaald signaal is. Dat zijn b.v. mensen, die voor voodoo en dergelijke zaken bijzonder geschikt zijn. Hebben wij te maken met een gewone, niet al te spitse kin, dan behoort die aan iemand toe, die ons zegt dat wij alleen op de andere punten moeten letten.

Is het een verlengde spitse kin, dan wordt het gevaarlijker.

Zo iemand is namelijk geneigd sterk te projecteren. Hij is dus een sterk zendende telepaath, vaak met grote suggestieve vermogens.

Is die kin bovendien nog van een kloof voorzien (dus een duidelijk kenbare verdieping in het midden), dan nemen wij aan dat deze persoon zijn gaven voor eigen nut zal moeten gebruiken.

Dit zijn handregels. Zij betekenen niet dat het altijd precies zo zal zijn. Het betekent wel, dat u zich op grond van die tekens bij benadering een eerste opinie kunt vormen en dat u zich daarvan alleen door de feiten bij herhaling kunt laten bekeren. (Zie ook Hoofdstuk V van deze Cursus.)

Nu moeten wij nog een paar dingen definiëren, die eveneens van belang zijn.

Als wij in ons een beeld hebben, dat volgens ons tot de wenselijkheden behoort, dan dienen wij dit beeld zeer scherp omschreven te vormen. Rijst er in ons echter een beeld, dat wij vrezen en waarvan wij de verwezenlijking zeker niet nastreven, dan is het belangrijk dat wij die voorstelling zo snel mogelijk kwijtraken. De werking van de gedachtenkracht kan namelijk door angst evenals door begeerte tot stand komen. Om de negatieve beelden

te verdrijven probeert men niet een ander beeld in hun plaats te stellen, maar om in het beeld zelf functies te veranderen.
Voorbeeld: Regen, onweer, bliksem, storm. U staat alleen op een vlakte. Als u dat beeld heeft, dan kunt u daar weinig aan doen en misschien wordt het eens waar. U kunt er echter wel voor zorgen dat ergens de zon al een beetje doorkomt. U kunt er ook voor zorgen dat er op die vlakte iemand is, die u tegemoet komt met uitgestrekte hand om u te helpen. U bent bang voor een monster. Als er een draak voor u staat, stel u dan voor dat hij plotseling een vriendelijk keetje geeft en kwispelstaart. Dat verandert de waarde van het beeld.

Wat doen wij, indien wij tot uittreding willen overgaan en dan tot soortgelijke belevenissen komen?
De procedure voor hetgeen wij willen bereiken en willen voorkomen blijft precies dezelfde. Uittreding dient echter omschreven te worden.

1. Uittreding is: het verplaatsen van eigen besef buiten het eigen lichaam. Daarmee is alles gezegd.
2. Bij uittreding is voor het geheel van de uittreding bepalend: eigen instelling, dan wel een bewust in het "ik" geschapen beeld waardoor voornoemde verplaatsing wordt bewerkstelligd.
3. U kunt nooit uittreden naar iets wat u maar vaag vermoedt of kent. U heeft tenminste één factor nodig, die u volledig kunt omschrijven; zonder dit is uw streven zinloos.

Het werken met suggestie en hypnose.

Ook hier: hypnose is een vorm van suggestie waarmee men probeert de kritische vermogens van de proefpersoon uit te schakelen. Bij suggestie laat men de kritische vermogens wel intact, maar probeert de visie op het leven zodanig te veranderen, dat in overeenstemming met de suggestie kan worden gehandeld. In beide gevallen gaat het wederom om een krachtig beeld van het eigen vermogen bij de suggestor of hypnotiseur. Waar dit niet aanwezig is, kan geen resultaat worden verwacht.

In vele gevallen heeft men een signaal nodig zowel voor zichzelf als voor de proefpersoon. Hiervoor kunt u de z.g. hypnotische lamp (draaiende kleurvlakken) gebruiken, de slinger en ook wel de hand met een ring met steen waardoor ook optische vermoeidheid kan worden veroorzaakt. Hier is niet het werktuig bepalend, maar slechts de overtuiging van degene die het hanteert dat het zal werken. Ook hier is het dus noodzakelijk, dat u precies weet wat u gaat doen en dat u overtuigd bent dat u het kunt doen.

Omschrijft u de taak of de suggestie, die u een ander oplegt, onderhoud dan het volgende:

Elke factor, die niet dwingend is opgelegd en dus geheel gevormd uit u is overgedragen aan de ander, zal worden gevolgd door een eigen interpretatie waarbij deze interpretatie vaak diametraal kan staan tegenover datgene wat u beoogde.

Een paar punten over magie:

Magie is het beïnvloeden van krachten of van natuurlijke werkingen op een zodanige wijze, dat daarvoor op dit moment geen redelijke en wetenschappelijke verklaring mogelijk is.

Als ik magie beoefen, zal ik zien dat over de gehele wereld praktisch altijd dezelfde vormen van magie voorkomen. Wie een vergelijking maakt tussen de magische rituelen in alle landen der wereld, is geneigd aan te nemen dat ze ofwel van het ene land naar het andere zijn overge-

dragen, dan wel dat er misschien buiten de mensheid een gemeenschappelijke bron is voor deze gebruiken. Vergeet niet, dat deze magie ook in de moderne tijd bestaat.

Vergelijking:

De oudheid.

In de oude magie: samenkomst. Een aantal mensen is aanwezig, er worden woorden gesproken, er zijn gezangen en ritmen, er worden symbolen gehanteerd en vaak opgesteld rond een centraal punt. Daarna worden namen of begrippen aangeropen. Hierdoor wordt het begin van het magisch werk mogelijk.

De moderne tijd.

De dictator neemt de plaats in van een thaumaturg (magiër). Hij komt, wanneer reeds gezangen hebben geklonken, ritmen van liederen en trommen, het opdragen van symbolen (vlaggen) enz. enz. Daarna gesceandeerde toejuichingen waarvan het ritme door het volk zelf wordt gemaakt. Vervolgens de incantaties, die in dit geval bestaan in leuzen als "vrijheid, democratie, waarde van eigen land, recht op eigen leven" en al die andere dingen. U ziet de overeenkomst.

Het is belangrijk dat u dit begrijpt, want u werkt in de moderne maatschappij, die langzaam maar zeker bang is voor de magie omdat ze niet logisch is. De situatie, waarin de wereld op dit moment verkeert, is dermate ernstig dat men in de oudheid allang naar de magie zou hebben gegrepen om een oplossing te vinden. In deze wereld durft men dit niet aan, ofschoon het duidelijk is dat er geen logische oplossing kan worden gevonden. De logica die nu regeert is in wezen in zichzelf een demonische. Ik zal u dit verduidelijken met voorbeelden.

U kent de EEG. Er is een EEG-landbouwbeleid. Dit EEG-landbouwbeleid berust volgens de termen op het scheppen van een bestaanszekerheid voor de boerenstand; en wel door het vaststellen van prijzen waardoor deze boeren inderdaad een zeer redelijk inkomen kunnen verwerven voor hun producten.

Resultaat: ongeveer 10 % van de gelden, die door de gehele Gemeenschap hiervoor worden uitgetrokken, komen werkelijk aan de boerenstand ten goede. De overige gelden (opgebracht door u) worden gebruikt om b.v. veel meer melkpoeder- en boterfabrieken te stichten dan ooit nodig en bruikbaar zijn, grote koelhuizen instand te houden, dure instanties en ambtenaren te handhaven en wat dies meer zij. Dat is dus onlogisch. De logische oplossing zou zijn:

Een vrije markt dan wel een bepaalde consumentenprijs, die echter aan de eis van de consument is aangepast en niet aan de z.g. eis van de landbouwer, die steeds meer tekort komt naarmate de regelingen steeds hogere prijzen voor hem proberen te bedingen. De boer komt toch nooit boven een maximum van misschien 25 % van het totaal opgebrachte bedrag; en dat voor de gehele boerenstand. Nu ziet u ook dat het niet logisch is. Maar je kunt er niet meer omheen, omdat er allemaal afspraken zijn en niemand een weg kan vinden om uit deze economische verwarring te geraken.

In de magie zouden wij het als volgt doen: Wij beginnen een bezwering. Wij vragen een orakel en stellen het orakel tijdelijk boven alle menselijke wetten. Wij passen dus eerst onze wetten aan het orakel aan voor zover dat mogelijk is. Wij richten dan ons streven volgens de instelling van het orakel en met deze nieuwe situatie werken wij verder.

Dit is iets wat u ook in uw eigen magisch werken altijd moet onthouden: Magie heeft geen zin, indien normale, redelijke procedures eenzelfde resultaat tot stand kunnen brengen. Op het ogenblik echter, dat wij onze situatie als ondoorzichtig moeten beschouwen en waarin geen vaste berekening ten aanzien van de toekomst en geen oplossing van een bestaand probleem mogelijk zijn, zullen wij wel naar de magische werking grijpen.

Het juiste magische werken is gebaseerd op:

- a. het kennen van een wenselijkheid;
- b. het kennen van een bepaalde toestand;
- c. het formuleren van beide.

Wij kunnen dit doen vanuit onszelf waarna dan het antwoord inspiratief tot ons komt.

Wij kunnen dit doen in een ritueel waarmee wij door de val van kaarten of andere z.g. toevalsfactoren een orakel uitlokken. Wij kunnen daarvoor stokjes werpen, kortom, al wat men gewoonlijk doet om een orakel te krijgen. Daarbij is het belangrijke dat wij nimmer het orakel als een voorspelling van de toekomst beschouwen, doch het zien als de verbinding tussen het gestelde doel en de erkende bestaande toestand.

In de magie ga ik uit van krachten, die buiten mij bestaan. Daarbij is het niet belangrijk hoe ik mij deze krachten voorstel. Het is niet belangrijk welke inhoud ik aan die krachten toeken, wel is belangrijk dat ik aan die krachten voor mijzelf een bepaalde geneigtheid toeken. Dus kan ik mij een kracht voorstellen als demonisch en dan zal ik die moeten bestrijden voordat zij voor mij kan werken. Ik kan mij diezelfde kracht echter ook voorstellen als met mij harmonisch en dan betekent deze harmonie dat die kracht automatisch en zonder strijd voor mij functioneert.

In alle gevallen kan de mens volstaan met de erkenning van deze kracht buiten zich en de erkenning van de behoefte of van de kracht in zich. Waar deze erkenning bestaat, is de magische werking zonder meer mogelijk. Waar deze werking in kracht moet bestaan in een gebeuren buiten mij, heb ik hieraan niets toe te voegen. Op het ogenblik echter, dat ik moet beseffen wat mogelijk is, zodat ik de werking van die kracht in feite op mijn eigen bewustzijn richt, is het noodzakelijk dat ik de grenzen waarbinnen deze manifestatie kan plaatsvinden eerst zelf bepaal. Door het vastleggen van de grenzen waarbinnen de werking een relatie moet vormen, bereik ik niet alleen een duidelijker inzicht in orakel of inspiratie, maar ik bereik daarnaast vooral ook dat zij werkelijk en onmiddellijk is verbonden met het probleem dat ik mijzelf stel en niet slechts zijdelings daarmee enig contact heeft.

U zult u ongetwijfeld ook afvragen, of in de magie overdracht mogelijk is van andere waarden dan die normaal in het occultisme worden gehanteerd; dus geestelijke krachten, bewustzijnswaarden etc. Inderdaad kunnen wij altijd een stimulus overdragen aan een medemens en daardoor bepaalde waarden in zijn persoonlijkheid activeren.

Wij kunnen dit doen door gebruik van kleuren.

Wij kunnen dit doen door gebruik van wisseling van lichtsterkte en eventueel daarbij ook weer verschillende ritmen.

Wij houden er verder rekening mee dat elke magische werking moet beginnen met een schok-effect.

Als ik de beschouwer, de toehoorder, de gelovige misschien in een kerk alleen maar datgene breng wat behoort tot zijn verwachting, dan kan hij zich er wel één mee voelen, maar hij zal zich er niet in opgenomen weten. De schok is een van de belangrijke effecten, die wij nodig hebben om een overdracht van waarde te bewerkstelligen.

Voorbeeld.

Als u denkt aan de knekeldans van Saint Saëns (danse macabre), dan valt het u waarschijnlijk op dat in het begin de ontstemde viool op eens de aandacht vraagt juist door die ontstemming. Dit is het effect dat de gehele werking van het op zichzelf zeer destructieve stuk bepaalt.

Kijken wij naar Ravel, dan ontdekken wij b.v. dat de werking van La Valse ligt in het contrast tussen een schijnbare cacophonie en het plotseling ontstaan van melodische flarden, die ten slotte een boeiende melodie vormen.

Bij Shakespeare is het onverwachte gebeuren eveneens aanwezig. Vooral in het begin van zijn stukken worden wij vaak geconfronteerd met een situatie of een uitspraak, die dermate onverwacht komt dat juist daardoor onze aandacht wordt gegrepen; wij worden opgenomen in de schijnwereld die hij projecteert. Ik zou deze voorbeelden kunnen geven ook voor schilders, beeldhouwers en andere kunstenaars.

Er moet dus een schok-effect zijn, daarna moet er in het schok-effect een herkenningmogelijkheid zijn. Alle magie en magische overdracht zijn hierop gebaseerd. Wij kunnen niet iemand zachtjes veroveren. Als wij dat proberen te doen, dan brengen wij ons sujet in slaap en niet tot interactie met ons denken en onze werkzaamheden. Vandaar dat in de magie bij praktisch alle ritën een plotseling effect optreedt soms in de loop van de rite, soms aan het begin daarvan, waardoor een vervreemding van de werkelijkheid wordt bereikt bij de deelnemers en waarna een versmelting met de verdere ritën voor iedereen mogelijk wordt.

Denk eens aan de voodoo-bijeenkomst waar op een bepaald ogenblik iemand begint te dansen en in deze dans bezeten raakt van de een of andere godheid of geest - althans dit veronderstelt te zijn. Op dat ogenblik zien wij plotseling het verbreken van ritme, het wegvallen van de drums op de achtergrond. Wij zien een plotselinge verandering van scène, die niemand van te voren kan verwachten op dat ogenblik. Juist daardoor wordt de intensiteit van de werking bepaald. De gehele voordoo-plechtigheid is in wezen teruggebracht tot dit ogenblik waarop de gelovigen door de schok plotseling opgaan in het geheel, hun eventueel reeds opgewekte extase zich mede ontlaadt, zich vermengend met de totaliteit en daardoor het magisch effect in elk van hen en eventueel binnen de kring mogelijk maakt. Het is goed u dit te realiseren.

Wij zijn altijd geneigd het occultisme te zien als iets dat als een beperkte wetenschap kan worden beoefend. Maar als wij verder willen gaan op dit terrein, dan hebben wij het schok-effect wel degelijk nodig. Dat schok-effect kan op verschillende manieren ontstaan. Het kan worden verkregen door uitputting, door verrukking, door lichamelijke bevrediging. Wij hebben altijd een toestand nodig waarin door een schok plotseling een verandering komt. Een zo groot mogelijke gelijkheid in het begin is belangrijk waarna de schokwerking plaatsvindt waardoor ieder anders gaat reageren en functioneren, maar gelijktijdig deel van het geheel blijft.

Nu neem ik aan, dat u daaraan niet al te veel zult doen. Maar u zult zelf vaak aan dergelijke schokken onderhevig zijn. U zult ontdekken dat ook in het gewone leven juist deze verrassende effecten een bijzondere invloed op u hebben en op degenen die rond u zijn. Realiseer u dat zelfs in het dagelijkse leven het optreden van een plotselinge schok - al is het maar een ongeluk dat men gezamenlijk ziet gebeuren - een algehele verandering van mentaliteit maar ook van uitstraling teweeg brengt. Indien u dit kunt regelen en kunt richten, beschikt u over kracht. Als u al die losgeslagen energieën kunt absorberen, beschikt u over een grotere kracht om iets tot stand te brengen. En dat kan wel belangrijk zijn.

Indien u wilt werken met b.v. kruis-en-bord, ouiah-bord, werkt met het kristal, met de pendel niet te vergeten, dan dient u zich ook te realiseren dat ontspanning wel noodzakelijk is, maar dat het werkelijke resultaat pas belangrijk wordt, indien in ons of in de aanwezigen een schok plaatsvindt. Als u zelf werkt met een pendel, dan zal die schok bij één der aanwezigen de reactie pas juist doen definiëren. U zult zekerheid krijgen. Met het pendelen gaan dan vaak beelden gepaard.

U kunt in een kristal kijken en voorstellingen zien. Op het ogenblik dat uw woorden een binding tot stand brengen met de persoon voor wie u probeert te schouwen, ontstaat er in plaats van een voorstelling, die ten dele telepathie, ten dele fantasie is een reëel werkend beeld. Plotseling bent u verbonden met de gedachten van de ander. U kunt die aflezen en zo op grond daarvan vaak ook juiste prognosen en vaststellingen ten aanzien van het verleden kunnen produceren.

Het is belangrijk, dat u dit begrijpt. Want als wij b.v. gewoon werken voor genezing, dan is het niet voldoende dat wij alleen maar heel vriendelijk onze krachten geven. Wij moeten proberen op de een of andere manier eerst een reactie bij de proefpersoon (de patient) uit te lokken. Op welk niveau die ligt is onbelangrijk. Die reactie kan emotioneel zijn, ze kan verstandelijk zijn, dat kan een plotselinge gevoeligheid op een bepaald gebied zijn, het kloppen van de aderen, het trekken van een spier en noemt u de andere verschijnselen maar zelf op.

Juist als wij dit effect bereiken (dus ook een plotseling je anders voelen of een plotseling ongecontroleerd functioneren van een deel van het lichaam), dan zijn wij zeker dat wij onze kracht harmonisch en volledig aan de ander kunnen overdragen. Op dat ogenblik is het ook zeker dat wij door onze eigen instelling een werking kunnen bereiken ook van buitenaf. De persoon neemt dan veel meer kracht van buiten op dan normaal, omdat wij hem als het ware daarvoor openstellen.

Samenvattend:

In alle occulte werkingen kun je zeggen dat een ontspannenheid en zeker van de hoofdpersoon belangrijk is. Maar wij moeten ook begrijpen dat wij juist door het definiëren van hetgeen we willen doen of wat voor ons noodzakelijk is een spanning scheppen, die binnen deze ontspannenheid bestaat. Wij blijven naar buiten toe zo relaxed mogelijk. Op het ogenblik dat deze spanning ontstaat, is er een mogelijkheid van schok. Als wij in ons dat schokje voelen en als wij buiten ons die schok weerkaatst zien, dan kunnen wij er zeker van zijn dat hetgeen wij trachten te bereiken inderdaad bereikbaar wordt, want dan zullen die krachten werkelijk spelen en werken.

Als u zich herinnert wat wij hebben gezegd over waarneming van personen, het kijken naar de handen, eventueel kunt u ook nog naar de handlijnen kijken, dan kan ik u misschien een aardige tip geven.

Als u kijkt boven de muis van de hand, dan ziet u daar twee lijnen lopen. Ze lopen a.h.w. tussen duim en wijsvinger. U kijkt hoeveel kruisen daarop staan. Staan er een aantal kleine kruisjes, dan heeft u een aantal kleine meevallers, maar staan daar nu één of twee grote kruisen, dan heeft u grote kans dat u een erfenis krijgt of een lot uit de loterij trekt. Er staat niet dat u zeker in de loterij zult winnen. Er staat wel in dat deze geluks- of toevalsfactor in uw leven een belangrijke rol speelt. Zoals een aantal kruisen op de muis van de hand (ongeveer onder de pink), maar naar die begrenzendende lijn toe, u het een en ander kunnen vertellen omtrent mogelijke occulte begaafdheden.

Kijken wij op de muis van de hand, dan vinden wij daar vaak enkele kruisjes. Als die losstaan van de lijn, dan geven ze receptiviteit aan. Dus negatieve factoren van occulte begaafdheid: ontvankelijke telepathie, mediamiciteit, ontvankelijkheid voor indrukken uit de geest. Staan die kruisjes wat lager op de muis van de hand, dan betekenen ze een beheersingsmogelijkheid. Wij kunnen zeggen, dat wij niet alleen ontvangen, maar ook zenden. Dat wij niet alleen de geest ontvangen, als zij ons wat te zeggen heeft, maar dat wij ook onze gedachten kunnen uitzenden en met de geest in-gedachten-contact kunnen treden. Dat wij niet alleen door een geest eens een keer meegenomen kunnen worden naar een andere sfeer, maar dat wij zelf het vermogen hebben persoonlijk andere sferen te betreden.

Dit zijn heel gewone kleine kunstjes. Ze kloppen heus niet altijd, dat zeg ik erbij. Indien u een littekentje heeft in de vorm van een kruis, omdat u toen die punaise scheurde, dan zegt dat niet dat u daardoor gaven heeft gekregen. Ik heb hier slechts een paar gegevens aangeduid. In het lichaam van de mens kun je vele aanduidingen vinden voor het waarschijnlijke en het mogelijke, maar geen zekerheden.

Onthoud verder, dat heel veel gezegden onzin zijn. Te zeggen, dat gekrulde haren gekrulde zinnen betekenen is net zo onredelijk als te zeggen, dat iemand met een haakneus hoeplatenen heeft. Dat houdt geen verband. Dergelijke volkswijsheid moet u absoluut vermijden. Maar er zijn nu in de loop van de cursus een paar aanduidingen gegeven. Kijk eens naar een neus. Kijk eens naar een voorhoofd. Kijk eens naar de wenkbrauwen. Kijk eens naar de oren. Let eens op het bewegingspatroon van de mens. Deze dingen zeggen u erg veel.

In het occultisme kunt u nooit alleen werken. U bent altijd verbonden met anderen. Het kunnen geesten zijn, het kunnen mensen zijn. Meestal zullen er mensen bij betrokken zijn. Door die mensen te schatten en ze even a.h.w. te testen waar hun mogelijkheden werkelijk liggen komt u veel verder. Hierdoor kunt u namelijk uw eigen afstemming verbeteren en daardoor juister reageren.

Een punt dat misschien wat minder gebruikelijk is, maar dat bij het occultisme zeker ook hoort is de sexualiteit in occulte ritën en bij occulte gebruiken.

Wij dienen ons te realiseren dat elke man ergens ook enigszins vrouw is, terwijl elke vrouw ergens ook enigszins man is. Op het ogenblik, dat beiden elkanders sappen hebben geabsorbeerd, zijn zij evenwichtiger geworden. Dat wil zeggen, dat beide personen op dat moment een tijdelijke balans ervaren waarbij man en vrouw als gelijke factoren werkzaam zijn. Dit heeft dus niets te maken met de hersenen, maar wél met het gestel als zodanig. Op het ogenblik, dat men zich in een dergelijke toestand bevindt, heeft men de perfecte hermaphrodit geïmitteerd, niet bereikt. Door deze imitatie is het mogelijk veelzijdiger occulte werkingen tot stand te brengen. Maar alleen indien de krachten, die wij willen gebruiken erg groot zijn, is zo iets werkelijk van belang. Sexualiteit in het occultisme is dus meestal eerder een uithangbord dan een functioneel deel van het geheel. Alleen indien u zoudt doordringen in bepaalde vormen van magie, zoudt u constateren dat dáár voor het behalen van resultaten dit punt niet te vermijden is.

Ik hoor iemand denken: Maar kun je dit niet in jezelf bereiken? Mijn antwoord is heel eenvoudig: Een mens, die zich jarenlang heeft geoefend om zijn hormonale evenwichten mede te bepalen en al de zenuwstromen in zijn lichaam zelf in een bepaalde frequentie en in een bepaalde kringloop te binden, heeft geen behoefte aan een dergelijk hulpmiddel. Daar echter veel mensen niet zo ver komen, grijpen ze vaak naar andere middelen. Het is belangrijk, dat u ook dit begrijpt. Dit verklaart waarom in bepaalde hekserijen en heksenprocessen de zinnelijkheid zo'n grote rol speelt. Dit bepaalt tevens waarom vele magische kringen gebruik maken van factoren, die eveneens de nadruk leggen op de sexualiteit - ook als wij hier niet altijd de copulatie als noodzakelijke factor zien.

Er is kennelijk een beroep op de sexualiteit. Het is duidelijk, dat men hier deze spanningen en eventueel ontspanningen nodig heeft, omdat de deelnemers aan dergelijke ritën niet in staat zijn de gewenste toestand uit zichzelf en zonder dit hulpmiddel te bereiken.

Ik vond het noodzakelijk om ook dit hier te stellen. Want als wij definiëren, dan definiëren wij niet alleen maar wat er magisch mogelijk is

of wat er occult denkbaar is. Dan bepalen wij mede de middelen waarmee wordt gewerkt. Het zijn deze middelen, die heel veel zeggen over de wijze waarop een mens kan bereiken en wil bereiken.

In elke mens zijn innerlijke krachten. Die krachten kunt u natuurlijk sublimeren. U kunt ze maken tot de openbaring van een hogere kracht. In dergelijke gevallen zal 'n beroep op die kracht inderdaad die ontspanning tot stand kunnen brengen. Er zijn gevallen bekend waarin de relatie van een mens tot zijn God een opvallende overeenkomst vertoont met een sexuele relatie. In kloosters kunnen wij daarvan heel veel voorbeelden zien, omdat de mens daar in een situatie verkeert waardoor de nadruk daarop a.h.w. wordt versterkt.

Onze innerlijke krachten, die wij bewust richten, worden in vele gevallen echter medegericht door ons verstand. Het verstand is de vijand van het occulte, als het gaat om het tot stand brengen van een effect. Het is de vriend van het occulte, zodra het gaat om het begrijpen van de samenhangen tussen een bereikt effect en de eigen toestand of de eigen handeling. Wie werkelijk verderwil komen, kan ik hier enkele punten geven, die van belang kunnen zijn.

De werkelijke ingewijde is gehangen. Want ofschoon hij de voet reeds zet in de hemel, wordt hij nog steeds met zijn gehele leven en denken naar de aarde terug gedwongen.

Inwijding kan alleen worden bereikt, indien men alles daarvoor offert.

Occulte begaafdheid en de inwijding van zowel occulte als andere aard zullen alleen dan worden bereikt, indien de mensen een periode van vereenzaming, een gevoel van doelloosheid zelfs doormaken. Juist hierdoor wordt de mens gedwongen om afstand te nemen van de wereld en - als hij sterk genoeg is - ook van zichzelf. Zo krijgt hij een objectiever beeld van oorzaak-en-gevolg-werkingen. Hij ziet zijn wereld chaotischer, ontkent haar wetten en regels, maar ziet daartegenover dan samenhangen, die voor hemzelf bruikbaar zijn. Dit geldt zowel voor de heiligen, die uit de ascese middels de verrukking een geheel eigen wereld betreden als voor de duivelaanbidders, die op een soortgelijke wijze de waarden van het negatieve en demonische vereren en zich daaraan wijden.

Het is niet mogelijk iets te bereiken zonder moeite. Wij kunnen echter wel gebruikmaken van onze spontane kwaliteiten. Spontane kwaliteiten zijn die eigenschappen, krachten en mogelijkheden welke in ons wezen, zoals het nu bestaat, verankerd zijn. Als wij hierop een beroep doen, dan zal dat dienen te geschieden door het stellen van een doel zonder dat men daaraan verder veel verbindt, zelfs een langdurige concentratie of aandacht is dan niet noodzakelijk.

Overdracht van in uw wezen berustende waarden aan de omgeving is mogelijk door het besef, dat deze overdracht plaatsvindt. Het overdragen van waarden, die u niet erkent als deel van uzelf, aan de wereld is niet mogelijk, tenzij wij een kracht kunnen vinden en die in onszelf beleven, waarin de gestelde kwaliteiten volgens ons beste weten en besef volledig aanwezig zijn. Hierbij zal suggestie vaak een rol spelen waardoor delen van ons wezen, die disharmonie veroorzaken tijdelijk worden uitgeschakeld, zodat verborgen gaven en kwaliteiten toch tot uiting komen.

Enkele praktische raadgevingen.

1. Heeft u last van geheugenzwakte, begin dan gewoon met uw dosis vitaminen, vooral vitamine B 1 en B 2 aanmerkelijk te vergroten. Leer u daarbij te ontspannen. In vele gevallen wordt geheugenzwakte bevorderd door de enorme inspanning om zich iets te herinneren.

Dit veroorzaakt een blokkering van een deel van de in het waakbewustzijn aanwezige gegevens. Ontspanning betekent vaak betere herinnering.

2. Gebruik van uw krachten.
Een kracht gebruiken wil in de eerste plaats zeggen: de kracht beseffen. U kunt een kracht overdragen zonder precies te weten wat u doet, indien u maar het gevoel heeft dat u die kracht kunt overdragen.
3. Elke mens heeft zijn eigen symbolen, zowel woordsymbolen als andere. Een symbool, dat voor u betekenis heeft, is voor u een magische sleutel. Het ontsluit namelijk een groot gedeelte van uw bewustzijn en uw emotionele inhoud. Gebruik uw persoonlijke symbolen dan ook om het geheel van uw wezen te mobiliseren; dit in occulte zin.
4. Als u iets wilt, probeer u daarop te concentreren en het denkbeeld van de begeerde toestand daarbij in uzelf te bevatten. De eenvoudigste manier: indien dit object binnen oogbereik is, kijk er geconcentreerd naar, sluit al het andere buiten. Deze tip heeft u trouwens al in een andere vorm ontvangen, maar u heeft er te weinig gebruik van gemaakt.
5. Als u luistert naar een ritus, naar muziek, naar een lezing, een toneelstuk, kortom, naar al datgene wat voor u van belang is, luister ontspannen. Probeer nimmer onmiddellijk alles te begrijpen. U bent al achter op het moment dat u zich nog afvraagt waarom b.v. Othello Desdemona wantrouwt. Dan heeft hij haar reeds vermoord en zinkt hij zelf snikkend neer. Het is dwaasheid te trachten alles onmiddellijk te begrijpen. Opnemen betekent een reserve scheppen waaruit u kunt putten. Pogingen tot onmiddellijk begrijpen betekenen: het limiteren van uw mogelijkheden tot enkele fragmenten van een geheel waardoor de samenhang u vaak ontgaat. Dit geldt ook voor alle geestelijk gebeuren.
6. Indien in u een geestelijke kracht - onverschillig welke kracht - actief wordt, laat die gewoon werken. Onderga haar. Later kunt u zich afvragen wat de inhoud was. Hierdoor zult u totale indrukken krijgen, welke het u mogelijk maken zowel geestelijke contacten en ontmoetingen beter te begrijpen en te verklaren, als ook om bepaalde krachten, die tot u zijn gekomen, op een verantwoorde en juiste wijze wederom uit te stralen.
Boodschappen, die in ontspannen toestand zijn ontvangen, kunnen in hun geheel worden begrepen. Boodschappen, die u probeert te begrijpen terwijl u ze ontvangt, ontaarden over het algemeen in een verwarring waardoor de boodschap teloorgaat en uw eigen dwaasheid uw wijsheid overwoekert.

De tip voor deze dagen:

Er is een enorme invloed aan het werk, die toevallig samenvalt met klimatologische invloeden. Hierdoor zullen zeer velen van u een gevoel van prikkelbaarheid hebben. Zij zullen zich daarbij wat ongelukkig gevoelen, verzet hebben tegen de omstandigheden. Ook lichamenlijk voelt men zich wat minder goed en heeft nog wat pijn-tjes.
Het beste middel hiertegen:

Ontspan u zo volledig mogelijk en doe dit 2 à 3 maal per dag. U kunt dit doen door enkele lichaamsbewegingen en daarna een ogenblik neerliggen; als het even kan op een zo vlak mogelijke ondergrond. Haal rustig en diep adem. Hiermee voorkomt u een verspilling van krachten en vergroot u uw eigen vermogen om krachten uit de omgeving op te nemen.

De klimatologische omstandigheden vergen op het ogenblik een vergrote opnamen van vooral vitamine C, daarnaast zou het ook voor velen van u goed zijn iets van nicotinezuur (vit. B 5) en caroteen (vit. A) binnen te krijgen. Richt uw voeding op de omstandigheden en probeer één maaltijd per dag speciaal te richten op de omstandigheden van het klimaat. Hierdoor zult u lichamelijk meer energie kunnen opnemen en verdragen.

Veel van de gespannenheid, die op dit moment van kosmische aard is, bestaat in wezen uit een surplus aan krachten dat u niet kunt verwerken.

Stel u open voor deze kracht en geef haar in u een doel. Dit kunt u doen door elke keer, als u dat gevoel heeft van prikkelbaarheid en absolute doelloosheid u dit doel voor ogen te stellen en dan rustig verder te gaan. Op deze wijze bereikt u dat u veel meer kracht opneemt en dat u deze kracht gelijktijdig in en vanuit u gebruikt om doeleinden te verwezenlijken, die u juist en wenselijk acht.

De geldigheidsduur van deze laatste tip is tot ongeveer 24 april 1974, daarna geldt ze niet meer volledig.

:--:~:

SLEUTELS EN GRENDELS.

De mensen praten over sleutels en grendels. Zij bedoelen daarmee sleutels waarmee het bewustzijn kan worden geopend en eventueel de andere wereld; wat dat betreft is in dit geval een auto soms een sleutel. De mensen hebben het over grendels waarmee ze bedoelen die dingen waarmee bepaalde zaken kunnen worden buitengesloten of kunnen worden ingesloten. Ik zou het als volgt willen formuleren:

- a. Een sleutel is datgene wat je in staat stelt de in je bestaande kennis zo te coördineren dat je een nieuw besef verkrijgt dat voordien nog niet aanwezig was.
- b. Een grendel is datgene waardoor je in staat bent bepaalde krachten buiten te sluiten of bepaalde krachten in je te beperken op een zodanige wijze dat ze onder je controle blijven.
- c. Indien iemand anders probeert om je grendels aan te leggen, dan is het alleen maar een kwestie of je daar zelf aan gelooft; anders werken ze niet.

De werkelijke sleutels voor de bewustwording, zoals ik ze zie, zijn de volgende:

1. Ik ben niet de enige gek in de wereld; ik houd daar rekening mee.
2. Alles moet zin hebben, ook al begrijp ik het niet. Laat mij daarom zoeken naar datgene wat zin heeft, dan zal ik de zin van het andere misschien leren verstaan.

3. Het praten over hoge waarden en over God, die ik niet begrijp, betekent energie verspillen, die ik had kunnen gebruiken om datgene wat ik wel begrijp op de juiste wijze in praktijk te brengen.
4. Alle theorie is niets waard, indien er niet een klein beetje praktijk aan verbonden is.
5. Achter alle symbolen schuilt een werkelijkheid. Ik kan echter alleen die werkelijkheid begrijpen welke in mij bestaat. Een symbool zal altijd de uiting zijn van datgene wat in mij is en nimmer datgene vertegenwoordigen wat men buiten mij zegt dat het zou moeten zijn.

Nu een paar fijne grendels:

- a. Tegenover de buitenwereld een uitstekende grendel: Barst maar! Deze grendel betekent: ik doe niet mee. Op dat ogenblik sluit je je af voor bepaalde factoren buiten je en sluit je gelijktijdig je mogelijkheden in jezelf op. Gebruik die mogelijkheden dan niet om nijdig te worden, anders verbreek je je eigen grendels, ga je over alle grendels heen en zul je later de puinhopen nog moeten opruimen.
- b. Wanneer ik word aangetast door krachten van buitenaf, dan zal ik altijd moeten ontdekken wat zij doen. Ben ik er bang voor, dan moet ik eenvoudig zeggen: Jullie kunt mij niet beroeren, want in mij ben ik zeker. Denk ik "het zou leuk zijn, maar het is niet goed", dan moet ik tegen mijzelf zeggen: Ik ken leukere dingen; daar houd ik mij voorlopig aan.
- c. Wanneer men beslopen wordt door invloeden, die men niet begrijpt, dan moet men uitgaan van het standpunt: ik behoef geen kracht te aanvaarden, die zichzelf en haar intenties niet duidelijk maakt. Daarom richt ik mijn belangstelling op iets anders.

Grotere grendels:

Als u voelt dat u door demonische of kwade krachten of geesten wordt achtervolgd of dat zij proberen in te grijpen, dan is het bepaald noodzakelijk een gebaar te maken of een formule uit te spreken waardoor u de zekerheid heeft dat u een afscherming tot stand brengt. Deze afscherming brengt u in feite tot stand door uw mentaliteit (uw geloof erin), niet door de gebaren. Daarom is elk gebaar bruikbaar waarin u kunt geloven.

Al wat ik vrees is verbonden met datgene wat ik in mijzelf herken of eens ervaren heb. Daarom moet ik bij alle vrees mij afvragen: Waarom vrees ik het?

Als ik meen, dat iets onontkoombaar en noodzakelijk is, zo moet ik mij afvragen: waarom? Onontkoombaarheid en noodzakelijkheid zijn nanelijk termen, die ik gebruik om voor mijzelf aanvaardbaar te maken dat ik dingen doe waarvan ik voel dat ik ze beter niet zou kunnen doen. Zo ik dat ontdek, onthoud ik mij ervan.

Wanneer in mij een inspiratie merkbaar is of een denkbeeld opkomt, dan is het niet zeker dat het waar is. Ik doe dus alsof het waar is, maar reken erop dat ik het mis heb. Daardoor ontkom ik aan een dwingende beïnvloeding, terwijl ik gelijktijdig gebruik maak van elke gevoeligheid in mij.

Wanneer ik mijzelf volledig ontspan en mijn bewustzijn probeer uit te zenden, zal ik moeten onthouden dat denken dat je ergens bent nog niet betekent dat je er komt. Wie echter stelt: ik ga daar naartoe en het daarna aan zichzelf overlaat om te functioneren, ontsluit daarmee voor

voor zichzelf de mogelijkheid tot waarneming op andere plaatsen en zelfs op andere niveau's van bewustzijn. De meeste mensen denken: kon ik het maar. Op het ogenblik dat de mens zegt "kon ik het maar" zegt hij "ik kan het niet". Wie zegt "ik kan het niet", zegt "ik bereik het niet". En wie zegt "ik bereik het niet", die bereikt het ook niet, zodat het verstandiger is te zeggen "ik zou dit kunnen". Als je dan zo ver komt en dan ook nog zegt "dus probeer ik het", dan heb je ook grote kans dat je zegt "ik bereik het".

Een sleuteltje dat ook van belang is:

Wie probeert alleen zijn verwachtingen vervuld te zien, beleeft nooit de werkelijkheid. Wie echter probeert zijn verwachtingen na te streven en de resultaten aanvaardt zoals ze komen, leert meer omtrent zichzelf kennen, beseft beter wat zijn wereld en zijn mogelijkheden zijn en zal daardoor geestelijk zowel als stoffelijk grotere vrijheid gewinnen.

Dan nog iets over de grendels, die men u van buitenaf wil opleggen:

Als iedereen zegt "doe het niet", dan betekent dit, dat iedereen vindt dat het vervelend zou zijn, indien u het wel zou doen.

De vraag is echter niet wat een ander vindt, maar wat voor u noodzakelijk is.

Wetten zijn voorschriften gebaseerd op een gemiddelde. Alleen indien u werkelijk tot dit gemiddelde behoort, hebben wetten betekenis voor u. Wie onder het gemiddelde zit, verzet zich daartegen. Wie boven het gemiddelde zit, stoort zich er niet aan. En dat is wat anders.

Elke waarheid, die een ander u predikt, kan alleen voor u waar zijn, indien ze in uzelf kan worden ervaren. Luister rustig naar alles wat iedereen u predikt, maar probeer daaruit te vinden wat er in u bestaat. Op grond van wat er in u bestaat kunt u vaak werken met waarden die een ander u predikt.

Kleine definites van Henri.

Werkelijke sleutels in geestelijke zin vind je nooit in een bos; ze zijn altijd afzonderlijk te vinden. Daarom is een geestelijke sleutel datgene wat op dit moment alleen voor mij betekenis heeft en daardoor het mij mogelijk maakt iets te beseffen wat ik zonder dit niet beseft zou hebben.

Veel mensen menen dat het aanbrengen van een grendel veiligheid betekent. Zij vergeten helaas dat je die grendel ook nog dicht moet doen.

Occultisme is een vorm van weten dat zo sterk persoonlijk is, dat het niet wetenschappelijk kan zijn.

Bewustwording is het erkennen van mogelijkheden en waarden in jezelf. Als je ze niet gebruikt, ben je een stommeling; als je ze wel gebruikt, ben je een occultist.

Mystiek is datgene wat wij gevoelen zonder het bewust te kunnen ervaren en wij het daarom uitbeelden op een wijze, die niet strookt met de werkelijkheid. Een mysticus is dus hij, die een werkelijkheid ervaart die hij niet als zodanig kan uitbeelden, waardoor hij krachtens een vervalste werkelijkheid probeert duidelijk te maken dat hij iets heeft beleefd wat een ander toch niet gelooft.

Magie is het werken met eenvoudige middelen om vaak lang niet eenvoudige gevolgen te veroorzaken.

Een magier is iemand, die denkt dat hij het voorgaande kan bereiken.

DE WERELD

HOOFDSTUK VII.

DE MENS.

Vanuit menselijk standpunt is een wereld geen wereld, als er geen mensen wonen. Mensen hebben denkbeelden. Mensen stralen gedachten uit en zonder het te weten beïnvloeden ze - zoals u in vorige lessen al heeft kunnen horen - hun gehele omgeving, de dode materie zowel als het leven, dat de mens soms met enige verwaandheid het lagere noemt.

Wat is kenmerkend voor de mens?

In de eerste plaats: de mens is deel van de aardse ontwikkeling. Hij behoort tot de groeps- of kuddedieren en leeft in groepsverbanden. Hij heeft, zoals vele andere diersoorten de neiging zijn eigen groep tegen elke andere groep, ook één van zijn eigen soort, zonder meer te verdedigen.

In de tweede plaats: de mens spreekt van liefde en beseft eigenlijk niet dat hier eerder een kwestie van groepsvorming een rol speelt dan van de hoogdravende liefde, die hij zo vaak en zo treffend heeft uitgebeeld. Kortom, de mens is, als wij het geestelijk element even buiten beschouwing laten, één van de dierlijke factoren van het aarde-bestaan en als zodanig een functie in de wereld waarop hij leeft.

Wat kunnen wij over de mens zeggen ten aanzien van de niet tot de wereld behorende krachten of functies?

De mens heeft een ziel. De ziel is kosmisch. Hij heeft een geest. De geest is bewustzijn rond een kosmische factor en kan op geen enkele wijze gebonden worden aan een bepaalde wereld, een wereldbesef of een sfeer. Dan heeft de mens zijn voertuigen waaronder het astrale, het levenslichaam. Voertuigen, die eigenlijk toch wel voor een groot gedeelte verknoopt zijn met de wereld waartoe hij behoort. De mens valt dus uiteen in twee delen. En zonder dat ik mij hier aan slagerspraktijken wens schuldig te maken zou ik toch die delen niet zonder meer en onbeperkt als een eenheid willen beschouwen in verband met de wereld. Daar waar namelijk kosmische factoren een rol spelen, kan de mens daarop reageren onafhankelijk van de aarde voor zover het zijn geestelijk vermogen betreft, niet wat zijn lichamelijk vermogen betreft. Dat is gebonden aan dezelfde kosmische ritmen, tendensen en beïnvloedingen als de aarde zelf. De mens kan daardoor en terecht stellen dat hij geen volledig vrije wil heeft. Want zijn wil kan wel in hem bestaan, maar de verwezenlijking wordt vaak beperkt door de invloeden waaraan hij onderworpen is.

De aarde echter heeft een eigen besef. Rond die aarde zijn vele natuurkrachten en natuurgeesten: geesten en vermogens, die aan de aarde gebonden zijn, die meedenken en die een wisselwerking met de mens kennen.

Nu zijn er een aantal vragen, die wij vanavond moeten oplossen. De eerste en misschien belangrijkste is wel: Wat is liefde?

Wij kunnen daarover het bekende romantische verhaal ophangen van de twee zielen, die met elkaar versmelten en over de gevolgen victoriaans zwijgen. Wij kunnen ook zeggen: Liefde in geestelijke of kosmische zin is versmelting; het is het opgaan van twee eenheden in een geheel. Maar dat geheel bestaat dan niet meer uit twee individuen. Het is één individu geworden en zal zich - kosmisch gezien en zeker ook in bepaalde hoge geestelijke werelden - gedragen als een eenling ten aanzien van alles wat daar buiten staat. Het bewustzijn van deze twee-eenheid is de som van de bewustzijnswaarden zoals deze in beide factoren aanwezig zijn. Dit is dus de kosmische liefde. Deze heeft niets te maken met allerlei lichamelijke contacten en alles wat daar verder bij te pas kan komen. Het is zelfs verkeerd te stellen, dat een dergelijke liefde altijd primair is en dat haar vervulling op stoffelijk terrein dan noodzakelijkerwijze of waarschijnlijkerwijze daaruit zal voortkomen.

Daarnaast kennen wij de biologische attractie.

De biologische attractie is een biochemische werking. Ze berust op gevoeligheid voor uitwaseming, gevoeligheid voor vorm. De suggestiviteit daarvan betekent een verandering van wilsvermogen en van beheersing van het individu. Hierdoor kunnen relaties ontstaan, die biologisch liefde genoemd zouden kunnen worden, omdat er een voortdurende bestreving naar eenheid is die gelijktijdig toch een liefde-haatverhouding uitbeeldt, omdat innerlijk deze eenheid niet bereikt is. Dit element liefde is voor de mens alleen werkelijk hanteerbaar, indien hij uitgaat van de kosmische waarde.

Als Jezus over liefde spreekt, dan heeft hij het over kosmische liefde. Als de poëet wegdroomt over een liefde, die - hoe platonisch ook - zijn hele wezen vervult, dan speelt hij ofwel met zijn begeerten en kijkt in de spiegel van het ego, dan wel hij beseft onbewust iets van een verbinding, die geen stoffelijke uiting nodig heeft en die daarvoor ook niet belangrijk is.

Als een mens liefheeft, zo zegt men wel eens, dan veranderen de wetten van het noodlot voor hem. Men zegt ook wel: Geluk in de liefde, geen geluk in het spel en omgekeerd. Ergens is dat wel waar, want op aarde hebben wij bepaalde vermogens als wij mens zijn. Deze vermogens bevatten o.m. een mate van telekinese, een mate van voorkennis, een mate van aanvoelen en besef. Als er nu een lichamelijke binding ontstaat (een biochemische begeerte binding), dan zullen een aantal van die capaciteiten verdwijnen. Dat is heel begrijpelijk: de energie en de gevoeligheid, die daarvoor normalerwijze worden gebruikt, worden geprojecteerd op de partner. Is er echter sprake van een kosmische liefde, dan zal deze (en dat is dan weer geestelijk) de gevoeligheid verveelvoudigen. Ook de telekinetische vermogens worden verveelvoudigd. Kortom, u kunt veel meer doen. In dit geval kunt u toeval beter beheersen.

De mens, die op geestelijk niveau een eenheid bereikt, wordt sterker ten opzichte van de hem omringende aardfactoren. De mens, die een zuiver biologische genegenheid beleeft, wordt daarentegen meer gebonden aan de krachten van de aarde.

Het is misschien een beetje wreed om op deze wijze te spreken over iets wat mensen altijd als hoog-verheven hebben beschouwd. Maar in de naam van die liefde horen wij ook vaak van strijd en oorlog. De term "je moet vechten voor je gezin" is zelfs in deze dagen nog niet uitgestorven. Wat betekent dat? Is dit een kwestie van liefde? Of ligt het dichterbij wat de Duitser noemt Geltungsdrang: de wil je te laten gelden. Ik meen, dat dit laatste juist is.

De verzorgingsdrang t.a.v. de vrouw bestaat namelijk bij de man alleen volgens aardse wetten in de periode waarin zij gebonden is aan een kind. Dat betekent dus na de geboorte (dus niet tijdens de zwangerschap) tot ongeveer het 2e tot 3e levensjaar van het kind. Daarna valt deze verzorgingsdrang weg. Als ze desalniettemin wordt gehandhaafd, zoals

in de beschaafde wereld overal het geval is, dan is dit een kwestie van gewoonte, die door de omgeving wordt aangemoedigd en tot wet verheven.

Wij moeten begrijpen, dat het vechten voor je gezin - en wat dat betreft het vechten voor de groep - een leuze is, die wij wel kunnen rationaliseren met mooie begrippen als "strijden voor de democratie", "de vrijheid van de arbeidersstand", "de vrijheid van de ondernemer", "de ontwikkeling van ons gebied tegenover de andere kapitalistische staten", maar al deze termen ~~willen~~ zeggen niets. Ze zijn holle en lege leuzen. Al datgene wat men eraan verbindt is zinloos, als het werkelijk wordt ontleed. Het is gewoon een roofpartij waarbij een groep die minder heeft probeert meer te krijgen. En waarom? Omdat méér krijgen betekent: macht uitoefenen, gezag hebben en daarmee het bereiken van een onaantastbaarheid voor jezelf. Het is juist deze vreemde reactie van de mens, die een grote rol kan spelen in zijn relatie tot de aarde.

Wanneer een mens namelijk agressief is - en dat kan net zo goed zijn op religieus terrein, dus zonder enige oorlog, als in oorlogsgeweld - dan zal hij daardoor de harmonieën van de aarde verstoren. Hij brengt uitstralingen tot stand, die voor een groot aantal van de bezielende krachten der aarde niet aanvaardbaar zijn.

Wat de mens verder ook nog doet, is de natuurgeesten uit hun evenwicht halen, want ook deze worden door de intense haatgedachten a.h.w. afgestoten. Er ontstaat een chaotische relatie. En vinden de mensen het vreemd, dat er in landen waar die haat enorm sterk is grote overstromingen komen. Maar eigenlijk is dat heel natuurlijk: het evenwicht van de natuur is in de war gebracht. Ergens anders zijn er weer grote droogten. Kijk je wat het probleem is, dan blijkt ook hier weer dat het probleem ligt in de relatie van mens tot mens.

Dit beseft men niet zozeer. Men gaat uit van het standpunt, dat strijd voor de mens onvermijdelijk en noodzakelijk is. Ze komt uit de aard van de mens voort. Dat ben ik met u eens. Maar onvermijdelijk is het zeker niet, omdat de mens kan komen tot een samenwerking; en waar die samenwerking niet mogelijk is tot een zekere onverschilligheid. Een wonderlijk voorbeeld voor de manier waarop zich dit kan afspelen, kunnen we zien in de mierenwereld.

Er zijn twee soorten weidemieren: de groene en de zwarte. Beide stammen hebben de neiging bladluizen te telen. Ze zijn dus eigenlijk veetelers. Beide soorten hebben hun eigen gebied waar ze gaan melken. Het komt voor dat de wegen van de twee stammen, die niet te ver van elkaar af zitten, elkaar kruisen. Let u op wat de mieren doen. Ze gaan hun eigen reuksporen na zonder op de anderen te letten. Komt er een ontmoeting, dan kijken ze voor elkaar uit. Hier is eenuldiging ontstaan. Dieuldiging is begrijpelijk. De twee stammen leven nl. onder precies gelijke condities. Hun grootte verschilt iets en dat betekent dat een oorlog voor de zwarte weidemier altijd vernietiging zou betekenen door restanten van de groene weidemier, die zich dan in het nest van de zwarte weidemier gaan bewegen. Ze weten dat van elkaar en ze respecteren elkaar. Dit wederkerig respect is dus in feite een soort afdreiging van vrede. Maar met die afdreiging kunnen ze elkaar aanvaarden. Dat geldt voor de mier, dat geldt voor de mens.

De aarde zelf probeert er ook iets aan te doen, want het is duidelijk dat vele oorlogen juist daar ontstaan waar gemeenschappen abnormaal sterk onder pressie komen te staan. Waar een gemeenschap onder pressie staat, heeft ze nl. de neiging zichzelf (wat ze betekent, wat ze is) door agressie te verdedigen tegen al hetgeen haar omringt. Naarmate de bevolkingsdichtheid van een bepaald gebied toeneemt, zullen dergelijke conflicten meer voorkomen.

En wat zegt de natuur? Dan zal ik in zo'n geval condities scheppen waardoor het bevolkingsaantal terugloopt. Dat kan een neigingskwestie zijn. Het kan een vermindering van vruchtbaarheid zijn. Het kan ook een aantal natuurrampen zijn. Grote epidemieën, zoals die in het verleden vaak een decimering van de bevolking hebben betekend, waren wel degelijk één van de middelen die de aarde gebruikte om een evenwicht tot stand te brengen. Hier kunnen wij dus gevoeglijk aannemen dat de aarde agressie met agressie beantwoordt. Waar vrede is, is de aarde in evenwicht; en dat betekent voor de mens dat hij leeft onder omstandigheden waarop hij kan rekenen. Er is een gelijkmatigheid. Er zijn geen grote klimatologische of andere verschuivingen. De rampen, die gebeuren zijn in verhouding klein en behoren tot wat je als mens kunt verdragen. Op het ogenblik echter dat er onvrede is, reageert de aarde met onvrede.

Typend daarvoor is de mentaliteit in het Zeeuwse gebied indertijd geweest. De watersnoodramp in Zeeland was niet alleen maar een herhaling van de opzettelijke inundatie van deze gebieden in de laatste dagen van de oorlog. Het was wel degelijk een gevoel van: wij zijn meer en wij weten het beter. De toen nog afgesloten leefgemeenschap had een mentaliteit van zelfrechtvaardiging, die gepaard ging met een zekere afwijzing van anderen. Deze overigens zuiver geestelijke agressie (in vele kleine kerken voortdurend aangemoedigd) voerde tot spanningen tussen dit deel van Nederland en de nabij gelegen delen van België en van alle andere gebieden; dus tussen de mensen.

Deze spanningen moesten worden opgelost. Het betekende een zwak punt, een chaotisch punt. Daar waar een normale evenwichtigheid bestond, kon de ramp bijna gebeuren. Daar echter waar een verstoring van het evenwicht plaatsvond, kon de ramp werkelijk plaatsvinden en was het niet meer mogelijk haar te voorkomen.

Hier heeft u een gedragslijn van de mens. Ik zou op grond hiervan willen zeggen: Oorlog is praktisch onvermijdelijk, omdat erfelijke psychologische factoren van de mens bij het optreden van bepaalde levenscondities het ontstaan van agressie inhoudt en daarmee de neiging tot vernietiging van alles wat vreemd is. De aarde reageert daarop en zij zorgt voor vrede, indien de mens dat niet kan, ook als die vrede voor de mens dan de vrede van het graf moet worden.

De mens is meer. De mens schept een versnelde verandering in de omstandigheden op aarde.

Als wij b.v. nagaan wat de voortdurende uitwaseming van carbon-dioxyde en bepaalde stoffen als koolwaterstoffen in de atmosfeer betekenen, dan kunnen wij nagaan dat hierdoor een verandering in het evenwicht van de aarde tot stand moet komen. Hier is sprake van een menselijk egoïstische agressie tegen de totaliteit van de aarde zelf. De aarde zal zich dus moeten aanpassen. Maar zij past zich niet aan de begeerten van de mens aan, maar aan de nieuwe condities die zijn geschapen. Een klein voorbeeld:

Als bepaalde wateren sterk worden verontreinigd door zekere stoffen, dan zien wij daarin een toenemen van algengroei. Algengroei betekent zuurstofonttrekking aan het water. Leven is daar zelfs voor vissen niet meer mogelijk. De alg echter is weer een voedingsbodem voor een groot aantal insecten, die onder deze condities wel kunnen leven en floreren, omdat hun stofwisseling nu eenmaal op andere waarden is gebaseerd dan op een zuivere zuurstofomzetting. Daar ziet u dan dat de natuur onmiddellijk begint met de voedingsbodem te scheppen voor die levensvormen, welke in staat zijn onder de heersende omstandigheden voort te bestaan. De aarde zal nooit een pruike opzetten, omdat ze kaal begint te worden. Ze plant gewoon nieuwe wouden. Wanneer ze te kaal wordt, dan verschuift ze eenvoudig het geheel van haar belangstelling en haar neerslag naar een ander gebied waar ze wel in staat is een welige plantengroei te

handhaven. Indien een zuurstofproductie noodzakelijk is voor de wereld zoals op dit moment het geval is, dan zal de aarde ertoe overgaan zoveel mogelijk wouden te doen ontstaan, omdat deze wouden gelijktijdig atmosfeerfilters en atmosfeervernieuwers zijn. Nemen we teveel daarvan weg, dan zien wij een vreemd verschijnsel: verandering in de waterhuishouding. De aarde reageert anders. De vruchtbaarheid is in deze gebieden niet meer zo belangrijk, want - zo zegt de aarde tegen zichzelf - hier wordt mij immers toch het harmonisch deelnemen aan mijn levenscyclus onmogelijk gemaakt, althans door middel van de plantengroei. Dus verniel ik alles. Denkt u aan de "dustbowl-verschijnselen" zoals de Ver. Staten die heeft gekend, ook ten gevolge van verkeerd ploegen en vooral van onoordeelkundige ontbossing. Datzelfde zien wij trouwens ook in Italië.

Hier speelt de mens eigenlijk de rol van verstoorder, omdat hij zichzelf niet beschouwt als deel van een geheel, maar als meester over een geheel. Dat dit meesterschap imaginair is, zal een ieder begrijpen. De mens zal zijn milieu moeten aanvaarden zoals de natuur het maakt. Op het ogenblik dat hij afwijkt van het natuurlijk evenwicht, ontstaan er nieuwe evenwichten. De mens zal - zoals alle levensvormen - zich in het begin wel daaraan kunnen aanpassen. Gaat de verandering echter te snel, dan ontstaan er conditiewijzigingen waaraan de mens te gronde kan gaan.

In de voorgaande punten heb ik getracht u duidelijk te maken wat de relatie is tussen de mens en de wereld. Want het is heel aardig om de mens te bezien zoals hij is, maar in dit onderwerp van deze cursus gaat het ten slotte om de wereld.

Het is voor een mens belangrijk te beseffen, dat hij in zijn lichamelijke vorm voor de wereld een deel van haar bestaan is. Men heeft wel eens gezegd: De mens is een luis op het hoofd van de aarde. Maar men zou eerder kunnen zeggen: De mens is een extensie van het leven van de aarde voor zover het zijn biologisch bestaan betreft. Dat dit leven beziëld is, zal de aarde niet zozeer beroeren. Er zijn zoveel krachten, die beziëld zijn en het maakt voor haar weinig uit, of er nu een bezielde jetstream is of een onbezielde jetstream. Voor het bewustzijn dat er in leeft is dat belangrijk, voor de aarde zelf niet. Voor de aarde is het verschijnsel belangrijk. Het is een noodzakelijke verplaatsing van atmosferedelen om door deze beweging een al te snelle afstoting van atmosfeer krachtens de rotatie te voorkomen.

U bent een deel van de wereld. Een groot gedeelte van uw zuiver stoffelijke eigenschappen vloeit voort uit wat uw wereld is. Je kunt nu wel met Paulus "foei" en "zonde" roepen, wanneer een mannetje achter een vrouwtje aan gaat of omgekeerd - wat ook vaak voorkomt ook zonder emancipatie - het is altijd weer de natuurlijke werking, de natuurlijke factor. Er zit niets verkeerd of zondigs aan. Het is deel van het ritme van de aarde. Datzelfde levensritme brengt nu de vogels ertoe te gaan nestelen, paren te vormen en de eierproductie aan te vangen - waarbij ze overigens niet concurreren met de legbatterijen, die de mensen van één van Gods schepselen hebben gemaakt.

Let wel, voor de mens is het belangrijk, dat hij niet alleen stoffelijk maar ook geestelijk aan zijn trekken komt. En hierin zit de strijdigheid tussen de mens in zijn stoffelijke en in zijn geestelijke vorm. Daarom heb ik beide als gescheiden waarden aangeduid en behandeld.

"De geest is sterker dan de stof". Een stelling, die wij heel vaak horen en die ten dele waar is. Echter...maar zeer ten dele. Men zou het misschien beter als volgt kunnen zeggen:

In een perfect evenwichtig en natuurlijk reagerend lichamenlijk geheel heeft de geest de mogelijkheid de voor haar belangrijkste factoren te bevorderen en vele andere factoren van leven te onderdrukken of tot onbe-

langrijkheid terug te brengen. Maar die geest kan u zeker niet veranderen. Dit is het geliefde waanbeeld van de mens, dat hij door een bepaalde manier van leven of denken zichzelf tot een heilige maakt. Nu ja, een heilige is een menselijke benaming en als zodanig kunnen wij dit zien als een deel van de waanwereld, die een mens voor zichzelf creëert. Maar je kunt van jezelf geen heilige maken. Je kunt alleen geestelijk bewust of geestelijk onbewust functioneren in de materie.

Bij een bewust functioneren zul je kosmische tendensen aanvoelen en ze op een persoonlijke wijze interpreteren. En aangezien de aarde kosmische tendensen gewoonlijk op een meer algemene manier duidt, is het voor u mogelijk om krachtens uw reactie op die kosmische krachten een wijziging te brengen in het gedrag dat u volgens de kosmische tendens op aarde eigenlijk met alle anderen zou moeten doormaken. Afwijkingen van gedrag zijn mogelijk, zonder dat daardoor de harmonie met de wereld of met de geestelijke werkelijkheid wordt verstoord. Maar het zijn afwijkingen; het is niet een totale verandering.

De mens moet begrijpen, dat hij nooit naast de mensheid kan gaan staan, maar dat hij ook nooit naast de wereld en de wetten van de wereld kan gaan staan. Eerst wie dit beseft, zal m.i. in staat zijn te komen tot een bewust geestelijk leven op aarde, waardoor de wereld voor hem een voortdurende aanvulling van zijn bewustzijn en mogelijkheden betekent. En aangezien de mens altijd van zichzelf uitgaat, lijkt mij dat voor de mens werkelijk het meest belangrijke dat denkbaar is.

Aan het einde van deze les zie ik dan nogmaals de mens, die in de wereld bepaalde behoeften en bepaalde mogelijkheden heeft.

De mens is in aanleg magisch. Magie is het vervangen van kennis en reëel bewuste mogelijkheid door gevoelens en rituelen of spreuken waardoor men gevolgen tot stand kan brengen zonder dat men ze zelf hoeft te begrijpen. Om u een typisch voorbeeld te geven:

Er zijn zelfs nu nog magiërs in India, die sanskrit-formules gebruiken zonder dat ze weten wat ze betekenen. De resultaten zijn zelfs nog redelijk te noemen. Hier is de mens dus niet alleen maar een wezen dat leeft in de krachten van de natuur, het is ook een wezen, dat door zijn gevoeligheden het evenwicht in de krachten van de natuur kan arrangeren of herbepalen, omdat het zelf (het "ik" van de mens) een variabele waarde is. Als wij die waarde veranderen, zal de aarde de neiging hebben een evenwicht tot stand te brengen. Dat heeft niets te maken met de z.g. overdrachts- en besmettingstheorieën en de gelijkheids- of identiteitstheorieën in de magie. Het is doodgewoon: een evenwicht wordt altijd weer gezocht. En waar de mens dit evenwicht in zichzelf verandert, creëert hij condities waarin dit evenwicht buiten hem weer herontstaat.

De mens heeft langzaam maar zeker een groot gedeelte van deze intuïtieve kennis, verhuld in formules en allerlei vreemde gebaren, omgezet in bewuste kennis. De wetenschap is voortgekomen uit de magie, zoals de rede is voortgekomen uit de drang tot zelfbehoud. Het is een logische voortzetting.

Maar deze wetenschap - dat moeten wij wel begrijpen - is menselijk. Het is het stellen van een stramien waarbinnen de mens zich op een tamelijk harmonische wijze kan bewegen zonder daarbij voortdurend zijn toevlucht te moeten nemen tot het onbekende. Maar daarbuiten ligt niet alleen het onbekende. Buiten de wetenschap liggen ook al die gebieden waarin intuïtie een veel grotere rol speelt en gevoeligheden belangrijker zijn dan kennis.

Als de mens werkt met wat men noemt zijn occulte of paranormale be-gaafdheden, dan kan hij dat niet doen tegen de natuur en dus tegen de wereld in. Hij kan alleen functioneren vanuit een harmonisch geheel. Een helderziende, die emotioneel in de war is, kan niet juist zien wat

er morgen gaat gebeuren. Hij kan ook niet juist terugkeren in het verleden. Een medium, dat onder bepaalde omstandigheden niet redelijk kan functioneren, is een medium dat ergens in de war is, dat doodgewoon zelf teveel problemen van oriëntatie heeft om op enigerlei wijze harmonisch te zijn. Die disharmonie is dan altijd een disharmonie waarbij de aarde mede betrokken is; dus van al hetgeen van de wereld is, van alle kracht die van de wereld uitgaat.

Een mens, die veel weet en daardoor stoffelijk - al is het soms rationaliserend - zijn wereld voor een deel kan beheersen, moet begrijpen dat hij juist in deze beheersing van de wereld gelijktijdig zijn deel van de wereld moet uitdrukken. Maar hij moet verder gaan dan dit, want de harmonieën die niet uitdrukbaar zijn volgens wetenschappelijke normen werken op hem in. Deze krachten zijn voor hem erg belangrijk. Men heeft eens gezegd: Een eigen evenwichtigheid en een gevoel van aanvaarding vormen het landingsplatform voor de kosmische krachten, waardoor de mens datgene wat hij beseft kan verwezenlijken, ook op aarde. En dat is niet onjuist.

De mens heeft een stoffelijke rust nodig wil hij magisch kunnen werken. Hij heeft een zekere lichamelijke ontspanning en rust nodig, als hij paranormale prestaties wil verkrijgen. De enige andere uitweg is die van de innerlijke chaos, de absolute hysterie, waarin dezelfde verschijnselen mogelijk worden, maar nu volledig onbeheerst en grotendeels onbeseft.

Ook waar het gaat om krachten van de geest, dus contacten met de geest, bent u afhankelijk van uw relatie met de wereld. Het is erg belangrijk dat u dit begrijpt. De mens kan niet los van de wereld als mens bestaan en kan dus ook niet in het menselijk bestaan zijn geestelijke waarden, erkenningen en krachten tot ontplooiing brengen. Wij zijn één met de wereld waartoe wij behoren. Vanuit die eenheid bereiken wij onze persoonlijke ontwikkeling.

Elke mens kan een persoonlijke ontwikkeling bereiken maar alleen, indien hij uitgaat van bestaande harmonieën en niet probeert een bestaande harmonie door een andere te vervangen, maar probeert in zich die harmonie zodanig op te bouwen, dat daardoor als vanzelf een harmonische compensatie buiten hemzelf door de krachten van de wereld zelf tot stand worden gebracht.

Wie dit beseft mens zijnde, zal ongetwijfeld een groot gedeelte van zijn gedragingen met andere ogen gaan zien; zowel zijn eigen onredelijkheden, zijn liefdes en haat als ook zijn gevoelens van onmacht en onvermogen. Als u tot dit besef bent gekomen, vraag u dan af: Hoe kan ik zo harmonisch mogelijk zijn?

Dat is in de eerste plaats natuurlijk een emotionele kwestie. Daarnaast is het echter ook een mentale kwestie. Uw denken en als gevolg daarvan ook uw handelen zullen gericht moeten zijn op het bevorderen van eenheid, van harmonie, a.h.w. de gelijkstrevenheid en van rust. Want alleen vandaaruit wordt voor u het beleven van de kosmische waarden in de stof mogelijk. Alleen vanuit dit beleven van harmonie wordt het u mogelijk het maximum te bereiken met uw geestelijke vermogens.

:--:

PARADOXEN VAN HET BESTAAN.

Een mens meent, dat hij heer van de schepping is en wordt daardoor slaaf van datgene wat hij zelf heeft geschapen. Dit is ergens een paradox.

Een mens denkt, dat naarmate hij ouder wordt hij wijzer wordt. Naarmate hij echter wijzer wordt, komt hij dichterbij de dood en heeft hij dus daar minder aan. Een schijnbare paradox.

Het is eigenlijk altijd weer zo, dat de mens met zijn manier van denken en van leven wordt geconfronteerd met dingen, die absoluut strijdig zijn met elke rede. Misschien heeft u wel eens opgemerkt hoe juist die zeer rationeel denkende mensen in hun persoonlijk leven irrationeel handelen. En misschien heeft u ook opgemerkt, dat - en dat is zeker niet alleen maar een grapje - vele professoren buiten hun speciaal gebied zich gedragen als stommelingen. Waarom eigenlijk? Wel, omdat een mens in zijn gehele bestaan uitgaat van zijn eigen regels en wetten. Voor de mens is het bijna onmogelijk te leven zonder deze begrippen. Maar de ellende daarbij is, dat hij zijn veronderstellingen poneert als zekerheden om voor zichzelf een gevoel van zekerheid te verwerven dat hij schijnbaar niet kan krijgen als hij de werkelijkheid aanvaardt.

Neem nu eens geloof. Als een mens iets gelooft, dan zegt hij dat hij het zeker weet, ofschoon hij hoopt dat hij ooit te weten zal komen of hij gelijk heeft. Maar hij zegt dat hij het zeker weet, omdat hij door deze pretentie van zekerheid misschien anderen kan overtuigen en tot datzelfde geloof kan brengen. En hoe meer mensen geloven wat hij denkt of hoopt te kunnen geloven, des te zekerder hij zich zal voelen dat hij het ware geloof heeft.

Wat is de functie van het geloof voor de mens?

Bij een mens is het zo, dat als hij moet leven met de werkelijkheid, hij die werkelijkheid niet aan kan, omdat de minderwaardigheidsgevoelens die hem dan onwillekeurig zouden bekruipen hem het leven onplezierig zouden maken. Daarom gelooft hij het maar. Hij gelooft alles.

Als u morgen wordt verteld dat er een nieuw systeem is uitgevonden waardoor ieder mens op aarde steenrijk kan worden, dan zijn er mensen die dit geloven, ofschoon iemand, die even nadent begrijpt dat, als iedereen even veel heeft, niemand rijk kan zijn en rijkdom dan een andere betekenis zal moeten hebben. Maar daar denkt men niet over na.

Datzelfde zien we bij magie. Magie bestaat niet, zeggen de mensen. Maar als er een groot probleem is - en dat kan net zo goed een technisch als een publiciteitsprobleem zijn - dan heeft men tegenwoordig een methode waardoor men vaak vooruit kan komen. Deze heet: brainstorming. Wat is brainstorming?

Brainstorming is het teruggrijpen naar de primitieve magie waarbij willekeurige, onmiddellijk opkomende uitspraken tezamen worden gevat en later door een deskundige worden geïnterpreteerd.

Maar dat kennen wij allang. Dat behoort tot het oude heidendom van de Babyloniërs. Men kwam samen voor de tempel van Marduk en bracht zich dan gezamenlijk in een toestand van razernij. Alles wat men op dat ogenblik dacht, gooide men er gewoon uit. Er stond een deskundig priester bij, die later zei wat het allemaal betekende; en hij had dan vaak gelijk ook.

Dus de mensen, die magie en het magisch werken verwerpen, grijpen daarnaar terug op het ogenblik dat ze problemen hebben waarvoor ze geen onmiddellijke uitweg zien. Is dat een paradox of niet? Diezelfde mensen

gaan uit van het standpunt dat de natuur haar eigen wetten stelt. Want, zo zegt men, wij kunnen wetenschappelijk bewijzen hoe alles verloopt. Aan die wetten kan niemand zich onttrekken. Maar als dat zo is, waarom maken de mensen dan nog wetten? Waarom zou je wetten maken, als er wetten bestaan die onontkoombaar en onvermijdelijk zijn? Als je stelt dat er nog een additieve wetgeving nodig is, dan is dat boerenbedrog. Maar nu het wonderlijke.

Mensen, die uitgaan van het standpunt dat er vaste natuurwetten of economische of andere wetten zijn, voelen zich juist genoopt extra wetten uit te vaardigen om daardoor de kans te krijgen de natuurwetten a.h.w. te manipuleren waarvan ze zeggen dat die onveranderlijk waar zullen blijven. Maar iets wat onveranderlijk is, kun je niet manipuleren! Een vreemde paradox in het menselijk denken, vind ik.

Zo vind ik het ook vreemd dat men in bepaalde kringen uitgaat van het standpunt: als je niet een geschoold geneesheer bent en tenminste "arts" achter je naam kunt schrijven en toch zoude genezen je een kwakzalver bent. Een kwakzalver is dus niet iemand, die niet kan genezen maar zegt dat hij het doet. Neen, een kwakzalver is iemand, die geneest zonder een diploma te hebben. Maar gelijktijdig zegt diezelfde medische stand die dat poneert, dat de eerste regel en de eerste wet is, dat je de mens moet helpen. Als een ander het doet, dan mag het niet. Paradox of niet?!

Ik hoor mensen zeggen, dat wij voor onze zwakkere broeders moeten zorgen. Maar het wonderlijke is, dat de mensen, die voor de zwakkere broeders willen zorgen, dit doen door de zwakkere broeders zo te manipuleren dat dezen daardoor de baas kunnen spelen over de sterkere broeders in naam van de zwakkere broeders, waarna sterkere en zwakkere broeders lijden onder het gezag dat over hen wordt uitgeoefend. Dat heet dan politiek.

Politiek is trouwens helemaal een wonderlijke zaak. Je kunt het op heel veel verschillende manieren omschrijven. Er is eens iemand geweest, die het als pseudo-crimineel gedrag heeft omschreven. Een ander heeft gezegd: Politici zijn mensen, die ons van de moeilijkheden afhelpen die ze eerst zelf hebben gemaakt. Je zou ook kunnen zeggen: Politici zijn mensen, die leven in een onwerkelijkheid, omdat ze de werkelijkheid van het leven eenvoudig niet aankunnen. Zij stellen een theorie in de plaats van de praktijk en doen alsof de theorie waar is, terwijl ze rustig de praktijk haar gang laten gaan.

Als we ons echter afvragen wat de politiek doet, dan blijkt dat de mens het gevoel heeft dat, als zij iets zegt, dat ook waar is. Maar dan, mijn waarde vrienden, leven we eigenlijk weer in de heel vroege geschiedenis van de mensheid waarin tovenaars waren, die iets zeiden en daardoor werd het waar. Vele politici schijnen te denken, dat als zij iets zeggen het ook waar wordt. Het gebeurt natuurlijk maar zelden dat ze gelijk hebben, zoals dat vroeger met de tovenaars ook het geval was. Maar daarvoor bestond weer een methode.

Wat deed namelijk de oude tovenaar? Deze maakte een recept klaar (zoiets als een groot-magisch werk in de oudheid) dat om een voorbereiding vroeg, die lag tussen de 14 dagen en de 3 maanden. In die tijd moest er een enorm aantal handelingen worden verricht. De magiër was handig genoeg om dat niet alleen te doen, want hij moest altijd een paar hulpjes hebben, die eventueel gefaald konden hebben, indien de zaak niet uitkwam.

Kijk nu naar de politici van vandaag. Doen die eigenlijk niet precies hetzelfde? Ze spelen het spel der democratie of hoe ze het anders noemen, langs zo ingewikkelde regels, dat als het verkeerd gaat, ze altijd kunnen zeggen dat een ander het heeft gedaan. Gelijktijdig zweren ze bij het woord dat dan als de enige waarheid die bestaat. Mij dunkt, hoe paradoxaal het ook moge klinken, de tovenaar van vroeger en de politicus van vandaag

hebben zoveel gemeen, dat ze krachtens hun gedrag practisch als identiek beschouwd kunnen worden. Maar we zijn er nog niet.

Wij horen op het ogenblik ontzettend veel over de emancipatie. Wat is nu emancipatie? Bevrijding van slavernij, roept menigeen uit. En sommige vrouwen voegen daaraan toe "baas in eigen buik", waartegen overigens niemand bezwaar zal hebben.

Emancipatie betekent in wezen gelijkwording en niet bevrijding van slavernij. Maar gelijkwording kan alleen dan bestaan, indien je begint met de gelijke verplichtingen te aanvaarden. Eerst daardoor namelijk kun je een gelijk gerechtigheid bewijzen. Het wonderlijke is echter, dat zeer veel mensen (en dat zijn mannen en vrouwen, dat zijn onderontwikkelde en zeer ontwikkelde volkeren) uitroepen dat de emancipatie nodig maakt dat hun gelijkwaardigheid wordt aanvaard; en als die is aanvaard, zullen ze er misschien over denken om er iets aan te doen ook. Is dat niet erg paradoxaal? Dat is wat men noemt: het paard achter de wagen spannen. Vandaar dat deze wereld met zijn streven naar vooruitgang steeds achteruit gaat. Wat misschien een paradox lijkt, maar het zeker niet is. Het is het vaststellen van een feit.

Het is wonderlijk dat de degenen, die roepen "progressiviteit" in feite teruggaan naar de vroege middeleeuwen waar elke kleine ridder koning was op zijn kasteel en plunderend en brandschattend de eigen grootheid voortdurend aan zijn onderdanen probeerde te bewijzen.

Het is geen wonder, dat er in deze dagen zo onnoemelijk veel geweld-misdrijven en roofovervallen gebeuren. Dat komt gewoon voort uit de progressieve mentaliteit die immers zegt: Ik heb mijn eigen rechten. Die rechten kan ik nemen ten koste van ieder ander, want zolang mijn rechten als zodanig niet worden erkend en iedereen mij niet vrijwillig belasting betaald, zal ik die nemen. Zo zien wij dat de vooruitgang in wezen een teruggang naar de vroege middeleeuwen is.

Als we nog iets verder teruggaan, zitten we weer in de kruistochten. Zoals u weet zijn de kruistochten een methode geweest om rijkdom te verwerven waarbij men per ongeluk ook nog enige beschaving verwierf; dit onder een hoog-heilig motto en met praktijken die beneden alle normen waren.

Als je het zo bekijkt, is de gehele samenleving vol van vreemde verschijnselen. Dat kun je alleen maar verklaren, als je zegt dat de mens zelf eigenlijk een zeer paradoxaal wezen is.

Een mens hunkert naar zekerheid en strijdt gelijktijdig voor zijn zelfstandigheid.

De mens hunkert naar rust en daarom maakt hij zich zo druk.

Een mens wil liefde, maar juist daarom stelt hij zich zo strijdvaardig op dat iedereen eerder bereid is om slag te leveren dan lief te hebben.

De mens wil eenvoudig leven, maar omdat de burens meer hebben, vindt hij dat eenvoud bestaat uit een cadillac, een landhuis en alle daarbij behorende weelde, terwijl hij zelf weet dat hij er waarschijnlijk niets aan vindt. Er zijn zelfs mensen, die naar de televisie kijken omdat ze die hebben. Als er iets paradoxaler is dan is het dit wel. Het is het gevoel van de mens, dat alles wat je hebt en wat je kunt krijgen, dat moet je dan ook maar gebruiken. Daar staat tegenover dat de mens ook andere behoeften heeft. Deze zijn veel belangrijker dan alles wat je hebt. Maar aan die behoeften komt hij vaak niet tegemoet, omdat hij volledig wil gebruiken wat hij heeft.

Als ik in een poging iets opbouwends te zeggen over de paradoxen in het leven van de mens en het menselijk bestaan alleen met deze paradoxen zou komen aandragen en geen oplossing daarvoor zou geven, dan zou mijn streven daardoor volledig teniet worden gedaan en zou mijn pretentie inderdaad een paradox vormen t.a.v. het onderwerp. Daarom wil ik probe-

ren daar iets tegenover te stellen.

Alles wat noodzakelijk is voor een mens wordt door zijn gevoelswereld aangetoond, niet door zijn verstand. Als je het gevoel hebt dat alles in orde is, dan kun je daaruit vermogen putten. Als je het gevoel hebt dat je genoeg hebt gegeten, dan hoef je niet meer, ook al zeggen ze duizendmaal dat je met knäckbröd nog bijzonder mager wordt. Dat doet mij denken aan die mens die vroeg: Hoeveel pakjes moet ik dan nog buiten de maaltijd om gebruiken om mager te worden?

Het gaat erom dat je jezelf bent. Maar om jezelf te zijn moet je beïnvloeden waar men je probeert te beïnvloeden. Als je die beïnvloeding stelt boven het zelf-zijn, dan zul je nooit aan jezelf, je eigen leven en je eigen mogelijkheden toekomen. Wat je dus als mens dient te doen is, hoe wonderlijk het ook moge klinken:

In de eerste plaats zorgen dat je elke poging om je te beïnvloeden zo goed mogelijk erkent en daarop zo bewust mogelijk reageert. Want alleen op deze manier kun je een werkelijke harmonie bereiken. Indien je je door anderen laat beïnvloeden, ontstaat er een strijdigheid met jezelf waardoor de schijn van harmonie al snel wordt verstoord door de z.g. onredelijkheid van je gedrag en de grote emotionele problemen waarmee je komt te zitten.

In de tweede plaats moet je als mens niet proberen alleen rationeel te denken. Een mens, die de rede boven alles stelt, is geneigd zijn gevoelens te onderdrukken en aan de rede aan te passen. Maar dat lukt nooit. Een mens, die redelijk denkt, castreert a.h.w. zijn gevoelsleven en leeft dan met alle gevolgen van dien. Een mens echter, die zijn gevoelsleven probeert te begrijpen, zal het in zijn verstandelijke wereld kunnen inpassen zonder daardoor aan zijn gevoelsleven ook maar iets tekort te doen. Daardoor vindt hij de evenwichtigheid waardoor zijn rede in al haar beperkingen overigens een volledig bruikbaar instrument voor hem wordt.

Een mens begint te sterven op het ogenblik dat hij wordt geboren. Dat is een feit, hoe paradoxaal het ook moge klinken. Ons leven - zeggen sommige mensen - is een voorbereiding op de dood. Biologisch kan dat juist zijn. Practisch is leven juist bestaan. Dan is het ook niet redelijk je bestaan te wijden aan de dood en aan datgene wat daarna komt. Leef vandaag. Want wie vandaag leeft, kent de krachten en de mogelijkheden van vandaag en zal daarmee de vorm bepalen van morgen. Maar hij, die leeft voor de tijd die komt, wanneer hij zal sterven of voor datgene wat noodzakelijk zal zijn over honderd jaar, hij faalt zozeer in het heden dat hij daarmee de toekomst onoverzichtelijk en waarschijnlijk onverbeterlijk maakt. Dat moet u zelf ook goed realiseren.

Men heeft wel eens gezegd: Regeren is vooruit zien. Er is geen wonderlijker verklaring dan deze. Want als regeren vooruit zien is, dan vraag ik mij af hoe het komt dat men altijd achteraf pas kan verklaren waarom het zoveel meer heeft gekost of zo onbruikbaar is geworden, of waarom men zich heeft vergist. Ik geloof dat de mensen, die over zichzelf regeren een soortgelijke fout maken. Regeren over jezelf betekent niet vooruit zien wat je over 5 uur gaat doen. Dat betekent beheersen wat je nu doet. Het betekent inzien wat je nu bent en wat je nu betekent, niet het veronderstellen wat je over honderd jaar kunt betekenen.

Leven is een voortdurende waanzin waar uit het woud van de illusie toch altijd weer een sprank werkelijkheid wordt geboren.

Leven is dolen door denkbeelden, die schijnbaar strijden met de feiten, totdat je vindt dat denkbeeld en feit elkaar wel degelijk dekken op het ogenblik dat je niet meer tracht het feit je eigen betekenis op te leggen.

Bewust leven betekent leven met feiten, die je aanvaardt en met een denken dat op feiten is gebaseerd.

Een mens kan niet leven zonder dromen. Volkomen juist. Maar als u als mens teveel droomt, leeft u niet. Indien u echter leeft, kan uw droom vaak de compensatie vormen waardoor u het leven aankunt. Vele psychologen zullen dit onderschrijven. Laten we dan nog een stap verdergaan.

De droom is een deel van ons leven en maakt deel uit van onze innerlijke werkelijkheid, die onze reactie op een uiterlijke werkelijkheid mede bepaalt. Maar dan is de droom niet iets wat buiten het heden staat of iets wat het heden voorspelt of wat met een andere wereld te maken heeft. Dan is de droom iets wat het ons mogelijk maakt beter te functioneren. Indien wij haar in de eerste plaats als zódanig aanvaarden, dan zullen wij juist daardoor gemakkelijker onze droomwereld aanvaarden zonder erdoor te worden geabsorbeerd.

Dan heb ik voor vele mensen nog één wonderlijke raad: Pretendeer nooit dat u uw naaste meer liefhebt dan uzelf, want dat kunt u niet. Degene die dit pretendeert, heeft zichzelf zozeer lief dat hij zijn meerwaardigheid over zijn naaste probeert te bewijzen door te stellen dat zijn naaste voor hem meer betekent dan hijzelf. Heb uzelf rustig lief. U kunt niet anders. U bent een mens, u denkt egocentrisch en daardoor bent u altijd in zekere mate ook egoïstisch, of u het beseft of niet. Wees bereid om alles wat voor u vreugdig en goed is met anderen te delen. Wees niet bang om uw leed te delen met anderen, die er deel aan willen hebben. Wees niet bang uw wereldje uit te breiden buiten uw persoonlijk kringetje, uw bestaantje. Werkelijke naastenliefde is namelijk niet méér voor een ander doen dan je ooit voor jezelf zou doen. Het is gewoon datgene wat je voor jezelf begeert delen met anderen zoveel je kunt. Het is een eenheid vinden met anderen zonder daarbij jezelf minder lief te hebben.

Als je jezelf haat, dan kan het niet anders of je haat de wereld, wat je ook zegt. Begin daarom eerst jezelf lief te hebben. Want pas als je dat doet, kun je de wereld liefhebben. Dit moge paradoxaal klinken, maar het is voor hen die een werkelijke harmonie in het leven willen bereiken de meest juiste regel die ik kan geven.

Zelfverloochening is een kreet, geen werkelijkheid. Want de uiterlijke zelfverloochening is altijd weer het hunkeren naar een innerlijke bevrediging, die u dan gelijktijdig boven alle anderen moet plaatsen. Wees maar gewoon uzelf. Wat meer is: deel datgene wat voor u belangrijk is met anderen. Dring het hun niet op, maar ontnem het hun niet. Leef gewoon met de wereld zoals ze is. Op die manier vermijdt u veel van de paradoxen van het menselijk gedrag. Op die manier vindt u een harmonie, die met de hele wereld, met de mensen en ook met geestelijke werelden en sferen kan worden bereikt.

U kunt gelukkig zijn, indien u begrijpt dat er niets is wat u niet met de wereld wilt delen en niets wat u de wereld benijdt. Die toestand is ideaal. Als u die toestand heeft bereikt, dan bent u één met de kosmos. Dan bent u harmonisch met de ziel van de wereld zo goed als met de gehele kosmische kracht en met al wat daarmee samenhangt.

Probeer nooit vanuit uzelf meer te zijn dan een ander. Maar als kosmische krachten of wereldse krachten u a.h.w. stuwen tot een bereiken, tot een doel, laat hen door u werken. Reageer gewoon, alsof het normaal is. Doe wat u voelt te moeten doen en ga verder. Want dit is de weg voor de mens om de paradoxen van zijn bestaan op te lossen en uit de schijn van tegenstellingen en onverenigbaarheden een eenheid te maken van de mens, die als geestelijk wezen leeft in een stoffelijke, beperkte wereld samen met de krachten van de geest, samen met de krachten van de wereld en toch zichzelf kan blijven.

Abonnementen: f 30,- p. 10 nummers
(v. leden f 20,-) (v. buitenland f 4,50 extra)
bij vooruitbetaling op giro no. 468.874
t.n.v. „O.D.V.” te 's-Gravenhage

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

I N H O U D.

APRIL 1974.

19e jaargang.
Nummer 7.

DE WERELD

De mens

CI blz. 81

Paradoxen van het bestaan

CI " 88

PRACTISCH OCCULTISME

Projecties

CII " 85

Achtergronden van bewustwording

CII " 95

Waanwereld

CII " 100

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

PRACTISCH OCCULTISME

HOOFDSTUK VII.

P R O J E C T I E S.

Als wij zeggen projecties, dan bedoelen wij het op een afstand reproduceren van een deel van jezelf. Er zijn ongeveer honderd varianten, die ik niet alle kan behandelen in dit korte bestek. Ik zal de nadruk leggen op

- a. Projectie in ruimte en tijd
- b. Projectie naar de sferen
- c. Wisselprojectie vanuit de sferen.

A. Projectie in ruimte en tijd kan als volgt worden omschreven:

Het "ik" vindt een harmonische factor in ruimte, in tijd of in beide en vereenzelvigt zich met een punt buiten eigen ruimte en tijd gelegen vanwaaruit een waarneming geschiedt (meestal gelegen in de toekomst, soms in het verleden) welke het mogelijk maakt om in eigen ruimte en tijd een beschrijving van een gebeuren te geven. In dergelijke gevallen is er wel een punt waarmee wij rekening moeten houden. Wij kunnen niet iets doen of waarnemen waarmee wijzelf niet harmonisch zijn. Aan de andere kant kunnen wij natuurlijk onze eigen harmonie sterk uitstralen en op grond daarvan allerhande waarnemingen doen en impulsen verkrijgen.

In doorsnee is deze waarneming voor de mens een toevalsproduct. Het loopt toevallig zo samen dat men iets ziet. Dat het ook bewust kan, ontgaat de meesten. Dat komt omdat zij het wezen van deze projectie (ten dele van eigen wezen) niet voldoende beheersen of daaromtrent niet voldoende weten. Om tot een dergelijke projectie te komen is het nodig dat u een punt heeft dat voor u qua waarneming belangrijk is en dat u kent. U kunt b.v. proberen hier voor dit gebouw dat u kent waar te nemen over vier à vijf maanden. Daarvoor behoeft u niet hier te zijn in deze ruimte; u kunt zich overal bevinden. De voorstelling is belangrijk. Het tijdstip dat u zich voorstelt is ook belangrijk voor het bereiken van de projectie; het is niet belangrijk voor de waarneming.

Als u namelijk een doel kiest, dan is het lang niet altijd zeker dat u ook in de roos schiet. Als ik een doel kies in ruimte en tijd, dan gaat het om een harmonische factor. Die harmonische factor zal niet altijd te vinden zijn binnen het door mij bepaalde tijdstip. Mijn waarneming zal zich dan richten op het eerstvolgende punt in de tijd waarin een harmonische factor optreedt ten aanzien van de ruimte waarop ik mij heb ingesteld. Hier is het dus gewoon een kwestie van: wat wil ik? wat denk ik?

Een ander punt dat men wel eens vergeet is: dat alle projecties geschieden door een verplaatsen van uw bewustzijn. U kunt dus niet gelijktijdig wilskrachtig bewust uzelf projecteren vanuit uw lichaam en elders

waarnemen. Daarom zegt men wel:

De wil tot projectie is het scheppen van een toenemende beïnvloeding van het eigen wezen, welke mede in de gevoelssfeer grote spanningen oproept waarna het denkbeeld dat is opgewekt telooft in de waarneming. Deze waarneming zal over het algemeen allereerst bestaan uit denkbeelden. Dit is een belangrijk punt.

Als u gedachten krijgt of flarden van gedachten, dan kunnen dit aanduidingen zijn van een waarneming die gaat komen. Houdt u zich teveel met deze gedachten bezig, dan onderdrukt u verdere waarnemingen, die uit de projectie kunnen voortkomen.

Het is moeilijker om zich terug te projecteren in tijd. Toch is ook dat soms mogelijk. Als u weet, dat een bepaald punt in uw leven kritiek is, dan kunt u later - mits bewust genoeg - proberen uzelf te waarschuwen. Let wel:

U kunt daarmee het gebeuren in het verleden niet wezenlijk veranderen. U kunt alleen uzelf voorbereiden op een ontwikkeling, die volgens uw ervaren te fel is aangekomen en juist daardoor verwarring in u heeft veroorzaakt, die u een lange tijd kostte om daar overheen te komen. U kunt dus niet een schok ongedaan maken, maar u kunt ervoor zorgen dat die schok wordt verwacht zodat u daarop juist reageert. Dit kunt u doen ten aanzien van uzelf en van een ander, maar alleen in geval u zelf direct bij de schokwerking betrokken bent geweest. Voorbeeld:

Laten wij zeggen dat u iemand wilt waarschuwen voor het overlijden van een echtgenoot, een kind, vader of moeder, noemt u maar op. Dat kunt u niet doen, indien u er alleen maar van heeft gehoord. Indien u bij de begrafenis bent geweest, dan is het nog twijfelachtig of u in staat bent zo ver terug te gaan dat die waarschuwing enige zin heeft. Maar indien u kort vóór het overlijden op bezoek bent geweest bij de overledene of een contact heeft gehad waarbij werd gesproken over de overledene met de persoon die u wil waarschuwen, dan kunt u naar dat punt terug projecteren en daar de impulsen geven waardoor inderdaad de schok wordt verminderd.

Het zal u duidelijk zijn, dat bij al deze projecties het "ik" zich ervaart als volledig bevoertuigd, ook als hij dat in wezen niet is. U kunt u niet voorstellen, dat u ergens als geest tegenwoordig bent. U weet namelijk niet wat het is om geest te zijn. U kunt dus alleen denken dat u stoffelijk aanwezig bent. Maar - en dat zult u dan wel ontdekken - dat er iets is wat u belemmert door te dringen tot anderen; zij letten er niet op. U zult dan zien, dat u enige reactie kunt wekken. Met die reacties is het dan toch wel mogelijk om bepaalde resultaten te bereiken.

Als men heel bewust is, bestaat er ook nog de mogelijkheid "een dubbel" uit te zenden. Ook dit is een vorm van projectie. Deze gaat ook in ruimte of tijd of ruimte en tijd. In een dergelijk geval wordt het "ik" geheel vereenzelvigd met een situatie, welke hetzij elders ligt, hetzij in de toekomst. Naar het verleden zijn deze projecties niet mogelijk. Op het ogenblik, dat u zich volledig heeft geconcentreerd en uzelf als het ware ziet staan in de situatie waarin u handelend wilt optreden, kunt u zich vandaaruit normaal hewegen. Wat meer is, u zult in vele gevallen, indien u dit zeer noodzakelijk acht, indien u het dus werkelijk met uw gehele wezen wilt, uzelf ook kenbaar maken. Het is mogelijk op deze wijze over grote afstanden boodschappen over te brengen.

Is men niet geschoold in deze vorm van projectie - en dat zal voor de doorsnee-mens toch wel gelden - zo is het verstandig om bij deze projectie uit te gaan van de rusttoestand van anderen. U kunt iemand, die rustig is, ontspannen is beter bereiken dan iemand, die druk bezig is. Als u iemand, die ontspannen is bereikt, dan zal dat voor deze persoon vaak een visuele waarneming zijn. Ontdekt u dat uw woorden niet worden

verstaan, dan moet u bereid zijn met tekens duidelijk te maken wat u wilt.

In andere gevallen blijkt dat u wel wordt gehoord, maar kennelijk niet volledig gezien. Trekt u zich daar niets van aan, brengt u gewoon de boodschap over.

B. Projectie naar de sferen.

Deze is vergelijkbaar met projectie in ruimte en tijd. Als u een begrip wilt hebben van wat er in een sfeer plaatsvindt, dan is het noodzakelijk dat u daar a.h.w. stoffelijk tegenwoordig bent. Nu kunt u de stof niet transformeren tot iets wat geestelijk helemaal aanwezig is. Dat gaat eenvoudig niet. Maar u kunt uw bewustzijn wel zo programmeren dat een beleving van een sfeer door u als het ware lichamenlijk wordt ervaren en geïnterpreteerd. In deze gevallen is het niet erg belangrijk dat wij precies weten waar wij naartoe gaan. U kunt uitgaan van het standpunt: Ik wil naar een lichte sfeer, en u kijkt maar waar u terechtkomt. Een vraagtekenreis in deze richting is dus haalbaar.

Als u daar aankomt, zult u altijd weer zien dat u in een wereld leeft, die niet helemaal te interpreteren is. In sommige gevallen heeft men het gevoel in een soort twee-dimensionale wereld te staan op een ouderwets schuiftoneeltje met uitgeknipte poppetjes, die u aan een stokje of een draadje heen en weer beweegt en met coulissen, die naar twee dimensies hebben. In zo'n geval gaat u er gewoon doorheen, precies zoals u wilt. Vraag u niet af: Waarom zie ik dit zo? want daarmee verstoort u elke waarnemingsmogelijkheid. Als u gewoon de zaak aanvaardt zoals ze is, dan zult u na korte tijd bemerken dat u zich ook oriënteert in zo'n twee-dimensionale of meer-dimensionale wereld, als-of het uw eigen wereld is.

Projecteert u uw wezen naar een bepaalde lichtende kracht of een lichtende sfeer toe, dan is het zeer belangrijk dat u zich in het begin niet laat overrompelen door het "anders zijn" der dingen. Ga gewoon verder alsof er niets aan de hand is. Eerst dan kunnen uw waarnemingsvermogens gaan functioneren. Eerst dan bent u in staat om al hetgeen daar bestaat zodanig te vertalen dat u het naar uw lichaam kunt overbrengen. In dit geval kunt u bepaalde personen opzoeken. Onthoud echter:

U kunt alleen een andere persoon in de sferen werkelijk bereiken, indien deze op u reageert.

Soms denkt u dat u iemand ontmoet en is dat niet waar. Daarvoor bestaat er een heel eenvoudige werkmethode: U kunt zo iemand niet iets vragen wat u alleen weet, want als het een projectie van uzelf is (een afsplitsing van hetgeen u in die geestelijke sfeer heeft gesteld), dan geeft hij alle antwoorden, die u zelf weet. U kunt echter wel op het volgende letten:

De ogen.

Zo'n wezen heeft in de sferen natuurlijk geen werkelijke ogen, maar voor u zijn er ogen, omdat u waarneemt op stoffelijk vlak.

Ogen, die leeg zijn, waarin geen iris aanwezig is, duiden aan dat wij te maken hebben met een masker. Het is dus niet degene, die wij willen spreken òf het is eenvoudig een waanvoorstelling.

Het gebaar.

Probeer met zo iemand een handdruk te wisselen. Als de handdruk in spiegelbeeld wordt gegeven (dus links naar rechts of rechts naar links, omdat u tegenover elkaar staat), dan weten wij: dit is een spiegeling, dit is niet echt. Hebben wij te maken met een reële persoonlijkheid, dan zal deze door ons op dat ogenblik als een wer-

kelijke stoffelijke gestalte worden ervaren; dat wil zeggen, dat de handdruk rechts rechts is of links links, (maar nooit gelijk, —
dat is namelijk iets wat de mens nooit doet)

Kleding.

Als men zo iemand ontmoet, heeft men de neiging te kijken wat hij aan heeft. Het is wonderlijk, de mens is vaak in de sferen meer mode-bewust dan op zijn eigen wereld. Maar dit is bijkomstig. Laat u niet afleiden hierdoor. Een gouden mantel of een wit gewaad zegt niets. Dit is immers uw eigen interpretatie van iets, meer niet. Daarom moet u zich geheel richten op de persoon en altijd op de mededeling.

Kijkt u gewoon rond in een sfeer, dan moet u proberen het geheel te overzien en niet naar details te kijken. Laten we zeggen, dat u denkt in een bloementuin te lopen. Dan moet u dus niet kijken welke soorten bloemen daar staan. U moet gewoon kijken naar het geheel van de kleurwerking. Dit is erg belangrijk omdat deze indrukken, ontdaan van allerhande details waarmee u onwillekeurig gaat fantaseren, u helpen om de reële boodschap, die u ontvangt of die u heeft uitgestraald, te zien.

C. Wederkerige projectie (wisselprojectie) vanuit de sferen.

Dit is vandaag het moeilijkste punt. Bij een wederkerige projectie gebeurt er in feite dit:

In mijn stoffelijke vorm probeer ik door mijn instelling, wil en ten slotte gestuwd door bepaalde spanningen, die ik in mij heb opgewekt, mijzelf te ontmoeten in een sfeer en wel zo hoog mogelijk. Hier sta je eerst tegenover jezelf. Het doet een beetje denken aan "Alice in Spiegelland" (Through the Looking-glass). Je staat tegenover een spiegel en je ziet jezelf daarin. Indien dit effect optreedt, is het belangrijk dat u uzelf niet blijft beschouwen, maar als het ware door de spiegel probeert te stappen. U zult met verbazing ontdekken, dat u plotseling in plaats van twee delen één geheel bent geworden. Daar uw stoffelijke projectie nu één is geworden met een van de hogere geestelijke voertuigen, kan een groot gedeelte van de kennis en de kracht daarin aanwezig worden overgedragen aan het stoflichaam.

Maar het stoflichaam is tijdens de projectie niet bewust. En daar zit nu het haakje. Als u die impulsen krijgt en u zoudt dat onmiddellijk weten, dan is het gemakkelijk genoeg om ermee te werken. Maar wat u beleeft, is voor het lichaam later eigenlijk een soort droom. Om op die droom te reageren vergt vaak meer vertrouwen dan de mens kan opbrengen. Probeer daarom altijd, wanneer u eenmaal uzelf in een hogere sfeer hervonden heeft, één enkel signaal of één enkel teken met uzelf af te spreken: een gebeuren, dat u geestelijk zoudt kunnen veroorzaken of een bepaald beeld dat u als geest misschien vooruit kunt zien en dat u vastlegt voor dat lichaam.

Als wij namelijk kracht overdragen vanuit een hogere sfeer naar onszelf, dan kunnen wij dat weliswaar doen mede met ons stoffelijk bewustzijn, maar wij moeten de zaak activeren. Zodra wij weer in de stof zijn teruggekeerd en ons gehele bewustzijn geïntegreerd is met de menselijke rede, die daar meestal domineert, dan zullen wij die krachten niet meer ontladen. Wij hebben dan het gevoel dat het onwerkkelijk is. Daarom bouwen we er een soort trekker-mechanisme in.

Dit trekker-mechanisme bestaat in een sterk uitzenden uit de geest, zoals je daar bent, naar je lichaam toe als bevel: Op het ogenblik, dat dit of dat gebeurt of wordt gezien, heb je de kracht

om dit of dat te doen. Doe dat! Hier is sprake van een zelfsuggestie, die uit een hogere geestelijke sfeer wordt opgelegd aan het stoffelijk voertuig.

In het occultisme hebben wij altijd te maken met typen van mensen, met vormen van hoofd en handen en al die dingen meer. Wij hebben daarover in vorige lessen reeds voldoende gezegd en voor verdere gegevens bestaat daarover een uitvoerige literatuur. Onthoudt u nu dit:

Als ik in een hogere sfeer wil werken en ik wil mijn krachten of mijn bedoelingen richten op een bepaalde persoon, dan kan ik dat niet alleen doen op diens uiterlijk zonder meer. Vanuit een hogere geestelijke sfeer kun je namelijk niet actief ingrijpen op grond van uiterlijk, maar alleen op grond van karakteristieken, dus eigenschappen van die persoon. Onthoud dit, als u wilt werken met iemand. Het eenvoudigste voorbeeld:

U heeft een patient (geestelijke genezing) en u wilt die patient helpen. U bent in staat om door een wederkerige projectie een deel van uw wil en uw bewustzijn over te brengen in een hogere geestelijke sfeer en gelijktijdig vandaaruit uw lichaam en wereld te beïnvloeden. Dan heeft het geen zin u alleen op de naam van die persoon te richten. Dat heeft alleen zin, indien in ons stoffelijk voertuig voordien een indruk bestond van de eigenschappen van die persoon. Als de gelijkheid met de werkelijkheid meer dan driekwart bedraagt, dan zullen wij altijd wel resultaten boeken.

Nu is wederkerige projectie natuurlijk wel iets wat niet alleen maar plaatsvindt vanuit de stof naar een hogere geestelijke wereld. De mens is een complex ego met vele voertuigen. Sommige van die voertuigen leven weliswaar in een wereld van trillingen en energie waarin geen vormen voorkomen, maar ze blijven zich toch bewust van het stoffelijke dat u bent.

Nu is het mogelijk, dat uw eigen geest bepaalde stoffelijke spanningen of reacties opmerkt en daarop wil reageren. In dat geval gaat er dus niet een deel van het stoffelijk voertuig naar boven, maar wordt a.h.w. een deel van de kracht en de energie van één van die geestelijke voertuigen in uw lichaam geprojecteerd.

Wanneer deze projecties plaatsvinden, dan zullen daardoor vele wonderlijke verschijnselen kunnen ontstaan, die soms zelfs reële lichamelijke ervaringen bevatten.

Als b.v. een groot gedeelte van de spanningen in een mens op sexueel vlak liggen, dan is het mogelijk dat de geest probeert deze factor op te vangen door het tegengestelde deel van de sex-hormonen die in het lichaam aanwezig zijn (iedereen heeft een man-vrouw evenwicht in zich) tijdelijk dermate te stimuleren, dat het mogelijk wordt een z.g. bevredigingsdroom te veroorzaken, die als een realiteit wordt ervaren. Wij spreken dan in het oude bijgeloof van "incubus" en "succuba". Wij denken dan aan demonen, die een bepaalde rol spelen. Zij bestaan werkelijk, maar het merendeel van deze verschijnselen wordt eerder door de geest zelf veroorzaakt.

Op deze manier probeert men een verandering van evenwicht in het lichaam tot stand te brengen. Voor een hoger voertuig kan dit zeer belangrijk zijn. Als iemand een taak heeft die op dit moment stoffelijk op een bepaalde manier moet worden vervuld of grote spanningen of veranderingen op stoffelijk niveau moeten worden verwerkt, zo zullen geestelijke voertuigen dus op u inwerken. Maar er is altijd het "feedback"-verschijnsel; dus een deel van hetgeen u in een schijndroom of wat dan ook lichamenlijk ervaart, zal weer reflecteren naar het voertuig en dit moet deze invloeden neutraliseren. Het geestelijk voertuig kan dus niet gewoon de impulsen opnemen zoals ze in de stof zijn gekomen. Het moet

als het ware veranderen wat aankomt.

Deze veranderingen nu heten dan sublimaties. Niet de sublimatie van bepaalde esoterische richtingen, maar het omvormen van de beleving tot een geestelijke kracht. Hierdoor kunnen inderdaad op een bepaald geestelijk vlak excessieve krachten ontstaan, maar die krachten zijn niet op het geestelijk niveau bruikbaar. Zij zullen altijd moeten worden teruggespeeld naar de materie. In ieder geval is het belangrijk, dat u begrijpt wat dat terugspelen ten gevolge kan hebben.

Deze inwerking vanuit een geestelijk voertuig zult u zelf nooit kunnen beïnvloeden. De projectie, die een deel van uw geest naar de stof uitzendt, onttrekt zich geheel aan elke controle. U zult in vele gevallen niet eens concreet kunnen bemerken wat er gebeurt, tenzij u volledig van dit verschijnsel op de hoogte bent en daarmee enige ervaring heeft.

Maar wat gebeurt er, als uw reactie een krachtexces veroorzaakt op het niveau van het actieve geestelijke voertuig? Deze bereikt u stoffelijk, maar dan zult u die ook moeten gebruiken. En hier komt weer een punt, dat voor het praktisch occultisme van belang is.

Bij dergelijke ervaringen zal bij de mens vaak een gevoel van lusteloosheid en onrust ontstaan. Het is wonderlijk, want die lusteloosheid is alleen maar een gebrek aan doel. Het is meer: "ik weet niet wat ik wil" dan: "ik kan niets".

Heeft u een dergelijk gevoel en is daaraan de een of andere droombeleving vooraf gegaan, probeer dan die kracht onmiddellijk op iets of iemand in uw wereld te richten. U kunt het gebruiken om te genezen, u kunt het gebruiken om gedachten over te brengen (telepathie wordt door deze impulsen meestal gemakkelijker en sterker te richten), maar u moet die kracht kwijt. Indien u haar zelf behoudt, dan vormt ze een grote lusteloosheid waarbij u zich eigenlijk van hot naar haar beweegt en voor niets tijd en de nodige interesse weet op te brengen, ofschoon u tijd genoeg zou hebben.

De gevallen, die ik heb behandeld en die deel uitmaken van drie hoofdrichtingen, heb ik gehaald uit ruim honderd projectie-mogelijkheden die er vanuit en voor de mens bestaan.

Dan zullen wij rekening moeten houden met het feit:

Alle krachten, die worden gewekt, zullen vanuit ons in een wereld of in een sfeer moeten worden gebracht. Wij kunnen geen energieën op deze wijze opgewekt in onszelf behouden. Wij kunnen geen enkele waarde, die door projectie in ruimte of tijd voor ons is ontstaan, voor onszelf behouden. Wij kunnen er niet beter van worden, wij kunnen er niet minder van worden, wij blijven wie wij zijn. Indien er krachten optreden, dan zullen wij die altijd aan een ander moeten geven.

Voor degenen, die bewust uittreden naar bepaalde sferen om de geest te helpen, is het misschien ook wel goed om zich te realiseren dat het in deze gevallen heel vaak niet gaat om een concrete uittreding, daar ze een lichamelijk besef behouden van hetgeen zij doen. En dat wijst dus meer op een projectie dan op een uittreding.

Bij een uittreding kun je naderhand alleen een deel van je indrukken overbrengen. Die zijn dan sterk fragmentarisch, maar ze zijn over het algemeen wel erg kleurig.

Bij een projectie echter is er altijd een volledige sequentie. Er zijn geen sprongen in: er ontbreken geen details aan.

Als de mens heeft geleerd zich te richten op totalen en niet naar de details te kijken, dan krijgt hij een volledig beeld. Met dat beeld, dat hij terugbrengt uit een sfeer of uit ruimte en tijd, zal hij soms ook wat moeten doen. De krachten verschillen. Bij een uittreding in tijd ontstaat

er een mate van wat men tijdsenergie zou kunnen noemen, vooral als hij uittreedt in de toekomst.

Uittredingen in de toekomst betekenen het ontstaan van een potentiaal in zichzelf dat moet worden ontladen.

Uittredingen in de eigen tijd in de ruimte betekenen een gering energieverbruik, dat over het algemeen geen verdere maatregelen vergt. Bewuste projectie in tijd impliceert:

Energie, die alleen in de eigen tijd geuit kan worden en wel voornamelijk via lichamelijke activiteit. Dat laatste moet u a.u.b. goed onthouden.

U kunt met die energie niet iemand genezen en niet telepathisch werken. U moet deze energie kwijt. Dus ga desnoods met de schoonmaak beginnen, was de pannen af, hak hout of ga een paar uur extra trimmen. Op het ogenblik, dat die spanning is afgereageerd, zult u zich misschien wat vernoeid, maar vooral heerlijk ontspannen gevoelen. Wanneer u dat gevoel heeft, dan gaat u een uurtje rusten. U zult dan waarschijnlijk in dat uur kort maar diep slapen, daarna wordt u volkomen verfrist wakker. De indrukken, die u heeft opgedaan, blijven sterk en als u daaraan twijfelt, kunt u ze eventueel voordien vastleggen.

Bij een persoonlijke uittreding of projectie in de richting van een geestelijk wereld moet men het volgende onthouden:

Elke uittreding betekent een belasting voor het levenskoord. Een projectie betekent dit niet, omdat de wezenlijke eenheid niet wordt verbroken, maar er tijdelijk een soort duplicaat van het "ik" in een andere wereld ontstaat, waar tussen u en het duplicaat een volledige communicatiemogelijkheid bestaat. Er is dan geen zilveren koord als verbinding. Er is een spanningsoverdracht.

Bij een uittreding is er een zilveren koord. Dat zilveren koord absorbeert delen van de krachten, die u geestelijk bezit en transformeert ze overigens in krachten, die u lichamenlijk gewoon kunt behouden.

Bij uittreding is het niet noodzakelijk de energie zonder meer af te reageren. Voelt u zich echter zeer sterk of zeer harmonisch na een uittreding, dan is het natuurlijk altijd heel goed om iets daarvan aan uw medemens over te dragen. Voor uw eigen welbevinden is dat geen noodzaak.

Treedt u uit door het duplicaat in een bepaalde wereld te postuleren en zo te concretiseren, dan gebeurt er iets anders. U neemt nl. als het ware draadloos alle krachten op, die op de projectie werken. En omdat u zich identificeert met die projectie, neemt u ze op maar niet getransformeerd. U neemt ze op in hun werkelijke kracht of hun werkelijk wezen. Bent u dus door een projectie verbonden met een hogere sfeer, dan zult u die krachten alleen overeenkomstig de eigen karakteristiek van die sfeer kunnen uitstralen.

Dit betekent voor b.v. een Zomerlandsfeer: het uitstralen van gevoelens of emoties, het zenden van genezende krachten, maar vooral het scheppen van ontvangstmogelijkheid in anderen voor hogere krachten. Als u dus door een projectie met Zomerland verbonden bent geweest en u heeft een patient, dan moet u niet zeggen: Ik ga de patient met die krachten genezen. U zegt: Ik gebruik die kracht om in de patient een harmonie tot stand te brengen. Wanneer ik die harmonie naar de patient uitstraal (en dat kan op stand), dan zal daardoor de patient zelf ontvankelijk worden voor een groot aantal genezende krachten, die echter verder kunnen reiken dan Zomerland.

SAMENVATTING.

- I. Projectie is altijd het opwekken van een spanning in jezelf waardoor je een dubbel van jezelf doet ontstaan op andere plaatsen - of die nu geestelijk of stoffelijk zijn - en eventueel op tijden, die verschillen van uw huidig tijdsbesef. In al deze gevallen is een onmiddellijke en volledige overdracht van waarden mogelijk, mits u zich niet laat afleiden door de kleine verschillen of de verschillen in waarneming, die vooral in de eerste ogenblikken optreden. De vertekening is immers niet belangrijk. Na korte tijd oriënteert u zich en kunt u werkelijk waarnemen in ruimte en tijd. U kunt dan werkelijk waarnemen in bepaalde sferen, u kunt reëel handelen en reëel contact opnemen.
- II. Alle energieën, die sterker zijn dan wijzelf of die een veel hoger trillingsgetal hebben dan wij lichamelijk bezitten, zullen ook in ons aanwezig zijn, wanneer wij werken met projectie. Deze energieën moeten afvloeien, maar de verwerking daarvan zal alleen kunnen geschieden middels ons bewustzijn zodat onze eigen wil daarbij een rol speelt.
- III. Dit punt is misschien wel het belangrijkste van alles:
Bijna iedereen zal onder omstandigheden zichzelf projecteren. Deze projecties of uittredingen zijn niet altijd tijdsstabiel (er kunnen dus verschuivingen in tijd een rol spelen), maar zij zijn altijd ook zeker energie-overdracht.

U zult begrijpen, dat u niet de enigen bent, die aan projectie doet. Geesten kunnen onder bepaalde omstandigheden ook een projectie naar de wereld sturen. Als zij dat op een andere manier doen, dan ontstaat er zelfs een voor een helderziende waarneembaar dubbel, dat echter niet verbonden is met de persoon zelf.

Nu zal een geest, die zich op aarde wil manifesteren toch graag zelf erbij willen zijn. Deze methode wordt dus maar heel zelden gekozen en dan alleen door zeer hoge krachten, die zonder een zeer grote beperking van hun wezen en mogelijkheden geen direct contact met uw wereld zouden kunnen opnemen. Geesten echter, die om de een of andere reden hun eigen karakter willen verbergen, zullen van die projectie-techniek vaak wel gebruikmaken.

Projectie namelijk komt voort uit datgene wat ik als besef projecteer. Iemand, die geschoold is in een zichzelf bedriegen, kan dus een beeld projecteren dat niet identiek is met wat hij zelf is. Zou je zelf afdalen naar een wereld, dan kun je nooit vermommen wat je bent. Je kunt wel doen alsof je iets anders bent, maar je blijft toch jezelf. Projecteer je je echter, dan kun je een groot gedeelte van je eigenschappen terzijde stellen of achterlaten. Wat er overblijft is dan een realiteit en kan niet zo gemakkelijk worden betrapt. Vele van de z.g. demonen, waarmee de mensen op aarde te maken hebben, berusten op dergelijke projecties. Om u een voorbeeld te geven van wat er mogelijk is:

Er bestaat een kracht (overigens zeker geen absoluut kwade kracht) die u het best zoudt kunnen omschrijven als een soort inktvis wier armen zo verstrengeld zijn, dat ze bijna ontblote hersenen met hun verbindingen schijnen voor te stellen. Naar gelang van de omstandigheden zullen één, twee, soms drie tentakels uitsteken. Indien deze entiteit contact wil opnemen met iemand op aarde (ze is zelfs een natuurgeest, ze behoort tot de buitenaardse natuurkrachten), dan zal dit wezen het moeten doen door een menselijke gestalte uit te zenden. Want een normaal mens, die contact krijgt met een dergelijke figuur, schrikt zich een hoedje,

zet 'n op en loopt weg. Dus wordt er een menselijke gestalte uitgezonden. Maar nu is er iets eigenaardigs bij. Die menselijke gestalte heeft wederom in het oog iets bijzonders. Let je op het oog, dan zie je daar een soort fading-verschijnsel (een verdwijnende en weer opkomende gestalte) en dat is, als je heel goed kijkt, een minuscuul portret van de werkelijke gestalte, die dit beeld heeft uitgezonden. Dat komt omdat de handelingen van deze pop (dat is eigenlijk de projectie in dit geval) moeten worden gemanipuleerd door het werkelijke bewustzijn. Daarom zien we elke keer, als de impulsen komen, iets van de werkelijkheid doorstralen. Hierdoor zou je dus kunnen constateren: de gestalte, die mij verschijnt, heeft deze of gene achtergrond. Een gestalte, die de ogen gesloten houdt, is in een dergelijk verband altijd erg onbetrouwbaar. Vraag dan naar eerst, of ze even de ogen wil openen en je even goed wil aankijken.

De demonen, die deze gestalten gebruiken, zullen zich natuurlijk zeer sterk richten op wat de mensen denken. Als een baarlijke duivel u verschijnt (dit is zeker denkbaar), dan wil dat gewoon zeggen dat een entiteit, die op de een of andere manier bij u angst of begeerte wil prikkelen, deze gestalte ontleend heeft aan het menselijk denken en een dubbel heeft opgebouwd in deze zin; een projectie dus. Maar dat wil ook zeggen, dat die projectie zich als het ware met één vingertje kan veranderen in iets anders. Er is geen blijvende structuur. Om een voorbeeld te geven:

U kunt allemaal het verhaal van Kathy King. Kathy King was een figuur, die zich door een medium manifesteerde en zich materialiseerde. Deze materialisatie blijft gelijk van vorm.

Denkt u eens aan de sprookjeswereld. Daar hebben we figuren, die - zodra ze ook maar worden aangevallen of op de een of andere manier worden aangeraakt - veranderen. Dan is opeens de mooie jonge man b.v. een grote beer, van een beer wordt hij een slang, van een slang een panter, vervolgens wordt hij een enorme keisteen die dreigt neer te vallen en als dat dan niet helpt, wordt de figuur weer man. In sprookjes zien wij die veranderingen dus wel.

Die veranderingen, als je die zou willen interpreteren volgens de occulte kennis, duiden aan

- a. dat degene, die daar verschijnt niet werkelijk aanwezig is,
- b. dat er sprake is van een projectie die wordt gestuurd,
- c. dat de projectie een bepaalde doel heeft dat door deze veranderingen nede gediend schijnt te worden.

Als u dus te maken krijgt met allerhande demonen, duivels en schrikwekkende figuren, dan moet u maar denken: een vlo onder een vergrootglas gezien is ook een monster, toch kun je haar tussen duim en wijsvinger doodknippen.

Een projectie heeft nooit die hoeveelheid energie waardoor ze u werkelijk kan schaden. Ze is meer een communicatiemiddel dan een machtsmiddel. Dergelijke schrikwekkende gestalten zijn nu eenmaal projecties. En omdat ze projecties zijn, kunnen ze u niets doen. Realiseer u dat en zij zullen of veranderen of verdwijnen. Daarom behoeft u dus voor dergelijke figuren, gestalten of invloeden nooit bang te zijn.

Soms wordt een projectie ook wel vanuit de geest gericht en dat komt wel eens uit een lagere sfeer als een emotie. Deze emotie wordt dan door uzelf meestal vertaald. Ik neem één enkel voorbeeld:

Heeft u wel eens het gevoel gehad dat er iets aanwezig was en was dat iets duisterder dan duister, zo donker dat in het donker a.h.w. het nog dieper zwart was? Indien u die ervaring heeft doorgemaakt, dan heeft u inderdaad met een aanwezigheid te maken gehad. Maar als u nu uw gedachten richt op licht, dan kan dat duister maar één ding doen: het kan

een gestalte aannemen die voor u aanvaardbaar is of het kan verdwijnen. Want uw projectie van licht heft elke projectie van duister op. Wilt u zich toch handhaven op dit vlak, dan moet er een gestalte, een vorm, worden aangenomen die niet identiek is met duister. Op deze manier kunt u zich zelfs tegen heel veel bezweringskrachten van bepaalde magiërs verweren.

Veel magiërs werken ook met projecties. Maar een projectie is altijd - en dat moet u goed onthouden ! - in zichzelf krachteloos. Als de projectie kracht krijgt, dan kan ze die alleen bezitten, indien zij deze aan u ontleent. Als u die kracht niet geeft, maar daar gewoon iets tegenover stelt, kan er niets gebeuren. Dit betekent, dat u voor veel demonische gestalten niet bang behoeft te zijn. Dit gaat zo ver, dat het zelfs op astraal terrein geldt.

Als u op astraal vlak met de grootste monsters en verschrikkingen wordt geconfronteerd en u bent niet bang, dan kunt u daar doorheen lopen alsof het alleen maar een rookwolkje is. Zij kunnen u dan niet aantasten, ze kunnen u niets doen. Als zij iets kunnen doen, dan komt het omdat u door uw emotie aan die gestalte kracht geeft.

Voor u geldt bij elke projectie natuurlijk hetzelfde. Een projectie is een communicatiemiddel en geen waarnemingsmiddel. U kunt niet een projectie van uzelf op een ander stellen en feitelijk nog iets doen. Het enige dat u kunt doen is de kracht gebruiken, die de ander u ter beschikking stelt. En tenzij u in zwarte magie wilt gaan knoeien, kan ik u dat niet aanbevelen, omdat hierdoor spanningen voor u worden opgewekt, die bij het terugnemen van de projectie voor u wel eens een lelijke klap zouden kunnen betekenen.

Hier hebben wij dan een beeld van enkele van de vele mogelijkheden, die met projecties samenhangen. Er is nog één ding waarvoor ik u in het bijzonder wil waarschuwen:

Als u een sterke wensdroom heeft en u houdt zich daarmee bezig met uitsluiting van al het andere, dan lijkt het vaak of alles die wensdroom gaat bevestigen. Zolang u het beeld vasthoudt dat het zo is, heeft u ook het gevoel dat het zo is. Maar op het ogenblik, dat u verwacht dat er daardoor een actie buiten u zal zijn, is er niets meer. Denk dus nooit dat u met het projecteren van een bepaalde gedachte of een bepaalde wens zonder meer macht kunt uitoefenen. Dat kunt u alleen, indien u voortdurend zelf in die projectie aanwezig blijft en zelf de verwezenlijking ter hand neemt, anders gebeurt er niets.

De gehele occulte wereld, deze geheimzinnige en duistere wereld, is gevuld met gestalten, met waarnemingen, met krachten. Iemand, die zich hiervan bewust is en desondanks zijn eigen wegen gaat, is onaan-tastbaar. Dit geldt zowel ten aanzien van de meest duistere als voor de hoogste lichte kracht. Alleen de kracht waarvoor u zich openstelt - onverschillig hoe - kan op u inwerken. Het is dus erg belangrijk dat u zelfbeheersing leert. Een mens, die zichzelf kan beheersen en die niet onmiddellijk wordt overspoeld door de gevoelens van vreugde, emotie, angst of wanhoop, zal juist door zijn beheersing van al de projecties rond hem over het algemeen zijn eigen wil kunnen doorzetten of althans zijn eigen leven verder kunnen leven.

Een occultist weet, dat een mens op deze wereld een beperkte vrijheid heeft. Die beperking ligt o.m. in uw incarnatie, zij ligt in uw karakter, zij ligt in het doel waarvoor u op de wereld bent gekomen. Maar zodra u zich gaat openstellen voor andere krachten zonder eerst uit te maken, of die krachten wel bij u passen, of dit aanvaardbaar en juist is, of de voorstelling wel overeenstemt met uw eigen innerlijke werkelijkheid, dan verliest u uw vrijheid. Dus beheers uzelf. Leer uzelf altijd eerst na te denken, ook over de mogelijke consequenties. Alleen

het feit, dat u dit probeert te doen, is voldoende om u een zekere zeggenschap te geven over al wat er rond u is en wat u zoudt willen beïnvloeden.

In de occulte wereld heeft men de neiging namen en bepaalde begrippen als macht te zien. Een naam is niet macht, omdat ze het wezen aanduidt dat ik daarmee benoem. Een naam is macht, omdat ik geloóf dat ik daardoor invloed kan hebben op die kracht of die persoon. Hier is mijn eigen instelling meer bepalend dan mijn kennis. Dit geldt bij projecties zo goed als in uw dagelijks leven. Daarom moet u altijd proberen overtuigd te zijn van uzelf, uw kunnen en uw onaantastbaarheid. Juist degene, die deze overtuiging voortdurend in zich weet te versterken, beschikt over vele mogelijkheden tot bewust waarnemen en zelfs tot handelend optreden in ruimte en tijd. Hij beschikt over de mogelijkheid om in geestelijke werelden en sferen contacten op te nemen en kan zelfs via een wederkerige projectie uit zijn hogere geestelijke voertuigen die krachten en energieën naar de wereld zenden, die hij nodig heeft voor het vervullen van een taak.

De bedoeling van deze cursus is om u enig inzicht te geven in de verschillende dingen, want het is een soort oriëntatie-cursus.

Wat ik nu heb gezegd, zal voor velen van u misschien belangrijk kunnen zijn, vooral omdat er mensen zijn, die bepaalde ervaringen hebben of bepaald ervaringen nastreven. Als zij nu dit materiaal eens doornemen, dan geloof ik dat zij daardoor toch wat gemakkelijker en met minder risico en minder zelfbedrog ook op dat terrein zullen kunnen functioneren.

:--:~:

ACHTERGRONDEN VAN BEWUSTWORDING.

Als wij zeggen "achtergronden van bewustwording", dan moet u wel begrijpen dat ik daarmee doel op vele aardse zaken, die pretenderen bewustwording te brengen. Ik hoop, dat dit voor u geen teleurstelling is.

Er zijn verschillende systemen en methoden, die proberen de mens bewuster te maken. Vele van deze adverteren met "gelukkig-maken". De Rosecrucian Fellowship b.v. heeft nogal eens de gewoonte te zeggen: "Wilt u gelukkig worden, meldt u bij ons. "

Dan heb je nog - eerst was het Dynamics - nu is het Scientology. Dat is ook zo'n systeem: "Bent u niet gelukkig? Kom bij ons, wij maken u gelukkig." Het kost je wel veel, naar je wordt gelukkig; tenminste dat hopen ze. Wat zijn eigenlijk de achtergronden daarvan?

Elke mens heeft bepaalde dingen in zich waarmee hij moeilijk uit de voeten kan. Je begint eigenlijk al te leven voordat je op aarde bent; d.w.z. in de tijd dat je nog niet geboren bent, maar wel reeds op komst. In deze periode kunnen de ervaringen van de moeder bepaalde indrukken wekken. Deze kunnen invloed hebben op het lichaam als geheel. Ze kunnen het zenuwstelsel beïnvloeden, enfin er kan een hele hoop gebeuren. Dan word je geboren en word je verder geconditioneerd. Iedereen vertelt

wat wel en wat niet mag. U weet het: het rechter handje is mooi, het linker handje deugt niet. Op die manier word je langzaam maar zeker een beetje verwrongen opgebouwd. De doorsnee-mens die ongelukkig is, is dat vooral omdat hij niet evenwichtig is.

Nu is bewustwording juist het vinden van zoveel gegevens en erkenningen in je leven dat je daardoor in een evenwichtig geheel netjes oud kunt worden, voortdurend meer lerend om dan over te gaan en te zeggen: Ziezo, dat hebben wij gehad.

Maar nu zijn er heel veel mensen die zeggen: Ja, maar ik weet geen raad met mezelf. En nu komen er dan systemen die zeggen: Wij maken u gelukkig. Er zijn kerken die zeggen: Als je in het klooster gaat en je geeft je over aan Jezus, dan word je gelukkig. De Jesus-people zegt: Gooi je lasten op Jezus en wees gelukkig. Waarmee ze Jezus tot een soort pakezel voor het menselijk onverstand hebben gedegradeerd.

In al deze gevallen proberen zij op de een of andere manier de spanningen op te lossen, die er in u bestaan. Gaat u naar de Jesus-people, dan beginnen zij met te zeggen: Kijk eens, wat er is, is niet zo erg. Het verleden is afgedaan, praat daar niet meer over. Als je een fout maakt, dan zullen wij proberen je te helpen die niet meer te maken. Er is niemand, die iets van je vraagt. Je moet alleen proberen om goed, om gelukkig te zijn en daar is Jezus, die je dat geeft.

Nu klinkt dat natuurlijk voor een mens die redelijk nadenkt erg sulig. Maar in feite suggereer je daarmee dat alles wat je hebt geleerd niet zo belangrijk is. Er is een belangrijker ding in je leven gekomen; en dat helpt je, dat maakt het je mogelijk om bewust te worden, dat maakt het je mogelijk om het leven te ervaren, om a.h.w. alles wat in dat leven is te absorberen zonder van slag te geraken.

Gaat u naar Scientology, dan heeft u te maken met het verhoor, dat u moet ondergaan, als u zich daar aanmeldt. Het begint meestal met een kleine cursus. Dan moet u voor nog een cursus bijtekenen en op een gegeven ogenblik komt het grote moment, dan krijgt u een soort primitieve leugendetector in handen en begint men u alles te vragen. Precies wat u gedaan heeft, met wie en hoe en waar en waarom? Liegen kunt u niet volgens uw eigen idee, want dan gaat de meter zwabberen, dus u moet wel. Maar het gekke is, dat als de mensen dat alles zitten te vertellen, dat zij voor het eerst met zichzelf worden geconfronteerd. Velen worden er gek van. Vandaar dat Scientology niet zo'n goede naam heeft.

Anderen begrijpen eigenlijk nu pas wat zij zijn. Maar die zeggen op hun beurt: Waarom zou ik verder leven zoals ik dat heb gedaan? Zij zeggen ook: Die vrouw van mij laat die maar zitten. En: laat de Staat maar verrekken, ik leef zo wel. Maar dat deugt dan weer niet. In feite is het dus een poging om de mens met zichzelf te confronteren. Veel verder dan dit gaat het eigenlijk ook weer niet. Er zijn wel allerhande pretensies. "Wij zouden u ongeveer 35 punten hoger in I.Q. kunnen maken. Nu, dat kunt u rustig vergeten. Het gaat er gewoon om: De mens moet een beetje zichzelf aanvaarden zoals hij is en begrijpen hoe hij er eigenlijk voor staat. En als die mens dan nog voldoende zelfbeheersing heeft om met die kennis ook nog harmonisch en bewust verder te handelen, nu dan komt hij inderdaad een eindje verder en wordt hij ook wat bewuster.

Als je kijkt naar b.v. de Rozekruisers. De oude systemen van meditatie, zelferkenning, kaarsje voor de spiegel en dan staren en staren totdat je jezelf kent. Wat dat betreft, ook het verblijf in het duister, dat bij sommige Loges nog steeds voor de inwijding staat, is ook een poging om de mens met zichzelf te confronteren. Op de achtergrond van al die bewustwordingen staat eigenlijk het feit, dat de mensen zichzelf niet kennen. Vroeger schreven de Grieken ook al "Ken uzelve". Tegenwoordig zijn er ook vele groepen, die dat ook schrijven. Maar "ken uzelve" bete-

kent niet alleen maar: zie jezelf zoals je bent. Dat is vooral: aanvaard jezelf zoals je bent.

Als u werkelijk een beetje bewuster wilt leven en een beetje gelukkiger wilt leven, dan kunt u niet proberen de wereld naar uw hand te zetten. U kunt ook niet bepaalde dingen in u helemaal opzij zetten. U moet voor uzelf weten wat u bent en wat u wilt. Wat u dan doet, moet eruit voortkomen dat u - wetend wat u eigenlijk wilt en wat u bent - een bewuste keuze doet: dat lijkt mij het best en dat doe ik. Je kunt toch niet alles tegelijk hebben. Degenen, die zeggen dat zij u gelukkig zullen maken, kunnen u hoogstens de kans geven om een beetje evenwichtiger te leven, indien u tenminste in staat bent de paardenindelen te doorstaan waarmee ze die evenwichtigheid tot stand weten te brengen.

De kern van het geheel zou ik als volgt willen omschrijven:

Bewustwording kan alleen dan plaatsvinden, indien wij uitgaan van de werkelijkheid. Maar de werkelijkheid wordt in de eerste plaats weer bepaald door wat wij zijn.

Er zijn veel mensen, die voortdurend worden gekweld door een honger naar b.v. bepaalde bezittingen. Dat noemen zij dan "voorzorgen volgens Gods wil", terwijl zij verduveld goed weten dat zij tegen God en alle mensen zondigen. Die mensen kunnen zichzelf voorhouden dat zij vroom en goed zijn, maar zij weten dat zij het niet zijn. Zij kunnen nooit evenwichtig zijn. Er zijn er zelfs bij die hun toevlucht hebben gezocht in de zangstudie. En dan heb je van die mensen, die kapitalen hebben gemaakt ten koste van anderen en die dat dan a.h.w. proberen op te lossen door voor hun aandeelhouders een opera aria ten gehore te brengen. Misschien kent u dergelijke typen.

Deze mensen kunnen niet echt gelukkig zijn. Zij zullen ook nooit bewust worden, omdat zij alles wat werkelijk is opzij schuiven en verwringen, totdat het past bij het beeld dat zij van zichzelf hebben gemaakt: de welwillende door God gezegende, die voortdurend verder gaat en door de onrechtvaardige wereld wordt achtervolgd en desondanks eens zal overwinnen.

Wat je nodig hebt is gewoon eerst een mate van zelfkennis.

Als je mooi wilt zijn en je bent het niet, geef jezelf toe dat je het niet bent. Begin daar nu eens mee. Als je denkt, dat je erg verstandig zou willen zijn en je weet dat je het niet bent, geef dan rustig toe dat je niet even verstandig bent als een ander. Als je het gevoel hebt dat je alles hoog en vergeestelijkt moet zien, terwijl je stoffelijk toch meestal lager zakt, geef dan jezelf toe dat dat voor jou een belangrijke rol speelt. Erken nu eerst maar eens wat je allemaal motiveert, wat je werkelijk wilt, wat je werkelijk bent en wat je werkelijk zoekt in de wereld. Dat betekent nog niet dat je dat allemaal behoeft te doen, maar dan weet je het tenminste en dan zul je ook begrijpen waarom je op een bepaalde manier gaat reageren. Je zult dan de wereld rond je niet meer misverstaan.

Mensen denken altijd: bewustwording dat is wat ik leer over de wereld. Hoe kun je iets leren over een wereld, als je niet eens de relatie tussen jezelf en de wereld reëel durft aanvaarden?

U droomt uw dromen, natuurlijk. Maar waarom droomt u? Omdat die dromen een deel zijn van uzelf, anders zoudt u ze niet dromen.

U heeft uw angsten. Geef dan maar toe dat u die angsten heeft, ook als ze niet redelijk zijn. Probeer ze niet weg te praten. Geef toe "ik ben bang voor bepaalde dingen", redelijk of niet-redelijk en kijk dan wat er in de wereld gebeurt. U zult dan tot uw verbazing zien, dat de wereld eigenlijk veel reëler en redelijker in elkaar zit dan u ooit heeft gedacht.

U zult natuurlijk daarbij heel veel mooie idealistische dingen verliezen, dat is waar. Aan de andere kant zult u ervaring gewinnen.

U zult begrijpen hoe de dingen in elkaar zitten. Dat begrip is het begin van de werkelijke bewustwording. Want als u begrijpt hoe de dingen in elkaar zitten en het bevalt u niet, probeer er dan iets aan te doen. Maar gaat u dat niet doen door uitgaande van uw idealen al het andere te vergeten, maar gewoon door uzelf en voor zover u kunt de wereld een beetje te veranderen, zodat het beter gaat.

U heeft een voortdurende wisselwerking met de wereld. Elke keer lukt er iets of mislukt er iets. En omdat u uzelf durft aanvaarden zoals u bent, ziet u ook waarom het gebeurt. Dan worden kosmische wetten, die eens een abstractie waren, nu een realiteit die u elke dag ontmoet.

De grote Arcana, die in de esoterie zo heerlijk versluierd zijn en alleen aan ingewijden van de hoogste graad worden medegedeeld, zijn plotseling gewone wetjes rond u waaraan u niet kunt ontkomen. Een kind kan ze op zijn vingers natellen. En dan gaat vanzelf ook de geestelijke waarde en de geestelijke kracht spreken. Er zijn nu eenmaal een paar dingen, die je niet kunt verklaren met: Maar ik had dat gevoel. Waar komt dat vandaan? Het is niet mijn angst, het is niet mijn begeerte, dan moet het een erkenning zijn. Die erkenning komt uit. Die erkenning bestaat dus in mij. Maar als ze een keer in mij bestaat, kan ze altijd in mij bestaan.

U ontdekt in uzelf nieuwe mogelijkheden. Uw wereld wordt groter. U gaat meer overzien wat er gebeurt. U bent minder het slachtoffer van uw zelfmisleiding. Op de achtergrond van de bewustwording staat dus een zelfkennis.

Nu kunt u die zelfkennis weer heerlijk gaan bemantelen. U kunt u b.v. verdiepen in de geschriften van Annie Besant en zeggen: Dat is allemaal zo mooi, zo filosofisch. Zo moet het wel zijn. En daarmee sust u alle onrust in slaap, totdat de volgende keer het leven u confronteert met iets wat u liever niet heeft. En wat heeft u dan nog? Dan heeft u niets aan Annie Besant. Als u daarop heeft gebouwd, dan heeft u helemaal niets.

Het is met het geloof en de kerk precies hetzelfde. Als je denkt, dat die dingen je iets geven, dan kom je nergens. Er zijn mensen, die op God vertrouwen. God zal het wel doen. Maar daardoor proberen zij hun angsten en hun besef van de wereld weg te drukken. "Ik zal wel beloond worden. Het gaat wel goed." Maar gaat het verkeerd, dan moet je horen hoe onredelijk de mensen worden. Zij geloven plotseling niet meer aan God en daarom vervloeken zij Hem. Dat is helemaal kolder, waar of niet?

Deze mensen begrijpen dan niet meer waar zij aan toe zijn. Ze hebben dat hele leven verkeerd gezien en zij hebben dat voortdurend met God, met Gods liefde, de uitverkiezing, het recht of iets dergelijks goed gepraat. Op het ogenblik, dat een leerstelling in de plaats treedt van een erkenning in jezelf, word je het slachtoffer van de omstandigheden, omdat je niet meer voorbereid bent op de confrontatie tussen het "ik" en de wereld, tussen het "ik" en de kosmos zelfs, die voortdurend blijft voortbestaan en die dan plotseling met een schok wordt gerealiseerd. Maar dan heb je al zoveel dingen gedaan, dat je niet meer terug kunt.

Er bestaan daarover vele leuke verhalen.

Er was een keer een man, die helemaal niet van flensjes hield. Hij was echter pas getrouwd en dus beweerde hij dat zijn vrouw de lekkerste flensjes maakte. Zij hield van hem, dus maakte ze flensjes. Hij hield van haar en at ze tegen wil en dank. Zo werd hij op flensjes 80 jaar. Tot op een goede dag, toen had hij het niet meer. Toen zei hij op heel ruwe toon tegen haar dat zij die flensjes voortaan niet op tafel moest brengen; die kon ze ergens anders in steken.

Daar ging een gelukkig huwelijk van vele jaren bijna aan kapot.

Zij vond flensjes heerlijk en gemakkelijk en ze was blij dat hij ze lustte. Hij vond flensjes verschrikkelijk, maar hij wilde haar niet kwetsen.

Zo gingen ze samen bijna de vernieling in. Is dat eigenlijk geen kolder? Je hoeft toch heus niet tegen elkaar te zeggen, dat iets goed is, als het niet goed is. Je hoeft niet te zeggen, dat iets zwart is, als je denkt dat het wit of grijs is. Je mag zeker tegenover jezelf eerlijk zijn. En als je met die eerlijkheid de wereld bekijkt, dan zul je menige vergissing voorkomen.

De achtergrond van de bewustwording is helemaal niet doordringen in de kosmische geheimen en de hogere hupsasa. De achtergrond van de bewustwording is gewoon leren leven met de werkelijkheid.

Ik heb niets tegen een systeem dat u met die werkelijkheid confronteert, maar als dat systeem dan plotseling afdwaalt en u in een krankzinnige situatie brengt zoals dat gebeurde met de man, die Dynamics had gestudeerd, dan deugt er iets niet.

Deze man had een tijd Dynamics gestudeerd (een systeem, die men in America had ontworpen) en kreeg toen - tegen betaling - het recht om zich "Master of Dynamics" te noemen. Hij zette dus rustig achter zijn naam M.D. Dat ging net zolang goed, totdat hij op een schip zat en ze daar een dokter nodig hadden. Toen kwamen ze hem halen. Ja, die man stond toen gek te kijken; met zijn Dynamics kon hij geen bevalling regelen. Zo bedriegen wij onszelf.

Op het ogenblik dat ik het gevoel heb dat ik meer ben dan een ander, omdat ik nu behoor tot de ingewijden van de zoveelste graad van dit of dat, dan kan ik beter naar huis gaan.

Als iemand zegt: "Ik ben een wijs mens, ik ben van de 33e graad." Dan zeg ik: Lieve man, dat is geen 33e graad. Je hebt geestelijk 40 graden koorts. Neem gauw een ontzuuchteringsmiddel, anders crepeer je daar geestelijk aan.

Wat je bereikt en wat je op je neemt, dat is je verantwoordelijkheid. Dat is je eigen zaak. Maar dan moet je dat niet doen vanuit het denkbeeld, dat je meer bent dan een ander of dat je meer weet dan een ander. Dan moet je het gewoon doen vanuit het besef dat je moet leven met de werkelijkheid, die je rond je erkent.

Natuurlijk zijn er een hele hoop systemen en denkmethoden. Maar onthoudt u van mij dit:

Elk systeem en elke denkmethode is bruikbaar, indien u uitgaat van wat u werkelijk bent. En als u een beetje begrip krijgt voor relativiteit zoveel te beter. Want zij, die de betrekkelijkheid van de dingen zien, kunnen ook zichzelf vaak gemakkelijker aanvaarden, omdat ze begripen hoe betrekkelijk goed en kwaad ook zijn, als ze in jezelf bestaan; hoezeer ze door omstandigheden kunnen zijn veroorzaakt.

Op de achtergrond van alle bewustwording staat:

Leer leven met jezelf.

Leer leven met de werkelijkheid en met de feiten.

Erken de wetten, die onontkoombare regels, die er voor u in het leven bestaan. Zie hoe ze overal optreden en begriip daardoor hoe u moet leven om gelukkig te zijn.

:-:-:

W A A N W E R E L D .

Je denkt dat je de wereld kent, maar het is een waanwereld omdat je de waan van je eigen wezen en de waan omtrent de medemens en de kosmos uitsmeert als een bedekkend laagje verf over de onvolkomen structuur van je leven.

Iedereen bouwt zijn waanvoorstellingen op en behoedt ze angstvallig tegen elke aantasting, omdat hij denkt dat hij in de waan gelukkiger zal zijn.

Elke wereld is een waanwereld zolang wij dat wat in ons leeft proberen te stellen als waarheid en dat wat in de wereld leeft trachten te stellen als onwaar.

Zeker, de werkelijkheid is niet vleiend. Integendeel, zij is vaak hard. Maar met die harde werkelijkheid kunnen wij leven, als wij ons beseft van eigenwaarde maar niet verliezen; als wij maar niet voortdurend onze dromen proberen te stellen in de plaats van de feiten, die zich toch harder aankondigen.

Wilt u dromen? Droom rustig. Maar wéét dat u droomt. Wilt u fantastische plannen maken en uzelf fantastische belevingen voorspiegelen? Daar is geen bezwaar tegen, indien u wéét dat u het doet. Een waanwereld ontstaat eerst daar, waar onze gedachten in de plaats komen van de werkelijkheid, waar wij onze emoties gebruiken om de werkelijkheid te veranderen totdat ze ons schijnbaar bevrediging belooft. Een belofte, die ze nooit zal kunnen houden.

De wereld is vol van waan, vol van illusies, vol van onwerkelijkheid. Het is niet verkeerd dat zij zo bestaat. Het is wel verkeerd dat wij die wereld als een volledige waarheid aanvaarden zodra het ons past.

Wees jezelf. Leef jezelf. Leef de krachten in je wezen. Dood de waan, opdat de wereld overblijft, want de wereld is deel van de goddelijke Werkelijkheid. Maar de waan, die wij voor onszelf opbouwen, is - althans voor ons - een deel van het onontkoombare rad van het leven, waarin wij worden rondgeslingerd zonder pauze van wereld tot wereld en van teleurstelling tot teleurstelling.

Leef de werkelijkheid. Aanvaard de werkelijkheid zoals ze is en kies dan bewust in die werkelijkheid je eigen weg. Want zo ga je door de dromen heen tot de werkelijkheid. En in plaats van een waanwereld die je teleurstelt, vind je in de werkelijkheid de goddelijke Krachten, aanwezig in alle dingen, die toch zin en inhoud geven aan hetgeen je hebt volbracht, zelfs als je wereld het nutteloos noemt.

Misschien is dit mijn waanwereld, mijn bewustzijn en mijn bewustwording. Houdt u aan de feiten. Als u denkt dat de mensen elkaar liefhebben, dan moet u nog een keer kijken. Als u denkt dat er rechtvaardigheid is, dan moet u zich eerst maar eens afvragen wat u rechtvaardigheid noemt, want dat lijkt dan meestal niet erg rechtvaardig te zijn. Maar als u eenmaal weet hoe de zaak in elkaar zit, dan kunt u ernee leven. Maar als u een mooie droom heeft, dan verandert ze plotseling in een nachtmerrie, omdat ze niet beantwoordt aan uw verwachtingen; en daarvoor moet u oppassen. Dat wil ik er nog even bij zeggen.

DE WERELD

HOOFDSTUK VIII.

DE GEEEST AAN HET WERK.

Wesak is altijd zo'n beetje het symbool van wat er allemaal gaat gebeuren. De krachten, die worden uitgestort zijn natuurlijk altijd primair licht, maar er zijn randverschijnselen. Die randverschijnselen laten wel enige conclusies toe. Juist omdat deze wereld in haar geheel en de mensheid die daarop leeft sterk verbonden zijn met de krachten zoals we die hier in het bijzonder tot uitstorting hebben zien komen en de randverschijnselen veelal iets weergeven van hetgeen zich in de tijd gaat afspelen, zou ik deze avond over dit fenomeen het een en ander willen zeggen.

Een rode hemel en daarvoor wolken zoals sommige fabrieksschoorstenen die uitbraken: giftig groenachtig. Dat is een symbool. Als je dat gaat herleiden, dan zeg je: Hier is een nieuwe vitaliteit op komst; maar het is een onrustige vitaliteit. Het ergste is wel dat daarin allerlei opstandigheden tot uiting gaan komen. De mensen leven niet naar de werkelijkheid, maar naar een geloof. Een geloof echter dat niets te maken heeft met de werkelijkheid. Het is dit facet van de uitstorting van krachten waardoor ik het meest werd geboeid.

Als je de wereld ziet, dan weet je: die wereld leeft, die wereld vibreert. Als je de krachten ziet, dan weet je: die krachten zijn op zichzelf zuiver. Maar op een Wesak-feest is er een mengeling van de krachten van de mensheid, de krachten van de kosmos en de krachten van de aarde. Drie stromen komen samen. En terwijl het levende licht (de werkelijke kracht) neerstroomt, zie je de nevenwerkingen die door die kracht ontstaan en vraag je je af: Wat moet dat betekenen? Wat is er aan de hand met de wereld? Wat is er aan de hand met de mensheid?

Wel, de wereld blijkt - gezien enkele verschijnselen waaronder een vreemde paarlemoer glans - op het ogenblik bezig te zijn met zichzelf weer op te laden. Het ziet er naar uit dat deze aarde over enige tijd bijzonder actief zal zijn. En dan doel ik hier niet alleen op natuurrampen welke alleen maar de buitenkant betreffen, maar ook op een verandering in de kernactiviteit van de aarde. Ze wordt weer eens wakker in meer stoffelijke zin en ze krijgt meer belangstelling voor haar onmiddellijke omgeving. Dat is begrijpelijk. De aarde beschouwt normaal de mensheid wel niet als zo belangrijk (ze ontvangt alleen flarden van het gemeenschappelijk denken van de mensheid) maar ze reageert soms op zeer bijzondere verschijnselen die zich op aarde voordoen. Dan is ze wakker voor de mensheid en reageert veel sterker dan te voren op alles wat er plaatselijk in de mensheid gebeurt. Misschien moet ik hier een vergelijking geven.

Als een vlieg rond u zoemt terwijl u slaapt, dan zult u heus wel een beweging maken om dat beest weg te waaien. Maar als u wakker bent,

dan wordt u door diezelfde vlieg geïrriteerd en u gaat daar achteraan. Een dergelijk verschil zou ik - gezien de tekenen - in de komende periode voor de wereld kunnen verwachten. Het is alsof de wereld zelf haar aandacht meer in focus brengt op de mensheid, op alle leven trouwens en op alles wat er zich rond en op haar afspeelt, op alles wat denkt. Het is alsof ze vandaaruit van plan is nu eens even orde op zaken te gaan stellen.

Als je dat als mens hoort, dan denk je waarschijnlijk aan onmetelijke rampen e.d. Die mogelijkheid is natuurlijk nooit geheel uitgesloten, maar waarschijnlijk is het eigenlijk niet. De aarde heeft een eigen uitstraling. Die uitstraling beïnvloedt de mens. Ik ben zo vrij geweest om enkele indrukken nog even te verifiëren.

Als wij op het ogenblik het gemiddelde van de mensheid nemen, dan blijkt er een daling van energie en een stijging van prikkelbaarheid kenbaar te zijn. De kosmische krachten hebben dat wel enigszins gestimuleerd (we zitten aan het einde van een rood-invloed), maar toch is dit niet zonder meer helemaal verklaarbaar.

Als we kijken naar de aarde, dan blijkt dat de eigen reactie en uitstraling van de aarde aan het veranderen zijn. Dat zijn dingen, die waarschijnlijk ook in de atmosfeer tot uiting komen. Het kan een verandering betekenen van b.v. de gemiddelde temperatuur, maar het kan ook betekenen - en dat is heel wat belangrijker - dat er in de relatie tussen atmosfeer en aarde een verandering komt. Dat zou een lichte chemische verandering kunnen zijn. Het zou ook een verandering van ionisatie-effecten kunnen zijn. Hoe het ook zij, deze invloed zal aan de mens zeker niet ongemerkt voorbij gaan. Hij zal zich geplaagd zien voor de noodzaak zich aan te passen aan een nieuwe situatie. Hij zal daarbij ontdekken dat elke neiging om te forceren eigenlijk alleen maar nadeel brengt. Het is een tijd waarin "aanpassing" voor de mens een grote slagzin wordt, een sleutel zelfs.

Een ander aspect dat opvallend was: Wij zagen weer - en dat is een aantal jaren geleden ook gebeurd - bepaalde figuren in de kleuren licht. Vanuit menselijk standpunt zou men kunnen spreken van gestalten. Geen engelen; cherubijntjes zien we daar nooit. Gestalten als van wezens, van persoonlijkheden van een andere, hogere orde, die naast de lichtvloed a.h.w. naar beneden schenen te reiken. Ook hun kleuren vielen mij op. Er was een kleur bij van een metaalachtig lichtend blauw. Er was een andere figuur waarvan de kleur tussen rose en rood in lag. Beide figuren representeren naar ik meen grote kosmische invloeden, die kunnen gaan tot aan de Heren der Stralen toe. Dat zou kunnen betekenen dat bepaalde mensen op aarde, die tot een zekere straal behoren, een sterke stimulans krijgen.

Metaalachtig blauw - een zekere hardheid, maar daarnaast een nieuwe vorm van logica, een nieuwe vorm van weten misschien.

Naar rood zwemend rose - een verandering van energiepatronen waarbij hartstoch wel eens zou kunnen omslaan in een zich vernietigend fanatisme enerzijds en een wonderlijke tederheid anderzijds.

Wanneer deze krachten zich inderdaad het komende jaar - of misschien nog wel langer - gaan bezighouden met de wereld, dan zou een splitsing van de mensheid bijna onvermijdelijk zijn. Maar gelijktijdig moet de aarde zelf eveneens op die kracht reageren.

De wereld is nu eenmaal niet alleen maar de stoffelijke wereld. Er zijn vele bezielde krachten in en rond de aarde. Ze hebben allen een mate van besef en een deel van hen valt inderdaad onder de genoemde stralen. Dit impliceert dat ook zij zullen reageren; en wel op dezelfde manier.

Als ik denk aan de hardheid en gelijktijdig aan het weten, dan zou

dat van de aarde uit gezien "openbaring" moeten zijn. Het is alsof een deel van de natuur zich plotseling zeer logisch gaat gedragen, maar gelijktijdig een regelmaat, een hardheid krijgt waarbij het toeval bijna uitgeschakeld lijkt. Aan de andere kant zien wij dat wat wij hartstocht noemen, moed en dergelijke de vorm krijgt van tederheid. Dat zou volgens mij vooral op het element "vuur" en daarnaast op het element "lucht" moeten slaan (daarin zitten de meeste krachten die hiermee verwant zijn) en dat zou kunnen betekenen dat er eigenlijk veel minder gebeurt dat gevaarlijk is. Als er nu vuur oplaait, dan vernietigt het. Maar vuur kan ook vernieuwend werken, als het maar beperkt blijft. Ik meen, dat dit verschijnsel in de komende periode sterk kenbaar zal zijn.

Klimaatverandering verwacht ik op sommige punten ook. Ik heb het gevoel dat voor de streken, die zeer veel droogte hebben gekend, in het komende jaar die droogte voorbij zal zijn.

Een andere vraag is, of de mensheid in staat zal zijn om die verandering van de wereld zonder meer te verwerken. Ik denk, dat er bepaalde groepen zullen zijn die sterk onder spanning komen te staan. En dat zou inderdaad ook kunnen inhouden dat men nieuwe wapens ergens in de strijd werpt; dat men overeenkomsten gaat schenden; dat men een nieuwe vorm gaat zoeken van het elkaar overvleugelen. Het is mijns inziens heel goed denkbaar dat er in dit jaar bepaalde satellieten omhoog worden gebracht, die in staat zijn om met bepaalde wapens de aarde a.h.w. gevangen te houden. Dat zijn allemaal mogelijkheden, die je zo afleest in de randverschijnselen.

Nu is Wesak natuurlijk maar een naam. We houden die naam maar aan, omdat het zo gemakkelijk is. Want als je iets altijd "aap" hebt genoemd, dan kun je misschien later ontdekken dat het eigenlijk een mens is, maar dan blijf je "aap" zeggen. Op dezelfde manier zeggen wij dus "Wesak" tegen verschijnselen, die van meer kosmische aard schijnen te zijn in deze tijd dan ooit te voren.

Er is altijd al sprake geweest van iets wat wij goddelijke Kracht noemen.. Maar de wijze waarop die Kracht zich thans steeds meer gedifferentieerd toont, maakt haar tegelijkertijd meer benaderbaar en aan de andere kant voor ons minder direct goddelijk. Het is alsof er ergens een prisma wordt geschoven tussen de primaire scheppingskracht en datgene wat je ook in de hogere geestelijke sferen, maar zeker ook op aarde, van die kracht van het scheppende kunt ontdekken.

Er zijn bepaalde dingen, die zich scherp kunnen aankondigen. Ik zou hiervoor een vergelijking willen gebruiken:

Als je een spectraal-analyse maakt, dan ga je het licht breken waardoor het in banden uiteen valt. Als je die banden zuiver genoeg kunt constateren, dan zijn er wat je noemt "zwarte banden". Dat zijn elementen die wel of niet aanwezig zijn. Je kunt het al of niet aanwezig zijn van bepaalde invloeden aflezen aan de dingen, die eigenlijk niet tot uiting komen. Als je altijd alle kleuren hebt gezien en er ontbreekt één kleur, dan is dat de aanduiding van een invloed. Als er dus iets niet is, dan maakt dat iets duidelijk omtrent hetgeen er wel is.

Als ik dus naar die uitstorting van krachten kijk, dan kijk ik niet alleen naar alles wat er te zien is. Ik kijk ook naar dingen, die er niet zijn. En wat blijkt er niet te zijn?

In de eerste plaats: levenskracht of levensenergie schijnt zich te wijzigen. Dat zou impliceren dat je om voldoende levenskracht in je te voelen jij je moet afstemmen op een andere golflengte; dus een andere wijze van denken dan tot nu toe het geval was, zeker voor zover geestelijke en zelfs psychische factoren daarbij in het geding zijn.

In de tweede plaats viel mij op, dat we een lange tijd sterke flitsen voor geweld hebben gehad; gericht geweld dus; gerichte conflicten.

Die waren er nu niet; ze ontbraken. Er moet dus iets aan de hand zijn waardoor deze directe aanduiding ontbrak. Vooral omdat er in de nevenverschijnselen wel degelijk iets te zien was wat toch weer in de richting van geweld wees. Ook hier kennelijk een verandering van werking en van beïnvloeding.

Ik heb het gevoel dat de aarde zelf zal reageren door in een korte tijd heel veel energie te manifesteren. Ik denk ook weer aan vulkanisme en dat soort dingen, maar dat ze daarna haar gedrag sterk zal veranderen. De levensuiting, de energie-omzetting, zoals die tot nu toe op aarde bestond, vormde een evenwicht. Ik denk, dat dat evenwicht gaat veranderen. Ik neem aan, dat die verandering van evenwicht in de komende jaren zal plaatsvinden, maar ik weet zeker dat dit jaar in ieder geval die verandering al aan de gang is.

Interessant was ook voor mij een wonderlijk iets. Laat mij de zaak in een symbool beschrijven misschien begrijpt u dan toch wel wat ik bedoel.

Als wij ons normaal een voorstelling maken van die uitstorting van kracht, dan zien wij een altaar. Er zijn verschillende groepen: de driehoek, de vierhoek, de vleugels, en tussen driehoek en vierhoek de halve maan. Dat is de opstelling van de aanwezigen. Daar vóór bevindt zich het altaar. Bij het altaar vinden wij een groep zeer machtigen uit de geest, soms ook uit de stof. Je zou je kunnen voorstellen dat er op het altaar een soort bokaal staat. Het licht (de kracht) vloeit daarin. Er is iets wat dat licht absorbeert. Deze keer echter viel er van die witte kracht enorm veel er naast; het vat liep over.

Met deze gelijkenis hoop ik u duidelijk te maken dat er energieën van de werkelijke oerkracht gaan loskomen, ook in deze wereld. Zij zullen zich in de menselijke wereld niet zo onmiddellijk kunnen manifesteren, maar ze zullen zeker op alles wat betreft het levensgebied, het astraalgebied en ook de lagere geestelijk sferen grote invloed hebben. Ik verwacht inderdaad dat heel veel mensen daardoor allerhande schokkende belevingen kunnen krijgen en dat dit ook een sterke invloed zal kunnen hebben op het gedrag en de eigen harmonie van de mensen.

Je vraagt je af: Waarom eigenlijk deze Wesak? Natuurlijk, het is iets van de Broederschap en het is een oude traditie. Wat "Wesak" werd genoemd een tijd geleden en nu ook nog wel, dat is eigenlijk al begonnen in de 2e Atlantische periode toen de Witte Priesters de krachten aanriepen op heilige plaatsen. Maar als traditie alleen is het simpel. Is er een communicatie waarbij we allen betrokken zijn, dan zal het geval zeer interessant worden.

We weten, de aarde absorbeert en reageert. De mensheid kan absorberen of reflecteren en reageren. En een groot gedeelte van het geestelijk leven absorbeert en reageert. Dat wil zeggen, dat vele facetten van bestaan, verzameld onder één invloed, kunnen reageren. Wat wij zien in de Wesak is een bindende factor tussen mensheid en wereld, maar ook tussen wereld, mensheid en geest. Het verbindt de ijle gebieden van bewustzijn en denken, de taal tussen de sterren met de menselijke begrippen en de menselijke poging om zich te ontwikkelen en zich duidelijk te maken in de eigen wereld. En deze band, die altijd weer anders is elk jaar, die elke keer weer anders moet worden geïnterpreteerd, is in zich de manifestatie van een blijvende relatie. Het volgende is uit de aard der zaak mijn conclusie, maar velen zijn het met mij eens:

Wesak is het kenbaar maken van een invloed, die altijd aanwezig is. Het is het opendraaien van een kraan. Waarom wordt die kraan niet steeds opgehouden? Omdat dan die kracht niet te verdragen zou zijn; het zou gewoon te veel worden. Maar ze is voortdurend aanwezig. Dat betekent dat een soort kleine Wesak voor elke mens mogelijk moet zijn. Het impliceert

mijns inziens ook dat de aarde, die veel meer kan verdragen dan de mens of zelfs een gehele mensheid, in andere perioden dan die van het Wesakfeest die energieën voor zichzelf kenbaar maakt en daarmee in contact is.

Wat moet je doen met een kracht zonder bron, althans geen kenbare bron bezittend?

Je kunt haar niet definiëren naar oorsprong. Je kunt haar alleen definiëren naar werken. Volgens mij is deze kracht voor een heel groot gedeelte oerkracht. Naar ik aanneem is het de levenskracht, die men in bepaalde systemen wel Shakti of Bhakti noemt: de kracht van de goden. Het is de essentie van het hogere bestaan, die voortdurend doordringt tot alle menselijke en alle stoffelijke verschijnselen. Het is de band tussen allerlei werelden met verschillende verhoudingen van dimensie. Die band vormt dan in wezen de weg.

Het is de weg, die ligt tussen alle stoffelijke en alle hoogste geestelijke vormen. Het is de weg, die ligt tussen alle kenbare en een groot aantal voor de mens niet gekende werelden. Je denkt haast onwillekeurig aan wat Jezus zegt: "Ik ben U de weg en de waarheid en het leven." Een uitspraak, die altijd heel vroom wordt geciteerd.

Maar is dit licht voor ons niet een weg? Als wij leren om die kracht te aanvaarden en daarin op te gaan, dan brengt zij ons dichter bij het wezen van de aarde zo goed als bij het wezen van de hoogste kracht. Het is wel degelijk de Weg. Het is ook leven, want zonder deze kracht en een voortdurende aanvulling daarvan lijkt mij een bestaan in de meeste werelden en sferen onmogelijk.

En dan vraag ik mij naar weer af: Is het ook de waarheid? Het is moeilijker om daarop een antwoord te geven, omdat "waarheid" eigenlijk relatief is. Maar indien iets gelijk inwerkt op een mens en op een wereld, dan zouden wij het waarheid mogen noemen, mits wij in staat zijn te begrijpen in welke termen het de wereld beroert en in welke termen het de mens beroert.

Ik ben altijd gen~~legd~~ om mijn licht op te steken en ik ben gegaan naar een van onze hoogste instanties, een hogere broeder van Altheus. (Altheus is de afdelingsbaas van de Orde.) Ik heb deze geest gevraagd: Wat is die kracht als waarheid? Wat is de waarheid die erin ligt? Ik kreeg een zeer complex antwoord dat ik zeer vereenvoudigd zal weergeven in woorden.

Er is een harmonie, maar die is niet altijd gelijk voor een heelal; ze varieert. Kijken wij naar een wereld, dan is zij deel van die harmonie of ze is stervende; ze gaat in haar stoffelijke vorm te gronde. Kijken wij naar de mensheid, dan kan zij in harmonie zijn, ze kan ook niet in harmonie zijn. Als geheel ondergaat ze alleen de druk van die harmonie. Indien nu een mens in harmonie kan komen met deze kosmische invloed (deze totale invloed), dan zal hij dus een eenheid bereiken met zijn wereld maar ook met alle andere werelden van de geest, welke aan die harmonie beantwoorden.

Ik dacht onwillekeurig aan een van de magische spreuken van Salomo. Salomo was niet alleen een groot koning, hij was ook een groot magiër. Vreemd genoeg hebben ze hen dat wel eens kwalijk genomen. Salomo zei dit:

"Als de eenheid wordt bereikt (hij doelde waarschijnlijk op de elementen), dan ben ik alle dingen en alle dingen zijn mij.

Als ik dan zo intens beleef als denkbaar is voor mij, gaande tot de top van mijn vermogen en de top van mijn kunnen, dan zal ik het kunnen en het vermogen bezitten van alles wat één is met mij." Men zegt zelfs dat hij op die manier de worm Shamir heeft gevangen, die zoals u weet een duivel was die hij netjes in een ring had zitten. Hij kon daarmee elk slot openen en elke muur vergruizelen.

Dit denkbeeld heeft bij mij weer een ander denkbeeld gewekt: Het ver-

schil in grootheid tussen een mens en een wereld ligt in het besef, niet in de werkelijkheid. Op het ogenblik, dat wij in staat zijn een heelal te omvatten, zijn wij een heelal. Op het ogenblik, dat ons besef in staat is een wereld te omvatten, zijn wij een wereld. Het is ons besef dat uitmaakt welke krachten wij kunnen absorberen, hoe wij a.h.w. de harmonieën kunnen aflezen van de oerkracht waaruit we bestaan en die ook bepaalt hoe wij tot uiting zullen komen. Die uiting zullen we dan in elke vorm kunnen gieten die we willen. Maar we zullen nooit kunnen verloocheenen het niveau waartoe wij behoren.

Een mens en een geest kan gelijk zijn aan een wereld, aan een zon, aan een sterrennevel. Het is slechts het besef. Het is het besef dat de harmonie beheerst en het is de harmonie, die het opnemen van krachten en daardoor - naar ik aanneem - ook van wijsheid, van begrip, bepaalt.

Ik heb de uitstorting van de krachten beschouwd en naar ik meen met het kenvermogen van iemand, die toch een redelijke mate van inwijding heeft ondergaan.

Ik heb vreemde wolken zien drijven door een rode hemel.

Ik heb krachten als schichten en vogels zien dartelen, zodat ik me soms afvroeg: Is dit een bolbliksem of is het een hogere geest, die zich gaat manifesteren en wil afdalen naar een lager niveau?

Ik heb naast de schimmige gestalten met hun kleuren sterke lijnen gezien, alsof het koorden waren. Koorden gevlochten van een mengsel van zwart en goud, gaande van het hogere, dalende tot de wereld en zich vasthechtend aan het altaar, alsof het snaren waren van een hemelse harp, die door een onbekende hand op dat moment gestemd moest worden. Er is een Grote Raad, die dat alles precies zal duiden in de termen van ontwikkelingen van wat de Orde, de Witte Broederschap en andere genootschappen zullen moeten doen in de komende tijd.

Ik heb het gevoel dat velen - en zelfs de Witte Broederschap in zekere zin - zich nogal wat rustig hebben gehouden in de laatste jaren. Ze hebben wel veel gedaan, maar het was allemaal meer instandhouding, een beetje restaureren hier en daar dan werkelijk het aanpakken van een volledig nieuwe taak. Dit beeld, vooral dat met die vreemde zwart-gouden lijnen, met al die wonderlijke nevenverschijnselen, doet mij denken dat daaraan een einde gaat komen.

Het zou brutaal zijn vooruit te lopen op de beslissingen van de Grote Raad, maar het lijkt wel alsof hier een nieuwe wereld en misschien ook een nieuwe hemel wordt voorbereid. Nieuwe harmonieën, nieuwe krachten, maar ook iets wat licht en duister vanuit menselijk standpunt zo dicht bij elkaar brengt, dat je geen onderscheid meer ziet. Zwart en goud, duisternis en levenskracht met elkaar verstrengeld, reikend van de hoogste krachten tot op de aarde, dat moet wel iets betekenen. Volgens mij moet het betekenen: de levenskracht en wat nu duister heet en dat wat men vreest vloeien samen tot een eenheid. De vernieuwing is de overwinning van angst, maar ook gelijktijdig de herwinning van kracht. De wereld zal hierop antwoorden. Dat antwoord is onvermijdelijk. Hoe sterk en hoe fel dat antwoord zal zijn - wie zal het zeggen? Maar dat de wereld hierop moet antwoorden, is duidelijk.

Ook de mens zal op zijn eigen manier moeten antwoorden, al is het alleen maar omdat hij een harmonie nodig heeft met de aarde zo goed als met de geest om een werkelijke bewustwording door te maken. Voor mij betekent het dat er enorm veel wordt gedaan en moet worden gedaan.

De geest is aan het werk. Niet alleen de geest zoals ik die ken, maar veel hogere, veel lichtere krachten zijn aan het werk. Misschien krachten, die nooit zelfs maar een vorm-beperking in de stof hebben gekend. Ja, er is werkelijk iets aan het werk. Toch voel ik niet dat dit kritieke jaren worden. Wel meen ik, dat de ontwikkelingen enorm veel

sneller zullen plaatsvinden.

Ik ben bang, dat menig mens het gevoel zal hebben in een stuurloze wagen bergaf te razen. Maar dat is niet het geval, want er is een harmonie; en die harmonie is het witte licht. En ondanks alle nevenverschijnselen zijn daar de krachten, die verandering teweeg brengen in de lotsverbondenheid van mensen, behorend tot bepaalde stralen. Er is wel degelijk doelmatigheid. Er is een plan al kan men het niet overzien.

Deze Wesak zegt: Vanaf dit moment gaat alles onvoorstelbaar snel. Zo snel misschien dat een mens het pas beseft, als het al gebeurd is.

Ik heb u een beeld willen geven natuurlijk van de Wesak, maar daarnaast van de band die er bestaat tussen mens en wereld, tussen mens, wereld en geest. Want deze manifestatie van verbondenheid is niet alleen het symbool, ze is de aanduiding van een permanente werking, een permanente kracht. Ze betekent volgens mij door haar manifestatie ook gelijktijdig een aanduiding van hetgeen onophoudelijk en volgens een niet geheel door mij gekend kosmisch plan zich voltrekt aan de aarde en aan de mensheid.

(Wesak mei 1974)

:--:--:

MAGISCHE KUNST.

Als wij kijken naar de kunst, dan ontdekken we dat ze eigenlijk een magisch karakter heeft. Beeldende kunst b.v. is bezwerende kunst. Muziek is in het begin een ritme dat ten doel heeft om de mens a.h.w. in een roes te brengen en zo de goden te laten spreken. De dans heeft eveneens een ritueel karakter.

Als we de eerste spelen krijgen, dan zijn het eigenlijk inwijdings- spelen waarbij het spel helemaal niet zo belangrijk is voor de toeschouwer, naar wel voor degene die meespeelt, omdat hij zich in een andere persoonlijkheid, een andere rol kan verplaatsen. Zo zien we dat de kunst van origine behoort tot een tak van de magie. Nu lijkt het wel, alsof ze daaraan is ontgroeid, maar in feite blijft het nog steeds zo.

Als je goed oplet, dan zie je dat een kunstenaarswereldje altijd een enigszins afgesloten wereldje is, dat ze een soort eigen esoterisch begrip heeft. De doorsnee-kunstenaar pleegt zich zo sterk met zijn werk te vereenzelvigen, dat hij wel eens vergeet dat hij ook nog mens is, waardoor hij natuurlijk menselijker is dan menig ander mens goed vindt. De situatie zouden we misschien als volgt kunnen schetsen:

Onze hele wereld - wanneer we tenminste op aarde leven - wordt bepaald door alle waarnemingen: de trillingen die ons zintuiglijk bereiken.

Een kleur beroert iets in ons. Kleur kan emotie zijn.

Een vorm of een lijn betekent een associatie; het zijn begrippen die in ons ontstaan.

Een klank kan ons beroeren; ze kan ons ook voorbijgaan, ze kan ons koud laten. De combinatie van klanken betekent dus een omzetting van auditieve trillingen in allerlei emotionele waarden. Als we te maken hebben met het gesproken woord, dan is dat precies hetzelfde. Als de een spreekt,

dan is dat lang niet hetzelfde als een ander spreekt, want er is een verschil in intonatie, een verschil in wijze van uiting. De persoonlijkheid komt anders naar voren. Zelfs Hamlet, die door zovelen is gespeeld, wordt zelden precies hetzelfde uitgebeeld. Ieder vindt toch weer een andere manier om zich af te vragen: "Te zijn of niet te zijn?" En dat komt doorgewoond omdat de meeste mensen niet weten wat ze zijn. Ze denken dat ze iets zijn en daarom trachten ze op een andere manier duidelijk te maken dat "zijn of niet zijn" een grote vraag is.

Hier zou ik misschien meteen kunnen aanhaken aan bepaalde dichters. Shakespeare is een dichter; althans hij is het front van een aantal dichters. Vondel is een dichter. Deze mensen zoeken iets in een ritme. En ook dat kunnen we terugvinden. Als we ons bezighouden met de ritmiek van het woord, dan blijkt dat we niet eens zo heel sterk op metrum en dergelijke behoeven te letten. Het gaat er alleen maar om: wat voor indruk we bereiken. Iets waarvan de Orde gretig gebruik maakt. Het Schone Woord is helemaal geen gedicht, maar het klinkt als zodanig. En omdat het de mensen via trillingen en ritme aanspreekt, vinden ze het ontzettend mooi, terwijl het vaak eigenlijk niets betekent zonder die emoties. Een magisch karakter dus.

Ik meen, dat je in dat magische vooral de nadruk zou moeten leggen op het feit, dat de mens, die werkelijk kunstenaar is zich in zijn kunst van zichzelf vervreemd. Hij zegt misschien "ik ben meer mijzelf", maar dat is niet waar. Je schakelt grote delen van jezelf uit en projecteert een voorstelling in de kunst. Daarmee wijzig je je harmonische verhouding tegenover de mensheid, tegenover de kosmos, tegenover de wereld.

Er is iemand geweest, die een gedicht heeft geschreven over de schoonheid van de atoom-explosie bij Hiroshima. Het is inderdaad van een ontstellende schoonheid, maar het is ook een ontstellend geweld, het is een verschrikking. Wat kies je uit dat schouwspel? De kunstenaar kiest daaruit een bepaald aspect en wordt blind voor de rest. En doordat hij blind is voor de rest, kan hij eigenlijk voor degenen die rond hem zijn bepaalde dingen oproepen uit de werkelijkheid.

Een kunstenaar is over het algemeen een nogal sensitief mens. Als je dat namelijk niet bent, dan kun je hoogstens jezelf spelen. Er zijn natuurlijk wel mensen, die daardoor rijk worden. Maar dat is hetzelfde als sommige mensen die in de politiek gaan; zij spelen ook voortdurend zichzelf. Het is echter een rol, die ze spelen. Een werkelijk groot kunstenaar kan clown zijn, hij kan pierrot zijn, hij kan mens zijn, hij kan God zijn. Hij kan alle dingen zijn, omdat hij ze aanvoelt. En ze aanvoelend schakelt hij zichzelf uit en wordt datgene wat hij uitbeeldt. En of hij dan op het toneel staat of een doek maakt of een vorm boetseert of uit klanken een bouwwerk optrekt dat maakt verder niets uit. Hij is zichzelf niet meer.

In de wereld denken we altijd dat we onszelf zijn. Maar in wezen reageren wij volgens regels, die we zelf hebben geschapen plus de wetten (de regels) die de wereld ons oplegt.

Rond de hele wereld is de sfeer (de atmosfeer) en ook de aura van de aarde. En als de aarde de koude koorts heeft, dan loopt de hele mensheid te rillen. Maar de kunstenaar zegt: Die rilling heeft een ritme. Hij denkt dan niet meer "ik heb het koud", maar hij pakt dat ritme en maakt er wat uit. Dan kan dat mijnentwege een bolero of een statige pavana worden. Altijd weer worden wij geleefd door de wereld. Pas op het ogenblik, dat wij ons weten los te maken van wat de wereld van ons maakt en één aspect kunnen kiezen uit onze erkenning, uit onze beleving en dat ons hele wezen en onze relatie met alles kunnen laten domineren, veranderen wij.

In de oude inwijdingsspelen in Egypte gold een eigenaardige zinsnede:

"Hij, die Osiris is (degene die de rol speelde in het mysterie-
riospel, bij de Isis-cultus was dat gebruikelijk), hij zal nooit
meer dezelfde zijn."

Daarmee bedoelden ze: Je kunt een god spelen. Maar wil je die god uit-
beelden, dan moet je ergens één zijn met die god, met jouw voorstelling
van die god. Heb je dat eenmaal beleefd in jezelf, dan kun je nooit
meer datgene zijn wat je voordien was. In het scheppen verander je je-
zelf.

Het wonderlijke is dat de aarde daar ook op reageert. Als we nu
kijken naar de grootste magiërs van alle tijden, dan blijkt dat die men-
sen reageren op de wereld op een wonderlijke manier. Ze pakken er als
het ware aspecten uit en ze zijn er één mee. Het is niet: O, die wolk
is sterker dan de zon, laat mij die wolk dan zijn. Het is gewoon:
Een wolk drijft voorbij. Ik ben een wolk en als wolk zie ik alles.
Als ik terugkeer tot mijn mens-zijn, dan heb ik toch die wereld gezien.

De hele kosmos rond ons is bereikbaar. We zijn niet gebonden aan
de wereld of aan de voorstelling van die wereld. Ons eigen voorstel-
lingsvermogen is op de wereld en op de termen van de wereld gebaseerd.
Maar soms breken wij daar doorheen en dan zien we het anders. Om een
kunstenaar te citeren:

"Ik keek naar de wereld die was; en ze was een leegte.

En ik stond alleen in een leegte, zonder iets.

Toen dacht ik aan mijzelf.

Ik zag mijzelf bijna verdwijnen.

Toen dacht ik aan al datgene wat in mij was en ziet,
ik stond in een nieuw landschap vol van schoonheid."

Wandelen in de tuinen van de geest dat is eigenlijk wat je doet,
als je kunst bedrijft. Je kunt erom lachten. Je kunt zeggen: Ach, kun-
stenaar zijn is ook een vak. Je kunt zeggen: Magie in de kunstlaat
me niet lachen. Het gaat er maar om dat je iets goed doet. Maar je kunt
het niet goed doen, als je niet dat vreemde, dat magische hebt.

Tegenwoordig zijn het oude Variété, het chanson en dergelijke er
niet meer. Vroeger had je misschien tien soubrettes. Er was één bij die
misschien nog minder stem had dan de anderen, maar als die zong, dan
deed dat je wat. Ze had wat men noemt persoonlijkheid. Die persoonlijk-
heid was veel belangrijker dan de vaardigheid. Als je de zaak nader
ging bekijken, dan was het meestal een heel eigenaardig mens. Als ze
zo'n lied zong, dan leefde ze dat. Dan was het een en al smartlap.
Maar zodra stond ze er buiten, dan dacht ze niet aan de smart maar
wel aan de centjes. Die persoonlijkheid kwam voort uit het feit, dat
ze zich wist los te maken van alles wat ze was. Als ze zong, dan was
ze haar liedje.

Zo heb je ook mensen op een variété-toneel. Ze brengen hun num-
mer misschien slechter dan een ander, maar ze overrompelen het publiek.
Het is alsof ze hun prestatie eigenlijk aan die mensen opleggen. En in
dat opleggen schijnt het of hun nummer verandert. Niet alle grote num-
mers zijn de meest succesrijke nummers geweest in mijn tijd. Ik zeg dit al-
leen maar om duidelijk te maken: het is een overdracht. Die overdracht
is niet alleen de kunst. Het is ook iets wat er achter staat. Het is
een soort suggestie: het opleggen van een eenzijdigheid, het uitschake-
len van allerlei menselijk kritische normen om daarvoor iets anders in
de plaats te stellen.

Wat doet nu de magie? De magie verandert de werkelijkheid.

De magiër is iemand, die een soort tweede werkelijkheid accepteert en
zegt: "dit is waar" en dan - levend in die werkelijkheid - handelt vol-
gens zijn wetten zoals hij ze in die werkelijkheid ziet en zo gevolgen
veroorzaakt, die volgens zijn wereld onmogelijk zouden zijn. Daarom kun je

zeggen: kunst is magisch. Daar kun je wat uit leren.

Wij zijn meestal druk bezig, als we op aarde zijn om vooral onszelf te zijn. Maar moeten we dat eigenlijk wel doen? Is het niet veel belangrijker dat we - al is het maar voor één ogenblik - ons God voelen om te weten wat het is om God te zijn? Dan zullen we nooit meer dezelfde zijn. Is het niet belangrijker om - al is het maar één ogenblik - te leven in de visie van een andere wereld, van een andere wetmatigheid? Want als we terugkomen, dan zullen we nooit meer zo gebonden zijn aan de sleur en de wetmatigheden van het leven.

U kunt dan zeggen: Waar blijft dan alle orde? De mens is dol op orde- tenminste bij anderen. Orde kan er niet helemaal zijn. Een kunst, die ordelijk is, is geen kunst meer, tenzij ze uitgaat van een eigen orde, verschillend van alle andere orden zoals die door de mensen wordt beschouwd. Dan is ze wel weer kunst omdat ze een eigen wereld schept.

Nu leven we op aarde als we mens zijn in de aura van de aarde. Wij leven dus in een geestelijk levensklimaat. Wij leven ook in een menselijke wereld, die ons nog alles suggereert. Wij leven bovendien met een bepaalde opvatting van onszelf - en dat is weer een verdere beperking. Zo zijn we eigenlijk gebonden niet alleen aan handen en voeten, maar zoals Gulliver: aan elke haar zit een touw en we liggen plat vastgebonden. We kunnen niets doen. Maar in ons leeft de vrijheid. In ons leeft het vermogen om niet alleen maar te denken aan de aarde. Die aarde mag doen wat ze wil. Maar als ik mij één kan voelen met haar, dan blijkt dat wat bij mij belangrijk lijkt dat eigenlijk helemaal niet is. Voor de aarde is het leven anders. Maar als ik er iets van kan voelen, dan kan ik de aura van de aarde a.h.w. proeven. Ken ik die eenmaal, dan zal mijn relatie met de wereld nooit meer dezelfde zijn. Dan ben ik niet meer gebonden aan iets wat mij van bovenaf wordt opgelegd, dan zie ik vele mogelijkheden. Ik zit niet meer vast in een web, maar sta te midden van vele gangen en ik weet waar ze heen leiden. Ik heb a.h.w. de landkaart in mijzelf.

Toch is het wonderlijk. Je hebt toneelspelers die een bepaalde rol instuderen en daardoor in hun persoonlijkheid en reactie veranderen. Ze zijn bezig met een rol en het lijkt, alsof ze naar die rol toegroeien, of ze tijdelijk de eigenschappen overnemen van de persoon die ze uitbeelden. Dit is natuurlijk beperkt. Maar doen wij eigenlijk iets anders?

Wij leven naar onze verwachting toe van wat eens wel zal komen en daardoor conditioneren wij. We reageren zo dat onze verwachtingen wel waar zullen worden. Er zijn mensen die zeggen: Alles is grijs. Zij rijden in een bus door de bollenvelden en kijken naar die ene grijze foto die voor hen hangt. Dat is niet nodig, want het geheel van de mogelijkheden van de wereld is beperkt. Ook de mogelijkheden van de mens zijn beperkt. Maar er zijn wegen in, er zijn mogelijkheden in. Ik kan daarin mijn eigen melodie, mijn eigen ritme vinden. Ik kan begrijpen wat die totaliteit is en zo mijzelf waarmaken zonder precies gebonden te zijn aan die voorstelling. Mijn voorstelling kan veranderen en dan verander ik.

In een mysteriespel van de Isis-cultus komt een eigenaardige zinsnede voor in een van de rollen.

"Verdeeld ben ik. Mijn broeder heeft mij wel verslagen,
maar ik leef in de geest van hen die mij zien.

Zo heeft mijn zuster-moeder mij gevonden en tot eenheid gebracht.
En een-geworden nu uit de verdeeldheid, ben ik eeuwig.

Niet verslaan meer zal mij duisterling.
Niet meer vinden zal mij noodlot.
Mijn weg voert door de hemelen en door de grotten van de dood.
Maar gaande met het schip ben ik totaliteit
en leef in elke mens.
En zo ge ooit tot mij ontwaakt, voorwaar, Osiris zijt ge."

Degene die dat doormaakt zegt: Juist omdat ik kapot ben gegaan aan alles, omdat ik verslagen ben, daarom ben ik nu wat ik kan zijn. Want wat ik was, was belangrijk genoeg om voort te leven. En uit wat voortleefde is mijn eeuwigheid gebouwd.

Dan zit je hiermee dicht bij filosofie. Zegt niet een Franse filosoof in ongeveer 1800:

"Wie droomt van onsterfelijkheid, wordt sterfelijkheid herinnering; het is de onsterfelijkheid. Want de herinnering leeft voort. En als ze niet verklinkt, blijft dat wat reeds is heengegaan."

Deze filosoof zegt precies hetzelfde. Het magische begrip is: Als ik leef in anderen, dan kan ik misschien nog wel teloorgaan, ik zal mijzelf misschien niet direct kunnen terugvinden, maar ik zal terugkeren. Want uit de herinnering kan ik bijbouwen wat ik ben geweest, kan ik zien wat ik nu ben. Ik kan a.h.w. mijn nieuwe rol vereenzelvigen met degene die de rol draagt; en dan ben ik pas helemaal echt.

Er was een leerling van Johann Sebastian (Bach); een van de medezangers van de Kaffeecantate. Deze heeft een vreemd stukje gecomponeerd dat bestaat uit een afwisseling. Hij gaat namelijk van een eerste moviment over naar een groeiend accoord in majeur, breekt af, hervat hetzelfde accoord in mineur, bouwt het op als een melancholie en komt door verandering van maatindeling tot een totaal andere weergave van dezelfde melodie. Hij breekt de compositie af op het ogenblik dat het weer dreigt te groeien naar majeur en herhaalt dan hetzelfde in duplo; dus de mineur en de majeur melodie gaan a.h.w. tegen elkaar in. Het wordt een meerstemmigheid. En uit die meerstemmigheid komt dan één groot accoord en dat klinkt op, het zwelt aan en dan wordt het opeens afgebroken. Je zou dat moeten horen om de magie ervan te begrijpen.

Dat is nu precies de mens. De mens heeft een totaliteit die kosmisch is. Hij heeft een realiteit die stoffelijk is. Nu is de kosmische melodie iets wat in de meeste mensen wel leeft; hun droomwereld is daarop gebaseerd. Het is het eerste zoeken naar een oplossing (in majeur). De mineur-melodie is dan de materiële onmogelijkheid. Dan komt het magische ogenblik waarin je je geestelijke voorstelling en je mogelijkheid a.h.w. mengt tot nieuwe persoonlijkheid; en dan blijkt dat het twee stemmen zijn van één melodie. De melodie en de tegen-melodie versmelten en je krijgt de explosie van de erkenning: de magische bewustwording in jezelf.

Wat ik heb geprobeerd u duidelijk te maken is dit: Je bent niet slechts wat je bent volgens de omstandigheden, maar je bent ook wat je voelt te zijn. Als je wat je voelt te zijn kunt waarmaken, hoe dan ook, dan verandert daardoor je relatie met de werkelijkheid. Dat is het magische aspect waaruit de kunst is voortgekomen.

Uitbeelding en werkelijkheid zijn ergens identiek in de mens. Maar daardoor ontstaat er een harmonie met het uitgebeelde buiten de mens. Dat hebben de primitiefste jagervolkeren al gevoeld. Daarvoor hebben ze hun dansen uitgevoerd om de afbeeldingen van de dieren waarop ze jaagden. Daarvoor hebben ze hun grottekeningen voor een groot gedeelte gemaakt. Daarvoor hebben ze hun goden aangeroepen.

Datzelfde bestaat voor ons nog.

De aarde heeft een totaliteit van uitstraling waarin wij schijnbaar gevangen zijn. Maar als wij ons daarvan kunnen losmaken en een nieuwe mens worden, al is het maar voor een ogenblik, dan zien wij onze samenhang. Wij beleven onze mogelijkheden anders en daardoor worden wij als het ware vernieuwd. En dan is het maar de vraag in welke zin wij die vernieuwing willen voortzetten.

Zetten wij die vernieuwing voort in de richting van het oude, dan gaan we eraan ten onder. Zetten we die echter voort in de richting van een steeds groter begrip, gepaard gaande met een steeds grotere aanpassing aan alle harmonieën, dan domineren wij de wereld, de aarde en zelfs het menselijk lot en komen wij tot een geestelijke vrijheid, een geestelijke bewustwording waardoor we één kunnen zijn met de kosmische waarde, die voor de aarde zowel als voor ons geldt.

--:-

DE OMGEKEERDE WERELD.

Keer de wereld om en wat is ze? Ze is blijft de wereld. Je kunt denken dat de wereld anders is, maar de wereld is zichzelf. Maar als ik mijzelf omkeer, dan verandert de aantrekking en de werking van de wereld op mij.

Als ik spreek over de omgekeerde wereld, dan kan de wereld zich niet keren, maar ik kan mij keren ten aanzien van de wereld. En door de wijze waarop ik de wereld anders zie, beleef ik haar anders. Haar betekenis wordt mij op een andere manier duidelijk. Zei Teil Uylenspiegel niet reeds, kijkend tussen de benen door: "Wat is de wereld vandaag anders!" Zo geldt dat voor ons ook.

Wij moeten leren de dingen eens een beetje anders te zien. En dan lijkt het alsof wij in een omgekeerde wereld leven. De mensen, die roepen om orde, orde, orde, zullen zeggen: De wanorde van de anderen is de omgekeerde wereld. Maar diezelfde wanorde is een vorm van orde, alleen tegengesteld aan het begrip van anderen.

Begrip, dat de wereld niet anders is. Er is geen omgekeerde wereld, maar er is een ommekeer in je relatie met de wereld.

Hij, die altijd meeleeft met de tendens die in de wereld leeft, zal nooit een omgekeerde wereld kennen. Maar hij, die zich losmaakt van de tendensen van de wereld ofwel achterblijft bij haar ontwikkeling, dan wel eraan vooruit loopt, hij zal spreken van een omgekeerde wereld, want hij denkt dat zijn oordeel de wereld bepaalt. In feite zegt hij alleen maar: Dat is de wereld voor mij.

:--:-:

Abonnementen: f 30,- p. 10 nummers
(v. leden f 20,-) (v. buitenland f 4,50 extra)
bij vooruitbetaling op giro no. 468.874
t.n.v. „O.D.V.” te 's-Gravenhage

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN

mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

I N H O U D.

MEI 1974.

19 jaargang.
Nummer 8.

DE WERELD

De geest aan het werk

CI blz. 93

magische kunst

CI " 99

De omgekeerde wereld

CI " 104

PRACTISCH OCCULTISME

Contactmogelijkheden

CII " 101

De kiem

CII " 111

Eenheid

CII " 116

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

PRACTISCH OCCULTISME

HOOFDSTUK VIII.

CONTACTMOGELIJKHEDEN.

Contact betekent in de eerste plaats een wederkerige relatie. Dat betekent dus dat het niet voldoende is om van één kant te ageren. Er moet een antwoord daarop zijn. Om echter iemand te kunnen aanspreken, moeten wij hem eerst zien. Wij moeten hem kunnen bereiken. Het zijn deze factoren, die in mijn volgend onderwerp een heel grote rol zullen spelen. Laten wij eens nemen

Het menselijk handschrift.

U weet allen dat grafologen op zeer kundige wijze weten te onttrafelen wie en wat u bent aan de hand van enkele letters die u heeft geschreven. Nu zijn er inderdaad wel dingen bij waarvan u kunt zeggen: Dat gaat praktisch altijd op, bijvoorbeeld:

Als de lijn van het schrift de neiging heeft licht omhoog te gaan, dan is die mens over het algemeen meer een optimist. Gaat het schrift wat naar beneden, dan is hij meer een pessimist.

Worden de letters vanaf de eerste letter kleiner, dan hebben wij gewoonlijk te maken met iemand, die impulsief en haastig is. Is het schrift in grootte gelijkblijvend, dan hebben hier iemand die tanelijk schools is, om niet te zeggen wat bureaucratisch van aard.

Bij een schrift dat klein begint en groot uitloopt hebben wij te maken met iemand die traag denkt.

Onderbrekingen tussen letters, vooral tussen bepaalde letters zeggen ook iets.

De wijze waarop een letter wordt doorgestreept kan een aanduiding zijn voor een driftig karakter. Het kan ook een zekere timiditeit aangeven. Bluf wordt vreemd genoeg vooral kenbaar door grote uithalen beneden de letter (de lus van de g of de onderste lus van de f).

Als wij dit zo bekijken, dan zeggen wij: We kunnen de mens kennen aan zijn schrift. Maar er is nog iets anders.

Een mens die schrijft moet nadenken. Dat wil zeggen: hij is geconcentreerd bezig met hetgeen hij neerschrijft. Naarmate de communicatie persoonlijker is, zal de concentratie toenemen. Die concentratie vloeit over in het papier, in de inkt. Als wij contact zoeken met een ander, dan kunnen wij dus persoonlijk geschreven mededelingen, vooral als die in een periode van enige spanning zijn geschreven, goed gebruiken als inductor. Wij zijn door dit handschrift in staat de persoon af te tasten, de trilling ervan over te nemen.

Er zijn mensen die zeggen: Dit is specialistenwerk. Neen. Indien wij zelf niet reageren - niet positief en niet negatief - dan zal de uit-

straling van het schrift haast automatisch onze eigen uitstraling gaan variëren. Door deze variant ontstaat er een harmonie met de schrijver of schrijfster. Dat wil zeggen:

- a. dat wij over het algemeen telepathisch sterk op de persoon zijn gericht,
- b. dat onze gevoeligheid de gehele persoonlijkheid omvat en niet alleen het bewuste deel daarvan,
- c. dat wij door uit te zenden responsen zullen wakker roepen in de persoon die het geschreven heeft, maar dat wij gelijktijdig door onze verbinding daarmee die responsen waarnemen.

Het is misschien erg belangrijk voor u te beseffen dat de ander niet hoeft te antwoorden. Onze communicatie is in zoverre eenzijdig dat wij degenen zijn die uitzenden, maar gelijktijdig het resultaat van de uitzending ook observeren. En dit betekent, dat al wat de ander is en doet op ons inwerkt. De ander hoeft dus niet bewust te gaan uitzenden. Hij is gewoon met ons verbonden. Door die verbinding is een zekere wederkerige beïnvloeding en ook een mate van samenwerking of een aflezen van de persoonlijkheid mogelijk.

Het is een methode, die ook in de magie wel eens een rol speelt. Als u namelijk naar de magie kijkt zoals die in oude tijden was, dan hoort u overal van spreken en zegels die worden neergeschreven. Daarna wordt de inkt in water afgewassen en dat wordt gedronken. Een procedure, die wij nu nog kennen in bepaalde delen van het Verre Oosten, maar die in Europa o.a. ten tijde van Paracelsus gebruikelijk is geweest. Als wij nu zeggen dat het hier gaat om de inkt, dan is dat natuurlijk kolder. Wat men doet, is een deel van een denkbeeld absorberen. Het is de absorptie die belangrijk is.

Het is ook mogelijk om met grote concentratie iets schriftelijk vast te leggen en dan vanuit de ontvanger een communicatie tot stand te brengen. Zo iemand is neutraal. Hij aanvaardt dit met een zekere verwachting, die echter wordt gesuggereerd door de aard van het neergeschrevene. Door dit tot zich te nemen stelt hij zich niet alleen volledig open, maar neemt gelijktijdig ook een deel van de trillingen op die daarin zitten. Het resultaat is dat hij a.h.w. onbewust uitzendt. Indien de oorspronkelijke schrijver daarop is afgestemd, dan kan hij antwoorden en is er wederom een contact tot stand gekomen.

Dit is bij mensen begrijpelijk, maar nu zijn er ook nog geesten waarmee je een soortgelijk kunstje kunt uithalen.

Als ik namelijk bepaalde trillingen gebruik (dat kunnen klanken zijn maar onder omstandigheden kan het ook een door concentratie vastlegging op schrift of in een tekening zijn), dan bereik ik ook daarmee een afstemming op een bepaald levensgebied. Dat levensgebied hoeft dus niet stoffelijk te zijn. Het is trouwens duidelijk, dat hetgeen ik heb gezegd in het voorgaande ook niet zuiver stoffelijk is. Het geldt voor het gebied van levensenergie en daarnaast van bepaalde mentale krachten, delen van de mentale wereld.

Als ik nu een voorstelling heb van een persoonlijkheid in de geest en ik ken daarvan een naam of ik ken daarvoor een symbool en ik schrijf dat neer, wat doe ik dan in feite?

Ik begin een absolute concentratie op een bepaalde persoonlijkheid. Misschien bestaat die niet precies zo, maar er zal altijd wel een persoonlijkheid zijn ergens in de geest, die ongeveer met mijn voorstelling zal overeenkomen. Indien die overeenkomst groot genoeg is, dan is er resonantie; dus is er contact. Maar dan moet ik ook nog het gevoel hebben dat dat contact tot stand komt, anders ben ik daar niet ontvankelijk voor. U kunt wel een naam voor die geest neerschrijven, maar als u daarbij denkt: er gebeurt niets, dan is dat alleen al een reden dat er niets zal gebeuren. Er komt dus meer bij te pas.

Wij zien in bepaalde streken van de wereld de neiging om dergelijke dingen te verbranden. Ook hier dus weer het denkbeeld: ik draag het over in rook. De rook lost zich op en gaat naar de geestelijke wereld toe. (Denk naar eens aan het "geestengeld" dat goedkoper is dan gewoon geld en daarom indertijd in China in zeer grote hoeveelheden naar de geest werd gestuurd, verbrand.) Hierdoor druk ik dus een verbinding uit. Maar als ik de verbinding met die geest uitdruk (ik geloof zelf daarin), dan betekent dit een openstelling voor die geest.

In het occultisme zullen wij heel veel soortgelijke methode aantreffen. Of wij nu kijken naar bepaalde vormen van spiritisme, of wij kijken naar orakels, naar profeten of ons willen bezighouden met degenen die werken met fetisjen en dergelijke of die door het werpen van staafjes, munten e.d. het lot proberen te herkennen voordat het werkelijkheid is geworden, in al die gevallen hebben wij te maken met twee, soms drie factoren:

1. het opbouwen van een denkbeeld: afstemming van de persoonlijkheid;
2. het vanuit die verwachting scheppen van een verandering van toestand; dat kan zijn: neerschrijven, tekenen, werpen van staafjes, onverschillig wat. Hierdoor wordt het contact ook voor het eigen besef tot stand gebracht, zij het binnen de perken die tevoren onschreven zijn;
3. een respons op datgene wat het contact in het "ik" teweeg brengt.

U ziet, het is helemaal niet zo vreemd om over communicatie te spreken in dit verband. U heeft dergelijke dingen ongetwijfeld zelf wel meegemaakt.

Wanneer er in u een bepaalde emotionele drang bestaat - onverschillig welke - en deze is op de een of andere manier deel geworden van uw persoonlijkheid, dan zijn alleen deze behoefte-elementen, deze drang-elementen in u al voldoende om daardoor anderen, die soortgelijke elementen in zich dragen naar u toe te trekken. Dat klinkt heel vreemd. Maar let u eens op mensen op straat. Degene die een informatie wil hebben kiest dan altijd iemand uit om die vraag aan te stellen - vooral als er verscheidene mensen in de buurt zijn - die een zekere respons schijnt wakker te roepen. Dat wil niet zeggen dat de ander het antwoord op de vraag weet. Het wil wel zeggen dat de persoon het gevoel heeft: hier heb ik een communicatie; hiermee kan ik werken.

Stel nu eens dat ditzelfde op geestelijk terrein gebeurt. Dan is er natuurlijk geen sprake van een directe reactie; dat kan ook niet. Maar er is wel sprake van een reactie. Ook hier is het een taxi met een bordje "vrij". Degene die behoefte heeft aan een dergelijk voertuig, een dergelijke emotie, kan dan instappen.

Ik neem aan dat o.a. dit "zich afstemmen" of door omstandigheden "afgestemd zijn" aansprakelijk is voor heel veel van hetgeen er over incubi en succubi wordt verteld. Hier zijn het contacten, die een mens zelf wekt en waarop een zekere respons komt, wat hij dan op zijn eigen wijze weer verder vertaalt.

Als ik nu een geestelijke behoefte heb (een erkend tekort), dan kan de erkenning van dit tekort plus de erkenning in mij dat elders die kracht of wat het dan ook is aanwezig is, voor mij al een relatie betekenen. Die relatie is dan een vorm van communicatie, want ik zend uit: "ik heb een tekort, ik heb behoefte aan....." Het is een soort zoekadvertentie zoals men ze zo vaak in allerlei bladen ziet staan. Dan zullen degenen die geïnteresseerd zijn daarop reageren. U doet dit heel vaak onbewust. Daarom is het belangrijk voor u te beseffen wat u doet.

Als u worstelt met een probleem, dan is die worsteling wel het stellen van de aanwezigheid van een probleem. Maar eerst op het ogenblik, dat u een oplossing daarvan elders veronderstelt en u zich daarop een ogenblik concentreert, is de mogelijkheid groot dat in u het antwoord inderdaad opkomt. Er ontstaat dus een communicatie tussen u en het andere, waarin het antwoord bekend is.

Nu heeft u in het begin van onze cursus het een en ander gehoord over de manier waarop je een mens een beetje kunt inschatten, iemand kunt kennen. Bij contacten onder mensen is dat belangrijk. Als u iemand kunt herkennen, bepaalde eigenschappen, bepaalde mogelijkheden in die mens kunt zien, dan zult u daardoor ook geestelijk een positieve benadering hebben. Want alles wat u ten aanzien van die persoon voelt en elke reactie van u zijn gebaseerd op die voorstelling. Als er nu geen voorstelling is (wij zijn dus volkomen neutraal), dan zijn wij sterk afhankelijk van de reactie van de ander. En dat is dan een van de lessen, die men in het occultisme wel goed moet leren:

Elke poging tot contact zal, indien wij daarover enig gezag, enige beheersing willen hebben, van onszelf moeten uitgaan. Ook als wij voelen dat men contact met ons wil maken, zullen wij dit contact nog aan een voorstelling daaromtrent moeten binden. Elke voorstelling, die wordt gemaakt ten aanzien van niet-stoffelijke contacten is nl. gelijktijdig bepalend voor de aard van deze contacten en begrenst de mogelijkheden die een ander in dit contact zal vinden.

Hieruit blijkt dus dat u zelf een zeer grote kracht bezit. De meeste mensen denken: Als de geest komt, dan zal ik wel luisteren. Maar in dit berustend aanvaarden zult u gedomineerd worden door de ander. Dat kan betekenen dat het niet altijd alleen een mededeling behoeft te zijn. Die ander kan u wel meenemen en u b.v. als tachtigjarige dame doen gedragen als een dronken matroos, of u als een jongen van twintig jaar laten rondhuppelen als een oude zeerob, die niets anders meer kent dan vieze woorden en een pijp. U moet dus heel goed weten wat u doet.

Definieer uw contact.

Stel een voorwaarde voor elk niet-stoffelijk contact.

Stel bij een stoffelijk contact de voor u aanvaardbare normen.

Alles wat daarbuiten staat kunt u dan door een geestelijke afweer al voor een groot gedeelte onderdrukken.

Als wij naar iemand kijken, dan kijken wij naar de schedelvorm. Zien wij dan b.v. bepaalde knobbels aan weerszijden van het voorhoofd, dan weten wij: dit zijn mensen daarmee moet ik een beetje uitkijken.

Zien wij mensen met een heel diep gespleten kin, dan weten wij: dit zijn persoonlijkheden die vele excessieve waarden in zich dragen. Die mensen zijn extreem rechts of extreem links, extreem vriendelijk of extreem vijandig. Een tussengebied bestaat voor hen eenvoudig niet. Als wij dus zoiets zien en wij stellen ons daarop in, dan kunnen wij de negatieve kant vermijden. Dan kunnen wij de vijandschap a.h.w. terugkaatsen en zeggen: Die vijandschap neem ik niet van jou. En dan blijkt dat zelfs stoffelijke contacten door die geestelijke geaardheid worden bepaald.

Om met elkaar te kunnen spreken hebben wij een gemeenschappelijke taal nodig. Die taal is niet, zoals men wel eens veronderstelt, alleen maar het aaneenrijen van begrippen. Als ik met u praat, dan luistert u naar mijn woorden. Maar daarbij let u op de intonatie van mijn stem, de wijze waarop ik iets breng. De een zegt: Dat zegt mij iets. Een ander zegt juist:

Zo uitgedrukt zegt hij dat niets. Als het op een ander manier zou worden gezegd, dan zou het bij mij aanslaan. U heeft dus een gevoelsmatige reactie op elk begrip patroon dat in woorden wordt uitgedrukt.

Als wij deze begrip patronen nu eens in woorden moeten gaan concretiseren als er geen gemeenschappelijke taal is, wat moeten wij dan doen?

U kent allen dat geval: U komt een Turk tegen en hij vraagt u de weg. Ja, hoe moet u hem dat duidelijk maken. U probeert het dan met handen en voeten en de rest erbij misschien, maar als die man naar één of twee woorden Nederlands verstaat of misschien helemaal niets; dan zult u moeten zoeken naar een tussenweg. Die middenweg kan soms zijn, dat u een plattegrond neemt en aanduidt: daar moet je heen en zo kom je er. Er wordt dus een gestyleerde taal geschapen.

Nu blijkt dat dat in de menselijke gemeenschap heel vaak is gebeurd. Denk maar eens aan pidgin English. Dat is een mengelmoesje van talen nog aangevuld met bepaalde intonaties en in zeker gevallen ook met gebaren. Dergelijke mengelingen zijn vaak zeer gestyleerd, terwijl gelijktijdig de feitelijke woordinhoud tot een minimum beperkt blijft. Je handelt dus in plaats van honderden begrippen er misschien naar vijftig of zestig, die echter door de wijze waarop je ze zegt, door toevoegingen van gebaren en desnoods van alleen naar klanken, zo kunnen variëren dat het lijkt alsof je een vocabulaire van vele honderden woorden ter beschikking hebt. Ik neem aan dat u dat verschijnsel kent. Ook dat is voor ons weer belangrijk in het occultisme.

Neem nu eens bepaalde plechtigheden. In Indië bestaat er een plechtigheid voor een huis dat wordt gewijd. Kijken wij nu wat dat is, dan is het een soort liefdemaaltijd; en wat dat betreft gaat het soms wat verder dan een maaltijd ook. Bij die maaltijd wordt er door de mensen een kring gevormd. Die kring is van tevoren aangegeven. Het is niet altijd een volledige kring; ze heeft soms een bepaalde figuurafwijking. Men noemt dat wel mandala of mandalas.

Wat doet nu de priester? Deze spreekt vele woorden, die eigenlijk weinig of geen betekenis hebben. Maar hij zegt ze in een bepaald ritme, op een bepaalde toon. Hij brengt dus bepaalde trillingen voort. Zo schept hij een vreemde, een wonderlijke sfeer. Een sfeer, waarin de aanwezigen mede worden opgenomen.

Wat gaat hij nu doen? Nu gaat hij met die woorden het voedsel betrekken in het geheel. Hij neemt nu van alle gewijde spijzen een beetje en consumeert dat. Daarna treedt hij buiten de kring en vanaf dat ogenblik is het: eten wie kan.

In feite heeft die man echter iets opgebouwd; en ook deze opbouw is een vorm van communicatie. Hij heeft nl. in de eerste plaats een figuur gebruikt. Het kan een cirkel zijn, maar daar worden ook andere figuren voor gebruikt. Een figuur, die symbolisch is voor de mensen en een bepaalde gevoelsinhoud plus een bepaalde begripsinhoud vertegenwoordigt. De priester heeft daarnaast - en dat is ook heel erg belangrijk - geprobeerd om met zichzelf als middelpunt de gehele kring te doen trillen in harmonie met de plaats; dus a.h.w. een uitstraling naar de materialen die daar aanwezig zijn. Hij heeft daarnaast geprobeerd om uit te stralen naar de geesten die er zijn. Hij heeft dus ook aan die krachten een behoefte aan harmonie, aan zegen overgebracht. Ten laatste en zeker niet ten leste heeft hij in allen het gevoel gewekt dat nu alles in orde is: er kan ons hier geen kwaad bedreigen. Ook dat is erg belangrijk, want daardoor worden alle negatieve invloeden geestelijk afgewezen.

Deze man heeft een contact gemaakt met de materialen en hij heeft die a.h.w. afgestemd op de mensen, op de bewoners van het huis. Hij heeft contact gemaakt met hoofdzakelijk die geestelijke krachten en sferen, welke vlak bij de aarde liggen en hij heeft daarin de behoefte aan bescherming en aan zegen duidelijk geïmanifesterd, zodat een respons

nogelijk is. Voorts heeft hij - en dat is door het gebruik van het gewijde voedsel - het denkbeeld overgebracht dat deze band bestaat tussen de aanwezigen (vooral de bewoners) en de geesten. Ten slotte heeft hij de suggestie geschapen dat onaantastbaarheid bestaat. Er is dus geen angst voor het kwade. En waar geen angst is voor het kwade, is dit betrekkelijk machteloos.

Nu neem ik niet aan, dat u dergelijke dingen zult gaan doen. Er bestaat in Europa nog wel iets wat daarop lijkt. Sommige genootschappen kennen een soort agape (liefdemaaltijd). Ergens anders noemen ze het "servetje". Daar wordt in de gemeenschappelijke maaltijd nog wel iets dergelijks uitgedrukt. Maar als wij nu zien wat de priester doet, dan blijkt dat de man daarvoor geen speciale begaafdheid heeft. Hij heeft alleen een kennis, die de anderen niet bezitten. Als u die kennis heeft, dan kunt u dus soortgelijke dingen zelf doen. En dat betekent, dat u alleen door uw eigen uitstraling, door het gebruik van bepaalde symbolen daarbij die voor u van betekenis zijn, uw relatie tot de omgeving van uw huis of uw tuin kunt veranderen. Als uw tuin erg onvruchtbaar is, dan kunt u misschien proberen de sfeer ervan te veranderen door een soortgelijke rite, want een rite blijft het.

Als u een tuin of een stuk grond op deze manier wilt zuiveren van kwade invloeden, dan kunt u de aarde daarvan niet veranderen. U kunt echter wel zorgen dat de positieve waarde in de aarde sterker tot uiting komt dan de voor u negatieve waarde. Om dat te doen is het belangrijk dat u met anderen samen bent. U kunt dat doen met drie of meer mensen, maar niet met z'n tweeën.

U gaat dan rustig theedrinken in die tuin, als u naar zorgt dat - wanneer u de thee uitschenkt - u zelf staat in een cirkel of op een kruis, als u dat een mooier symbool vindt. Daarmee symboliseert u het uitschenken van het goede voor uzelf. Uw woorden moeten dan ook goedkeurend zijn; b.v. "dit is nu een extra lekker kopje thee". Het behoeft dus helenaal geen gebed te zijn of een formule. Het moet de uitdrukking zijn van iets positiefs en vooral iets positiefs waarop zoveel mogelijk antwoord verwacht kan worden van de andere aanwezigen.

Als u dat nu heeft gedaan, dan is het enige wat u verder nog moet doen, gewoon iets aan de aarde toevoegen. Dat kan een zaadje zijn of een appelpit dat u erin duwt. Doe het maar als een grapje en zeg erbij: Nu zul je zien, dit wordt een appelboom. Nu wij hier thee hebben gedronken, is de tuin ineens veel prettiger, veel mooier geworden. Dan moet u eens erop letten hoe alles nu gaat groeien.

De anderen kunnen erom lachen, maar als u het ernstig heeft gemeend, dan heeft u op die manier een communicatie met die grond tot stand gebracht. De aarde kan niet denken, maar ze kan reageren op uw trillingen en daardoor een deel van haar reacties een heel klein beetje wijzigen; en dat is dan meestal al voldoende.

Het is een aardig tipje voor iemand, die een tuin heeft waar het niet zo best gaat. Als je planten goed wilt laten groeien, dan zit je ook met zoiets. De meeste mensen denken: die heeft een groene duim, een ander niet. Het is doodgewoon: de een is positief in zijn contact met de plant en de ander niet.

Als u tegen een plant zegt - of u het nu hardop doet of in gedachten: Wat ben je mooi. Wat zul je hier lekker groeien, dan voelt die plant dat aan. De plant begrijpt niet in menselijke zin, maar ze absorbeert en zet dit om in een poging om met de omgeving dat waar te maken. Ze wordt dus vanzelf mooier.

Al deze dingen behoren dus onder het hoofd "communicatie".

Wij bestaan in verbinding met alle krachten, met alle werelden. De mensen denken vaak: wij hebben geen contact met b.v. de lucht of met

de regen. Dat is er gewoon. Maar er is niets "gewoon maar". Alles bestaat in relatie tot al het andere. U bent deel van al dat andere. Indien u dus in staat bent om te visualiseren wat er aan mogelijkheden bestaat en in die mogelijkheden een sterke voorkeur tot uiting brengt, dan verandert de uiting in de natuur.

Het beste voorbeeld voor een dergelijke soort communicatie is de ingewijde, die op een rots staat en regen laat neerkomen op één bepaald stuk grond. Dit is een kunstje dat tegenwoordig niet zoveel mensen meer beheersen en dat natuurlijk afhankelijk is van bepaalde omstandigheden in de atmosfeer. Maar als nog net niet het kritieke punt van neerslagvorming of druppelvorming is ontstaan, dan kunt er voor zorgen dat dit wel gebeurt en daardoor de regen doen vallen. U kunt er verder voor zorgen dat de luchtverplaatsingen in die omgeving dermate gering worden dat een bepaald gebied die neerslag inderdaad krijgt.

Hoe doet zo'n ingewijde dat nu? Wij kennen allen het beeld van de wijze, die op de rots staat en bezwerende woorden roept. Dan flitst de bliksem en het begint te gieten. De werkelijkheid is dit:

- a. Ik voel aan (ik moet die lucht dus aanvoelen): ik ben deel van de lucht en deze lucht is deel van mij.
- b. Ik heb een voorstelling van een mogelijkheid die er in de lucht is en ik wacht tot daarop een respons komt.

Als ik denk aan regen, dan moet ik die regen zien, ook als er helemaal geen regen kenbaar is. Ik moet de regen zien in de lucht. Die regen gaat vallen. Dan antwoordt de lucht "ja" of "neen". Het beeld verbleekt of het keert terug. Het is alsof het nadruk krijgt, alsof het kleur krijgt. In het laatste geval behoef ik alleen maar te zeggen "nu moet de regen vallen", ik visualiseer de plaats waarop dat gebeurt en ik laat de gehele kracht van mijn wezen uitgaan naar de lucht, opdat de regen zal vallen. En dan valt de regen.

Er zijn mensen, die op zo'n manier ook wolken kunnen verdrijven. Maar dan moet u weer weten:

- a. ik ben deel van het geheel,
- b. als deel van het geheel kan ik mijn beeld van het geheel aan dat geheel overdragen,
- c. die wolk wil ik hier niet zien. Ze moet weggaan naar links of naar recht -- zoek dat maar uit.

Kijk dan sterk geconcentreerd naar die wolk. Zend uw kracht uit en ga dan rustig zitten wachten. Dat duurt wel 5 minuten, want een wolk is zo vlug niet. Kijk dan weer naar boven en u zult met verbazing zien hoe die wolk inderdaad aan het veranderen is, hoe ze wegdrijft, en wel in de richting waarin u dat wilt. Alleen als u probeert om haar tegen de heersende windrichting, dus tegen de gang van de wolken, in te laten gaan, dan zal die wolk niet in de door u bepaalde richting gaan, maar zal zij zich in slarden oplossen. Haar tegenstand aan de wind betekent dan dat zij wordt verspreid.

Dat zijn dingen, die elke mens zou kunnen doen. Dat is helemaal niet een mirakel. Je moet alleen weten hoe je deel bent van alle dingen. Als je met materiaal werkt - onverschillig of het nu hout is of ijzer en wat dat betreft zelfs kunststoffen - en je hebt het gevoel dat je deel bent van die materie en je ziet wat daarin moet gebeuren, dan is het net alsof de materie zelf meehelpt. Voorbeeld:

U snijdt in een blok hout. U wilt er een figuur uit halen. Normalerweise splintert dat nog wel eens verkeerd af. Maar als u nu een duidelijke voorstelling heeft van wat er uit dat blok moet komen, dan zult u zien dat als er scheurtjes komen ze een verbetering betekenen. Daardoor kunt u de vorm en gemakkelijker uit krijgen. Probeer u echter worstelend met het blok diezelfde vorm uit dat hout te hakken, dan blijkt dat de scheurtjes en splijtingen het iets te ver gaan of het niet ver genoeg en dan heeft u de extra werk aan.

Het is goed om ook dat te begrijpen. Een mens leeft temidden van een kosmos. Daarin bestaan heel veel verschillende wezens, structuren en toestanden. De mens is versatiel. Hij kan zich heel gemakkelijk omschakelen van het een op het ander. Indien die omschakeling in hem - ook al is het voor een korte tijd - volledig genoeg is om zich met één van die gebieden of met een enkele persoonlijkheid verbonden te achten, dan is een antwoord onvermijdelijk, dan is er een contact en dan is er een antwoord. Dat antwoord zal dan in overeenstemming blijken te zijn met de grenzen welke die mens voor die tijd heeft gesteld.

In het gehele leven is het belangrijk te weten; niet in de vorm van een theoretische kennis, maar een praktisch weten. Datgene wat voor mij kenbaar is, wat voor mij duidelijk is, kan ik overal terugvinden. Waar ik het terugvind, bestaat een relatie en waar een relatie bestaat, is een wederkerige beïnvloeding mogelijk. Je gaat dan ook beseffen dat je niet al-beslissend bent. Alles is een kwestie van samenwerking.

Er zijn uit de aard der zaak heel veel verhalen en legenden in omloop, die allemaal ten doel hebben iets dergelijks te verkondigen. Soms zien wij zelfs dat heel wonderlijke oude situaties en toestanden worden omgezet in legenden, die dan weer een verwachting wekken. Maar omdat de mensen dan niet meer precies weten wat zij verwachten en waarom, haalt het niets uit.

Neen "Het rijk van de Koning der Wereld". Voornamelijk een Tibetaanse legende, maar ook weerkaatst in de Berg waarin Barbarossa zit te wachten en in al die andere onderaardse verblijven waarin volkeren vertoeven.

U moet zich realiseren dat er in een ver verleden grote rampen zijn gebeurd met de aarde. Die rampen waren heel groot en soms te voorzien. Er zijn volkeren geweest (stammen zouden wij tegenwoordig zeggen), die zich hebben teruggetrokken in de hollen van de toen hooggelegen bergen of op een andere wijze onder de grond zekerheid hebben gezocht tegen het geweld der elementen en soms ook tegen de inslag van allerlei afval uit de ruimte dat de aarde trof. Een deel van die mensen is nooit meer te voorschijn tekomen. Soms hebben zich zelfs in die grotten machtsstructuren gevormd die er belang bij hadden om de anderen vooral niet naar buiten te laten gaan, want dat betekende het teloor gaan van macht. Zo'n maatschappijtje was erg uitgebalanceerd. Als er een man teveel was, dan was dat net zo schadelijk als er een man te weinig was. Die groepen hebben inderdaad een lange tijd bestaan.

Er zijn bepaalde legenden, vooral uit Zuid-Amerika, waarin dat terugkeren uit hollen engrotten in het diepst van de aarde een grote rol spelen. In al die legenden wordt duidelijk gemaakt dat de mens inderdaad ergens onder de aarde is geweest en dat hij vanuit die grotten en krochten weer naar boven is gekomen. Het is een verhaal dat feitelijke achtergronden heeft. Maar de mensen van vandaag begrijpen dat niet meer.

Als ik nu een aanroeping richt tot die Koning der Aarde, dan kan ik dat niet meer doen tot mensen die feitelijk onder de grond leven. Dat is gewoon een illusie. Maar ik kan wel wat anders doen. Ik kan mij de kracht van het leven in de aarde voorstellen zonder het in meer menselijke vorm te personifiëren. Maar dan wordt het een deel van de totaal-kracht van de aarde. En nu blijkt de legende ineens te zijn geworden van een vaag verhaal over een vaag en ver verleden tot een voorstelling waarin harmonie mogelijk is met krachten in de aarde. De eigenschappen, de mogelijkheden, die ik veronderstel zijn belangrijker dan het al of niet feitelijk aanwezig zijn van een dergelijk rijk.

Voor u betekent dit dat er heel veel machten en krachten kunnen bestaan die niet reëel zijn, die er nooit geweest kunnen zijn en die ook niet bestaan daar waar u denkt dat ze te vinden zijn, of dat nu een sfeer is,

een hemel of een plaats ergens op aarde. Belangrijk is het niet, want wat u doet, is u afstemmen op een begrip.

Die afstemming op een begrip moet in overeenstemming zijn met uw persoonlijkheid, dat is duidelijk. U kunt zich niet afstemmen op iets wat vijandig is met uw persoonlijkheid, want dan zult u ofwel eraan te gronde gaan, dan wel het contact niet kunnen bereiken omdat u het instinctief toch weer afwijst. Maar een voorstelling ervan is voldoende.

Nu bestaat er een aardig beeld van het leven van de mens. Dat is een kringloop, een spiraal in feite, een soort Kundalini-vuur, waarin drie kleurveranderingen optreden waarvan men zegt dat de ontwikkelingen door de vier elementen gaan. Elke nieuwe ontwikkeling begint trouwens in het element vuur, dat in de oude tijd als het oer-element werd beschouwd. Zij zeiden: Hier ga ik door een bepaald element heen, maar gelijktijdig onderga ik een bepaalde ontwikkeling. Ontwikkeling en element vallen samen. Indien dat het geval is, dan betekenen ontwikkeling en element samen ook instelling, harmonische mogelijkheid. U kunt daarvan voorbeelden zien.

Een materialist kan nooit met een idealist praten op een manier waarop beiden het met elkaar eens kunnen worden. Beiden zullen misschien een beperkte samenwerking met succes kunnen aangaan, maar nooit zullen ze tot een volledige samenwerking kunnen komen, omdat ze eenvoudig geen begrip hebben voor hetgeen de ander denkt of beoogt, ook al menen ze vanuit zichzelf natuurlijk dat dit wel het geval is.

Nu geldt bij deze voorstellingen een heel wonderlijk gezegde:

"Mijn kleur (dat is dus de kleur van de omloop) plus het element vormen mijn band met de eeuwige Kracht."

Hier wordt dus een beperking gemaakt: ik kan niet gelijktijdig in het aard-element leven met een bepaalde kleur en werken op de krachten die b.v. tot het water behoren, waarin ik later zal komen. Mijn ontwikkeling is bepaald voor mijn harmonische mogelijkheden. Verder verschuift mijn harmonische mogelijkheid voortdurend, daar mijn ontwikkeling gelijktijdig harmonieën onmogelijk maakt achter mij en vóór mij nieuwe mogelijkheden schept.

In het occultisme is dit beeld in zoverre van belang dat wij niet alles even goed kunnen doen. Wij voelen ons nu eenmaal getrokken tot bepaalde harmonieën, bepaalde krachten, bepaalde voorstellingen en denkbeelden. Daar, waar wij ons getrokken gevoelen is communicatie met alle soortgelijke krachten het eenvoudigst.

Communicatie met andere krachten is altijd beperkt en vanuit ons standpunt niet betrouwbaar, omdat wij eenvoudig niet een volledig wederkerig begrip tot stand kunnen brengen, alleen maar een beperkt. Waar ik werk met krachten, die mij niet eigen zijn of waarmee ik mij niet verwant gevoel, moet ik dus teruggrijpen naar een zo eenvoudig mogelijke voorstelling en naar een zo schematisch mogelijke conversatie. Ik kan vanuit mijzelf zeggen: Die kracht, daarmee voel ik mij verwant. In die kracht kan ik precies duidelijk maken wat ik ben en wat ik wil. Ik zal dan antwoord krijgen, want hier is een antwoord mogelijk. Dat antwoord is volkomen betrouwbaar. Ik voel dat; het is een deel van mijzelf.

Je kunt het ook proberen, als je behoort tot b.v. een beginnende vuur-cyclus. Je zegt: Nu wil ik met de aard-cyclus contact hebben. Maar dan kun je nu wel zeggen: Ik wil met de aard-cyclus contact hebben, maar dat kun je alleen bereiken door jezelf te beperken. Daar waar communicatie plaatsvindt tussen ongelijke waarden zal een beperking van uitdrukking en een tot schema herleiden van het gewenste of het bestaande grotere resultaten geven dan een volledige uitdrukking. Dit in tegenstelling tot wat men in de magie vaak leert: de volledige voorstelling is het belangrijkste. Maar dan moet u de voorstelling kunnen opbouwen. Dat kunt u niet met dingen die vreemd zijn, dus grijpt u terug

naar de eenvoudigste voorstellingen en dan komt u als vanzelf terecht bij het symbool.

Het symbool is voor ons de gebrekkige taal waarmee wij krachten aanspreken die in wezen niet met ons verwant zijn, maar waarmee wij op bepaald terrein een tijdelijk contact kunnen verkrijgen. Antwoorden en reacties kunnen alleen op dit terrein en alleen binnen de beperking van onze eigen wil plus de eigenschap van het geen wij aanspreken worden verwacht. Een vergelijking als voorbeeld:

Een mens is anders dan een tijger. De mens ziet de tijger als een gevaarlijk dier en als een mooi dier - laten we aannemen. De tijger ziet de mens als iets waar je een beetje bang voor bent en wat gelijktijdig toch een aardige maaltijd zou zijn. Nu is er één relatie denkbaar tussen die twee: de tijger heeft een zekere angst, een zekere terughoudendheid t.a.v. die mens. De mens heeft een zekere angst, een zekere terughoudendheid t.a.v. de tijger. Als ik mij nu baseer op de vrees en zeg "die vrees bestaat niet", dan zal ook bij de tijger die vrees vervallen. Maar nu het wonderlijke: dan zal ook de voorstelling, die wederkerig bestaat, ineens veranderen. De tijger zal denken: Hé, die mens ziet er wel vreemd uit voor een tijger, maar tenslotte schijnt het goed volk te zijn, familie te zijn. De mens denkt: Die tijger reageert menselijk. Maar indien u nu zult uitgaan van honger, dan zult u hoogstens kunnen bereiken dat de tijger een beetje harder loopt om u op te vreten.

Ik hoop u hiermee duidelijk te hebben gemaakt hoe communicatie eigenlijk een heel grote rol speelt in alle soorten occultisme. Het is namelijk de relatie, die wij kunnen scheppen tussen ons en het andere en daarbij zullen beide waarden een inbreng moeten geven.

Zelfs de aarde, die stom is, heeft haar grondeigenschappen. Als wij contact opnemen met de aarde, dan zal ze haar eigenschappen naar ons terugzenden. Zij zal ons duidelijk maken wat ze is, alleen door het reflecteren van wat wij hebben uitgezonden.

Deze communicatie is mogelijk met elke wereld, met elke sfeer, met elke geest, met elke levensvorm. De middelen, die wij gebruiken om een communicatie tot stand te brengen, kunnen zeer gevarieerd zijn. Er zijn duizend-en-één mogelijkheden. Het enig belangrijke is niet de juiste vorm, maar de voor ons juiste vorm; datgene waarin wij de relatie, het contact erkennen en voor onszelf kenbaar maken - suggestief of anderszins. Daar waar wij het voor onszelf kenbaar maken, zal het andere altijd reageren.

:--:--:

In elke mens ligt de kien van al datgene wat hij zou kunnen zijn. Dat wil zeggen, dat elke mens een groot aantal mogelijkheden bezit waarvan hij gewoonlijk slechts ongeveer 1/10 activeert en ongeveer 1/50 volledig realiseert. Dat klinkt een beetje pessimistisch, maar zo liggen de zaken nu eenmaal.

Een mens is b.v. geneigd tot occultisme, tot bepaalde mystieke geloofsvormen. Hij is geneigd tot wat hij noemt realisme; wat meestal een ontvluchting is van al het niet-waarneembare enz. De mensen maken zich er vaak gemakkelijk van af. Vooral bepaalde occultisten zeggen: Nu ja, dat is een kwestie van je reïncarnatie. Als je geboren bent om varkenshoeder te worden, dan zul je nooit als mijnheer pastoor op de kansel staan. (Ofschoon een pastor eigenlijk een herder is!) Deze opvatting zou ik graag willen bestrijden.

Als je geboren wordt, dan heb je in je een complete gevoelswereld voor zover er geen hereditaire beschadigingen zijn. Deze laatste kunnen dan bij de keuze van lichaam gezien zijn of verworpen zijn. Maar je kunt je ook bij vergissing in een beschadigd huis vestigen, dat is logisch. Hier komt nu de bewoner en hij moet uit die woning maken wat hij zelf wil. Iemand, die zelf timmert, kan zijn eigen meubeltjes erin zetten. Iemand, die is aangewezen op wat er op dat ogenblik in de meubelzaken te koop is, heeft bepaalde mogelijkheden niet. En zo gaat het met de mens en de opvoeding ook.

Er zijn mensen, die b.v. orthodox-gereformeerd worden opgevoed en die daardoor in hun jeugd zo'n verkleving aan de bijbel en aan al wat daarmee samengaat ervaren, dat zij niet hun neiging naar mystiek willen volgen, die hen eerder naar een katholiek geloof zou voeren. Hier immers zouden ze wel hogere ervaringen hebben, maar dat zou duivels kunnen zijn. Hun angst houdt hen dan terug.

Er zijn mensen, die zeer sensitief zijn en die vele geestelijke waarden ervaren, maar die opgevoed zijn in het besef dat men zich eerst moet bezighouden met de zuiver stoffelijke waarden en dat al dat andere maar wat humbug en onzin is. En als dezen dan een waarneming doen, verdringen ze die. Opvoeding speelt dus een grote rol.

Maar wat zien wij nu? In die gemeenschappen waar de opvoeding, vooral in de eerste tien levensjaren, veel vrijer is geworden blijkt de neiging om zich in de richting van het mystieke of het occulte te oriënteren groter te zijn. Dus zal het feit, dat veel mensen tot op heden niet daartoe zijn gekomen voor een deel te wijten zijn aan de maatschappelijke dressuur, die zij in de jeugd jaren hebben ondergaan.

De gevoeligheid voor occulte waarden berust bovendien vaak - en dat mogen wij ook niet vergeten - op een zekere onevenwichtigheid.

Een goed medium kan niet evenwichtig zijn. Een schijn van evenwichtigheid kan bewaard worden, er kan een grote zelfbeheersing zijn, maar de basisfactor van een emotionele onevenwichtigheid is noodzakelijk.

Voor helderzienden geldt hetzelfde. Iemand, die als helderziende goed wil functioneren, zal over het algemeen verwaandheid aan fanatisme proberen te paren, ongeacht de verschijningsvorm die hij naar buiten toe a.h.w. acteert. Deze eigenschappen zijn noodzakelijk, omdat men leeft in een maatschappij waarin deze verschijnselen niet als normaal worden aanvaard.

Een medium, dat evenwichtig is volgens de maatschappelijke normen, kan geen boodschappen ontvangen omdat het te sterk gebaseerd is op de normen van die maatschappij. Een helderziende, 'n magiër of onverschillig

wie, die zich laat beïnvloeden door de gemeenschap waarin hij leeft, kan niet presteren. Want de gemeenschap met haar regels en opvattingen houdt zich nu eenmaal aan de zichtbare verschijnselen en aan een aantal theorieën, die - ofschoon ze met de praktijk niets te maken hebben - als verklaring voor die praxis gelden.

De gevoelswereld van de ene mens kan verschillend zijn van die van een ander mens. Maar laten wij dan eerst constateren, dat veel van de menselijke gevoelens het gevolg zijn van conditionering.

Hoe komt het anders dat een Zeeuw van alikruiken houdt, terwijl een Groninger er misselijk van wordt. Deze mensen wonen niet eens zo ver van elkaar af geografisch gezien. Maar bij de een is het van jongsaf aan een lekkere spijs en bij de ander is het een vieze slak.

De Fransman houdt van zijn wijngaardslakken. Een rechtgeaard Nederlands burger walgt bij het idee dergelijke dingen te moeten nuttigen.

Als dat zo is wat smaak betreft, dan zal dat geestelijk ook precies hetzelfde zijn. Wij hebben nu eenmaal een reactie, die door conditionering voor een groot gedeelte tot stand is gekomen. Bepaalde dingen zijn goed, bepaalde dingen mogen wij en die zijn prettig. Andere dingen mogen wij niet of mogen wij alleen conditioneel. Als ze niet aan de voorwaarde beantwoorden, zijn ze in wezen onprettig. Ze wekken spanningen in ons op en wij kunnen dat niet verwerken.

Dat heeft weer niets te maken met een geestelijke gevoelswereld.

Het is een conditionering waardoor de lichaamssappen gaan reageren. Die lichaamssappen bepalen dan weer stemmingen, zenuwspanningen en al wat erbij komt. Toch is ook zuiver geestelijk gezien niet iedereen op gelijke wijze gevoelsrijp.

Er zijn mensen, die sterk op zichzelf georiënteerd zijn. Hun gevoelsleven zal sterk afhankelijk zijn van de positie waarin zij zichzelf zien of kunnen voorstellen. Het voor hen voorstelbare wekt emoties. Het voor hen niet in samenhang met zichzelf voorstelbare of beleefbare wekt geen emoties. Zo iemand kan een ander zien sterven onder pijnlijke omstandigheden, maar zal zich niet kunnen indenken dat hij dit zou kunnen zijn. Het gevolg is, dat het hem niets doet. Omgekeerd bestaat het natuurlijk ook: iemand ziet in een ander zichzelf en ondergaat daardoor emotioneel alles wat die ander ondergaat.

Je kunt nu wel zeggen: Je moet je naaste liefhebben gelijk jezelf. Maar de meeste mensen weten niet eens, of zij zichzelf wel liefhebben. Zij weten alleen maar dat ze alles alleen volgens hun eigen maatstaf bepalen. In deze zin zijn er grote verschillen in gevoelsleven en in gevoeligheid. En die zullen zeker invloed hebben op de occulte relaties die mogelijk en denkbaar zijn.

Iemand, die niet gevoelig is voor wat een ander ondergaat, kan een heel goed magiër zijn. Zijn magie zal echter tot de zwarte of hoogstens tot de grijze zone behoren. Het zuiver wit-magisch werken waarbij de sympathie een zeer grote rol speelt, bestaat voor zo iemand niet en is ook niet bereikbaar.

Een mens kan zich één gevoelen met een bepaalde mentaliteit en daarop emotioneel zeer sterk reageren, terwijl hij niet kan reageren op feiten. Ook iets dergelijks is denkbaar.

Dan kunnen wij te maken hebben met iemand, die een heel goed medium kan zijn voor het gesproken woord, naar die als genezend medium absoluut niet kan functioneren.

Er bestaan natuurlijk kruisingen; er zijn allerlei tussenfasen. In elk van die fasen liggen de mogelijkheden anders. Wil men een rooster maken van een aantal typen dat denkbaar is in deze emotionele en daardoor ook magische structuur, dan komt men tot een indeling van 144 typen; en wel in 12 hoofdtypen met elk 12 onderverdelingen. Het is te uitvoerig om dat alles hier te behandelen. Laten we een paar hoofdtypen aangeven

en wat zij ten aanzien van het occulte en van andere zaken in het leven aan mogelijkheden in zich dragen en niet of wel zullen realiseren.

De materialistische mens.

Eén van de typen die het meest voorkomt is de zintuiglijke mens. Zo iemand wordt sterk bepaald door de indrukken, die hij uit de wereld in zich opneemt. Zijn emoties zijn dus volledig gebonden aan zijn zintuiglijkheid. Andere emoties zijn voor zo'n mens niet gemakkelijk denkbaar. Ook door voorstellingen zal hij zelden tot ontroering worden gebracht.

Deze mens kan zeker magisch werken, als hij eenmaal de eerste proeven van magie heeft geleverd. Hij zal er dan zelfs door bezeten kunnen geraken. Maar hij zal niet geneigd zijn om bepaalde verschijnselen van de geest zonder meer te aanvaarden en zal bovendien al zijn redelijk denken gebaseerd op zintuiglijke waarnemingen steeds stellen boven elke inspiratie.

Wij kennen bij de materialisten nog een tweede type: het stoffelijk-emotionele type.

Deze mensen worden sterk bepaald door lichamelijke begeerten, honger- en angstverschijnselen. Voor hen is een bevrediging - onverschillig van welke aard - een positieve beleving. Een niet-bevredigd-zijn is altijd negatief. Angst is altijd de angst voor het verlies van hetgeen men bezit of voor het niet-bereiken van hetgeen men begeert. Een dergelijke mens werkt wel degelijk met denkbeelden, want zijn voorstellingen beantwoorden zelden aan de volledig zintuiglijke werkelijkheid. Maar die denkbeelden zijn hen heilig, omdat ze voor hen de emotie van bevrediging en ook de emotie van angst, van onderdrukking in zich dragen. Zo iemand zal verschijnselen kunnen veroorzaken. Hij zal b.v. een goede telekineet kunnen zijn, maar hij zal zelden in staat zijn inspiratief te werken. Hij kan geen medium zijn en zal helderziende waarnemingen - zo deze al optreden - met een enkel gebaar terzijde schuiven.

Dat zijn twee typen. Er zijn nog een paar meer in deze indeling. Elk van die typen kent een groot aantal gradaties waarbij uit de aard der zaak de mogelijkheden geestelijk verschillen.

Het instabiele intellectuele type.

Intellectueel, omdat het denken en het gedachtenleven het voor- naamste is.

Instabiel, omdat een sterke beïnvloeding van buitenaf ten aanzien van eigen gedachtenleven en denken voor zo iemand bijna onvermijdelijk is. Dergelijke mensen zijn gemakkelijk te suggereren. Zij reageren zeer sterk op hetgeen een ander als werkelijkheid voorstelt, ongeacht de vraag of het ook werkelijk zo is of kan zijn.

Zij zijn een goed medium, want ze zijn niet kritisch. Indien ze kritiek hebben, dan is dat een kritiek die voortdurend door onzekerheid wordt gekenmerkt. Dergelijke mensen zullen b.v. stellen vanuit een geloofs-standpunt: Geesten zullen wel uit de duivel zijn. Ze kunnen ook niet uit de duivel zijn, maar dat kunnen wij niet weten en daarom zullen we zeggen dat ze uit de duivel zijn.

Ik geef dit als voorbeeld voor de redenering van zo'n type.

Deze mensen zullen inspiratief sterk gevoelig zijn, maar zullen zelf vaak aarzelend staan tegenover de bron van hun inspiratie. Zij kunnen een heel goed medium zijn, maar zullen als medium tevens proberen op de aan of andere manier een afstand te scheppen tussen de medianieke kwaliteiten die ze bezitten en dat wat ze beschouwen als hun dagelijks leven of hun persoonlijkheid.

Dergelijke mensen hebben een gevoelsleven dat voor sommigen gevoelsarm is. Ze zijn namelijk juist door hun overgevoeligheid op vele gebieden geneigd om een ongevoeligheid te tonen. Zij laten zich niet bewegen door hetgeen buiten hen gebeurt, omdat ze het gevoel hebben: indien ik mij hierdoor laat beroeren, dan kan ik mijzelf niet beheersen en dan weet ik niet waar ik terecht kom. Deze typen zullen in vele gevallen dan ook bijzonder veel helderziende waarnemingen doen. Zij zullen gevoelig zijn voor gebeurtenissen en ontwikkelingen in de toekomst en hebben vaak ook het vermogen om een medemens af te lezen. Lang niet allen maken gebruik van deze mogelijkheden.

Het intellectueel stabiele type.

Hier hebben wij te maken met een mens die in zich een bepaalde mate van kennis en vaak ook van wijsheid heeft vergaard en deze beschouwt als een vaste basis vanwaaruit het geheel van het bestaan kan worden beleefd. Ook deze mensen zijn over het algemeen sterk sensitief. Hun sensitiviteit openbaart zich echter niet in mediamiciteit, terwijl ook helderzien en dergelijke kwaliteiten door hen meestal terzijde worden geschoven, bewust of onbewust. Voor hen speelt echter het inspiratieve element een heel grote rol, omdat ze dit zien als een verschijnsel van hun eigen persoonlijkheid en als zodanig tot opvallende prestaties kunnen komen.

Het zijn vaak zeer goede inspiratieve kunstenaars. Onder hen vinden wij verder ook veel mensen die wederom redelijke telekineten zijn en ook zeer goede mensenkenners - tenminste, dat zeggen zij zelf; in wezen zijn ze eerder redelijke telepathen.

De z.g. vrije mens.

De vrije mens - in deze context althans - is de mens die vrij is van vooroordelen anders dan door eigen beleving veroorzaakt. Deze mens staat open voor alle zaken. Zijn gevoelsleven wordt echter sterk gebonden aan zijn persoonlijke ervaringen. Het is iemand die niet bang is voor het donker, tenzij hij in het donker zijn hoofd heeft gestoten. Hij zal dan altijd, als het donker is, bang zijn om zijn hoofd te stoten.

Deze mensen kunnen op elk gebied van het occulte werken, maar ze bezitten vaak weinig zelfvertrouwen en zullen - indien ze eenmaal op dit gebied hebben gefaald - daardoor zichzelf lange tijd een werken op gelijk niveau onmogelijk maken. Onder hen zijn er echter wel die bijzonder scherp helderhorend zijn. Zij horen zeer duidelijk boodschappen, ofschoon ze die lang niet altijd zullen overbrengen.

Hun gevoelsleven wordt sterk bepaald door hun persoonlijke relatie met andere mensen.

De gebonden vrije mens.

De definitie hiervan binnen deze context: een gebonden vrije mens is iemand die vrij staat ten aanzien van alle gebeuren maar die - hetzij door conditionering hetzij door eigen gebreken - bepaalde gebieden van het leven als bijzonder belangrijk is gaan beschouwen. In zijn emotioneel leven bestaat dus een sterk gerichte voorkeur voor bepaalde ontwikkelingen, voor bepaalde gebeurtenissen. Ook zijn droomleven is vaak eenzijdig. Deze mensen hebben vaak bijzonder goede magische kwaliteiten. Onder hen vinden wij zeer goede genezers. Zij zullen ook in vele gevallen zeer behoorlijk als helderziende kunnen functioneren. Bij hen wordt het geheel van hun uitingsmogelijkheid en ontvankelijkheid echter bepaald door de

aandacht, die zij zelf op bepaalde levensgebieden richten. Het komt dus hierop neer: Als iemand b.v. een gebrek aan de benen heeft, dan zal zijn belangstelling op zeer grote beweeglijkheid zijn gericht. Alles wat daarmee samenhangt zal hij dan goed kunnen verwerken. Wanneer hij met anderen in contact komt, dan zal zijn genezingscapaciteit vaak de richting uitgaan van het genezen van beschadigd zenuwstelsel of het verdrijven van zekere reumatische verschijnselen.

De non-communicatieve mens.

Dit is de mens met communicatie-stoornis - althans volgens de termen van deze wereld.

Deze mens wordt sterk beroerd door eigen beleving en eigen contact met anderen. De beroering van een kiezelsteen zegt zo iemand meer dan een hele lezing van een hooggeleerde heer. (Niet dat dat bij anderen niet bestaat, maar dit als voorbeeld.)

Deze mensen zijn vaak blind voor bepaalde begrippen die in de wereld worden gehanteerd. Nevenverschijnselen zijn - vooral in de jeugd - een zekere woord- en leesblindheid.

Een dergelijke mens is bijzonder gevoelig voor aardstralen en voor de uitstraling van huizen. Plaatsen waar aardgebonden geesten zijn worden door hen beleefd en vaak brengen ze automatisch dergelijke entiteiten tot manifestatie.

Hun schijnbare onvolwaardigheid compenseren ze over het algemeen door de grote blijmoedigheid waarmee ze hun contact beleven. Deze mensen zijn zeker niet ongelukkig. Hun omgeving zal hen zelden als volwaardig beschouwen. Dat is erg jammer, want zij zien en voelen veel meer van de krachten van de natuur en van de geest die rond alle mensen actief zijn dan de doorsnee-mens.

Ik heb hier slechts enkele typen weergegeven uit de aard der zaak. Maar als u deze verschillen eens beschouwt, dan wordt u duidelijk dat gevoelsleven voor een deel wordt bepaald door geboorte. Het laatste geval kan ook het gevolg zijn van een prenatale emotionele beschadiging. De moeder heeft sterke emoties ondergaan. Laten we zeggen: kort voor de geboorte is haar man doodgereden of iets dergelijks. Dan kan het resultaat dus deze eigenaardige non-communicatieve waarde in het kind zijn: een zich voor een deel afsluiten voor de redelijke communicatie. Daarvoor in de plaats komt meestal het openstaan voor emotionele communicatie.

We kunnen stellen dat bij reïncarnatie een dergelijke keuze mogelijk is, inderdaad. Iemand, die volledig bewust is, kan een dergelijke vorm van een mens plus de daaraan verbonden occulte mogelijkheden en capaciteiten zeker kiezen. Maar het is niet zo, dat de geest deze bepaalt. Het is ook niet zo, dat door de eigenschappen of de kwaliteiten of de schuld, berustend in een bepaalde geest deze in zo'n voertuig gebannen zal worden. Dit betekent zeker ook niet, dat de genoemde typen niet de mogelijkheden hebben om andere kwaliteiten te ontwikkelen. Wij zullen slechts zeggen dat ze - gezien hun emotionele achtergrond, de scholing, de conditionering vaak ook - zich in deze richting plagen te manifesteren.

Noot.

Een zichzelf-liefhebbende mens is in beginsel eigenlijk elke mens, want de mens, die zichzelf niet liefheeft, kan niet leven. Maar er zijn mensen, die vanuit zichzelf alles op zichzelf betrekken. Zij zijn dermate sterk egocentrisch dat zij - al weten ze dat misschien niet - hun

enoties beschouwen als maatstaf voor de waarde van alles wat buiten hen bestaat. Dit is dus geen zuiver narcistische instelling. Het is eerder gewoon alles alleen zien in relatie tot jezelf zonder je ooit af te vragen wat in het andere bestaat. Dit komt veel meer voor dan u denkt. De zichzelf-liefhebbende mens is - in deze zin althans - een mens, die niet in staat is tot naastenliefde, omdat hij niet zichzelf liefheeft als deel van een geheel, maar in zijn eigenliefde alleen zichzelf beschouwt als maatstaf voor het geheel.

:--:

E E N H E I D.

Eén zijn met alle dingen. Dat is ook jezelf zien als deel van alle dingen. Maar hoe kun je jezelf zien als deel van alle dingen, als je sommige dingen vreest en andere verwerpt of veracht?

Het is moeilijk die eenheid werkelijk te bereiken. De eenheid waarin de gezonde niet méér is dan de melaatse, waarin geen rein en onrein bestaat. Een wereld, waarin alle mensen deel zijn van hetzelfde wonderlijke spel van de scheppende Kracht. De eenheid waarin zelfs God niet méér is of minder dan wat Hij in u heeft gelegd. Indien ik mij beroep op een God, die ver van mij af staat of die ver boven mij staat, dan deel ik immers de wereld, dan maak ik mij bewust los van de kosmos waarvan ik deel ben. Slechts indien ik beseft dat de totaliteit in mij is en door mij kan werken zoals ze kan werken en kan zijn in alle dingen rond mij, dan is er iets van eenheid en eenheidsbeseft.

Wij zijn allen één. Ook als wij uiterlijk tegenstellingen tot stand brengen en wij niet beseffen hoe wij verbonden zijn, dan nog zijn wij allen één. Want er is één scheppende Gedachte waaruit wij allen zijn voortgekomen. Er is één kracht waardoor wij allen in stand worden gehouden. Er is één Zijn dat ongeacht de schijnbare loop der tijden ons allen met al wat wij zijn, geweest zijn en zullen zijn omvat.

Wij reizen langs de lijnen van de tijd niet beseffend dat we reeds gefixeerd zijn in de schets van de eeuwigheid waarin de Schepper iets van zichzelf heeft uitgedrukt. Laten wij beseffen, dat wat gisteren was en wat morgen komt een eenheid is; dat het niet los van elkaar kan worden gezien, dat het niet belangrijk is het in te delen, maar om het te begrijpen als eenheid. Zo goed als het belangrijk is onszelf, de wereld rond ons en alle sferen rond ons en de krachten waarmee wij worden geconfronteerd te zien als een eenheid, niet als iets wat onderscheiden moet worden van elkaar.

Als wij die eenheid voelen, dan zullen wij - ongeacht de uiterlijke verschillen die er bestaan - voortdurend een beroep doen op de kracht, die in alle dingen gelijk aanwezig is en daardoor de eenheid beleven, die voor ons misschien nog niet geheel in het bewustzijn te realiseren is, maar die wij reeds nu kunnen aanvoelen en die ons kan brengen tot die toestand van verrukking waarin wij het totaal zijnde ondergaan en niet meer vragen naar verschil of rangorde.

:--:

HOOFDSTUK IX.

T U S S E N B A L A N S .

Als wij de wereld bekijken zoals die er op het ogenblik bij staat, dan vallen ons vele eigenaardige dingen op. Bijvoorb: het luchtverkeer neemt toe, maar gelijktijdig blijkt dat steeds meer luchtvaartondernemingen in feite op gemeenschapskosten draaien. De TWA (Transworld Airlines) b.v. heeft dit jaar een tekort van 250 miljoen gulden. Ze hebben in het afgelopen jaar gehad - voor dit jaar is dat nog niet bekend, daar komt nog wel wat bij - 4 grote ongelukken waarbij 690 passagiers betrokken zijn; gedood zijn er ongeveer 48. Dat is een eigenaardige situatie. Waarom? Overal willen de mensen voor hun prestige kennelijk luchtverkeer. Gelijktijdig maken ze overal rommel.

Laten wij eens kijken in de politiek. Wij hebben heel wat werk gehad om Nixon te overtuigen dat hij de banden moest publiceren. Dat werkte in ieder geval.

Inmiddels zitten wij ook met grote moeilijkheden in China. In China schijnt een aflossing van de wacht nu bijna onvermijdelijk te zijn. Ook daar moet men ervoor zorgen dat het niet te dwaas gaat worden.

Verder zijn er een toenemend aantal fabrieken op deze wereld die zich toeleggen op de productie van allerlei explosieve middelen, aandrijfstoffen, liquide gassen, die ook voor strijdmiddelen bruikbaar zijn. Wij hebben er tot nu toe drie van opgeruimd, maar we kunnen dat niet onbeperkt blijven doen. De mensen zouden er zelf wat aan moeten doen.

Wat de vervuiling overal betreft, we hebben eraan gedacht om eens een bepaalde rivier wat te helpen. Er is een mogelijkheid tot algengroei en als we dat nu tot een lekkere dikke smurrie konden laten worden, dan zou dat misschien wel helpen. Uit zichzelf doen de mensen er niets aan. Terwijl ze aan de ene kant ijveren voor het milieu, gooien ze aan de andere kant hun rotzooi in de gracht. Dus heel erg goed zit het niet.

Misschien zouden wij naar het gedrag van de mensen moeten kijken. In het afgelopen jaar in Nederland: ouderen aangevallen door jongeren zonder bekende redenen en zonder beroving: 129. Aantal gevallen van verkrachting: 723. Aantal gevallen van kleine diefstallen, gerekend over het gehele land inbegrepen autodiefstallen en winkeldiefstallen ongeveer 120.000. Verkeersovertredingen in het afgelopen jaar ca. 90 miljoen. Respect voor wet en orde is er kennelijk niet bij.

Laten we eens kijken wat men daartegenover heeft gepresteerd. Politie-optreden over het algemeen onvoldoende. Uitrusting van de politie over het algemeen onvoldoende. Personeelssterkte van de politie over het algemeen onvoldoende. Er wordt voor de hoofdstedelijke politie, waarvan ongeveer 60 % van de benodigde sterkte aanwezig is, aan middelen veel te weinig uitgetrokken. Zou men alleen het bedrag dat onrechtmatig wordt op-

gegeven voor doeleinden van de universiteit erbij hebben, dan zou men het politiekorps wel kunnen uitbreiden.

Als ik dit allemaal bekijk, dan vraag ik mij af: Zijn de mensen gek geworden? Wat is er aan de hand? Maak ik de balans op, dan zie ik: tegenover al die dingen staat ook weer dat steeds meer mensen zich bewust worden van hetgeen ze voor een ander moeten doen.

Steeds meer mensen zoeken hun eigen wegen te vinden en steeds minder mensen zijn geneigd overmatig energie te verbruiken zonder dat er enige reden voor is. Steeds meer mensen beginnen besef te krijgen dat hun buren ook wel eens iets nodig zouden kunnen hebben en dat het niet voldoende is ze alleen goedendag te zeggen. Steeds meer mensen komen tot het besef dat vrijheid voor de medemens het hoogste goed is en dat hij daar recht op heeft, zelfs als hij een andere huidskleur of een ander geloof heeft. Dus ziet het er ook wel weer goed uit. Maar als je die met elkaar vergelijkt, dan kom je tot de conclusie:

Door gebrek aan orde en bij gebrek aan bewaking van de orde zijn er orde-excessen ontstaan die steeds toenemen over de gehele wereld. Gelijkzeitig is er een grotere bemoeiing met de mede mens en in vele gevallen is die inderdaad gericht op de grotere vrijheid van de medemens. Iets zeer interessants. Dit zijn summiere feiten wat de mensen betreft.

Wat doet de aarde zelf? De aarde bouwt op het ogenblik zeer grote spanningen op; o.a. bij Japan en bij de Andreas-trench. Er zijn tevens lichte verplaatsingen van magmaarden te zien. Dit doet veronderstellen dat er binnenkort weer vulkanische verschijnselen van enigerlei aard zullen optreden. In enkele gevallen vraag je je af, of dat niet een tragische gebeurtenis zou kunnen worden, omdat enkele van die vulkanen tamelijk dicht bij bewoonde gebieden liggen.

De aarde blijkt verder nogal onvriendelijk te reageren op de mentaliteit van bepaalde landen. Het is opvallend, dat deze reactie zich o.m. gaat manifesteren juist in Zuid-Amerika. Daar moeten natuurrampen gebeuren, dat lijkt onvermijdelijk. Er is daar een enorme veldverdichting. Wat moeten wij verder nog verwachten?

Natuurgeesten blijken eveneens in bepaalde gevallen te zullen ingrijpen. Hier moeten wij rekening houden met het feit, dat ze zich vooral zullen manifesteren in die delen van de wereld waar ze lange tijd nog betrekkelijk vrij zijn geweest van voor hen storend menselijk denken. Wij moeten aannemen, dat hun ingrijpen en ook nog een aantal onaangename en misschien vreemde verschijnselen veroorzaakt worden in Afrika. Ik verwacht daar dan ook een opleving van magie en mogelijk de stichting van een overigens niet lang levende nieuwe religie.

Verder verwacht ik een aantal eigenaardige gebeurtenissen in Australië. In de binnenlanden vooral schijnen er ongewone situaties voornamelijk op weerkundig gebied tot stand te kunnen komen. Soortgelijke verschijnselen waarbij natuurkrachten - ik denk hier vooral aan vuur- en watergeesten - een grote rol kunnen spelen, kunnen ook optreden in het noordelijk deel van Canada en in een deel van Alaska.

Het ziet ernaar uit dat de bezielende krachten van de aarde en ook de aarde zelf de onevenwichtig aanvoelen die in deze tijd bestaat. Het is te verwachten dat zij op hun manier daar iets aan zullen doen. Wat het precies gaat worden, kun je nooit met zekerheid zeggen. Wij kunnen proberen dit vanuit de Witte Broederschap te leiden. We kunnen proberen daarin veranderingen tot stand te brengen, maar wij kunnen het niet helemaal veranderen.

Het is mogelijk dergelijke veranderingen van te voren te zien. Er is dan een verandering in de uitstraling op dat terrein. Vooral als er natuurgeesten bij betrokken zijn, dan kun je die uitstralingen tamelijk eenvoudig verklaren. Het is moeilijk om dat helemaal duidelijk uit te leggen.

U kent waarschijnlijk wel het begrip van de Kirلياanse fotografie. Dat is een z.g. aura- of lichaams- of celstralingsfotografie waardoor een bepaald veld wordt geprojecteerd op het levende organisme en dat wordt dan gefotografeerd. Bij deze fotografie ziet men een soort aura. Het blijkt onder omstandigheden zelfs mogelijk werkelijk delen van de aura te fotograferen. Als men nu bij die aurafotografie een kleurenfilm gebruikt, dan ziet men dat de vinger van een gezond mens een tamelijk diep-blauwe uitstraling heeft die ongeveer een halve diameter van de vingertop aan beide kanten uitsteekt.

Als men diezelfde mens nu een paar borrels laat drinken, dan blijkt dat die uitstraling groter wordt. Ze straalt nu 1 tot $1\frac{1}{2}$ diameter naar alle kanten van de vingertop. Gelijkijdig zien we dat een lichtgeel veld, geënt in het midden van de uitstraling, zich aarzelend manifesteert, terwijl naar mate het alcoholgehalte hoger wordt daaromheen een heel zacht-roze rand zichtbaar wordt.

Dit alles is geconstateerd en ook gepubliceerd.

Als wij nu met deze dingen rekening houden, dan kunnen we met de Kirلياanse fotografie veranderingen in een bepaald geheel constateren. Het is zelfs zo, dat als we de vingertoppen van een aantal mensen nemen die allemaal een grotere of kleinere blauwe uitstraling hebben en er is er één bij wie we een rood vlak in de uitstraling zien, dan kunnen wij er bijna zeker van zijn dat die mens ziek is of het binnenkort wordt. Ook dat is door middel van 10.000 proeven geconstateerd. Ik vertel u dit alles alleen maar om u duidelijk te maken hoe het in elkaar zit.

Als ik nu naar de wereld kijk en er zijn natuurgeesten aan het werk, dan hebben ze een normale uitstraling. Zien wij b.v. een watergeest aan het werk, dan is de uitstraling daarvan zeer lichtgroen tot zilver. Treedt daarin een verkleuring op in de richting van blauw, dan moeten wij rekenen op een grote verandering van ingrijpen, van werking. Die natuurgeesten hebben hun relatie met het water veranderd en dat betekent een stormvloed. Het kan onder omstandigheden wervelstornen betekenen, maar het kan ook betekenen - en dat is soms heel belangrijk - dat er op één bepaald punt enorme wielingen (draaikolken) zullen optreden.

Zien wij nu gelijktijdig dat de vuurgeesten in de aarde eveneens van uitstraling veranderen (normaal hebben een kleur tussen fel-geel en geel-oranje en deze kleur vlammen gaat vertonen en schichten van blauwig-wit licht met eventueel een arcering van heel diep-rood), dan kunnen we aan de hand daarvan zeggen: hier is iets aan de hand.

Er is in de uitstraling wit. Er is dus een overmaat aan energie op dit moment en gelijktijdig een zwakte-punt waarop deze vuurgeesten zich gaan manifesteren of hun krachten laten uitwerken. Zie ik een arcering van rood, dan is het bijna zeker dat deze entiteiten op de een of andere manier zich gaan manifesteren via een vulkanisch verschijnsel.

Zie ik een arcering van rood zonder witte schichten in de eigen kleur, dan zal er een bosbrand zijn. Hier is een kleinigheid aan de hand, maar zij gaan zich daaraan zat vreten.

Als wij de wereld van bovenaf bekijken en we letten op al die stralingschakeringen, dan kunnen we in heel veel gevallen een aardige diagnose stellen.

Nu heeft de aarde zelf ook een uitstraling: blauw zwemend naar groen. Indien er in die uitstraling veranderingen komen, dan betekent dat dat de hele aarde gaat veranderen; dat de aarde haar relatie met de omgeving gaat herzien en dat ze zo actief wordt dat de gehele wereld daarbij betrokken zal zijn. Dat hebben wij echter om u gerust te stellen nog niet geconstateerd. Het einde van de wereld is wel aangekondigd, maar het komt voorlopig niet. Wij zeggen hier: dit is een beeld van krachten die daar leven. Maar er zijn ook ziekelijke verschijnselen.

Als ik zeg, dat die natuurkrachten zich vooral zullen uiten in Afrika en Zuid-Amerika, dan zeg ik dit omdat ik hun stralingen daar sterk geconcentreerd zie. In die uitstralingen zijn hier en daar bepaalde vlekken zichtbaar. Op grond daarvan zouden we moeten aannemen dat Zuid-Amerika vooral met water- en met luchtgeesten te maken zal krijgen. Dat zou wijzen op geweldige stormen maar ook op overstromingen.

Kijken wij naar Afrika, dan zien wij daar luchtgeesten, maar die reageren kennelijk zeer onstabiel. Er is een bijna spiraalvormig patroon zichtbaar dat zich op dit moment beweegt naar het in het midden van Afrika gelegen deel van Kongo (Timboektoe). Dat zou erop wijzen dat hier grote veranderingen komen en dat de luchtstromingen daartoe bijdragen. Ik zie geen abnormale straling bij de watergeesten. Dat zal dus niet veel invloed hebben, al zal er met die luchtstroming hier en daar wel regen vallen.

Wat mij wel opvalt is, dat ik in het groen van de aardgeest zwarte vlekken zie. Deze stippen duiden volgens mij aan dat er met de aarde iets niet in orde is. Maar het zijn aardgeesten, het zijn natuurgeesten. Wij zouden op grond hiervan moeten verwachten dat er in de plantengroei grote veranderingen kunnen plaatsvinden, maar dat er ook bepaalde ziekten bij de planten en bij het vee kunnen uitbreken. Of de mensen daarvan verschoond zullen blijven, weten we niet zeker, maar waarschijnlijk lijkt het ons niet. Als we dat zo beschouwen, dan krijgen we een beeld van wat de wereld is en wat ze doet.

Nu heeft u naar ik aanneem de vorige les nog nagelezen. U heeft gehoord wat de Witte Broederschap op het Wessak-feest heeft waargenomen. U weet uit ervaring dat de Witte Broederschap op grond daarvan een bepaald actieplan opstelt. Maar dat actieplan is altijd weer gebaseerd op datgene wat bestaat. Wij moeten werken met de middelen die we hebben. Die middelen zijn voor een groot gedeelte de vreemde spanningen, die in een bepaalde kleur voor ons zichtbaar worden en die overal op de aardkorst aanwezig zijn.

Je kunt een dergelijke spanning versterken; dan verhevigt zich het effect. Je kunt ook proberen zoveel mogelijk spanning weg te nemen. In die gevallen wordt het effect aanmerkelijk kleiner dan het normaal geweest zou zijn. Je kunt dus niet alle effecten teniet doen, maar je kunt er mee manipuleren.

Die manipulatie is in de afgelopen jaren niet onaardig geslaagd en voor een tussenbalans zou ik willen zeggen: Wij hebben deze grote fase van verandering waarin de gehele wereld zich bevindt tot nu toe redelijk in de hand kunnen houden.

Kijk ik naar wat nu voor ons ligt, kijk ik naar de uitstralingen van de Wessak en de uitstraling van de aarde, dan vraag ik mij af of ons dat helemaal zal kunnen gelukken. Want de spanningen in de mensen kun je als geest niet beheersen; die zijn velerlei. Eigenlijk moeten de spanningen van de mensen alleen gecompenseerd kunnen worden op geestelijk niveau. Waar een mens ontvankelijk is voor geestelijke waarden, daar kun je veel compenseren. Daar kun je als geest voor zorgen dat die mens een mate van evenwichtigheid behoudt, dat hij niet overprikkeld raakt op welk gebied ook, dat hij aan de andere kant ook niet in een stupor vervalt. Maar het aantal mensen dat geestelijk openstaat, al neemt het steeds toe, is betrekkelijk klein. Een groot aantal mensen zijn helemaal afgesloten. Ik zou u een aantal staatslieden, grote magnaten e.d. kunnen noemen waar je geestelijk nog niet eens inkomt met drie ladingen dynamiet laat staan met een vriendelijke boodschap. En juist deze mensen hebben een grote invloed op het verloop der dingen. De gang van zaken wordt bepaald door mensen, die op het ogenblik het heft in handen hebben; en daar doe je niets tegen.

De grote illusie op deze wereld is nog steeds dat geld belangrijk is en niet dat leven belangrijk is. Veel van de waarden die bij geld behoren heb je nodig om te leven, dat ben ik met u eens. Maar de belangrijkheid van geld zou moeten afnemen in plaats van toenemen. Toch is dat laatste het geval. Dat betekent, dat als we een tussenbalans opmaken de fictieve waarden eigenlijk een groot gedeelte van de feitelijke waarden van deze wereld beheersen. En nu denk ik heus niet alleen aan banken die industrieën beheersen. Ik denk gewoon aan het feit, dat geld alle waarden kan kopen die op zichzelf wel belangrijk zijn, maar die alleen belangrijk zijn binnen hun milieu. Er is een soort ecologie van de geest.

Die ecologie van de geest vraagt dat de mens een mate van zelfrespect heeft, dat hij een mogelijkheid tot zelfuiting heeft, dat hij niet strijdloos is, want hij moet in een strijd zichzelf aan zichzelf bewijzen; en dat zou het best zijn in de strijd om het bestaan. Indien één van die factoren gaat ontbreken, wordt verschoven of het gevoel van waardigheid kan worden gekocht of verkocht, dan ontstaat er een onevenwichtigheid in de mensheid.

Een dergelijke onevenwichtigheid bestaat er tegenwoordig in zeer grote mate. Het aantal gevallen van omkoping, van profiteren van de gemeenschap (belastingontduiking reken ik er eenvoudigheidshalve ook maar bij), het profiteren van anderen tegen alle regels in neemt zo enorm toe, dat hierdoor alleen al kan worden gezegd: De menselijke samenleving is zeer instabiel; een enkele factor kan haar aan het wankelen brengen. Als er op dit ogenblik één bepaalde gebeurtenis is die de mensheid in verwarring brengt, dan kunnen wij er zeker van zijn dat morgen niet alleen alle banken met een grote crisis te maken hebben en voor een deel zullen moeten sluiten, maar we kunnen er ook zeker van zijn dat vele industrieën zullen verdwijnen of in grote moeilijkheden zullen komen en dat de werkloosheid, die de mensen niet willen aanvaarden, gelijktijdig gaat voeren - en dat lijkt mij ook wel belangrijk - tot een groot aantal revoluties inclusief plundering. Ik voorzie dit alles niet, maar ik zie dat de mogelijkheid daartoe zich in steeds sterkere mate opbouwt.

Het valt mij op dat een zeer groot gedeelte van de mensen dat nog niet rijp is voor geestelijk contact en dat geestelijk niet bereikt of gestabiliseerd kan worden in toenemende mate gevaarlijk voor hun omgeving wordt. Op grond daarvan zou ik zeggen: Ongeacht het grote aantal dat steeds meer openstaat voor geestelijke waarden en bewustwording zowel onder de jongeren als onder de ouderen, moet toch worden gezegd dat wij althans voorlopig een deficit hebben aan geestelijke toegankelijkheid en dat daardoor een stabiliseren van de mensheid in een samenleving en haar manier van samenwerken met de geest moeilijk en waarschijnlijk in vele gevallen zelfs onmogelijk zal zijn.

Dat klinkt allemaal natuurlijk niet erg optimistisch. Maar u moet niet vergeten dat de wereld zo enorm groot is en dat er heel veel krachten zijn. Er zijn kosmische krachten van geestelijke en van stoffelijke aard die inwerken. Je zou er zelfs de oude getrouwe aardstralen kunnen bijhalen, want die doen ook het een en ander. Al die dingen bij elkaar vormen een groot en complex geheel. In dat complexe geheel is ook de geest - of ze dat nu wil toegeven of niet - eigenlijk maar één kleine factor. Wel een factor met inzicht en met een zekere mate van overwicht - je kunt de wip zo nu en dan laten overslaan - maar je kunt die niet in je eentje in beweging brengen of houden.

De mensheid zelf is zich te weinig bewust van hetgeen zij werkelijk wil. De mensen kennen heel veel uiterlijke verlangens die echter niet in overeenstemming zijn met hun innerlijke behoeften. Indien daarin verandering komt, zou de mensheid de wereld werkelijk kunnen regeren, dan zou ze

meester zijn van de schepping en zou ze de schepping inderdaad aan zich kunnen aanpassen zonder haar gelijktijdig te vernietigen. Deze mogelijkheid bestaat voor de toekomst. Want door het toenemen van de gevoeligheid, het toenemen ook van de toegankelijkheid bij een zeer groot aantal mensen voor geestelijke invloeden en beïnvloeding, kunnen wij binnen niet al te lange tijd toch wel een verandering krijgen in de instabiliteit van de mensheid, zodat langzaam maar zeker daarin wat meer vastheid komt.

Dan is de vraag: Wat doe je ermee? Ik heb u nu véle gegevens verstrekt die ik nog zou kunnen aanvullen.

Wist u dat er op dit ogenblik niet minder dan 17.000 hogere ambtenaren worden onderzocht wegens grove omkoopbaarheid, dan wel reeds in hechtenis zijn genomen? Ik heb het hier alleen over hogere ambtenaren, dus hoofden van zeer grote instellingen, van ministeries e.d. Gebleken is verder, dat een groot aantal gouvernementen gemanipuleerd wordt en zich daar niet aan kunnen onttrekken door economische belangen en dat dus de regering besluiten neemt, die tegen het belang van de gehele gemeenschap in gaan, maar die wel op kosten van de gehele gemeenschap worden genomen. Ik zou u een aantal gevallen kunnen citeren, die gaan van nieuwe wetten in de Bundesrepubliek Duitsland tot het vervreemden van een heel groot gedeelte van de productie in Rusland o.a. bij Djnepro-petrovsk. Het is een rare wereld.

Als ik nu een synthese maak, kan ik alleen maar zeggen: Ik moet kijken naar de mensheid. Want zo goed als ik kan kijken naar de uitstraling van natuurgeesten en van de aarde zelf, zo kan ik onge wijfeld ook proberen de waarde van de uitstraling van een deel der mensheid te schatten. Helaas is dat niet mogelijk voor de mensheid als geheel, want er zijn nogal wat afwijkingen.

Wij zien op het ogenblik nogal wat negatief wit of groen-roze-wit in de uitstraling in India (Pakistan) en delen van China. Dat zou erop wijzen, dat die mensen ongezond zijn; er is met hen iets niet in orde. Gezien de kleur kan men niet aannemen dat het een kwestie van ziekte wordt. Het lijkt eerder iets te zijn van een roes en mogelijk hangt dat samen met invloeden van buitenaf.

Voor India vermoed ik dat er inderdaad sprake is van een bewuste verbreiding van bepaalde, voor die mensen roesvormende en "ik"-vervreemde middelen en dat daarnaast ook factoren van verhoogde straling een rol spelen.

In China lijkt het een roes te zijn die hoofdzakelijk tot stand komt door uiterlijke effecten. U heeft misschien wel eens een show gezien met stroboscopisch licht. Zo iets dergelijks kan werkelijk invloed uitoefenen. Ik meen, dat ik in een deel van de maatschappij een dergelijk effect zie. Deze mensen zwepen elkaar op. Ze zijn in een toestand van volkomen onwezenlijkheid terecht gekomen. Ze maken wel de bewegingen van levende mensen, maar daar achter zit een vreemde hiaat en de vraag is, of ze een kater zullen krijgen of niet.

In de Ver. Staten is het helemaal eigenaardig, omdat we daar in vele gevallen in de uitstraling een groen-factor zien. Dit komt niet zo vaak voor. U weet: de uitstraling is blauw en daarin zit nu een groen-factor. Deze groen-factor wijst m.i. op een grote geestelijke instabiliteit. Het is denkbaar, dat men gevestigde systemen gaat aanvallen. En nu denk ik niet aan Nixon, maar aan b.v. productiemethoden. Bepaalde gevestigde kerken zullen worden aangevallen, omdat men een andere godsdienstige praxis nastreeft. En als er wat heksenjagerij bij zou komen hier en daar, zou mij dat niets verbazen.

Kijk ik naar Europa, dan valt mij op dat Rusland op het ogenblik een tamelijk grote stabiliteit heeft. Een stabiliteit, die men in Roemenië en Tsjecho-Slawakije niet aantreft. In Polen zie ik een variant waarvan men zou kunnen zeggen: Deze mensen hebben op dit ogenblik ook een kleine

kater. Er zit weinig of geen bezieling in. Er is geen trots meer. Dat zou weleens kunnen betekenen, dat als ze een vaandel krijgen waaromheen zij zich kunnen groeperen er ook daar gekke dingen kunnen gebeuren.

In Duitsland is de teleurstelling opnieuw gezakt en langzaam begraven. Ik meen daar vele, nogal sterke rechtse tendensen te zien, niet alleen politieke maar ook moralistische: "alleen mijn moraal is de juiste en elke andere kan beter dood gaan."

Nederland is verward en in zichzelf verdeeld en staat zeker niet aan de top als paragon van democratie, omdat alle voorstanders van de democratie kennelijk gelijktijdig tegenstanders zijn van democratie voor anderen.

Als ik zo de ziektebeelden bekijk, dan kan ik zeggen: het gaat wel. Kijk ik naar de levensmogelijkheden, dan valt mij ook het een en ander op. Om een voorbeeld te geven:

Als we stellen dat het gemiddelde inkomen in Nederland ligt rond f. 12.000.- en dat in Portugal datzelfde gemiddelde jaarinkomen zal liggen op ca. f 2.750.- à f 3.000.-, dan zien we wel een groot verschil in inkomen. Maar kijken we naar het levensgeluk en dat is het wonderlijke, dan zie ik - als ik uitga van een schaal van 100 - dat Portugal een levensgeluk toont van 63 - 65 waartegenover Nederland aan levensgeluk slechts 23 opbrengt. Er is kennelijk geen samenhang tussen inkomen en levensgeluk; dat wordt door andere omstandigheden bepaald. Ook dit is zeer interessant. Als je een tussenbalans opmaakt, dan zoek je ook daarvoor een verklaring te vinden. Ik meen, dat de verklaring hierin ligt, dat hoe meer je hebt, hoe minder je dit meerdere intens beleeft. Geluk blijkt voor een groot gedeelte samen te gaan met intensiteit van beleven. Waar die niet aanwezig is en de zaak oppervlakkig blijft, daar is geen wezenlijk geluk.

Een laatste punt dat ik in deze balans zou willen aanstippen:

De kosmische beïnvloedingen van het afgelopen jaar gaven nogal veel felle wit-factoren. Dit jaar blijkt de rood-factor zeer sterk te zijn. Dat wil zeggen, dat de felheid van tegenstelling in dit jaar grotendeels door hartstocht wordt afgewisseld. De onredelijkheid neemt toe. Gelijktijdig worden de mensen sterk gemotiveerd door gevoelens.

Kijk ik naar de blauw-tendensen, die vorig jaar wel voorkwamen, maar over het algemeen door andere tendensen werden overschaduwd en kijken wij naar wat we voor dit jaar verwachtten, dan ontdek ik een periode waarin de blauw-tendens praktisch ononderbroken, dus zonder gestoord te worden door andere tendensen, domineert; dat is van ongeveer 15 okt. tot 10 december ('74). In deze periode krijgen wij herhaalde malen ononderbroken de invloed van wijsheid, inzicht. Dat zou er volgens mij op kunnen wijzen, dat bij een vergelijking van deze beide jaren veel van hetgeen er in het vorige jaar is begonnen doordat de tegenstellingen kenbaar werden, nu op enigerlei wijze op de spits wordt gedreven door emotiona- liteit en dat juist hierdoor de problemen zo sterk op de voorgrond zullen komen, dat een redelijke oplossing moet worden gevonden die ook geestelijke achtergrond zal hebben. Ik zeg dit niet voor één land, ik zeg dit voor de gehele wereld. Ik verwacht dan ook dat er heel wat emotionele scènes zullen zijn voordat we 15 oktober hebben gehad.

Op het ogenblik is er een crisisperiode waardoor wij kunnen rekenen - zelfs in de komende dagen - op allerlei vreemde veranderingen vooral in West-Europa. Het lijkt mij hoofdzakelijk een effect-verandering te zijn. Oorzaken veranderen niet, maar de wijze waarop ze tot uiting komen zal op korte termijn wel veranderen. Dat zou kunnen wijzen op politieke moeilijkheden hier en daar, verder op een wijziging in commerciële oriëntatie op verschillende punten. Ten slotte zou het kunnen wijzen op genomen beslissingen, die waarschijnlijk pas veel later openbaar worden (vermoedelijk

over 3 à 4 maanden) en die direct kunnen ingrijpen in het leven van heel veel mensen.

Wat Nederland betreft, denk ik aan delen van de wetgeving, die nog niet tot de openbaarheid zijn doorgedrongen, maar binnenkort de openbaarheid wel zullen halen, omdat ze dan in de Kamer worden gebracht.

U ziet, als je een tussenbalans opmaakt, dan zie je wonderlijke feiten. Je ziet de hele wereld in ontwikkeling en in voortdurende verandering. Ik meen, dat het opmaken van deze tussenbalans vandaag niet zonder nut is.

Als wij uitgaan van alle geestelijke krachten die er werken, van de magische mogelijkheden die er bestaan en zo meer, dan zitten we nog altijd in een doolhof. Maar als we gaan beseffen wat er met de wereld aan de hand is en zeggen: "hier staan we," dan kunnen wij verdergaan.

Maar zo'n balans zoals ik heb gemaakt is voor de doorsnee-mens moeilijk verder uit te werken. Ik wil daarom proberen de waarden van die balans nog eens kant en klaar te stellen.

1. De geestelijke ontwikkeling, zoals die in deze tijd plaatsvindt, betekent een groter verschil tussen hen die geestelijk openstaan en bewust zijn en degenen die zich afsluiten. Maar het betekent ook dat in toenemende mate geestelijke krachten door meer mensen zullen worden ervaren en eventueel gemanifesteerd.
2. De aarde zelf kan onder grote spanning rampen veroorzaken. Indien deze rampen werkelijkheid worden, zal dit niet alleen betekenen dat delen van de wereld in grote armoede en ellende leven en veel slachtoffers kennen, maar tevens dat ook economisch een enorme drang tot vernieuwing en verandering ontstaat. Ik meen, dat deze veranderingen gelijktijdig een voorloper kunnen zijn van een nieuwe sociale en geestelijke ontwikkeling voor bepaalde gebieden.
3. De neiging sterk met het gevoelsleven te reageren en vooral gevoelsargumenten als werkelijkheid te aanvaarden wijst erop dat een groot gedeelte van hetgeen zich nu afspeelt niet redelijk is en daarom geen werkelijke levensduur heeft. Overeenkomsten in deze periode gesloten zullen van weinig betekenis zijn. Reacties en oordelen blijven in deze tijd twijfelachtig. U moet ze als voorlopig beschouwen. U zult echter aan het einde van dit jaar de mogelijkheid krijgen uw vermoedens te toetsen en bewust en verstandelijk uw weg verder te kiezen. Dit geldt zowel voor staten als voor de eenlingen.
4. Natuurgeesten en natuurkrachten, die in vele gebieden hun activiteiten door een straling aankondigen, zullen over de gehele wereld verwarring kunnen veroorzaken. Die verwarring is goed, want juist als de mens begrijpt dat zijn milieu heftig reageert, zal hij niet alleen geneigd zijn wat beter voor dat milieu te zorgen, maar zal hij tevens de behoefte gevoelen zich aan te passen aan de nieuwe mogelijkheden, die er nu in dit milieu zijn en daarvan uitgaan. In dat geval voorzie ik dat aan het einde van dit jaar er een aantal beslissingen vallen voor technische ontwikkelingen, die o.m. de bevoeling van zeer grote arealen nu onvruchtbaar land inhouden en daarnaast een aanmerkelijke verbetering van de economische opzet in vele stadsdelen, die op het ogenblik door armen a.h.w. bijna overwoekerd worden.
5. Gezien het geheel van de krachten en het werk dat vanuit de geest reeds nu geschiedt en in toenemende mate natuurlijk zal worden toegespitst, moeten wij veronderstellen dat het mogelijk zal zijn bepaalde schadelijke figuren zowel als schadelijke producties, productieprocessen en schadelijke materialen te vernietigen of te doen ver-

nietigen, rekening houdend met de inwerking van natuurgeesten en eventueel met de werking van de aarde zelf. Daarnaast kan inspiratief worden ingegrepen. Het geheel van de ontwikkeling ziet er op dit moment dus niet ongunstig uit.

Er is een toenemende verwarring voor de mens, die geen overzicht heeft. Maar die toenemende verwarring zou ik eerder willen vergelijken met de hergroepering in een nieuw kader, zoals u die wel eens ziet bij een marcherend muziekkorps dat een figuurmars maakt. De verschillende muzikanten verlaten opeens hun plaats in de orde. Er is een schijnbare wanorde, maar daaruit ontstaat plotseling en zeer spectaculair een geheel nieuw patroon.

Ik meen, dat dit de meest waarschijnlijke oplossing is van alles wat wij op de balans van dit ogenblik vinden. Daarom is onze tussenbalans niet alleen hoopgevend, maar duidt ook aan dat geestelijke en materiële vernieuwing voor de mensheid een grotere harmonische mogelijkheid met de aarde, met de krachten van de natuur en met de krachten van de geest zullen inhouden.

:--:--:

ZIJN MENSEN ROBOTS?

In deze moderne tijd horen wij steeds meer vertellen dat de mens zelf niets kan beslissen. Zijn wil is een illusie; het product van moleculaire botsingen in een organisch geheel. Wat er dan overblijft, heet verstand en dat wordt weer gedomineerd door de reclame. En zo roept men uit: In deze consumenten-maatschappij worden de mensen tot robots! Nu zou ik daar wel een paar kanttekeningen bij willen plaatsen.

Ik herinner mij het jaar 55 n. Chr. in Rome. Het gewone volk werd client (afhankelijke volgeling of huisgenoot van een aanzienlijk burger) bij de een of andere politicus. Deze was geen politicus omdat hij van politiek hield, maar omdat hij veel geld had en zijn clienten een redelijke verzorging en de gehele stad wat spelen kon bieden. Zo ging dat in die tijd.

Nu was er een man, die ontdekte dat het alleen maar nodig was de broden, die hij aan zijn clienten liet uitdelen, iets groter te maken. Die man heette Claudius Publius. Hij liet daarom wat wij nu "zaagsel" noemen en nog wat andere nevenproducten in die broden inbakken, die hij vervolgens - wat toen nog niet de gewoonte was - over het bruine van de korst bepoederde met echt meel. En iedereen zei: Als je client wilt worden, dan moet je naar Claudius Publius gaan, want die geeft veel meer. Die man had in deze tijd op ongeveer dezelfde basis een politieke partij als een D 65 of een C 72 kunnen stichten en aanhang kunnen krijgen.

Ook in die dagen was misleiding onder de mensen normaal. Zelfs in de hoogtij-dagen van Athene (ongeveer 150 v. Chr.) werden allerlei eigenaardige verklaringen vaak onderstreept door de comedie van onvrijwillige clowns (slaven) om daarmee bepaalde beslissingen of denkwijzen door te zetten. Er is niet veel veranderd in de wereld.

Mensen zijn geen robots, maar mensen zijn gemakzuchtig en dat kun je

van een robot niet zeggen. Een robot heeft een beperkt doel, maar daar is hij dan ook helemaal aan gewijd. Een mens heeft vele doelen en hij wijdt zich over het algemeen aan beschouwingen daarover. Als u dus denkt, dat u in deze moderne maatschappij teveel wordt gemanipuleerd, dan kunt u niet zeggen dat het komt omdat ze van mensen robots maken. U kunt hoogstens stellen, dat u het gemakkelijker vindt om u als een soort robot te gedragen.

Een van de punten, die de laatste tijd nogal eens naar voren komen, is de reclame. Reclame, zo zegt men, is een voortdurend volksbedrog waardoor een verkeerd consumptiepatroon wordt bevorderd.

Nu was er in 1570 een kerk in een mooie stad in Duitsland waar ze ook verduveld weinig "klanten" hadden. In deze kerk besloot men toen een paar wonderen te laten geschieden. Met de medewerking van een timmerman en een voorbij reizend toneelspeler werd het mogelijk een drietal wonderbaarlijke genezingen op te voeren bij een bepaald Mariabeeld. De plaats werd een bedevaartoord. Het wonderlijke is, dat veel mensen dachten dat ze daar van hun kwalen genazen. Ze voelden zich beter en dus kwamen er steeds meer. Het lijkt mij zoiets als een geestelijk Bayer-concern van de late middeleeuwen.

Reclame, mijne vrienden, is doodgewoon: de mens de kans geven te denken wat hij wil en hem gelijktijdig te verleiden om die denkbeelden te associëren met een bepaalde plaats, een bepaald product, een bepaalde handelwijze. U zult het met mij eens zijn dat dat helemaal niet iets bijzonders is. Als een mens zo dwaas wil zijn, moet hij het zelf weten. Daarom roept men overal om duidelijkheid en openheid. Ik heb zelfs gehoord dat er mensen zijn, die pleiten voor duidelijkheid in de politiek, wat m.i. een contradictio in terminis is. Openheid en duidelijkheid zijn er altijd, als je nadenkt en als je kijkt.

Als u een product koopt zonder u af te vragen wat er in zit en het niet te kopen zonder dat u weet wat er in zit, dan is uw consumptie misschien wat beperkter, maar dan weet u precies wat u doet. Maar als u het gemakkelijker vindt de dingen zo te pakken, dan kunt u dat de fabrikant niet verwijten, want die wil zijn producten kwijt.

Dat is nu iets wat geestelijk ook een grote rol speelt. Als ik kijk naar wat er tegenwoordig allemaal voor grote geestelijke bewegingen aan de gang zijn, dan sta ik ook wel eens verbluft te kijken en ben ik wel eens geneigd om die robot-theorie, dat gemanipuleerd worden, enigszins te onderschrijven.

Dan denk ik aan mensen als Billy Graham, die als een twintig-eeuwse Peter van Amiens een nieuwe kruistocht inleidt daarbij gesteund door zijn zeer goede vriend Richard Nixon. Maar wat heeft God, wat heeft innerlijk besef te maken met massa-suggestie plus een heel aardig show-programma? Dat was het wat Billy bracht: show waarin zelfs een ballet van zangeressen opkwam, bekende trompettisten hoorngeschal produceerden, waarna hij zelf met zeemzoete stem, afgewisseld door enkele verbale donderslagen de menigte duidelijk maakte dat het tijd was om je hier en nu te bekeren.

Als iemand denkt, dat God dat nodig heeft, laat hem dan maar geloven en zich bekeren. De enige vraag is: Is de God die zo iemand nastreeft nu wel iets meer dan de premie die je krijgt, als je 125 pakjes van een bepaald merk margarine hebt geconsumeerd? Het is een reclame-stunt, zeker. Maar je weet het en je kunt het zien.

Als u wordt geconfronteerd met iemand die zegt: Ik heb alle wijsheid in pacht of - zoals bij ons - een geest u komt vertellen wat nuttig en goed is voor u te weten en u denkt verder niet na, wie wil u dan nog een verwijt maken? Natuurlijk, de wereld wil bedrogen worden, maar ook wil de wereld graag dat een ieder zich conformeert. En als u de waarheid kent en u gaat dat dan nog duidelijk aan een ander vertellen, wordt hij al-

leen maar boos op u. Dat is precies hetzelfde als wanneer men u vertelt dat een wit-wasmiddel niet goed is voor uw wasgoed, niet goed voor het milieu en ook niet goed voor u omdat er ook nog bepaalde allergische werkingen door kunnen optreden, dan wordt u misschien nijdig en zegt u: Waar bemoeit u zich mee. Ik wil niet schrobben. Ik wil mijn was witter dan wit. Nu, dat is waar. Als je door zo'n gat heen kijkt, is het witter dan wit.

Maar als je gelijk hebt, als je iets weet, als je zelf ietservaart en onderzoekt, dan kun je toch daarnaar leven?

Ik vind iemand een dwaas die tegen een ander zegt, dat hij niet moet roken. Ik vind iemand een wijze, indien hij besluit zelf voortaan niet meer te roken.

Ik vind iemand een dwaas, als hij zegt dat je je moet overgeven aan God en dan wel volgens zijn regels. Maar ik vind iemand een wijze, indien hij in zichzelf God ontdekt en zich aan die God overgeeft.

Een mens is geen robot. Een mens is een mens. Dat wil zeggen: hij heeft een bewustzijn hoe beperkt dat stoffelijk ook moge zijn, hoe beperkt het misschien geestelijk nog is. Hij kan voor zichzelf uitmaken wat hij denkt, wat hij voelt. Hij kan ernaar leven of hij kan het vertikken. Een robot heeft een dergelijke mogelijkheid niet; die is geprogrammeerd. Een mens is niet geprogrammeerd. Zeker, men heeft bepaalde voorkeursprogramma's in hem ingebouwd, maar die domineren hem niet. Hij kan altijd zeggen: Nu besef ik het anders en nu ben ik anders. Ik vind dat het in deze tijd wel eens goed is dat te zeggen.

Ik heb een enorme hekel aan mensen, die de eeuwige waarheid bezitten en haar vervolgens op anderen uitleven. Ik voel erg veel voor een mens, die in zichzelf ergens een besef krijgt van kracht, van geestelijke mogelijkheid, van geestelijke werkelijkheid en die daar wat mee doet. Zeker, de wereld denkt dan dat je gek bent.

Neem een lieveling van me: Franciscus van Assisi. Realiseert u zich wel dat hij de eerste "streaker" van de westerse geschiedenis was? Want toen zijn vader hem verweet: "Jij loopt in mijn kleren, jij hebt van mijn geld gegeten," zei hij: "Vader, niets van wat van u is zal ik meer dragen" en hij gooide zijn kleren uit en stond in zijn nakie. Gelukkig was de kerk in de buurt in de persoon van een bisschop, die op dat moment erg ontroerd was (Franciscus had toch het gevoel dat God hem had geroepen en daarmee moet je als bisschop rekening houden) en hulde hem even in zijn mantel waarna hij een pij liet aanrücken, die men ook voor boetelingen gebruikte en gaf hem die als kleed.

Franciscus zei: Wat ik voel dat juist is dat doe ik. En toen hij meende dat hij een kerkje in Assisi, de Porziuncola, moest restaureren, deed hij dat. Dan kunnen we zeggen: Dat is dwaas. Maar hij deed dat, omdat hij voelde dat hij het moest doen. Hij liet zich niet afleiden door zijn vader, zijn moeder, de spot van de burgers of de verontwaardiging van vele van zijn vroegere gezellen. Hij was geen robot. Integendeel, hij toonde zich een mens door waar en getrouw datgene wat hij in zichzelf besefte te volgen. En dat is iets wat in deze tijd en in deze wereld net zo goed mogelijk is.

Mensen zijn robots. Ja, als ze te lui zijn om mens te zijn. Maar mensen zijn mensen op het moment dat zij bewust hun eigen wegen gaan en daarbij hun innerlijke waarheid vorm en gestalte geven in hun bestaan.

Nu heb ik mij wel eens afgevraagd: Hoe ging dat eigenlijk vroeger? Het verleden heeft mij altijd gefascineerd. En dan kom ik tot de conclusie dat de mens van vandaag niet veel scheelt met de mens, die er vroeger was.

Nu roepen natuurlijk de hoog-beschaafde Nederlanders uit dat de Germanen maar een woest volk waren. Mensen, die de gehele dag bier dronken en om

vrouwen dobbelden, als ze tenminste niet toevallig in een boot de Rijn kwamen afzakken. Die Germanen speelden net zo graag als veel mensen tegenwoordig met de speelautomaten. Er waren er ook die praktisch niet speelden. Die mensen dronken gerstenbier dat zij zelf brouwden. Ze hadden niet veel anders om te drinken en het alcoholgehalte was 0,1 tot 0,3, dus dat gaat nogal.

De vrouwen waren zeker ook modebewust net als u. Er waren er bij die sieraden van barnsteen droegen, dat uit het noorden langs de barnsteenroute werd aangevoerd. Ook droegen zij draadsieraden, die uit Engeland kwamen of uit het Romeinse Rijk, richting Italië. Zij weefden hun kleding en trachtten die een beetje modieus te maken; ze deden er alleen veel langer mee dan tegenwoordig.

Die Germanen leefden een gewoon leven. Zij hadden een maatschappij. Ze hadden een hoofdman en of je die nu Germanicus noemt of Joop, dat maakt zoveel verschil niet uit. Die mensen waren net als u. In plaats van reclame-experts hadden ze priesters. In plaats van politici hadden ze hoofdlieden: de oorlogshoofden waren de generaals, de gewone hoofden voor vreedstijd waren de politici. Zij hadden kleine industrieën. Ze wisselden producten uit. Ze dreven handel, op een andere schaal dan u, maar het waren dezelfde mensen. En diezelfde mensen maakten dezelfde vergissingen. Misschien dat je daarom zou kunnen denken dat een mens een robot is.

Maar wij zien ook dat er Germanen waren, die er uit braken. Er waren er die naar Rome gingen en daar probeerden een bepaalde kunst of handwerk te leren. We zien dat er onder hen waren die zich bij de Romeinse legioenen voegden en zelfs officier werden en zo de krijgskunst leerden. Wij zien dat er onder hen waren, die o.m. naar het zuiden van Engeland en naar Wales gingen waar ze iets leerden over tinbewerking en mijnbouw. Die mensen moesten uit hun sfeertje wegbreken, dat was de grote moeilijkheid.

Zo was het ook met de Romeinen. Er zijn Romeinen geweest, die werkelijk grote mensen waren. Mensen, die tot ver in de binnenlanden van Afrika doordrongen of die met waar begrip doordrongen tot aan de Rijn, de Donau en verder. Mannen die leefden voor wat ze zagen en die dat alles heel bewust gade sloegen en beleefden. Die mensen leerden veel. De meerderheid bleef liever thuis zoals nu. Vooral als het om geestelijke zaken gaat, blijft men liever thuis. Want per slot van rekening, je kunt nu op Gods genade hopen, halleluja! en wat krijg je anders? Maar we behoeven niet lui te zijn. Er is geen noodzaak om dat ene patroon voortdurend te blijven volgen. Het is maar de vraag wat we ervoor over hebben.

Een bekende sterrenwicheelaar (de man is gestorven omdat hij sterrenwicheelaar voor Wallenstein was) heeft eens gezegd en dat is één van de weinige keren geweest dat hij de waarheid sprak:

"Er zijn voortdurend invloeden, die de mogelijkheden van de mens mede bepalen. Maar het is de juiste beslissing, die je neemt onder deze invloeden welke bepaalt wat je bent en wat je wordt."

Ik zou dat ook willen zeggen voor de maatschappij, voor de kerk en voor al het geestelijk leven. Ik zou ook tegen u willen zeggen:

Er zijn vele invloeden rond u, kosmische en anderen, maar wat u werkelijk bent en wat u bereikt, hangt niet af van die invloeden maar van wat u bent door de beslissingen, die u neemt op het juiste ogenblik. Dat is erg belangrijk.

U denkt waarschijnlijk: ik kan niet anders meer. U isoleert u misschien van de mensheid - het kan toch niet anders meer. Of u denkt: nu ja, ik zal mijn weg wel kiezen, maar laat mij nu maar gebruiken wat er is, want het kan niet anders meer. Zolang u zo bent, kan het niet anders. Dan bent u inderdaad een robot, een soort marionet, die buiten

zijn wil on wordt gemaneuvreerd langs wegen die hij zelf niet begeert en ternauwernood kent. Maar u kunt ook uw eigen beslissingen nemen. Aangezien mijn geachte collega (de vorige spreker) heeft getracht u het een en ander te zeggen over de wereld van vandaag, zou ik een paar dingen willen zeggen over de vraag hoe je jezelf kunt zijn.

1. Aangezien de zeden van de mens voortdurend veranderen met de tijden - wat vandaag goed is, is morgen kwaad en omgekeerd - heeft het geen zin u aan zeden te houden, die u niet als juist erkent. Leef volgens uw besef en uw eigen wetten, maar doe dat dan wel consequent.
2. Hoe meer u heeft, hoe meer het u heeft. Dit is een citaat - licht gewijzigd - van een vriend van mij. Bezit is belangrijk voor zover het u dient. Zodra u meer bezit dan u nodig heeft om al het voor u belangrijke tot stand te brengen wordt u erdoor belemmerd. Beperk daarom uw bezit tot het noodzakelijke, maar gebruik dan ook alles zo intens mogelijk.
3. Er bestaat geen pad naar de geest en geen methode - transcendentaal of anderszins - waardoor u in de werkelijkheid van de geest kunt doordringen. De geest is altijd rond u, de geest leeft in u. Besef van uzelf is voldoende om de betekenis en de kracht van die geest kenbaar te maken in en door u. Dus vermoei u niet teveel met het leren van vreemde systemen. Het is een dwaas, die in zijn eigen land een vreemde taal leert alleen om het n nu op de juiste wijze te kunnen samenstellen.
4. Geestelijke kracht is overal. De methode waarop u die gebruikt is niet belangrijk. Als u haar gebruikt, moet u resultaat hebben. Als zodanig geldt: Elk gebruik van geestelijke kracht dat tot resultaat voert is voor u juist. Maar het betekent niet, dat diezelfde methode voor een ander ook naar enigszins bruikbaar zal zijn.
5. Indien u wordt geconfronteerd met zeer diepzinnige en hooggaande redeneringen, probeer dan eerst alle vreemde woorden te vertalen, schrap dan alle overbodige woorden en beschouw de overgebleven boodschap. Op die manier begrijpt u wat er is gezegd en kunt u werkelijk reageren volgens uw eigen inhoud. Indien u de woorden niet vertaalt, dan bewondert u wijsheid die niet bestaat.

Met deze punten heb ik u een kleine weg getoond waardoor u aan het robot-zijn kunt ontkomen, waardoor u het gemanipuleerd worden op deze wereld door mensen, door stoffelijke krachten, economische krachten of zelfs geestelijke krachten tot een minimum kunt terugbrengen. U zult nooit helemaal vrij zijn. Maar wie wil dat eigenlijk? Zolang de mens bestaat, heeft hij altijd ergens de behoefte om deel te hebben aan anderen, om ergens bij te horen. Dat is helemaal niet zo erg. Maar u kunt in ieder geval loskomen van dingen, die niet een deel zijn van uzelf, van uw behoeftepatroon, van uw besef.

Als u dat allemaal heeft gedaan, zult u de grootste waarheid vanzelf ontdekken: Als je leeft voor anderen, dan heb je zelf pas een leven. Maar als je voor jezelf leeft, heb je helemaal geen leven. Dit is ook belangrijk.

Vrienden, dit was mijn poging om kort en goed te bewijzen dat mensen geen robots zijn. Ik heb dit onderwerp aangesneden, omdat er tegenwoordig in steeds toenemende mate publicaties in omloop komen waarin men - naar men zegt op wetenschappelijke gronden - tracht te bewijzen dat de mens alleen maar gemanipuleerd wordt door zijn milieu, dat hij geen wil heeft en dat zijn gehele gedragspatroon en zijn gehele bewustzijn al-

leen maar het resultaat zijn van de omstandigheden waarop hij geen invloed heeft. Als u dergelijke dingen ontmoet, verzoek ik u terug te denken aan dit kleine onderwerpje.

-:-

TEVREDENHEID.

Tevredenheid, zo sprak de meid,
bezit een mens pas in het graf.
Hij is van alles af,
vraagt niet wie hem iets gaf
en wie hem iets onthield.
Hij ligt, hij rot en weet van niets.
En zo een ieder die het ziet,
aanschouwend wat in hem bestaat,
zichzelf even gadeslaat,
zo zegt hij en niet zonder reden:
De mens, die dood is, is tevreden.

Maar werkelijke tevredenheid ontstaat eigenlijk niet door de dood. Ik ken veel geesten aan onze kant, die ook nog niet tevreden zijn.

Tevredenheid is aanvaarding. Dat klinkt heel vreemd. Vele mensen denken: tevreden zijn is niets wensen. Maar dat is dwaas. Tevredenheid is aanvaarden wat bestaat en daarmee gelukkig zijn, dus er vrede mee hebben. En dan mag je dromen van wat je verder nog wilt. Je mag proberen het waar te maken, als je het maar niet als een recht beschouwt dat wat je droomt waar zal worden, want daarin zit het haakje.

Innerlijke vrede vinden wij, indien we uitgaan van wat we zijn, van de wereld waarin wij bestaan en van de mogelijkheden die wij hebben. Zodra wij deze vrede vinden, wordt ze een hechte basis vanwaaruit wij verder kunnen leven en waardoor wij steeds weer in staat zullen zijn iets te bereiken wat ons begerenswaard lijkt. En dan zullen wij ook moeten aanvaarden dat het er is.

Wie aanvaardt wat hij is en wat het leven is, is tevreden. Niet omdat hij geen verlangens meer heeft, maar omdat hij beseft dat ook het heden goed is.

:--:~

Abonnementen: f 30,- p. 10 nummers
(v. leden f 20,-) (v. buitenland f 4,50 extra)
bij vooruitbetaling op giro no. 468.874
t.n.v. „O.D.V.” te 's-Gravenhage

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN

mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

I N H O U D.

JUNI 1974.

19e jaargang.
Nummer 9.

DE WERELD

Tussenbalans

Zijn mensen robots?

Tevredenheid

CI blz. 105

CI " 113

CI " 118

PRACTISCH OCCULTISME

Mediumschap

Woordenlijst voor de occultist

Prisma

CII " 117

CII " 128

CII " 130

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

PRACTISCH OCCULTISME

HOOFDSTUK IX.

MEDIUMSCHAP.

Over mediumschap hebben wij al het een en ander verteld; o.m. dat een medium over het algemeen een wat labiele persoonlijkheid zal zijn. Dat is begrijpelijk, want ontvankelijkheid op dit terrein betekent stoffelijk gezien onevenwichtigheid. De meeste mensen, die merken die onevenwichtigheid te bezitten, zullen reageren om het evenwicht te herstellen. Dat betekent, dat zij dus onmiddellijk naar de redelijkheid grijpen, de logica terzijde schuiven of zich voorhouden wat de gevolgen van een dergelijke wankelmoedige houding en reactie zouden kunnen zijn. Een medium doet dat niet. Ik geloof, dat men daarvan moet uitgaan.

Nu is mediumschap niet altijd feilloos. Op dit ogenblik hebben wij te maken met een betrekkelijk hoog luchtpotentiaal; d.w.z. er is nogal wat luchtelectriciteit en de statische lading van de mens op aarde is tamelijk hoog. Het resultaat is, dat de receptiviteit minder goed is.

Een mens heeft een eigen uitstraling, een aura. Nu blijkt dat die aura op de een of andere manier stabiel wordt, indien daaraan een toevoeging van statische electriciteit plaatsvindt. Zou men dus iemand electriceren met een apparaat voor statische electriciteit, dan zou men zeer waarschijnlijk alle beïnvloeding ongedaan maken en de mogelijkheid daartoe voor enige tijd eveneens wegnemen. Waarom?

Wel, op het ogenblik dat er een beïnvloeding plaatsvindt, heb je in de eerste plaats te maken met de aura van een medium. Die aura wordt a.h.w. geperforeerd. Dat wil zeggen: de energie van de beïnvloedende entiteit wordt gebundeld door de aura heen gebracht; als het even kan tot aan het zenuwstelsel, in andere gevallen in ieder geval tot in de buurt van de hersenen. Als dat is gebeurd, kun je gaan moduleren. Die modulatie wordt niet verstoord door de aura van het medium. Integendeel, omdat de verstoring van binnen komt, gaat de aura zelfs tekenen vertonen van de kracht die modulerend optreedt. De situatie is dan als volgt: De eigen persoonlijkheid wordt geheel overschaduwed of verdrongen door de energie, die je als geest in een medium projecteert. Maar naarmate het moeilijker wordt om de aura te doorboren en een juist contact te krijgen, zal het ook moeilijker zijn om een redelijke beheersing van een medium tot stand te brengen. Hier spelen dan weer de eigenschappen van het medium zelf een grote rol.

Elke mens heeft eigenschappen, opvattingen, denkwijzen, een bepaald temperament. Dat alles tezamen komt in de aura tot uiting. Als er nu een versterkte lading is, zul je op de eigenschappen altijd nog wel vat hebben, want ze zijn aanwezig en daarop kun je dan een bepaalde modulatie aanbrengen. Je kunt echter niet de eigen persoonlijkheid geheel of grotendeels opzij schuiven en in de plaats daarvan een geheel andere persoon-

lijkheid met een andere karakteristiek, andere eigenschappen via dat medium tot uiting brengen. Dat geldt niet alleen voor uiterlijkheden, maar net zo goed ook voor de denkwijze en de uitdrukkingswijze.

Nu zijn er een hoop mensen, die graag medium willen zijn. Ik weet niet waarom. Ik vind het altijd interessanter spreker te zijn in een telefontoestel, maar dat is een kwestie van keuze.

Als je medium wilt zijn, zul je in de eerste plaats moeten uitgaan van het standpunt: wat er ook gebeurt, wat er ook komt en wat ik er ook van denk, het is niet belangrijk. Ik moet gewoon het dominerend effect van de geest of van wat ik daarvoor aanzie aanvaarden en pas aan de gevolgen kan ik dan zien of dit eventueel voor mij verder aanvaardbaar is. Zonder dit standpunt maak je namelijk het effect onmogelijk.

De mooiste vormen van mediumschap kennen we allemaal: diep-trance, harmonische inspiratie, spierbeheersing.

Diep-trance.

Daarmee heeft u regelmatig te maken dus heb ik daarover weinig te zeggen. Het belangrijke bij diep-trance is, dat naarmate het bewustzijn van het medium zich verder verwijderd van het gebeuren dat via het lichaam en met het lichaam plaatsvindt, de uiting voor de geest onbeperkter wordt en dus ook belangrijker.

Harmonische inspiratie.

Als we daarmee te maken hebben, dan gaan we uit van datgene wat er in de persoon aanwezig is en moet je altijd inhaken op een proces dat aan de gang is. Iemand speelt b.v. viool. Hij heeft een bepaald thema in het hoofd. Nu kun je die mens zo inspireren dat hij dat thema a.h.w. uitwerkt en gelijktijdig een vaardigheid vertoont, die voor hem niet normaal is. Dat is dus mogelijk.

Je kunt een spreker nemen. Als je ontdekt dat er punten zijn in zijn betoog waarmee je harmonisch bent, dan moet je uitgaan van dat standpunt. Zo kun je inderdaad die denkwijze beter helpen ontwikkelen en duidelijker formuleren.

Bij harmonische inspiratie is het eigen bewustzijn altijd mede aanwezig. De diepte kan gaan tot half-trance. In een dergelijk geval kun je heel veel erdoor drukken, voordat het eigen bewustzijn opspeelt. Bij lichtere vormen van inspiratie hoort de mens zichzelf praten en gaat zich op een gegeven moment afvragen: Wat zeg ik daar eigenlijk? Op dat moment is het dan erg belangrijk dat wat je zegt harmonisch is, zodat er in die mens een verwondering komt van: ja, zo is het; hoe komt het dat ik dat zeg? Dan kun je doorgaan. Zodra hij zich afvraagt: is dat redelijk? valt een groot gedeelte van de contactmogelijkheid weg.

Spierbeheersing.

De gehele of gedeeltelijke spierbeheersing kent u allen in de vorm van geïnspireerd tekenen, automatisch schrift en dergelijke. Ze kan over het algemeen onbetrouwbaar zijn, omdat voor een dergelijk werken het nodig is dat de persoon ontspannen is en zich niet bezighoudt met datgene wat door de handen tot stand komt. Daarom is de televisie vaak een heel goed middel. Als de mensen ontspannen t.v. zitten te kijken en ze hebben toevallig potlood en papier bij de hand en je hebt de behoefte door te komen, dan zijn ze toch zo druk bezig met b.v. "de slag op het voetbalveld", dat ze eigenlijk niet merken wat ze precies doen. En dat heb je nu nodig. Zodra ze er persoonlijk aan deelnemen, is de mogelijkheid van spierbeheersing gelimiteerder en zul je op den duur niets werkelijk tot stand brengen.

Spierbeheersing heeft één voordeel: als je zelf technieken kent, dan kun je die overdragen aan een medium dat zelf zo'n techniek niet beheerst. Laten we zeggen: je gebruikt een bepaalde olieverf-techniek. Dan kun je die persoon ertoe brengen die techniek toe te passen, ook al heeft hij er nooit van gehoord. Je kunt daarmee een tamelijk juiste uitbeelding krijgen van hetgeen je wilt tonen. De eenvoudigste methode is meestal houtskool, daarmee krijg je de beste resultaten. Verf is natuurlijk erg ingewikkeld, maar toch is dat ook mogelijk. Daarnaast kun je werken met kneedbaar materiaal: klei, was. Moeilijker is het als je werkt met hardere stoffen: hout, kalk, steensoorten, omdat in die gevallen een te langdurige beheersing nodig zou zijn om de stukken in één keer klaar te krijgen. Onderbreek je het proces, dan gaat de persoon zien wat er aan de hand is. Zodra hij bewust ziet wat er gebeurt, heeft hij eigen ideeën en kun je de jouwe niet meer geheel uitvoeren.

Hier hebben we te maken met de meest voorkomen vormen van werkelijk mediumschap. Daarnaast kennen we ook andere dingen:

De toekomstvoorspellen.

Ook hier hebben we te maken met een ontspanningstechniek. Het is goed om zich dat te realiseren. Als u iets wilt voorspellen, dan moet u nooit nadenken of uw voorspelling juist zal zijn. Op het ogenblik, dat u probeert redelijk te zijn, krijgt u een verdringing van alle werkelijke invloed die u bereikt. U gaat dan fantaseren en u kunt dus niet meer profeteren.

Het kopje thee. Vroeger was in Engeland the gypsy tearoom erg in de mode. Daar kreeg je een kopje thee waarin een paar theeblaadjes dreven. Als je de thee bijna op had, kwam er iemand in zigeunerkledij, bekeek de theeblaadjes en voorspelde je daaruit de toekomst.

Koffiedik-kijken is hetzelfde. Je stort koffiedik uit en kijkt hoe het valt. Hier is het dus een toevalsfactor. Datzelfde hebben we ook als we werken met kaarten. Hoe we ook werken, er is altijd een toevalsfactor in het spel. Zelfs met dingen die toch wel iets verder grijpen dan dat, zoals het staafjes-werpen van de I Tsjing, het keltisch runen-werpen. Het klinkt een beetje vreemd, als je spreekt over mediamiciteit en je begint dan te vertellen dat je dingen doet waarin een toevalsfactor een rol speelt. Maar nu moet u eens goed nadenken:

Door het toeval is er een vooropgesteld beeld. De mens, die zich op een toevallige reeks invloeden of gebeurtenissen moet concentreren, kan nooit uitgaan van het redelijke. Want wat er ook redelijk is in de mens, zeker zijn toekomst niet; die is altijd onredelijk. Door zich nu te concentreren en te zoeken naar tekens daarin (wat de bewuste activiteit is), krijgt het onderbewustzijn een veel grotere vrijheid. Spontaan opgekomen gedachten kunnen dan worden uitgesproken. Spontaan opkomende interpretaties worden aan de tekens verbonden zonder dat dit nu precies wil zeggen dat dit in de tekens werkelijk is vastgelegd. Een uitzondering kunnen we maken voor de I Tsjing waar we te maken hebben met dichtregels (meestal een 4-regelig gedichtje), die tezamen de uitkomst geven. Maar vergeet niet, hier hebben we toch weer te maken met een toevalsproduct, want de interpretatie daarvan wordt gedictieerd door het eigen bewustzijn of door andere factoren.

De mediamiciteit komt nu juist tot uiting als we spreken over die andere factoren. Want een onderbewustzijn exploiteren is niet mediamiek-zijn; dat is doodgewoon gebruikmaken van de mogelijkheden die er in je bestaan. Op het ogenblik, dat je in die concentratie ontspannen genoeg bent (concentratie kan ook een ontspanning zijn), is daar de mogelijkheid voor de geest om te beïnvloeden. In dergelijke gevallen zal de geest de associaties proberen te bepalen die er in een persoon aanwezig zijn. Een associatie is het vormen van een denkspoor waarbij een vergelijking plaatsvindt tussen een inkomende impuls of gedachte en de reeds aanwe-

zige beelden of denkbeelden. Als je nu de associatie een beetje verandert - dat gaat meestal gemakkelijk, het zijn maar microstroompjes - dan kun je daardoor ook bepalen hoe iemand a.h.w. geïnspireerd gaat vertalen.

Dan zijn we nu meteen bij een andere vorm van deze voorspellingsgave, namelijk zoals de profeten dat eens deden en zoals nog ~~nog~~ wordt gedaan in sommige Pinkstergemeenschappen waarbij men spontaan begint te spreken. Nu komt daar heel veel bij voor dat glossolalie heet. (Ik zou het liever "lallida" noemen, daar lijkt het het meest op.) Het is het willekeurig aaneenrijen van klanken waarbij lang niet altijd sprake is van een taal. Het heeft vaak een gevoelswaarde, het kan magische betekenis hebben, maar het is geen profetie. Maar nu blijkt, dat als deze mensen zich in het gebed zozeer concentreren op de goddelijke Geest of de eeuwige Kracht dat zij zichzelf uitschakelen, dat het wederom mogelijk wordt hen dingen te doen zeggen zonder dat ze daarop kritiek hebben. Je kunt dus uit hen allerlei uitspraken halen, die in beginsel aanwezig zijn en die zo combineren dat daaruit een toekomst beschrijving ontstaat.

U zult zich waarschijnlijk afvragen, of u er iets aan heeft? Laten wij het heel eenvoudig zeggen: Iedereen onder u kan enigszins de toekomst voorspellen, want u heeft ten aanzien van de toekomst veel meer dingen geconstateerd dan waarvan u zich bewust bent. Als u zich dus geheel ontspant of aan de hand van willekeurige structuren, van welke aard dan ook, probeert te interpreteren wat in de toekomst ligt, dan geeft u uw onderbewustzijn vrij spel. Hoe meer u daarin gelooft en hoe ontspannender u bent, des te spontaner u reageert. Hoe spontaner u reageert, des te dichter u bij de werkelijkheid van morgen komt, en wat meer is: hoe groter uw overgave is aan de gestelde taak, des te groter de kans dat geestelijke factoren mede ingrijpen.

Dan hebben we nog een heel wonder soort mediums; die zou ik met alle respect overigens "boodschappenjongens" willen noemen. Deze mensen lezen een boodschap af van de een of andere overgegene, tenminste dat nemen zij aan. Het opvallende hierbij is, dat zij vaak namen, adressen en beschrijvingen volledig goed hebben. De boodschappen die ze overbrengen zijn soms een beetje vaag. Als u op een séance bent en er komt iemand, die zich aankondigt als "tante Marie" en u moet eerst nadenken of u misschien in de verre verte een tante Marie heeft gekend of een Marie, die u "tante" heeft genoemd, dan is de zaak dus al wat dubieus. Hier gaan waarden van het medium zelf uit en dus moet u wel een beetje voorzichtig zijn.

Maar door datzelfde medium kan ook doorkomen dat iemand zegt: "Ik ben Piet Pietersen, ik woon in de 27e Schuitemakerstraat nr. 12b. Ik heb een boodschap voor mijn vrouw en mijn kinderen. Zeg hun dat ik het goed maak." Dan zeg ik: Ja, die aanduiding is juist. Hier is sprake van een persoonlijk contact, hoe dan ook. Maar die boodschap is overbodig.

"Zeg hun dat ik het goed maak," is de inspiratie niet waard. Dus zeggen we in dit geval: Het medium heeft waarschijnlijk een gedeeltelijke boodschap ontvangen en heeft daar zelf iets aan toegevoegd.

Toch zijn er mensen, die in het ontvangen van boodschappen heel erg goed zijn en dan komen boodschappen zoals ik heb beschreven natuurlijk wel voor. Opvallend is dat ze daarnaast vaak kleine prognoses geven, die voor de betrokkenen inderdaad van belang zijn en anders medelingen, die wijzen op feiten die iedereen onbekend zijn, maar die op dat moment van belang zijn. Wanneer iemand doorkomt en hij geeft zijn naam en adres en vraagt u b.v.: "Zeg mijn neef dat hij de brandverzekering nakijkt," dan heeft u te maken met een werkelijke boodschap; en die is dan wel de moeite waard.

U zult zich afvragen: hoe komt het nu dat de een het wel doet en de ander niet?

Er zijn heel veel verschillende soorten mediums. Er zijn mediums, die eigen-

lijk alleen maar persoonlijke dingen doorgeven. Er zijn anderen, die zich bezighouden met lezingen, met manifestaties van allerlei aard. Er zijn er zelfs die hoofdzakelijk preken produceren. Let op: Om dit te kunnen doen moet

- a. de persoon wederom een labiele persoonlijkheid zijn;
- b. de persoon moet het gevoel hebben zelf intermediair te zijn tussen geestelijke krachten en de wereld; dit gevoel is belangrijk;
- c. de persoon moet meestal een wat zwakke persoonlijkheid hebben waarin vele, schijnbaar tegenstrijdige eigenschappen bestaan.

De zelfbeheersing bij die mediums is over het algemeen gering. Veel van die personen zijn ofwel erg laconiek, dan wel heel erg driftig en soms wel allebei tegelijk.

Wanneer de boodschap doorkomt, dan kan dat nooit een dominerend signaal zijn. Onthoudt u dat goed. Iemand, die pas is overgegaan en zo'n boodschap doorgeeft, kan dit niet alleen. Er kan een controle bij zijn, zeker. Maar die controle is dan een soort geestelijke verkeersagent, die bovendien nog de energie zal moeten leveren; en dat komt niet zoveel voor als men wel uit de verklaringen van allerlei begaafde personen zou mogen veronderstellen.

Als de persoon zelf echter zeer zwak is, dan bestaat er een neiging tot identificatie met elke binnenkomende persoonlijkheid, die op een van die eigenschappen aanspeelt. Hier is het belangrijke van dit punt, dat de mens op dat ogenblik eigenschappen uit die geest in zichzelf erkent en daarmee die eenwording tijdelijk tot stand brengt. Opvallend is verder dat deze séances over het algemeen betrekkelijk weinig nut hebben, zij het dan dat het nut zou zijn: de mens te overtuigen dat een contact met het hiernamaals mogelijk is en dit door de vaak toch wel geslaagde persoonlijke boodschap.

Een nevervorm van dit soort mediumschap is het medium dat allerlei verloren of vercoelde zielen laat doorkomen. Als we kijken naar de persoonlijkheidsstructuur, dan is opvallend: degene die boodschappen doorgeeft is labiel en onbeheerst. Degene die arme zielen laat doorkomen (kennelijk opdat ze dan worden bekeerd door mensen op aarde ter verheffing van hun gevoel van geestelijke waardigheid) is een persoon die in zich een sterke drang heeft om zich te laten gelden en vaak ook een tamelijk sterke wil, maar die op andere punten weer erg labiel is. Ik zeg niet, dat dergelijke reddingsésances altijd nutteloos zijn. Er zijn er wel degelijk bij waarmee je goede resultaten bereikt. Maar altijd weer is de vraag: Wat gebeurt er in feite?

Indien u te maken krijgt met entiteiten, die allemaal vol verwondering komen kijken, daarna enkele kenmerkende spreuken uiten om dan - gewezen op het licht dat zij nog niet kennen - met een "hallelujah" plotseling verheerlijkt een overgegene geliefde tegemoet te snellen, dan kunnen we wel aannemen: hier hebben wij te doen met een soort wensvervulling. Deze fantasie is niet juist. Dat kan wel een keer voorkomen, maar nooit regelmatig.

Hebben we te maken met verschillende uitbeeldingen van personen door zo'n medium, dan is opmerkelijk dat deze uitingen vaak in tegenstelling zijn tot de persoon. Om u een voorbeeld te geven: Een frêle oud dametje geeft bij voorkeur vloekende zeelieden, legerkapiteins en dergelijke mensen door, terwijl een op zichzelf nogal gezeten en wat burgerlijk mannetje eerder veel avontuurlijke vrouwen ten tonele voert. Dit is dan een poging de persoonlijkheid aan te vullen. Maar als er geen regel zit in wat er doorkomt - een belangrijke factor! - en als de personen die doorkomen vooral in de confrontatie duidelijk maken dat zij zich niet zonder meer laten overtuigen, soms zich zelfs niet willen laten overtuigen dat ze niet dromen, dan is er een kans dat we met reële contacten te doen hebben. Dergelijke vormen van séances kan ik u over het

algemeen niet aanbevelen als hoofdtak.

Indien u medium bent en u zich met dergelijke séances bezighoudt, wil ik u er nadrukkelijk op wijzen dat dit niet de enige mogelijkheid is om contact te krijgen met de geest en dat een controle - zo u er één heeft - die werkelijk goed is ongetwijfeld ook uw beïnvloedingen zodanig zal wijzigen, dat we niet alleen maar te maken hebben met het spektakel van de voortdurende bekering. Dit is een deel van het mediumschap, want die begaafdheden gaan veel verder.

Mediumschap bevat vaak ook een vorm van telepathie, dat vergeten de mensen wel eens. Telepathische contacten zijn mogelijk tussen levende mensen. Het is mogelijk dat een mens die op aarde leeft doorkomt door een medium. De enige voorwaarden hiervoor zijn:

- a. een zekere mate van harmonie met het medium;
- b. een gelijktijdigheid van concentratie; het medium op ontvangst de ander op projectie van denkbeelden.

Indien dit het geval is, kunnen telepathische contacten zonder meer tot stand worden gebracht.

Er zijn voor de mensen natuurlijk altijd dingen, die meer persoonlijk zijn en die daarom waarschijnlijk met alles wat met mediumschap en zelfs met mesmerisme te maken/op de achtergrond blijven. Persoonlijke contacten tussen mens en geest zijn onder omstandigheden mogelijk. Hiervoor zijn er geen mediums, maar alleen mensen nodig, die op een gegeven ogenblik voldoende instabiel zijn (waarvan de innerlijke gesteldheid een onvoldoende vast patroon vertoont om helemaal zichzelf te blijven), in wie verder een bepaald behoefte-element, een verlangen, een angst of een verwerping aanwezig is. Dit zijn dus de voorwaarden. Absolute ontspanning van de persoon of slaap eveneens. Op dat ogenblik kan elke entiteit - of die aardgebonden is, uit een hoge geestelijke wereld stamt of uit een lagere sfeer - contact krijgen met die persoon.

Wat dan ontstaat is in wezen illusie waardoor ook de gevoels- of tastzenuwen mede beroerd kunnen worden. U voelt zich lichamelijk beroerd. Er wordt b.v. aan uw haar getrokken, iemand klopt u op de schouder. Alles wat lichamelijk voelbaar is, kan op deze wijze worden ervaren. Als u met die dingen te maken heeft, dan voelt u zich meestal nogal akelig. Het ene ogenblik ligt u nog heerlijk na te denken over al wat het leven u tekort heeft gedaan, het volgend ogenblik klopt er iemand op uw schouder. U kijkt om - er is niemand. Dat is werkelijk, als u al verhoogde bloeddruk heeft niet erg gezond.

Wat doen we daar tegen, indien dat regelmatig voorkomt?

We moeten ons realiseren:

- a. voor elke mens bestaat deze mogelijkheid, indien aan bovengenoemde voorwaarden is voldaan;
- b. als ik dergelijke contacten ervaar, vloeit dit dus voort uit mijn eigen omstandigheden en instelling;
- c. indien ik deze contacten niet wens, kan ik niet de contactmakende factor veranderen, maar ik kan mijzelf veranderen. Ik kan voor mij een disharmonie daarmee scheppen waardoor het niet meer mogelijk is mij op deze wijze te benaderen.

Welke methode kan worden gebruikt? Wanneer u melancholiek bent en ~~in~~ juist dan komen dergelijke belevingen sterk tot uiting, probeert u het eens met een beetje vrolijkheid. En gaat u dan niet zitten met een gezicht van "nu moeten wij vrolijk zijn", want dan lukt dat toch niet, maar probeert u gewoon los te komen van wat u doet. Als u steeds bezig bent geweest met "Das Gebet einer Jungfrau", speel dan eens de "Kaffee-Kantate van Bach. Als u voortdurend bezig bent geweest met de ellende, die in zovele romans treffend wordt beschreven van lijdende vrouwen die hun geliefde niet krijgen en lijdende mannen die voortdurend worden bedreven, dan raad ik u aan: leest u voor de afwisseling eens iets van

b.v. Huizinga. Breng er wat variatie in. Eet eens wat anders. Breek uw levenspatroon. Hierdoor wijst u dergelijke contacten af.

Als u ze graag wilt hebben, realiseer u dan dat ze niet echt zijn. Per slot van rekening, u weet niet wie die eigenaardige kriebeling in uw nek veroorzaakt. Het kan uw overleden man zijn, maar het kan-het zo goed een verdwaalde hond zijn, die in de astrale wereld loopt te snuffelen. Het voorbeeld is wat extreem, maar ik wil u met alle geweld duidelijk maken dat u niet kunt bepalen waar die invloeden vandaan komen. Er zijn mij persoonlijk gevallen bekend van dergelijke beïnvloedingen waarbij personen spraken over hun dierbare overgeganen die hen omhelsden, terwijl zij in werkelijkheid alleen maar waren opgelopen tegen iemand, die zich rot verveelde, astraal enige mogelijkheden had omdat hij aardgebonden was en deze gebruikte om mensen schrik aan te jagen. Voor hem was de verrukking die ontstond waarschijnlijk het meest ontstellende van zijn astrale belevenis. Blijf dus een beetje realistisch.

Mediumschap is goed, want contact tussen de wereld van de geest en van de stof is belangrijk. Maar dat betekent helemaal niet dat het mediumschap beter is dan b.v. een radio-uitzending. Als u naar de radio luistert, dan hoort u het ene ogenblik iemand wijsheid verkondigen, het volgend ogenblik iemand onzin vertellen. Het ene ogenblik hoort u een chanson, het volgend ogenblik iets wat zich chanson noemt, maar in feite een gedevalueerde smartlap is. Zo is het ook met het contact met de geest; en sluit ons daar heus niet van uit!

Mediumschap is goed. Het is geen eigenschap, die verering nodig maakt. Iemand die medium is staat geestelijk niet hoger, maar ook niet lager dan u. Mediumschap is gewoon een eigenschap en deze houdt in - nogmaals en nadrukkelijk - dat de persoon niet bepaald stabiel is. Die mensen zijn gemakkelijk te beïnvloeden. U heeft uw andere eigenschappen. U bent misschien helemaal niet te beïnvloeden en dat is soms nog veel erger.

Nu we dit geheel hebben overzien, zou ik graag nog een paar praktische tips geven.

De invloeden uit de geest zijn natuurlijk overal vertegenwoordigd, ook in metalen. Als u metalen gebruikt, dan moet u daarmee rekening houden. Indien u grote spanningen heeft ondergaan, indien u misschien grote geestelijke ellende heeft ervaren al of niet door geestelijke invloeden veroorzaakt, terwijl u sieraden heeft gedragen van goud, zilver, diamant, zelfs half-edelsteen, leg die dingen dan voorlopig weg, kom er niet meer aan. Als het even kan, reinig ze goed onder stromend water (zeep is niet noodzakelijk wel stromend water) en laat ze daarna een tijdje in de zon liggen. Op deze manier kunt u een groot gedeelte van de trillingen, die in het metaal zijn opgenomen, wegwerken.

Heeft u te maken met ijzer, dan dient u zich wel te realiseren dat ijzer vooral hartstochten en driften pleegt op te nemen. De ontlading ervan is niet te overzien of te voorzien. Ze kan plotseling geschieden, ze kan ook een zeer lange tijd uitblijven. Maar als het gebeurt, dan zult u vaak een periode van onbeheerstheid hebben. Als u dus ijzeren voorwerpen bij u heeft gehad, terwijl u voortdurend driftig was, wees daar een beetje voorzichtig mee.

Voor automobilisten zou men het zelfs nog verder kunnen doorvoeren (een groot gedeelte van uw blikken voertuig bestaat uit plaatijzer): Als u zich steeds in die auto zit op te winden en druk te maken, dan legt u dat patroon vast. Stapt u in de wagen van een ander, die de neiging heeft om aldoor met een halve hartcollaps een ieder te wijzen op de verkeersfouten die er tegen hem worden begaan, dan geldt weer hetzelfde: degene die in een dergelijke wagen rijdt, zal de neiging hebben tot onbeheerste reactie en daarmee ook zijn overzicht verliezen.

Het is gevaarlijk om in zo'n voertuig te rijden. Gelukkig staan de meeste wagens buiten, zodat ze door de regen nog enigszins worden afgespoeld, maar het interieur wordt niet zo schoongemaakt, dus blijft er altijd wel iets hangen. Weest u er een beetje voorzichtig mee!

Koper blijkt vooral gezondheidsinvloeden over te brengen. Als u een ouderwets koperen ledikant heeft - of verkoperd als het een beetje dik koper is - en daarin heeft iemand gelegen met erge pijnen (blindedarmontsteking of reumatiek b.v.), laat dat bed als het even kan een tijdje onbeslapen. Over het algemeen is een dag of tien in een kamer waar licht en lucht toegang hebben wel voldoende. Gaat u er vóór die tijd in liggen, dan is de kans groot dat u zich onbehaaglijk voelt en met pseudo-rheumatische pijnen of met pijn in het onderlijf wakker wordt. Dat is dan toch niet de bedoeling.

Lood is over het algemeen nogal negatief. Lood absorbeert. Draag dus zo weinig mogelijk lood en loden voorwerpen bij u, vooral als u veel energie nodig heeft, want in dergelijke gevallen wordt die kracht geabsorbeerd. Er is één uitzondering: indien het lood zich in water bevindt, is het praktisch neutraal.

Zink, tin en dergelijke metalen hebben ook hun eigen invloeden. Maar ik heb u enkele metalen gegeven waarmee u in direct contact het meest mee te maken krijgt. Denk er overigens wel aan, dat de eigenschappen voor ijzer alleen voor smeedijzer (werkelijk ijzer) gelden. Heeft u te maken met het z.g. roestvrij staal waarin o.m. sporen zilver en molybdeen verwerkt zijn (er zijn ook andere samenstellingen), dan is dat een legering. Die legering kan vaak vreemde eigenschappen hebben. Het doorsnee roestvrij staal is betrekkelijk neutraal, omdat de daaraan toegevoegde sporen in feite de balans van het ijzer zelf hebben beïnvloed. Maar als roestvrij staal een invloed opneemt (dat zal dan meestal van gewelddadigheid zijn), dan kunt u er rekening mee houden dat u die neiging tot gewelddadigheid nog een lange tijd zult bespeuren, indien vergelijkbare omstandigheden optreden, ook als u voordien niet gewelddadig was. Het is gewoon een stimulans die u ervaart.

Misschien vraagt u zich af, waarom ik deze dingen nu zeg, terwijl ik boven de les "mediumschap" zet. Maar is ook dit niet een beïnvloeding waarbij uw receptiviteit natuurlijk medebepalend is voor de intensiteit van de inwerking? Houd er gewoon rekening mee.

Een beïnvloeding waaraan we vaak voorbij gaan is de beïnvloeding van factoren, die niet door het bewustzijn geheel worden ervaren. De meest bekende daarvan zijn de subsonen tonen of trillingen: trage ritmen die het oor niet waarneemt, maar die het zenuwstelsel soms aardig in de war kunnen brengen. Mogelijk is dit een verklaring voor de versturende inwerkingen die het moderne verkeer op sommige punten heeft. Hier zou dan hoofdzakelijk door het gedender van de wielen een ritme kunnen ontstaan, die zich op bepaalde kruispunten steeds zal herhalen door het afremmen en optrekken, dat de mensen in een toestand van overspanning brengt die ze zelf niet beseffen. Dat is het belangrijkste. Kunt u zeggen: Heb ik door het verblijf bij een dergelijk kruispunt voortdurend de neiging om ineens zonder reden erg bang te worden, dan zou dat wel eens kunnen liggen aan die beïnvloeding. En dan moet u eens nagaan of de vloer van uw woning trilvrij is. Zo niet, probeer dat eens wat af te dempen; dat helpt vaak heel veel.

Er zijn ook supersone trillingen; d.w.z. zeer hoge geluiden. Denk maar aan het hondenfluitje: de hond hoort het wel, u hoort het niet. Ook dergelijke trillingen kunnen invloed hebben. Dat kan erg belangrijk zijn, indien u woont waar boven u regelmatig zeer snelle vliegtuigen voorbij vliegen. Ze brengen wel een zeker gedonder met zich mee, maar dat is niet belangrijk. Wel is belangrijk dat door de lucht-verplaatsing

gelijktijdig supersone trillingen worden veroorzaakt van betrekkelijk hoge frequentie en dat deze vaak een gevoel van sterkte en blijmoedigheid geven. Die sterkte en blijmoedigheid berusten echter niet op werkelijkheid. Het resultaat is, dat men dan grote risico's neemt, meent dat men meer aankan dan men doet. Woont u dus in een streek waar regelmatig dergelijke vliegtuigen overvliegen, dan is het wel belangrijk om hiermede rekening te houden. Overmoed kan hierdoor worden bevorderd. Als u zich overmoedig voelt, doe het dan een beetje kalmer aan en probeer te beseffen, wanneer u dat bent. Alweer, invloeden uit het milieu hebben een directe invloed op de mens.

Dit zijn nu luchttrillingen, maar er zijn ook andere trillingen.

Als u woont in de nabijheid van een radio- of televisiezender, dan is daar een betrekkelijk hoge veldsterkte meetbaar. Dat is een magnetisch verdringingsverschijnsel. Als u nu in dat veld leeft, dan is het erg belangrijk, dat het geen draaggolf is die u persoonlijk kan beroeren. Ik zal u enkele golflengten opgeven, die nogal eens voorkomen, zij het dan niet bij publieke zenders.

Als u zit omstreeks de 200 m (voor de doorsnee-mens zal dat zijn van de 187 tot ongeveer 220 m), dan kunt u voor de voortdurende uitzendingen gevoelig zijn. De mens heeft dan de neiging te hallucineren en zijn geheugenfunctie kan hieronder lijden. F.M.-zenders veroorzaken dat wat minder, omdat de trilling aanmerkelijk hoger ligt. Dat effect kunt weer krijgen met de modulatie. Als u stereo heeft, dan zal het decoding-effect een eigen frequentie hebben die aanmerkelijk lager ligt dan de draaggolf. Dan is het bij bepaalde zenders mogelijk dat men ook hiervan de invloed ondergaat.

Ik heb hier maar enkele voorbeelden gegeven. De gehele wereld is vol van dingen die u beïnvloeden. Als u ontdekt, dat een bepaalde stemming steeds weer samenvalt met een bepaalde situatie buiten u, dan is het redelijk aan te nemen, dat niet uw gevoelsleven of onbekende invloeden hier direct oorzakelijk zijn, maar dat het gewoon de dingen buiten u zijn.

Als u ontdekt, dat als er een klandistiene zender vlakbij u aan het werk is u bepaalde afwijkingen in uw normale emotionele gedragspatroon vertoont, dan heeft u geconstateerd dat de beïnvloeding van die zender afkomt.

Als u ontdekt, dat bepaalde verkeersproblemen, zelfs in sommige gevallen het geluid van bepaalde elektrische apparaten bij u een verandering van de persoonlijkheid tot stand brengen, althans van de uiting van uw gevoelswereld, dan heeft u weer de oorzaak geconstateerd. Van de invloed van elektrische apparaten zal ik enkele voorbeelden geven:

Bepaalde wasmachines en koelkasten veroorzaken trillingen en soms ook geluid. Mensen, die daarvoor gevoelig zijn, hebben dan een onbehaaglijk gevoel of ze worden prikkelbaar. Ze hebben soms ook een dof gevoel en kunnen zich even niet meer oriënteren; bij een storing van de evenwichtsorganen zijn dergelijke gevallen wel bekend. Dat komt dan door zo'n apparaat.

Stofzuigers hebben soms een bepaalde lading, zij het dan dat deze statisch is, want het is geen directe elektrische lading. Er zijn mensen die dat opnemen. Ze kunnen daardoor hun gedrag wijzigen. Het is dus belangrijk, dat u weet dat de zaak goed geïsoleerd is.

Haarkrulsets die op pennen staan kunnen in sommige gevallen een beïnvloeding van de slaapcentra o.m. teweeg brengen. Het resultaat is dan dat zo'n persoon na het gebruik ervan absoluut niet kan slapen, een gevoel van hopeloze uitputting door slapeloosheid krijgt in de nacht volgende op het gebruik van een dergelijk apparaat. Het is duidelijk dat elektrische apparaten inderdaad invloed kunnen hebben. Het constateren van de oorzaak is dus erg belangrijk.

Bij mediamiciteit hebben we vaak te maken met niet controleerbare waarden. De geest is voor de mens eigenlijk verstandelijk niet controleerbaar. Je kunt hoogstens door b.v. kruis-correspondenties het effect controleren, maar dat is ook alles. Zodra wij echter die ontvankelijkheid zien t.a.v. onze eigen wereld, is het iets anders. Als ik hier een heel eenvoudige vergelijking mag maken:

Veel mensen kennen hooikoorts. Die hooikoorts zal niet altijd uit dezelfde allergie voortkomen, maar de verschijnselen zijn wel hetzelfde. (Vandaar dat een allergisch onderzoek in dergelijke gevallen is aan te raden.)

Als u bepaalde gevoelsafwijkingen, bepaalde spanningen ervaart, dan is het niet zeker dat de invloeden, die het voor uw burens doen, het ook voor u doen. U zult moeten nagaan welke invloeden samenvallen. Als het even kan, moet u juist die invloeden ook door anderen laten controleren. Zo krijgt u inzicht in wat er gebeurt, kunt u zich daartegen ten dele beschermen en - dat is ook belangrijk - u weet waar het uit voortkomt. Zodra u zich bewust bent van een beïnvloeding, kunt u die grotendeels compenseren; niet volledig, maar toch grotendeels. Dat geldt ook als de geest u beïnvloedt. Als u voelt dat u door de geest wordt beïnvloed en u wenst niet als direct werktuig van die geest beschikbaar te zijn - hetzij op dat moment of onverschillig wanneer - dan kunt u zich dus gewoon daartegen verzetten. Het besef is over het algemeen voldoende om de werking te verminderen.

Ik zou nog iets willen zeggen over het pendelen. Ook hierover zijn reeds gegevens verstrekt, maar ik wil u een paar raadgevingen bij het pendelen voorleggen.

Uit de hand pendelen kunt u het eenvoudigst doen met een metalen voorwerp aan een zijden draad of aan een haar. Het gaat voornamelijk om de soepelheid van het snoertje waaraan het hangt, niet om de substantie. U kunt gewoon eens proberen om mannelijk en vrouwelijk te constateren. Meestal zegt men: mannelijk is slingeren en vrouwelijk is draaien. Ik weet niet, of dat uit een psychische overweging zo gesteld is. U kunt dan zien dat die beweging er is. Vervolgens gaat u over tot "ja" en "neen". U gebruikt daarvoor voorlopig dezelfde ken-signalen. "Ja" en "neen" zijn voor u voldoende om vragen beantwoord te krijgen.

Realiseer u, dat die beantwoording uit uzelf voortkomt, maar ze brengt onderbewuste waarden naar voren, die u zonder meer niet kunt uiten en daarom kan de pendel een interessant apparaat zijn.

Heeft u daarmee voldoende ervaring verkregen, probeer het dan met de standaard-pendel, die aan een vast punt is opgehangen en niet in de hand wordt gehouden. U kunt naar eigen believen een geleidingsstrip maken (veel mensen gebruiken daarvoor een stukje koper) die aan de voet van de houder wordt bevestigd en de invloed zal moeten overbrengen.

Als u hier eveneens dezelfde uitslagen kunt verkrijgen, kunt u stoffen gaan vergelijken. Het eenvoudigst is: leg een stukje steen tegen een ander stukje steen van verschillende substantie, laten we zeggen marmer tegen basalt. U gaat nu bepalen wat de uitslag van beide steensoorten is. Hierdoor zult u ontdekken dat de uitslagen meer variaties kennen en u zult die variaties zelfs kunnen vastleggen. Het gaat hier om het wenen aan de patronen die een pendel kan maken.

Indien u dit met de vaste pendel heeft bereikt, kunt u het ook met de handpendel doen. U zult zien dat er geringe afwijkingen zijn, maar dat toch het gehele patroon per materie-soort zich zeer snel kan conformeren. U zult verder ontdekken, dat het hier gaat om een kwaliteits- of dichtheidsgradatie die wordt aan gegeven, zodat dezelfde signalen eveneens kunnen gelden voor b.v. verschillende kwaliteiten plastics zelfs, ver-

schillende legeringen metaal of planten van verschillende levensvatbaarheid. Als u dit allemaal heeft ervaren, u heeft de patronen gezien die kunnen voorkomen, dan kunt u overgaan tot het pendelen met een z.g. plateau.

Het plateau is een cirkel in segmenten ingedeeld. Meestal gebruikt men in het begin 6 segmenten, later 12 of 24. In deze segmenten kun je bepaalde voorwerpen plaatsen; b.v. een medicijn en een stukje nagel van degene die de medicijn gebruikt. Wanneer hier nu een negatieve uitslag komt (een "ja" en een "neen" heeft u goed kunnen onderscheiden), dan betekent het dat die medicijn niet de juiste is. Neemt u nu monsters van andere medicijnen en zet u ze op die plaats totdat u een "ja" krijgt, dan heeft u al veel meer bereikt; dan heeft u namelijk een harmonie bereikt tussen dat stukje van het menselijk lichaam - al is dat maar een verhoord stukje weefsel - en de medicijn. U ziet dan wat voor die mens het best geschikt is.

Gaat u nog een stapje verder, dan legt u in het midden een inductor (dat kan ook weer een stukje nagel, een haar, zelfs een voorwerp zijn dat de persoon een lange tijd bij zich heeft gedragen) en daaromheen plaatst u een aantal medicijnen die u voor die persoon geschikt acht. Dan zal de uitslag duidelijk maken welke van die medicijnen het best is, wederom door een positieve, een bevestigende uitslag.

Gaat u er a.u.b. niet te ver mee. U kunt hiermee niet dokter en apotheker vervangen. In geval van twijfel: "ik voel me zo onaangenaam na het gebruik van het geneesmiddel, is dat wel goed voor mij?" kunt u door een ander deze proef laten uitvoeren en dan zal u wel duidelijk worden, of er inderdaad harmonie of disharmonie is tussen het geneesmiddel en u.

Ten laatste wil ik erop wijzen dat u nog kunt "kaart-pendelen". De eenvoudigste methode om dit te leren: neem een stadsplattegrond op tamelijk grote schaal. Stel uzelf een vraag. Herhaal die vraag intens, terwijl u met de pendel langzaam over de kaart gaat. Doe dit dan altijd in over en weer lijnen, maar langzaam, zo langzaam alsof u een muur opzij zou moeten duwen. U zult ontdekken, dat de pendel altijd wel een beetje slingert, maar plotseling toont ze een impuls; ze gaat anders slingeren. Op die plaats houdt u stil. U stelt dan de vraag nogmaals. Krijgt u een bevestigend antwoord, dan betekent het dat hier het gevraagde aanwezig is; in andere gevallen misschien dat het een tekort is.

Onthoudt u verder: bij kaart-pendelen zult u vaak om iets te zoeken een inductor nodig hebben. Een foto b.v. kan als inductor dienen, iets geschreven op een stukje papier kan ook een inductor zijn en verder alles wat tot de bezittingen van een persoon behoort. Eén uitzondering: knopen. Knopen zijn vaak vervaardigd van kunststof of van been en hebben de neiging een zodanige eigen uitstraling te hebben, dat deze de uitstraling van de persoon domineert. Gebruik dus ook geen kunststofweefsels als het even kan. Katoen is erg goed. Zijde is uitstekend. Wol is ook heel goed. Bontsoorten zijn meestal wel bruikbaar. Op deze manier kunt u met pendelen heel veel doen.

Hoe de pendel eigenlijk functioneert? Wel, als u uit de hand pendelt, zijn dat onwillekeurige bewegingen. Die onwillekeurige bewegingen komen tot stand op grond van een constatering in uw aura. Als u echter de vaste pendel gebruikt, dan is deze mogelijkheid om zelf te bewegen niet aanwezig, wel de fluctuatie van uw aura. Deze fluctuatie moet worden overgebracht op de pendel. Dat wil dus zeggen dat deze nooit op een te grote afstand van u kan staan. Maar als de fluctuatie zich in uw aura bevindt, ook zonder dat u er een contact mee heeft op welke wijze dan ook, zal ze kunnen bewegen. Ze zal dan - en dat is ook interessant - bepaalde toevalsfactoren in uw beweging uitschakelen en daardoor een zuiverder uitslag en een zuiverder resultaat geven.

Een ieder, die zich met vraagstelling en dergelijke wil bezighouden,

zou ik willen aanbevelen om eens een keer te pendelen. U hoeft er geen dure aanschaffingen voor te doen. U kunt het gewoon doen met een metalen ringetje of een metalen voorwerpje aan een zeer soepel draadje. Als het even kan gebruikt u ook geen soepele kunststof, want daar zitten bepaalde dingen aan vast waardoor u wel eens een vertroebeling van uw mogelijkheden zou kunnen krijgen.

Alle occultisme krijgt pas betekenis, indien wij naast de theorie ervan de praktijk beoefenen. Eerst als we de praktijk hebben leren kennen, zullen wij de betekenis van het theoretisch gestelde voldoende kunnen doorgronden.

Misschien kunt u geen vol-trance of half-trance medium zijn of soortgelijk werk doen. U kunt wel proberen om eens te voorspellen. Probeer u dat dan. U kunt misschien niet alle mooie pendel-trucjes uitvoeren die vaklieden uitvoeren, maar u kunt wel degelijk pendel-uitslagen veroorzaken. U kunt naast de handpendel ook werken met de vaste pendel, als u maar eerst met de handpendel wat heeft geoefend. Als u deze dingen doet, wordt u zich bewust van uw bekwaamheden. U zult ook gemakkelijker begrijpen wat er over deze dingen wordt beweerd en de juistheid ervan aan uw eigen ervaringen kunnen toetsen.

:--:--:

WOORDENLIJST VOOR DE OCCULTIST.

GEEST:

Een bewustzijn dat gelukkig van zijn lichaam ontdaan is.

ZIEL:

De kracht die in alle dingen schuilt, in mens en geest gelijk.

LEVENSKRACHT:

Voor de mens een energie die ontstaat door de lading van zijn cellen; voor de geest een voortdurende wisselwerking met de buitenwereld.

HELDERZIENDHEID:

Een vorm van zien zonder ogen waarbij je de waarheid kunt zien, indien je jezelf niet bedriegt omtrent de waarde van hetgeen je ziet.

HELDERHORENDHEID:

In vele gevallen een tijdelijke opheffing van een geestelijke doofheid.

INSPIRATIE:

Het verrijken van je vermogens en uiting door krachten, die buiten je staan - meestal geesten.

MEDIUMSCHAP:

Tijdelijk functioneren als afstandverbinding met een sfeer waarbij het eigen bewustzijn geheel of gedeeltelijk is uitgeschakeld.

MAGNETISEREN:

Kracht overdragen aan een ander in de hoop dat hij er wat goeds mee doet.

MAGIE:

Het ritueel waardoor je bepaalde occulte bereikingen denkt te kunnen bereiken, ofschoon je ook zonder het ritueel kunt bereiken wat je bereikt.

SPOOK:

Asociale geest met astraal-stoffelijke neigingen.

WICHELROEDE:

Het concentreren van een deel van de eigen aura op een roede van metaal of hout waardoor een sterk gepolariseerd veld ontstaat dat op andere, tegengestelde velden kan reageren en dan onwillekeurige spierbewegingen veroorzaakt welke wederom een uitslag van de staf ten gevolge hebben.

PENDEL:

Over het algemeen een voorwerp dat door zijn slingeren duidelijk maakt wat je denkt zonder het te weten.

Veel gebruikte woorden.

GOD:

Het onbekende dat we een naam geven om ons niet zo onmachtig daartegenover te voelen.

DUIVEL:

Datgene wat wij in onszelf erkennen, willen ontkennen en daaron projecteren in een andere gedaante.

HEMEL:

Een wereld waarin wij hopen alles te kunnen zijn en te kunnen doen wat we nu niet kunnen zijn en kunnen doen; iets wat nooit wordt bereikt, maar waarop je altijd weer wilt hopen.

HEL:

Datgene waarin de mens zichzelf ziet, wanneer hij zijn eigen realiteit aanvaardt zonder gelijktijdig die realiteit te willen erkennen.

VAGEVUUR:

De katholieke uitvlucht voor de papale onmogelijkheid om algehele straffelijkheid aan goede katholieken te geven voor alle zonden.

HEKS:

Elke vrouwens dat occulte gaven manifesteert zonder dit te doen binnen een kerkelijk erkende groepering.

HEKSENMEESTER:

Over het algemeen een man, die de meesterrol speelt in heksen rituelen en daardoor gelijktijdig onderdanig is aan de heksen, die hij zegt te overheersen.

ELEMENTALEN:

Bewoners van de oude elementen. Anders gezegd: energie-wezens die zich manifesteren binnen lucht, water, vuur en aarde.

GNOMEN, KOBOLDEN, DWERGEN en dergelijke:

Menselijke verpersoonlijkingen voor krachten, die in de aarde of in bomen en wouden leven.

POLTERGEIST:

Over het algemeen een uiting van menselijk onbehagen, onbewust tot uiting gebracht door extensie van eigen ectoplasma.

Denkrichtingen.

VRIJMETSELARIJ:

Een denkvorm waarin weinig wordt gemetseld maar veel gepraat.

ROZENKRUISERIJ:

Methode van mystiek denken welke meestal verzandt in eigen gevoel van ingewijd zijn.

THEOSOFIE:

Oorspronkelijk een vrijheid van benadering van verschijnselen en God welke is vastgeroest in een dogmatiek en als zodanig een pseudo-gods-dienst is geworden met grote vrijheid.

GODSDIENST:

Een pretentie om God te dienen door bepaalde formalismen waardoor men aan de werkelijke noodzaak tot harmonisch-zijn met de goddelijke waarheden, die men in zich erkent, meent te kunnen ontvluchten.

Enkele aanwijzingen, die in dit verband belangrijk kunnen zijn:

DEUGD:

In menselijke ogen: als anderen datgene doen wat jij goedvindt.
In werkelijkheid: een beantwoorden aan je innerlijke eigenschappen zodat het geheel van je innerlijke krachten kan worden overgebracht naar het voertuig waarin je je op dit moment beweegt.

ZONDE:

Voor een mens meestal: wat een ander doet, als je het er niet mee eens bent.

In andere gevallen: de kans, die je zelf hebt gemist.

Geestelijk gezien: het ingaan tegen eigen harmonie of het ontkennen van eigen harmonische mogelijkheid waardoor men in een innerlijke strijdigheid er niet toe komt het geheel van zijn besef, bewustzijn en kracht in harmonie met de buitenwereld te hanteren.

ASTROLOGIE:

Kennis van de gang der sterren welke symbolen zijn voor het ritme van de kosmos. Dat ritme bestaat voor de mens, maar kan in de mens alleen worden erkend en beleefd volgens zijn eigen waarde, zodat de astrologie slechts een aanduiding kan zijn van datgene wat in de mens mogelijk zou zijn.

HANDLIJNKUNDE:

Het lezen van de lijnen van de hand, uitgaande van het standpunt dat in elk deel van het menselijk lichaam het geheel van de persoonlijkheid en daarmee ook het lot dat daarin bestaat wordt vastgelegd.

In de praktijk echter: door concentratie op bepaalde tekens in de hand te komen tot conclusies ten aanzien van de persoonlijkheid, die men dan projecteert in een toekomst-verwachting.

KRISTAL-KIJKEN:

Dit is over het algemeen een methode om door optische vermoeidheid eigen bewustzijn zover uit te schakelen dat men de dingen ziet die men in zich draagt maar die men normaal niet ziet, omdat men te druk bezig is met zien om te zien wat men werkelijk in zich draagt.

Enkele punten waarmee men rekening moet houden:

VLOEKEN:

Het uitdrukking geven aan sinistere verwachtingen in de vorm van een geschreeuwd gebed. Als zodanig een uitdrukking van werkelijke gevoelens en daardoor harmonisch.

BIDDEN:

Het jezelf projecteren naar de hoogste Kracht die je kent en het stellen van verwachtingen zowel als erkenningen ten aanzien van die hoogste Kracht. Hierdoor ontstaat de mogelijkheid een grotere zelferkenning en een grotere harmonie te bereiken. Harmonisch in deze zin. Disharmonisch op het ogenblik, dat het gebed wordt tot een aan God vertellen dat je beter bent dan een ander.

CHRISTENDOM:

Een leer, die in haar oorspronkelijkheid o.m. reïncarnatie en zelfwerkzaamheid van de mens ter verlossing erkende, maar die geworden is tot een ritueel waardoor de mens alle mogelijkheden worden ontzegd om zo door een centraal gezag alle waarden en alle macht aan zich te trekken.

THEOLOGIE:

Het denken over God waardoor je meent te weten wat God is, zodat je niet meer weet wat je zelf bent en in je voorstelling van God jezelf verliest zowel als je begrip van de werkelijkheid.

FILOSOFIE:

Het bouwen met gedachten; wat aanvaardbaar is zolang deze gedachten niet uitgaan van een vervreemding van de werkelijkheid waarin men leeft en van de erkenning die men in zich draagt.

BEWUSTWORDING:

Een langzame verruiming van eigen gezichtspunt waardoor men door het erkennen van een vermindering van eigen belangrijkheid gelijktijdig een groter deelgenootschap in het geheel weet te bereiken.

INWIJDING:

Het bereiken van inzichten en waarden waardoor men in staat is niet slechts zijn besef der dingen, maar ook zijn relatie met de dingen zodanig te wijzigen dat men hierdoor een steeds grotere harmonie bereikt en zo een grotere prestatiemogelijkheid binnen de beperktheid van een tijdelijke uiting.

VERLOSSING:

Vrijwording van waan. Want slechts hij, die de waan verliest, is waarlijk verlost. Hij, die in de waan van verlost-zijn leeft, is niet verlost, omdat hij zijn denkbeelden stelt boven de werkelijkheid.

VERDOEMING:

Het dreigement dat mensen gebruiken ten aanzien van andere mensen, als ze geen andere argumenten hebben. God namelijk verdoemt niet, omdat

alles deel is van Zijn wezen en het hoe dan ook en langs welke weg dan ook eens tot Zijn wezen zal terugkeren.

ANTHROPOSOFIE:

Een verdere ontwikkeling van de theosofie waarbij men uitgaat van het feit, dat het geheel van menselijke kennis, ongeacht het feit of deze wetenschap dan wel occultisme of filosofie is, tezamen een beeld geeft van de werkelijke mogelijkheden van de mens en de werkelijke inhoud van zijn wereld. Als zodanig een geïnspireerde benadering van de werkelijkheid welke echter alleen bereikbaar is voor degenen, die niet menen dat hun systeem het enige of het enig waardevolle is.

PEDAGOGIE:

Opvoedkunde; d.w.z. de kennis waarmee men denkt anderen op te voeden, hen dresserende zonder dit te beseffen tot het ogenblik, dat zij hun kennis tegen u kunnen gebruiken.

Ik heb geprobeerd gewoon wat woorden te geven. Het was geen definitie-spelletje al lijkt het er wel wat op. Al deze begrippen, die ik soms tamelijk scherp en soms wat onaangenaam heb omschreven, spelen een grote rol in de occulte bewustwording van de mens. Laten we niet vergeten, dat wij ons bewust moeten worden van de z.g. geheime of verborgen wereld, die altijd aanwezig is en die niet werkelijk geheim en verborgen is, maar die wij ontkennen omdat wij er geen raad mee weten, wanneer we mens zijn.

Wij moeten proberen het geheel van ons leven en het geheel van onze wereld te aanvaarden en daarbij ons bewust zijn van de betekenis van de begrippen, die wij hanteren zo goed als van de mogelijkheid die in onszelf berust.

-:-

P R I S M A .

Een mens is als een prisma voor de oneindigheid. Door zijn besef en zijn persoonlijkheid breekt hij de gehele werkelijkheid in stralen en kleuren, die hij van elkaar onderscheidt en zo maakt tot beeld van zijn wereld, die hij dan noemt Totaliteit, zonder te beseffen dat totaliteit geen verdeeldheid kent.

Een prisma is de mens, want in hem breekt het licht van de oneindigheid. En zo hij dit erkent, spreekt hij niet van een werkelijkheid in dat wat hij beseft, toont en uit zichzelf voortbrengt, maar vindt de kracht waaruit het geheel wordt geboren.

Hij projecteert die kracht. Hij vult aan het tekort van eigen denken, eigen vermogen. Zo komt hij tot het uiten van de onbewogen krachten van Oneindigheid in eigen zijn, in eigen tijd en eigen werkelijkheid.

Wie niet zichzelf misleidt, maar de hoogste Kracht ziet als een bron waaruit de werkelijkheid, die hij beseft wordt geboren, een werkelijkheid die één moet zijn en niet verdeeld, hij kent iets van de werkelijkheid. Hij speelt wat met de krachten die hij nog niet beseft, totdat zijn wezen zich verheft tot het bewustzijn van een eenheid waarin de kracht in alle verscheidenheid gelijk zich manifesteert.

Zo leert dan het "ik" door het breken van het licht het geopenbaarde licht te zijn.

:--:

Abonnementen: f 30,- p. 10 nummers
(v. leden f 20,-) (v. buitenland f 450 extra)
bij vooruitbetaling op giro no. 468.874
t.n.v. „O.D.V.” te 's-Gravenhage

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

I N H O U D.

JULI 1974.

19e jaargang.
Nummer 10.

DE WERELD

De ritmen van de wereld

CI blz. 119

De wereld in woorden

CI " 126

PRACTISCH OCCULTISME

Praktijk

CII " 133

Werken met krachten

CII " 143

Bezwering

CII " 146

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

HOOFDSTUK X.

DE RITMEN VAN DE WERELD.

Als we teruggaan in de historie, dan komen we tot een paar verbluffende ontdekkingen. Er is een zondvloedverhaal. Datzelfde verhaal vinden we bijna overal. Het wordt dus wel moeilijk aan te nemen dat hier alleen maar sprake is geweest van een kleine overstroming ergens in Mesopotamië. Aan de andere kant zitten er mogelijk verschillen van 400 tot 500 jaar - indien u historische datering nastreeft - tussen de rampen, die worden gemeld in Afrika, in Zuid-Azië, in Mexico en in het noorden van Zuid-Amerika. Verder is het opvallend dat de meeste rampmeldingen terugvallen op ongeveer dezelfde keten, d.w.z. op een bepaalde afstand van de huidige equator.

Gaan we terug in de legenden of wat dat betreft, houden wij ons bezig met de uitspraken zoals die van Solon, dan krijgen we de indruk dat het meermalen is gebeurd. Er schijnen steeds weer rampen te gebeuren op aarde. Steeds weer schijnen ze een grote omkeer te betekenen in een bestaande ontwikkeling, steeds weer dreigen ze een beschaving te vernietigen en zien wij als gevolg van die rampen elders plotseling vreemde ontwikkelingen.

U moet niet denken dat dit alleen maar wordt gezegd, omdat het mooi klinkt. Denk maar eens aan b.v. de hoeveelheid wonderlijke geraamten, die zijn gevonden in de asfaltputten in het zuiden van de Ver. Staten. Denk eens aan wat er in het ijs aan dieren is gevonden. Het gaat niet alleen om de mammoet en de wolhuidrinoceros, er zijn ook nog andere dieren gevonden, die theoretisch althans met deze dieren in de buurt plachten te leven. Er zijn ook nog andere deposito's op deze wereld waar dergelijke vreemde dingen kunnen worden geconstateerd.

Er zijn opgravingen gedaan in een kolenmijn waar een stuk steen werd aangetroffen waarvan men dacht dat het een fossiel was. Bij nader onderzoek bleek echter dat daar een spijker in zat, althans een soort priem van metaal, die als spijker gebruikt zou kunnen worden. Maar gezien de manier waarop die in de steen was gedrongen, zou dat 50 tot 60 en waarschijnlijk meer duizenden jaren geleden daarin gekomen moeten zijn. Wij nemen nu het gunstigste geval aan dat het in een moeras terecht zou zijn gekomen. Als we dat nagaan, komen we tot de conclusie dat er op deze wereld inderdaad vele wonderlijke rampen zijn gebeurd. Al die rampen betekenen een verandering in beschaving, een verandering ook in het leven dat op de aarde dominant is.

Nu zal het voor iemand moeilijk zijn om daaraan een ritme vast te knopen. Zo moeilijk lijkt het mij niet. Ga ik terug tot Atlantis, dan weet ik dat er een ramp moet zijn geweest ongeveer 20.000 jaar geleden. Derge-

lijke rampen schijnen eveneens te zijn voorgekomen in Ethiopië, waar bij onderzoeken die gedaan zijn betreffende het Tafelland (het hoogland) is gebleken dat daar omstreeks die tijd een enorme waterstroom moet hebben gestaan. Er is verder een overlevering van een ramp, die ongeveer 80.000 jaar geleden zou zijn gebeurd. En als ik dat nog verder uitreken (ik wil dat in dit korte bestek niet allemaal apart benoemen), dan kom ik tot de conclusie dat

- a. ramperiodes met een gemiddelde duur van ongeveer 750 jaren op deze aarde plegen terug te keren per 35.000 jaar,
- b. wanneer een dergelijke ramp is gebeurd niet altijd de stand van de aardas is gewijzigd, maar dat in vele gevallen wel zeer extreme klimaatveranderingen zijn ingetreden en het atmosferisch geheel vaak sterk van karakter is veranderd.

Dergelijke rampen zijn kennelijk niet altijd watersnoodrampen, zoals het bekende verhaal van de zondvloed. Er blijken ook overleveringen te zijn van rampen, die direct of indirect te maken hebben met stenen die uit de hemel vallen of vuur dat uit de aarde komt en in één geval zelfs met een absolute duisternis, die een aantal dagen geduurd zou hebben (de schattingen verschillen nogal, want het zijn overleveringen, laten wij dus veiligheidshalve zeggen: een dag of drie) en gepaard gaande met geweldige stormen. Het zijn de stormen, die dan alles vernietigen. Zou dat nu allemaal toevallig zijn? Als we het zo bezien, dan zit er een zeker patroon in.

Er is een regelmaat, die zeker niet op een duizend jaar precies uitkomt, maar die toch ondanks dit alles een te vaste periodiciteit vertoont, een regelmaat, zodat wij kunnen aannemen: dit staat in verband met de aarde zelf. Om dit nader te definiëren moeten we geestelijk gaan werken en komen dan tot de gevolgtrekking dat de aarde een aura heeft.

Die aura verandert bij tijden van hoofdkleur. Op het ogenblik is de gemiddelde uitstraling van de aardaura blauw; d.w.z. dat de gemiddelde uitstraling van het meeste leven op aarde blauw is of mede door blauw wordt bepaald. Nu kunnen wij zeggen: dat is wijsheid, wetenschappelijkheid en techniek. Dat is de duiding die wij eraan geven. Maar vóór die tijd is de uitstraling een tijdlang purper geweest, dus met een rode gloed erin. En het is bijna zeker, dat in die periode er op aarde een magische beschaving van hoge trap heeft bestaan.

Gaan we nog verder terug, dan vinden we zelfs een periode dat de uitstraling van de aarde tussen groen en geel schijnt te weifelen. In die periode vinden we de sauriërs e.d. Zou misschien - het is maar een vraag - die uitstraling van de aarde in bepaalde perioden veranderen en zou dit betekenen dat de levensvatbaarheid van bepaalde vormen op aarde daardoor verandert?

Als ik u aan het einde van deze cursus deze vraag voorleg, dan is dat zeker niet omdat ik verwacht dat binnenkort de aarde zal vergaan. Integendeel. Ik verwacht ook niet dat er binnenkort een ingrijpende verandering in de aura (de uitstraling) van de aarde zal optreden. Maar wat intrigerend is, is dat de aarde als persoonlijkheid periodieke veranderingen vertoont. Deze veranderingen komen mede tot uiting in de uitstraling. Datgene wat wij u vroeger eens hebben verteld over de communicatie tussen planeten en sterren zult u zich wel herinneren. Daar hebben we toen gezegd dat er een fluctuatie in de aura is. Maar een fluctuatie is altijd geënt op de op dat moment bestaande hoofduitstraling.

De periodiciteit van een dergelijke communicatie is nooit helemaal uit te rekenen. Als twee mensen elkaar ontmoeten, kun je ook niet zeggen hoe lang ze met elkaar zullen praten. Maar als het een eigenschap van een persoonlijkheid is, dan moet je dat wel kunnen zeggen. Dan moet je kunnen zeggen: dit is een ritme. Mijn conclusies over dit onderwerp zijn:

1. In de aarde bestaat een ontwikkelingsritme dat in aardse tijd is uit te drukken. Het schijnt per fase ca. 35.000 jaar - iets meer of minder - in beslag te nemen. In elk van deze perioden ontstaat er een zodanig grote beïnvloeding van al het levende op aarde dat ook hierin sterke mutaties, zoals het uitsterven van rassen e.d., zonder meer kenbaar worden.

2. De uitstraling van de aarde (de aura waarbinnen de mens en al wat er op aarde bestaat leeft) is mede bepalend voor de ontwikkelingsmogelijkheden, maar ook voor de geestelijke banden en capaciteiten van de mens en van al het andere leven. Indien er een verandering optreedt in de uitstraling van de aarde, dan zal een mens die daarop is ingesteld alleen niet verder kunnen komen. Hij zal dan plotseling geïsoleerd zijn, afgesloten van het gemeenschappelijk bovenbewustzijn. Hij zal daarnaast ook vele energieën, die hij nu kan onttrekken aan de omgeving niet meer vrijelijk kunnen ontvangen. Veel van wat op het ogenblik heilzaam is, wordt dan giftig en omgekeerd.

Ik stel, dat het ritme van de aarde slechts één van de vele veranderingen is, die op aarde periodiek plaatsvinden. Als wij rekening houden met de gemiddelde duur waarin een totale afwikkeling tot stand komt, dan ontdekken wij dat dat ligt tussen de 21.000 en 24.000 jaar; d.w.z. een ontwikkeling van 0 jaar tot maximum zoveel jaar. Nadien is er een periode van fluctuaties. Er is geen werkelijke vermindering of verbetering. Er is slechts een zekere golfbeweging in het uitstralingspatroon van de aarde en dat wil zeggen dat de mens of het levende wezen dat dan aan de top staat deze fluctuaties meemaakt zonder zich verder naar boven te kunnen ontwikkelen of te dalen tot onder een bepaald peil. Dit is een heel interessant situatie, want in $2/3$ van zo'n ritmische periode van de aarde speelt ontwikkeling een rol en in $1/3$ van die tijd treedt stabilisatie op. Om dat te begrijpen zou men de functies van die ontwikkeling moeten bezien in verband met de aarde.

De aarde zelf is beziel. Rond haar zijn de z.g. elementen. Die zijn ook beziel; d.w.z. er komen levensvormen in voor. Al deze levensvormen - geestelijk en anderszins - gebonden aan de aarde, zullen te allen tijde eveneens aan het ritme van de aarde gebonden zijn zowel voor hun ontstaan, hun bestaan, hun verdwijnen als voor hun ontwikkeling. Ook dit is interessant, want als we ongeveer 10.000 jaar teruggaan in de geschiedenis, dan vinden we niet alleen allerlei verhalen over reuzen, elfen, faunen e.d., maar ze krijgen enige zin van werkelijkheid.

Gaan we nog veel verder terug in de geschiedenis van de aarde, dan vinden we op een gegeven ogenblik het geraamte van een mens, die aanmerkelijk groter dan normaal moet zijn geweest. Men schat dat de mens toen een gemiddelde grootte had van tussen 2.70 m tot 3 m., ofschoon er één skelet is gevonden waarvan de totale grootte ongeveer 5 m moet zijn geweest. Dat zijn dingen die gevonden zijn, die wetenschappelijk geconstateerd zijn. Er zijn dus andere mensvormen geweest. Deze mensvormen worden een beetje opzij geschoven. Dat waren geen mensen, zegt men, dat moeten excessen zijn geweest of mutaties, die maar een korte tijd hebben geleefd. Een mens, die zo denkt en die zich als het specimen ziet van de bewustzijn-dragende krachten, zal waarschijnlijk ook andere levensvormen die bewustzijn hadden opzij zetten. Zijn al die fauntjes, dwergen, reuzen en feeën wel zo onwezenlijk als het lijkt of zijn ze in de moderne tijd eerder een flauwe echo van iets wat eens werkelijkheid is geweest? Ik weet, dat de mensen daar liever niet over nadenken.

Wij weten precies hoe het begonnen is: Adam kreeg Eva. Eva kreeg trek, de slang gaf de appel, Adam kreeg de appel en Adam en Eva zaten in de ellende en vonden de eerste node uit: het vijgeblad. Maar daarvoor moet er ook iets geweest zijn. Hoe kan het anders dat een zoon van Adam

en Eva wegtrekt naar een vreemd volk? Hoe kan het anders dat er legenden zijn over niet-menselijke wezens, die in de vroege historie van de mensheid een grote rol spelen? Denk maar eens aan de strijd van Ardjoena en Krishna. Denk eens aan het optreden van Hanoeman, de apenkoning. Is dat alleen maar legende of hebben wij hier nog te maken met een echo van een werkelijk bestaan van een hogere bewustzijnsvorm in een andere dan menselijke gestalte? Ik meen, dat dat niet onjuist is. Ik heb dat, alles nagegaan en het volgende beeld ontwikkeld:

Er zijn op aarde vele levensvormen geweest, die elk voor zich geestelijk en stoffelijk een maatschappelijk hoogtepunt konden bereiken. Elk daarvan heeft geleefd onder andere omstandigheden, maar de levensduur van het ras is bepaald door het ritme van de aarde. Sommige rassen kunnen vele ritmische slagen blijven bestaan, maar dan zullen ze in een dergelijke periode hun aard en inhoud aanmerkelijk veranderen. Er is dan sprake van een plotselinge mutatie die ten dele geestelijk, maar ook stoffelijk is.

Ik stel verder: Dit ritme kan niet alleen van de aarde zijn. Het is de reactie van de aarde als persoonlijkheid op een totaliteit waarmede ook de aarde verbonden is. Dan is het duidelijk, dat elke fase van de aarde (dus de kleur van haar aura gedurende zo'n periode van één slag van het ritme) kosmisch zinrijk moet zijn en dat die ook voor de aarde zinrijk moet zijn.

Indien wij aannemen dat dit juist is en ik meen dat wij dat mogen doen, dan kunnen wij ook stellen dat de aarde in zichzelf afzonderlijke ontwikkelingen doormaakt, die worden gereflecteerd in alle stoffelijk leven en in elke vorm van bestaan, die op de wereld mogelijk is. De geest is kennelijk niet geheel aan de aarde gebonden, ook al bestaat er een attractie voor de overgegangene waardoor de aarde nog voorkeur in zijn belangstelling heeft. Hij kan eveneens met andere planeten en andere werelden contact opnemen. Hij leeft in een ander dimensionaal bestel. Hij werkt met energieën en krachten, die hij alleen op aarde in een bepaalde gebonden vorm kan terugvinden. Dan is het redelijk om aan te nemen, dat het ritme van de aarde voor de geest belangrijk is, omdat hierin afwisselende fasen van bewustwordingsmogelijkheid op aarde worden geschapen.

De huidige tijd is dan niet een periode van decadentie. Het is een historische fluctuatie waarin de 2200 jaar periode een rol speelt, maar vooral ook de gehele ontwikkeling die de aarde zelf doormaakt. Ga ik na hoe de aarde in de huidige fase tot ontwikkeling is gekomen, dan moet ik veronderstellen, dat we inderdaad een periode tegemoet gaan waarin de eigen uitstraling van de aarde praktisch stabiel blijft en een verdere ontwikkeling niet goed mogelijk is. Er blijft dan alleen de fluctuatie in het leven. Maar dat betekent dat het bewustzijn en de bewustzijnsmogelijkheid binnen één levensvorm nu geestelijk een top kan bereiken juist door het gelijkblijven van de stoffelijke mogelijkheden en de daaraan gebonden ervaringen. Dit impliceert volgens mij dat het Duizend-jarig rijk dichtbij is. Niet omdat er de een of andere hemelse gebeurtenis plaatsvindt en de mens verlost, maar omdat er een periode komt waarin de stoffelijke ontwikkeling gelijkblijvend zal zijn, waarin de verstandelijke ontwikkeling van de mens niet verder kan voortgaan, maar wel de geestelijke ontwikkeling en zo de totale geestelijke inhoud van de mens kan worden uitgebreid bij een praktisch gelijkblijven van zijn stoffelijke mogelijkheden.

Indien u dit alles aanvaardbaar vindt en wij hierin een geestelijke betekenis zien, zouden wij ons kunnen afvragen wat die verschillende kleuren betekenen.

De werkelijkheid is wit licht. De werkelijke en totale kracht omvat alle krachten. In een kleurenvergelijking moeten wij dan ook wel wit noe-

men. De fase, die wij op aarde doorlopen, is een stoffelijke. Alle additionele kleuren, krachten en inwerkingen kunnen we geestelijk projecteren, maar niet stoffelijk materialiseren. (Met stoffelijk materialiseren bedoel ik, dat men in zijn stoffelijk wezen in staat is aan dergelijke krachten, die voor de geest te concipiëren en te richten zijn een vorm of stalte in stoffelijk waarneembare zin te kunnen geven.) Indien bepaalde krachten door de geest kunnen worden gericht, kunnen ze niet in zuiver stoffelijke vorm bestaan. De enige vorm waarin ze kunnen optreden is die van kracht; en wel een kracht, die optreedt ~~als~~ een variant van de eigen uitstraling van de aarde. Dat is een belangrijk punt!

Ik kan niet de aura van de aarde veranderen; d.w.z. ik kan de geaardheid van de levenskracht zoals ze op dit moment op aarde bestaat niet wijzigen. Ik ben gebonden aan dit kosmisch ritme, ook als geest. Alle krachten zijn voor mij als geest, nits mijn bewustzijn voldoende is, zonder meer te bereiken - of ik in de stof leef of in een geestelijke sfeer. Dan kan ik alle krachten op aarde projecteren, maar de werking die ik verkrijgt is een verschuiving in de inwerking van de eigen uitstraling van de aarde.

Anders gezegd: ik kan geen andersgeaarde levenskracht aan een persoon toevoegen langs geestelijke weg, maar wat ik wel kan doen, is werkingen van de bestaande levenskracht zodanig moduleren dat het verschijnsel daarvan in een persoon anders wordt. Wij hebben dan met het bovenstaande iets belangrijks geconstateerd:

De mens is onderworpen aan de ritmen van de aarde. Hij is onderworpen aan haar relaties met zon, maan en planeten. Hij is onderworpen aan de aura van de aarde, kortom, hij is stoffelijk behoorlijk bepaald, maar hij heeft een geestelijke vrijheid. Door die geestelijke vrijheid kan hij niet veranderen wat bestaat, maar hij kan de werking van wat bestaat voor zichzelf of voor iemand anders waarop hij zijn geestelijk vermogen geconcentreerd richt wel wijzigen. En hiermede is de onafhankelijkheid van de mens groter dan men op het eerste gezicht zou aannemen. Want omdat de mens de werking van de aarde a.h.w. kan richten, kan hij de verschijnselen op aarde voor een aanzienlijk deel toch wel bepalen.

Hoe moeten wij de inwerking van een dergelijke geestelijke kracht zien? Het is als met biljarten. Als je drie ballen hebt en je speelt de speelbal wit recht aan, dan stoot wit recht door en de speelbal wordt afgeremd, valt dood. Als ik echter mijn speelbal iets links of iets rechts richt, dan ontstaat er in tegengestelde richting een effect van de tweede bal. Door dit te berekenen kan ik eventueel middels een band of direct rood raken.

Indien u te maken heeft met de kracht van de aarde, dan is ze in zich niet zonder meer te veranderen, maar door de wijze waarop mijn kracht de kracht van de aarde beroert, ontstaat er een effect. De kracht van de aarde blijft in wezen gelijk, maar verandert van richting. Daardoor veroorzaakt ze effecten, die zonder dat niet tot stand zouden komen. En daarmee is de mens soms machtiger dan de wereld zelf; niet door de massa-energie waarover hij beschikt, maar door het feit dat hij de energieën van de aarde voor eigen doeleinden kan gebruiken.

Nu is de mens niet het enige bezielde wezen op aarde. Er zijn allerlei elementalen en andere entiteiten, die misschien niet stoffelijk kenbaar zijn, maar die onderhevig zijn aan de aura van de aarde. Voor hen geldt precies hetzelfde. Er zijn mensen, die zich afvragen: Hoe moeten wij ons dat voorstellen? "Ik kan een demon beheersen," roept de magiër uit!" Die man moet wel een beetje getikt zijn. Maar als je nu begrijpt, dat ik de kracht van de aarde kan veranderen en daarmee een verandering tot stand breng in het leef-milieu van een niet-stoffelijke entiteit zolang die aan de uitstraling van de aarde gebonden is, dan wordt het

ineens begrijpelijk dat die magiër dat kan en zijn die voorstellingen van goden en demonen plotseling niet meer zo dwaas als ze lijken. Zeker een geest, die even paleizen verplaatst (het ideaal van bepaalde bouwondernemingen), bestaat niet. Maar er bestaan krachten, die een gebouw kunnen vernietigen of de wording daarvan kunnen bespoedigen.

Als we de ritmen van de aarde en daarnaast de invloed van zon en maan precies kennen, dan kunnen we zelfs heel nauwkeurig berekenen op welk punt van de aarde en op welk ogenblik daar een bepaalde kracht is en hoe die gewijzigd kan worden.

Bij biljarten is een van de regels die je leert: baseer een stoot nooit op een bal die niet geheel stil ligt. Dus: speel rustig. En dat is bij de magie ook het geval. Bij esoterie en geestelijke wetenschappen eveneens. U heeft rust nodig, want u moet zien hoe de zaken verlopen. Als u dat dan goed bekeken heeft, kunt u heel vaak dingen die u wenst verwezenlijken. Gebruikt u uw kracht verkeerd, ja dan.... Ik herinner mij eens een stoot te hebben gegeven, die m.i. een uitstekende massé moest worden, maar ze resulteerde in lichte schade aan het laken en een biljartbal die in een bierglas terecht kwam. Verkeerd gebruikte krachten kunnen ongevallen veroorzaken!

Krachten ontwikkelt de mens niet alleen, als hij dat bewust wil. De mens ontwikkelt bepaalde energieën ook door zijn manier van denken en beleven. De emoties van een mens stralen uit en beïnvloeden en veranderen zijn omgeving. Maar als ze zijn omgeving veranderen, dan betekent dit ook dat ze een inwerking hebben op de kracht (de aura) van de aarde in die omgeving.

Indien één mens dat doet dan gebeurt er niet veel. Als honderd mensen dat doen, kan er wat meer gebeuren. Als duizenden mensen dat doen, dan is er sprake van een onbewust geschapen grote invloed waardoor effecten op aarde worden veranderd. Dan houdt dat in, dat onbewuste gerichtheid van emoties, verlangens of angsten van een groot aantal mensen in elke fase van het aarde-bestaan een andere inwerking zullen hebben, maar dat ze in alle gevallen een afwijking zullen veroorzaken van de rechte lijn van oorzaak-en-gevolg, zoals die stoffelijk kan worden verwacht.

Hiermede hebben wij gezegd, dat een groot gedeelte van de onregelmatigheden die op aarde plaatsvinden worden veroorzaakt door massale invloeden van bewust leven van mensen of geesten, die actief zijn binnen de aura van deze wereld. Dezen brengen onmiddellijk kenbare resultaten of effecten tot stand die stoffelijk constateerbaar zijn.

Er zijn kosmische invloeden, die op uw persoonlijkheid inwerken. U bent kleiner. U ontvangt die kracht dus op een andere manier dan de aarde. Daardoor verandert u meer dan de aarde en daarom hebben kosmische kleuren of stralen invloed op u. U heeft echter invloed op de aarde zodra uw aantal naar groot genoeg is. Alleen: de verstoring is plaatselijk. Dat betekent, dat als een paar honderduizend mensen op het Binnenhof - aangenomen dat het die zou kunnen bevatten - daar emotioneel geladen hun verontwaardiging uitblèren, zij onmiddellijk een verstoring van evenwicht tot stand kunnen brengen, die b.v. een overstroming van de Oude Rijn ten gevolge zou kunnen hebben. Want wat dan gebeurt, moet in de omgeving plaatsvinden. Het zal niet in Zeeland of in Friesland gebeuren. Het zal zeer waarschijnlijk blijven tussen het Noordzee-kanaal en de Nieuwe Waterweg, omdat het centrum in Den Haag is, want dat heb ik verondersteld. Hiermede heb ik alleen maar een voorbeeld willen geven van een plaatselijke beperking van dergelijke invloeden.

Als de mens een eigen ritmiek van emotie kent, zal hij onbewust inwerken op het ritme van de aarde en de daardoor mede bepaalde waarde van

de aura van de aarde. Hij zal zo effecten tot stand brengen waarin zowel bezielde natuurkrachten als niet bezielde invloeden een rol spelen en die hemzelf en zijn omgeving tot brandpunt zullen hebben. Dan kunnen we zeggen:

Al zijn we de slaven van de wereld, al zijn het de ritmen van de wereld die de ontwikkeling van mensen, dieren en planten daarop bepalen, toch zijn wij - zodra wij bewustzijn dragen - machtig, want wij kunnen binnen de begrenzing van het ritme dat de aarde bepaalt ook bepalen wat er op de aarde gebeurt. Wij kunnen niet onze eigen ontwikkeling stoffelijk zo vergroten dat we verder gaan dan de uitstraling van de aarde als maximum toelaat, maar wij kunnen geestelijke waarden en invloeden in onszelf vergaren waardoor wij in staat zijn de werkingen van de aura van de aarde binnen de begrenzing van het ritme te bepalen. Wij kunnen de kleur (de invloed) niet wijzigen, maar wij kunnen de gevolgen daarvan zodanig bepalen, dat het voor ons is alsof die invloed niet zou bestaan.

De ritmen van de wereld zijn schijnbaar bepalend voor alles wat er met mensheid en leven gebeurt. Bewust leven erkent deze standaardwaarden die de wereld brengt, erkent de voortdurende pulsaties die worden bepaald door planeten, zon en maan en het bouwt daaruit een eigen kracht waardoor het in staat is zichzelf te zijn en te blijven en zijn eigen werkelijkheid zowel als die van de wereld te beseffen, terwijl de illusies van de wereld, die met elke uitstraling gepaard gaan, langzaam verdwijnen.

Het gebeuren van de wereld is interessant, maar het wordt interessanter, indien wij begrijpen wat daarop inwerkt, want dan pas zien wij een werkelijkheid en weten wij waar onze mogelijkheid tot geestelijk ingrijpen ligt en op welke manier wij deze mogelijkheid kunnen realiseren onder onze huidige condities.

Ik neende dat dit een aardig slotonderwerp was. U heeft tamelijk veel gehoord over de wereld en over alles wat daarmee in verband staat, zowel van de moderne historie als van de bezielende en levende krachten in de wereld als geheel. Nu heb ik daaraan een soort sluitsteen willen toevoegen.

De aarde kent haar eigen ritmen. Ze heeft een eigen leven, een eigen uitstraling, die overandert in overeenstemming met de fasen van ontwikkeling waarin ze zich bevindt. Maar de mens - ongeacht de fase waarin de wereld zich al dan niet bevindt, ongeacht zelfs een wisseling van fasen die optreedt op een bepaald moment - is in staat voor zich en voor degenen waarop hij bewust zijn geestelijke krachten richt die condities te scheppen waardoor hij een maximum aan bewustzijn, aan werking en aan evenwicht voor zichzelf kan handhaven. Een belangrijke conclusie!

Werelden zijn machtig maar de mens is niet machteloos. Integendeel, mens en geest zijn zelfs tegenover dergelijke grote entiteiten met hun enorme energieën en mogelijkheden in staat hun eigen weg te kiezen en binnen de grenzen, die aan hen gesteld zijn in een bepaalde uiting alles te bereiken wat voor hen werkelijk noodzakelijk is.

Ik eindig met een laatste vermaning:

Bedenk echter, dat werkelijke harmonieën altijd en hoofdzakelijk zelfs mede geestelijk bepaald zijn. Stoffelijke aspecten zijn secundair. U kunt met stoffelijke aspecten niet iets geestelijks tot stand brengen. U kunt hoogstens stoffelijk een geestelijke toestand bevestigen om zo een versterkte concretisering te verkrijgen van uw eigen kracht en instelling en daarmee binnen het kader van de uitstraling van de aarde de door u gewenste effecten te doen ontstaan.

:--:~:

DE WERELD IN WOORDEN.

"De wereld is een gekkenhuis, daarom voelt zich de mens er thuis." Wat natuurlijk wat overdreven is, want per slot van rekening kan het huis er niets aan doen dat er gekken in wonen en je kunt niet zeggen, dat alle mensen gek zijn. Het is alleen moeilijk uit te maken wie er gek is. Degene die denkt dat hij normaal is of de ander.

Als je over de wereld hoort praten, dan is het altijd weer een poging om de mens te etaleren als de meerdere van de wereld waarin hij leeft. Ik denk dat het leuk is om een kleine selectie van dergelijke uitspraken bijeen te brengen waarop ik - en dat zult u van mij kunnen begrijpen - mijn commentaar doe aansluiten.

"De mens is de kroon van Gods schepping."

Arme God dat Hij niets beters heeft kunnen vinden!

"De mens is dat wezen waarin het geheel van de natuurlijke ontwikkeling zijn top aan intelligentie heeft bereikt."

Misschien kan de natuur ook niet verder; het zal haar schuld wel niet zijn.

"Als wij de mens bezien, zo is hij het stoffelijk voertuig van een hogere geestelijke kracht, die zich door bewustwording en voorstelling met de materie verheft tot eenheid met het Allerhoogste."

Ik neem onmiddellijk aan dat het waar is. Ik hoop dat de meeste mensen het beseffen, maar ik meen dat van eenwording betrekkelijk weinig te vinden is, behalve misschien in de een of andere slaapkamer voor de rest is het meer verdeeldheid dan wat anders.

"Het geheel van het leven is één."

Het is goed dat men het zegt, want als je ziet hoe het ene deel het andere opvreet, vraag je je wel eens af: Waar gaat dat naartoe? Maar nu weet je het: naar de eenheid. Die eenheid zal dan wel bereikt zijn, wanneer het ene deel al het andere heeft opgevreten.

"Alle krachten der natuur zijn bezielde."

Dat weet ik, daarvan ben ik overtuigd.

"Deze bezielde krachten hebben een eigen persoonlijkheid en een eigen structuur en reageren op het totaal van de aardse uitstralingen zowel als op menselijke gedachtengolven."

Arme wezens, dat ze ook op menselijke gedachtengolven moeten reageren!

"God wandelt op deze wereld."

Dat is een citaat van een nogal recente secte. Als God op deze wereld wandelt, is Hij een van de weinigen die nog geen auto heeft.

"Jezus houdt van je, oké?"

Natuurlijk is dat oké. Maar wat word je er wijzer van? Het is verstandiger als jij van Jezus houdt en daar mankeert nog wel wat aan. De meeste mensen zeggen dat ze van Jezus houden, omdat ze van zichzelf houden en hopen dat ze door te zeggen dat ze van Jezus houden de anderen erop attent maken hoe goed ze zijn, zodat anderen hen zullen bevestigen in hun gevoel van meerwaardigheid en ze nog meer van zichzelf kunnen houden dan ze doen.

"Het geheel van de natuur toont ons een stoffelijke evolutie, die in steeds hogere vormen ten slotte resulteert in een menselijk bestaan."

Wat een afgang voor de aarde! Is er wel een evolutie? Alle stellingen daaromtrent zijn gebaseerd op een geleidelijke ontwikkeling, die - mede gezien de historie van de aarde zelf zoals is neergelegd in haar lagen - niet bestaat. Waarom gaat men uit van een geleidelijkheid die niet bestaat? Waarschijnlijk omdat men niet wil toegeven dat men zelf een toevalsproduct is dat bepaald is door omstandigheden, die men zelf niet kan beheersen.

"De mens," roept een goeroe uit, "is een centrum van geestelijke krachten en zo verdrijft hij de illusie en leeft hij in de werkelijkheid."

Ik zou zeggen, waarde goeroe, de ellende bij de mensen is, dat ze geestelijke krachten hebben en die niet gebruiken; dat ze denken dat ze in de werkelijkheid leven en daarom hun illusies verdedigen tegen elke werkelijkheid, die u zoudt willen openbaren; dat ze niet geloven in een leermeester, die hun iets leert wat ze reeds zelf al niet meer geloven.

Deze filosoof moet ik met enige respect citeren. Het is onze Wereldleraar, die - sprekende tot de mensen zei:

"Indien u beschikt over middelen en u gebruikt ze niet om een taak te vervullen, bent u een dwaas. Want hij, die over middelen beschikt en ze om welke reden dan ook niet gebruikt, zal zijn falen niet meer kunnen verontschuldigen. Daarom is het belangrijk, dat elke mens al zijn krachten benut - de stoffelijke zowel als de geestelijke - en dat hij met gebruikmaking van al zijn faculteiten voortdurend de eenheid en de vrede, die de basis zijn van alle bestaan, voor zich probeert waar te maken."

Dat is mooi gezegd, Meester, maar binnenkort komt er weer een secte die zegt: Dat geldt alleen, als je tot onze groep behoort, en dan ben je weer net zo ver als tevoren.

Interessant zijn ook de van een wat ander niveau afkomstige uitspraken:

"Zwart is mooi. De blanken zijn onvolmaakt en verwaand. Wij zwarten zijn niet verwaand. Wij zijn mooi en werkelijk en wij kunnen alles bereiken, indien wij ons niet laten overdonderen door de uitroep dat wit beter is."

Dat klinkt als een protest tegen een witwasmiddel. Het is een uiting van raciale verwaandheid en het maakt ook duidelijk dat blank en zwart kennelijk nog niet begrijpen wat menselijkheid betekent.

Er zijn ook mensen, die het op een wat wonderlijke toon brengen, zoals een staatsman kort geleden:

"Het is onze plicht ervoor zorg te dragen dat allen in vrede en geluk kunnen opgroeien en hun eigen middelen zullen verwerven om een grotere welvaart te verkrijgen."

Ik vond dat zeer opvallend. Deze staatsman namelijk behoort tot een land dat ontzettend veel wapens exporteert. Misschien beschouwt hij deze als het juiste middel om welvaart te verkrijgen. Er zijn althans verschillende "bankloperij" in deze tijd, die het als zodanig reeds beschouwen.

Als ik probeer door te dringen in het wezen van de wereld, dan moet ik mijzelf gaan citeren.

"De wereld is één klas in een school waarvan je niet eens weet dat je er op bent."

"De wereld is een werkelijkheid waarmee je rekening moet houden, zelfs als je dromt. Wanneer je rekening houdt met je dromen, dan kom je in de werkelijkheid altijd verkeerd uit."

"Een wereld is voor een mens pas draaglijk door zijn geloof en zijn illusies, want als hij niets heeft om in te geloven en geen verwachtingen koestert die nooit waar kunnen worden, dan kan hij datgene wat hij is in zijn wereld niet meer aanvaarden."

Dat is allemaal een beetje negatief. Maar ik kan het ook positief zeggen en dat op grond van mijn persoonlijke ervaring:

"Wat je op aarde meemaakt is pas belangrijk wanneer je dood bent, want dan pas ga je de betekenis ervan beseffen en daardoor zul je zelf aan betekenis kunnen winnen."

"Lijden op aarde is voor een groot gedeelte zelfmedelijden. Werkelijk lijden op aarde is ondergaan en sterker worden, omdat je de beproeving doorstaan hebt."

"Een werkelijk geloof is op aarde een zekerheid, die zo sterk in je geworteld is, dat je handelt volgens je geloof en dan ziet, dat de feiten aan je geloof beantwoorden, ook als dat niet logisch is."

"Wetenschap op aarde is het verzamelen van feiten zonder te beseffen, dat die slechts op één enkel vlak liggen. Naast de feiten zijn de emoties van de mens evenzeer belangrijk, zo goed als zijn geestelijke waarden. Indien die worden toegevoegd aan de wetenschap ontstaat er een alomvattend besef dat echter niet meer in weten en zeker niet in wetenschappelijke betogen uitdrukbaar is."

"Wil een mens bewuster worden, dan moet hij beginnen met te doen. Zij, die voortdurend overwegen wat zij moeten doen, weten misschien wel wat ze zouden willen doen, maar ervaren niet wat er gebeurt wanneer ze het doen. De ervaring van wat je doet is belangrijker dan alle goede voornemens, alle overwegingen bij elkaar."

"Magie is het gebruikmaken van krachten, die anderen niet beseffen om effecten te verkrijgen die anderen niet begrijpen, wetend dat je werkt met krachten die in en door jezelf werkzaam zijn en die uit jezelf in anderen direct kenbare resultaten tot stand brengen."

"Wie de magiër speelt is iemand, die probeert om gewone dingen bovennatuurlijk te doen schijnen. Iemand, die bewust is, probeert om schijnbaar bovennatuurlijke dingen als een natuurlijk facet van zijn bestaan te aanvaarden en daarmee te leven, want hierdoor vergroot hij zijn natuurlijk bestaan."

"Alle bewustwording begint met beleving. Zonder beleving is bewustwording ondenkbaar."

"Alle erkenning is eerst mogelijk door beschouwing. Zonder beschouwing geen erkenning. Waar beleving en beschouwing elkaar aanvullen, ontstaat erkenning en bewustwording en daarmee de mogelijkheid op hoger vlak te reageren, te ageren en resultaten te bereiken."

"Luisteren betekent opnemen. Maar al wat je opneemt, blijft eenvoudig dood, tenzij je het weergeeft. Daarmee maak je het voor jezelf levend. Eerst wat voor jezelf levend is, kan je leven en je besef van leven beïnvloeden. Neem op wat je kunt, maar zorg er vooral voor dat je het weer tot uiting brengt, want eerst door het geuite heeft het werkelijk betekenis."

"Een explosie is vaak een kleine menselijke vergissing met enorme gevolgen." (Dit wordt waarschijnlijk einde augustus '74 actueel.)

:--:~:

PRACTISCH OCCULTISME

HOOFDSTUK X.

P R A K T I J K.

Als men zich bezighoudt met occultisme, is het belangrijkste uit de aard der zaak de praktijk, de ervaring. Voor de praktijk zijn bepaalde aspecten van groot belang. Ik zal trachten deze kort voor u te belichten.

MEDITATIES.

Het is niet doenlijk occulte krachten goed te gebruiken zonder dat men eerst het eigen "ik" in een juiste harmonie, dus in de juiste vorm van gerichtheid heeft gebracht. Meditatie is noodzakelijk. Indien u wilt mediteren, dan geldt voor leken, degenen die geen bijzondere meditatie-training hebben gehad de volgende richtlijnen:

- a. Zorg, dat u geheel ontspannen bent en dat geen lichamelijke noden of behoeften u kunnen kwellen.
- b. Kies een onderwerp waarover u gaat mediteren. Kies dit zoveel mogelijk in overeenstemming met de occulte kracht of de gave die u hoopt te kunnen gebruiken.
- c. Tracht tijdens de meditatie alle aspecten, die in u opkomen te verwerken.

Meditatie is geen beschouwen alleen, het is wel degelijk een rationeel proces waardoor het ego probeert alles wat in het "ik" een relatie vertoont met het punt van uitgang van de meditatie te overzien en zoveel mogelijk tot eenheid te brengen.

Indien u dit alles heeft gedaan, onthoud dan verder:

Ademhalingsoefeningen zijn alleen dan goed, indien u deze niet overdrijft en u ze doet voordat u met de meditatie begint. Na de meditatie kunt u hoogstens reinigende ademhalingen toepassen, maar u dient zich wel te realiseren dat u dan de in u opgeladen spanningen en krachten gelijkzeitig weer afreageert.

De ademhalingstechniek die ik voor de leek aanbeveel:

Haal adem in overeenstemming met de hartslag. Dat wil zeggen: u rekent 2 polsslagen tegen 1 hartslag. Dat is voor u het eenvoudigst. U ademt in 4 maal de polsslag. U houdt dan de adem in (eveneens 4 hartslagen of 8 polsslagen) daarna ademt u uit. Dit uitademen doet u langzamer en wel zo dat u zo mogelijk gedurende 16 polsslagen uitademt (8 hartslagen = 16 polsslagen). Indien dit u niet mogelijk is, probeer toch een vast ritme aan te houden. Zorg ervoor dat bij de uitademing werkelijk alle lucht uit de longen wordt geperst. Herhaal dit niet meer dan 3 à 4 keer. Als u zo meditatie beoefent, al dan niet vergezeld van ademhalingsoefe-

ningen, geldt verder nog:

In alle gevallen moet u een voorstelling hebben van datgene wat u tot stand tracht te brengen. Ik meen, dat het verstandig is een volledige omschrijving te geven van wat u wilt doen. Bouw desnoods een fantasiebeeld daarvan op, maar zorg ervoor dat dit zoveel mogelijk details bevat. Als dit beeld is opgebouwd en u heeft het gevoel: zo zou het moeten zijn, laat het los en begin aan de praktijk. Voor de praktijk heb ik voor u de volgende richtlijnen:

Handlezen.

Zorg dat u een overzicht heeft van de verschillende lijnen en hun betekenis. Er zijn daarover voldoende boeken in de handel. Volg lijn na lijn, beginnend met de levenslijn (van wijsvinger langs de duim), de hartlijn (tussen duim en wijsvinger of van wijsvinger naar de kleine vinger lopend) en ga vandaaruit inspiratief verder. Interpreteer niet naar hetgeen u ziet, maar naar hetgeen er in u opkomt. Combineer beide! Zo kunt u tot een snelle en tamelijk juist conclusie komen ten aanzien van de persoon, maar ook ten aanzien van de bestemming en de verwachtingen welke er in die persoon leven. Van vooruitzien kan echter bij handlezen slechts zelden worden gesproken, alleen dan als men een zeer grote ervaring daarin heeft. In zo'n geval worden de lijnen niet gevolgd, doch wordt juist het totaalbeeld gebruikt als inductor voor helderziende waarnemingen in ruimte en tijd met betrekking tot de persoon.

Pogingen tot normale helderziendheid.

Het is voor de beginnening verstandig om hierbij uit te gaan van een punt van projectie. Dit kan zijn: een kristallen bol, zo mogelijk eenzijdig belicht en wel zodanig dat geen direct licht de beschouwer be-roert, maar de bol zelf wel in het licht is. In andere gevallen moet de beschouwer zelf zoveel mogelijk in het duister zijn. Tijdens de beschouwing concentreert u zich op hetgeen u wilt waarnemen. De combinatie van zelf-suggestie en optische vermoeidheid maakt het mogelijk dat u in betrekke-lijk korte tijd een gevoel krijgt: ik zie. U zult dan meestal nog niet wer-kelijk zien, maar u kunt wel iets beschrijven. Begin dan rustig met die beschrijving. Als u dit enige tijd heeft gedaan, zult u ontdekken dat er voor u in het kristal (of in water of in een spiegel) beelden zichtbaar worden. Dit zijn echter slechts visuele projecties van datgene wat reeds eerder in u opkwam.

Als u anderen wilt laten deelhebben aan een dergelijke projectie, dan kan dit nimmer gebeuren door beelden te doen verschijnen in de bol, de waterspiegel of een spiegel. U moet in dergelijke gevallen altijd uit-gaan van een eerst volledig in u opnemen van de persoon met wie u werkt en verder een zo hecht mogelijke band leggen tussen de ander en uw eigen persoonlijkheid, als het kan dominant t.a.v. de andere persoonlijkheid. Dan kunt u de ander visioenen laten zien in het oppervlak van de bol, de waterspiegel, de spiegel etc.

Een andere methode is: de persoon zelf laten zien, zonder dat u de visioenen kunt volgen. In zo'n geval gaat u uit van het standpunt: Ik neem zo goed mogelijk de gehele persoonlijkheid in mij op en geef dan die persoon de opdracht in eigen toekomst te schouwen. Dit is een bevel dat zwi-gend maar met intense concentratie wordt gegeven. Gelijktijdig laat u hem schouwen in het spiegelend oppervlak. U wacht dan enige tijd totdat u ziet dat de persoon reageert. Daarna herhaalt u zo snel en zo intens mogelijk hetzelfde bevel. Vervolgens vraagt u de persoon te beschrijven wat hij gezien heeft.

Dit is een methode, die voor de meeste mensen wat moeilijker te volgen

is in het begin, maar die juist voor degenen die geen andere paranormale gaven hebben ontwikkeld en geen grote scholing hebben gehad in dit opzicht op de lange duur gemakkelijk te bereiken is. Het is een proces waarbij je zelf leert en de ervaring het meest belangrijke is.

Werken met kaarten en andere voorspellingsmiddelen.

Indien u werkt met kaarten - of dat nu gewone speelkaarten zijn, tarot- of waarzegkaarten van allerlei soort, desnoods eenvoudige stukjes karton, staafjes e.d. - zo dient u het volgende te onthouden:

Ik moet uitgaan van een systeem. Het willekeurig leggen en dan duiden zonder meer heeft geen zin. Ik heb het systeem nodig, omdat ik voor mijzelf het gevoel moet hebben dat er een verband wordt aangetoond. Daarom is niet het systeem bepalend (het kan zelfs zeer willekeurig worden gekozen), maar het moet wel zeer consequent worden gehanteerd. In alle gevallen ga ik uit van het beschouwen van de kaarten, maar ik tracht niet een verstandelijke relatie tot stand te brengen tussen deze kaarten. Ik laat eerder mijn gevoelens spreken en zeg eenvoudig wat mij voor de mond komt. Dan zal ik vooral in het begin wel eens dingen zeggen, die een ander niet graag hoort, maar dat is altijd nog beter dan onzin te zitten praten.

De vormen van helderziendheid in ruimte en tijd, die voor een persoon bereikbaar zijn.

Uittredingen.

Bij alle uittredingen houdt men rekening met het volgende: Niet terugschouwen. Als u het gevoel heeft dat uw lichaam achter u ligt, kijk niet om, ga voort naar uw doel. Probeer u dit doel zo goed mogelijk voor ogen te stellen. Doe dit ook voordat u inslaapt of in trance gaat. Hierdoor bent u in staat uw richting te behouden en is het mogelijk uit te treden naar plaatsen op aarde, die al dan niet middels een inductor reëel bepaald zijn. Het is eveneens mogelijk naar bepaalde sferen te gaan, mits men zich de gesteldheid van deze sferen enigszins kan voorstellen.

Gaat het over uittredingen in de tijd waarbij u vooruit loopt op het huidige tijdsgebeuren, realiseer u dan:

U kunt zich alleen concentreren op het samentreffen van bepaalde factoren. U kunt niet één mens volgen in de tijd. U kunt wel één mens beschouwen in verband met b.v. zijn bankrekening of in verband met een medemens. In die gevallen zullen de crisispunten voor u zichtbaar worden. Deze crisispunten tonen echter niet de voorafgaande processen. Conclusies omtrent de verdere ontwikkeling zijn dus erg hypothetisch. Indien wij achtereenvolgens een viertal waarnemingen doen, kan geredelijk worden aangenomen dat ze in tijd een juiste volgorde hebben. Wij gaan dus van de eerste of van de laatste fase uit; alle andere fasen zijn tussenliggend. Dit maakt vaak een redelijke interpretatie van de tussenliggende perioden toch wel mogelijk.

Wilt u de toekomst zien van b.v. een land, een natie, een bepaalde beweging, onthoudt u dan:

Deze zaken zijn veelomvattend. Ze kunnen nooit geheel overzien worden, omdat u niet in staat bent het geheel van invloeden, die daarin meespelen zelf te overwegen. Elke benadering hiervan kan alleen gebeuren in relatie met uw eigen persoonlijkheid en gebaseerd op uw persoonlijke ervaring. Alle waargenomen voorstellingen, alle belevingen zijn te interpreteren in samenhang met uzelf en hebben altijd betrekking op uw persoonlijke belevingen of uw relatie met het andere.

Ik zou verder uw aandacht willen vestigen op de mogelijkheid om de mens te beoordelen. Hierover heeft u in de eerste lessen reeds de nodige aanwijzingen gekregen.

Als wij een persoon voor deze beoordeling opnemen, dan zal dat in het begin een verstandelijk proces zijn. Laat het gevoel dat u daarbij krijgt altijd domineren. Als u een sfeer aanvoelt, moeten alle andere tekenen binnen het kader van de aangevoelde sfeer worden geïnterpreteerd. Dit is zeer belangrijk.

Het waarnemen van een aura is voor de meeste mensen erg moeilijk. Het aanvoelen van een aura is voor de meeste mensen normaal - zeker als die aura verschilt van de hunne en zij daarmee enige tijd in contact zijn. Daarom kunnen wij op zuivere gevoelsreacties afgaan, daar ze een "lezen" van de aura betekenen. Hebben wij een dergelijke emotionele benadering en dus een emotioneel oordeel, dan is het verstandig te wachten totdat het contact met die persoon is verbroken en dan trachten met gesloten ogen het beeld van de persoon weer op te bouwen. In vele gevallen zien wij dan ineens een gloed rond die persoon en zullen wij als het ware achteraf enkele facetten van de aura waarnemen.

Gesloten ogen en ontspanning zijn hierbij belangrijk. Onthoudt u dat wel! In het begin zult u daar veel fantasie in leggen, maar op den duur zult u ontdekken dat bepaalde facetten van de waarnemingen nu eenmaal niet te vervalsen zijn. U kunt wel willen dat deze facetten anders zijn, maar ze zijn nu eenmaal niet anders. Bijvoorbeeld: U zegt: Dat is een goed mens en toch zitten er allemaal van die giftige vlammetjes in de aura. Dan kunt u die vlammetjes niet wegdenken; ze komen toch steeds weer terug. Dergelijke waarnemingen, die achteraf worden gedaan, vergroten de eigen gevoeligheid voor de aura van anderen, zodat het op den duur ook gemakkelijker wordt de aura van mensen (in het begin van mensen en levende wezens, later alle uitstralingen) waar te nemen.

In de praktijk is het dus belangrijk dat men regelmatig probeert zich deze uitstraling voor ogen te stellen, dat men regelmatig reageert op deze gevoelsmatige invloed en dat men steeds weer tracht deze invloed terug te brengen, eerst met gesloten ogen, tot een voorstelling en later door concentratie op de persoon met het gevoel: nu zal ik ook de uitstraling zien.

Hier hebben wij een paar van de eenvoudigste benaderingen. Ik kan u natuurlijk geen les gaan geven in alle zaken die samenhangen met occultisme en magie. Het zal echter voor u belangrijk zijn om u het volgende altijd voor te houden:

Elk zintuig kan via suggestie worden beïnvloed. Het is mogelijk, dat u dingen ruikt die er niet zijn; dat u dingen hoort die er niet zijn; dat u dingen ziet die er niet zijn; dat u dingen voelt die er niet zijn. Alles wat zintuiglijke is waar te nemen, kan u via suggestie of dominantie worden opgelegd zonder dat het werkelijk aanwezig is. Daarom zal geen enkele invloed van buiten zonder meer aanvaardbaar zijn. Alleen indien die invloed door een zich afsluiten en in een poging tot herbeleving eenzelfde facet vertoont, ontstaat aanvaardbaarheid. Op den duur zal men in staat zijn een onderscheid te maken tussen opgelegde suggesties en reële waarnemingen.

Over het algemeen worden geuren waargenomen, indien bepaalde entiteiten of persoonlijkheden zich in de omgeving manifesteren. Dat betekent echter niet dat die geesten bijzonder veel met u voorhebben. Het betekent alleen dat zij er zijn, dat hun uitstraling door u als een geur wordt vertaald. Vaak zijn dit bloemengeuren, maar het is ook heel goed mogelijk dat u iets ruikt wat eerder bij de riolering thuis hoort. Reukwaarneming is praktisch altijd constatering. Ze is zelden mededeling al is het alleen maar, omdat je via de reuk nu eenmaal weinig mededelingen kunt overbrengen aan de mens. Een hond zou nog gaan, maar een mens niet.

Hebben wij te maken met auditieve hallucinaties, dat wil zeggen dat wij iets horen wat er niet is, dan is het bijna altijd een invloed van buitenaf, die dit veroorzaakt. Er zijn gevallen van zelfbedrog mogelijk, maar het aantal daarvan valt ver in de minderheid t.a.v. de werkelijke boodschappen.

De ontvangen boodschap zal altijd zijn in de termen van uw denken, niet in het denken en de intentie van de zender. Onthoudt u dat wel. Elke gehoorde uitdrukking is dus uw interpretatie. Hiermee rekening houden betekent een poging tot communicatie, welk door de reacties uwerzijds verdere waarneming tot gevolg kunnen hebben.

Opvallend is, dat auditieve hallucinatie vaak voorkomt op ogenblikken dat de mens onder zeer grote spanning staat en onoverlegde handelingen overweegt of tracht uit te voeren. Het is duidelijk, dat dan veelal een waarschuwing wordt gehoord. Het reageren op die waarschuwing en het rekening houden daarmee is zeer belangrijk.

Wil men helderhorendheid verder ontwikkelen, dan kan dat alleen, indien men eerst dergelijke impulsen heeft ontvangen en zich vervolgens realiseert onder welke condities het verschijnsel zich kan herhalen. Dan blijkt, dat in plaats van stress (spanning) een zekere innerlijke gespannenheid kan optreden, die voldoende is om dergelijke reacties voor u mogelijk te maken.

Helderzienheid.

Helderziendheid begint altijd met aanvoelen. De visuele factor hierbij is niet in overeenstemming met de waarneming van het menselijk oog. Richtten wij het oog daarop, dan krijgen wij heel sterk andere indrukken en zal de helderziende waarneming over het algemeen verdwijnen. Eerst als wij neutraal blijven - zeker met het gezichtsorgaan - t.a.v. de invloed, zullen wij reacties zien die de moeite waard zijn.

Probeer nooit iets te forceren. Als u probeert iets te forceren, vernietigt u eventueel gedane beïnvloedingen en zult u gelijktijdig zelf-suggesties in de hand werken.

Dit chapter is naar ik men hiernede redelijk afgesloten.

Wij gaan nu over naar andere factoren zoals contemplatieve belevingen, incantatie en bezwering. Deze vallen namelijk onder één noemer.

Contemplatie bestaat altijd uit de beschouwing van een bepaald voorwerp. Alle bijkomstige gedachten moeten worden verdrongen. Indien u ze verdringt, blijven ze lastig, daarom is het beter de gedachten om te buigen in de richting van het onderwerp zodat afdwalingen van het beschouwde voorwerp steeds minder worden. Hierdoor verkrijgt men een enorme energie in het ego gepaard gaand met een zeer grote eenzijdigheid van besef en gerichtheid in dit ego. Deze procedure kan gebruikt worden om bepaalde hogere waarden in zich te ervaren. Daarnaast kan het gebruikt worden om in zich grote krachten te ontvangen, die later bewust kunnen worden ontladen.

Als wij incanteren zullen wij altijd uitgaan van het standpunt: Er is een kracht, die ik kan aanroepen. Ik moet echter de naam van die kracht weten, want naam is eigenschap, is kwaliteit. Die naam is niet belangrijk omdat ze werkelijk zo bestaat, maar omdat ze een klankinhoud is die voor mij is geïdentificeerd met een bepaald type persoonlijkheid. De juiste uitspraak is zeer belangrijk. Het eigen wezen moet resoneren onder de klanken die men voortbrengt.

Bij een incantatie vraagt men. Men zal nimmer bevelen voordat men heeft gevraagd. Indien men krachten oproept, die men sterker acht dan men zichzelf meent te zien, zal men altijd moeten uitgaan van een hogere kracht, die

men eveneens benoemt, dus waarvan men de naam kent of waarvan men de naam die men kent aanduidt. Men zal zich beroepen op deze hoge kracht, maar men zal zich vóór het begin van de incantatie eerst in gebed tot die kracht hebben gericht.

Incanteren is dus altijd een kwestie voor belangrijke zaken. Voor een kleinigheid moet u het niet doen. Dat is a.h.w. dynamiet gebruiken omdat u een stofje wilt wegvegen.

Besef heel goed, dat een incantatie belangrijk en bruikbaar is, indien het voor uzelf of voor anderen om zaken van levensbelang gaat. U kunt nimmer incanteren en dingen richten of oproepen waarmee u zelf niets te maken heeft. Als u een dergelijke incantatie doet, zult u zelf moeten aangeven hoe de krachten moeten vloeien. Doet u dat niet, dan vervloeien de krachten of zullen ze vaak vrijelijk door anderen gebruikt kunnen worden, soms voor het tegendeel van hetgeen u beoogt. Indien u wilt incanteren, dient u verder het volgende te onthouden:

De medeklinkers zijn het belangrijkste daar deze het type van de incantatie als het ware fixeren. E, A, U, O zijn natuurlijk mooie klanken (klinkers), maar ze krijgen pas werkelijk inhoud, als het woord b.v. wordt: re, ba, hu, ho. In deze gevallen hebben wij te maken met een klankcombinatie. De klank is omschreven en door de omschrijving kan ze een directe invloed hebben op de persoon zelf. Iemand, die incanteert en zelf de spanning daarvan niet voelt, kan wel zeker zijn dat hij niets bereikt. De meest voorkomende tekenen dat een incantatie juist is zijn: Prikkeling in de huid, vooral van de schedelhuid. Soms ook een gevoel van enorme geladenheid en prikkeling, die zich vooral manifesteert in de uiterste ledematen zowel als in oren, neus, vingertoppen en eventueel tenen. Indien dit optreedt, kunt u er zeker van zijn dat u krachten oplaadt.

Onthoud: Krachten kunt u nooit opnemen zonder dat u ze weer afgeeft. Daarom kan geen enkele incantatie als afgesloten worden beschouwd, tenzij alle kracht gericht is op een bepaald doel en daarna een einde is gemaakt aan het proces. Men doet dit over het algemeen door een dank uit te spreken aan de naam, die men bij de incantatie heeft gebruikt en daaraan toe te voegen: "De taak is volbracht. Ik dank u. Ga heen!" Het is niet belangrijk hoe u formuleert. Elke formulering is toelaatbaar, mits daarbij de genoemde spanningen ontstaan.

De bezwering.

Een bezwering is iets anders dan een incantatie. Deze roept de kracht op. Een bezwering is een reactie op een bestaande kracht. Bij een bezwering gaat het in de eerste plaats om het beperken van bepaalde werkingen. Een bezwering houdt bijvoorbeeld in: het veranderen van eigenschappen. Maar ik kan niet een gifslang b.v. weldadig maken in haar gif. Ik kan wel het venijn sterker maken, maar ook de werking ervan veranderen.

Bij een bezwering kan ik een duivel eventueel oproepen, indien er reeds een relatie met die duivel bestaat, maar ik kan geen duivel domineren door de bezwering zonder meer. Is een demon aanwezig (b.v. in een andere persoonlijkheid), dan heeft de bezwering weer wel zin, omdat ze betekent dat ik een relatie stel met de demon en hem dwing te reageren op de krachten die ik in mij erken en oproep. Zijn deze licht en sterk, dan kan ik daarmee werken. Gaat het om een contact met een negatieve geest, dan zal men eerst een incantatie doen en pas daarna, geladen met kracht, overgaan tot de bezwering, die dan gelijktijdig de doelstelling van de incantatie is geworden.

Ik neem aan dat u niet al teveel daarmee zult werken. Toch is het belangrijk dat u dit beseft. Het is mij nl. opgevallen, dat sommige mensen onder spanning gebeden gebruiken, die het karakter hebben van een bezwe-

ring. Die gebeden kunnen niets uithalen. Een gebed, uitgesproken als men in grote moeilijkheden is, moet in de eerste plaats de zin hebben van een incantatie; dat wil zeggen een erkenning van de aanwezigheid van een hoge kracht en de vereenzelviging met die kracht. Eerst daarna kan men verder gaan en zeggen wat er moet gebeuren.

Wie krachten nodig heeft, kan deze altijd in zich opnemen. De incantatie is één van de meest voorkomende middelen daartoe. Wij kunnen met contemplatie eveneens enorme energieën in ons opslaan. Maar aangezien deze methoden voor een leek niet altijd direct bruikbaar zijn, geef ik u een vereenvoudigde methode waardoor u snel levensenergieën en bepaalde geestelijke en astrale energieën kunt opslaan.

Enige regels daarvoor:

1. Ontspan u volledig. Het is belangrijk hierbij dat dan het lichaam zo is gericht, dat indien het even mogelijk is het hoofd oost en de voeten west wijzen.
2. Het is het best dat u volledig ontspannen ligt uitgestrekt zonder dat er enige oneffenheid is tussen het hoofd bij de aanzet van de ruggegraat en de hielen. Dus zoveel mogelijk recht liggen op een harde vloer. De voeten raken elkaar niet. De handen en armen raken net niet het lichaam maar liggen wel ernaast. De ademhaling is niet diep maar wel gelijkmatig.
3. Wij concentreren ons nu op de kracht. Wanneer wij dit doen, ontstaat er een gevoel van zweven, een lichte vervreemding. Dit is niet belangrijk. Geef er geen aandacht aan. Vraag om kracht en herhaal dit. Als u dit meermalen doet, zult u tot uw verbazing ontdekken dat u in zeer korte tijd van grote vermoeidheid tot veerkracht kunt recupereren, dat u bepaalde contacten en inzichten van geestelijke aard gemakkelijk kunt behouden en zelfs kunt verbeteren. U zult verder ontdekken dat u het vermogen heeft om bepaalde astrale verschijnselen in uw omgeving weg te zenden of te vernietigen.

Deze procedure werkt altijd. De tijd, die daarvoor nodig is, zal voor de doorsnee-mens liggen tussen de 15 en 45 minuten. Daarbij is ontspanning, gelijkmatige en niet al te diepe ademhaling zeer belangrijk. Heeft u niet de mogelijkheid u op een dergelijke wijze volledig te recupereren en gelijktijdig uw energieën aan te vullen, dan bestaat de methode van concentratie, die bruikbaar is in elke omgeving, daar zij slechts korte momenten vraagt.

Voor één ogenblik (dat ogenblik staat ongeveer gelijk aan twee niet al te diepe ademhalingen) richt u al uw denken op licht. Kies een kleur, die u sympathiek is. Probeer dit een ogenblik te zien. Ga daarna normaal verder met uw bezigheden. Na ongeveer 15 à 20 minuten herhaalt u deze procedure totdat u deze vijfmaal heeft herhaald. U zult met verbazing ontdekken, dat deze zeer eenvoudige methode uw energie aanmerkelijk heeft doen toenemen, terwijl gelijktijdig uw doorzicht aanzienlijk groter en uw combinatievermogen beter zijn geworden. Ook de geheugen-functie blijkt tijdelijk te zijn verbeterd. Besef echter wel, dat u dit proces niet onbepaald kunt herhalen. Als u het een keer heeft gebruikt, dan zult u tenminste 48 uur moeten wachten, voordat u het weer kunt toepassen. Doet u het namelijk te vaak, dan ontstaat er een innerlijke onevenwichtigheid, welke bepaalde hallucinaties ten gevolge kan hebben en ook bepaalde storingen in het zenuwstelsel. Maar heeft u energie nodig, moet u een zeer grote prestatie in korte tijd leveren, heeft u bepaalde geestelijke problemen die u met alle geweld wilt oplossen, dan is deze procedure voor elke leek zonder meer bruikbaar.

Een methode waarbij wij vooral geestelijke energieën sterk kunnen doen toenemen, is misschien de meest eenvoudige die er denkbaar is. Ze vergt

weinig of geen tijd en is eigenlijk meer een kwestie van aanvaarding.

Als ik het innerlijk licht wil hebben, dan moet ik alleen maar met volle overtuiging zeggen: Er zij licht. Meer niet. De overtuiging, het absolute gevoel "dit is mogelijk, dit is waar" is de enige factor.

Als ik namelijk een gevoelsmogelijkheid formuleer, breng ik daarmee een relatie tot stand met datgene wat ik heb omschreven. Als deze relatie er één is van kracht of van een bepaalde werking, zal ze op dat moment in mij worden gewekt en aanwezig zijn. Zolang ik werk met deze kracht, zal over het algemeen de relatie blijven bestaan. Onderbreek ik echter de handeling, dan is ook meteen de hele band weg en zal ik helemaal opnieuw moeten beginnen. Ik geef u een voorbeeld om duidelijk te maken wat ik hiermee bedoel:

Stel, dat u probeert iemand te magnetiseren. U doet daartoe via een bepaalde kleur en geloof een beroep op hogere krachten. Nu gaat de telefoon. U loopt weg om die te beantwoorden en komt daarna terug. Dan kunt u niet met hetzelfde effect de behandeling hervatten. Integendeel, indien u de behandeling zonder meer zoudt hervatten, is de kans heel groot dat u - gezien uw andere instelling - een deel van de kracht die u heeft gegeven eigenlijk weer terugneemt.

Enige praktische raadgevingen ten aanzien van het aanroepen van geesten en andere wezens om daarvan onmiddellijke hulp te ontvangen.

1. Het bekendste voorbeeld is vaak geciteerd: "Antonius, beste vriend, maak dat ik mijn dit of datje vind." Onthoudt u dit: Of de persoon die u aanroept werkelijk bestaat of niet is niet belangrijk. Wel is zeer belangrijk: uw volledige overtuiging, dat die persoon kan helpen. Dit betekent nl. dat allerlei gegevens, die in uw onderbewustzijn zitten en die niet naar voren kunnen komen om de een of andere reden, nu plotseling beschikbaar zijn. U kunt dan zelf al beter uw problemen oplossen door middel van zo'n oproep.
2. Roep altijd alleen die personen aan met wie u harmonisch bent en u verbonden gevoelt. Er zijn mensen die denken: Thomas van Aquino is een heel goede en wijze man. Zij zeggen dan: "Thomas van Aquino, maak dat ik mijn ring terugvind." Maar Thomas heeft er nooit een gehad. Hij heeft er geen interesse in en u krijgt geen kans. Maar als u nu b.v. een achterlicht heeft, die is overgegaan en die vroeger erg gesteld was op ringen en u roept haar aan, dan heeft u grote kans dat zij u helpt, omdat dit begrip met sieraden is geassocieerd.
3. Hulp inroepen bij iets wat u doet. U kunt natuurlijk altijd een entiteit aanroepen en dat gebeurt ons dan ook elke keer weer. Onthoudt u wel: U weet niet, wie van ons beschikbaar en tot hulp in staat is. Indien u een beroep doet op Licht, op God, op Christus of desnoods op een groepering als de Witte Broederschap of de Orde, dan bestrijkt u een geheel terrein. Dat wil zeggen: indien uw boodschap voldoende geconcentreerd is, kan de gehele groep daarop reageren. Er zal dan altijd wel iemand zijn die reageert. Volgens mij is het het best om uw oproep te richten tot het Licht of tot God zelf. Hiermee heeft u de grootste kans dat u de juiste reactie verkrijgt. Hoe meer u specialisten probeert aan te roepen, des te groter het gevaar wordt dat eventuele hulp die u krijgt niet dat is wat u bedoelt. Wat dat betreft wil ik u eraan herinneren dat ook specialisten op aarde vaak in hun benadering van problemen eenzijdig zijn, wat nadelen met zich mee kan brengen.

4. Indien u meent, dat er voor uw bewustwording innerlijke kracht nodig is, want ook dat komt voor, onthoudt u dan:

Wie in zich een bewustwordingsfase wil doormaken of wil overwinnen, diene zich in de eerste plaats aan bij zijn eigen "ik". Realiseer u: ik ben deel van God, van de totaliteit. Ik beroep mij op die totaliteit zoals ik er deel van ben en op het deel dat ik daarvan ben. Door dit beroep op uzelf en op de goddelijke Kracht, zoals zij in u aanwezig is, zal het geheel van het eigen "ik" beter toegankelijk worden. Beroep op krachten van buiten kan veelal misleidende gevolgen hebben.

Dit zijn allerlei praktijkwenkjes.

Laten we aannemen, dat u een cursus over occultisme niet alleen maar volgt uit nieuwsgierigheid. Voor praktisch alle basisbeginselen - of dat astrologie, frenologie of wat anders is - bestaan er handboeken. Dergelijke handboeken kunt u consulteren, niet omdat ze volledig juist zijn, maar omdat zij u de beginselen, de gegevens verstrekken waarop u later moet reageren.

Bij frenologie b.v. wordt u gewezen op welke kentekenen u moet letten. Bij gelaatskunde op welke gelaatstrekken u speciaal attent moet zijn en hoe u daarop moet reageren.

Bij handlijnkunde welke specifieke eigenschappen de palm van een hand heeft en hoe de lijnen daarin ongeveer geduid zullen kunnen worden. In al die gevallen betekent het dus, dat u die kennis moet opdoen uit boeken. Wij beschikken niet over de mogelijkheid om u alle noodzakelijke schetsen te verschaffen, tenminste niet langs deze weg. Maar als u eenmaal de grondgegevens in u heeft opgenomen, zult u er zelf volgens eigen inzicht en eigen inspiratie mee moeten werken. Er bestaan geen voorschriften, die altijd en algemeen gelden, ook niet voor meditatie. Er bestaat geen enkele methode van meditatie, die voor iedereen even optimaal werkt. Een meditatie-methode wordt alleen gebruikt om de toestand van meditatie in u te leren bereiken en deze vanuit uzelf en volgens uw eigen mogelijkheden en wegen verder te ontwikkelen.

U zult in de praktijk telkenmale worden geconfronteerd met mislukkingen, omdat u denkt iets te bereiken dat later eigenlijk iets geheel anders blijkt te zijn. U ziet uzelf daarbij vaak niet eens als oorzakelijk. Toch kan/bepaalde gevallen dit gebeuren waarop u niet rekent wel degelijk het gevolg zijn van uw eigen krachten en wat meer is: de vervulling van uw werkelijke wens. / in

U wilt een mens genezen. U wilt het beste voor deze mens. U wilt dat alles in harmonie komt. Dit is lichamelijk onmogelijk, de patient gaat zacht over. Nu is deze zachte overgang en de mogelijkheid tot bewustwording meestal daaraan verbonden het resultaat van uw ingrijpen, ook indien u die patient in leven had willen houden en zeker niet aan een zachte dood had willen helpen.

Dergelijke gevallen komen telkenmale weer voor. Je vraagt om het ene te vinden en je vindt het andere. Je zegt: hier is een fout. Maar waar ligt die fout? Licht die fout niet eerder in datgene wat je wilde vinden? Heb je de relatie niet verkeerd gesteld? Besef, dat je eerst jezelf moet leren kennen in het experiment, voordat je kunt komen tot een reële praxis van de occulte wetenschappen en een voortdurend en juist gebruik van de z.g. occulte gaven.

U heeft allen in u één of meer mogelijkheden. Die mogelijkheden te ontplooiën is uw eigen zaak. Maar vergis u als u subliet niet: wat u tot stand brengt is harmonisch met uw wezen, maar niet harmonisch met wat u op dit moment misschien zou willen. Datgene wat tot stand komt, is een volledig juiste en harmonische uitdrukking van datgene wat voor u en het andere op dit moment goed is of - indien u negatief werkt -

verkeerd is. Maar het zal niet beantwoorden aan uw voorstelling daarvan omdat u nimmer in staat bent te overzien wat de werkelijke gevolgen zijn. Als u werkt met het occulte, dan werkt u met het gevoel en de bovenredelijke waarden. U mag daarom nimmer trachten uw rede en uw verstandelijke voorstelling te gebruiken als criterium voor de occulte mogelijkheden. U moet eenvoudig uitgaan van de vraag: Is er een gevolg dat kan overeenkomen met de kracht, die ik heb gebruikt? Zo ja, dan ga ik verder. Zo neen, dan staak ik eenvoudig de handeling. Want is er toch een gevolg, dan zal dit mij automatisch wekken tot een hernieuwd handelen en ingrijpen. Dit geldt voor u allen.

Denk niet dat er iets is wat u niet kunt. Maar er zijn vele dingen, die u op dit moment niet kunt. Doe daarom vandaag de dingen, die vandaag voor u mogelijk zijn. Als het de tijd daarvoor is, worden de problemen wel op uw weg gebracht. Er wordt geen probleem op uw weg gebracht, indien u niet innerlijk de rijpheid heeft om dat probleem op te lossen. Als u daar niet in slaagt, heeft u dus gefaald. Niet ten aanzien van degene die u een opdracht geeft, maar ten aanzien van uzelf. U bezit alle krachten en mogelijkheden om alle problemen op te lossen.

Als ik u een laatste raad mag geven:

Als u zich bezighoudt met geestelijke krachten, geestelijke werkingen en occulte krachten, vermijd vooral alle zelfverwijt en zelfbeklag. U bent zelf instrument. Niemand heeft medelijden met een potlood, omdat het geslepen moet worden. Heb geen medelijden met uzelf, als u op de juiste wijze moet worden gericht op een nieuw doel in uw bestaan. Beklaag u niet daarover. Probeer alleen zoals u nu bent zo goed, zo scherp en zo juist mogelijk te functioneren. Zeg nooit dat anderen schuld hebben. Het zal ongetwijfeld waar zijn, maar het helpt u niet door dit te constateren. Vraag u alleen af, of u zelf heeft gefaald en zo neen, welke emoties er in u leven en op welke wijze deze kunnen worden omgezet in een compenserende geestelijke kracht.

Met deze aanwijzingen besluiten wij dan de cursus. Zeker zijn deze niet volledig, dat weet ik. Maar er is een begin gemaakt. Ieder van u zal deze weg - indien gekozen - zelf moeten voortzetten. Indien u faalt, dan betekent dat vaak dat u een verkeerde benadering kiest; kies dan een andere. Geef de hoop niet op. Wij zullen, indien ons dit mogelijk is ook in komende tijden proberen u bepaalde regels te geven waardoor u kunt groeien en op uw eigen manier kunt leren werken met de grote en kosmische krachten, die op velerlei niveaus rond u aanwezig en voor u bruikbaar zijn.

:--:~:

WERKEN MET KRACHTEN.

Als wij spreken over krachten, dan hebben wij het eigenlijk over één totale kracht, die in vele verschillende vormen in verschijning treedt. Indien een gericht verschijnsel voor ons kenbaar is, dan noemen wij dat een straal, ofschoon het natuurlijk dezelfde kracht is, maar in een modulatie, die de eigenschap daarvan zal bepalen voor alles wat daardoor wordt getroffen.

Alle kracht, die wij richten wordt bepaald door ons denken; dus door onze harmonie en de aard van de kracht die wij gebruiken. Dat is ook heel begrijpelijk. U kunt met waterkracht de kachel niet aanmaken. U kunt met vuur geen waterkrachtcentrale drijven. Op dezelfde manier zult u zich altijd, als u met bepaalde krachten werkt, moeten afvragen: Welke kracht heb ik nodig en hoe stem ik mij op de juiste wijze af om die kracht te ontvangen?

Een van de eenvoudigste manieren om dat te demonstreren is de geestelijke genezing. Heel veel mensen denken dat geestelijke genezing eigenlijk een kwestie van receptenwerk is:

Men neme één aanroep tot de Allerhoogste, men make drie gebaren met de linkerhand, men plaatse vervolgens de toppen van de rechterhand op de plexus solaris (zonnevlecht), men meditere drie minuten en men zegge daarop: Nu ben je wel beter. Dat helpt over het algemeen helemaal niets. Als ik een persoon wil genezen, dan is belangrijk

- a. mijn instelling op de genezing,
- b. mijn instelling op de persoon, die ik wil genezen.

Want ik heb contact nodig met de kracht waaruit ik wil putten en ik heb contact nodig voor het doel waarop de kracht moet worden gericht.

Als ik dat contact moet leggen, kan ik dat natuurlijk nooit doen vanuit een ander. U kunt ook niet zeggen: Hier is een straal en nu ga ik eens kijken welke andere straal ik kan vinden die daar bijhoort. Dat gaat niet. U heeft die straal. U moet daarmee werken of u moet zich ervoor isoleren. U kunt dus geen keuze doen.

Wilt u nu iemand genezen, dan is het belangrijk dat u zich afstemt op de kwaal. Hoe u die kwaal ontdekt, doet niet ter zake. Of u die ziet, voelt, hoort of alleen maar denkt dat de zaak wel goed zal gaan is niet belangrijk. Belangrijk is, dat u uw persoon op die kwaal moet afstemmen en dat u het gevoel heeft: hier is een kracht waarmee ik kan genezen. Vandaar dat veel mensen de raad krijgen: als u iemand wilt genezen, baadt u hem eens in blauw licht of in rood licht. Het lijkt wel een beetje op etalagetechniek, maar het is werkelijk toch wel bedoeld om een bepaalde sfeer, bepaalde stemmingen over te brengen. Als u aan die kleur denkt, dan stemt u zich meteen af op een bepaalde vorm van kracht.

Niet alle krachten zijn altijd aanwezig. Dit is ook een belangrijk punt! Wij denken wel, dat wij alle krachten altijd kunnen gebruiken. Maar wij kunnen alleen uit de totale kracht die krachten ontvangen welke in ons bewust bestaan (dus ook gewekt kunnen worden) ofwel die krachten, welke door anderen bewust eenzijdig gericht zijn en waaraan wij ons kunnen aanpassen, ook zonder dat wij ons volledig van die kracht bewust zijn.

Enkele regels:

Alle stralen, die ons bereiken, zijn een manifestatie van de kracht die rond ons is, eenzijdig gericht door een bewustzijn dat niet ons eigen bewustzijn is.

Elke straal draagt dus de kwaliteiten van de veroorzaker. De grote of kosmische stralen worden over het algemeen toegeschreven aan de Heren der Stralen, zijnde een zeer grote en belangrijke entiteit, die vele persoonlijkheden in één fantastische binding samenvat. De Heren der Stralen stralen eigenschappen uit waarin een bepaalde ontwikkelingsmogelijkheid bestaat. Wie behoort tot een bepaalde ontwikkelingsmogelijkheid zal reageren op alle waarden en factoren welke in die straal aanwezig zijn.

Als ik nu kracht nodig heb, dan is het duidelijk dat ik - levende binnen een straal en eigenlijk deel zijnde van een ontwikkeling die tot die straal behoort - sommige krachten gemakkelijker kan oproepen dan andere. De totale kracht is wel rond mij, maar ik ben a.h.w. bevooroordeeld in de richting van de krachten die ik reeds ken en de straal waartoe ik behoort.

Nu is wat wij stralen noemen over het algemeen een eenzijdige vorm van kracht, die elke relatie bepaald, dus ook de relatie met de wereld. Wil één mens op een eenvoudige manier iets weten over de straal waartoe hij behoort, laat hem dan uitgaan niet van de 7 stralen zonder meer, maar van de z.g. 3 hoofdkrachten of hoofdstralen zijnde: wit, goud en rood. De drie hoofdkrachten kunnen wij aanvullen met de vierde kracht: het weten. Het weten komt voor in de 7 stralen.

Deze vier krachten vormen elke combinatie die bij de Heren der stralen denkbaar zijn. Pas deze nu toe op uw astrologisch teken en ga daarbij uit van het standpunt:

Aardteken - rood.

waterteken - geel.

vuurteken - wit.

luchtteken - blauw.

Dit zijn de hoofdstralen. U kunt dan ongeveer weten wat u daarmee kunt doen. Het is de kracht, die in de verschillende stralen aanwezig is. Zeker, ze zijn in het 7-stralensysteem lijner verdeeld, maar u kunt het op deze manier toch betrekkelijk eenvoudig zeggen.

ROOD: lichamelijke energieën, uithoudingsvermogen, vermogen om levenskracht op te nemen, op te slaan en over te dragen. Dergelijke personen zijn dus goed in sport, in lichamelijke arbeid. Ze hebben het vermogen om levenskracht aan anderen over te dragen. Ze zijn dus goede magnetiseurs en vaak ook goede hypnotiseurs, omdat zij wilsoverdracht eveneens tot stand kunnen brengen.

GEEL: levenskracht. Een zekere mildheid, vaak onbeslistheid. Dergelijke personen hebben een helende, rustgevende werking op anderen. Ze zijn doorgaans niet in staat anderen tot bepaalde bewegingen aan te sporen. Zij kunnen anderen dus niet goed beheersen. Wel hebben zij een bijzondere gave om voor zichzelf een sfeer te scheppen. Hebben zij die sfeer geschapen, dan kunnen zij daardoor ook anderen beïnvloeden. Hun grootste mogelijkheid om kracht aan anderen over te dragen is eigenlijk een mateloze genegenheid, die zich meestal omzet in krachten van astrale vorm.

WIT: is fel, verblindend. Iemand, die tot het witte licht behoort, heeft aan de ene kant het vermogen om een mens werkelijk te genezen (het zijn vaak profeten of wonderdoeners), maar aan de andere kant zijn ze laserstralen. Iemand, die tot een dergelijke straal behoort, is over het algemeen sterk kritisch ingesteld ten aanzien van de wereld. Als hij heel goed is, dan is hij dat bewust ook ten aanzien van zichzelf. Hij/zij is verder zeer geneigd van het ene uiterste naar het andere over te slaan. Wat bij deze persoonlijkheden geestelijk het belangrijkste is, zijn contacten van zuiver geestelijke geaardheid, indien zij althans - en dat komt heel vaak voor - zichzelf niet misleiden door bepaalde mystieke, esoterische of pseudo-technische systemen te gebruiken waarachter zij hun innerlijke

erkenning kunnen verschuilen. In dat geval zijn ze vaak mystiek volgens bepaalde denkwijzen, terwijl hun resultaten daardoor eigenlijk worden vertroebeld.

BLAUW: over het algemeen zijn dit persoonlijkheden, die nogal rustig zijn, soms ook lui. Als zij in actie komen, dan is dat plotseling, soms met enorme energie taken vervullend, soms enorm destructief en erg driftig. Deze personen hebben doorgaans een zeer groot absorptievermogen: ze nemen veel feiten op en weten ze goed te coördineren. Zij hebben de neiging om banden aan te gaan met alle gelijksoortige waarden of krachten in de omgeving. Dat betekent, dat zij goed zijn voor vele medianieke contacten, vaak ook helderziend kunnen zijn en dat ze vooral door z.g. sympathische werkingen genezing tot stand kunnen brengen.

Dit zijn naar summiere omschrijvingen. Ik heb u deze vier typen gegeven, opdat u uzelf in één daarvan wel zult herkennen. Als u meent, dat u uzelf heeft herkend, dan moet u bij anderen die u ook kennen informeren of het wel juist is. Dat zal u wel tegenvallen, maar het helpt u om uw eigen type beter te definiëren. Dan zult u ook ontdekken, dat elk astrologisch type weer zoveel tussenfasen kent, dat u als vanzelf bemerkt: ik heb b.v. èn blauw èn wit; of: ik heb èn blauw èn geel. En dan behoort u dus tot de daarbij behorende straal.

Nu ik u dit heb verteld, zal het duidelijk zijn dat u bij uw manier van werken sterk afhankelijk zult zijn van de straal waartoe u behoort. De ene mens kan zeer goed krachten projecteren, een ander kan ze alleen maar overbrengen. Dat zien we bij genezing.

Er zijn mensen, die op afstand uitstekend kunnen werken en genezen. Er zijn anderen, die dat met contactgenezing alleen goed kunnen doen. Er zijn ook mensen, die alleen maar door het beschouwen van een aura iets tot stand kunnen brengen. Weer anderen hebben daar een gebaar bij nodig. Moeten zij op de een of andere manier kracht overbrengen, dan moeten ze zelfs het gevoel hebben dat die kracht er is.

Als u geestelijk wilt genezen, moet u werken met de methode die u het best ligt. Aanwijzingen heeft u nodig om een beetje georiënteerd te zijn. Hoe u het werkelijk doet, hangt helemaal af van uw instelling, de straal waartoe u behoort en de krachten waarover u kunt beschikken. En dit brengt ons weer terug naar de krachten en naar het slotdeel van deze lezing.

Elke kracht die wij nodig hebben is aanwezig. Er is dus niets wat niet in ons aanwezig kan zijn. Wijzelf zijn bepalend voor datgene wat wij aan kracht wel of niet kunnen ontvangen. Onze acties kunnen ons vaak helpen om zekere krachten te ontvangen, die wij normaal niet kunnen ontvangen. Hierbij denk ik aan bepaalde rituelen, symbolische gebaren of zelfs gewone menselijke handelingen. Deze kunnen namelijk de eigen gevoeligheid voor een bepaalde kracht verhogen of verminderen.

De afstemming van de mens kan veranderen. Het is dus niet zo, dat gelijke waarden altijd gelijke krachten brengen. Kracht is datgene wat u ervaart en wat u kunt doorgeven, niet de methode waarmee u pretendeert het te doen. Daarom zult u uw eigen benadering van het leven en van het werken altijd moeten aanpassen aan uw gevoel van kracht en vermogen en altijd zoveel mogelijk energieën en krachten uit de omgeving moeten opnemen en door uzelf gericht weer moeten verspreiden.

Dat u beperkt bent door de straal waartoe u behoort, door uw opvoeding, uw manier van denken en dergelijke is niet zo belangrijk. Het gaat er nu niet om dat wij direct kenbare en gerichte effecten krijgen, omdat wij sterke persoonlijke ervaringen ondergaan. Het gaat erom dat wij kracht gebruiken en langzaam maar zeker zien dat wij met die kracht inderdaad iets tot stand brengen. Dat kan een langdurig proces zijn, maar hoe meer wij werken met kracht, des te meer kans wij hebben om

iets belangrijks tot stand te brengen.

Onthoud dan verder dat u zelf nooit belangrijk bent. Werk dus niet met die krachten aan uzelf; dat kunt u beter aan een ander overlaten. Een mens, die met zichzelf ingenomen is en probeert kosmische krachten te gebruiken om er zelf beter van te worden, wordt er meestal slechter van, omdat hij namelijk niet weet wat goed voor hem is. Hij weet niet wat hij nodig heeft. Daarom neemt hij over het algemeen dingen die ofwel te sterk zijn voor wat hij kan verdragen, dan wel gebruikt hij krachten die anders gericht zijn dan zijn eigen innerlijk, zodat hij daardoor alleen maar conflicten ervaart.

Wees dus altijd nuchter, ook in het occultisme. Als u te maken heeft met stralingen en stralen, u voelt ze aan, goed. Nuchter blijven. Die dingen kunt u niet mentaal beheersen of overdenken. Dat is helemaal niet erg. Wij hebben onze eigen persoonlijkheid. Wij vallen gewoon terug op onze "ik"-heid plus ons contact met de totaliteit. Of dat nu een straal is waartoe wij behoren of dat het onze persoonlijke band met God is of de kerk waarin wij denken gelukkig te zijn, hindert ook niet. Gewoon: er is een straling, een kracht. Ik aanvaard haar en vanuit mijzelf tracht ik daarmee het goede rond mij tot stand te brengen. Als u dat doet, heeft u nergens last van.

Stralen en krachten zijn er genoeg. Ze zijn belangrijk genoeg als u ze ervaart. Maar het meest belangrijke is eigenlijk, dat u gewoon werkt met de kracht die u zelf bent en alles wat u van buiten u ervaart probeert om te zetten in iets dat met een doel dat u als harmonisch en goed ziet door u wordt uitgedragen. Het verandert misschien wel eens in effect, maar dat is niet erg. Als u maar voortdurend de kracht die u ontvangt doorgeeft, zult u steeds sterker en bewuster worden. U zult dan ontdekken dat uw behoeften afnemen en dat gelijktijdig uw vermogens toenemen. En dat betekent, dat u na de dood bij ons kunt komen en zonder meer in een belangrijke job kunt stappen, als u daar zin in heeft. Ik geloof, dat dat ook wel iets waard is.

--:--

BEZWERING.

Bezweren. Zweren is van eed afgeleid, een verklaring in de naam van God. Zo is een bezwering in de naam van de hoogste kracht, het zenden van een macht, het roepen van een macht, het binden van een macht om zo tot stand te brengen wat je voor jezelf als juist of begeerlijk hebt gedacht. Een bezwering is een klank, een straling, een gedachte saangebundeld met een beetje oneindigheid.

"Voorwaar, ik roep u, geest van licht, komt tot mij, want ik ken de naam, die geheim is gebleven.

"Ik roep u en beveel u uit de naam, waarmee ik één ben: breng uw licht en geef uw kracht. Ik bezweer u, dat gij uw macht zult openbaren hier en nu en een ieder datgene zult geven waarmee hij sterk kan zijn, verdrijvende het leed en de pijn bij anderen en brengend licht waar duisternis regeert.

"En hebt ge dit volbracht, zo dank ik u, o lichte macht. Ga heen in de naam die gij kent, de naam waarmee ik één was: de naam van mijn God."

Dat is een bezwering, een oproep, een bevel. Iets waarmee je speelt met krachten van het hoogste licht of van de hel, waarmee je probeert uit de totaliteit te filteren een klein stukje oneindigheid, een licht, een kracht, een macht of een gebeuren waaruit je wat kunt leren en waaruit je wat kunt zijn. Dat is een bezwering zoals ik die zie: een soort onvoltooide melodie van geestelijke krachten, weergegeven in menselijk gebaar, in menselijk woord, in menselijk leven.

:--:--: